

ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರ ಪುರಾಣ

Q23:22
33MG

7968

Biradar, MG, Ed.
Śrī Sadguru Sharana
Shivalingeshwar
Purana.

7968

❁ ❁ ❁ ❁ ❁

[illegible]

ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರ ಪುರಾಣ

Digitized by eGangotri

ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರ ಪುರಾಣ

ಸಂಪಾದಕರು :

ಡಾ. ಮ. ಗು. ಬಿರಾದಾರ,
ಎಂ.ಎ.,ಪಿಎಚ್.ಡಿ.

ಡಾ. ಪಿ. ಜಿ. ಪೂಜಾರಿ,
ಎಂ.ಎ.,ಪಿಎಚ್.ಡಿ.

೧೯೮೮

ಶ್ರೀ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರ ಸಂಸ್ಥೆ, ಮಾದನ ಹಿಪ್ಪರಗಾ
(ತಾ. ಆಳಂದ, ಜಿ. ಗುಲಬರ್ಗಾ)

“Sri Sadguru Sharana Shivalingeshwar Purana”

Edited by : Dr. M. G. Biradar, Professor & Head and
Dr. V. G. Pujar, Reader, Institute of Kannada Studies,
Gulbarga University, Gulbarga.

Published by : Sri Sharana Shivalingeshwar Samsthe,
Madana Hipparaga, Tq. Aland, Dt. Gulbarga.

ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ : ೧೯೮೨

೧೦೦೦ ಪ್ರತಿಗಳು

Q23:22
33M6

© ಪ್ರಕಾಶಕರರು

ಬೆಲೆ : ರೂ. ೫೦-೦೦

ಮುಖಪುಟ : ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣ ಚಲಾಪುರ, ಗದಗ

**SRI JAGADGURU VISHWARADHYA
JNANA SIMHASAN JNANAMANDIR
LIBRARY**

ಮುದ್ರಣ :

Jangamwadi Math, Varanasi
Date Recd. 7/9/88

ಪ್ರಭು ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಪ್ರೆಸ್,

ಜ. ತೋಂಟಿದಾರ್ಯನುತದ ಹತ್ತಿರ, ಗದಗ

ದೂರವಾಣಿ : ೮೧೮೧

ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರ ಸಾಧು ವೆಂಕಟಾಚಾರ್ಯ,
ಮಾಧವ ಹಿಪ್ಪರಾಜ

ಪುರಾಣ ಬರೆಯಿಸಿದವರು :
 ಶ್ರೀಗುರು ಸಿದ್ಧರಾಮ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು,
 ಮಾದನ ಹಿಪ್ಪರಗಾ

ಲೇಖಕರು :

ಕನ್ನಡದ ಕವಿರತ್ನ ನೇದಮೂರ್ತಿ ಶ್ರೀ ನುಡಿನಾಳರು, ಹೋದಗಿ
ತಾ. ಇಂಡಿ, ಜಿ. ವಿಜಾಪುರ

ಸದ್ಗುರು ಶ್ರೀ ಶಿವಶರಣಾನಂದ ಸಾಧುನುಹಾರಾಜ,
ಸುಕ್ಷೇತ್ರ ಬ್ರಹ್ಮಗಡ್ಡಿಮಠ, ನುಢೋಳ ಅನರ

ಆ ಶೀರ್ವಚನ

ಶ್ರೀಗುರು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರ ಪುರಾಣ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳಿದುದು ಎನಗೆ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿಯ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಸಮಕಾಲೀನರಲ್ಲಿದ್ದ ಶರಣರು ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಸಕಲ ಜೀವಾತ್ಮರಿಗೆ ಲೇಸನ್ನೇ ಬಯಸಿದಂತೆ 'ಆಗಿದ್ದ ಶರಣರು ಈಗಿಲ್ಲವೇನು' ಎಂಬ ನಾಣ್ಣುಡಿಯಂತೆ, ಶರಣರ ನಿಲಯವಾದ ಕಲಬುರ್ಗಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಆಳಂದ ತಾಲೂಕಿನ ಮೂಲೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಮಾದನ ಹಿಪ್ಪರಗಿಯೆಂಬ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ, ನಂದಿಧ್ವಜದವರ ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವ ಅಷ್ಟಾವರಣ ಪಟಸ್ಥಲ ಸಂಪನ್ನರಾದಂತ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ, ಸುವಿಚಾರಿ ಸುಗುಣಿ ಭಾವಭಕ್ತಿ ಸಂಪನ್ನರಾದಂತ ಬಂಗಾರಮ್ಮ ದಂಪತಿಗಳ ಉದರದಲ್ಲಿ ಲೋಕ ಪಾವನಮೂರ್ತಿ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರರು ಜನಿಸಿದರು. ಬಾಲತ್ವದಲ್ಲಿ ಶಿಲೆ ತಾಳಂ ಪಡಿದು ಬಸವಾ ಬಸವಾ ಎಂದು ಭಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬರಲು ಕಾಯಾ ವಾಚಾ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅಷ್ಟಾವರಣ ಪಟಸ್ಥಲ ಸಂಪನ್ನರಾಗಿ ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಆರಿಯುತ್ತ, ಕಾಯಕವೇ ಕೈಲಾಸವೆಂಬಂತೆ ಪ್ರತಿಸತ್ಯವೂ ಕಾಯಕ ಮಾಡುತ್ತ ಜಂಗಮ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಗೈಯುತ್ತ, ಬಂದ ಅತಿಥಿಗಳಿಗೆ ದಾಸೋಹಂ ನೀಡುತ್ತ, ಶರಣಸ್ಥಲದ ನಮೆಯಂತೆ ನಮೆಯುತ್ತ, ನುಡಿಯುತ್ತ, ಪಡೆಯುತ್ತ ಮಾನವರನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡರು. ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಭೂತ, ಭವಿಷ್ಯ, ವರ್ತಮಾನದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಆಗಾಗ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಅಜ್ಞಾನ ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ತೊಳಲಿ ಬಳಲುತ್ತಿರುವ ಕುಟಿಲ ಕುಹಕ ಜನರು ನಂದಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವದನ್ನು ಕಂಡು ತಾಯಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಗ ಶರಣರು ತಾಯಿ ಬಂಗಾರಮ್ಮಳಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು “ಅಮ್ಮಾ ನಂದಿಯು ತನ್ನಿಂದ ತಾನೇ ಬಂದರೆ ಆನಂದಿಸುವದು ಬಲು ಪಾಡಮ್ಮ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಾಯಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಿದರು. ಮುಂದೆ ಭೂತ ಭವಿಷ್ಯ ವರ್ತಮಾನದ ವಾಣಿಯು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿ ಜನಕ್ಕೆ ತೋರಿಸಿದರು. ನಂದಕರು ಬಂದು ಶರಣರ ಪಾದಕ್ಕೆ ವಂದನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು.

ಹೀಗಿರುತ್ತಿರಲು ಶರಣರು ನಂದಿಧ್ವಜದವರ ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಂದಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಸಂಕಲ್ಪವು ಬಹುದಿನಗಳಿಂದ ಮನದಲ್ಲಿ ನಡೆದಾಗ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಕಮರೀಮಠ ಲಿಚ್ಛಾಣದ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗ ಮಹಾಋಷಿಗಳು ಮಾದನ ಹಿಪ್ಪರಗಿ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿರುವದು ಶರಣರಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಆಗ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗರನ್ನು ಮಠಕ್ಕೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಸದಿಚ್ಛೆಯು ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತು. ತಕ್ಷಣ ದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯಂದಿರಾದ ಗುರುಮೂರ್ತಪ್ಪಾ ಅಲ್ಲದ ಮತ್ತು ಮಹಾಂತಪ್ಪ ಸಿಂಗ ಶೆಟ್ಟಿ ಈವರನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಲಿಂಗ ವಿಲ್ಲದ ಭವಿಯ ಮುಖವೂ ಸಹ ತಾವು ನೋಡಬಾರದೆಂದು ಮಹಾಂತಪ್ಪನು ಎದುರುತ್ತರಿಸಿದನು. ಈ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಗುರುಮೂರ್ತಿಯು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಶರಣರೆನ್ನುತ್ತಾರೆ “ಶರೀರವೇ ಲಿಂಗಮಯವಾದಂತ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗರನ್ನು ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಆಗುವ ತಪ್ಪೇನು” ಎಂದು ನುಡಿದರು. ಉಭಯ ಶಿಷ್ಯರು ಉತ್ತರಿಸದೆ ಸ್ತಬ್ಧರಾದರು. ಆ ದಿವಸ ಶರಣರು ತಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪದ ಚಿಂತನದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿದಾಗ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗ ಮಹಾಋಷಿಗಳವರು ಶರಣರಿಗೆ ದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟರು. ತಕ್ಷಣ ಎಚ್ಚತ್ತು ಗುರುಮೂರ್ತಪ್ಪನನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು “ಮಗು ಈಗ್ಗೆ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗರು ನನಗೆ ದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟರು, ಸದ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಆ ಮಹಾತ್ಮರನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆ”ಂದು ಗುರುಮೂರ್ತಪ್ಪನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಅಷ್ಟರೊಳಗಾಗಿ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗ ಮಹಾರಾಜರು ಚಿಕ್ಕಳ್ಳಿ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಅಶ್ವಾರೂಢರಾಗಿ ತೆರಳಿರುವ ಸಂಗತಿ ಮರಳಿ ಬಂದು ಗುರುಮೂರ್ತಿಯು ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಶರಣರು ಅಸಂತೋಷಿತರಾದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಘನ ಸಂಕಲ್ಪವು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ತನ್ನ ಆರಾಧ್ಯ ದೇವತೆ ಅದಂತಹ ನಂದೀಕೇಶ್ವರನ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಆಗಾಗ ಶರಣರು ಕಾಳಕು ಭವಾನಿ ಗುಡ್ಡಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಆ ಮಹಾತಾಯಿಯ ದರ್ಶನ, ಸ್ಪರ್ಶನ, ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಮುಂದೆ ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳು ಗತಿಸಿದವು. ಒಂದಾನೊಂದು ದಿವಸ ನಂದೀಕೇಶ್ವರನನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿ ಲಿಚ್ಛಾಣದ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗ ಮಹಾಋಷಿಗಳಿಗೆ ಆಮಂತ್ರಣ ಕೊಟ್ಟು ಬರಲು ತನ್ನ ಮುದ್ದು ಶಿಷ್ಯರಾದ ಗುರುಮೂರ್ತಪ್ಪನನ್ನು

ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಶರಣರ ಆಮಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಿಂಗರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಮುಂದೆ ಒಂದು ವಾರದಲ್ಲಿ ಶುಭತಿಥಿ, ಶುಭನಕ್ಷತ್ರ, ಶುಭಯೋಗ, ಶುಭಕರಣ, ಅಮೃತ ಸಿದ್ಧಿಯೋಗದಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವ ಅಷ್ಟಾವರಣ ಪಟಸ್ಥಲ ಸಂಪನ್ನವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸೋಮವಾರ ಬ್ರಹ್ಮಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗ ಯುಗಗಳ ಅಮೃತ ಹಸ್ತದಿಂದ ನಂದಿಕೇಶ್ವರನ ಸ್ಥಾಪನೆ ಗೈದರು. ಜಯನಮಃ ಪಾರ್ವತೀಪತೆ ಏವಹರಹರ ಮಹಾದೇವ.

ತದನಂತರ ಶರಣರಿಗೆ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಬಂದು ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಎದುರಿಗಿರುವ ನಂದಿಕೇಶ್ವರನನ್ನು ಭಕ್ತಭಾವದಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾದರೆ ನೀವು ಬೇಡಿದ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ನಂದಿಕೇಶ್ವರನು ಪೂರೈಸುವನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಅಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆ ನಂತರ ಗ್ರಾಮದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಚಿಕ್ಕಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಗುಂಡ ತೋಡುವ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಂದಿಕೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಸ್ಮರಿಸಿ, ಧ್ಯಾನಿಸಿ ತೀರ್ಥವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಗುಂಡ ತೋಡುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಕ್ಷಾಲನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಗುಂಡತೆಗೆಯುವ ಕಾರ್ಯ ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳು ಗತಿಸಿದವು. ನಂತರ ಗುಂಡವು ಆಳಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು. ನೀರಿನ ಸೆಲೆಯು ತಿಳಿಯದಾಯಿತು. ಆಗ ಶರಣರು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತರಾಗಿ ಬನ್ನಿಗಿಡದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿದಾಗ 'ನಾಳಿನ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಗುಂಡದಲ್ಲಿ ಗಂಗಾಮಾತೆ ಉದ್ಭವಿಸುವಳು' ಎಂದು ವಾಣಿಯಾಯಿತು. ಝಗ್ಗೆನೆ ಎಚ್ಚತ್ತು ತನ್ನ ಆರಾಧ್ಯ ದೇವತೆಯಾದ ಶ್ರೀ ಕಾಳಿಕಾಂಬೆಯನ್ನು ನೆನೆಸಿದರು. ಮಾರನೆಯ ದಿವಸ ಶರಣರು ತಮ್ಮ ಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಗುಡ್ಡಕ್ಕೆ ತೆರಳಿ ಆಳವಾದ ಗುಂಡದಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ಮಾತೆಯನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಹಸ್ತದಿಂದ ಹಾರಿ ಹೊಡೆದಾಗ ಗಂಗಾ ಮಾತೆಯು ಹರಿದಳು. ಗುಂಡವು ತುಂಬಿತು. ನೆರೆದವರೆಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾಗಿ ಜಯಜಯಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ಮಂಗಲಾತ್ಮಕ ಶರಣರ ಅಂಗೈಯೊಳಗಿನ ಲಿಂಗದ ತೀರ್ಥವಾಗಿ ಇಂದಿಗೂ ಆ ಗುಂಡದ ನೀರು ಭೂತ ಪ್ರೇತ ಪಿಶಾಚಾದಿಗಳು ಬಡಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಹಾಗೂ ಶರೀರದಲ್ಲಿಯ ವ್ಯಾಧಿಗಳಾದವರೆಲ್ಲರೂ ಸೇವಿಸಿದರೆ ಎಲ್ಲ ಭೂತಪ್ರೇತಗಳು, ವ್ಯಾಧಿಗಳು ತೊಲಗುವವೆಂದು ನಿಸಂದೇಹವಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಖಿಟ್ಟಿ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಶರಣರ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿ ಕಂಡು ಉಂಡು ಶರಣರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮುಂದೆ ಕೆಲವೇ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಶರಣರು ತಮ್ಮ ಆರಾಧ್ಯ ದೇವತೆಯನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತ ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದರು. ಆನಂತರ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಕಮಲೇಮಠದ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗ ಮಹಾರಾಜರ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು, ಶರಣರ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿ ತಮ್ಮ

ಜೀವನದ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತ, ಶರಣರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು, ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಬಂದಂಥ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತ, ಭಕ್ತರಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ, ಭಕ್ತಿಪಥದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಶರಣರು ತೋರಿಸಿದಂತೆ ತಾವೂ ಕೂಡಾ ತೋರಿಸುತ್ತ, ಶರಣರ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡರು. ಶರಣರ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಗುರುಮತ, ವಾಸೋಹಮನೆ, ಮಹಾದ್ವಾರ, ಶರಣ ಮಂಟಪ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದರು.

ಮುಂದೆ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಶ್ರಾವಣ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಮೃತವಾಣಿಯಿಂದ ಪುರಾಣ ವನ್ನು ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗೂ ಶ್ರಾವಣದ ಕೊನೆಗೆ ಅಡ್ಡಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ಮಹೋತ್ಸವ ಮತ್ತು ಚೈತ್ರದಲ್ಲಿ ಶರಣರ ರಥೋತ್ಸವವನ್ನು ನಡೆಸುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಗ್ರಾಮದ ಸದ್ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟರು. ಈ ಕಾರ್ಯಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಸಾಗುತ್ತ ಬಂದಿವೆ.

ತದನಂತರ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಶರಣರ ಪುರಾಣವನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕೆಂಬ ದಿವ್ಯ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕನ್ನಡದ ಕವಿರತ್ನರಾದ ವೇದಮೂರ್ತಿಗಳಾದಂ ತ ಮಡಿವಾಳ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ರೋಡಗಿ ಇವರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಪುರಾಣ ಬರೆಯಲು ಸೂಚಿಸಿದರು. ವಿಷಯ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು. ಶುಭಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಪುರಾಣ ಬರೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗಾಗಿದ್ದ ಮಹಾರೋಗವು ತಟಸ್ಥವಾಯಿತು. 'ನೀನೊಲಿದರೆ ಕೊರಡು ಕೊನೆಯವದಯ್ಯಾ' ಎಂಬ ನುಡಿಯಂತೆ ಮಡಿವಾಳರ ಬೆರಳು ಗಳು ಚಿಗುರೊಡೆದು ಮೊದಲಿನಂತಾದವು. ಪುರಾಣ ಬರೆಯುವದು ಮುಂದೊರೆದಂತೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಶರಣರ ಮಹಿಮೆಯು ತೋರುತ್ತ ನಡೆಯಿತು. ಕೆಲವೇ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯು ಗರ್ಭವತಿಯಾಗಿ ಪುತ್ರರತ್ನ ಪಡೆದಳು. ನುಡಿ ಪ್ರಾಸ್, ಅಡಿಪ್ರಾಸ್, ಕಡೀಪ್ರಾಸ್ ಭಂದಸ್ಸುಗಳಿಂದ ಭಾಮಿನಿ ಪಟ್ಟದಿಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ಸುಂದರ ವಾಗಿ ಬರೆದು ಪುರಾಣವು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿದರು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಮೃತವಾಣಿಯಿಂದ ಶರಣರ ಪುರಾಣವನ್ನು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಹೇಳಿ, ಮಹದಾನಂದಪಟ್ಟರು. ಆಗ ಅವರು ಮಹಾತ್ಮರಾದ ಶರಣರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಸಕಲರ ಮನದಲ್ಲಿ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಬೇಕೆಂಬ ದಿವ್ಯ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅಂದಿನ ಸಂಕಲ್ಪವು ೧೯೮೮ ನೇ ಇಸವಿ ಇಂದು ಶರಣ ಸಂಘದವರು ಪುರಾಣವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ, ಸಿದ್ಧರಾಮ ಶಿವಯೋಗಿಗಳವರ ದಿವ್ಯ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರ ದಿವ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಶುದ್ಧವಾದ ಭಾವನೆ, ದೃಢಪಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ, ವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪೂಜಿಸಿ, ಶರಣರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ, ಪುರಾಣವನ್ನು ಪಠಿಸಿ ದ್ವಾದರೆ ಭೂತಪ್ರೇತ, ಪಿಶಾಚಾದಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಓಡಿಹೋಗುವವು ಹಾಗೂ ಮನದ ಬಯಕೆಗಳು ಈಡೇರುವವು. ಇಹದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟ ಐಶ್ವರ್ಯ ಸುಖಸಂಪತ್ತಾಭಿವೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಮನೆಯು ಬೆಳೆಯುವದು. ಪರದಲ್ಲಿ ಸದ್ಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವರು.

ಈ ಚರಿತಾಮೃತವನ್ನು ಮಾದನ ಹಿಪ್ಪರಗಾ ಗ್ರಾಮದ ಸದ್ಭಕ್ತಾದಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಹಾಗೂ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಶರಣ ಸಂಪ್ರದಾಯದವರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಮಹಾಮಹಿಮೆ ರಾದಂತ ಶರಣಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರ ಸಾಧು ಮಹಾರಾಜರ ಪುರಾಣ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಸಕಲ ಜನರ ಉದ್ಧಾರಾರ್ಥವನ್ನು ಬಯಸಿ ಅತೀ ಬೇಗದಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಮಹನೀಯರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಮತ್ತು ಈ ಪುರಾಣದ ಸಂಪಾದನೆಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಂತ ಗುಲಬರ್ಗಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾದ ಡಾ. ಮ. ಗು. ಬಿರಾದಾರ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಚಕರಾದ ಡಾ. ವಿ. ಜಿ. ಪೂಜಾರ ಅವರಿಗೂ, ಹಾಗೂ ಸರಕಾರಿ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ರಸಾಯನ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರವಾಚಕರಾದ ಡಾ. ಬಿ. ಎಸ್. ಹಾದಿಮನಿಯವರಿಗೂ, ಪುರಾಣಕ್ಕೆ ಭಕ್ತಿಭಾವದಿಂದ ಧನವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದಂತ ಎಲ್ಲ ಸದ್ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೂ, ಇನ್ನುಳಿದ ಯಾವತ್ತು ಮಾನವ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲೆಂದು ಹಾರೈಸಿ, ಮಂಗಳಾಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಇತೀ ಶುಭಂ ಭವತು

ಓಂ ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿಃ ಪರಮ ಶಾಂತಿಃ

ಶ್ರೀ ರಸ್ತು

೧೦-೭-೧೯೮೮

ಪ್ರಕಾಶಕರ ನುಡಿ

ನಮ್ಮ ದೇಶ ಅರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿರದಿದ್ದರೂ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನ ಇನ್ನುಳಿದ ದೇಶಗಳಿಗಿಂತ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮತ-ಧರ್ಮದ ಜನ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಬಾಳುತ್ತಿರುವುದು ಒಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ. ಅನೇಕತೆಯಲ್ಲಿ ಏಕತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿರುವುದೇ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸಾಧನೆ. ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡುದೂ ಉಂಟು. ಆದರೂ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಧಾರ್ಮಿಕ ರಂಗದಲ್ಲಿ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದೆ. ಧರ್ಮದ ನೆಲೆವೀಡಾದ ಈ ದೇಶದ ಉದ್ದಗಲಕ್ಕೂ ಅನೇಕ ಮತ ಮಾನ್ಯಗಳಿವೆ. ಇವು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಧಾರ್ಮಿಕ, ಬೌದ್ಧಿಕ ಹಸಿವನ್ನು ಹಿಂಗಿಸಲೆತ್ತಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುವೆವು. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಂತೂ ಅನೇಕ ಗುರು ಹಾಗೂ ವಿರಕ್ತಮಠಗಳು ಅನ್ನ ಹಾಗೂ ಜ್ಞಾನ ದಾಸೋಹ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರತವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಇಂದೂ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಮಠಗಳು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಬದುಕನ್ನು ನಿರ್ಮಲಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತಿವೆ. ಇಂಥ ಮಠ ಮಾನ್ಯಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಸ್ವಾಮಿ, ಸಾಧು-ಸಂತರು 'ಕಾರ್ಯಕ ತತ್ವಕ್ಕೆ' ಮಹತ್ವವಿತ್ತು, ನಿಷ್ಕಾಮ ಕರ್ಮದಿಂದ ದಾಸೋಹ ಗೈಯುತ್ತ ಜನಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಬಾಳಿದುದನ್ನು ಇತಿಹಾಸ ತಿಳಿಯಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಮಾದನ ಹಿಪ್ಪರಗಿಯ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರರೂ ಒಬ್ಬರು. ಇವರು ಬಡವ-ಬಲ್ಲಿದ, ಉಚ್ಚ, ನೀಚ - ಇವಾವುದರ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಸರ್ವರನ್ನು ಸಮಾನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಂಡವರು. ರಕ್ತ ಮಾಂಸದ ವೇಹತೊಟ್ಟು ಬದುಕಿನ ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ತನು-ಮನ-ಧನಗಳನ್ನು ಶಿವಾರ್ಪಣೆ ಗೈದವರು. ಲೋಕವೇ ನನ್ನ ಮನೆ, ಸಕಲ ಮಾನವರೇ ನನ್ನ ಕುಟುಂಬವೆಂದು ಬಗೆದವರು. ಜಾತಿಯ ಕೋತಿಯಾಟಕ್ಕೆಳಸಿದವರಲ್ಲ. ಮನುಕುಲದ ಕಲ್ಯಾಣ ಬಯಸಿದವರು.

ಇವರು ಸುಮಾರು ಒಂದುನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಬಾಳಿದವರು. ಕೇವಲ ತಮ್ಮ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷದ ಆಯುಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ತೋರಿದರು. ಇವರ ಬದುಕು ಚೊಕ್ಕ ಚಿನ್ನ. ನಿಷ್ವಾರ್ಥದಿಂದ ಜನಸೇವೆಗೈದು, ಅವರನ್ನು ಧರ್ಮ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆಸಲೆತ್ತಿಸಿದರು. ಇಂಥ ಮಹಾನುಭಾವರ ಪುಣ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ ಮುಂಬರುವ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಾಗಲಿ ಎಂಬ ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧ ರಾಮ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟು ಕವಿರತ್ನ, ಶಿವಕವಿ ಮಡಿವಾಳ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂದ ಅವರ ಪುರಾಣವನ್ನು ಬರೆಯಿಸಿದರು. ಇದು ಇಂದಿಗೂ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿದೆ.

ಈಗ ಸಕಲ ಭಕ್ತರ ಸಹಾಯ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುವುದು ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.

ಪುರಾಣ ಸಂಪಾದನೆಯ ಗುರುತರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಅಲ್ಪಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರೈಸಿ ಕೊಟ್ಟವರು ಕೆಲಬುರ್ಗಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಆದ ಡಾ. ಮ. ಗು. ಬಿರಾದಾರ ಅವರು ಮತ್ತು ಪ್ರವಾಚಕರಾದ ಡಾ. ವಿ. ಜಿ. ಪೂಜಾರಿ ಅವರು. ಇವರಿರ್ವರಿಗೂ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಚಿರಋಣಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಪುರಾಣ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತ ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದ ತಪೋನಿಧಿ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಶಿವಶರಣಾನಂದ ಸಾಧು ಮಹಾರಾಜರು ಸುಕ್ಷೇತ್ರ ಬ್ರಹ್ಮಗಡ್ಡಿಮಠ, ಮುಧೋಳ ಇವರ ಅಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ದೀರ್ಘದಂಡ ಪ್ರಣಾಮಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಪುರಾಣವನ್ನು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಭು ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಪ್ರೆಸ್, ಗದಗ ಇವರಿಗೂ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು. ಪುರಾಣ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಹಾಗೂ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ತನು, ಮನ, ಧನದಿಂದ ಸಹಾಯ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಸದ್ಗುರುಗಳು ಆಯುರಾರೋಗ್ಯ ಭಾಗ್ಯವನಿತ್ತು ಕಾಪಾಡಲೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇವೆ.

— ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರ ಸಂಸ್ಥೆ,
ಮಾದನ ಹಿಪ್ಪರಗಾ

೧೦-೮-೧೯೮೮

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

ವೇದ, ಆಗಮ, ಉಪನಿಷತ್ತು, ಸ್ಮೃತಿ ಮತ್ತು ಪುರಾಣಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತು ಎನ್ನುವಂತೆ ಮಾನ್ಯತೆ ಪಡೆದಿವೆ. ಇವುಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಭಾರತೀಯ ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲೂ ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತ ಬಂದುದನ್ನು ಇತಿಹಾಸ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಪುರಾಣಗಳಂತೂ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪಳೆಯುಳಿಕೆಗಳೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದು ಕೊಂಡು ಬಂದಿವೆ. ಅಷ್ಟಾದರ ಪುರಾಣಗಳು ಧರ್ಮ, ನೀತಿ, ತತ್ವ, ತ್ಯಾಗ, ಸತ್ಯ, ದಯೆ, ಪ್ರೇಮ, ನಿಸ್ವಾರ್ಥ, ಕರುಣೆ, ಸಹನೆ, ಆದರ್ಶ ಮುಂತಾದ ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು, ಜೀವನೋಪಯೋಗಿ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತರಿಸುತ್ತ ಅನೇಕ ಹೊಸ ಹೊಸ ಪುರಾಣಗಳ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡುತ್ತ ಜೀವೋಪಾರಿಯಾಗಿ ನಿಂತಿವೆ.

ಪುರಾಣಗಳೆಂದರೇನೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಅರ್ಜುನ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರಿಗೆ ಅವು ಹಳೆಯವು, ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಂಥವು ಮತ್ತು ಭ್ರಮಾಲೋಕದತ್ತ ಒಯ್ಯುವಂಥವು, ಧರ್ಮ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ನೀತಿ ಬೋಧೆ ಮಾಡಿ ಜನತೆಯಲ್ಲಿನ ಕರ್ತೃತ್ವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಹ್ರಾಸಗೊಳಿಸುವಂತವು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಾಳಿರುವರು. ಇದು ಅವರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ ಹೊರತು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಸತ್ಯವಾದುದೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಪುರಾಣಗಳು ಶ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಬಾಳನ್ನು ಶುಚಿಯಾಗಿಸುವವು. ಅವರನ್ನು ಆದರ್ಶ ಜೀವಿಗಳನ್ನಾಗಿ, ನೀತಿವಿದರನ್ನಾಗಿಸುವುದೇ ಅವುಗಳ ಪರಮ ಧ್ಯೇಯ. ಪುರಾಣ ಪಠಣ ಹಾಗೂ ಶ್ರವಣ ಪದ್ಧತಿ ಇಂದಿಗೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಉದ್ವಗಲಕ್ಕೂ ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದುದನ್ನು ಕಾಣುವೆವು. ಇದು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವೇ ಇದ್ದಂತೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಓದು ಬರದ ಬಾರದವರೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇಂಥವರಿಗೆ ಪುರಾಣಗಳೇ ಧಾರ್ಮಿಕ ಹಾಗೂ ನೈತಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡುವವು. ಜನ ಪುರಾಣ ಶ್ರವಣದಿಂದ ಮನಶ್ಶಾಂತಿ ಪಡೆಯುವುದಲ್ಲದೆ ಧರ್ಮ, ನೀತಿ ಮುಂತಾದ ಜೀವನಾದರ್ಶಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅವರದು ಅಚಲ ವಿಶ್ವಾಸ. ಶ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯರ ನಂಬಿಕೆಯ ಮೇಲೆಯೇ ಪುರಾಣಗಳು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಬೇರುಬಿಟ್ಟು ಬೆಳೆದಿವೆ. ಅವು ತೋರಿಕೆಗೆ ಕವಿಯೊಬ್ಬನ ಸೃಷ್ಟಿ ಎನ್ನಿಸಿದರೂ ಸಮಷ್ಟಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಸೃಷ್ಟಿಯೇ ಆಗಿವೆ.

ಸಮಷ್ಟಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಮುದ್ರೆಯನ್ನೊತ್ತಿಸಿಕೊಂಡೇ ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಂಥವು. ಒಬ್ಬನೇ ಕವಿ ಪುರಾಣ ಬರೆದರೂ ಅತ ಒಂದು ಗುಂಪಿನ, ಇಲ್ಲವೆ ಒಂದು ಧರ್ಮದ

ಸಮಸ್ತ ಜನತೆಯ ರೀತಿ, ನೀತಿ, ನಡೆವಳಿ, ಆಶೋತ್ತರ ಮುಂತಾದ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅವರೆಲ್ಲರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಸರ್ವರಿಗೂ ಒಪ್ಪಿತವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿ ಬೇಕಾಗುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಪುರಾಣಗಳು ಯಾರೊಬ್ಬರಿಗೆ ಸೇರಿದ ಆಸ್ತಿಗಳಲ್ಲ. ಅವು ಸಮಗ್ರ ಮನುಕುಲಕ್ಕೇ ಸೇರಿದಂಥವು. ಜನತೆ ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ನಂಬಿ ನಡೆಯುವುದುಂಟು. ಈ ನಂಬುಗೆಯೇ ಅವರಿಗೆ ಊರುಗೋಲು. ಜನತೆಯಲ್ಲಿನ ದುರ್ಗುಣಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲನಗೊಳಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಸುಗುಣಗಳನ್ನಾಗಿಸಿ ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆಸುವ ಮಾಂತ್ರಿಕ ಶಕ್ತಿ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿದೆಯೆಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯೇನಲ್ಲ. ಪುರಾಣ ಪುಣ್ಯಕಥೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಹೊಂದಿ ತಮ್ಮ ಬದುಕನ್ನು ಹೆಸನಾಗಿಸಿ ಕೊಂಡ ಲಕ್ಷಾವಧಿ ಭಕ್ತರು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವರು. ಕದಡಿದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಿಳಿಗೊಳಿಸಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ನೆಲೆಯೂರುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಗಾರುಡೀಗತನ ಪುರಾಣಗಳಿಗಿದೆ. ಈ ಮಾತು ಕೇವಲ ಹಿಂದೂಧರ್ಮದ ಪುರಾಣಗಳಿಗಷ್ಟೇ ಅನ್ವಯಿಸದು. ಎಲ್ಲ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕೃತಿಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವಂಥದು. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪೂಜನೀಯ ಗ್ರಂಥಗಳೆನಿಸಿಕೊಂಡ ಬೈಬಲ್, ಕುರಾನ್ ಮುಂತಾದುವೂ ಸಹಿತ ಪುರಾಣ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂಥವೇ ಆಗಿವೆ. ಇವೂ ಒಂದರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪುರಾಣಗಳು. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಎಷ್ಟೋ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪುರಾಣ ಪಠಣ ಹಾಗೂ ಶ್ರವಣ ಇಂದೂ ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುವೆವು.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಭಾರತೀಯ ಎಲ್ಲ ಭಾಷಾ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಪುರಾಣಗಳು ಹುಟ್ಟಿ ಕೊಂಡಿವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡವೂ ಹೊರತಾಗಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಜೈನ, ವೀರಶೈವ ಮತ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮತದ ಕವಿಗಳು ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜೈನ ಕವಿಗಳು ತೀರ್ಥಂಕರರನ್ನು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕವಿಗಳು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಹಾಗೂ ವೀರಶೈವ ಕವಿಗಳು ಹೆನ್ನೆರಡನೆ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಬಾಳಿಹೋದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾದ ಶಿವಶರಣರನ್ನು ತಮ್ಮ ಪುರಾಣಗಳಿಗೆ ಮಹಾಪುರುಷರನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ವೀರಶೈವ ಪುರಾಣ ಪರಂಪರೆ ಜೈನ ಹಾಗೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪುರಾಣ ಪರಂಪರೆಗಿಂತ ಭಿನ್ನವೂ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಪೂರ್ಣವೂ ಆಗಿದೆ. ಜೈನ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕವಿಗಳು ತೀರ್ಥಂಕರ ಹಾಗೂ ದೇವನೇ ಆದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕಥಾನಾಯಕರುಗಳನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡರೆ ವೀರಶೈವ ಕವಿಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯರಂತೆಯೇ ಬಾಳಿಹೋದ ಶಿವಶರಣರನ್ನು ತಮ್ಮ ಪುರಾಣಗಳಿಗೆ ಆಯ್ದುಕೊಂಡುದೊಂದು ವಿಶೇಷ. ಮತ್ತು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಸಂಗತಿಗಳಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟಾದಶ ವರ್ಣನೆಗಳಿಲ್ಲ, ಶೃಂಗಾರಕ್ಕೂ ಅಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಶರಣರ ಸಾತ್ವಿಕ ಜೀವನವೇ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖಪಾತ್ರ ಪಡೆದಿದೆ. ನೇರವಾಗಿ ಶರಣರ ಚರಿತ್ರೆ - ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮ ತತ್ವಗಳ ನಿರೂಪಣೆ ಹಾಗೂ ಅವುಗಳ ಆಚರಣೆಯ ಮಹತಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವ ಹಾಗೆ ವರ್ಣಿತವಾದುದನ್ನು ಕಾಣುವೆವು.

ಶರಣರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಪುರಾಣ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಬರೆದವರು ಹರಿಹರ ಹಾಗೂ ರಾಘವಾಂಕರು. ಇವರ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕಗೊಳಿಸಿ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಜನ ಬದುಕಲೆಂದೇ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃಷಿಗಿಳಿದ ಇವರು ತಮ್ಮ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನಸಮ್ಮುಖವಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದುದನ್ನು ಕಾಣುವೆವು. ಶರಣರೇ ಇವರ ಕಾವ್ಯಗಳ ವಸ್ತು. ಶರಣರ ಚರಿತ್ರೆ ವೀರಶೈವ ತತ್ವಗಳ ನಿರೂಪಣೆಯನ್ನು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಇವರ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುವೆವು. ಹರಿಹರ ಸಾವವರನ್ನು, ಕೆಡುವವರನ್ನು ಇಂದ್ರ, ಚಂದ್ರ, ದಧೀಚಿ ಎಂದು ಹೊಗಳಿ ವ್ಯರ್ಥ ಕೆಡಬೇಡಿರಿ. ನಿತ್ಯಮುಕ್ತರಾದ ಶರಣರನ್ನು ಕುರಿತು ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸಿರೆಂದು ಕವಿಗಳಿಗೆ ಕಿವಿಮಾತು ಹೇಳಿದ. ಮತ್ತು ಶಿವ ಹಾಗೂ ಶಿವಶರಣರನ್ನೇ ಕುರಿತು ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸುವೆನೆಂದೂ, ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತನ್ನ ನಾಲಗೆಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಮಾರುಗೊಟ್ಟೆನೆಂದೂ ಹೇಳುವನು. ಈತನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಮುಂಬಂದ ಬಹುಪಾಲು ವೀರಶೈವ ಕವಿಗಳು ಅನುಸರಿಸಿದುದನ್ನು ಕಾಣುವೆವು. ಈತ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟ. ಈತನ ತರುವಾಯ ಬಂದ ತೆಲುಗು ಕವಿ ಪಾಲ್ಕುರಿಕೆ ಸೋಮನಾಥನೆಂಬುವವ ದ್ವಿಪದಿ ಭಂಡಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ 'ಬಸವ ಪುರಾಣಮು' ಎಂಬ ಬೃಹದ್ಗ್ರಂಥ ರಚಿಸಿ ವೀರಶೈವ ಪುರಾಣ ಪರಂಪರೆಗೆ ಬುನಾದಿ ಹಾಕಿದ. ಈತನ ಕೃತಿಯನ್ನೇ ಭಾಮಿನಿ ಪಟ್ಟದಿಯಲ್ಲಿ ಭೀಮಕವಿ 'ಬಸವ ಪುರಾಣ' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಸಿದ. ಈ ಪುರಾಣ ಜನತೆಯನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ಆಕರ್ಷಿಸಿತು. ಸಾಕಷ್ಟು ಜನಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಿತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಶರಣರ ಚರಿತೆ ಮತ್ತು ಆದಿಗಣ ಚರಿತೆ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿ ಬೆರೆತು ವರ್ಣಿತವಾದುದನ್ನು ವೀರಶೈವ ತತ್ವ ಕಛೋಪಕಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ಬಿತ್ತರಗೊಂಡುದನ್ನು ಕಾಣುವೆವು. ವೀರಶೈವ ಪುರಾಣ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಇದೇ ಆದಿ ಮತ್ತು ಆದರ್ಶವಾಯಿತೆನ್ನಬಹುದು. ಇದರ ತರುವಾಯ 'ಪದ್ಮರಾಜ ಪುರಾಣ', 'ಶಿವತತ್ವ ಚಿಂತಾಮಣಿ', 'ಸಿಂಗಿರಾಜ ಪುರಾಣ', 'ಪ್ರೌಢರಾಯನ ಕಾವ್ಯ', 'ವೀರಶೈವಾಮೃತ ಮಹಾಪುರಾಣ', 'ಗುರುರಾಜ ಚಾರಿತ್ರ', 'ರಾಘವಾಂಕ ಚರಿತ್ರೆ', 'ಚೆನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣ', 'ಶರಣ ಲೀಲಾಮೃತ' ಮುಂತಾದ ಪುರಾಣಗಳು ರಚನೆಯಾದುವು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಪುರಾಣ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಬಂದುದನ್ನು ನಿಯಮಿಸಬಹುದು. ಮೊದಮೊದಲು ಶರಣರ ಚರಿತೆ, ವೀರಶೈವ ತತ್ವಗಳಿಗೆ ಮೊಸಲಾಗಿದ್ದು, ಬರಬರುತ್ತ ಪುರಾತನ ಹಾಗೂ ನೂತನ ಪುರಾತನರ ಚರಿತೆ, ಅಷ್ಟಾವರಣ, ಪಂಚಾಚಾರ, ಷಟ್ಸ್ಥಲ, ಶಿವನ ಪಂಚವಿಂಶತಿ ಲೀಲೆಗಳು, ಸಾಂಕೇತಿಕ ಕಥೆಗಳು, ಅಡ್ಡ ಕಥೆಗಳು, ಪವಾಡ-ಲೀಲೆಗಳು ಈ ರೀತಿ ಹಲವು ವಿಧವಾಗಿ ವರ್ಣಿತವಾಗುತ್ತ ಬಂದವು. ಈ ಎಲ್ಲ ಪುರಾಣಗಳನ್ನವಲೋಕಿಸಿದಾಗ ಎದ್ದುಕಾಣುವ ಅಂಶವೆಂದರೆ, ಇವು ಜನಸಮ್ಮುಖವಾಗುತ್ತ ನಡೆದುದು ಮತ್ತು ಹನ್ನೆರಡನೆ ಶತಮಾನದ ಶರಣರನ್ನೇ ಕುರಿತು ರಚನೆಯಾದುದು. ಇವು ಜನತೆಗೆ ಧರ್ಮೋಪದೇಶ ಮಾಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಅವರನ್ನು ನೈತಿಕ ನೆಲೆಗಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ

ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲು ಹಾಗೂ ಅವರನ್ನು ನಿಜವಾದ ಮಾನವರನ್ನಾಗಿಸಲು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕಾಣುವೆವು.

ಎಲ್ಲ ಪುರಾಣಗಳ ಕಥಾ ಪುರುಷರು ಶರಣರು. ಇವರು ನಿಷ್ವಾರ್ಥಿಗಳು, ಪರೋಪಕಾರಿಗಳು. ಕರುಣೆ, ಪ್ರೀತಿ, ಅನುಕಂಪ, ತ್ಯಾಗ, ಸಹನೆ, ಸತ್ಯ ಈ ಎಲ್ಲ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದವರು; ಲೋಕದ ತಪ್ಪನ್ನೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಉದಾಹರಣೆಗಳು. ತಮ್ಮ ನಿಡಿದಾದ ಬಾಳನ್ನು ಜನಸೇವೆಗಾಗಿಯೇ ಮುಡಿಪಿಟ್ಟವರು. ಅವರ ಆದರ್ಶ ಮಯ ಬದುಕು ಲೋಕದ ಜನತೆಯ ಬಾಳ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಕಿನ ಕಂಬವಿದ್ದಂತೆ. ಅವರು ಸಾಮಾನ್ಯರಂತಲ್ಲ. ಅವರ ನಡೆ ನುಡಿ ನೇರವಾದುವು. ನುಡಿದಂತೆ ನಡೆದು ತೋರಿದ ಅವರು ಆತ್ಮಂತ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರು. ಅವರು ಅಸಾಮಾನ್ಯರೆಂದೂ, ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ತೋರಿದ ಪವಾಡ ಪುರುಷರೆಂದೂ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತರಾಗಿರುವರು. ಜನಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಬೇಕಾಯಿತೆಂದು ಪುರಾಣಕಾರರು ವರ್ಣಿಸಿದುದನ್ನು ಕಾಣುವೆವು. ಹೀಗೆ ವರ್ಣಿಸಿದುದಕ್ಕೆ ಹಲವು ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಮಹಾಪುರುಷರಾದ ಶರಣರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಮೆರುಗು ಬರಲೆಂದೂ, ಗಹನವಾದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಸರಳಗೊಳಿಸಲೆಂದೂ, ತತ್ವ ಹಾಗೂ ನೀತಿಯನ್ನು ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಪವಾಡಗಳಿಗಿದೆಯೆಂದೂ ಕವಿಗಳು ಅವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿರುವರು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೂ ಪವಾಡಗಳೆಂದರೆ ಅಚ್ಚು ಮೆಚ್ಚು. ಪವಾಡಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಶರಣರ ಚರಿತ್ರೆ, ತತ್ವ, ನೀತಿ, ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಹಸಿಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಹರಳಿಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುವವು. ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿದ್ದ ನಾವಿಂದು ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದುವು, ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದುವು ಎಂದು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಬಿಡುವೆವು. ಆದರಿದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಏಕಪಕ್ಷೀಯ ನಿರ್ಧಾರವಾಗುವುದು. ಪವಾಡಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅರ್ಥ ಉದ್ದೇಶ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪವಾಡಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತತ್ವಕ್ಕಂಟಿಕೊಂಡೇ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆ ತತ್ವ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಪವಾಡದ ತೆರೆಯನ್ನು ಓಸರಿಸಿ ನೋಡಬೇಕು. ಪವಾಡ, ಪಾತ್ರಗೆ ಮುಚ್ಚಿದ ಸುವರ್ಣದ ಮುಚ್ಚಳವಿದ್ದಂತೆ. ಅದನ್ನು ಓರೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದಾಗ ನಿಜವಾದದ್ದು ಕಾಣುವಂತೆ ಪವಾಡಾಂಶವನ್ನು ಬದಿಗಿರಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಶರಣರ ನೈಜ ಬದುಕಿನ ಅರಿವಾಗುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಪವಾಡಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವುದೂ ಸರಿಯಲ್ಲ; ಸತ್ಯವಾದುವು ಎಂದು ಅನುಕರಿಸುವುದೂ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ವೀರಶೈವ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲೂ ಪವಾಡಗಳು ವರ್ಣಿತವಾಗಿವೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪುರಾಣಗಳದೇ ಒಂದು ಸುದೀರ್ಘ ಪರಂಪರೆಯಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವ ಪುರಾಣ ಪರಂಪರೆ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಪೂರ್ಣವಾದುದು. ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ವೀರಶೈವ ಪುರಾಣಗಳು ರಚನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಬಂದು ದನ್ನು ಕಾಣುವೆವು. ಹನ್ನೆರಡನೆ ಶತಮಾನದ ಶರಣರಂತೆಯೇ ಮುಂದೂ ಅನೇಕ

ಶರಣರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಪುರಾಣ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಬರೆದವರು ಹರಿಹರ ಹಾಗೂ ರಾಘವಾಂಕರು. ಇವರ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕಗೊಳಿಸಿ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಜನ ಬದುಕಲೆಂದೇ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃಷಿಗಿಳಿದ ಇವರು ತಮ್ಮ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನಸಮ್ಮುಖವಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದುದನ್ನು ಕಾಣುವೆವು. ಶರಣರೇ ಇವರ ಕಾವ್ಯಗಳ ವಸ್ತು. ಶರಣರ ಚರಿತ್ರೆ ವೀರಶೈವ ತತ್ವಗಳ ನಿರೂಪಣೆಯನ್ನು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಇವರ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುವೆವು. ಹರಿಹರ ಸಾವವರನ್ನು, ಕೆಡುವವರನ್ನು ಇಂದ್ರ, ಚಂದ್ರ, ದಧೀಚಿ ಎಂದು ಹೊಗಳಿ ವ್ಯರ್ಥ ಕೆಡಬೇಡಿರಿ. ನಿತ್ಯಮುಕ್ತರಾದ ಶರಣರನ್ನು ಕುರಿತು ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸಿರೆಂದು ಕವಿಗಳಿಗೆ ಕಿವಿಮಾತು ಹೇಳಿದ. ಮತ್ತು ಶಿವ ಹಾಗೂ ಶಿವಶರಣರನ್ನೇ ಕುರಿತು ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸುವೆನೆಂದೂ, ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತನ್ನ ನಾಲಗೆಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಮಾರುಗೊಟ್ಟೆನೆಂದೂ ಹೇಳುವನು. ಈತನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಮುಂಬಂದ ಬಹುಪಾಲು ವೀರಶೈವ ಕವಿಗಳು ಅನುಸರಿಸಿದುದನ್ನು ಕಾಣುವೆವು. ಈತ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟ. ಈತನ ತರುವಾಯ ಬಂದ ತೆಲುಗು ಕವಿ ಪಾಲ್ಕುರಿಕೆ ಸೋಮನಾಥನೆಂಬುವವ ದ್ವಿಪದಿ ಭಂಡಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ 'ಬಸವ ಪುರಾಣಮು' ಎಂಬ ಬೃಹದ್ಗ್ರಂಥ ರಚಿಸಿ ವೀರಶೈವ ಪುರಾಣ ಪರಂಪರೆಗೆ ಬುನಾದಿ ಹಾಕಿದ. ಈತನ ಕೃತಿಯನ್ನೇ ಭಾಮಿನಿ ಪಟ್ಟದಿಯಲ್ಲಿ ಭೀಮಕವಿ 'ಬಸವ ಪುರಾಣ' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಸಿದ. ಈ ಪುರಾಣ ಜನತೆಯನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ಆಕರ್ಷಿಸಿತು. ಸಾಕಷ್ಟು ಜನಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಿತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಶರಣರ ಚರಿತೆ ಮತ್ತು ಆದಿಗಣ ಚರಿತೆ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿ ಬೆರೆತು ವರ್ಣಿತವಾದುದನ್ನು ವೀರಶೈವ ತತ್ವ ಕಛೋಪಕಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ಬಿತ್ತರಗೊಂಡುದನ್ನು ಕಾಣುವೆವು. ವೀರಶೈವ ಪುರಾಣ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಇದೇ ಆದಿ ಮತ್ತು ಆದರ್ಶವಾಯಿತೆನ್ನಬಹುದು. ಇದರ ತರುವಾಯ 'ಪದ್ಮರಾಜ ಪುರಾಣ', 'ಶಿವತತ್ವ ಚಿಂತಾಮಣಿ', 'ಸಿಂಗಿರಾಜ ಪುರಾಣ', 'ಪೌಢರಾಯನ ಕಾವ್ಯ', 'ವೀರಶೈವಾಮೃತ ಮಹಾಪುರಾಣ', 'ಗುರುರಾಜ ಚಾರಿತ್ರ', 'ರಾಘವಾಂಕ ಚರಿತ್ರೆ', 'ಚೆನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣ', 'ಶರಣ ಲೀಲಾಮೃತ' ಮುಂತಾದ ಪುರಾಣಗಳು ರಚನೆಯಾದುವು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಪುರಾಣ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಬಂದುದನ್ನು ನಿಯಂಬಹುದು. ಮೊದಮೊದಲು ಶರಣರ ಚರಿತೆ, ವೀರಶೈವ ತತ್ವಗಳಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಗಿದ್ದು, ಬರಬರುತ್ತ ಪುರಾತನ ಹಾಗೂ ನೂತನ ಪುರಾತನರ ಚರಿತೆ, ಅಷ್ಟಾವರಣ, ಪಂಚಾಚಾರ, ಷಟ್ಸ್ಥಲ, ಶಿವನ ಪಂಚವಿಂಶತಿ ಲೀಲೆಗಳು, ಸಾಂಕೇತಿಕ ಕಥೆಗಳು, ಅಡ್ಡ ಕಥೆಗಳು, ಪವಾಡ-ಲೀಲೆಗಳು ಈ ರೀತಿ ಹಲವು ವಿಧವಾಗಿ ವರ್ಣಿತವಾಗುತ್ತ ಬಂದವು. ಈ ಎಲ್ಲ ಪುರಾಣಗಳನ್ನವಲೋಕಿಸಿದಾಗ ಎದ್ದುಕಾಣುವ ಅಂಶವೆಂದರೆ, ಇವು ಜನಸಮ್ಮುಖವಾಗುತ್ತ ನಡೆದುದು ಮತ್ತು ಹನ್ನೆರಡನೆ ಶತಮಾನದ ಶರಣರನ್ನೇ ಕುರಿತು ರಚನೆಯಾದುದು. ಇವು ಜನತೆಗೆ ಧರ್ಮೋಪದೇಶ ಮಾಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಅವರನ್ನು ನೈತಿಕ ನೆಲೆಗಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ

ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲು ಹಾಗೂ ಅವರನ್ನು ನಿಜವಾದ ಮಾನವರನ್ನಾಗಿಸಲು ಹೆಣಗಿದುದನ್ನು ಕಾಣುವೆವು.

ಎಲ್ಲ ಪುರಾಣಗಳ ಕಥಾ ಪುರುಷರು ಶರಣರು. ಇವರು ನಿಷ್ವಾರ್ಥಿಗಳು, ಪರೋಪಕಾರಿಗಳು. ಕರುಣೆ, ಪ್ರೀತಿ, ಅನುಕಂಪ, ತ್ಯಾಗ, ಸಹನೆ, ಸತ್ಯ ಈ ಎಲ್ಲ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದವರು; ಲೋಕದ ತಪ್ಪನ್ನೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಉದಾರಿಗಳು. ತಮ್ಮ ನಿಡಿದಾದ ಬಾಳನ್ನು ಜನಸೇವೆಗಾಗಿಯೇ ಮುಡಿಪಿಟ್ಟವರು. ಅವರ ಆದರ್ಶ ಮಯ ಬದುಕು ಲೋಕದ ಜನತೆಯ ಬಾಳ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಕಿನ ಕಂಬವಿದ್ದಂತೆ. ಅವರು ಸಾಮಾನ್ಯರಂತಲ್ಲ. ಅವರ ನಡೆ ನುಡಿ ನೇರವಾದುವು. ನುಡಿದಂತೆ ನಡೆದು ತೋರಿದ ಅವರು ಆತ್ಮಂತ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರು. ಅವರು ಅಸಾಮಾನ್ಯರೆಂದೂ, ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ತೋರಿದ ಪವಾಡ ಪುರುಷರೆಂದೂ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತರಾಗಿರುವರು. ಜನಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಬೇಕಾಯಿತೆಂದು ಪುರಾಣಕಾರರು ವರ್ಣಿಸಿದುದನ್ನು ಕಾಣುವೆವು. ಹೀಗೆ ವರ್ಣಿಸಿದುದಕ್ಕೆ ಹಲವು ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಮಹಾಪುರುಷರಾದ ಶರಣರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಮೆರುಗು ಬರಲೆಂದೂ, ಗಹನವಾದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಸರಳಗೊಳಿಸಲೆಂದೂ, ತತ್ವ ಹಾಗೂ ನೀತಿಯನ್ನು ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಪವಾಡಗಳಿಗಿದೆಯೆಂದೂ ಕವಿಗಳು ಅವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿರುವರು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೂ ಪವಾಡಗಳೆಂದರೆ ಅಚ್ಚು ಮೆಚ್ಚು. ಪವಾಡಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಶರಣರ ಚರಿತ್ರೆ, ತತ್ವ, ನೀತಿ, ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಹಸಿಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಹರಳಿಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುವವು. ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿದ್ದ ನಾವೆಂದು ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದುವು, ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದುವು ಎಂದು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಬಿಡುವೆವು. ಆದರಿದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಏಕಪಕ್ಷೀಯ ನಿರ್ಧಾರವಾಗುವುದು. ಪವಾಡಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅರ್ಥ ಉದ್ದೇಶ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪವಾಡಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತತ್ವಕ್ಕಂಟಿಕೊಂಡೇ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆ ತತ್ವ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಪವಾಡದ ತೆರೆಯನ್ನು ಓಸರಿಸಿ ನೋಡಬೇಕು. ಪವಾಡ, ಪಾತ್ರಗೆ ಮುಚ್ಚಿದ ಸುವರ್ಣದ ಮುಚ್ಚಳವಿದ್ದಂತೆ. ಅದನ್ನು ಓರೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದಾಗ ನಿಜವಾದದ್ದು ಕಾಣುವಂತೆ ಪವಾಡಾಂಶವನ್ನು ಬದಿಗಿರಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಶರಣರ ನೈಜ ಬದುಕಿನ ಅರಿವಾಗುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಪವಾಡಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವುದೂ ಸರಿಯಲ್ಲ; ಸತ್ಯವಾದುವು ಎಂದು ಅನುಕರಿಸುವುದೂ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ವೀರಶೈವ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲೂ ಪವಾಡಗಳು ವರ್ಣಿತವಾಗಿವೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪುರಾಣಗಳದೇ ಒಂದು ಸುದೀರ್ಘ ಪರಂಪರೆಯಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವ ಪುರಾಣ ಪರಂಪರೆ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಪೂರ್ಣವಾದುದು. ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ವೀರಶೈವ ಪುರಾಣಗಳು ರಚನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಬಂದು ದನ್ನು ಕಾಣುವೆವು. ಹನ್ನೆರಡನೆ ಶತಮಾನದ ಶರಣರಂತೆಯೇ ಮುಂದೂ ಅನೇಕ

ಶರಣರು ಉದಿಸಿ ಜನಸೇವೆಗೈದರು. ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು ಪುರಾಣಗಳು ರಚನೆಯಾಗುತ್ತಲೇ ಬಂದಿವೆ. ಆ ಮಾಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ “ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರ ಪುರಾಣ”ವೂ ಒಂದು. ಶ್ರೀ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರರು ಗುರು ಪರಂಪರೆಯ ಶರಣರು. ಇಂದಿಗೂ ಇವರ ಮಠದ ಪರಂಪರೆ ಮುಂದುವರಿದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ.

ಮಠದ ಪರಂಪರೆ :

ಕಲಬುರ್ಗಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಆಳಂದ ತಾಲೂಕಿನ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿ ಮಾದನ ಹಿಪ್ಪರಗಾ. ಈ ಊರಿನಲ್ಲೇ ಪುರಾಣ ಪುರುಷ ಶ್ರೀ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರರು ಜನಿಸಿದ್ದು. ಇಲ್ಲಿ ಎರಡು ನೂರಾ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಗುರುಪರಂಪರೆಯ ಮಠವೊಂದು ಸ್ಥಾಪನೆ ಯಾದುದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಶ್ರೀ ಸಂಗಮೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯ ಹಾಗೂ ಕಲಾಲಿಂಗ ಮಠಗಳಿದ್ದವು. ಸಂಗಮೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಖಂಡೇಶ್ವರರು ಬಂದು ಅನೇಕ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ತೋರಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆಯಲು ಅದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಖಂಡೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯವೆಂದು ಹೆಸರಾಯಿತು. ಆಗಿನ ಕಲಾಲಿಂಗ ಮಠವು ಕೇವಲ ಈಗಿರುವ ಮಹಾದೇವ ಮಂದಿರವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೊಂದಿತ್ತು. ಶ್ರೀ ಮ. ನಿ. ಪ್ರ. ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗ ವಿರಕ್ತಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಮಠಕ್ಕೆ ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರಿಗಳುಾಗಲು ಕಲಾಲಿಂಗ ಮಠವು ಪಟ್ಟದ್ದೇವರ ಮಠವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಶ್ರೀಗಳವರು ಮಹಾದೇವ ಮಂದಿರದ ಪಕ್ಕದ ಗವಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಅನುಷ್ಠಾನಗೈದು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಜೀವಂತ ಸಮಾಧಿ ಹೊಂದಿದರು. ಅನಂತರ ಏಸವಲಿಂಗಯ್ಯನವರು ಮಠದಲ್ಲಿ ಕೆಲಕಾಲ ಮಠದೇವರಾಗಿ ಉಳಿದರು. ಮುಂದೆ ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೭೩೦ ರ ಸುಮಾರಿಗೆ ಈ ಮಠದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಶ್ರೀ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರರು ವಹಿಸಿ ಕೊಂಡರು. ಇವರಿಗೆ ಆಗ ಅಂದಾಜು ೨೫-೩೦ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸು. ಅಂದಿನಿಂದ ಪಟ್ಟದ್ದೇವರ ಮಠವು ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರ ಮಠವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಇವರ ಹೆಸರೇ ಮಠದ ಹೆಸರಾಗಿ ಇಂದಿಗೂ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರರು ಅಷ್ಟಾವರಣ ಪಂಚಾಚಾರ ಮತ್ತು ಷಷ್ಠಸ್ಥಲಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತು ಅರಗಿಸಿ ಕೊಂಡರು. ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನರಿತು ಅನೇಕ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ತೋರಿದರು. ಇವರು ಮಠದಲ್ಲಿರುವ ಬಾವಿಯನ್ನು ತೋಡಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಮಠದ ಹೊರಗಿರುವ ಕಟ್ಟಡ ವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದರು. ಆ ಜಾತಿ ಈ ಜಾತಿ ಎನ್ನದೆ ಎಲ್ಲ ಜಾತಿಯವರನ್ನೂ ಸಮಾನ ವಾಗಿ ಕಂಡರು. ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳೂ ಸಮಾನವೆಂದು ಬೋಧಿಸಿದರು. ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಮಠವನ್ನು ಊರ್ಜಿತಾವಸ್ಥೆಗೆ ತಂದರು. ಅದೇ ಗ್ರಾಮದ ನಂದೀಧ್ವಜವರ ಮನೆ ತನದ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ-ಬಂಗಾರಮ್ಮ ದಂಪತಿಗಳು ಶ್ರೀ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರರ ಪರಮ ಭಕ್ತರು. ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ನಿಷ್ಕಾಮದಿಂದ ನೆಯ್ಗೆ ಕಾಯಕವೆಸಗಿ ಬಂದುದರಲ್ಲಿ ಜಂಗಮ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಪುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಆತನ ಧರ್ಮಪತ್ನಿ ಬಂಗಾರಮ್ಮ ಸಾಧ್ವಿ ಶಿರೋಮಣಿ, ಪರಮ ಪತಿವ್ರತೆ, ಪತಿಗೆ ಅನುಕೂಲಕರಳಾಗಿ ನಡೆಯುವವಳು. ಇವರು

ಪ್ರತಿದಿನ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರರ ದರ್ಶನವಾಗದೆ ಬಾಯಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನೂ ಕೂಡ ಹಾಕುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿತ್ಯ ಸಾಯಂಕಾಲ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರರ ಪೂಜೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರಿಗೆ ವಯಸ್ಸು ಗುತ್ತ ಬಂದರೂ ಪುತ್ರಸಂತಾನವಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳ ಚಿಂತೆ ಬಂಗಾರವನ್ನಲ್ಲಿ ಬಲಿಯತೊಡಗಿತು. ಮುಖ್ಯನ ಶ್ರೀ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರರು ಒಂದು ದಿನ ಬಂಗಾರವನ್ನ ಮನದ ಕೊರಗನ್ನರಿತು 'ಚಿಂತಿಸಿದಿರು ತಾಯಿ ಬರುವೆ ನಿನ್ನ ದರದಿ ನಾನೇ ಇನ್ನೊಂದು ಜನ್ಮವೆತ್ತಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದರು. ಅವರ ಆಶೀರ್ವಾದದ ಫಲದಿಂದ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರವನ್ನು ಗರ್ಭವತಿಯಾಗಿ ಸುಪುತ್ರನನ್ನು ಪಡೆದಳು. ಆ ವೇಳೆಗೆ ಶ್ರೀ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರರು (ಶಕೆ ೧೭೯೫ ರಲ್ಲಿ) ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾಗಿದ್ದರು. ಬಂಗಾರವನ್ನು ಶಿಶುವಿಗೆ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಎಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದಳು. ಆತನೇ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪುರಾಣಪುರುಷ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರ. ಕರ್ತೃ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರರ ಆವತಾರವೇ ಇವರೆಂದು ಜನತೆಯ ದೃಢ ಸಂಬುಗೆ. ನಂದೀದ್ವಜದವರ ಮನೆ ಇಂದು ಶ್ರೀ ಶರಣಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರ ಮಠ ವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನಗೊಂಡು ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಶ್ರಾವಣದಲ್ಲಿ ಪುರಾಣ ಪ್ರವಚನ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ನಿರಂತರ ದಾಸೋಹ ಇರುವುದು. ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲಿನ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನ ಬಂದು ಭಜನೆ ಮಾಡುವುದು ದಾಸೋಹದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವುದು ಪ್ರತಿವರ್ಷ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಮಠದ ಪರಂಪರೆ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಸಿದ್ಧಾರೂಢ ಮಠದ ಪರಂಪರೆಯನ್ನೇ ಹೋಲುವುದು.

ಕವಿ - ಕಾಲ - ಕೃತಿಗಳು :

ಪ್ರಸ್ತುತ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರ ಪುರಾಣದ ಕರ್ತೃ ಶಿವಕವಿದಾಸ ಬಿರುದಾಂಕಿತ ಮಡಿವಾಳ ಕವಿ. ಈತ ತನ್ನನ್ನು ಮಡಿವಾಳಾಚಾರ್ಯ, ಮಡಿವಾಳಸ್ವಾಮಿ ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಈತನ ಊರು ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಇಂಡಿ ತಾಲೂಕಿನ ರೋಡಿಗಿ. ಈತ ೨೦ನೇ ಶತಮಾನದ ಆದಿಭಾಗದಲ್ಲಿ (೧೮೮೦-೧೯೫೦) ಕೃತಿ ರಚನೆ ಮಾಡಿದುದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಶರಣ ಜೀವನ ನಡೆಸಿದ ಈತ ಸಾಕ್ಷಿಕ ಜೀವಿ. ಜೀವಿತದುದ್ದಕ್ಕೂ ಶರಣರ ಚರಿತೆ, ಪುರಾಣ ಪುಣ್ಯಕೆತಗಳ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ ಈತ ನಿಜಕ್ಕೂ ಶಿವಕವಿ. "ನ್ಯಾಯ ನಿಷ್ಕುರಿ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಪರನು ನಾನಲ್ಲ ಲೋಕ ವಿರೋಧಿ ಶರಣನಾಗಿಗೂ ಅಂಜುವವನಲ್ಲ" ಎಂದು ಬಸವಣ್ಣನವರು ನುಡಿದ ನುಡಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ. ಈತ ರಚಿಸಿದ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾದುವು ಇಂತಿವೆ :

೧. ಸುಕ್ಷೇತ್ರ ಬಂಧನಾಳ ವೃಷಭಲಿಂಗೇಶ್ವರ ಪುರಾಣ.
೨. ಕೆಂಭಾವಿ ಭೋಗೇಶ್ವರ ಪುರಾಣ.
೩. ಮಾದನಂಪ್ಪರಗಿ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರ ಪುರಾಣ.

೪. ಶ್ರೀ ಭಗವಾನ ಬಸವರಾಜ ಪುರಾಣ.
೫. ಗುಡ್ಡಾಪುರ ದಾನಾಂಬೆ ಪುರಾಣ.
೬. ಉಡಚಾಣ ಶಂಕರಲಿಂಗ ಪುರಾಣ.
೭. ಖೇಡಗಿ ರಾಜೇಂದ್ರರ ಪುರಾಣ.
೮. ಅಕ್ಕಲಕೋಟದ ಶ್ರೀ ರೇವಣಸಿದ್ಧ ಶಿವಶರಣರ ಪುರಾಣ (ಅಪ್ರಕಟಿತ).

ಈ ಎಲ್ಲ ಪುರಾಣಗಳು ಪಟ್ಟದಿ ಭಂದಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದು ಸರಾಗವಾಗಿ ಓದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂಥವು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶನವಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟಾದಶ ವರ್ಣನೆಗಳಿಲ್ಲ. ಕಥೆಯನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಮನಮುಟ್ಟುವ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಸಾಗಿದ್ದಾನೆ ಕವಿ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ್ಯ ಪದಗಳನ್ನು ಬೆರೆಸಿದುದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಈ ಕೃತಿಗಳು ಸರಳ ವನ್ನಿಸುವವು. ಭಾಷೆಯ ಪ್ರೌಢಿಮೆಯಾಗಲೀ, ಶಬ್ದ ಚಮತ್ಕಾರವನ್ನಾಗಲೀ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭೂಮಿಷ್ಠ ಶೈಲಿಯನ್ನಾಗಲೀ ನಾವು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣೆವು. ಕವಿಯ ಉದ್ದೇಶ ಶರಣರ ಚರಿತೆ, ಅವರ ಧ್ಯೇಯ ಧೋರಣೆಗಳು, ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮದ ತತ್ವ, ಆಚರಣೆಗಳು ಸರಳವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲೇಬುದೇ ಆಗಿದೆ. ಇಂಥ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಗಾಗಿಯೇ ಇವು ರಚನೆ ಗೊಂಡುದನ್ನು ಅರಿಯುವೆವು. ಪಟ್ಟದಿ ಭಂದಸ್ಸು ರಚನೆಗೂ ಸುಲಭ, ಪಟ್ಟದಿಗಳಲ್ಲಿ ಕವಿ ಭಾಮಿನಿ ಹಾಗೂ ವಾರ್ಧಕಗಳನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತನ್ನ ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಬಳಸಿದುದನ್ನು ಕಾಣುವೆವು. ಎಲ್ಲ ಪುರಾಣಗಳ ಕಥಾವಸ್ತು ಶರಣರ ಚರಿತ್ರೆಯೇ ಆಗಿದೆ. ಶರಣರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಪುರಾಣವಾಗಿಸುವ ಪರಂಪರೆ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಹಾಕವಿ ಹರಿಹರ ರಾಘವಾಂಕರಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆ ಪರಂಪರೆ ಹರಿಗಡಿಯದೇ ೨೦ನೇ ಶತಮಾನದವರೆಗೂ ಮುಂದುವರಿದುಕೊಂಡು ಬಂದುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪುರಾಣವೇ ಸಾಕ್ಷಿ.

ಕಥಾಸಾರ

ಸಂಧಿ ೧ :

ಶ್ರೀಗುರುವು ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಂದ ವಂದಿಸಲ್ಪಡುವವನೂ, ವೇದಾಗಮ ಸ್ಮೃತಿಗಳಿಗೂ ನಿಲುಕದವನೂ ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು ದೇವಾನುದೇವತೆಗಳಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಲ್ಪಡುವವನೂ ಕರುಣಾಳುವೂ ಆದ ಶಿವನಿಗೆ ನಮನಗಳು. ಸುಂದರಳೂ, ಗುಣಗಂಭೀರಳೂ ನಿತ್ಯ ನಿರ್ಮಲಳೂ ಜಗದ್ವಿಖ್ಯಾತೆಯೂ ಸುರ-ನರ-ಉರಗರಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಲ್ಪಡುವವಳೂ ಆದ ಪಾರ್ವತಿಯೇ ವರವಿತ್ತು ಕಾಪಾಡು. ಗಜವದನ ಗಣಪತಿಯ ವಿಧ್ಯಧಿಕಾರಿ, ಲಂಬೋಧರನೆ, ಶಿವಸುತನೆ ನಾನು ರಚಿಸಿರುವ ಶರಣ ಚರಿತೆಗೆ ವಿಘ್ನಗಳನ್ನು ತರದಿರು. ಶಿವನಾಣತಿಯ ಮೇರೆಗೆ ತಾರಕ ದೈತ್ಯನ ಶಿರವನ್ನು ತರಿದು ಆತನ ಉಪಟಳವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲನಗೊಳಿಸಿದ ಷಣ್ಮುಖನೆ ನನಗೆ ಸುಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕರುಣಿಸಿ ಸಲಹು. ಆದಿ ಶಿವನಿಗೆ ವಾಹನವಾದ ನಂದೀಶ್ವರನೆ ದಯೆತೋರು. ಸರಸ್ವತಿಯ ನನ್ನಮೇಲೆ ಕರುಣೆದೋರಿ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರನ ಚರಿತೆಯು ನನ್ನಿಂದ ಸುಂದರವಾಗಿ ರಚಿತವಾಗುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳು. ದೋಷಗಳು ದುಶ್ಚಬ್ದಗಳು ನನ್ನಿಂದ ಬಾರದಿರುವಂತೆ ಕಾಪಾಡು. ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗನ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಅತಿ ಸೊಬಗು ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯರೆ ನನ್ನನ್ನು ಕರುಣಿಸಿರಿ. ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮದ ಉದ್ಧಾರಕನೂ, ಜಗದೋದ್ಧಾರಕನೂ ಶಿವನಾಣತಿಯ ಮೇರೆಗೆ ಜಗದಲ್ಲವತರಿಸಿದ ಬಸವಣ್ಣನೇ ನನ್ನನ್ನು ಕರುಣಿಸು. ಗಣಪತಿಗೆ, ಷಣ್ಮುಖಿಗೆ, ನಂದಿಗೆ, ಭೃಂಗಿಗೆ, ಸಿದ್ಧರಾಮಿಗೆ, ಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ, ರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯನಿಗೆ, ರೇವಣಸಿದ್ಧನಿಗೆ, ಪ್ರಭುವಿಗೆ, ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ಮುಂತಾದ ಶರಣ ಸಂಕುಲಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಶರಣು ಶರಣಾರ್ಥಿಗಳು. ಈ ಎಲ್ಲ ಶರಣರ ಸಂಕುಳಕ್ಕೆ, ಶರಣ ಕವಿಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸುತ್ತ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗರ ಚರಿತ್ರೆ ರಚಿಸಿದೆ. ಶಿವಕವಿಗಳು ಬರೆದ ನೂರಾರು ಪುರಾಣಗಳಿರಲು ಇದನ್ನು ಈತನೇಕೆ ಬರೆದನೆಂದು ಇದ ವ್ಯರ್ಥವೆನ್ನದಿರಿ.

ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಭರತಖಂಡದಲ್ಲಿ ಶೋಭಾಯಮಾನವಾದ ಪ್ರದೇಶ ಕರ್ನಾಟಕ. ಇದರ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಣ. ಈ ಪಟ್ಟಣದ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ಮಾದನ ಹಿಪ್ಪರಗಿಯ ಭಕ್ತರು ಬಂದು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶನ ಚರಿತೆ ಬರೆಯಬೇಕೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದಾಗ ನಾನು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೇನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದೆ. ಆಗ ಲಜ್ಜಾಣ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗರ ಶಿಷ್ಯ ಖಿಟ್ಟಿ ಸಿದ್ಧರಾಮಪ್ಪ ನನಗೆ ಆತನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಲು ನಾನು ಬರೆದೆ.

ಶಿವಭಕ್ತರಾದ ತಾವೆಲ್ಲ ಲೀಲೆಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮ ಪುತ್ರನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಪುರಾಣವನ್ನು ಲಾಲಿಸಿರಿ. ನಾನು ಪುರಾಣ ರಚನೆಗೆ ತೊಡಗುವೆ.

ಪುರಾಣ ರಚಿಸುವಾಗ ನಾನು ಛಂದಸ್ಸು, ಗಣ, ಪ್ರಾಸ, ಮತಿ, ಪದ, ಸಂಧಿ ಲಕ್ಷಣ ಮುಂತಾದವುಗಳತ್ತ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಯವಹಿಸಿಲ್ಲ. ಸರಳ ನುಡಿಗಡಣವೊಂದನ್ನೇ ನೋಡಿರುವೆ. ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗರ ಮಹಿಮೆಯಿಂದಲೇ ನನಗಿದನ್ನು ಬರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತೆಂದು ಬಲವಾಗಿ ನಂಬಿರುವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪುಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಬಲ್ಲವರು ತಿದ್ದಿ ಸರಿಗೊಳಿಸುವುದು. ತಪ್ಪಿವೆಯೆಂದು ಹೀಗಳಿದು ನಗದೆ ತಿದ್ದಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿನಮ್ರನಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವೆ. ಅಮೃತವಿವರೂ ರೋಗಿ ಅದನ್ನು ಹಳಿಯುವನು. ಆರೋಗ್ಯವಂತನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವನು. ನನ್ನ ಪುರಾಣ ಮೂರ್ಖರಿಗೆ ರುಚಿಸದು. ಶಿವಭಕ್ತರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದು ಸೊಗಸುಂಟುಮಾಡುವುದು. ರೋಗಿ, ದುಷ್ಟರು, ಮೂರ್ಖರು ಇದನ್ನು ಹಳಿದರೂ ಇದರ ಮಹತ್ವವೇನೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗದು. ತಾಯ್ತಂದೆಗಳು ತಮ್ಮ ಶಿಶುವಿನ ತೊದಲುಡಿಯನ್ನಾಲಿಸಿ ಸಂತೋಷಿಸುವ ಹಾಗೆ ನನ್ನ ಪುರಾಣವನ್ನಾಲಿಸಿ ಸಂತೋಷಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಂದನೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬೇಕು. ಮೂರ್ಖರು ಸಾರಾಸಾರ ವಿಚಾರಿಸದೆ ನನ್ನ ಪುರಾಣವನ್ನು ಹಳಿದರೇನಾಯ್ತು. ಇಂಥವರಿಂದ ನನ್ನ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೇನೂ ಕುಂದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಪಾಡು ಅಂಥಕೆ ಕನ್ನಡಿಯನ್ನು ಹಳಿದಂತೆಯೇ ಸರಿ.

ಶರಣ ಕವಿಗಳು ಆಗಲೇ ರಚಿಸಿದ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಆಯ್ದುಕೊಂಡು ಪುರಾಣ ರಚಿಸಿದ್ದಾನೆಂದು ಲಘುವಾಗಿ ಗಣಿಸಿ ನಗಬೇಡಿರಿ. ಇದು ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಕವಿತೆಯೆಂದೇ ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಭಾಮಿನಿ ಪಟ್ಟದಿಯು ಬಲು ಗಂಭೀರವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಇದರಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಪುರಾಣ ರಚಿಸಿರುವೆ. ಹರಭಕ್ತರಿಗಿದು ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯಾದರೆ ನಾನು ಪಟ್ಟ ಶ್ರಮ ಸಾರ್ಥಕವಾದಂತೆಯೇ. ಭರತ ಖಂಡದ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಹರಿಯುವ ಭೀಮಾನದಿಯ ದಂಡೆಯಮೇಲಿರುವ ರೋಡಗಿಪುರದ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶನ ಚರಣ ಸೇವಕ ಮಡಿವಾಳಾಖ್ಯನು ಬರೆದ ಈ ಕೃತಿ ಥರೆಯಲ್ಲಿ ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿ ರಾರಾಜಿಸಲಿ. ಇದು ಮೋಸಗಾರರ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲ, ಕಥೆ-ಕಾದಂಬರಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಜೀವನ್ಮುಕ್ತರಾದ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶರ ಚರಿತ್ರೆಯೆಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೆ.

ಸಂಧಿ ೨ :

ಶ್ರೀ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶರು ಜನಿಸಿದ್ದು ಮಾದನ ಹಿಪ್ಪರಗಾದಲ್ಲಿ. ಈ ಊರು ಭೀಮಾನದಿಯ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದು, ವೀರಶೈವರಿಂದ ತುಂಬಿ ಶಿವಪುರವಾಗಿರುವುದು. ಇಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗ ಸುಪಟ್ಟದಾರ್ಯರ ಮಠವಿದೆ. ಈ ಊರಿನಲ್ಲಿ ನಂದಿಧ್ವಜ ಅಥವಾ ನಂದೀ ಕೋಲಿನವರದೊಂದು ಮನೆತನ. ಈ ಮನೆತನದ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಮತ್ತು ಚಿನ್ನಾಂಬೆ

ಎಂಬ ಶಿವಭಕ್ತ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳೇ ಆಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ಅವರಿಗೆ ಕೊರತೆ ಯಾಗಿತ್ತು, ಕೊರಗಾಗಿತ್ತು. ಈ ಪತಿ-ಪತ್ನಿಯರ ದಾಂಪತ್ಯ ಅಸೋನ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಬಡವರಿದ್ದರೂ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿರಿವಂತರು. ಪತ್ನಿಯು ಒಂದು ದಿನ ಆ ಮಠದ ಶ್ರೀಗಳವರ ಬಳಿಹೋಗಿ ನಮಗೆ ಮಗುವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿರೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವಳು. ಶ್ರೀಗಳು ಅವಳಿಗೆ ನಿನಗೆ ಸುಪುತ್ರನು ಜನಿಸುವನು ಹೋಗಮ್ಮಾ, ಆತನಿಗೆ ನನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಇಟ್ಟುಬಿಡಿ, ನಾನೇ ನಿಮ್ಮ ಉದರದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ಬರುವೆನೆನ್ನುವರು. ಹಿಂದೆ ರೇವಣ ಸಿದ್ಧನು ಸುಗ್ರಲೆಯ ಉದರ ಸ್ವರ್ತಿಸಿ ಸಿದ್ಧರಾಮನನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದಂತೆ ತನಗೆ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಯರು ಮಗುವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದರೆಂದು ಹರ್ಷಭರಿತಳಾದಳು ಚಿನ್ನಾಂಬೆ. ಮುಂದೆ ಅವಳಿಗೆ ಮಗು ಜನಿಸಲು ಶಿವಲಿಂಗನೆಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದರು. ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶರು ಜನಿಸಿದ್ದು ಶಾಲಿವಾಹನ ಶಕೆ ೧೭೬೬ ಶುಭತಿಥಿ ಅಷ್ಟಮಿ, ಮಾಸ ಕಾರ್ತಿಕ.

ಸಂಧಿ ೩ :

ಶಿವಲಿಂಗೇಶನಿಗೆ ಗುರು ಗುರುಲಿಂಗರಿಂದ ದೀಕ್ಷೆಯಾಗುವುದು. ಬಾಲ್ಯದ ಲೀಲೆ ಗಳನ್ನು ಗೈಯ್ದು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗತೊಡಗುವನು. ಉಡಾಪೆ ಹುಡುಗರೊಂದಿಗೆ ಕಾಲ ಹರಣ ಮಾಡದೆ ಬಾಲಕ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಓದುವುದರತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸಿದ. ಓದು ಬರಹದಲ್ಲಿ ಚುರುಕಾಗಿದ್ದ ಈತ ವಚನಗಳನ್ನು ಓದಿದ. ನಿತ್ಯ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರ ಮಠಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಭಜನೆ ಮಾಡತೊಡಗಿದ. ತಂದೆ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಮಗನಿಗೆ ತಡಕಲ್ಲಿನ ತಮ್ಮ ಕುಲ ಗುರುವಿನಿಂದ ದೀಕ್ಷೆ ಕೊಡಿಸಿದರು.

ಸಂಧಿ ೪ :

ಗುರುಲಿಂಗೇಶರು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶನಿಗೆ ಅಷ್ಟಾವರಣದೊಳು ಗುರುಲಿಂಗದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಗುರು ಶಿಷ್ಯನ ಮಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ಹಸ್ತವಿಸಿ ಕಿವಿಯಲಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಪ್ರಣವ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿ ಲಿಂಗವನ್ನು ಪ್ರದಾನ ಮಾಡುವರು. ಶಿವಪಥವರಿಯಲು ಗುರುಪಥವೇ ಮೊದಲನ್ನುವಂತೆ ಗುರು ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದವನು. ಈತನೇ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಸಾಧನಾ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆಸಹಚ್ಚುವನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಗುರು ಮಹತ್ವದ ಅವರಣ, ಅಷ್ಟಾವರಣಗಳಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲ ಸ್ಥಾನ, ಗುರುವಿನ ಮಹಿಮೆ ತಿಳಿಯಲು ವೇದ ಸ್ಮೃತಿಗಳಿಗೂ ಅಗದು. ಗುರು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಬ್ರಹ್ಮನೂ, ವಿಷ್ಣುವೂ ಶಿವನೂ ಆಗಿರುವನು. ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಗುರುವಿನ ಕೃಪೆ ಅಗತ್ಯ. ಹರನು ನಗುರೋರಧಿಕನು. ಗುರುವಿನ ಪಾದಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಅನೇಕ ಲಾಭಗಳುಂಟು. ಶಿವ ಮುನಿದರೆ ಗುರು ಅದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಬಲ್ಲ. ಆದರೆ ಗುರು ಮುನಿದರೆ ಅದನ್ನು ಶಿವನಿಗೂ ಪರಿಹರಿಸಲಾಗದೆಂದು ಶ್ರುತಿ ಸಾರುವುದು. ಶಿವಲಿಂಗೇಶಾ ಕೀಳು, ಮೊದಲು ಗುರುವಚನ ಮಂತ್ರವನ್ನು

ಸ್ಮರಿಸುತ್ತ ಮುಕ್ತ ಪಡೆದವರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವೆ. ಪಂಡಿತರರಸನಾಗಿರುವ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಗುರುವರ್ಯರ ಶಿಷ್ಯ ಗುರುಭಕ್ತಯ್ಯ ಗುರುವಿನ ಸೇವೆಗೈದು ಧನ್ಯನಾಗುವನು. ಗುರು ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ಶಿಷ್ಯರೂ ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತರು ಹೌದೋ ಅಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲೋಸುಗ ಒಮ್ಮೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕರೆದು ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿ ಎನ್ನುವನು. ಆಗ ಎಲ್ಲರೂ ಗುರುವಿನ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ಕೂಡುವುದೆಂದು ಒಲ್ಲವೆಂದರು. ಆಗ ಗುರು ಗುರುಭಕ್ತಯ್ಯನಿಗೆ ಮಂಚವನ್ನೇರು ಎನ್ನಲು, ಆತ ಮಂಚವೇರಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವನು. ಆಗ ಎಲ್ಲ ಶಿಷ್ಯರೂ ಗುರುಭಕ್ತಯ್ಯನನ್ನು ಹೊಡೆಯಲು ಹೋಗುವರು. ಗುರು ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಕರೆದು, ಆತನನ್ನು ಹೊಡೆಯಬೇಡಿ. ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಶೂಲವನ್ನಿರಿಸಿರುವೆ, ಇದರ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಕೂಡುವಿರಾ? ಯಾರು ಕೂಡುವಿರೋ ಅವರೇ ನನ್ನ ನಿಜವಾದ ಶಿಷ್ಯರು ಎನ್ನುವನು. ಆಗ ಎಲ್ಲರೂ ನಾವೊಲ್ಲ ನಾವೊಲ್ಲ ಎನ್ನುವರು. ಬೇಕಾದರೆ ಆ ಗುರುಭಕ್ತಯ್ಯನೇ ಮಂಚವನ್ನೇರಿ ಕುಳಿತಂತೆ ಇದನ್ನೂ ಏರಿ ಕೂಡಲಿ ಎನ್ನುವರು. ಆಗ ಗುರುಭಕ್ತಯ್ಯ ಶೂಲವೇರಿ ಕೂಡುವನು. ಆತನಿಗೇನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತನೆಂದರೆ ಗುರು ಭಕ್ತಯ್ಯನೇ ಎಂದೊಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳುವರು. ಗುರುಭಕ್ತಿಯೆಂದರೆ ಈ ರೀತಿ ಇರಬೇಕು ಅರಿತುಕೋ ಶಿವಲಿಂಗಾ ಎನ್ನುವರು. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯನ ಕಥೆ ಕೇಳಿ ಎಂದು ಹೇಳ ತೊಡಗುವನು. ಗುರುವು ವೇಳುತ್ತರನೆಂಬ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ - ಮಗನೇ ಧನ-ಕನಕ, ಸತಿ-ಮನೆ ಮೊದಲಾದ ಸಂಪತ್ತನ್ನೆಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು ಹಗಲಿರುಳು ನನ್ನ ಬಳಿಯಿರುವುದು ಉಚಿತವೆ? ನೀನು ನಿನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸಂಸಾರಮಾಡು ದುರ್ಗುಣಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಸುಗುಣಿಯಾಗಿ ಬಾಳು ಎನ್ನುವರು. ನನ್ನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತ ನಿನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿರು. ಆಗ ವೇಳುತ್ತರ ಗುರುಗಳ ಮಾತಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅವರ ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನು ಮನೆಗೆ ತಂದು ಪೂಜಿಸತೊಡಗುವನು. ಹೊರಗೆಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕಾದರೂ ಆ ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನು ಶಿರದಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಂದು ದಿನ ಆತ ಹೊಲದ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಶಿವನೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾಗಿ ಎದುರು ಬಂದರೂ ಆತನನ್ನು ನೋಡದಂತೆ ಹಾಗೆಯೇ ನಡೆದನು. ಆಗ ಶಿವ ಇದೇನಿದು ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಅವನೆದುರು ಅಡ್ಡ ಬರುವನು. ಆಗ ಮತ್ತೆ ಅವನನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸಿ ಮುಂದೆ ನಡೆಯಲು, ಶಿವ ಆತನನ್ನು ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಏನಿದು ಎಂಥ ಮಹಾಮುನಿಗಳೂ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನ ರೂಪವನ್ನು ಕಾಣರು. ನೀನು ಎದುರು ಬಂದರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಹೋಗುವಿಯಲ್ಲ ಹೀಗೇಕೆ ಎನ್ನಲು ನಿಮ್ಮ ಪಾದುಕೆಗಳೇ ನನ್ನ ಶಿರದ ಮೇಲಿರಲು ನಿಮ್ಮ ಹಂಗೇಕೆ? ಅದಕ್ಕೆ ಹೊರಟನ್ನು ವನು. ಶಿವ ಆತನನ್ನು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೊಯ್ದನು. ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶಾ ಗುರುಪಾದವ ನಂಬಿ ಧನ್ಯನಾಗು ಎನ್ನುವರು.

ಗುರುಲಿಂಗೇಶರು ಲಿಂಗದ ಮಹಿಮೆ ಹೇಳತೊಡಗಲು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶನು ಶಿರ ಬಾಗಿ ಕೇಳತೊಡಗಿದನು. ಲಿಂಗ ಜಗತ್ತನ್ನೇ ಒಳಗೊಂಡಂಥದು. ಅಂಗವನ್ನು ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಮುಕ್ತಿ. ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಾಮರಸ್ಯವೇ ವೀರಶೈವರ ಕೊನೆಯ ಗುರಿ. ಅಂಗವನ್ನು ಲಿಂಗವಾಗಿಸಿಕೊಂಡ ಅನೇಕ ಶರಣರು ಆಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರಲ್ಲಿ ಕಮಳಾಯಿ ಎಂಬ ವೇಶ್ಯೆಯೂ ಒಬ್ಬಳು. ಅವಳು ಲಿಂಗ ನಿಷ್ಠಾಪರಳು. ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಶಿವನ ಒಡ್ಡೋಲಗ ನೆರೆದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾರದ ಎದುರು ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ. ಭೂಲೋಕ ಸಂಚರಿಸಿ ಬಂದುದನ್ನು ಶಿವನೆದುರು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತ ದೇವಾ, ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕಮಳಾಯಿ ಎಂಬ ವೇಶ್ಯೆ ಲಿಂಗನಿಷ್ಠಾಪರಳು. ಭಕ್ತರನ್ನಷ್ಟೇ ನೆರೆಯು ವವಳು, ಭವಿಗಳನ್ನು ಸ್ವರ್ತಿಸಳು. ಇದು ಅವಳ ವ್ರತ, ನಿಷ್ಠೆ. ಆಕೆ ಲಿಂಗವನ್ನು ಗೌಪ್ಯವಾಗಿ ಮಂಚದ ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಆರಾಧಿಸುವಳು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಶಿವನೇ ವಿಟನಾಗಿ ಒಂದು ದಿನ ಕಮಳಾಯಿಯ ಮನೆಗೆ ಬರುವನು. ಕಮಳಾಯಿಯು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಆತನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಚರಣ ತೊಳೆದು ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿ ತಾಂಬೂಲ ಕೊಡುವಳು. ಆಕೆ ಯೊಡನೆ ಶಿವ ರತಿಸುಖದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಾಗ ಲಿಂಗವನ್ನು ಮಂಚದ ಕಾಲಿಗೆ ಹಾಕುವಳು. ಇವಳು ನಿಜವಾಗಿ ವೇಶ್ಯೆಯಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ ಲಿಂಗಾಂಗಿ ಎನ್ನುವನು ಶಿವ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶಿವ ಆಕೆಯ ಕರಡಗೆಯೊಳಗಿಂದ ಲಿಂಗವನ್ನು ಹೊರತೆಗೆಯುವನು. ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಆಕೆಯ ಪ್ರಾಣ ಹೋಗುವದು. ಆತ ಹಾಗೆಯೇ ಹೋಗಿಬಿಡುವನು. ಸಂಗಡಿಗರು ಕಮಳಾಯಿ ಮಡಿದುದನ್ನು ಕಂಡು ದುಃಖಿಸುವರು. ಸಖಿಯರು ನಾನಾ ವಿಧವಾಗಿ ದುಃಖ ತೋಡಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಈ ಸುದ್ದಿ ಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿತು. ಮಿಂಡ ಜಂಗಮರೆಲ್ಲ ಕಮಳಾಯಿ ನನಗೆ, ತನಗೆ ಪ್ರಿಯಳಾಗಿದ್ದಳೆಂದು ರೋಧಿಸತೊಡಗುವರು. ಬಿಜ್ಜಳನಿಗೂ ಈ ಸುದ್ದಿ ಮುಟ್ಟಿತು. ಕೆಲ ಕೊಂಡೆಯರು ಬಸವನೇ ಅವಳನ್ನು ಕೊಂದಿರುವನೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಆಗ ಬಿಜ್ಜಳನು ಬಸವನನ್ನು ಕರೆಸಿ - ಹೇಳು ನಿನ್ನೆಯೇ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದ ಕಮಳಾಯಿಯು ಇಂದೇಕೆ ಮಡಿದಳು. ಆಕೆಗೇನಾಯ್ತು ? ಇದೇನು ಮೋಸ ಎಂದು ಕೋಪದಿಂದ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಝಳಪಿಸುತ್ತ ಯಾರು ಕೊಂದರು ಹೇಳು ಈಗಲೇ ಅವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸುವೆ, ಸತ್ಯ ಹೇಳಿವನು. ಬಸವಣ್ಣ ಇದೆಲ್ಲವನ್ನರಿತು ಶಿವನನ್ನು ಕರೆಸುವನು. ಕಮಳಾಯಿಗೆ ಪ್ರಾಣ ಬರುವದು. ಬಿಜ್ಜಳ ನಾಚಿ ಬಸವನಿಗೆ ತಪ್ಪಾಯ್ತೆಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸುವನು. ಕಮಳಾಯಿಯೂ ಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುವಳು. ಕಮಳಾಯಿ ಲಿಂಗನಿಷ್ಠೆಯುಳ್ಳವಳು. ಪ್ರಾಣ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಅವಳು ಆರಾಧಿಸುವಳೆಂದು ಬಸವಣ್ಣನು ಆಕೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವನು. ಇದು ಲಿಂಗಮಹಿಮೆ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶನು ಎನ್ನುವನು ಗುರು.

ಕಾಟಕೂಟ ಸುರಗಿ ಚೌಡಯ್ಯ, ಚೋಳನೃಪತಿ ಸೂಳೆ ಚೋಳವ್ವ, ಮುಗ್ಧ ಸಂಗಯ್ಯ, ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ, ಘಟ್ಟಮಾಳಯ್ಯ ಇವರೆಲ್ಲ ಲಿಂಗನಿಷ್ಠಾಪರರು ಲಿಂಗನಿಷ್ಠೆ

ಯಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದರೆಂದು ಗುರುವು ಲಿಂಗಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು.

ಸಂಧಿ ೫ :

ಗುರು, ಜಂಗಮ, ವಿಭೂತಿ ಮತ್ತು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಹಿಮೆಯ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಗುರು ಹೇಳತೊಡಗುವರು. ಜಂಗಮ ಮಹಿಮೆಯ ಕಥೆಯೊಂದು ಹೀಗಿದೆ : ಬಂಗಾಲ ದೇಶದ ಒಬ್ಬ ಅರಸು ದತ್ತೋಹಿತನೆಂಬುವವ ದಾನ ಧರ್ಮ ಮಾತ್ರಾ ಸುಖದಿಂದಿರಲು ಒಂದು ದಿನ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನನ್ನು ಕರೆಸಿ ದಾನಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ದಾನ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆತ ಜಂಗಮಾರಾಧನೆ ದಾನ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಆತ ಜಂಗಮ ದಾಸೋಹ ನಡೆಸಿದನು. ಒಂದು ದಿನ ಒಬ್ಬ ಜಂಗಮ ರಾಜನ ಅಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರಲು ಆತನನ್ನು ಕರೆತಂದು ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿ ಉಪ ಚರಿಸತೊಡಗಿದ. ಬಂದ ಕಾರ್ಯವಾವುದು ಹೇಳಿರನ್ನಲು, ಆ ಜಂಗಮ ಹೇಳುವನೆಂದು ರಾಜನನ್ನು ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಕರೆದು, ಇಂದು ನಿನ್ನ ರಾಣಿಯನ್ನು ನನಗೊಪ್ಪಿಸಬೇಕೆನ್ನುವನು. ಆಗಲಿ ಎಂದು ಆತನನ್ನು ರಾಜನು ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತನ್ನ ರಾಣಿಗೆ ತಿಳಿಸುವನು. ಆಕೆ, ಮೂರ್ಖ ರಾಜನೇ ನಿನಗೆ ನಾಚಿಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ ? ಸತಿಯನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೊಪ್ಪಿಸಿದ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ರಾಜರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ? ನಿನ್ನ ಈ ಕೆಲಸ ಕಂಡು ಜನ ನಗದಿಹರೇ ? ನಿನಗೆ ನಾ ಬೇಸರವಾಗಿದ್ದರೆ ಕೊಲ್ಲಿಸು, ಸತಿಯನ್ನು ಬೇಡುವವ ಅದೊಂಥ ಜಂಗಮ ಎನ್ನುವಳು. ಪರ ನಾರಿಯರನ್ನು ತಾಯಿಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕೇ ವಿನಾ ಅವರು ಹೀಗೆ ಕಾಮುಕರಾಗಬಾರದೆನ್ನುವಳು. ರಾಜ ಆಗ, ಇದೇನಿದು ನಾನು ಜಂಗಮನಿಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಮಾತುಕೊಟ್ಟಿರುವೆನಲ್ಲ ! ಇನ್ನೇನು ಮಾಡಲಿ ಎಂದು ಶಿವ ನನ್ನು ಮೊರೆ ಹೋಗುವನು. ದೇವಾ ! ಇದೇನು ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆ, ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಉಪಾಯ ಹೇಳೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಆಕೆ ಜಂಗಮನನ್ನೇ ಇರಿದು ಕೊಲ್ಲು ಎನ್ನುವಳು. ಅದರಂತೆ ಆತ ಜಂಗಮನನ್ನು ಕೊಂದು ಹೊಳಿದನು. ಕೊಂದವ ರಿಗೆ ಪಾಪ ತಟ್ಟೇ ತಟ್ಟುತ್ತೆ ಎಂಬ ಅಂಚಿಕೆ ರಾಜನಿಗೆ ಇತ್ತು. ಆ ಕೊರಗಿನಲ್ಲೇ ಆತ ಜೀರಾಡುತ್ತ ಇರುವುದನ್ನು ಜನ ಕೇಳಿ ರಾಜನೇ ನೀನೇನು ಅಂಥ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿರುವೆ ಎಂದು ಕೇಳುವರು. ಆಗ ರಾಜನು ಜಂಗಮನನ್ನು ಕೊಂದ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸುವನು. ವೇದಜ್ಞರು ಆತನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಬಿಟ್ಟು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡು, ಆಗ ಶಿವ ನಿನಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗುವನು ಎಂದು ಹೇಳುವರು. ಆತ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿದ. ಆತನನ್ನು ಪ್ರಮಥರು ಕೈಲಾಸ ಕ್ಷೌಯ್ತು ಶಿವನದುರು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಆತ ಗೃಹ ಪ್ರಮಾದವನ್ನು ಶಿವನಿಗೆ ಹೇಳುವರು. ಶಿವ ಈಗೇನು ಅಂಥದ್ದು ಆಗಿಲ್ಲ, ಪುನಃ ಜಂಗಮ ದಾಸೋಹ ಮಾಡಿದರೆ ಮುಕ್ತನಾಗುವ ನೆಂದು ಹೇಳುವನು. ರಾಜನು ಷಾತ್ರೆ ಮುನ್ನಿನಂತೆ ಜಂಗಮ ದಾಸೋಹವನ್ನು

ಕೈಕೊಂಡನು. ಶಿವ ಸತ್ತ ಜಂಗಮನಿಗೆ ಜೀವವಿತ್ತು, ಆ ವತ್ತೋಹಿತ ರಾಜನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆತನ ಸತಿಯನ್ನು ಬೇಡೆಂದನು. ಆತ ಬಂದು ಬೇಡಲು ರಾಜನು ಸತಿ ಸಹಿತ ಎಲ್ಲ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಆ ಜಂಗಮನಿಗಿತ್ತನು.

ಕೇಳಿದೆಯಾ ಕಂದಾ, ಜಂಗಮ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಎನ್ನುತ್ತ ಇಂಥದೇ ಇನ್ನೊಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶನಿಗೆ ಗುರು ಹೇಳತೊಡಗಿದರು. ಬಸವ ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ಚಂಡ ಸೋಮ ಎಂಬೊಬ್ಬ ವೇಶ್ಯೆಯಿದ್ದಳು. ಆಕೆ ಶಿವಭಕ್ತೆ, ಜಂಗಮರುಂಡಲ್ಲದೆ ತಾನುಣ್ಣಳು. ಕಚ್ಚಾ ವ್ರತನಿಷ್ಠಳು. ಒಂದು ದಿನ ಒಬ್ಬ ಮುದಿ ಜಂಗಮ ಹಸಿದು ಬಳಲಿ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಆಕೆ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಳು. ಆತ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅವಳ ಮನೆಗೆ ಬರಲು ಆತನನ್ನು ಬಂಗಾರದ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿ ಆತನ ಪಾದಗಳಿಗೆರಗುತ್ತ ಸವಿಯಾದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನೀಯಲು ಆತ, ಏನು ಮಾನಿನಿ, ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವೇ? ನಾನೇನು ಕಾಡಿನ ಗಿಳಿಯೋ ಪಕ್ಷಿಯೋ ಹಣ್ಣು ತಿನ್ನಲು. ಬೇಗನೇ ಅನ್ನ ಕೊಡು, ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗುವೆ, ಏನಿದು ಹೀನ ಕಲ್ಯಾಣ ಎನ್ನುವನು. ಸ್ವಾಮಿ ಈಗ ತಲೆಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವೆ. ಬೇಗನೆ ಸ್ನಾನ ಮುಗಿಸಿ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ನಿಮಗೆ ಬಡಿಸುವೆನ್ನುವಳು. ಆಗ ಆತ ಬೇಡ ಬೇಡ ವೆನ್ನುತ್ತ ಹೊರಡಲಾಣಿಯಾಗುವನು. ನಿಲ್ಲಿರೆಂದರೂ ಆತ ಕೇಳಲೇ ಇಲ್ಲ. ಸೂರ್ಯ ಮುಳುಗುತ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ, ನೀನು ಇನ್ನು ಯಾವಾಗ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತೀ ಎನ್ನಲು ಆಕೆ, ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುವಳು. ಆಗ ಆತ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡೆನ್ನಲು, ಆಕೆ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಎಲೈ ಸೂರ್ಯನೇ ಜಂಗಮನು ಅರೋಗಿಸುವವರೆಗೆ ನೀನು ಚಲಿಸದಿರೆಂದು ಆಣೆ ಇಡುವಳು. ಸೂರ್ಯ ಹಾಗೆಯೇ ನಿಲ್ಲುವನು. ಆಕೆ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ಜಂಗಮನಿಗೆ ಬಡಿಸಿದ ನಂತರ ಸೂರ್ಯ ಕ್ರಮಿಸುವನು. ಹೀಗೆ ಭಕ್ತರ ಆಣೆಯೇನು ಕಿರಿದೇ? ಜಂಗಮ ತೃಪ್ತಿಪಟ್ಟು ಹೋಗಲು ಆಕೆಯ ಆಣತಿಯಂತೆ ಸೂರ್ಯ ಅಸ್ತಂಗತನಾದ. ಹೀಗಾದಾಗ ಬಿಜ್ಜಳ ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ವೇಳೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಏಕಾಯೆಂದು ಕೇಳಲು, ಆತ ಚಂಡಸೋಮ ಎಂಬ ಶಿವಭಕ್ತೆ ಜಂಗಮಾರಾಧನೆ ಮಾಡಿಸಲೋಸುಗ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಆಣೆ ಹಾಕಿ ಆತನನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾಳೆಂದನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜ ಇದರಲ್ಲಿಯ ಮಾತು? ಸೂರ್ಯನಲ್ಲಿ? ಕ್ಷುದ್ರ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ? ಇದು ಆಗದ ಮಾತು. ಆದೂ ವೇಶ್ಯೆಯೊಬ್ಬಳು ಹೀಗೆ ಮಾಡಬಲ್ಲಳೇ? ಇದು ನಗೆ ತರಿಸುವ ಮಾತು. ಆಗ ಬಸವನು ಇದು ಸತ್ಯ ರಾಜಾ, ಬೇಕಾದರೆ ಅವಳನ್ನು ಕರೆಸೋಣ ಎನ್ನಲು, ರಾಜ ಆಗಲಿ ಎಂದು ಆಕೆಯನ್ನು ಆಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಸಿ ಕೇಳಿದನು. ಆಕೆ ನಡೆದುದೆಲ್ಲ ನಿಜವೆಂದಳು. ಎಲ್ಲರೂ ಮೆಚ್ಚಿದರು. ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶಾ ಜಂಗಮ ಭಕ್ತಿಯನ್ನಾ ಲಿಸಿದೆಯಲ್ಲ ನೀನೂ ಹಾಗೆಯೇ ನಡೆ ಎಂದರು.

ಇನ್ನು ವಿಭೂತಿ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದು ಹೇಳತೊಡಗುವರು. ವಿಭೂತಿ ಭವಸ್ಥಿ ಸಂಪದವು, ಮುಕ್ತಿದಾಯಕವು ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದುದು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದಿಲ್ಲ, ಹಣೆಬರಹವನ್ನೇ ಇದು ಅಳಿಸಿಹಾಕುವುದು. ವಿಭೂತಿಯ ಮಹಿಮೆಯ ಕಥೆಯೊಂದನ್ನು ಕೇಳಿದು ಹೇಳತೊಡಗುವರು. ವಶಿಷ್ಠ ಋಷಿಯ ಶಿಷ್ಯ ಧನಂಜಯನು. ಆತನಿಗೆ ಹಲವು ಪತ್ನಿಯರು. ನೂರು ಮಕ್ಕಳೂ ಇದ್ದರು. ಆತ ಸತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸುಖ ವಾಗಿರಲು ವೈರಿಗಳು ಆತನನ್ನು ಕಾಡುವರು. ಹೀಗಿರಲು ಆತ ಒಂದು ದಿನ ಪಾಪ ನಾಸಿನಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಶಿವಾಲಯದಲ್ಲಿನ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕಿ ನರಸಿಂಹ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ ಒಬ್ಬ ಮುನಿ ಭಟ್ಟಿಯಾಗುವನು. ಆತ ಈತನಿಗೆ ನೋಣ ವಾಗೆಂದು ಶಾಪಕೊಟ್ಟ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತನ್ನ ಪತ್ನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ನೋಣವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟ. ಈತನ ಪತ್ನಿ ಶುಚಿಸ್ಮಿತೆ ರೋಧಿಸುವಳು. ನೋಣ ಹಾರಿ ಹೋದತ್ತ ಆಕೆಯೂ ಹೋದಳು. ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಒಂದು ದಿನ ವೈರಿಗಳು ಸಂಧಿ ಸಾಧಿಸಿ ಆ ನೋಣವನ್ನು ಕೊಂದರು. ಶುಚಿಸ್ಮಿತೆ ನನಗೇಕೆ ಸಾವು ಬಾರದೆಂದು ದುಃಖಿಸಿದಳು. ಪತಿಯ ದೇಹ ವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆರುಂಧತಿಯ ಬಳಿ ಬಂದು, ಎನ್ನ ತಾಯಿಯೆ ! ನನ್ನ ಪಾಡು ಹೀಗಾಯ್ತೆಂದು ಹಿಂದಿನ ತನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನೆಲ್ಲ ಆಕೆಗೆ ಅರುಹಿದಳು. ಇದಕ್ಕೇಕೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿ ಎಂದು ಆಕೆ ಆ ಸತ್ತ ನೋಣಕ್ಕೆ ವಿಭೂತಿ ಲೇಪಿಸುವಳು. ಅದಕ್ಕಾಗ ಪ್ರಾಣ ಬರುವದು. ಅದನ್ನಾಕೆ ಕೈಯಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡೇ ಬದುಕುವಳು. ಮತ್ತೆ ಆ ವೈರಿಗಳು ನೋಣವನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು, ಆಕೆಯು ಆರುಂಧತಿಯ ಬಳಿ ಬಂದು ದುಃಖಿಸುವಳು. ಆ ವೇಳೆ ದಧೀಚಿ ಮುನಿ ಬಂದು ಆಕೆಯ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನೆಲ್ಲ ಆರುಂಧತಿಯ ಬಾಯಿಂದ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವನು. ನೋಣ ಶವಕ್ಕೆ ಆ ಮುನಿ ವಿಭೂತಿ ಹಚ್ಚಲು ಜೀವ ಬಂದು ಅದು ಮನುಷ್ಯರೂಪ ತಾಳುವುದು. ಪತಿ-ಪತ್ನಿಯರಿಬ್ಬರು ಮುನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುವರು. ಮುಂದೆ ಸುಖದಿಂದ ಬಾಳತೊಡಗುವರು.

ಗುರುವೆ ವಿಭೂತಿ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ. ಇನ್ನು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳಿರನ್ನಲು, ಗುರುವು ಮಗನೇ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಶಿವನ ಆಕ್ಷಿಯೇ ಆಗಿದೆ. ಇದರ ಮಹಿಮೆ ಅಪಾರವಾದುದು. ಇದರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಸಾರುವ ಕಥೆಯೊಂದನ್ನು ಹೇಳುವೆ ಕೇಳಿದು ಹೇಳತೊಡಗುವರು. ನೇಪಾಳದ ಮಣಿಪುರ ನಿವಾಸಿ ಭೂಸುರನ ಮಡದಿ ಯಮುನೆಯು ಆತನನ್ನು ತೊರೆಯಲು ಆತ ಜಾರನಾಗಿ ಬಾಳತೊಡಗಿದ. ತಾನಿಟ್ಟದ ಹೆಣ್ಣಿನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಜಾಮಿತ್ರನೆಂಬ ಮಗ ಜನಿಸಿದ. ಮುಂದೆ ಆತನ ಪತ್ನಿ ಯಮುನೆ ಬಂದು ಮಗ ಜಾಮಿತ್ರ ಧನ ಕನಕ ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವಳು. ಜಾಮಿತ್ರ ಆಕೆಯ ಶಿರಭೇದನ ಮಾಡಿ ಊರೂರು ಅಲೆಯುವನು. ಹಣವೆಲ್ಲ ತೀರಲು ನೇಪಾಳ ರಾಜನ ಆರಮನೆಗೆ ಕನ್ನ ಹಾಕುವನು. ಆತನನ್ನು ದೂತರು ಹಿಡಿದು ತಂದಿ ಸ್ಮಶಾನದಲ್ಲಿ ಚೆಲ್ಲಿದರು. ಮರುದಿನ ರಾಣಿ ಸಖಿಯು

ರೊಂದಿಗೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಲೆಂದು ಬಂದು ತನ್ನ ಕೊರಳೊಳಗಿನ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಾಲೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಹೂವಿನ ಗಿಡವೊಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ, ಸುಗುಣ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಕಾಗೆಯೊಂದು ಬಂದು ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು ಸ್ಮಶಾನಕ್ಕೊಯ್ದು ಜಾಮಿತ್ರನ ಹೆಣದ ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಚೆಲ್ಲಿತು. ರಾಣಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ದೂತರಿಗೆ ಹೇಳಲು, ಅವರು ಹುಡುಕುತ್ತ ಸ್ಮಶಾನಕ್ಕೆ ಬರುವರು. ಅಲ್ಲಿ ಜಾಮಿತ್ರನ ಶವವನ್ನು ಕಂಡು, ಸಾಮಾನ್ಯ ನಲ್ಲವೆಂದು ಆತನ ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಶಿವ ಆತನನ್ನು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೊಯ್ದು ರುದ್ರಗಣ ಪದವಿಯಿತ್ತನು. ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಧರಿಸದೆ ಪಾಪಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲೇ ತೊಡಗಿ ಸತ್ತು ಹೋದ ಜಾಮಿತ್ರನಿಗೆ ನಿಮಿತ್ತ ಮಾತ್ರದಿಂದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಆತನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದದಕ್ಕೆ ಆತನು ಪಾವನವಾದ. ಶಿವನಿಗೆ ಸಂಪ್ರೀತನಾದ. ಆದ್ದರಿಂದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಮಹಿಮೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದಲ್ಲ ಎಂದು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶನಿಗೆ ಗುರು ಉಸುರಿದರು.

ಸಂಧಿ ೬ :

ಪಾದೋದಕ, ಪ್ರಸಾದಗಳ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಗುರುವು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶನಿಗೆ ಹೇಳತೊಡಗಿದರು. ಚೋಳ ದೇಶದ ರಾಜ ವಾಮದೇವಾಚ್ಚಿ. ಆತನ ಪತ್ನಿ ಹೇಮ ಕುಂತಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ಶಿವಭಕ್ತರು. ಇವರ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಸಹಿಸದ ಸಿಂಹಳದ ಶೂರ ಚಂದ್ರನು ಇಬ್ಬರು ಚರಣನ್ನು ಕರೆದು ಪತಿ-ಪತ್ನಿಯರಂತಾಗಿರೆಂದು ಆಕೆಯ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ರೆಂದನು. ಚರರು ಬೇಡರಸಾ ಆಕೆ ಶಿವಭಕ್ತೆ, ನಮ್ಮ ಅವಗುಣಕ್ಕೆ ಶಾಪ ಕೊಡುವಳೆಂದರು. ಆದರೂ ರಾಜ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ ಅವರನ್ನು ಕಳಿಸಿದ. ಅವರು ಪತಿ-ಪತ್ನಿಯ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಜಂಗಮರಂತಾಗಿ ಅವಳಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಆಕೆ ಅವರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದಳು. ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಊಟ ಮಾಡಿಸಿ ಕಳಿಸಿದಳು. ಬರುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟನು. ಅವಳನ್ನು ಮಾರ್ಗ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಮಬಾಧೆ ತಾಳದೆ ಪತಿಯಾದವ ಭೋಗಿಸಿ ಬಿಟ್ಟ. ಅವರು ಬಂದು ರಾಜನ ಮುಂದೆ ಗೋಳಿಟ್ಟರು. ಹೀಗಾಯ್ತು ನಮ್ಮ ಅವಸ್ಥೆಯೆಂದರು. ರಾಜ ವಿದ್ವಜ್ಜನರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಲು, ಅವರು ಹೇಮಕುಂತಲೆ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಕ್ಷಮೆ ಯಾಚಿಸಬೇಕೆಂದರು. ರಾಜನು ಆಗಲಿ ಎಂದೊಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಆಕೆಯ ಬಳಿ ಕರೆದೊಯ್ಯುವನು. ಅವರು ತಪ್ಪಾಯ್ತೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುವರು. ಆಕೆ ಸ್ತ್ರೀಯಾದ ಚರನನ್ನು ಪುರುಷನನ್ನಾಗಿಸಿದಳು. ಇದು ಪಾದೋದಕದ ಮಹಿಮೆ. ಇಂಥದೇ ಇನ್ನೊಂದು ಕಥೆ ಇದೆಯೆನ್ನುತ್ತಾ ಗುರು ಹೇಳತೊಡಗುವರು.

ವರ ಘೋರಾಂಡವೆಂಬ ಊರಿನ ಸಾರಂಗನೆಂಬ ರಾಜನು ಸತಿಯೊಡನೆ ಸುಖ ದಿಂದಿದ್ದ. ಒಮ್ಮೆ ವೇಮನಾರಾಧ್ಯರು ಶಿವಪೂಜೆಗೆ ಹೂಗಳನ್ನು ತರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ರಾಜ ಅವರನ್ನು ಕಂಡು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ. ವೇಮನಾರಾಧ್ಯರು ಆತನನ್ನು ನೋಡಲೇ ಇಲ್ಲ.

ರಾಜ ಮತ್ತೆ ರಥವಿಳಿದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ. ಆಗಲೂ ಅವರು ರಾಜನತ್ತ ನೋಡಲೇ ಇಲ್ಲ. ರಾಜ ಕೋಪದಿಂದ ಉರಿದಿದ್ದು ಎಲವೋ ಯೋಗಿ ಗರ್ವಿಷ್ಠ ಗೊಬೆಯಂತೆ ಹಾಗೆಯೇ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡದೇ ಇರುವಿಯಲ್ಲ ಎನ್ನುವನು. ಆಗಲೂ ಅವರು ಸುಮ್ಮನೇ ಇದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡು ರಾಜನು ಬಹಳ ನೊಂದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲಣೆಯಾದಾಗ, ರಾಜನೇ ನಾಳಿನ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ನಿನಗೆ ಮರಣವಿದೆ. ಅವಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಹರಸೆ ಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವರು. ಭೀ ಪಾಪಿ ಯೋಗಿ ಹೀಗೆ ನುಡಿಯುವೆಯಾ ನನಗೆ ಅದ್ದೇಗೆ ಸಾವು ಬರುತ್ತ ನೋಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಸತಿಯೊಡನೆ ಊರಿಗೆ ಬಂದ. ರಾಜ ರಾತ್ರಿ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯೊಡನೆ ಭೋಗದಲ್ಲಿ ಮೈಮರೆತು ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಹಾವೊಂದು ರಾಜನ ಕಾಲಿಗೆ ಕಚ್ಚುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಸತಿ ನೋಡಿ ಆತನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಬೇಕೆನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆತ ಸಾಯುವನು. ಆಗ ಜನರೆಲ್ಲ ನೆರೆದರು. ರಾಜನಿಗೆ ಅದ್ದೇಗೆ ಸಾವು ಬಂತು ಹೇಳೆಂದು ಆಕೆಯನ್ನು ಕೇಳಲು, ಆಕೆ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ವೇಮನಾರಾಧ್ಯರು ನುಡಿದುದನ್ನೆಲ್ಲ ವಿವರಿಸಿದಳು. ಜನರೆಲ್ಲ ವೇಮನಾರಾಧ್ಯರ ಬಳಿಹೋಗಿ ಬದುಕಿಸಿರೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ಅವರು ಜಂಗಮ ಪಾದೋದಕವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ರಾಜನ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಚಿಮುಕಿಸಿದರು. ಆಗ ಮಡಿದ ರಾಜನಿಗೆ ಜೀವ ಬಂದಿತು. ಆತ ವೇಮನಾರಾಧ್ಯರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಲು ಅವರು ಆತನಿಗೆ ನೂರು ವರ್ಷ ಆಯುಷ್ಯವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿ ಹರಸಿದರು. ಇದರಂತೆಯೇ ಕಾಚಿರಾಜನೊಬ್ಬ ಅಂಧರ ಶಿವಭಕ್ತನು ಕಾಶೀತೀರ್ಥಕ್ಕಿಂತ ಜಂಗಮ ಪಾದೋದಕ ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದು ಪರವಾದಿಗಳಿಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ವೀರಶೈವರಿಗೆ ಜಂಗಮ ಪಾದೋದಕವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದೆಂದು ನೀನು ತಿಳಿ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶಾ ಎನ್ನುವರು ಗುರು.

ಪ್ರಸಾದದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಸಾರುವ ಕಥೆಯೊಂದನ್ನು ಆಲಿಸು ಎಂದು ಹೇಳ ತೊಡಗುವರು. ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀಗಿರಿಗೆ ನಾಲ್ವರು ಯಾತ್ರಿಗಳು ಹೋಗಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಬುತ್ತಿ ಪ್ರಸಾದ ಸೇವಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿನ ಗಂಧರ್ವನು ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಎಂಜಲು ತಿನ್ನುವಿರಲ್ಲಾ ಎಂದು ಅಣಕವಾಡಿ ನಕ್ಕ. ಇವರು ಆತನನ್ನು ಕಂಡು ನಿಂದಿಸಿದ ನೀನು ಇನ್ನು ಹಂದಿಯಾಗೆಂದರು. ಆಗ ಆತ ನನ್ನದು ತಪ್ಪಾಯ್ತು. ನನ್ನ ಶಾಪವಿಮೋಚನೆ ಹೇಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಎನ್ನಲು ಜಂಗಮ ಪ್ರಸಾದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಾಗ ನಿಶಾಪವಾಗುವುದೆಂದರು. ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಆ ಗಂಧರ್ವ ಮರಿಹಂದಿಯಾದ. ಮರಿ ಹಂದಿ ಅತ್ತಿತ್ತ ತಿರುಗಿತು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಒಬ್ಬ ಬೇಡ ತನ್ನ ಮನೆಗೊಯ್ದ. ಆತನ ಮನೆಗೆ ಒಂದು ದಿನ ಜಂಗಮನೊಬ್ಬ ಬಂದ. ಆತ ಪ್ರಸಾದ ಸೇವಿಸಿ ಸ್ವಲ್ಪ ತುಂಡನ್ನು ಆಕಡೆ ಎಸೆದ. ಅದನ್ನು ಆ ಹಂದಿ ಸೇವಿಸಿತು, ಹಿಂದನವೆಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ನೆನಪಾಯ್ತು. ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಮುಂದೆ ಅದು ಏನನ್ನೂ ತಿನ್ನಲಿಲ್ಲ, ಬೇಡ ಅದಕ್ಕೆ ಬರೆಹಾಕಿಸಿದ. ಪ್ರಸಾದದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಅದರ ಮೈಮೇಲೆಲ್ಲ ಹಾಕಿಸಿದ ಬರೆಗಳು ಬಂಗಾರದ ವಾದುವು. ಊರ ಜನರೆಲ್ಲ ಕಬ್ಬಿಣ ಸಲಾಕೆ ತಂದು ಆ ಹಂದಿಗೆ ಬರೆ ಕೊಡತೊಡ

ಗಿದರು. ಅವರೆಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟ ಬರೆಗಳು ಬಂಗಾರದುವಾದುವು. ರಾಜನಿಗೂ ಈ ಸುದ್ದಿ ಮುಟ್ಟಿತು. ಆತ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದರ ನಾಣ್ಯವನ್ನೇ ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ತಂದ. ಜಗತ್ತಿಗೆ ಅದರ - ಅಂದರೆ ಜಂಗಮ ಮಹಿಮೆ ಪ್ರಸಾರವಾಯ್ತು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಶಿವನೇ ಬಂದು ಹಂದಿಯ ಕೀಳು ಜನ್ಮವ ಬಿಡಿಸಿ ಮೊದಲಿನ ಗಂಧರ್ವ ರೂಪವನ್ನು ವಯ ಪಾಲಿಸಿದ. ಮತ್ತು ಆತನನ್ನು ತನ್ನೊಡನೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದ.

ಈ ವರೆಗೆ ಅಷ್ಟಾವರಣಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಇನ್ನು ಪಂಚಾಚಾರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುವ ಕೇಳು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶಾ ಎಂದು ಗುರು ಹೇಳತೊಡಗುವರು. ವೀರಶೈವಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟಾವರಣಗಳೇ ಅಂಗ, ಪಂಚಾಚಾರವೇ ಪ್ರಾಣ, ಪಂಚಾಚಾರಗಳಿರದಿದ್ದರೆ ಧರ್ಮ ನಿರರ್ಥ. ಅವು ಲಿಂಗಾಚಾರ, ಸದಾಚಾರ, ಶಿವಾಚಾರ, ಭೃತ್ಯಾಚಾರ, ಗಣಾಚಾರ ಎಂದೈದು ವಿಧ. ಗುರುವಿನಿಂದ ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದು ಇಷ್ಟಲಿಂಗಮೊಡನೆ ಅನುಸಂಧಾನ ನಡೆಸಿ ಲಿಂಗದೇಹಿಯಾಗುವುದೇ ಲಿಂಗಾಚಾರ. ಕಾಯಕದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿ ಗುರು-ಲಿಂಗ-ಜಂಗಮಕ್ಕಾಗಿ ಸತ್ಯ ಶುದ್ಧ ದಾಸೋಹ ಏರ್ಪಡಿಸುವವನೇ ಸದಾಚಾರಿ. ಎಲ್ಲ ಭಕ್ತರೂ ಶರಣರೂ ಅಧಿಕ, ನಾನು ಕಿಂಕರನೆಂದು ಭಯ-ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತಿಳಿದು ನಡೆಯುವವನೇ ಭೃತ್ಯಾಚಾರಿ. ಶಿವಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಮೇಲು ಕೀಳು ಕುಲಜಾತಿಗಳನ್ನೆಣಿಸದೆ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಸಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುವವನೇ ಸದಾಚಾರಿ. ಶಿವನಿಂದ ಕೇಳದವನೇ ಕೇಳಿದರೂ ಆ ನಿಂದಕನನ್ನು ಸನ್ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚುವವನೇ ಗಣಾಚಾರಿ. ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಅರಿತು ಆಚರಿಸಬೇಕೆನ್ನುವರು.

ಸಂಧಿ ೭ :

ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶನು ಭಕ್ತಮಾರ್ಗಾಚಾರವನ್ನು ಗುರುವಿನಿಂದಲಿ ತನು. ನಿಂದಕರನ್ನು ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನಿಂದಿಸಬೇಡ. ತಪ್ಪಿಲ್ಲದೆ ಬೈಯುವವರನ್ನು ಅಪ್ಪಿ ಮುದ್ದಾಡಬೇಕು. ಗಿಡ ತನ್ನನ್ನು ಕಡಿಯಬಂದವುಗೂ ನೆರಳು ಕೊಡುವಂತೆ ಭಕ್ತ ತನ್ನನ್ನು ನಿಂದಿಸಿದರೂ ಹಿಂಸಿಸಿದರೂ ಅವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಶಿವಭಕ್ತ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಗುರುಗಳು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶನಿಗೆ ತಿಳಿಸುವರು. ವೀರನ ಗುಣ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ, ನಾರಿಯ ಗುಣ ದಾರಿದ್ರ್ಯದಲ್ಲಿ, ಹಿತಕಾರಿಯ ಗುಣ ಆಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಭಕ್ತನ ಗುಣ ಜಂಗಮರ ಕಾಟದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯುವುದು. ಜಗದ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಕಾಮ-ಕ್ರೋಧ-ಮೋಹ ಮದಾದಿಗಳು ಬೆಂಬತ್ತಿ ಕಾಡುವವು. ಇವುಗಳ ನಾಶ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ ಸಾಧ್ಯ. ಸಿರಿ-ಸಂಪತ್ತು ಶಾಶ್ವತವಲ್ಲ. ಕನಸಿನಂತೆ ಇರುವ ಇವು ಕನಸು ತಿಳಿದಿದ್ದಾಗ ಇಲ್ಲವಾಗುವವು. ಯೌವನವೂ ಕೂಡ ಹೊವಿದ್ದಂತೆ. ಹೊವಿನ ಪರಿಮಳ ಅದು ಒಣಗಲು ಇಲ್ಲದಾಗುವಂತೆ ಯೌವನವು ಕ್ಷಣಿಕವಾದುದು. ಅದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ನಂಬಬೇಡ ಎನ್ನುವರು.

ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶನು ಗುರುವಿಗೆ - ನರರು ಭವ-ಭಯದಿಂದ ಪಾರಾಗುವ ಬಗೆ ಎಂತು ಎಂದು ಕೇಳಲು, ಪಟಾಸ್ಥಲ ಜ್ಞಾನದ ಅರಿವಾದರೆ ಮುಕ್ತಿ ಲಭಿಸುವುದು ಶಿವಲಿಂಗೇಶಾ ನೀನು ಮೊದಲು ಮದುವೆಯಾಗು ಎನ್ನುವರು. ಮದುವೆ ಬೇಡ ಗುರುವರ್ಯಾ ನಿನ್ನ ಬೋಧೆಯೇ ನನಗೆ ಮದುವೆಯ ಸಮಾನ. ವೀರಶೈವ ದೀಕ್ಷೆ ಯಾದರೆ ಮದುವೆಯಾದಂತಲ್ಲವೇ? ಎನ್ನುವನು. ಗುರು - ಮದುವೆ ನಿಕ್ಕೆಷ್ಟವಲ್ಲ. ಮದುವೆಯಾದ ಶರಣರು ಎಷ್ಟಿಲ್ಲ? ಮದುವೆ ಆಗುವುದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ, ನೀನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಸುಖವಾಗಿರು ಎನ್ನುವರು. ಆತನ ತಾಯಿಗೂ ಹೇಳುವರು. ಆಕೆ ಗುರುವಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಲು ಮನೆಯಲ್ಲೇನಿದೆ? ಬಡತನದ ಬಾಳ್ವೆ ನೀವೇ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸಿರಿ ಎಂದು ಕೈಮುಗಿಯುವಳು. ಗುರು ಆಕೆಯನ್ನು ಅತೀರ್ವದಿಸಿ ಚಿಂತೆ ಬೇಡ ದೇವನೇ ಈ ಮದುವೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವನು ಎನ್ನುತ್ತ ಗುಲಗಂಜಿ ಶಿವಲಿಂಗಾಖ್ಯ ಪೋಂಕಾರಾಂಬೆ ಇವರ ಕುವರಿ ಪವಳಾಂಬೆ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶನಿಗೆ ಅನು ರೂಪ ಕನ್ಯೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸುವರು. ಪವಳಾಂಬೆಯನ್ನು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶನಿಗೆ ಕೊಡುವ ನಿಶ್ಚಯವನ್ನು ಹಿರಿಯರು ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಮಾಡುವರು. ಗುರುಗಳ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ವೈಭವದಿಂದ ನೆರವೇರಿತು. ಮದುವೆಯಾದ ನಂತರ ಗುರುವು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ನಿಗೆ ಕುವರ ಸದ್ಗುಣಕೋಶ ತಾಯಿಯ ಸೇವೆ ಮಾಡು, ಜಂಗಮಾರಾಧನೆ ಮಾಡು ಜೀವದಮಾಮಯಿಯಾಗಿರು. ಶಿವಭಕ್ತಿಯಾಚರಿಸು ಎಂದು ಹೇಳುವರು.

ಸಂಧಿ ೮ :

ಮದುವೆಯಾದರೂ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ವಿರತಿಯನ್ನೇ ಆರಿಸಿಕೊಂಡ. ಜ್ಞಾನ ದಂಡವ ಹಿಡಿದು ಶಿವಯೋಗಿ ವೇಷ ಧರಿಸಿ ಶಿವಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ. ಅರಿಷಡ್ ವರ್ಗವನ್ನು ಜಯಿಸಿದ. ಭ್ರಮರಗಳು ಕುಸುಮವನ್ನರಸುವಂತೆ, ಗಿಳಿ-ಕೋಗಿಲೆಗಳು ಹೆಣ್ಣನ್ನರಸುವಂತೆ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಗಣಾರ್ಚನೆಯನ್ನರಸತೊಡಗಿದ.

ಆತ್ಮ ಸುವರ್ಣಾಂಬೆ ಮೊದಮೊದಲು ಸೊಸೆ ಪವಳಾಂಬೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡಳು. ಬರಬರುತ್ತ ನೆರೆ-ಹೊರೆಯವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಕಾಟ ಕೊಡಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಸೋದರತ್ತೆ ವೀರಮಾಂಬೆ ಆಳಿಯ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶನಿಗೆ ಸಂಸಾರ, ಗೃಹ ಕೃತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿ ಹೇಳಿದಳು. ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಇದಕ್ಕೆ ಕಿವಿಗೊಡದೆ ವಚನ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಓದತೊಡಗಿದನು. ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿನ ಆತನ ನಿರಾಸಕ್ತಿ ತಾಯಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ಮಗ ಪಂಡಿತನಂತೆ ವಚನ ಓದುವುದು, ಭಜನೆ ಮಾಡುವುದು, ಸೊಸೆಯೊಡನೆ ಸಂಸಾರ ಮಾಡದೆ ಇರುವುದು ತಾಯಿಗೆ ಚಿಂತೆಗೀಡು ಮಾಡಿತು. ಆಕೆ ಮಗನಿಗೆ, ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಸುಂದರಿ ಆಕೆಯೊಡನೆ ಸಂಸಾರ ಮಾಡು ಎನ್ನಲು, ಆತ ಈ ಹಾಳುಸಂಸಾರ ನನಗೇಕೆ? ಇದು ಆಸ್ಥಿರ ಎನ್ನುವನು. ಸನ್ಯಾಸಿಯಾಗುವ ಹುಚ್ಚು ನಿನಗೇಕೆ

ಮಗನೇ ? ಎನ್ನುವಳು. ಆದರೂ ಆತ ಕೇಳದೆ ಹೆಂಡತಿ ಪವಳಾಂಬೆಯನ್ನು ಕರೆದು ನೀನು ಶಿವ ಪದವನ್ನು ಸೇರು ಎಂದು ಅಶೀರ್ವದಿಸುವನು. ಅವಳಿಗೆ ವೀರಶೈವ ಬೋಧೆ ಮಾಡಿದ. ಅವಳೂ ಇಷ್ಟಲಿಂಗೋಪಾಸನೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತಳಾದಳು.

ಸಂಧಿ ೯ :

ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಭಜನೆ ಶಿವಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾದ. ವಚನಗಳ ಗಾಢವಾದ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ರಾಗ-ಮೋಹ-ಮಾಯೆ ಮಾಯವಾದುವು. ಶ್ರದ್ಧೆ ನಿಷ್ಠೆ ಸಾವಧಾನ ಶಾಂತಿ ನಿಶ್ಚಲಭಾವ ವಿರಕ್ತಿ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದುವು. ಅತ್ತೆ ವೀರಮಾಂಬೆ ಮುನಿಸಿನಿಂದ ಅಳಿಯನೇ ನೀನು ಈ ರೀತಿ ವರ್ತಿಸುವುದು ಪುರುಷ ಲಕ್ಷಣವಲ್ಲ. ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಪೂಜೆ ಪುನಸ್ಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಯಮಾಡಬೇಡ. ಸಂಸಾರಿಯಾಗು, ದುಡಿ, ಗಳಿಸು. ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಲಿಂಗಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತರೆ ಏನು ಗಳಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ನೀರೆರೆದರೆ ನೆನೆಯದು, ಬಿಟ್ಟರೆ ಅದೇನು ಬಾಡಹೋಗದು. ಅದೇ ಹಿತ್ತಲ ದಲ್ಲಿನ ಬಾಳೆಗಿಡಕ್ಕೆ ನೀರೆರೆದರೆ ಫಲಕೊಡುತ್ತದೆ. ಸಾಕು ನಿಲ್ಲಿಸು ನಿನ್ನ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯನು, ದುಡಿದು ತಾಯಿಗೆ ಹಾಕಿದೆಯಾದರೆ ಅವಳು ನಿನ್ನನ್ನು ನೆನೆಸುತ್ತಾಳೆ. ಆಕೆ ಕುಂಟಿ, ನೀನು ಫಂಟಿ, ನಿಮಗೆ ನಾನು ದುಡಿದು ಹಾಕಿ ಸಾಕಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಕಷ್ಟ ನಿನ್ನೆಗೇ ತಿಳಿಯದು ? ನೀನೇನು ಮೂಕನೋ ? ನಿನ್ನ ವಚನ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಹೊತ್ತಿಗೆಯನ್ನೇ ಹರಿದು ಹಾಕುವೆ ಎನ್ನುತ್ತ ಅವನ್ನು ಹರಿಯುವಳು. ಆಗ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶನು ಹರಿಯಬೇಡಮ್ಮ ನಿನ್ನೆ ಕೇಡಾಗುವುದು ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದರೂ ಆಕೆ ಕೇಳಲೇ ಇಲ್ಲ. ಹರಿದುಹಾಕಿ ನಗುವಳು. ಲಿಂಗಪೂಜೆ ಬೇಡವೆಂದು ಹಠ ಹಿಡಿಯುವಳು. ಬಿಡದಾಗಲು ಅಡ್ಡಿ ಪಡಿಸುವಳು. ಆತ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಕೋಪಿಸದೆ ಅತ್ತೆ ನಿನ್ನೆಗೆ ಜೀವನದ ಕೊನೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ತಿಳಿಯುವುದು ಎಂದು ನಗುವನು. ಹೀಗಿರಲು ಒಂದು ದಿನ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶನು ಲಿಂಗಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತನಾದಾಗ ಅವಳು ಕೋಪಿಸುತ್ತ ಬರಲು, ಆ ಕೋಪವೇ ಜ್ವಾಲೆಯಾಗಿ ಆತನ ಸುತ್ತೆಲ್ಲ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿ ಉರಿಯತೊಡಗುವುದು. ಆಗ ಆಕೆ ಬಾಯ್ಬಾಡಿ ಅಳತೊಡಗುವಳು. ಜನ ಬರುವರು. ಆಗ ಉರಿ ಮಾಯವಾಯ್ತು. ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶನ ಸುತ್ತ ಏನೂ ಇರದ್ದನ್ನು ಕಂಡು, ಏನು ವೀರಾಂಬೆ ಗಾಬರಿಗೊಳಿಸಿದೆ ಯಲ್ಲ ಎಂದು ಆಕೆಯನ್ನೇ ಬೈಯ್ದು ಹೋದರು. ಆಗ ಸುವರ್ಣಾಂಬೆ ಅವರಿಗೆ ವೀರಾಂಬೆಯ ಮಾತೇನು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ, ನನ್ನ ಮಗನೇ ಕುಟಿಲ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿತು ಏನೇನೋ ಇಂಥ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡ್ತಾ ಇರ್ತಾನೆ ಎಂದಳು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೆಲವರು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶನಿಗೆ ಡಂಭಾಚಾರಿಯೆಂದೂ, ಕುಟಿಲನೆಂದೂ, ಮುಗ್ಧನೆಂದೂ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಈತನ ಪರಿ ನಮಗೇನೂ ತಿಳಿಯದೆಂದು ಅಡಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದರು. ವೀರಾಂಬೆ ತನ್ನದು ತಪ್ಪಾಯ್ತೆಂದು ಗಲ್ಲ ಗಲ್ಲ ಬಡಿದುಕೊಂಡಳು. ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಲಿಂಗಪೂಜೆಗೆ

ಅಡ್ಡಿ ಪಡಿಸುವದಿಲ್ಲವೆಂದಳು. ತಾಯಿ ಸುವರ್ಣಾಂಬೆ ತನ್ನ ಮಗ ನಿಜವಾದ ಶಿವಯೋಗಿ ಯೆಂದರಿತಳು. ಇಬ್ಬರೂ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶನಿಗೆ ತಪ್ಪಾಯ್ತೆಂದು ಮೊರೆಹೋಗಲು ಅವರ ತಪ್ಪನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಅವರಿಗೆ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಸುವನು. ಆದರೂ ವೀರಾಂಬೆ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶರ ಶಾಪಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿ ಮೂರು ಜನ್ಮಗಳನ್ನೆತ್ತಬೇಕಾಯಿತು.

ಸಂಧಿ ೧೦ :

ಸುವರ್ಣಾಂಬೆ ಶ್ರೀಗಿರಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಗಣಾರಾಧನೆ ಮಾಡಿಸಿ ಬರುವ ಹರಕೆ ಹೊತ್ತಿದ್ದಳು. ಅದನ್ನು ಪೂರೈಸಿ ಬರಲು ಮಗನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಳು. ಆಗ ಆತ ನೀ ಹೊತ್ತು ಹರಕೆಯನ್ನು ನೀನೆ ಮುಟ್ಟಿಸಿ ಬಾ ಎನ್ನಲು, ಆಕೆ ನನಗೆ ವಯಸ್ಸಾಗಿದೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ ನೀನೇ ಹೋಗಿನ್ನುವಳು. ಆಗಲಿ ಎಂದು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಭಕ್ತರೊಡನೆ ಹೊರಟ. ಮಾರ್ಗದುದ್ದಕ್ಕೂ ಭಜನೆ, ಶರಣರ ವಚನದನುಸರಣೆ ಮಾಡುತ್ತ ಹೊರಟನು. ಎದುರಿಗೆ ಬಂದ ಒಬ್ಬ ಶರಣ ಇವರಿಗೆ ಶ್ರೀಶೈಲ ಮಹಿಮೆ ಹೇಳತೊಡಗಿದ. ಶ್ರೀಗಿರಿಯ ಮಹಿಮೆ ನಾಗಪತಿಗೆ ಆಸದಳ. ಮನು ಮುನೀಂದ್ರರಿಗಗೋಚರ. ನಂದಿ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಶಿಲಾದನೆಂಬ ಮುನಿ ಪುತ್ರನನ್ನು ಬಯಸಿ ಉಗ್ರ ತಪಸ್ಸನ್ನಾಚರಿಸಿದ. ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಕಲ್ಪನ್ನೇ ತಿಂದು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಆತನಿಗೆ ಶಿಲಾದನೆಂಬ ಹೆಸರಾಯ್ತು. ಶಿವ ಆತನ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ನಿನಗೆ ಏನು ಬೇಕು ಬೇಡೆನ್ನಲು, ಶಿಲಾದ ಮುನಿ ನಿತ್ಯ ಭಜಿಸುವ ಭಕ್ತ ಕುವರನನ್ನು ಕರುಣಿಸೆನ್ನುವನು. ಆಗಲಿ ಎಂದು ಶಿವ ಆದ್ಯಶ್ಯನಾಗುವನು. ಇತ್ತ ಮುನಿಗೆ ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನ ವಿರತಿಗಳು ಮಕ್ಕಳಾದರು. ಇದಕ್ಕೊಂದು ನಂದಿಮಂಡಲವೆನ್ನುವರು. ಈ ಮಂಡಲ ಮಧ್ಯದಲ್ಲೇ ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ನೆಲೆಸಿರುವನು.

ಈ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ನಾಗಲೋಕದ ವೀರಭದ್ರನಿರುವನು. ನಂದಿಮುಖದಲ್ಲಿ ತೀರ್ಥ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಮುಂದೆ ಹೊಸ ಕೆರೆಯಿದೆ. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ನಂದಿ ರಾರಾಜಿಸುವನು. ದೇವಾಲಯದ ಗರ್ಭಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವಿದೆ. ಐವರು ಗುರುಗಳ ಮಠಗಳೂ ಇವೆ. ಪರತರ, ಸಾರಂಗ, ಘಂಟಾ, ಪರಮ, ಭಸಿತ - ಇವೇ ಐದು ಮಠಗಳು. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಗಳೇ. ಇಲ್ಲಿಯೇ ಸಿದ್ಧರಾಮರಿಗೆ ಶ್ರೀಶೈಲ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ದರ್ಶನವಿತ್ತು ಅಮರಿಕೊಳ್ಳುವಿದೆ. ಏಳು ನದಿಗಳ ಸಂಗಮವೇ ಪಾತಾಳ ಗಂಗಯ್ಯೆ. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಪಾಪಿಗಳ ಪಾಪ ತೊಳೆಯುತ್ತಿರುವಳು. ಪಾಪನಾಶಿನಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದವರು ಪುರುಷರಾಗುವರೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಇಂದಿಗೂ ಜನರಲ್ಲಿದೆ. ಕದಳಿ ವನ, ಬಿಲ್ವವನ, ಬಸವ ಸರೋವರ, ಮಹಾಸಿದ್ಧರ ಕೊಪಗಳು, ಹಾಟಕೇಶ್ವರ ಲಿಂಗ, ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗ ಮುಂತಾದ ತಾಣಗಳಿರುವವು. ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಇವನ್ನೆಲ್ಲ

ನೋಡುತ್ತ ಹರ್ಷಿತನಾಗಿ ನಂದಿ ಮುಖಜಲ ಸೇವಿಸಿ ಹೊಸ ಕೆರೆಯನ್ನು ದಾಟಿ ಮುನ್ನಡೆದ. ನಂದಿಯನ್ನು, ಬಸವನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗಲು ಗಣಪತಿ ಗುಡಿ, ವೀರೇಶಾಲಯಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹರ್ಷಿತನಾದ. ಹಾಗೆಯೇ ಮುನ್ನಡೆಯಲು ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ಗುಡಿಯ ಗೋಪುರವನ್ನು ಕಂಡನು. ತನ್ನೊಡನೆ ಬಂದ ಭಕ್ತರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಒಬ್ಬನೇ ನಡೆದನು. ಅವರು ಈತನನ್ನು ಕಾಣದೇ ಹರ ಹರಾ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶಾ ಎಲ್ಲಿ ಹೋದೆಯೆಂದು ಹಂಬಲಿಸಿದರು. ಕರೆದು ತೋರಯ್ಯ ಮಲ್ಲಯ್ಯ ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ಗುಡಿಯ ಎದುರಿಗೆ ಕುಳಿತರು. ಇತ್ತ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಗುಡಿಯ ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಶಿವಲಿಂಗ ಪೂಜೆಗೆಂದು ಒಂದು ಪತ್ರಿಗಿಡದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತ. ಪೂಜೆ ಮುಗಿಸಿ ಮೇಲೆ ನೋಡಲು ಗಿಡದ ಟೊಂಗೆಗೆ ಬುತ್ತಿ ಜೋತಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡ. ಆಗ ಸಂತೋಷಗೊಳ್ಳಲು “ತೆಗೆದುಕೋ” ಎಂಬ ಧ್ವನಿಯಾಯ್ತು. ಆಗ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಶಿವ ಬೇಡನ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಬಂದು ದಾರಿ ತೋರುತ್ತ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶನನ್ನು ಆತನ ಪರಸೆಯಿದ್ದೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದ. ಅವರಲ್ಲಿ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶಾ ನೀ ದೇವರಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರೂ ಅಲ್ಲವೆಂದು ಕೊಂಡಾಡಿದರು. ಆಗ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ನಡೆದುದೆಲ್ಲವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ. ಅವರಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನಿಗೆ ನಮಿಸಿ ಪ್ರಸಾದ ಸೇವಿಸಿದರು.

ಒಬ್ಬ ಶ್ರೀಮಂತ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಇಳಿದುಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಇಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ. ಆತ ಹಗಲು ಹೊತ್ತು ಜಂಗಮರನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಿ ಮಲಗಿದ್ದ. ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಜಂಗಮರು ಬಂದು ನಾವು ಹಸಿದಿದ್ದೇವೆ ಪ್ರಸಾದ ನೀಡೆನ್ನುವರು. ಆಗ ಆತ ಎದ್ದು ಈಗಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದ ಎಲ್ಲ ಮುಗಿದಿದೆ ಎನ್ನುವನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಶರಣಶಿವಲಿಂಗೇಶನು ಆಯಿತನ್ನದಿರು ಶಿವಭಕ್ತರಿಗೆ, ಕರೆ ಅವರನ್ನು ಎಂದು ಕರೆಸಿ ಕೂಡಿಸಿದನು. ಆ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಹೋಳಿಗೆ, ಅನ್ನ ಬುಟ್ಟಿ ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತಂದು ಅವರನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಿದ. ಶೆಟ್ಟರೇ, ಶ್ರೀಮಂತರೇ ಭಯವೇಕೆ ಭಕ್ತರ ಬಂಧು ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನಿರಲು ಎನ್ನುವನು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಮತ್ತು ಸಿದ್ರಾಮಪ್ಪ ಬಹಿರ್ದೇಶಿಗೆ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು ಸಿದ್ರಾಮಪ್ಪನೆದುರು ಒಂದು ಹುಲಿ ಬಂತು. ಶಿವಲಿಂಗೇಶನು ಓಡಿ ಬಂದು ಹುಲಿಯ ಮೈದಡವಲು ಅದು ಮೋರೆ ಕೆಳಗೆ ಹಾಕಿ ಬೆಟ್ಟದತ್ತ ಓಡಿತು. ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಎಲ್ಲರೊಡನೆ ಊರಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ.

ಸಂಧಿ ೧೧ :

ಶ್ರೀ ಗಿರಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಬಂದ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ತಾಯಿಗೆ ನಮಿಸಿ ಸವಿಸ್ತಾರ ವಾಗಿ ತಾನು ನೋಡಿದುದನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿಸಿದ. ದೇವರ ಕಳಿಸುವ ಪ್ರಸಾದ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಿದ. ಪಾಯಸ ಮಾಡಲು ಜಳಕೋಟಿ ಮಲಕಣ್ಣಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ. ಆತ ಪಾಯಸ ಮಾಡತೊಡ

ಗಿಡಾಗ ಶಿವಪ್ಪ ಸಾಧು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ. ಬರಲು ಮಲಕಣ್ಣ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಟ್ಟುಗ ಹಿಡಿದು ನಿನಗೆ ಯಾರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲು ಹೇಳಿದರು ? ನಿನಗೆಲ್ಲಿ ಅನ್ನ ಸಿಗಲಿಲ್ಲವೇ ? ನೋಡು ಕೈಯಲ್ಲಿನ ಹುಟ್ಟನ್ನು ಎಂದ. ಆಗ ಆ ಸಾಧು, ಮಲಕಣ್ಣ ನಮ್ಮ ಕೂಡ ಅಣಕ ಮಾಡ ಬೇಡ ಎಂದಾಗ ಮಲಕಣ್ಣ ದನ ಸತ್ತಾಗ ಹದ್ದುಗಳು ಹೇಗೆ ಬಂದು ಎರಗುವವೋ ಹಾಗೆ ನೀವು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಆಡಿಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಧಾವಿಸಿ ಬರುವಿರಿ. ದುಡಿದು ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೇನಾಗಿದೆ. ನೋಣಗಳಂತೆ ಮುಸುರಿಗೆ ಮುತ್ತುವುದೇ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತು, ನಿನ್ನಲ್ಲೇ ನಿದೆ ಸತ್ತ. ಅಂಥ ಸತ್ತವೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಕುದಿಯುತ್ತಿರುವ ಈ ಪಾಯಸದಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕಿ ಬೆಲ್ಲವನ್ನು ಬೆರೆಸು ನೋಡುವಾ ಎನ್ನುವನು. ಆಗ ಆ ಸಾಧುವು ಮಲಕಣ್ಣನೇ ನನ್ನನ್ನು ಕೆದಕಬೇಡ ಹಿಂದೆ ಬಿಜ್ಜಳ ರೇವಣಸಿದ್ಧನಿಗೆ ಕುದಿವ ಪಾಯಸ ನೀಡಿಸಲು ಆತನ ಅರಮನೆಯೇ ಉರಿದುಹೋಯ್ತು. ನನ್ನೊಡನೆ ಜಿದ್ದಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಕೆಡಬೇಡ ಎಂದರೂ ಮಲಕಣ್ಣ ಕೇಳದೆ ನಿಂದಿಸತೊಡಗಿದ. ಇಂಥ ಅನೇಕ ಸಾಧುಗಳನ್ನು ನಾನು ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ ಎನ್ನಲು ಶಿವಪ್ಪ ಸಾಧು ಗುಡುಗುಡಿಸುತ್ತ ತೋಳೀರಿಸಿ ಕುದಿವ ಪಾಯಸ ದಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕಿ ಬೆಲ್ಲವನ್ನು ಬೆರೆಸುವನು. ವೀರಕೋಳಾಹಳಗೈಯುತ್ತ ಮಲ್ಯಾ ಸತ್ಯಾನಾಶಾಗಿ ಹೋಗಿಂದು ಶಾಪ ಹಾಕುವನು ಸಾಧು. ಸಾಧು ಕುಣಿಯತೊಡಗಿದ. ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಆ ಸಾಧುವನ್ನು ಹೆಗಲಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಪೂಜಾ ಕೋಣೆಗೆ ಕರೆತಂದು ಆತನ ಕೈಯನ್ನು ತೊಳೆಯುವನು. ಆತನ ಕೈಗೆ ಏನೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಸಾಧು, ಮಲ್ಯಾ ನೋಡು ಸಾಧು ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಎಂದು ಚೀರತೊಡಗುವನು. ಮಲಕಣ್ಣ ಬಂದು ತನ್ನದು ತಪ್ಪಾಯ್ತೆಂದು ಕ್ಷಮೆ ಯಾಚಿಸಿದನು. ಸಾಧು ಆತನ ತಪ್ಪನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿದರೂ ಆತನ ವಂಶಜರಿಗೆ ಸುಟ್ಟ ಗುರುತು ಆಗುವುದು ತಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ಆತನ ವಂಶಜರ ಮೈಮೇಲೆ ಗುಳ್ಳೆಗಳೇಳುವವು. ಇದು ಸಂತ ಜನ ಶಾಪವಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೇನು. ಒಂದು ದಿನ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಲಿಂಗಪೂಜೆ ಮುಗಿಸಿ ಕೊಂಡು ರಾತ್ರಿ ಮಲಗಿರಲು ಆತನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಚಾಂಗ್ಲೇರಿ ಗುರುಲಿಂಗಾಖ್ಯಸ್ಥಾಮಿಗಳು ಬಂದು, ಶಿವಲಿಂಗಾ ನಿನ್ನ ಮನದಭೀಷ್ಟವೇನೆನ್ನುತ್ತ ಅದೃಶ್ಯರಾಗುವರು. ಇನ್ನೊಂದು ದಿನ ಅವರು ಸಾಧುಗಳ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಏನೈ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗ, ಸಾಧಕನು ನೀನಿದ್ದು ಪಟ್ಟಾಸ್ಥಲದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆ ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಬಂದಿದ್ದ ಅದನ್ನು ಮರೆತು ಹೀಗೆ ಕೂಡುವುದೇ ಎನ್ನಲು, ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗನು ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಗುರುಗಳ ಪಾದಕ್ಕೆರಗಿ ನಾನು ಕಿರಿಯ, ಮೂಢ ಗುಣಹೀನ ನನ್ನನ್ನು ಸಲಹಿರಿ, ನನ್ನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದಿರಿ ಎಂದು ಚಾಂಗ್ಲೇರಿ ಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಲು ಅವರು ಕೈಹಿಡಿದತ್ತಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸುವರು. ಪಟ್ಟಾಸ್ಥಲ ಮಾರ್ಗ ಬೋಧಿಸುವರು. ಅಂಗ-ಲಿಂಗ ಒಂದೇ. ಅಂಗವೇ ಲಿಂಗಮಯ ವಾಗುವುದು. ಹೀಗಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಯೋಗಾಂಗ, ತ್ಯಾಗಾಂಗ, ಭೋಗಾಂಗಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವರು. ಭಕ್ತ, ಮಹೇಶ, ಪ್ರಸಾದಿ, ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ,

ಶರಣ-ಐಕ್ಯ ಇವಾರು ಪಟಾಸ್ಥಲಗಳು. ಗುರು ಕೊಟ್ಟ ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗವೇ ನೀನೆಂದರಿತು ಆಚರಿಸಿದಾಗ ನೀನೇ ಶಿವನಾಗುವಿಯೆಂದು ಬೋಧಿಸುವರು. ಚಾಂಗ್ಲೇರಿ ಗುರುಗಳು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಡೆದು ತೋರಿಸಿದರು. ಜಂಗಮ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವುದು ಕೆಲದಿನಗಳ ನಂತರ ಹಣದ ಕೊರತೆಯಿಂದ ಆಗದಾಗಲು ಸಾಲವನ್ನೂ ಮಾಡಿದರು. ಸಾಲಮಾಡಿ ಜಂಗಮ ರಿಗೆ ಚಿನ್ನ, ಬೆಳ್ಳಿ, ಕರಡಿಗೆ, ಶಿವಪೂಜಾ ಸಾಮಗ್ರಿ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನಿತ್ತರು. ಕೆಲ ದಿನಗಳ ನಂತರ ಚಾಂಗ್ಲೇರಿ ಗುರುಗಳು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶನನ್ನು ಕರೆದು ಮಗನೇ ನಾವಿನ್ನು ಹೋಗುವೆವು. ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೀನು ಮುಂದುವರಿಸೆಂದು ಹೇಳಿ ಹೋಗುವರು. ಚಾಂಗ್ಲೇರಿ ಗುರುಗಳು ಹೋದ ನಂತರ ಅವರಿಗೆ ಸಾಲಕೊಟ್ಟವರು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶನ ಬಳಿ ಬಂದು ಧನ, ಕನಕ, ಬೆಳ್ಳಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿರುಗಿ ಕೊಡೆಂದು ಕೇಳುವರು. ಆಗ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ನೀವು ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ ತಡೆಯಿರಿ ಎಂದು ಆರಳುಗುಂಡಿಯ ಶರಣ ಬಸವರಿಗೆ ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಲು ಅವರು ಬಂದು ಆ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸುವರು.

ಸಂಧಿ ೧೨ :

ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶರ ಕೀರ್ತಿ ಪಸರಿಸಲು ಭಕ್ತ ಸಮೂಹ ಅವರತ್ತ ಧಾವಿಸಿ ಬರತೊಡಗಿತು. ಚಿಮ್ಮಡದ ಅಲ್ಲಪ್ಪನೆಂಬೊಬ್ಬ ಕಾಡಸಿದ್ಧೇಶ್ವರರ ಭಕ್ತ. ಗುರುಗಳು ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾಗಲು ಈತ ಬಹು ದುಃಖಿತನಾಗಿ ಕಾಡುಮೇಡು ಅಲೆಯುವನು. ತನ್ನ ನ್ನಾರು ಕಾಪಾಡುವರೆಂದು ಹಲುಬುವನು. ಒಂದು ದಿನ ಆತನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಡ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರರು ಬಂದು, ಭಕ್ತಾ ಚಿಂತಿಸಬೇಡ ಮೊಗಲಾಯಿ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ನಿರುವನು. ನೀನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದೆಯಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿಸುವವು ಎನ್ನುವನು. ಅಲ್ಲಪ್ಪ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿದ. ಭೀಮಾನದಿಯ ಸಮೀಪದ ಮಣ್ಣೂರಿಗೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಪ್ಪ ಒಬ್ಬ ಹಿರಿಯನನ್ನು ಕರೆದು ಮೊಗಲಾಯಿ ಇನ್ನೆಷ್ಟು ದೂರವಿದೆಯೆಂದು ಕೇಳುವನು. ದೂರವಿಲ್ಲ ಅದರಾಚೆ ಇದೆ ಎನ್ನಲು, ಅಲ್ಲಪ್ಪ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮಾತ್ಸ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಅಲ್ಲಿ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಲು, ಅಲ್ಲೊಬ್ಬ ಹಿಪ್ಪರಗಿಯಲ್ಲಿ ರುವರೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತ ಆ ಊರು ಇನ್ನೇನು ದೂರವಿಲ್ಲ ಇದು ಸಂಜೆ ನೀನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವಿ ಎಂದ. ಆತ ಬರಲು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲಾಗುವುದು. ಅಲ್ಲೇ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುವನು. ಇದು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರರಿಗೆ ಹೊಳೆಯುವುದು. ಅವರೇ ಭಕ್ತನಿಗೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸಲು ಬರಲು, ಅಲ್ಲಪ್ಪ ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಬರುವನು. . .

ಮಸಳಿ ಗ್ರಾಮದ ಶೈವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಶಿಷ್ಯ ಮಲ್ಲಪ್ಪನ ತಂಗಿ ಭೀಮಾಂಬೆಯುಬ್ಬ ವವಳು ನವಮಾಸದ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಅವಳಿಗೆ ಹೆಬಗೆಯೇ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಮೂರು ವರ್ಷ ಕಳೆದರೂ ಹೆಬಗೆಯಾಗದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತರಾದರು

ಮಲ್ಲಪ್ಪನ ಗುರುವಿನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಬಂದು ಇದನ್ನು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶರು ಪರಿಹರಿಸುವರು ಎಂದಂತಾಯ್ತು. ಆತ ಮಲ್ಲಪ್ಪನನ್ನು ಕರೆಸಿ ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದ. ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಮಲ್ಲಪ್ಪ ತನ್ನ ತಂಗಿಯನ್ನು ಚಕ್ಕಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾದನ ಹಿಪ್ಪರಗಿಯತ್ತ ಹೊರಟ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲಾಯ್ತು. ಗಾಡಿ ಕೆಸರಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡುದು ದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಹುಗಿದ ಗಾಲಿ ಮೇಲೆ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆಗ ಮಲ್ಲಪ್ಪ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿದ. ಅವರು ಕೆಲ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಕರೆಯಲು ಕಳಿಸಿದರು. ಮಲ್ಲಪ್ಪ ಬರಲು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶರು ಆತನ ಕುಶಲ ನಿಚಾರಿಸಿದರು. ಮಲ್ಲಪ್ಪನ ತಂಗಿ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶರರಿಗೆ ನಮಿಸಲು ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡುತ್ತ ನೀನು ಪುತ್ರನ ತಾಯಿಯಾಗುವಿ ಎಂದರು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಅವಳು ಗಂಡುಮಗುವೊಂದಕ್ಕೆ ಜನ್ಮ ನೀಡುವಳು. ಆ ಮಗುವಿಗೆ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಗುರುವನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವರು.

ಸಂಧಿ ೧೩ :

ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶರು ಬರಗಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಯಕ ನೇಮ ನಡೆಸುತ್ತ ಜಂಗಮರನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವರು. ಜಂಗಮರಿಗೆ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಪ್ರಸಾದ ಸಂತರ್ಪಣೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವರು.

ಒಂದು ದಿವಸ ಜಂಗಮನೊಬ್ಬ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಬಂದನು. ಅವರ ಪಾಲಿನ ಭಕ್ತರಿ ಸೇರಿಸಿ ನುಚ್ಚಿದೆಯಾ ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಸುವರ್ಣಾಂಬೆ ಇಲ್ಲೆನ್ನಲು ಕಲ್ಲಪಾಯಸ ಇದೆ ಯಲ್ಲಾ ಅದನ್ನೇ ಕೊಡಿ ಎನ್ನಲು ಅದು ಎಂಜಲಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವರು. ಅದರೂ ಆತ ಕೇಳದಾದಾಗ ಅದನ್ನು ನೀಡುವರು. ತೃಪ್ತಿಪಟ್ಟು ಹೋಗುವಾಗ, 'ನಾನಾರು ಗೊತ್ತೇ' ಎಂದು ಕೇಳಲು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ 'ನೀ ಶಿವನಲ್ಲವೇ' ಎಂದರು. ಅದೇ ಜಂಗಮ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಆತ ಅಮೃತರಾಯಗೌಡನ ಮನೆಗೆ ಬಂದ. ಅಲ್ಲಿ ಭವತಿ ಭಿಕ್ಷಾಂದೇಹಿ ಎನ್ನಲು ಗೌಡ ಹೊರಗೆದ್ದು ಬಂದು ಪ್ರಸಾದ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಎನ್ನುವನು. ಆಗ ಆತ ಮಗ, ಮಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೇಗೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿ ಎನ್ನಲು, ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಅವರನ್ನೂ ಕರೆಸೋಣ ಎನ್ನುವನು. ಆಗ ಆತ ಇಲ್ಲೇ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪನ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂದು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಪ್ರಸಾದ ಕಳಿಸಿ ಕೊಡಲು ತಿಳಿಸಿದ. ಸುವರ್ಣಾಂಬೆ ಪ್ರಸಾದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ನಾವು ಭಕ್ತರಿ ಪ್ರಸಾದ ನೀಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ದೇವರು ಇಂಥ ಪ್ರಸಾದ ಕಳಿಸಿದನೆನ್ನಲು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಇದನ್ನು ಣ್ಣುವ ಭಕ್ತರು ಬೇರಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುತ್ತ ಮೈಂದರಗಿಯಿಂದ ಬಂದ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಆ ಪ್ರಸಾದ ನೀಡಿ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಿದರು. ಅಮೃತಗೌಡರಿಗೆ ಅನಂತರ ಪ್ರಸಾದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದವ ಶಿವನೇ ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯಿತು. ಅದನ್ನು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶರಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತ ನೀವು ವೈನತರಾದಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ಚರನೊಬ್ಬ ಮಠದಲ್ಲಿಳಿದು ಪ್ರಸಾದ ಸೇವಿಸಿ ಹೋಗುವಾಗ ಬಸವನ ಹೆಣೆಯ ಮೇಲಿನ ಅರಳಿಲೆಯನ್ನು ಕದಿಯುವನು. ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆತ ಬೇಗನೇ ಹೋಗಲಣೆ ಯಾದಾಗ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಇಷ್ಟೇಕೆ ಅವಸರ ಇನ್ನರಡು ದಿನ ಇಲ್ಲಿ ಎಂದರೂ ಬೇಡ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೋಗಿಯೇ ಬಿಟ್ಟ. ಆತ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಅರಳಿಲೆ ಹೋದುದನ್ನು ಅರ್ಚಕ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ. ಅದು ದೇವರದು ದೇವರಿಗೇ ಸಂದಿದೆ ಬಿಡು ಎಂದರು. ಜನರೆಲ್ಲ ಆ ಜಂಗಮನನ್ನು ಫಳಿಸಿ ತರುವೆವೆಂದರು. ಚಿನ್ನಣ್ಣನೆಂಬುವವ ಆ ಜಂಗಮನನ್ನು ಹಿಡಿತರಲು ಹೊರಟಾಗ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶರೇ ಬೇಡವೆಂದು ಬಿಡಿಸಿದರು.

ಒಂದು ದಿನ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶರು ಉಳಿವಿ ಯಾತ್ರಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಹೊರ ಟರು. ಅವರ ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬ ಕಟುಕ ಕರುವನ್ನು ತರುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡು ಅದನ್ನುಳಿಸಿ ಕೊಂಡರೆ ಉಳಿವಿಗೆ ಹೋಗುವದಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಆ ಕರುವನ್ನು ಕ್ರಯಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವರು. ಆ ಕಟುಕನಿಗೆ ಕೆಡುಕೆನಿಸಿತು. ತಾನು ಮಾಡಿದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಆ ಕ್ರಯವನ್ನೂ ಅವರಿಗೆ ತಿರುಗಿ ಕೊಟ್ಟು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಹೋದ.

ಒಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬ ಜಂಗಮ ಬಂದು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶರು ಉಡುವ ಕೌಪೀನ ಬೇಡಲು, ಅದರಲ್ಲೇ ಅರ್ಧ ಹರಿದು ಆತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ತಾಯಿ 'ಮಗನೇ ನೀನೇನು ಡುವಿ ಇನ್ನೊಂದನ್ನಾದರೂ ನೇಯು' ಎನ್ನುವಳು. ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶರು ಮಗ್ಗದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಶಿವಧ್ಯಾನಾಸಕ್ತರಾದರು. ತಾಯಿ ಈತ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಕೊತುವನ್ನು ಕಂಡು ಕೆನ್ನೆಗೆ ಫಳಿಸಿದಳು. ಏನು ಹುಚ್ಚು ನೀನು, ಹೀಗಾದರೆ ಹೇಗೆ ಸಂಸಾರ ಮಾಡುವಿ ಎನ್ನುವಳು. ಮರುದಿನ ಎರಡು ಬಟ್ಟೆ ನೇಯ್ದು ತಾಯಿಗೆ ತೋರಿಸುವರು. ತಾಯಿ ಕಂಡಾ ನಿನ್ನನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ಹೊಡೆದೆನ್ನುವಳು. ತಾಯಿ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಹೊಡೆದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಎರಡು ಬಟ್ಟೆ ನೇಯುವ ಶಕ್ತಿ ಬಂತು ಎನ್ನುವರು.

ಸಂಧಿ ೧೪ :

ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರರ ಶಾಪದಿಂದ ಅತ್ತೆ ವೀರಮಾಂಬೆ ಹರಿಣಿಯಾಗಿ ಅಡವಿ ಯಲ್ಲಿರಲು ಭಕ್ತನೋರ್ವ ಅದನ್ನು ಮನೆಗೆ ತರುವನು. ಆತನ ತಂದೆ ಇದು ನಮಗೇಕೆ ಬೇಡೆನ್ನಲು ಅದನ್ನಾತ ಮಠಕ್ಕೆ ತಂದೊಪ್ಪಿಸಿದ. ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶರು ತನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ವೀರಮ್ಮ ಈ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ ಎನ್ನಲು, ಸತ್ತವಳು ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತಾಳೆ ಹೇಳೆನ್ನುವಳು. ಎರಳೆ ಜನ್ಮ ತೊಟ್ಟು ತನಗರಿಯದೇ ಹೀಗೆ ಬಂದಿರುವಳು ಎನ್ನು ವರು. ಅವರು ಅದನ್ನು ಸಲಹುವರು. ಒಂದು ದಿನ ನಾಯಿಗಳು ಆ ಎರಳೆಯನ್ನು ಕಚ್ಚಿ ಕೊಂದವು. ಅದನ್ನು ಶರಣರ ಬಳಿ ತರಲು ಅದನ್ನು ತೊಳೆದು ಸಂಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ಇನ್ನಿದು ವಡ್ಡರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸುವುದೆಂದರು.

ಒಮ್ಮೆ ಮೈಂದರಗಿ ಭಕ್ತರು ಸಕ್ಕರಿಯಲ್ಲಿ ಹಣ ಬೆರೆಸಿ ಸಕ್ಕರಿ ಇದೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ ಎಂದು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಒಲ್ಲೆನ್ನಲು, ತಕ್ಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸುವರು. ಮನ ಕೆಡಿಸುವ ಹಣವಿದೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಎನ್ನಲು, ಅವರು ಇಲ್ಲೆನ್ನುವರು. ಇವರು ಇದೆ ಎನ್ನುವರು. ಹಾಗಾದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ರೂಪಾಯಿ ಎಷ್ಟಿವೆ ಹೇಳಿರಿ ಎಂದು ಅವರು ಕೇಳಿದಾಗ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶರು ಐದೊಂದು ಹೇಳುವರು. ಗಂಟು ಬಿಚ್ಚಿ ನೋಡಲು ಅದರಲ್ಲಿ ಐದು ರೂಪಾಯಿಗಳಿದ್ದವು ಕಂಡು ಬಂದಿತು. ಅವರು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶರಿಗೆ ತಪ್ಪಾಯಿತೆಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ತೆರಳುವರು.

ಬಸವ ದೇವಾಲಯ ಕಟ್ಟಿಸಲು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶರೇ ಸ್ವತಃ ಕಲ್ಲು ತರಿಸಿ ಕಲ್ಲು ಕುಟಗರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. ಬೊಂತಲಾಪುರದ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಬಸವ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿದರು.

ಹರಿಣ ಜನ್ಮವನ್ನು ತೊರೆದು ವೀರಮಾಂಜಿ ಮಂಗಲಗಿ ವಡ್ಡರ ಉದರದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದುದನ್ನು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶರು ತಾಯಿಗೆ ತಿಳಿಸುವರು. ಆಕೆ ಮತ್ತೇಕೆ ಹುಟ್ಟಿ ದಳೆನ್ನುವಳು. ಆ ಹುಡುಗಿ ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವಳಾಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳು ತೀರಿ ಹೋದರು. ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಿಗಾಗಿ ಆಕೆ ಆ ಊರ ಗೌಡರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸೆಗಣೆ ಬಳಿದು ಜೀವಿಸತೊಡಗಿದಳು. ಗೌಡರು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಆ ಹುಡುಗಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಅವಳಿಗೆ ಹಿಂದಿನದಲ್ಲ ನೆನಪಾಯ್ತು. ಆಕೆಯನ್ನು ಶರಣರ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಅಲ್ಲಿ ಆಕೆ ರೋಧಿಸತೊಡಗುವಳು. ಅಲ್ಲೇ ಕೆಲದಿನವಿದ್ದು ಮರಣಹೊಂದಿದಳು. ಶರಣರು ವಡ್ಡರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಅವಳ ಅಂತಿಮ ಸಂಸ್ಕಾರ ನೆರವೇರಿಸಲು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಇವಳಾರೆಂದು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶರಿಗೆ ಕೇಳಲು ಈಕೆ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಬರುವಳು. ಕೊನೆಗೆ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಸಾಗುವಳು ಎಂದರು.

ಭಕ್ತರು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಮಠದಲ್ಲಿ ಭಜನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೋಹರಂ ದಿನ ಭಜನೆ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ತಹಶೀಲ್ದಾರರ ಹುಕುಮ ಇದ್ದರೂ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶರ ಅಪ್ಪಣೆ ಯಂತೆ ಭಕ್ತರು ಭಜನೆ ಮಾಡಿದರು. ತಹಶೀಲ್ದಾರ ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿತರಲು ಸಿಫಾಯಿ ಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿದ. ಎಲ್ಲರೂ ಓಡಿ ಹೋಗಲು ಚಟ್ಟರಕೇ ಬಮ್ಮಣ್ಣ ಬಬ್ಬನೇ ಸಿಕ್ಕನು. ಆತನನ್ನು ಸುಕಾರದವರು ಹಿಡಿದು ತರಲು ತಹಶೀಲ್ದಾರ ಆತನಿಗೆ ಹೊಡೆದು ಒಂದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಊಟವಿಲ್ಲದೆ ಕೂಡಿ ಹಾಕಿದನು. ಆತ ಶಿವ ಶಿವಾ ಎಂದು ಒರಲ ತೊಡಗುವನು. ಈ ಕೂಗು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶರಿಗೆ ಮುಟ್ಟುವುದು. ಅವರು ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ತಹಶೀಲ್ದಾರನ ಹೊಟ್ಟೆ ಕಡಿಯುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರು. ತಹಶೀಲ್ದಾರ ಸುಕಟದಿಂದ ಹೊರಳಾಡಿದ. ಔಷಧಿ ಸೇವಿಸಿದರೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆತ ಅಮೃತರಾಯಗೌಡರನ್ನು ಕರೆಸಲು, ಗೌಡ ಇದಕ್ಕೊಂದು ಔಷಧಿ ಇದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ,

ನೀವು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶರ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಭಜನೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದು ತಪ್ಪಾಯ್ತೆಂದು ಬೇಡಿ ಕೊಳ್ಳಿರಿ ಎಂದರು. ತಹಶೀಲ್ದಾರರು ಬಮ್ಮಣ್ಣನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶರ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಕ್ಷಮೆ ಯಾಚಿಸಲು ಆತನ ಹೊಟ್ಟೆ ನೋವು ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಮರಳಿ ಆತ ತನ್ನ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋದನು.

ಗಾಳಿದೇವನೆಂಬೊಬ್ಬ ಹಠ ವೈರಾಗಿ ಕಾಜೋಳ ಪಟ್ಟಣದ ಮಠದಲ್ಲಿದ್ದ. ಆತ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಮೋಹವಿರದೆ ಮೂರೇಣಿರುವ ಮೂರು ಕಲ್ಲುಗಳ್ಳಿರಿಸಿ ಶಿರ, ನಡು, ಹಿಮ್ಮಡಗಳನ್ನು ಊರುತ್ತ ಮಲಗಿದ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಒಂದು ದಿನ ಚನ್ನಪ್ಪನೆಂಬೊಬ್ಬ ಭಕ್ತ ಪ್ರಸ್ತವ ಮಾಡಲು ಎಲ್ಲ ಚರರೂ ಊಟಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶರು ಗಾಳಿದೇವನಿಗೆ ಬಿನ್ನಹವಿದೆಯೋ ಎಂದು ಕೇಳಲು, ಇರುವುದನ್ನುವನು. ಆಗ ಎಲ್ಲ ಚರರು ಆತ ನಮ್ಮ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದು ಬೇಡೆನ್ನುವರು. ಆತ ಗುಣಹೀನ, ಅವಧೂತ ಮಾರ್ಗ ಎನ್ನುವರು. ಆಗಲಿ ನಿಮ್ಮಂತೆಯೇ ಎನ್ನಲು ಎಲ್ಲರೂ ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತರು. ಅವರ ಎಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಲ ಹುಳುಗಳಾದುವು. ಆಗ ಚರರೆಲ್ಲ ನಾವೊಲ್ಲೆ ಎಂದು ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲಲು ಚನ್ನಪ್ಪ ಭಕ್ತ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶರ ಬಳಿ ಓಡಿಬಂದು ನಡೆದುದೆಲ್ಲವನ್ನು ಹೇಳುವನು. ಆಗ ಅವರು ಗಾಳಿದಾಸನ ಚರಣೋದಕ ಕೊಡುವರು. ಆದನ್ನು ತಂದು ಎಲ್ಲರ ಎಡೆಯ ಮೇಲೆ ಚಿಮುಕಿಸಲು ಹುಳುಗಳು ಮಾಯಮಾಗಿ ಪಾಕ ಶುದ್ಧವಾಯಿತು. ಎಲ್ಲ ಚರರೂ ತಮ್ಮದು ತಪ್ಪಾಯಿತೆಂದು ಭೋಜನ ಮಾಡುವರು.

ಸಂಧಿ ೧೫ :

ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶರು ಒಂದು ದಿನ ಶಿವಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನರಾಗಿ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿರಲು, ಶಿವ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮಗನೇ ಶಿವಲಿಂಗಾ ಶರಣರ, ಜಂಗಮರ ಸೇವೆಗೈದಿ ಇನ್ನು ಸಿನ್ನ ಮನ ಶಿವನಿಗರ್ಪಿತವಾಯ್ತು, ಶ್ರಮವಿನ್ನು ಬೇಡ, ಸಾಯುಜ್ಯ ಪದವಿ ಹೊಂದು ಎನ್ನುವನು. ದೇವಾ ನನ್ನ ತಪ್ಪು ಮನ್ನಿಸೆನ್ನಲು, ಶಿವಲಿಂಗೇಶಾ ನೀನಾದರಿಸಿ ಕೇಳು ಆ ದುರ್ಗಿ ಜಗದ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಹಿಂಡಿ ರಕ್ತ ಕುಡಿಯುತ್ತ ಧರಗೆ ಬರುವಳು. ಕಾದು ಕೊಂಡಿರು ನೀ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದೃಶ್ಯನಾಗುವನು.

ನಿದ್ರೆ ತಿಳಿದೆದ್ದ ಮೇಲೆ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶರು ಶಿವ ಶಿವಾ ನೀನು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸುವಿಚಾರವನ್ನು ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿಹೋದೆಯಲ್ಲ ಎಂದು ಆ ದುರ್ಗಿಯ ಬರವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸತೊಡಗುವರು. ಮುಂದೆ ದುರ್ಗಿ ಬಂದು ಜನರನ್ನು ಗೋಳಾಡಿಸತೊಡಗುವಳು. ಜನ ತತ್ತರಿಸಿತು. ಗ್ರಾಮ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣಗಳೇ ತುಂಬಿದುವು. ಜನರೆಲ್ಲ ಊರು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗತೊಡಗುವರು. ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶರು ಮಾತ್ರ ಮಠದಲ್ಲೇ ಇರತೊಡಗುವರು. ಭಕ್ತರು ಬಂದು ಊರ ಹೊರಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುವರು. ಆಗ ಅವರು

ಬೇಡವೆಂದು ಅಲ್ಲೇ ಇರತೊಡಗುವರು. ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶರು ಎಲೆ ದುರ್ಗಿಯೇ ಭಕ್ತ ಪುತ್ರರನ್ನು ಕೊಲ್ಲದಿರು ಎನ್ನುತ್ತ ಬಸವ ದೇವಾಲಯದ ಬಾಗಿಲ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಚೀರುತ್ತ ಬಾ ದುರ್ಗಿಯೇ ನನ್ನೊಳು ಸೇರು ಎನ್ನುವರು. ಪ್ಲೇಗಿಣಿ ಆ ರಾತ್ರಿ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶನೆದುರು ಮಂಡಿಯೂರಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಳು. ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶರು ತಾಯಿ, ನಮ್ಮ ಭಕ್ತರನ್ನು ಸಾಯಿಸಬೇಡ ನನಗೇನುಬೇಕು ಹೇಳು ಕೊಡುವೆನ್ನವರು. ಆಗ ಆಕೆ ಮೃದುವಾದ ನನ್ನ ಕಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟೆಯಾದರೆ ಈ ಊರ ಜನರನ್ನು ಬಿಡುವೆನ್ನವಳು. ಆಗಲಿ ನಾನು ನಿನ್ನೊಡನೆ ಬರುವೆ ಈ ಊರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೂರಾಗು ಎನ್ನುವರು. ಆಕೆ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುವಳು. ಆ ರಾತ್ರಿ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶರು ಪರಶಿವನನ್ನರ್ಚಿಸಿ, ಶಿಷ್ಯ ಗುರುಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಬಳಿ ಕರೆದು ನನಗೆ ಚರಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವ ಆಸೆಯಾಗಿದೆ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಕರೆಯಿಸು ಎನ್ನುವರು. ಆತ ಎಲ್ಲ ಚರರನ್ನು ಕರೆಸಿದನು. ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶರು ಭಕ್ತ ಭೋಜ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಎಲ್ಲರೂ ತೃಪ್ತಿ ಯಾಗುವಂತೆ ಉಣಬಡಿಸಿ ತಾಂಬೂಲಿತ್ತರು. ಮರುದಿನವೇ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶರಿಗೆ ರೋಗ ತಗಲಿತು. ಶಿಷ್ಯರೊಡನೆ ಊರ ಹೊರಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಲು ನಡೆದರು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ತ ಹಾವೊಂದನ್ನು ಕಂಡರು. ಶಿಷ್ಯ ಗುರುಮೂರ್ತಿ ಸತ್ತ ಹಾವಿದೆ ಇದು ಅಪಶಕುನ ಎನ್ನುವನು. ಆಗ ಅವರು ಹರನ ಅಭರಣವಿದು ಇದ್ದೇಗೆ ಅಪಶಕುನವಾಗುವುದು ಮರುಳ ಶಿಷ್ಯನ ನಡೆ ಎಂದರು. ಎಲ್ಲ ಗುಡಿಸಲುಗಳಿಗೂ ಹೋದರು. ಜನರಲ್ಲಿ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶರನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡು ಹರ್ಷಿತರಾದರು. ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಬಂದ ಸಂಕಟವನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಿರೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ಪ್ಲೇಗಿಣಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಕೊಂದುಹಾಕುತ್ತಿರುವಳು. ದಿಟವಾಗಿ ದೇವರು ನೀವೇ ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿರಿ ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಶರಣರು ನಾನೇನು ಶಿವನೇ, ಶಿವನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿರಿ ಶಿವನೇ ನಿಮ್ಮ ಸಂಕಟವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವನೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶರು ಊರ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಇನ್ನು ಸಮಾಧಿ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿರಿ ಎನ್ನುವರು. ಆಗ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲ ಹೀಗೇಕೆ ಗುರುಗಳೇ ಎಂದು ಒರಲಿದರು, ದುಃಖಿಸಿದರು. ನಮಗಾರು ಇನ್ನು ಗತಿ ಎಂದು ಗೋಳಿಟ್ಟರು. ಗುರುಮೂರ್ತಿಗೆ ಕೃತಕ ಕಪಟ ಬಿಟ್ಟು ಸತ್ತ ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯೆಂದು ಬೋಧಿಸಿದರು. ದಿನ ದಿನಕ್ಕೆ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶರರ ಪ್ರಕೃತಿ ಕೆಡುತ್ತ ಬಂದಿತು. ರೋಗ ಉಲ್ಬಣಿಸಿತು. ಭಕ್ತರು ದುಃಖಿಸತೊಡಗಿದರು. ವೀರಮಾಂಬೆಯೂ ತಮ್ಮ ಸಂಗಡ ಬರುವಳು, ಆಕೆಗಿದು ಮೂರನೆಯ ಜನ್ಮವನ್ನುವರು.

ಗುರುಮೂರ್ತಿ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶರರ ಪಾದದಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಉರುಳಾಡಿದನು. ಗುರುಗಳು ಆತನನ್ನೆಬ್ಬಿಸಿ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ಅಶ್ರುತರ್ಪಣಗೈದರು. ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯ ವಿಚಾರ ಆರುಹಿದರು. ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಬೋಧಿಸುತ್ತ ಬೋಧಿಸುತ್ತ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗರು ಚಿಜ್ಞೋತಿ ಯಲ್ಲಿ ಬೆರೆತರು. ಸದ್ಭಕ್ತರು ಉಘ ಉಘ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದರು.

ಶಾಲಿವಾಹನ ಶಕೆ ೧೮೨೬ (ಇ.ಸ. ೧೯೦೪) ಮಾಘ ಶುದ್ಧ ಪಂಚಮಿ ಗುರುವಾರ ದಿನ ಹನ್ನೊಂದು ಗಳಿಗೆ ಸಂದ ಸಮಯದಿ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರರು ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾದರು. ಬಸವ ದೇವಾಲಯದೊಳಗೆ ಕೂಡಿಸಿದರು. ಭಕ್ತರೆಲ್ಲ ಭಜನೆ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು. ನಾಡಗೌಡ, ಸೆಟ್ಟಿ, ಜಂಗಮರು, ದೇಸಾಯರು, ದೊರೆಗಳು, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ವರ್ತಕರು ಎಲ್ಲರೂ ಅಂತಿಮ ಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಧಾವಿಸಿ ಬಂದರು. ಬಸವ ದೇವಾಲಯದೊಳಗೆ ಅವರನ್ನು ಸಮಾಧಿಗೊಳಿಸಿದರು.

ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಮಹಾತ್ಮನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ, ಓದಿದವರಿಗೆ ಭೂಮಿ-ಧನ-ಕನಕ-ಸಂತಾನ ಸಂಪದವೊದಗುವುದು, ಕೈವಲ್ಯ ಪದವಿ ಲಭಿಸುವುದು.

ಶಾಲಿವಾಹನ ಶಕೆ ಹದಿನೆಂಟನೂರಾ ಅರವತ್ತಾರು ಶಿಲಮಾಸ ಘನ ಅಷ್ಟಮಿಯಂದು ಸೋಮವಾರ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರರ ಪುರಾಣ ಲಿಖಿಸುವುದು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಯಿತು. ಪುರಾಣದ ಮೂಲ ಪ್ರತಿ ಈಗ ಗುಲಬರ್ಗಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕೆನ್ನಡ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿದೆ.

ಶೈಲಿ :

ಪ್ರಸ್ತುತ ಪುರಾಣದ ಶೈಲಿ ಸರಳವಾದುದು. ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವಂಥದು. ಓದು ಬಲ್ಲವರೆಲ್ಲರೂ ಇದನ್ನು ಓದಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲರು. ಭಾಮಿನೀ ಪಟ್ಟದಿಯಲ್ಲಿ ರಚನೆಗೊಂಡ ಈ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಕವಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಜನಪದ ಭಾಷೆಯನ್ನೇ ಬಳಸಿದ್ದಾನೆ. ಭಂದೋನಿಯಮಗಳನ್ನೇನು ಅಷ್ಟು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಪಾಲಿಸಿಲ್ಲ. ವ್ಯಾಕರಣ ದೋಷಗಳೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಇವೆ. ಕವಿ ಇವುಗಳತ್ತ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಯವಹಿಸಿಲ್ಲ ಮೇಲಾಗಿ ಆತ ಪುರಾಣ ರಚಿಸಿದುದು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗಾಗಿ. ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಅವರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಪದ್ಯ ರಚಿಸುವತ್ತ ಆತ ಆಸಕ್ತಿವಹಿಸಿದ್ದಾನೆ. ವ್ಯಾಕರಣ, ಭಂದೋನಿಯಮಗಳಿಗಿಂತ ಪುರಾಣದ ಕಥೆಯೇ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಪ್ರಮುಖವಾದುದು. ಕಥೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದರೆ ಸಾಕು, ಅವರೇನು ಅಂಥ ಪಂಡಿತರಲ್ಲ, ಅಂಥವರನ್ನೇ ಕವಿ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಪುರಾಣ ರಚಿಸಿದುದರಿಂದ ಭಾಷೆ ಅತ್ಯಂತ ಸರಳವಾಗಿದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳಾಗಲೀ, ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೌಢತೆಯಾಗಲೀ ಇಲ್ಲ. ಪದ್ಯಗಳ ರಚನೆ ಜಾಳಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟೊಂದು ಬಿಗಿ ಬಂಧವನ್ನು ಕಲಾತ್ಮಕತೆಯನ್ನು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಕವಿಯು ಲಕ್ಷ್ಯ ತಾನು ಹೇಳುವ ಕಥೆ ಜನತೆಗೆ ಮನಂಬುಗುವ ಹಾಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂಬುದರತ್ತ ಇರುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಕೆಲ ಪದ್ಯಗಳನ್ನಿಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು :

ನಾಡೆ ಸೊಗಸಿಂ ಮೆರೆವ ಪುರವಿದು
 ನಾಡಿನೊಳು ನಾಮಾಂಕಿತವು ಸಿರಿ
 ಗೂಡಿ ಶ್ರೀ ಮದ್ವೀರಶೈವರ ಬೀಡ ಸುಖವೀಡು
 ಕೂಡಿ ನೈಜಾಂ ಹದ್ದು ಜಹಗಿರೆ
 ಗೌಡ ಸರಕಾರ ಶಾನು ಭೋಗನು
 ಪೌಠ ಜನಕಾಶ್ರಯದ ಸ್ಥಲಮಾಗಿಯೆ ರಾಜಿಪುದು ||

(ಸಂಧಿ-೨, ಪದ್ಯ-೨೮)

ಕಣ್ಣು ಕಾಂಬುದಕೇಕೆ ಕನ್ನಡಿ
 ಬಣ್ಣ ಚರ್ಮದ ಪೆಣ್ಣು ಹೊನ್ನೇ
 ಇಣ್ಣು ಮೂರಿವುಗಳನು ಮೋಹಿಸುವವ ಜಂಗಮನೆ
 ಮಣ್ಣು ಹೊನ್ನೆಣ್ಣುಗಳ ಬಯಸುತ
 ಸುಣ್ಣ ನಂದದಿ ಕುದಿವ ಮೋಹವ
 ಸಣ್ಣ ಸುತ ಸುಖ ಶಾಂತಿಯಾದವನವನೆ ಜಂಗಮನು ||

(ಸಂಧಿ-೩, ಪದ್ಯ-೨೨)

ಹರಿಣೆ ಜನ್ಮವನುಳಿದ ವೀರೌ
 ವರ ಮಂಗಲಿಗಿ ವಡ್ಡರುದರದೆ
 ಯರರೆ ಭಂಗಾರವ್ವಮೀದಿನ ಜನ್ಮಿಸಿದಳೆಂದು
 ಕರದ ಚಪ್ಪಾಳೆಯನು ಬಾಜಿಸೆ
 ತರುಳ ಮತ್ತೇಕ್ಟುಟ್ಟಿದಳು ಮಾ
 ಡಿರುವ ಪಾಪಕ್ಕೆನಲು ಮುಂದ್ವತ್ತೆಂಟು ವರುಷದಲಿ ||

(ಸಂಧಿ-೧೪, ಪದ್ಯ-೨೨)

ಈ ಮೇಲಿನ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾಡೆ, ನೈಜಾಂ, ಹದ್ದು, ಜಹಗಿರೆ ವಡ್ಡ, ಹತ್ತೆಂಟು ಮುಂತಾದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಾಡುವ ಪದಗಳು ಬಳಕೆಗೊಂಡುದನ್ನರಿಯಬಹುದು. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ದೈನಂದಿನ ಬಳಕೆಯ ಮಾತುಗಳೇ ಇಲ್ಲಿ ಮೈವೆತ್ತಿ ಬಂದುದನ್ನರಿಯ ಬಹುದು. ಕವಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶನದ ಗೀಳಿಗಂಟಿಕೊಳ್ಳದೆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಸರಳ ಗೊಳಿಸಬಳಸಿದ್ದಾನೆ. ಜನತೆಗೆ ಧರ್ಮದ ತತ್ವಗಳು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಯ ಲೆಂದು ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳನ್ನು, ಪುನಃನುಡಿಗಳನ್ನು, ಗಾದೆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಪುರಾಣದ್ದಕ್ಕೂ ಹೇರಳವಾಗಿ ಬಳಸಿದುದನ್ನು ಕಾಣುವೆವು. "ಕಣ್ಣು ಕಾಂಬುದಕೇಕೆ ಕನ್ನಡಿ" ಎಂಬ ಗಾದೆ ಮಾತನ್ನು ಹೆಣ್ಣು, ಹೊನ್ನು, ಮಣ್ಣು ನಂಬಿದವ ಮಣ್ಣು ಮುಕ್ಕಿದ ಎಂಬ ಅನುಭವದ ನುಡಿಯನ್ನು ಔಚಿತ್ಯಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಳಸಿದುದನ್ನು ಮೇಲಿನ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಮೋಹವೆಂಬುದು ದುರಾಸೆ. ಇಂಥದನ್ನು ಬೆಂಬತ್ತಿದವ ಸುಣ್ಣದ

ಕಲ್ಲನ್ನು ನೀರಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದಾಗ ಅದು ಹೇಗೆ ಕತಕತನೆ ಕುದಿದು ಕರಗಿ ಹೋಗುವುದೋ ಹಾಗೆಯೇ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವನೆಂದು ಮಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಲೆತ್ತಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಮೇಲೆ ಉದಾಹರಿಸಿದ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ. ನೀತಿಬೋಧೆಯನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಮಾತಿನಲ್ಲೇ ಅವರಲ್ಲೇ ಪ್ರಚಲಿತವಿರುವ ಕಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಿರುವುದೊಂದು ಅತನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಾಗಿದೆ. ಜನಪದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕವಿ ಹದವರಿತು ಬಳಸಿದುದರಿಂದ ಪುರಾಣಕ್ಕೆ ಕಳೆ ಬಂದುದಲ್ಲದೆ, ಅದು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೂ ಅಪ್ಪಾಯಮಾನವಾಗಿದೆ. ದಿನ ನಿತ್ಯದ ಭಾಷೆಯೇ ನಿರಾಡಂಬರವಾಗಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಂಡುದರಿಂದ ಪುರಾಣಕಾರನ ಉದ್ದೇಶ ಸಫಲವಾಗಿದೆಯೆನ್ನಬಹುದು. ಇಂಥ ಪುರಾಣಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಭರವಸೆ ಮೂಡಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆಸುವವು. ಅದುದರಿಂದ ಇಂದೂ ಪುರಾಣ ರಚನೆ ಮುಂದುವರಿದುದನ್ನು ಕಾಣುವೆವು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಪುರಾಣ ಅಂಥವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೆನ್ನಬಹುದು.

— ಡಾ. ನು. ಗು. ಬಿರಾದಾರ
ಡಾ. ವಿ. ಜಿ. ಪೂಜಾರ

ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಶರಣ ಶಿಷ್ಯರಿಗೋತ್ಪರರ ಆರಾಧ್ಯದೇವ ನಂದಿಕೇಶ್ವರ

ಸಂಧಿ ೧

ಭಾರತದಿ ವರ ವೀರಶೈವಾ
ಚಾರ ಸಮಯದ ಶರಣ ಸ್ಥಲವಂ
ಸೊರೆಗೊಳೆ ಜನಿಸಿದ ಶಿವಲಿಂಗೇಶನು ಭವನಾಶನು || ಪಲ್ಲ ||

ಶ್ರೀಗುರುವ ಭಕ್ತಾಳಿಗಳ ಭವ
ರೋಗ ಪರಿಹಾರಕನೆ ಶ್ರುತಿ ತತಿ
ಯಾಗಮಜ್ಞನೆ ಯೋಗಿವಂದ್ಯನೆ ಪರತರಾಷ್ಟ್ರಹನೆ
ನಾಗ ಸುರಹರಿ ಬ್ರಹ್ಮವಂದ್ಯನೆ
ಭೂಗಗನ ಪರಿಪಾಲಕನೆ ಸುಖ
ಸಾಗರನೆ ಕರುಣಾಳು ಸಜ್ಜನ ಶರಣ ಹೃದ್ವಾಸಂ || ೧ ||

ಶ್ರೀ ಮಹಾಕೈಲಾಸ ನಗದೋ
ದ್ಧಾಮ ಶಂಕರ ಸೋಮಶೇಖರ
ಕಾಮ ಸಂಹರ ಕಾಳಿ ಪ್ರಿಯಕರ ಭೀಮ ಭವಹರಣಾ
ವೈರೋಮ ಕಚಗಣಸ್ತೋಮ ಪಂಡಿತ
ಶಾಮ ಕಂಠರ ಶಾಂತ ಶಾಶ್ವತ
ಸ್ವಾಮಿ ಮಂಗಲ ನಾಮ ಮಹಿಮಾತುಂಗ ಮದ ಭಂಗ || ೨ ||

ಬ್ರಹ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ವಹಿಸುತ
ಬ್ರಹ್ಮ ಪವದಲಿ ಮುಳುಗಿ ನಿರ್ಮಲ
ಬ್ರಹ್ಮ ಮಾನಸನಾಗಿ ಚಿತ್ಕಲ ಬ್ರಹ್ಮದಡಗಿದನೆ
ಬ್ರಹ್ಮ ಪೂರ್ವಾಬ್ರಹ್ಮ ನೀನಿರೆ
ಬ್ರಹ್ಮಜಾಂಡದಿ ಬಳಲಿದವರನು
ಬ್ರಹ್ಮವೆನಿಸುವ ಲೋಸುಗದಿ ಫುರದಾದಿ ಶಂಕರನೆ || ೩ ||

ಗುರುವೆ ಗುಣ ಗಂಭೀರ ಸೌಂದರ್ಯ
 ವರೈವೆ ಭವಿ ನಿತ್ಯ ನಿರ್ಮಲೆ
 ಗಿರಿಜೆ ಗುರುವರನರಸೆ ಮಂಗಲಮೂರ್ತೆ ವಿಖ್ಯಾತೆ
 ಕರಿವದನ ಗುಹವೀರ ಮಾತೆಯೆ
 ಧರಣಿ ಪಾವನನೆ ಪರಮ ಪಾರ್ವತಿ
 ಸುರ ನರೋರಗ ಸ್ತುತ್ಯೆ ಗೌರೀ ವರವ ಕೊಡುದಾತೆ

|| ೪ ||

ಸರ್ವ ಮಂಗಳೆ ಶಾಂಭವಿಯೆ ಶಿವ
 ಸರ್ವ ಸಾಧಿಕೆ ಶರ್ವ ಪ್ರಿಯಳೆ
 ಗರ್ವಮದ ಸಂಹಾರಿ ಶಮೆಯುಮೆ ಪರ್ವತಾತ್ಮಜೆಯೆ
 ತೋರ್ವ ಜಗದ ಸುಪೂರ್ವರೂಪಿಣಿ
 ಶರ್ವ ಶರಣನ ಕೃತಿಗೆ ಮಂಗಲ
 ಪರ್ವಿಸುತ ಕಾಯಂ ನಕಾತ್ಮಾಯಿನಿಯೆ ಕರುಣಾಂತೆ

|| ೫ ||

ಗಜವದನ ಗಣಪತಿಯೆ ಗುಣನಿಧಿ
 ಭಜಕಜನ ಕಲ್ಪದ್ರುಮನೆ ಶೃತಿ
 ವಿಜಯ ವಿಕಸಿತನೇಕದಂತನೆ ವಿದ್ಯದಧಿಕಾರಿ
 ಭುಜಗೆ ಕಟಿಸೂತ್ರಿಕನೆ ಗುಹನಾ
 ಗ್ರಜನೆ ಲಂಬೋಧರನೆ ಶಿವಸುತ
 ನಿಜದಿ ಪಾಲಿಸು ಶರಣ ಚರಿತೆಗೆ ವಿಘ್ನರಹಿತವನು

|| ೬ ||

ಋಷಿಯ ಪತ್ನಿಯರಲ್ಲಿ ಜನಿಸುತ
 ವಿಷಮನೇತ್ರನ ವಾಕ್ಯದಂದದಿ
 ಪಿಸುಣ ತಾರಕ ದೈತ್ಯ ಶಿರವಂ ತರಿದು ಪರಶಿವಗೆ
 ವಸೆದು ಮೂಲ ಸುಮಂತ್ರಕರ್ಥಂ
 ದಶದ್ವಿಕೋಟಿಯ ಪೇಳ್ವ ಪಣ್ಣುಖ
 ಕುಶಲ ಮತಿಯನಿತ್ತು ಪಾಲಿಸು ಶರಣ ಚರಿತೆಯನು

|| ೭ ||

ಪಕ್ಷಿರಥ ಪದ್ಮಜನ ಶಕ್ರರ
 ತಕ್ಷಣದಿ ಕರದೊಯ್ದು ವೈರದಿ
 ದಕ್ಷಿಣಾಗವನಸಗೆ ಶಿವ ಘಣಿಯಕ್ಷದಗ್ನಿಯಲಿ
 ಲಕ್ಷಣದಿಯವತರಿಸಿ ದುರ್ಜನ
 ದಕ್ಷ ಶಿರವಂ ತರಿಯುತಮರರ
 ಶಿಕ್ಷಿಸಿದ ಲಾಕ್ಷಸುತ ವೀರೇಶ ಭವನಾಶ

|| ೮ ||

ಆದಿ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ವಾಹನ
ವಾದ ನಂದೀಶ್ವರನೆ ಸೂ ರೈ
ಲಾದ ಮುನಿಯಿಂದುದಯಿಸುತ ಸುರಪನನು ಸೋಲಿಸುತ
ಮೇಧಿನಿಗೆ ಬರುತಾ ಖರಾಸುರ
ಬಾಧೆಯಂ ನೀಗಿಸುತ ಕಾಶಿಯೊ
ಳ್ಳಾದರಾಯಣಸ್ತು ಖಂಡಿಸಿದವನೆ ದಯವಾಗು

|| ೯ ||

ಭುವನ ಚತುರ್ದಶ ಜೀವಭಿಮಾ
ನವನು ಕಾಯಲು ಹರನ ಸುಹೃತ್
ಕುವಲಯದಿ ಜನ್ಮಿಸುತ ದೇವಾಂಗಾಖ್ಯ ನಾಮದಾಲಿ
ವಿವಿಧವಾನೇಕೋಸ್ತೃಗಳನೆ
ಯ್ದವನಿಗಿತ್ತ ಸುದೇವವವನೇ
ಜವದಿ ಸಾಗಿಸು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಕವನವನು

|| ೧೦ ||

ಶಾರದೆಯ ತವ ಕರುಣ ರಸವಂ
ಪೂರಿಸುತ ಮಮರಸನೆಯೊಳು ವರ
ಚಾರು ಶರಣನ ಚರಿತೆಗಾವುದು ದೋಷ ದುಃಶಬ್ದ
ಬಾರದೊಲು ಮಾಡುವುದು ಬಡಮತಿ
ಭಾರನಿಂದನು ಸಕಲಸುವಿದ್ಯಾ
ಧಾರೆ ಸುಗುಣಾಕಾರ ಶಿಲಿಸು ವಿಹಾರೆಯಜನೀರೆ

|| ೧೧ ||

ಶಂಭು ಸೋಮೇಶ್ವರ ಸುಲಿಂಗದ
ಬಿಂಬದಿಂದೋದ್ದವಿಸಿ ಚರಿಸುತ
ಜಂಬು ಮೊದಲಾದೇಳು ದ್ವೀಪಗಳೆಲ್ಲ ಶಿವತತ್ವ
ಕುಂಭ ಜಾತಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಮುಂನೂ
ಸರ್ವಭ್ರಮದ ಸತಿಯರನು ವರಸಿದ
ಕಂಬುಗ್ರೀವನೆ ರೇಣುಕಾರ್ಯನೆ ಪಾಹಿಮದ್ಗುರುವೆ

|| ೧೨ ||

ಪರಮ ಪಾವನ ಪೂಜ್ಯ ಲಿಂಗಂ
ಶರಣ ಮಾನಸ ಕಮಲ ಭೃಂಗಂ
ಕರಕು ರಂಗಮನಂಗ ಭಂಗಂ ಗಿರಿಜೆಯರ್ಧಾಂಗಂ
ಮರಣರಹಿತ ಸುಮಂಗಲಾಂಗಂ
ವರದ ಕರ ಕಪ್ಪಡಿಯ ಲಿಂಗಂ
ಪೊರವುದೈ ಶಿವಲಿಂಗ ಶರಣನ ಕಾವ್ಯಕತಿ ಸೊಬಗಂ

|| ೧೩ ||

ಗಂಗ ಶಿರಪುರ ಭಂಗ ಗಿರಿಸುತೆ
 ಸಂಗಜಿನ ಮಾತಂಗ ಪರಿವೃತ
 ತಿಂಗಳಿಂಗಳ ಪಿಂಗಳಾಕ್ಷ ಕುರಂಗಯುತ ಹಸ್ತ
 ಅಂಗಜಾಂತಕ ಮಂಗಲಾಂಗ ಭು
 ಜಂಗ ಭೂಷಿತ ಶೃಂಗಿದನು ಕರ
 ತುಂಗ ಶಿವಪುರದೀಶ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಕೊಡುಮತಿಯ || ೧೪ ||

ಭೃಂಗಿ ಶಾಪದ ಪೊರೆಯನಿಳುಹಲು
 ತುಂಗ ಸುಗ್ಗಲೆಗುದಿಸಿ ಶ್ರೀಗಿರಿ
 ಲಿಂಗವಂ ಸೊನ್ನಲಿಗೆಯಲಿ ಭರಿಸುತಲಧೋದೈತ್ಯ
 ಳಂಗ ಹಸು ಬರನಳಿಸಿ ನರಕದಿ
 ಭುಗ ಬಡುತಿಹ ಬೊಮ್ಮನ ನುತೆಗೆ
 ದಂಗ ಭವಹರ ಸಿದ್ಧಕುಲ ಚಕ್ರೇಶನ ತಪೋಪ || ೧೫ ||

ವೀರಶೈವ ಸುಸಾರ ಸಮಯಾ
 ಚಾರ ಸುತತ್ವಾಧಾರ ಶಿವನವ
 ತಾರ ಜಗದೋದ್ಧಾರ ಪ್ರಣಮಾಕಾರ ಸುಕುಮಾರ
 ಮಾರ ಹರನಾಚ್ಛಾನುಸಾರದಿ
 ಧಾರುಣಿಯೊಳವತರಿಸಿಯೇಕಾ
 ಕಾರ ಶಿವಮತಗೈವ ಬಸವಾರಾದ್ಯ ಕರುಣಪುದು || ೧೬ ||

ಒಮ್ಮೆ ಗಣಪತಿಗೊಮ್ಮೆ ಗುಹನಿಗೆ
 ಯೊಮ್ಮೆ ಮುಖಹರಗೊಮ್ಮೆ ಭೃಂಗಿಗೆ
 ಯೊಮ್ಮೆ ಸೊನ್ನಲ ಸಿದ್ಧರಾಮಗೆ ಮಣಿದು ನತನಾಗಿ
 ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರಭುದೇವರಿಗೆ ಬಸವಗೆ
 ಯೊಮ್ಮೆ ರೇವಣಸಿದ್ಧ ದೇವಗೆ
 ಯೊಮ್ಮೆ ಶ್ರೀ ಗುರುಚನ್ನಬಸವಗೆ ಶರಣ ಸಂಕುಲಕೆ || ೧೭ ||

ಅಂದಿಗಿಂದಿಗೆ ಮುಂದೆ ಗುರುಪದ
 ಗೊಂದಿಸುತ ಭವದಿಂದ ಮುಕುತಿಯ
 ಸುಂದರಿಗೆ ಮನಸಂದ ಗಣಕುಳ ವೃಂದಗೇರಗುತಲಿ
 ಹಿಂದೆ ಸಕ್ಕದವರ್ನುಕೊಸ್ತುಕ
 ದಿಂದೆ ನುತಿಸಿದ ಶಿವಸುಕವಿಗಳಿ
 ಗೊಂದಿಸುತ ಶಿವಲಿಂಗ ಶರಣ ಚರಿತೆ ವಿರಚಿಸಿದೆ || ೧೮ ||

ಮಾರಹರ ಕವಿವರರು ರಚಿಸಿದ
 ನೂರಾರು ಪೌರಾಣವಿರುತಿರೆ
 ಸಾರಿದನುಮಿವನೇಕ ಮತ್ತಿದು ವ್ಯರ್ಥವೆನಬೇಡಿ
 ಧಾರುಣಿಪ ದರ್ಶನಕೆ ಪೋಗಲ್
 ದ್ವಾರಪಾಲರು ನಗುತೆ ವಶ್ಯವು
 ಧಾರುಣಿಯೊಳದರಂತೆಯಿದು ತತ್ಕೃತಿಗೆ ಸಾಧನವು || ೧೯ ||

ವಚನ ಮನ ಕಾಯದೊಳಗೊಮ್ಮೆಯು
 ಮಚಲಸುತೆವರನಲ್ಲದೊಳದ
 ಪ್ರಚುರನುದ್ವಟ ಕಾಳಿದಾಸ ಮಯೂರ ಮಲುಹಣನ
 ಸುಚಿತ ಬಾಣನ ಭೋಜ ಭಾರವಿ
 ನಿಚಯ ಕವಿಪದ ಪದ್ಮಕೆರಗುತ
 ರಚನೆಗೈದೆನು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಚರಿತೆಯನು || ೨೦ ||

ಪರಮ ಜಂಭುದ್ವೀಪದೊಳು ವರ
 ಭರತಖಂಡದರೊಳ್ಳಿರಾಜಿಪ
 ಸರಸ ಕರ್ನಾಟಕದ ಪೂರ್ವದ ಸೀಮೆ ಕಲ್ಯಾಣ
 ಪುರದ ಸರಣಿಯ ಮಾದನ ಹಿ
 ಪ್ಪರಗಿ ಭಕ್ತರು ಬಂದು ಎನಗೀ
 ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಚರಿತೆಯ ರಚಿಸಿರೆನಲಾಗ || ೨೧ ||

ತಿಳಿದು ಶರಣರ ಮೂಲ ಜನ್ಮದ
 ಚೆಲುವ ಚರಿತೆಯಮವರು ಗೈದಿಹ
 ಸಲೆ ಮಹತ್ವಗಳೆನಗೆ ಗುರ್ತಿಲ್ಲೆನಲು ಮಠದಿರುವ
 ಲಲಿತ ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗನ
 ನಳಿನ ಪದ ಶಿಷ್ಯೋತ್ತಮಂ ಗುಣ
 ತಿಲಕ ಖಿಚ್ಚಿಯ ಶಿವರಾಮಪೈಂಬ ಸಂಗ್ರಹಕಂ || ೨೨ ||

ಶ್ರಮವಿದುಂ ಸಂಸಾರ ಸಾಗರ
 ಶ್ರಮ ದಮಾದಿಗಳ್ಳಲಿದಿಯಿದನಾ
 ಕ್ರಮಿಸಲಹುದೆಂದಿಚ್ಛಿಸುತ ತಾನಿದುರ್ವ ಸತತಲ್ಲಿ
 ವಿಮಲ ಮೂರ್ತಿಯ ಮೂಲ ಮಹಿಮೆಯ
 ಕ್ರಮದಿ ತಿಳಿದವನಾಗಿ ಬಿಡದಲೆ
 ಸುಮನ ಭಾವದಿ ಸಾರ್ಥ ಸೇವಕ ವೃತ್ತಿಯಿಂದನಗೆ || ೨೩ ||

ಕೇಳಿ ಶರಣರು ಶಿವನಿಗಿಂದಂ
ಮೇಲೆನಿಪ ಶೈವಾಗಮಂಗಳ
ಚಾಲವೊರೆಯುತ್ತಿರುವ ಕಾರಣ ಚರಿತೆ ವಿರಚಿಸಿದೆ
ನೀಲಕಂಠನ ಭಜಕ ಭಕ್ತರು
ಲೀಲೆಯಿಂದಾಲಿಸಿರಿ ನಿಮ್ಮಯ
ಬಾಲ ನಾನೆಂದನುತ ಘನ ಸುವಿಶಾಲ ಕರುಣದಲಿ

|| ೨೪ ||

ಶರಣ ಪ್ರಥಮರ ಸೌಖ್ಯ ನಡೆಯಾ
ಚರಣ ಧರ್ಮ ವಿಚಾರ ನೀತಿಯು
ಧರಣಿ ತಲದಲಿ ಪರ್ವಿ ಜಗದುದ್ಧಾರಕನುವಾದ
ವರ ಕವಿತೆಯಂ ಬರೆದು ಪಾವನ
ಪರಮ ಪದದಾಶ್ರಯವನ್ನೊಂದ
ಲ್ಪರದೆನಿದ ನಾನೇನು ಬಲ್ಲನು ಗುರುವೆ ಬಲ್ಲನದ

|| ೨೫ ||

ಛಂದ ಗಣ ಪ್ರಾಸಗಳು ಯತಿ ಪದ
ಸಂಧಿ ಲಕ್ಷಣ ಸರಳ ನುಡಿಗಡ
ನೊಂದು ಲಕ್ಷಕೆ ತಂದುದಿಲ್ಲಾಗದತ್ತದೊಲುಮೆಯಲಿ
ತಂದೆ ಶಿವಲಿಂಗ ಶರಣ ಮಹಿಮೆಯ
ದಂದ ಕಾವ್ಯವನೆಸಗಿದೆ ಸುಮಹಾ
ನಂದವೀಯಲಿ ಬಂಧನದ ಜನನ ಮರಣ ಭೇಷಜವು

|| ೨೬ ||

ಘಟ ಗಡಿಗೆಯಂ ಬಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಕೆ
ಘಟಿಪುದಲ್ಲದೆ ಭೇದ ಜಗದೊಳು
ಘಟಿಪುದೇತವ್ವಬ್ಬ ಜನ್ಯ ಜ್ಞಾನದಲಿ ಭೇದ
ದಿಟವ ತಿಳಿದರೆ ಸಾಕು ಯಮಗತಿ
ಕಠಿಣ ತರದುರ್ಜಯ ಸಂಸ್ಕೃತ
ಶಠಣಿ ಶಾಸ್ತ್ರದ ವಾಸನಾ ಮಲಲೇಪವೇ ಬೇಡಾ

|| ೨೭ ||

ರಸದೊಳರ್ಥದೊಳ್ಳಾವದೊಳು ಪದ
ವಿಸರದೊಳು ಕಾವ್ಯದೊಳು ಲಕ್ಷಣ
ದಸಕದೊಳು ತಪ್ಪುಳ್ಳೊಡಿದೊಳು ಪರರು ನಗದಂತೆ
ಸಸಿನೆ ಮಾಳ್ವುದು ತಿದ್ದುವುದು ಕವಿ
ಬಿಸಜ ಪದಕಂ ನಮಿಸಿ ಬೇಡುವೆ
ಶಿಶುವೆನಗೆ ಕುಂದಿಲ್ಲಯಂವ್ವರ ಭಾರ ನಿಮ್ಮಾಗಿ

|| ೨೮ ||

ರೋಗಿ ಪಳಿವನುಮಂಮೃತದಂನವ
 ಭೋಗಿ ಸವಿಯನುಮದನೆ ಮುದದೊಳು
 ಮೀಗಳೆನ್ನಯ ಕವನ ಸೊಗಸಲ್ಲದಿರೆ ಮೂರ್ಖರಿಗೆ
 ನಾಗ ಕಂಕಣ ಭಕ್ತರೊಲಿದನು
 ರಾಗದಿಂದಲಿ ಕೇಳ್ವಡಾಯಿತು
 ರೋಗಿ ದುಃಷ್ಕವಿ ಜನರು ಪಳಿಯಲು ಕುಂದದೇನಹುದು || ೨೯ ||

ರೋಗಿ ಪಳಿದರೆ ಪಾಲು ಪುಳಿಯೆ
 ಗೂಗೆ ನಿಂದಿಸೆ ರವಿಗೆ ಕುಂದೇ
 ಕಾಗೆ ಹಂಸನ ಗತಿಗೆ ಕುಂದಿಡೆ ಕುಂದೆ ದುರ್ಜನರು
 ಶ್ರೀ ಗಣಾಧಿಪ ಶರಣ ಚರಿತೆಗೆ
 ಹಾಗೆ ಹೀಗೆಂದಂದು ನುಡಿದರೆ
 ಮಾಗಿ ಕೋಗಿಲೆ ಕಂಠಗತವಾಗೇನು ಗೈಯ್ತುಮಮ || ೩೦ ||

ತಂದೆತಾಯ್ತುಳು ತಮ್ಮ ಶಿಶುವಿನ
 ಹೊಂದಿ ಹೊರಳದ ನುಡಿಗೆ ಮನ ಮುದ
 ದಿಂದ ಪಿಗ್ಗುವ ತೆರದೊಳೆನ್ನಯ ಕೃತಿಯನಾಲಿಪುದು
 ಮಂದಮತಿಗಳು ಮುಂದುಗಾಣದೆ
 ನಿಂದಿಸಿದಡೇನಾಯ್ತು ಮುಕುರವ
 ನಂಧಕನು ದೂಷಿಸಿದ ಪರಿಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಕುಂದಹುದೆ || ೩೧ ||

ಸಾರ ಕವಿಗಳು ಪೇಳ್ವ ಪೌರಾ
 ಣ್ಣಾರವನೆ ಕೈಕೊಂಡು ಶರಣರ
 ಪಾರ ಚರಿತೆಯ ಪೇಳಿಹನುಮಿವನೆಂಥ ಕವಿಯೆಂದು
 ಹಾರೈಸಿ ನಗದಿರಿ ಜನ ಧರೆ
 ನೀರ ನಲವಾಕಾಶವ ನಿಲವು
 ಬೇರೆ ಪ್ರೊಸತಾದರೆಯು ಸಾರುತಲಿದ್ ಪೊಸ ಕವಿತೆ || ೩೨ ||

ಪಂಕ ಬಿತ್ತಿಯನೆಂತು ನೊಂಕಲು
 ಮಂಕಿತಾಗ್ವದು ಬರೇ ಪ್ರವಚನಗ
 ಳಂಕ ಡೊಂಕಿನ ಕವನವದರಂತ್ಲವೀ ಕವಿತೆ
 ಸಂಕ್ರೂರಾರಿಯ ಶಿಲೆಯ ನಿರ್ಮಿತ
 ಶಂಕರನ ವರ ನಿಲಯ ಪರಿಯ ಕ
 ಲಂಕ ಭಾಮಿನಿ ಪಟ್ಪದಾಳಿಯ ಸರವು ಗಂಭಿರವು || ೩೩ ||

ಪರಮ ಕವಿಗಳು ಪೇಳ್ವ ಕವಿತಾ
 ಸರಣಿಯಂ ಪಳಿಯುವರು ದುಷ್ಟರು
 ಕಿರಿಯ ಪಂಡಿತನೆನ್ನ ರಚನೆಗೆ ಪಳಿಯದಿರ್ಪರ
 ಹರನ ಭಕ್ತರು ಕರುಣೆ ವಿಬುಧರು
 ಹರುಷವಪ್ಪುವ ತೆರದಿ ಬರೆದೀ
 ಚರಿತೆಯಿಂಬಹ ನಂದೆ ನುತಿಗಳು ಶರಣರಡಿಗಿರಲಿ

|| ೩೪ ||

ಭರತ ಖಂಡದಿ ಪಡುವ ದೆಸೆಯಿಂ
 ಬರುವ ಭೀಮಾತೀರದಗ್ರದೊ
 ಳಿರುವ ರೋಡಿಗಿ ಪುರವ ಭವಗಜಪಿಂಹನೆಂದೆನಿಪ
 ಪರಮಗುರು ಶಿವಲಿಂಗ ಶರಣರ
 ಚರಣ ಸೇವಕ ಮಡಿವಳಾಖ್ಯನು
 ಬರೆದ ಶರಣರ ಚರಿತೆ ಧರೆಯೊಳು ಮೆರೆಯಲನವರತ

|| ೩೫ ||

ಮಾರಹರ ಶರಣಾಗ್ರಗಣ್ಯರ
 ಸಾರಮಹಿಮಾ ಚರಿತೆಯುಂ ಬಲು
 ಧಾರುಣಿಯ ಮಂಡಲದಿ ಭಕ್ತಜ್ಞಾನದಾಗರವು
 ಘೋರ ಸಂಸಾರಾಂಬುಧಿಯ ಪರ
 ತೀರ ಕಾಣಲಪಾರ ಪಡಗಂ
 ಸೇರಿದವನೆಂದನ್ನದನ್ನಂ ಪುಣ್ಯನವಮಾನ್ಯಂ

|| ೩೬ ||

ಕಥೆಯು ಕಾದಂಬರಿಯಿದ್ದಲ್ಲವು
 ನ್ನತ ನುಡಿಯ ಚಾರಿತ್ರಮಲ್ಲವು
 ಹತಿಸಿ ಪ್ರಾಣವ ಗತಿಯಗಾಣದ ಪಾಳ್ವಧನವಲ್ಲಂ
 ಸತತ ಮಾಯಾ ಮೋಹ ಯುದ್ಧವ
 ಜಿತ್ತಿಸಿ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತನೆನಿಸಿದ
 ಯತಿಯು ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಯ ಶರಣರ ಕೃತಿಗೆ ಸಮವುಂಟೆ

|| ೩೭ ||

ಸಾದರದಿ ಕಥೆಯಾಣ್ಣನುಂ ದು
 ಬೋಧಕಂ ತಾನಾಗಿ ಸದ್ಗುಣ
 ವೇದ್ಯನೆನುತಂ ಕಾವ್ಯದೊಳು ಕವಿ ಪೊಗಳಬೇಕೆಂಬಾ
 ಹಾದಿಯಿಂದಂ ಪೇಳ್ವದಲ್ಲವು
 ಮಾಧವನ ಪದದಾಣೆ ಸತ್ಯವು
 ಸಾಧು ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಯ ಶಿವಶರಣೆಂದು ನಂಬುವುದು

|| ೩೮ ||

ಎಸೆವ ಜ್ಞಾನಾಮೃತದ ಚರಿತೆಗೆ
 ಅಸಮ ಶಿವಲಿಂಗೇಶನೊಡೆಯನು
 ಕುಶಲ ಸದ್ಗುರು ಲಿಂಗ ಚರಣದಿ ದೈವಗಳು ಮತ್ತೆ
 ಹಸನಮಕ್ಕುಂ ಕಪ್ಪಗಳು ಕೈ
 ವಶವ್ ಭೋಗಾಪೇಕ್ಷೆ ಮೋಕ್ಷವು
 ಸುಸಿಲ ಭಾವದಿ ಶ್ರವಣ ಪಠಣ ಧ್ಯಾನ ನಿಜಮಾಗೆ

|| ೩೯ ||

ಇಂತು ಗುರುಚರಲಿಂಗ ಭಾಗ್ಯದಿ
 ಸಂತ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಯ ಶರಣನು
 ಪಂಥ ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವಯ ಶ್ರಿಯಾಚಾರವನು ಪೊಂದುತಲಿ
 ಅಂತಕಾರಿಯ ಪದವ ಸೇರ್ದ
 ತ್ಯಂತ ಮಹಿಮೆಯ ಮೆರೆದು ತಪನಿಜ
 ವಾಂತ ಶರಣರ ಚರಿತಕಾವ್ಯದು ಮೊದಲದಂತೆನಲು

|| ೪೦ ||

ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರನವರ
 ಚರಿತೆಯನು ಶ್ರೀಗುರುವಿನೋನ್ನತ
 ಚರಣ ಸರಸಿಜ ಮಧುಕರನು ಮಡಿವಾಳ ನಾಮಕನು
 ವರದ ನೀ ಸುಧೆ ಸಾಮ್ಯ ಕಾವ್ಯಂ
 ಹರನ ಭಕ್ತರು ಕೇಳಿ ಸತ್ಪಥ
 ಮೊರಕೊಳಗುಮಿಷ್ಟಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿಯು ಪೀಠಿಕಾ ಸಂಧಿ

|| ೪೧ ||

ಸಂಧಿ ೨

ವಿರತ ಶಿವಲಿಂಗೇಶನೊರವಿಂ
ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗಾಖ್ಯ ಜನಿಸಿದ
ಪರಮ ಮಾದನ ಹಿಪ್ಪರಗಿ ಪುರದೊಳಗೆ ಜಗವರಿಯೆ || ಪಲ್ಲ ||

ಪ್ರೋಮಕೇಶನೆ ಸಾಮಗಾನ ಸು
ಪ್ರೇಮಿ ಕಾತ್ಯಾಯನಿಯಳವರ
ವಾಮ ಶೋಭಿತ ಭೀಮ ಭವಹರ ತ್ರಿಪುರ ಸಂಹರನೆ
ಸೋಮ ಸುತಯಾಣ್ಮದಟನಾಶನ
ಶಾಮ ಕಂಧರ ಸುಮನ ಸಾರ್ಚಿತ
ಸ್ವಾಮಿ ಶಿವಪುರವಾಸ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಪೊರೆಯೆನ್ನಂ || ೧ ||

ಪೊಡವಿ ಸತಿಯಳು ತನ್ನ ನಡುವಿಗೆ
ಬೆಡಗಿನೋಸುಗ ರಜತದೊಡ್ಡಾ
ಣಡುತ ಬಿಗಿದಿಹಳೆಂಬ ಮಾಳ್ಕಲೆ ಕಡಲು ಫಳಫಳಿಸಿ
ಕಡು ಸೊಬಗದಡರಿಡುವ ಮಡುವಲಿ
ಮಡುಗಿ ಹೊಡಮಡು ಜಲಚರಂಗಳು
ಘಡದ ವಡಭಾನಳದಿ ವಾರುಧಿ ಗಡಬಡೇನೆಂಬೆ || ೨ ||

ವಿರಸ ಸುಧೆದಧಿಯಿಕ್ಷುರ ಸಸುರೆ
ಪರಮ ಶುದ್ಧೋದಕವು ಸರ್ಪಿ
ಪರಿಯ ನಾಮದಿ ಮೆರವ ವಾರಿಧಿ ಸಪ್ತಕೆಂಬುವವು
ಹರಗೆ ಚಂದ್ರನು ಹರಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು
ಸುರಪಗೈರಾತವು ಮಿಕ್ಕಿನ
ಸುರರಿಗಮೃತವನಿತ್ತೆನೆದುಘ್ನಾಡಿಸುತುಕ್ಕೀರೆ || ೩ ||

ಸುತನು ಗುರುದ್ರೋಹಕನು ಮತ್ತೆಯು
 ಸುತೆಯಳತಿ ಚಂಚಲೆಯು ಸುತೆಪತಿ
 ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ಭವರೋಗಿ ಪೌತ್ರನು ಸಿತಗನರಿಯಲಿಕೆ
 ಮತಿವಿಹಿನ ಪರಿ ಪೌತ್ರನಾತನ
 ಸತಿಯು ಸಿರಿ ಹೀನಾದಳೆನ್ನನು
 ಯತಿ ತಿಲಕ ಭಂಗಿಸಿದನೆನುತ್ತಾರುಧಿಯುವಳಿಗಾಂತು

|| ೪ ||

ಸುರಪನೋಜ್ವದ ಭಯಕೆ ಹೆದರುತ
 ಗಿರಿಯು ಮೈನಾಕೋಡಿ ಬಂದಾ
 ಶರಧಿ ಪೊಗಲುರೆ ತಮ್ಮ ಗೋತ್ರಕೆ ಕುಂದುಬಹದೊಂದು
 ಭರದಿ ಪೊರಗಿದಿರಾ ಬರುತಿಹ
 ಗಿರಿಗಳೋ ಪೇರ್ವರೆಗಳೋ ಮದ
 ಕರಿಗಳೋಯೆಂಬಂತೆ ಭೋರ್ಗರೆದುಬ್ಬಿ ಪೊರಸೂಸೆ

|| ೫ ||

ಇಂತು ಸಪ್ತಾಂಬುಧಿಯ ಗರ್ಭದೊ
 ಳಂತು ಜಂಬೂಪಕ್ಷ ಕುಶ ಕೌರಂ
 ಚಾಂತ್ಯ ಶಾಯಾ ಶಾಲ್ಮಲಿ ಪುಷ್ಕರವು ಸಪ್ತಾಗಿ
 ಮುಂತೆ ಈಶನು ಸಕಲ ಸೂದ್ವೀ
 ಪಾಂತ ಭಾಗ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲವಿದಕೆ
 ತ್ತಂತೆ ಕಾಣಿಸಿ ಮೆರೆವ ಜಂಬೂದ್ವೀಪ ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿ

|| ೬ ||

ಎಸೆವ ಜಂಬೂದ್ವೀಪರನ್ನೆಯು
 ಮಿಸುಪ ದರ್ಪಣದಂತೆ ಭಾರತ
 ವಸುಮತಿಯು ಸದ್ವರ್ಮದಾಗರಮಾಗಿ ರಂಜಿಸುತೆ
 ಶಶಿಧರನ ಪದಕಾಗಿ ತಪಿಸುವ
 ಅಸಮ ಸಂಯಮಿ ಜನಕೆ ಸುಸ್ಥಲ
 ವಿಸರವಾಗಿಹ ವೀರನೃಪರುದಯಕ್ಕೆ ತಾ ಮುಖ್ಯ

|| ೭ ||

ಸಕಲ ಜಾಣ್ಮೆಯ ಜಾಣರಿಂದಂ
 ಸಕಲ ಧಾತುಗಳ್ಳದ್ವಿಯಿಂದಂ
 ಸಕಲ ಮಂಗಲಮಯದೊಳಪ್ಪಾಪಷ್ಟಿ ತೀರ್ಥಗಳು
 ಸಕಲ ಫಲ ತರು ಕುಸುಮ ಸರಂ
 ಸಕಲ ಸಂಪದ ಸುಖದ ತಾಣಂ
 ಸಕಲ ಧಾನ್ಯದ ಮೂಲ ಜನ್ಮತೆ ಮಾತೆ ಗರ್ಭವಿದು

|| ೮ ||

ಭಕ್ತಮುದಾಯಕರು ವಚನಾ
 ಸಕ್ತ ಗುಣನಿಧಿ ಜ್ಞಾನಕ್ರಿಯದವಿ
 ಮುಕ್ತ ಮಹಿಮರು ಮಂತ್ರತಂತ್ರಾಮ್ನಾಯ ಸ್ಮೃತಿಹಿತರು
 ಭಕ್ತರೇಕೀಕರಣರುಂ ಶಿವ
 ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕುಲಜಾತಿ ಮೀರಿದ
 ಶಕ್ತ ಶರಣರ ಸೀಮೆ ಭಾರತನಾಮ ಸುಖದಾಮ || ೯ ||

ಶಿವನಲಯ ಶಿವಧ್ಯಾನ ಚಿಂತನ
 ಶಿವಭಜನ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಶಿವಜಪ
 ಶಿವಧರ್ಮ ಶಿವಲಿಂಗ ಪೂಜನ ಸ್ತವನ ಕೀರ್ತನವ
 ಶಿವಚಿದಾನಂದಾತ್ಮಜ್ಞಾನದಿ
 ಶಿವಯೋಗದಲಿ ರಮಿಪ ಲಿಂಗಾಂ
 ಗೃಹನಿಸಿದ ಸುಖದವನಿ ಭಾರತ ಜನನಿ ಗುಣ ಸದನಿ || ೧೦ ||

ಸುಮಗಳೊಳು ವರಜಾಜಿ ಕವಿಕುಲ
 ವಿಮಲರಲಿಯಾ ಕಾಳಿದಾಸಂ
 ಸುಮನರಲಿಯಮರೇಂದ್ರ ಪುರುಷರಲಧಿಕ ಮಹವಿಷ್ಣು
 ರಮಣಿ ರತ್ನದಿ ರಂಭೆ ಮಣಿಗಳ
 ಕ್ರಮದಿ ಚಿಂತಾಮಣಿಯ ನದಿಗಳ
 ಲೆಮರಗಂಗೆಯು ಮೇಲೆನಿಪವೋಲೈರೆವ ಭಾರತವು || ೧೧ ||

ಎಲ್ಲ ದೇಶಂಗಳೊಳುಮಧಿಕಂ
 ಸಲ್ಲಲಿತ ಭಾರತವುಮಿದರೊಳು
 ಬಲ್ಲತನದಿಂ ಮರೆವ ಕರ್ನಾಟಕದ ವಿಸ್ತರವ
 ಬಲ್ಲನೇ ನಾನೇನು ಪೇಳಲಿ
 ಸೊಲ್ಲಿಸಲಯನ್ನಳವೆಯಲ್ಲವು
 ಪುಲ್ಲನಾಭನ ಶಯನರಸನೆಗೆ ಪೇಳಲಿದಾಗಿ || ೧೨ ||

ಪುದಿದ ಕನ್ನಡನಾಡು ಸಿರಿಯಿಂ
 ಸದಮಲಾಸ್ತಿಕ ವಿಭವದಿಂ ಗುಣ
 ಚದುರಿನಿಂಕೃತ್ಯಾದಿ ಕರ್ಮಗಳೊದವಿನಿಂ ಮತ್ತೆ
 ಸದಯಮನ ಸದ್ವೃತ್ತಿಯಿಂದಂ
 ಮದನ ಹರನೊಲಿಸಿ ಪುಣ್ಯದ
 ಪದವಿಗಾಶ್ರಿತರಾಗಿ ಮೆರೆಯುವ ಸುಭಾಗ್ಯ ತತಿಯಿಂದಂ || ೧೩ ||

ಮೆರೆವ ಕನ್ನಡಸೀಮೆ ತಾನುಂ
ತೊರೆಗಳಿಂ ಪೇರ್ಗೆರೆಗಳಿಂದಂ
ಪರಿವ ಕಾಲುಪೆ ಕೊಳನ ಸುಂದರ ಮರಗಳಿಂ ಮತ್ತೆ
ಹರ ಮಹಾಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳಿಂ ಗುಹೆ
ಪರಮ ಗೋಪುರವೀಶ ನಿಲಸುಂ
ಹರಿವ ನದಿಗಳು ತೀರ್ಥ ಮಠ ವನ ಪುಣ್ಯವಲಯಗಳು

|| ೧೪ ||

ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಮೆರೆವ ಗಿರಿಗಳು
ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ದುರ್ಗ ಗಿಡಗಳು
ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ನಗರವಾಗರ ಪುಷ್ಪವಾಟಿಗಳು
ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಕೊಪಕಾವಲಿ
ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಬಾಳೆ ಕಿತ್ತಳೆ
ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಮದನ ಬಾಣದ ಬೆಳೆಗಳೆಸೆದಿಹವು

|| ೧೫ ||

ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗ
ಳಿಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ನೀರಿನರವಟಿ
ಗೆಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಪುಲ್ಲನೇತ್ರರು ಕಲಶ ತುಂಬಿಡಿದು
ನಿಲ್ಲಲಾ ಪಥವಿಡಿದು ಬರುವವ
ರೆಲ್ಲಿ ತೋಯವ ಕುಡಿವ ನೆವದಿಂ
ದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಾ ಸುಂದರಾಂಗಿಯರಂದ ಕಂಡಳುಪಿ

|| ೧೬ ||

ಮಾರನಸ್ತದ ಘಾಯದಲಿ ಬಾ
ಯಾರಿ ನಡೆಗೆಟ್ಟೇಳದಲೆ ಧರೆ
ಗೂರಿ ಕೈಮಗುಳ್ಳಿದ್ದುಪೋಗುವ ಪಥಿಕರನು ಕಂಡು
ನಾರಿಯರು ಹಾಸ್ಯವನು ಮಾಡುತೆ
ದಾರಿಯವರಿಗೆ ನೀರನೆರೆಯುತ
ತೋರದುರುಬಿನ ಭಾರದಿಂದರವೆಯೊಳ್ಳಾಜಿಪರು

|| ೧೭ ||

ಅಸಮ ವನ ತೀರ್ಥಾದಿ ಕ್ಷೇತ್ರಗ
ಳೊಸದು ಪಡೆದಿಹಳ್ಳದೇ ಬಹು
ಕುಶಲಮತಿ ಕವಿ ಕರುಣಿವಿಬುದಾಳಿಗಳ ಪತ್ತಾಕೆ
ಬಸವ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಮಥದರ್ಯರ
ವಿಸರ ಶಿವಶರಣಾಗ್ರಗಣ್ಯರ
ಪಶುಪ ಭಕ್ತರ ಪಡೆದ ರನ್ನೆ ಸುಕನ್ನಡದ ಚೆನ್ನೆ

|| ೧೮ ||

ಮಿಂಚು ನಾನ್ಮಾಸ್ತೋಬಗಿನಿಂ ಮೆರೆ
 ವಂಥ ಕನ್ನಡ ಸೀಮೆ ಬಳಿಯೋ
 ಳ್ಳುಂಟೆ ಪಾವನೆಯೆನಿಸಿ ಪರಿದಳು ಭೀಮೆ ನದಿನಾಮೆ
 ಸಂತ ಜನಕಂ ಶಾಂತಿ ಕರಮುತೆ
 ಪಂಥಕಾರರ ತೃಪವ ಪೂರಿತೆ
 ಚಿಂತೆಪಾವಕ ನಾರಿಪೆನಗಾರ್ಸಾಳಿಯಿಲ್ಲೆನುತೆ || ೧೯ ||

ಸಾಗಿ ಧ್ವನಿಗೈಯ್ಯತಲಿ ಭೂಮಿಯ
 ಮೇಗೆ ನಿರ್ಮಲೆಯಾಗಿ ಬಲು ಶುಭ
 ಮಾಗಿ ಸಚರಾಪ್ರಾಣಿಚಯಕಂ ಪ್ರೀಯಕರಮಾಗಿ
 ಭೂಗಗನ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆಲ್ಲಕೆ
 ಸಾಗರನೆ ಮತ್ತೀಯನೆನುತಲಿ
 ಕೂಗಿ ಸಾಗುವ ತೆರದಿ ಪರಿಯುತ್ತಿದಳುರೆ ಭೀಮೆ || ೨೦ ||

ಸಣ್ಣ ಸೆಳೆ ನಡು ಸುಳಿಯ ನಾಭಿಯು
 ತಿಣ್ಣ ಕುಚವರ ಸಂಚೆ ಪ್ರಭೆಯುತೆ
 ಕಣ್ಣ ರುಷಮುಖಿ ಪದ್ಮಪ್ರಳಿನವೆಜ ಘನಮಯವಾಗೆ
 ಬಣ್ಣ ಜಲವರ ಕುಂತಲಾಳಿಯ
 ಚೆನ್ನ ಭೀಮಾನದಿ ರಮಣ ತಾ
 ತನ್ನ ಪುರುಷನ ಕೂಡಲೆಸುವ ತೆರದಿ ಭರಸಾಗೆ || ೨೧ ||

ಸಡಗರದ ಹೊಯ್ಲುಗಳ ತೆರೆಗಳ
 ಗಡತಿಮಿಂಗಿಲ ಮಚ್ಚ ಕವ್ಯಪ
 ವಡಸಿ ತುಂಬಿದ ಚಾರು ಪಾನೀಯ ಪ್ರವಾಹದಲಿ
 ಕೆಡಕು ನಕ್ರವ್ರಾತದಿಂ ಭೋ
 ರಿಡುವ ಭೀಕರಧ್ವಾನದಿಂದ
 ಪ್ಪಡಿಸಿ ಪರಿಯುತ್ತಿದಳುರೆ ವರಭೀಮೆ ಜಲಧಾಮೆ || ೨೨ ||

ಸುಧೆ ನಿರಸವಾದುದಕ ಸಂಚಯ
 ಮದನೆ ಹರಗಂ ವಿಷವನಿತ್ತವ
 ಪುದಿದ ವಡಭಾನಲನ ಮುನಿಯಂ ಭಂಗತಾಳ್ವವನೇ
 ಸದಯ ಸದ್ಗುಣಿಯಾನು ಸರಿನದಿ
 ಸುದತೆರಲಿ ಸನ್ಮಾನವತಿಯೆಂ
 ದೊದರಿ ಪೇಳುವ ತೆರದಿ ಗುಳುಗುಳಿಸಿದುದು ಭೀಮಾಂಬು || ೨೩ ||

ಪರಮ ಪತಿಪ್ರತೆ ತನ್ನ ನಿಜವಾ
ಸರ ಮನೆಯದಿಂದೊರಗೆ ಚರಿಸಲು
ಭರದಿ ದುಜಗ ನಿಂದೆಯದರಂತಾನು ಕಂಡಕಡೆ
ಚರಿಸಿದರ ಧರೆ ಜನರುಯೆನ್ನಂ
ಪರಿಪರಿಯುಲ್ಲಳಿಯುವರು ಎನುತಂ
ಬೆರಗುವಟ್ಟೊಡಲೊಳಗೆ ಪರಿವಳು ವಾಂಟಲಳವೆನಿಸಿ

|| ೨೪ ||

ಸರ್ವಮಂಗಲೆಯಿಂದ ಶರ್ವಗೆ
ಸರ್ವಮಂಗಲಾಮ ರೂಪಗ
ಕ್ಲೋರ್ವತೆರದಿಂ ಭೀಮೆಯಾದೆನಿಂದ ಸಾಗರಕೆ
ಉರ್ವಿಯೊಳು ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಪಾವನ
ಸಾರ್ವನಾಮವದಾಯ್ತೆನುತಂ
ಪೂರ್ವವಾಹಿನಿ ಪುರುಷನಂ ಬಿನದಿಸುತ ಪರಿಯುವಳು

|| ೨೫ ||

ಇಂತು ಸೊಗಸೊಯ್ಯಾರದಿಂ ಪರಿ
ವಂಥ ಭೀಮೆಯ ತಟದ ಪೂರ್ವಕೆ
ಪ್ರಾಂತ ಮೊಗಲಯಿ ಸೀಮೆ ಬಳಿಗೂಡಿರುವ ಮಧ್ಯದಲಿ
ಮಂತು ಮಿಂತೆನಲಾರದಿಹ ಧರೆ
ಕಾಂತೆನೊಸಲಲಿ ಕಸ್ತೂರಿಯ ತಿಲ
ಕಾಂತ ಪರಿಯಲಿ ಮೆರೆವ ಮಾಧನ ಪುರವು ಹಿಪ್ಪರಿಗೆ

|| ೨೬ ||

ಎಂತು ಬಣ್ಣಬೆ ಕೋಟೆ ಕೊತ್ತಳ
ನಂತ ಡೆಂಕಣೆಯಾಳವೇರಿಗ
ಳಂತರಂತರಮಾಗೆ ರಂಜಿಪುದಗುಸೆ ಹುಲಿ ಮುಖದ
ಚಿಂತೆ ನೀಗಿಪವು ಪವನಂಗಳು
ಮಂತರಂಗದ ಸುಖದ ಸಾಧನ
ವಾಂತ ಶಿವನಿಲಯಾಂತ ಸ್ಥಲವಾನಂತ ಶೋಭಿಪವು

|| ೨೭ ||

ನಾಡೆ ಸೊಗಸಿಂ ಮೆರೆವ ಪುರವಿದು
ನಾಡಿನೊಳು ನಾಮಾಂಕಿತವು ಸಿರಿ
ಗೂಡಿ ಶ್ರೀಮದ್ವೀರಶೈವರ ಬೀಡು ಸುಖದೀಡು
ಕೂಡಿ ನೈಜಾಂಹದ್ದು ಜಹಗಿರೆ
ಗೌಡ ಸರಕಾರ್ ಶಾನುಭೋಗ ಸು
ಪೌಡ ಜನಕಾಶ್ರಯದ ಸ್ಥಲಮಾಗಿಂತು ರಾಜಿಪುದು

|| ೨೮ ||

ಪುರದ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನೊಳಗಾ
 ಪರಮ ಸಂಗಮ ತೀರ್ಥವಿರುವದು
 ಹರನ ಭಕ್ತನು ಬಸವನಾ ಕಲ್ಯಾಣದಿಂ ಕೊನೆಗೆ
 ಪೊರಟು ಸಂಗಮಕ್ಕೆದುತಿರಲ
 ಲ್ಲಿರದೆ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯನೆಸಗಿದ
 ಕುರುಹು ಸಂಗಮ ತಾಣವೆಂದು ಏರಿಮರೊರೆಯುವರು || ೨೯ ||

ಮೆರೆವ ವೀಧಿಯ ರಾಜಮಾರ್ಗದಿ
 ತರತರದವಂಗದಿಗಳೋರಣ
 ಪುರಜನರು ಪರಜನರ ಗೊಂದಲ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪಾಠಕರು
 ಪರಮ ಸಾತ್ವಿಕ ಸತ್ಯವಂತರು
 ನಿರುತ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ನಿಷ್ಠರು
 ದೊರೆಗಳತ್ಯಾಂತಧಿಕವಿತ್ತರು ದಾನ ಧಾರ್ಮಿಕರು || ೩೦ ||

ಸೋಮಶೇಖರ ಭಕ್ತಪ್ರೀತರು
 ಆ ಮಹಾಶಾಸ್ತ್ರವನು ಬಲ್ಲರು
 ಪ್ರೇಮಿ ಜಂಗಮ ಲಿಂಗ ಗುರು ದಾಸೋಹ ಮಾನಿಗಳು
 ಕಾಮಹರ ಸಖನಂತೆ ಧನದಬಿ
 ರಾಮದಿಂದ್ರನ ಸರಿಯ ಸುಖಿಗಳು
 ಸಾಮಜಾರಿಯ ಭಕ್ತರಲ್ಲದರಿಲ್ಲ ಪುರದೊಳಗೆ || ೩೧ ||

ಹರನ ಭಕ್ತರ ಗೃಹಗಳೊ
 ರಿರುವ ಜನಮೂರ್ತಿಸಿರು ಕೃಷಿ
 ಕರರು ವಾಣಿಜ್ಯಮಾಲಗಣ ದೇವಲರು ನೈಶರರು
 ಮರುತಭಂಡಕ ತೈಲಕಾದೀ
 ಪರಮವೀರ ಸುಶೈವರಿರುತಿಹ
 ಪುರವು ಸರಿಯಿಲ್ಲದಕೆ ಶಿವಪುರವೆಂದು ನುಡಿಯುವರು || ೩೨ ||

ಲಿಂಗಚರಪೂಜಕರುಮೆಲ್ಲರು
 ತುಂಗವೀರ ಸುಶೈವರಲ್ಲದೆ
 ಯಂಗ ಕಾಯಕದಿಂದ ಹಿರಿಕಿರಿದೆಂಬ ನಾಣ್ಣುಡಿಯು
 ಅಂಗದವಯವ ತರತರದ ನಾ
 ಮಂಗವಿಸೆ ಮನುಜೆಂಬ ನಾಮವ
 ಸಂಗಿಸಿದ ತೆರನಂತೆ ವೀರಸುಶೈವ ಮಹತತ್ತ್ವ || ೩೩ ||

ಇಂತು ಸೊಬಗಂದಳೆದ ಪುರವಿದು
ಮೆಂತು ಬಣ್ಣನೆ ಬಗೆಗಗೋಚರ
ಶಾಂತಲಿಂಗ ಸುಪಟ್ಟದಾರ್ಯರ ಮತವು ಗುರುತಟವು
ಶಾಂತನೈರಾಭಾರಿ ವಿರತ ಮ
ಹಂತ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಶಿವಯೋ
ಗಾಂತ ಜಗವಿಖ್ಯಾತ ಮತವತ್ಯಂತ ಶುಭಚರಿತಾ

|| ೩೪ ||

ವೀರಶೈವೋತ್ಕರ್ಷ ಧರ್ಮೋ
ದ್ವಾರ ತಾರಕ ಪ್ರಮಥ ನಾಯಕ
ಮಾರಹರ ಶರಣಾಳಿ ಸಾಹ್ಯಕ ಬಸವ ಗುಣತಿಲಕಾ
ಸಾರಮಹಿಮೆಯ ಮರೆದ ಕ್ಷೇತ್ರಾ
ಗಾರ ಕಲ್ಯಾಣವುವಿದೆನಿಸಿತು
ವೀರ ಶಿವಲಿಂಗ್ವಿರತ ಮಹಿಮೆಯ ಕಾರಣದ ಬಲವು

|| ೩೫ ||

ಇಲ್ಲಿ ದೇವಾಂಗುಣಿಯ ಗೋತ್ರಜ
ರಲ್ಲಿ ಹಿಮಕೇದಾರ ಪೀಠಕ
ಬಲ್ಲ ರಾಮ ಸುಲಿಂಗ ಸೂತ್ರಕ ದೇವ ವಾಸಮಯರ
ಸಲ್ಲನೈಪರ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಕ
ಸಲ್ಲಲಿತ ಬಸವಣ್ಣನೊಂಶಜ
ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನೆಂಬ ನಾಮಕನುಲ್ಲಸಿತನಾಗಿ

|| ೩೬ ||

ಪರಮ ಸಾತ್ವಿಕನೆನಿಸಿ ಲೌಕಿಕ
ರಿರವಿನಲಿ ಪ್ರಿಯನಾಗಿ ಜಗದಲಿ
ಕರೆವ ನಂದಿಕೋಲಿನವರೆಂಬಾಡ ನಾಮದಲಿ
ಪುರದ ಮಧ್ಯದಿ ತನ್ನ ತಾಣದ
ಲಿರುತ ಸೈಸರ ಕಾಯಕಂ ತಾ
ನರಿದು ಮಾಡುತ ಲಿಂಗ ಗುರುಚರ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಮೆರೆವ

|| ೩೭ ||

ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಾಜ್ಞೆಯೆಂಬಾ
ನಂದವನ ನಿಧಿಯಿಸಿ ಮಾಡುತ
ಮಂದಿರದ ಕೆಲಸವನು ತನ್ನನದಂದ ತಿಳಿವುದಕೆ
ಸಂದ ಜಂಗಮ ಲಿಂಗವಿರತರ
ಚಂದಪದ ವೃಂದವನು ಕಾಣಲು
ಒಂದು ಬಾರಿಯುಮವರ ಮಠಕಾನಂದದಿಂ ಬರುವ

|| ೩೮ ||

ಭಕ್ತಿಗುಣದ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿ ಕು
ಯುಕ್ತ ನುಡಿ ಭಿಡೆ ಭೀತಿ ಭುಜಗಣ
ಯುಕ್ತನಲ್ಲವು ಭೂತಿ ದಾರಿಣಿ ಭೇದ ಬೈಷ್ಣವಂ
ಸ್ನೌತ್ಯ ಲಿಂಗ ಸುಭೋಗಿ ಭೌತಿಕ
ಸತ್ಯವಜ್ಞನು ಭಂಗವಿರಹಿತ
ಮುಕ್ತ ಭಾಷ್ಪಾಳಿಗನು ಶುಭಕಾರಗಳ ಪಂಕ್ತಿಗನು

|| ೩೯ ||

ಈ ತೆರನಂ ಇವನಿರವು ರೀತಿಯು
ಮೊತನಂಗನೆ ಪುಣ್ಯವತಿ ರೂ
ಪಾತಿಶಯಮೊಳು ಪುರುಷ ಭಕ್ತಿಯೋಳೋಕ್ತಿಯೊಳು ಮತ್ತೆ
ನೀತಿಯೊಳು ಸರ್ವಾಭಿಮಾನದಿ
ಭೂತಳದಿ ಸಂಯತ್ಲಿನಿಪ ವಿ
ಖ್ಯಾತಿ ತವರ್ಮನೆಯನಿಸಿ ಬಾಳುತಿರ್ದಳಾ ಮಹಿಳೆ

|| ೪೦ ||

ಪರಮ ಪತಿವ್ರತೆ ಕರುಣ ಗುಣವತೆ
ನಿರುಪಮಾಘನ ಹೃದ್ವಿರಾಜಿತೆ
ಮರಿತ ಪಾತಕ ಭೀತೆ ಲಜ್ಜಾವಿನಯ ಶಾಂತಿಯುತೆ
ಸರಳ ಮನಸು ವಿವೇಕಪೂರಿತೆ
ಹರನ ಪೂಜೆಯಗೈವ ಮತಿಯುತೆ
ತರುಣಿಮಣಿ ಶಿರೋರನ್ನೆ ಸುಕುಲೋತ್ಪನ್ನೆ ಚಿನ್ನಾಂಬೆ

|| ೪೧ ||

ಶರಣ ಜಂಗಮರನುಪಚರಿಸುತೆ
ತಿರುಪಿಗಳಿಗಂ ಭಿಕ್ಷವೀಯುತೆ
ಹಿರಿಯಜನ ಮಾವತ್ತೆ ಹಿತವಚನೋಕ್ತಿ ಪಾಲಿಸುತೆ
ಗುರುವೆ ಪತಿಯೆಂದ್ವರಸಿ ಭಜಿಸುತೆ
ಪರಜನಕೆಯು ಪ್ರಕೃತಿಯಗೈಯ್ಯುತೆ
ನಿರುತ ಸೇವಿಸುತಿರ್ದಳುರೆತವನಾಥನೊಳ್ಳೂಡಿ

|| ೪೨ ||

ವಿಗಡ ಸ್ತ್ರೀಯರ ನಡತೆಯಂದದಿ
ಬಗೆಯದಲೆ ಪುರುಷನನು ಬೈಯ್ಯುತೆ
ಹಗರಣಿಸಿ ಬಳಿ ರುಳಿ ಸರಿಗೆ ವಷ್ಯಾಣ ವಂಕಿಗಳ
ಬೊಗಳಿ ಬೇಡುತ ತರಿಸಿ ರುಣದಾ
ಲಗಳಿ ಹೇರುತ ಪತಿಯ ಬೆನ್ನೊಳು
ಮಗುಳಿ ದುಡಿಸುವಳ್ಳು ನಾರಿಯು ಮಾರಿಯೇ ನಿಜವು

|| ೪೩ ||

ಉಣ್ಣ ಕುಳಿತರೆ ಬೇಕೆನೆಂಬಳು
ತಣ್ಣಗಿರೆ ಬೇಡ್ವಾರದೆಂಬಳು
ಕಣ್ಣ ಬಿಡುತಿರಲೋಡಿ ನೀಡಲಿಯಲ್ಲಿ ನಾ ತಂದು
ಸಣ್ಣ ಭಾಂಡಮದಾಯ್ತು ಪಾಕವ
ನುಣ್ಣವಿನೇನೃಣ್ಣ ನೀಡಲಿ
ಬಣ್ಣಗಿತ್ತಿಯು ಹೊರಗೆ ಪೋಗುತಲುಣ್ಣವಳು ಬಂದು

|| ೪೪ ||

ಈ ತೆರದ ಸತಿಯಲ್ಲ ಸಂಪದ
ಘಾತೆ ದುರ್ನೀತಾಂತೆ ನರಕ
ಪ್ರಾತೆಯಂತಕ ದೂತೆ ಮದರ ಕೋತೆ ಕಡುಕುಚಿತಿ
ಬಾತು ಕೂಡಲು ಬೇಡ ಗೃಹಸ್ಥನ
ರೀತಿಯಲ್ಲವು ಸನ್ಯಾಸತ್ವವೆ
ಸಾತಿಯು ಸುಖವೆಂದ ಜ್ಞಾನಿಯು ಮತಕೆ ದಿಕ್ಕಾರವು

|| ೪೫ ||

ನಾರಿ ಸರ್ವಾಧಾರಿ ಸುರತರು
ನಾರಿಮಣಿ ಚಿಂತಾಮಣಿಯು ಗುಣಿ
ನಾರಿ ಪರುಷದ ಬಿಣಿಯುಮಮೃತವತೀವಿದಪಳು ಕು
ನಾರಿ ಮುನಿಯದ ದಾರಿ ಸ್ವರ್ಗದ
ದೂರವಿಲ್ಲವಪಾರ ಸದ್ಗತಿ
ಸೇರುವದೆ ನಿಜ ಧನ್ಯವೀ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮದ ಸುಖವು

|| ೪೬ ||

ಇಂಥ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮದ ಸದ್ಗುಣ
ಪಂಥಿ ಸುವರ್ಣಾಂಬೆ ವೈಭವ
ವಾಂತ ನಾಮವೆ ತನ್ನದಾಗಿರೆ ಶಾಂತಮಯಳಾಗಿ
ಮುಂತೆ ನಾನೇನೇಡೆ ಮೊದಲಿನ
ಗಾಂತ ಬಂಗಾರಮ್ಮ ನಾಮವ
ದಿಂತ ಆಭರಣರಲು ಪತಿಯಂ ಬೇಡದ್ದರುಷಿಪಳು

|| ೪೭ ||

ಸುಂದರಾಂಗಿ ಸುನೀತಿವಂತಳು
ಬಂಧು ಜನರೊಳು ಪ್ರೀತಿಯುಕ್ತಳು
ಪೊಂದಿ ಶಾಂತಿಯು ಭ್ರಾಂತಿರಹಿತಳು ಜಾಣೆ ಶುಕವಾಣಿ
ಮಂದಯಾನೆ ಪುನೀತೆ ಪುಣ್ಯಾ
ನಂದ ನುಡಿ ನಡೆಯೊಂದು ಕುಂದಣ
ದಂದ ಬಂಗಾರಮ್ಮ ಬಹುತರ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳಮ್ಮ

|| ೪೮ ||

ಬಡತನದ ಬಾಳುವೆಯ ನಡೆಸುತ
 ಬಡದೆ ಪತಿಸೇವೆಯನು ಬೀಳ್ನುಡಿ
 ನುಡಿಯಳವಳೀಂ ಬುದ್ಧಿವಂತೆಯೊ ಬೂದಿಮುಚ್ಚಿದಾರ್
 ಕಡಿಯ ತೆರದಲಿ ಬೆಳಗಿ ಬೇಸರ
 ವಡಸೆ ಬೈಗಳ ಬೋಗಳ್ವ ಬೋಸಿ
 ಕಡಿದಳಿಂ ಜೌ ಬಮ್ಮದಡಗಿಸಿ ಬಾಹ್ಯಮರತಿಹಳು || ೪೯ ||

ಹರುಷದಲಿ ಸತಿಪತಿಗಳಿರುತಿರ
 ಲರಿದು ಪರಶರ ಭಕ್ತ ನಡೆಸುತ
 ಪರಮ ಸದ್ಗತಿವಾತ ಸುತರಿಲ್ಲದಕೆ ಮನ ಮರುಗಿ
 ಪುರುಷನಡಿದಾವರೆಗೆ ನಮಿಸುತ
 ಕರವ ಬೋಡಿಸಿ ನುಡಿದಳಿಮ್ಬಯ
 ಬರಹ ಘನಿಯೋಣಿರಲುಮೇತರ ಬಾಳ್ವೆ ಪತಿ ಕೇಳು || ೫೦ ||

ಪುತ್ರರಿಲ್ಲದ ಮನೆಯು ಶೃಂಗರ
 ಚಿತ್ರವಿಲ್ಲದ ಮಂಟಪವು ಹಸಿ
 ದತ್ರ ತಾಯ್ತಂದಿಲ್ಲದ ಶಿಶುವಿದ್ದು ಫಲವೇನು
 ಧಾತ್ರಿಯಿಲ್ಲದ ರಾಜ ಸುಡು ತಾ
 ಪತ್ರಕಿಲ್ಲದ ಬಂಧು ಸುಡು ಸ
 ತ್ಪುತ್ರ ಫಲ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಿಗೆ ಎಮಗಿಂತು ಲಭಿಸುವುದು || ೫೧ ||

ಪುತ್ರರಿಂದಲೆ ಬಂಧು ಬಳಗವು
 ಪುತ್ರರಿಂದಲೆ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರು
 ಪುತ್ರರಿಂದಲೆ ಸಕಲ ಸಿರಿ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಸಂಪದವು
 ಪುತ್ರರಿಂದಲೆ ವಂಶವೃದ್ಧಿಯು
 ಪುತ್ರರಿಂದಲೆ ಮೋಕ್ಷಸಿದ್ಧಿಯು
 ಪುತ್ರರಿಲ್ಲದ ಬಾಳ್ವೆ ಸುಡು ಸದ್ಗತಿಯದೆಲ್ಲಿಯದು || ೫೨ ||

ಎಷ್ಟು ಸಿರಿಯಿದೇನು ಬಹುವಿನ
 ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳು ಬಾಳಿದರ್ವೇನು
 ತೃಪ್ತರೂಪದ ತ್ರಿಪುರ ಸುಂದರಿಪೋಲ್ವ ರೂಪಿದೇನು
 ಕಷ್ಟ ಸಂಸಾರದೊಳು ತನ್ನಯ
 ಪೊಟ್ಟಿಯಿಂ ಶಿಶು ಪುಟ್ಟಿದಿರಲದು
 ಪೊಟ್ಟಿಯಿಲ್ಲವು ಹರಕು ಚರ್ಮದ ಮೊಟ್ಟಿಯೇ ನಿಜವು || ೫೩ ||

ನಾನು ಪೂರ್ವದೊಳೆನು ಪಾಪದ
ಹೀನ ಕಾರ್ಯವಗೈದೆನೊ ಘನ
ಜ್ಞಾನಿ ಶರಣರ ಪಳಿದೆನೋಚರ ಧನವಮಡುಗಿದೆನೊ
ಭಾನು ನಯನನ ನೆನೆಯದಾದೆನೊ
ಹಾನಿ ಮನ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸೋತೆನೋ
ದೀನರನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಭಕ್ತರ ನಿಂದೆ ಕೇಳಿದೆನೋ

|| ೫೪ ||

ಮುನ್ನ ಮಾಡಿದ ದೋಷವೆನ್ನಯ
ಕಣ್ಣಿನಿಂ ಕಾಣದಿರೆ ಕರುಳ್ಳಳು
ನನ್ನಿಯಿಂದಘವಡಿಸಿದುದು ನಿಜವೆಂದು ಪೇಳುವವು
ಹುಣ್ಣುಮಿರದಲೆ ಬಣ್ಣವಾಗ್ಗುದೆ
ಮಿನ್ನಿದಕೆ ಗತಿಯೇನು ಶಿವಶಿವ
ಧನ್ಯಳೆನಿಸುವ ಧರ್ಮ ನಿನ್ನದು ನನ್ನದೇನಿಹುದು

|| ೫೫ ||

ಪ್ರಾಯದೊಳುಮಾ ತರಳನಂ ಪೆ
ತ್ತಾಯಕುಯು ಮೃದು ಕರಂಗಳಿಲೆ
ಪ್ರಿಯದಿಂ ಮೇಲಕ್ಕೆನೆಗಹುತ್ತೆತ್ತಿ ನಾನಗಿಸಿ
ಮಾಯ ಮೋಹದಿ ಮಗನ ಗಲ್ಲದಿ
ದಾಯನಿಟ್ಟಲುಗಿಸುತ ಕುಲಕುಲು
ಶ್ರೇಯ ಶಬ್ದವ ಕಾಣ್ವುದುಂ ಪಡೆದಿಲ್ಲವಾಂ ಮೊದಲು

|| ೫೬ ||

ಯೆರೆದು ಮಜ್ಜನ ಶಿಶುಗೆ ಮೃದುತರ
ಪರಮ ಪಾಸಿಕೆಪಾಸಿ ತೊಟ್ಟಿಲೊ
ಳೊರಗಿಸುತ ವಸ್ತ್ರವನು ಪೊದಿಸುತ ಚಪ್ಪರಿಸಿ ಮತ್ತೆ
ಯಿರದೆ ಗುಗ್ಗಲ ಧೂಪಹೊಗೆಕೊ
ಟ್ಟರುಷಮಿಗೆ ಜೋಗುಳವಪಾಡುತೇ
ಭರದಿ ತೊಟ್ಟಿಲ ತೂಗುವಂದವ ದೊರೆವುದಂತಕಟಾ

|| ೫೭ ||

ಮೊಲೆಯನೊಂದಂ ಕುಡಿಯುತಿರಲಾ
ಮೊಲೆಯಪಾಲಂ ಸೋರ್ವವೆನುತಲಿ
ನಲಿದು ಕರವಂ ಪೊಂದಿಸುತ ಮೊಲೆಯುಂಬು ಮಗುವೆಂತೊ
ಸುಲಭವಲ್ಲಿದು ಸಕಲರಿಗೆ ಸ
ತ್ಕುಲಜೆಗಲ್ಲದೆ ದೊರೆಯದಕಟೀ
ನೆಲದೊಳೆಂಬಲು ಸುಕೃತವತಿ ಸಂತಾನಿ ಶುಭವದನಿ

|| ೫೮ ||

ಎಂದು ತನುಜರ ಚಿಂತೆಯಲಿ ಮನ
ನೊಂದು ತತ್ಕುಲವನುತೆ ಮುಖಿಕಳೆ
ಕುಂದಿ ನುಡಿಯಲು ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಪತಿಯು ನಸುನಕ್ಕು
ಸುಂದರಾನನೆ ಕೇಳು ಪೂರ್ವದಿ
ಕಂದು ಕಂಧರನೊಲಿಸಿ ಪಡೆದರು
ಹಿಂದೆ ಮಾದರಸನಿಗೆ ಬಸವನು ಕಂದನೆನಿಸಿದನು

|| ೫೯ ||

ವನಜನಾಭನು ತಪವನೆಸಗುತ
ತನುಜ ಶಂಭುವ ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲವೆ
ಮುನಿಯ ಶುಕನು ತಪಗೈದು ಮುಚ್ಚಿಸೆ ಪ್ರಭುವೆ ಮಗನಾದ
ಘನ ಶಿಲಾದ ಮಹೋಗ್ರತಪದಲಿ
ಮನಸಿಜಾರಿಯನೊಲಿಸೆ ಗುಣಯುತ
ನನಘಸುತ ನಂದೀಶನನು ಪಡೆದುದನು ನೀನರಿಯೆ

|| ೬೦ ||

ಮಂಡಲಾಧಿಪತಿ ದೇವರಾಯಗೆ
ಪುಂಡ ಮಳಿರಾಜೆಂಬ ಕುವರನ
ಖಂಡ ಶಶಿಧರಮೂರ್ತಿ ಕರುಣಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಪರಿಯಂತೆ
ದಂಡಧರ ಹರನಮಲ ನಿಃಕಲ
ಪಿಂಡ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಜ್ಞಾನಿ ಸಮಲ
ನಂಡಜಾಂಡಗಳಾಗು ಹೋಗನು ಬಲ್ಲ ಶಿವಯೋಗಿ

|| ೬೧ ||

ಶೀಲ ಸದ್ಗುಣ ಲೋಲನತಜನ
ಕಾಲಕರ್ಮಗಳ್ಳಿಡಿಸಿ ಮಾಯಾ
ಜಾಲಮಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ಪಾಲಿಪ ನಿನ್ನಭಿಷ್ಠವನಂ
ಹಾಳುಯೋಚನೆ ಬೇಡ ಜಗದ ಸು
ಲೀಲ ವಿಗ್ರಹ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪನು
ತಾಳಿ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ನಾಮವ ಮಠದಿ ಮೆರೆದಿಹನು

|| ೬೨ ||

ರೂಪಿಗೆ ರೂಪಾಗಿ ರೂಢಿ ನಿ
ರೂಪಿಗಾ ನೀಶೂನ್ಯನಾಗುತ
ಪಾಪ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ತಾಪ ಶರಧಿಗೆ ಕುಂಭ ಸಂಭವನು
ಆ ಪರಮ ಕಲ್ಯಾಣ್ವಸವ ಸ
ಲ್ಲಾಪನಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುಚರಾರ್ಯನೆ
ಯೀ ಪುರದ ಶಿವಲಿಂಗ ದೇವನು ವರದ ಕರನಿಹನು

|| ೬೩ ||

ವಿರತ ವೀರನು ಪರವಿದೂರನು
ಚರವರಾಯನು ಪರಮ ಸಾರನು
ನಿರಘನಿರುಪಮ ನಿತ್ಯ ಚಿನ್ನಿಧಿ ಚಿತ್ಕಲಾವರನು
ವರಕುಮಾರ ಸುಸಮಯ ಪಾಲನು
ಶರಣ ಜನಮನ ಕಲ್ಪಭೂಜನು
ತರುಣ ನಿನ್ನೀಶ್ವಿತ ಕುಮಾರನ ಕೊಡನೆ ನೀ ಪೋಗಿ

|| ೬೪ ||

ಎಂದು ಸತಿಯಳ ಮನಕೆ ಶಾಂತಿಯು
ನಂದು ಪೇಳಿ ಚರಾಗ್ರಗಣ್ಯರ
ಸುಂದರದ ಪದಮಹಿಮೆ ಬಲವದು ಸತ್ಯ ಸಿದ್ಧಾಂತೆ
ಅಂದನುಡಿಯೆಂದೆಂದು ಹುಸಿಯನು
ಇಂದು ಸಫಲಾಯ್ತೆನ್ನ ಜನ್ಮವಿ
ದೆಂದು ಸಂತಸವಾಂತು ಸೈರಣೆ ತಾಳಿದಳುಮರರೆ

|| ೬೫ ||

ಕಲಿಗಳಾಗಲಿ ಕವಿಗಳಾಗಲಿ
ಮಲಿನ ಮನದವರಾಗಲಿ ಯತಿ
ತಿಲಕರಾಗಲಿ ತಿರಿದು ತಿಂಬುವ ತೀರ ಬಡವಿರಲಿ
ನಲದ ಪತಿಯಾಗಿರಲಿ ಧನದೊಡೆ
ಯೆ ಲಘುಮತಿ ಸುಜ್ಞಾನರಾಗಲಿ
ಸಲೆಯ ಪಡೆಯಲೆಳಸುವರು ಪುತ್ರಾವಸ್ಥೆವೆನಿತುಂಟೊ

|| ೬೬ ||

ಕಮಲ ರವಿ ಕುಮುದೇಂದು ಶುಕ್ತಿಗೆ
ಳಮಿತ ಸ್ವಾತಿಗೆ ಬಾಯ್ತೆರದ ಪರಿ
ವಿಮಲ ಮನ ಹೃದಯದಲಿ ಶಿವಲಿಂಗೇಶನನುನೆನಿಸಿ
ಸುಮನಗಣನುತ ದೇವ ಚರಣಾ
ಶ್ರಮಕೆ ಶಾಂತಿಯ ಕ್ರಮದಿ ಬರುತಾ
ಕ್ರಮಿಸಿ ನಮಿಸಿದಳಮಿತ ಭಕ್ತಿಯ ವಿಮಳೆಮುಖ ಕಮಳೆ

|| ೬೭ ||

ಆರು ನೀನಾರವ್ವೆನಮಗೇಂ
ಕಾರಣಂ ನೀಂ ನಮಿಪ ಬಗೆಯ ವಿ
ಚಾರವೇನೀ ಮಾತಿದಲ್ಲಿದು ಸಾರುತ್ಪರಸಾರು
ವೀರ ವಿರತರೆ ತವ ಪದದ್ವಯ
ವಾರಿಜದೊಳನವಶ್ಯೇವಿಪಾ
ಧಾರೆ ಸುತದರಿದ್ರ ತಮ್ಮಯ ಕರುಣಮುಖವಿದ್ದೆ

|| ೬೮ ||

ಕರುಣವಾವುದು ಮಾವುಗೈವದು
 ತರುಳಿರೀಚ್ಚಿತ ವರವನೀವುದು
 ಮರರೆ ನಾನೇಂ ಶಂಭು ಶಂಕರ ಶಿವನೆ ಹರಿಯುಜನೆ
 ಶರಣು ವರಕರದಾರಿ ನೀನೈ
 ಆ ರವಿ ಕರಣ ತೇಜ ಪಡೆದವ
 ಶರಣ ಭಕ್ತರಿಗೊರದನೆಂಬುವ ಬಿರುದು ನಿನಗುಂಟು

|| ೬೯ ||

ಆವ ಬ್ರಹ್ಮನು ಮಾವಗಿಮ್ಮನು
 ಮಾವ ವಿಷ್ಣುವು ಮಾವಗಿಷ್ಣುವು
 ಮಾವರುದ್ರನು ಮಾವಗಿದ್ರನು ನೀನೆ ನಿಜದೇವ
 ಪಾವನದ ತಜ್ಜೀವ ನೀನೈ
 ಪಾವನಾಕಾರಕನು ನೀನೈ
 ಪಾವಕನ ಪರಿದಗ್ಧ ಜನನ್ಮರಣಾಗ್ರ ಪದ ನೀನೈ

|| ೭೦ ||

ಸಾವುಗೈಪದು ಸೃಜಿಪರಕ್ಷಿಪ
 ತ್ರೀವಿಧಕೆ ಕಾರಣನು ನೀನೈ
 ಸೇವ್ಯ ಜನ ಸಂತಾನ ಚಿಂತನ ದೂರಿಯವತಾರಿ
 ದೇವ ನೀ ಬಸವೇಶ ಭಕ್ತಿಯ
 ಭಾವ ಪುತ್ರನು ಬಾಲಸಂಗನು
 ಭುವಿಯರಿಯಲು ಮೆರೆದ ಪ್ರಭು ಶಿವಲಿಂಗ ಭಕ್ತಾಂಗ

|| ೭೧ ||

ಬ್ರಹ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನೆಂದರೆ
 ಗಮನಾಶಿರ ರಚಿಸಿಕೊಳ್ಳನೆ
 ತಿಮ್ಮ ಸಲಹುವನಾದರಾ ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದಲಿ
 ಚುಮಚೇಡನ ಬಾಣ ಹತಿಯಿಂ
 ಸುಮ್ಮನೇತಕೆ ಮಡಿದುಪೋದನು
 ತಮ್ಮ ಪದ ಸತ್ಯತ್ವಕಾತ್ರಯಮೂರ್ತಿ ಸಮರಹರೆ

|| ೭೨ ||

ಬ್ರಹ್ಮನೀಂ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಚಿತ್ಕಲ
 ಬ್ರಹ್ಮಪದಮೇಕಾತ್ಮ ನಿರ್ಮಲ
 ಬ್ರಹ್ಮ ಪೂರ್ವಾಬ್ರಹ್ಮ ನಿಷ್ಕಲ ಬ್ರಹ್ಮ ಪರಬ್ರಹ್ಮ
 ಬ್ರಹ್ಮಜಾಂಡದಿ ಬಳಲಿದವರಿಗೆ
 ಬ್ರಹ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಗೈಸುವ
 ಬ್ರಹ್ಮಮಯ ಶಿವಲಿಂಗ ಚರ ಲಿಂಗಾಂಗ ಸೂಸಂಗ

|| ೭೩ ||

ಎಂದು ಪಲತೆರದಿಂದ ಭಜಿಸುವ
 ನಂದನೆಯ ಮನದಂದ ಸುತನಾ
 ನಂದ ಚರಪದಕ್ಕೊಂದೆ ಹಸದೋಜ್ವಲಿಸಿ ಪೊರಸೂಸಿ
 ಇಂದು ನಿನ್ನಯ ಬಯಕೆ ಸಫಲಾ
 ಯೊಂದನೇನು ನೆನೆಯಬೇಡೌ
 ಮುಂದೆ ಪೊಂದುವಿ ಪರಮಸುತನೆಂದಂದು ಹರಸಿದನು || ೭೪ ||

ಶೀಲ ಶಿವಯೋಗಿಗಳೆ ಜಗದಲಿ
 ಕಾಲ ಕರ್ಮದ ಬಾಧೆಗಳೆಲುವ
 ಬಾಲನಾದರೆ ಬೇಡ ಸುತರಾಗೊಡವೆಯೇ ಬೇಡಾ
 ಬಾಲೆ ನಿನ್ನಯ ಮೂಲ ವಂಶೋ
 ಜಾಲವುದ್ದರಿಪುದಕೆ ನಾನೆ
 ಬಾಲಸಾಗುವೆ ನಿನಗೆ ಪೋಗೌ ನಾಮ ಶಿವಲಿಂಗ || ೭೫ ||

ಎನುತ ಬೇವ ಶಿವೈಕ್ಯಗೊಳಿಸಿದ
 ವನಜಜಾಂಡ ಸುಭುವನ ಮಹಿಮರು
 ಸನುತೆ ಕನಿಕರಯುತ ಸುವರ್ಣಾಂಬೆಯಳ ಸಮ್ಮತಿಸಿ
 ಮನೆಗೆ ಕಳಪುತ ಗುಣಗಣಾಧ್ಯರು
 ಘನದಯಾನಿಧಿ ದ್ವಂದ್ವರಹಿತರು
 ಮಿನಗುತಿರ್ದರು ಮೂರು ಲೋಕದ ಮಹಿಮೆ ಬಲ್ಲವರು || ೭೬ ||

ಯೋಗಿಯಪ್ಪಣೆಯಾಂತು ಮುದದಲಿ
 ಸಾಗಿ ಬಂಗಾರಮ್ಮ ಪತಿಪದ
 ಬಾಗಿ ನಮಿಸುತ ದೇವ ಶಿವಲಿಂಗೇಶನಭಿಮತವಾ
 ಬೇಗನುಸುರಲು ಕೇಳಿ ಸಂತಸ
 ವಾಗಿ ಶಿವಶಿವ ಧನ್ಯ ಮಹಿಮರು
 ಭೂಗಗನಮೊಳಗಿಂಥ ಮಹಿಮರ ಮಹಿಮೆಯೇ ಘನವೋ || ೭೭ ||

ಹಿಂದೆ ಜಗದ ಗುರು ರೇವಣಸಿ
 ದ್ವಂದ್ವ ಶಿವಸಂಜಾತ ಶಿಷ್ಯರ
 ವೃಂದವನು ಪರಿಪಾಲಿಸುತ ಬರೆ ಸೊನ್ನಲಾಪುರದ
 ಚಂದ ಸೀಮೆಯೊಳಿಳಿದು ದಂಟಿಗೆ
 ಯಿಂದ ಹಾರೈಸುತಲಿ ತವಪದ
 ದಂದ ಹಾವುಗೆ ಕಳೆದು ಮೈಯ್ಯಿಕ್ಕೊಂದಿ ಪುಳಕಿಸುತ || ೭೮ ||

ಭಾವ ಬೆರಗಿಸುತೋವಿ ಕಂಪಿಸಿ
 ಭೂವಿಗಡಿಯಾವರಿಸದಂದದಿ
 ತೀವಿ ಮುದನಿಂದಡಿಗಡಿಗೆ ನೆನೆನೆದು ಹರುಷಿಸಲು
 ದೇವ ನಿಮಗೇಕೀ ಕೃತಾರ್ಥತೆ
 ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೇ ಸ್ಥಲದಿ ಮಹ
 ದೇವ ಗೃಹ ತೀರ್ಥಂಗಳೆಲ್ಲವುಮೆಂದರಾಚರರು

|| ೭೯ ||

ಉದಕ ವಿರಹಿತ ತೀರ್ಥಶಿಲೆನಾ
 ಮೊದಗದಿರು ಶಿವಲಿಂಗವಾತನು
 ಮದರ ಧರ್ಮಂ ಕರ್ಮಕಲ್ಮಷತಿಲ್ಲದಧಿಕರನು
 ಮುದಪನೀ ಪುರದೊಳಗೆ ಸತ್ಯವು
 ಮಿದುವೆ ಕ್ಷೇತ್ರಂದೆನಿಸಿ ಧರೆಯರೆ
 ಪದಪಿನಿ ಮೆರೆಯುವದಿದೇ ಸೊನ್ನಲಿಗೆ ಕೇಳಿಂದ

|| ೮೦ ||

ಎಂದುದಯನೊಂದೊರುಷದೊಳಗಾ
 ರಿಂದ ಸುಗ್ಗಲೆ ಗರ್ಭದಿಂದಾ
 ಕಿಂದುಮೀ ಪುರದಿರ್ಪಳೇರ್ಪಳು ತೋರ್ಪಿರಾ ತೋರ್ಪೆ
 ಎಂದು ಶಿಷ್ಯರವೆರಸಿ ಪುರವಂ
 ನಂದು ಪೂಕ್ಕಾತುರದಿ ಬರುತಿರೆ
 ಮಂದಿರದ ಮುಂಬಾಗಿಲಲಿ ನಂದಿದರ್ ಸುಗ್ಗಲೆಯು

|| ೮೧ ||

ಉದರ ಮುಟ್ಟುತ ನಮಿಸಲಾಕೆಯು
 ಪೆದರಿ ಕೇಳಿಳುಮಾಗ ನೀವಿಂ
 ತೊದವಿ ನಮಿಸಿದುದೇಕೆಯೇನೆಂತೆಂದಳಾ ಮುಗುದ
 ಮೃದು ಕತೋರ ಶೀತೋಷ್ಣ ಹಗೆ ಕೆಳೆ
 ಕ್ಷುದೆ ತಣವು ಸುಖದುಃಖನುತಿ ನಿಂ
 ದೆದರದುಂ ಭಾವನೆಯಮಿಲ್ಲದ ಯೋಗಿಪ್ರಪ್ತವನು

|| ೮೨ ||

ಎಂದು ರೇವಣಯೋಗಿ ಸುಗ್ಗಲೆ
 ಗಂದವಾಗುವ ತೆರನ ಪೇಳು
 ತ್ತಂದಯಾ ನಿಧಿ ಪೋದನೆನುತಲಿ ಹಿರಿಯರೊರೆಯುವರು
 ಇಂದು ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಯತಿವರ
 ರಿಂದ ಸುಫಲಾಕ್ಷಿ ಮೊರಕಿತು
 ಸಂದೆಗವ ಬಿಡು ಎನುತೆ ಸತಿಪತಿ ಸುಖದಿ ಬಾಳಿರುತೆ

|| ೮೩ ||

ಇರೆ ಸುವರ್ಣಾಂಬೆಗಳು ತವಪುರ
 ವಿರತ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಯತಿವರ
 ವರದವಾಣಿ ಪರಮ ಪ್ರಭಿಯಾವರಿಸಿ ಬೆಳಗುತ್ತಲಿ
 ಮೆರೆವಳೋ ಭವಕೋರೆವಳೋ ಜವ
 ಸ್ಥರಿವಳೋ ಸುವಿ ಬೆರೆವಳೋಯನೆ
 ಪರಮ ಕಾಯದ ಕಾಂತಿ ಕಾರಣಮಾಗಿ ಮೆರೆದುದಲಾ

|| ೮೪ ||

ವದನರುಣ ಪರಿದಡಗಿಸಲೆ ಬಿಳು
 ಪೊದಗಿ ಕಾಣಿಸಿತಾಕೆ ಮುಖಿಕಳೆ
 ಸುದತಿ ಮಂಗಲ ಪುತ್ರನನು ಪಡೆಯಲ್ಕೆ ಭವಭಸ್ಮ
 ಪದಪಿನಿಂದಾಗುವದೆ ನಿಶ್ಚಯ
 ವಿದಕೆ ಸಂಶಯಮಿಲ್ಲವೆನುತಾ
 ಸುದತಿ ಮುಖಿಸಿತಮಾಗಿ ಭಸ್ಮದವರಣವಾಂತಿಹುದು

|| ೮೫ ||

ದಯಗುಣವು ಘನವಾಗೆ ಗರ್ಭಾ
 ಲಯವು ಘನತೆಯನಾಂತುದೇಕೆನೆ
 ಬಯಲ ಬಲಿವಾಕಾರವಹ ಚಿದ್ವನರವರವಿಂದಾ
 ಭಯಮರಣ ಜನನವನು ಗೆದಿಯುವ
 ಜಯಪ್ರದಾಯಕ ಶರಣ ನಿರಲಜ
 ರಯದಿ ಪೊಡೆದ ಗುಡಾರದಂದಂ ಘನತೆಯಾಂತುದುದು

|| ೮೬ ||

ಮೃಡ ಶರಣಕೆಡ ದೋಷವಿಲ್ಲದ
 ನುಡಿವಚನ ಸಡಗರದ ಮಹಿಮನು
 ವಡಲೊಳಿರೆ ಪೊಪಮೇಲೆಯಾನೆಂತಪಿಸಿ ನಿಲ್ಲುವದು
 ಕೆಡಕು ಎನ್ನಯ ನಾಮ ಮೊದಲೆಯು
 ಸುಡಲಿ ಜಡಜಜನೇಕೆ ಕರೆದನೊ
 ದುಡುಕಿ ಕಳೆಯುವೆನೆಂಬ ತೆರದಂಗನಿಯ ಕಡಿಯಡಗೆ

|| ೮೭ ||

ಜಗದ ಭರ ಭಾರೋದ್ಧರಿಪ ಚರ
 ರಗಣಿತೋಕ್ತದ ರೂಪವಾ ಶಿಶು
 ಬಗೆದು ಗರ್ಭದೊಳಿರಲು ಜನನಿಯ ಬಸುರು ಭಾರಾಗೆ
 ಸಿಗಲು ಕಾಲ್ಗುಳು ಭೂಮಿಯಲಿ ಮೆ
 ಲ್ಲಗನೆ ಕಿತ್ತುತೆ ನಡೆವಳೆಂಬಂ
 ತೆ ಗಡ ನಡಿ ಬಲು ಮಾಂದ್ಯದೊಳು ಬೆರಸಿದುದು ಮರಿಯಲ್ಕೆ || ೮೮ ||

ಶರಣ ಶಿವ ಸಂಭೂತ ಸಜ್ಜನ
ನಿರಲು ಗರ್ಭದಿವನ ತನುರುಚಿ
ಯುರದೊಳದಗಿದ ಪಾಪ ತಾಮಸವೆಲ್ಲ ಪೊರನೊಕೆ
ಇರಲು ಸ್ಥಲವಿಲ್ಲನುತ ಮರುಗುತೆ
ಪರಮ ಸೂರ್ವಣಾಂಬೆ ಕುಚಗಳ
ಕಿರಿಕೊನೆಯಲಾಶ್ರಮಿಸೆ ಕಪ್ಪಂದಾಳಿ ಮೆರೆದಿಹವು

|| ೮೯ ||

ಭೂತಪತಿ ಶರಣಾಗ್ರಗಣ್ಯನು
ಭೂತಿ ಧರಿಪಲಿ ಪ್ರೀತಿವಂತನು
ತೋತುಮಾತೆಯು ಭಸ್ಮದಾತೆಯು ತಾನೆಯೆಂಬಂತೆ
ಸಾತಿಶಯ ಮನಬಯಕೆಯಿಂದಾ
ಭೂತಿ ಸೇವಿಪಳನುಡಿನಂ ಗುಣ
ವ್ರಾತೆ ತನು ಬಿಳುಪಾಯ್ತು ಕಣ್ಣೊನೆ ಕಾಂತಿವಹುವಾಯ್ತು

|| ೯೦ ||

ಎದೆಯ ಗೆರೆ ಹಸುರೇರೆ ವರತೋ
ಳ್ಳಿದಿಯು ನಸುಗಪ್ಪೇರೆ ಕೊಂಕಿದ
ಚದುರ ಕುರಳ್ಳವಲೇರೆ ಸುಂದರಿಯುಸುರು ಘನವಾಗಿ
ವದನ ರಸವೋ ಸರಿಸೆ ಬಿಳಿಲೈಯ
ಸೊದಗಿ ನುಡಿ ಮೃದುವಾಗೆ ಪುಣ್ಯದ
ಸುದತಿ ಸುವರ್ಣಾಂಬೆಯಾಲಿಂಗಿಸಿದಳವ್ವ ಮಾಸ

|| ೯೧ ||

ಸತಿಗೆ ಹರಿಗೆಯ ಬೇನೆ ಸಮನಿಸೆ
ಪತಿಯು ಕಂಡಾಕ್ಷಣಕೆ ಶಿವಲಿಂ
ಗೆತಿಯು ಪೂರ್ವದಲಾಶಿವದಿಸುತಲಿತ್ತ ಘನಭೂತಿ
ಸತಿಯಳಂಗಕೆ ತಳಿಯಲಾ ಶುಭ
ತಿಥಿಯದಪ್ಪಮಿ ಮಾಸ ಕಾರ್ತಿಕ
ಶಕ ಶಕ ಹದಿನೇಳು ತೊಂಭತ್ತಾರು ಮೇಲ್ದಿವದಾ

|| ೯೨ ||

ಉದಯದಲಿ ಜನ್ಮಿಸಿದ ಶಿಶುವಿಗೆ
ಸದಯ ಕುಲಗುರು ಸ್ವಾಮಿಯಿಂದಲಿ
ವಿದಿತ ಲಘುವಿಧಿ ದೀಕ್ಷೆಯಿಂ ಶಿವಲಿಂಗಮಂ ಧರಿಸೆ
ಮುದದಿ ಜನಕನು ಜಾತ ಕರ್ಮವ
ನೊದವಿ ಕೇಳಲು ಸ್ವಾತಿ ತಾರಾ
ಪುನಿದ ತುಲರಾಶಿನಿಪದಿವ ಶುಭಲಗ್ನ ಜಾತಕನು

|| ೯೩ ||

ರುದ್ರನಂಬುವ ಜನುಮನಾಮವು
 ಭದ್ರನಾಮಕ ಕರಣವಂಮೃತ
 ಸಿದ್ಧಿಯೋಗವು ದೇವಗಣ ನಿಜವಂತ್ಯನಾಡಿಯುತ
 ಸಿದ್ಧನೆನಿಸುವ ನಿಮ್ಮ ವಂಶವ
 ನುದ್ದರಿಸುವನು ಶರಣಸ್ಥಲದ
 ಶುದ್ಧ ತತ್ವವ ಸಾಧ್ಯಗೈವನು ಸತ್ಯಗುಣದವನು || ೯೪ ||

ಒಡನೆ ಗುರುವಿನ ನುಡಿಯ ಕೇಳುತ
 ಸಡಗರದ ಶಿರು ಬಾಣತ್ಕಪಚರ
 ಮಡದಿಯರು ಮಾಡುತರೆ ಲೋಕದ ಸಡತೆಯಂದದಿ
 ಮೃಡಚರಾರ್ಥರ ನುಡಿಯದಿಂದೆ
 ಮುಡಿಯು ತಣ್ಣಗೆ ಶಾಂತಿಯಾಯ್ತೆಂ
 ದ್ವಡದ ಪಿತಮಾತೆಯರು ನುತಿಸಲು ಬಂಧುಬಳಗಗಳು || ೯೫ ||

ನೆರೆದು ಕಂದನ ನೋಡಿ ಮನದೊಳು
 ಹರುಷವಾದರು ಸಖಿಜನಂಗಳು
 ಹರನ ಕರುಣವದನಿತು ನಿಮಗೆಂದವರು ನುತಿಸುತಿರೆ
 ಭರದಿ ಗುರು ಚರರಿಗೆ ದಾನವ
 ರದೆ ಜನಕನು ಗೈದು ಬಾಲನ
 ದರಮ ಪ್ರೀತಿಲ ಸಲಹುತಿರೆ ಶಿವಲಿಂಗ ಜಯವೆನುತ || ೯೬ ||

ಆದವು ದ್ವಾದಶ ದಿನಂಗಳು
 ಮುದದಿ ಶಾಸ್ತ್ರದ ನೇಮವಿಡಿದಾ
 ಸದಮಲದ ಶಿರುವಿಗೆ ನಾಮವ ಧೂಪಬೇಕೆಂದು
 ಮಧಿಕ ಮಾಹೇಶ್ವರರ ತಣಿಸುತ
 ಸದನದಲಿ ತೊಟ್ಟಿಲವ ಕಟ್ಟಿಸಿ
 ಸುದತಿಮಣಿ ಸಖಿಯರನು ಬರಸಿದುದೇನು ನಾಂ ಪೇಳ್ವಿ || ೯೭ ||

ಇಂದುವದನರು ಕಮಲನಯನರು
 ಕುಂದರದನರು ಕುಲಜಸತಿಯರು
 ಮಂದಗಮನರು ಕೆಂದುತಿ ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯ ಕಾಂತಿಯರು
 ಸುಂದರಾಂಗರು ಕಂಬುಗ್ರೀವರ
 ವಿಂದ ಕುಟ್ಟಿಲ ಕುಚದ ಕುವರರು
 ಬಂದರಾಗಳೆ ಕಂದನುತ್ಸವಕೆಂದು ಮನಮಲರಿ || ೯೮ ||

ಗಿಳಿ ನುಡಿಯು ಬಲು ಮುಡಿಯು ಶಿಂಗರ
 ನಳಿನ ತೋಳ್ಗಳ ಬೃಂಗ ಕುಂತಳ
 ಹೊಳೆವ ಮಿಸುನಿಯ ಛಾಯೆದಂಗದ ಲಲಿತಲೋಚನದಾ
 ಚಲುವ ಸಂಪಿಗೆವಲಯ ಸಾಶಿಕ
 ಬಳುಕ ನಡುಬಡ ಭಾಷೆ ಕಳಗಳ
 ಕಳಾವಿದ ಗಮನೆಯರು ಬಂದರು ಬಾಲನುತ್ಪವಕೆ

|| ೯೯ ||

ಕರಿಗಳಂದದಿ ಹರಿಗಳಂದದಿ
 ಗಿರಿಗಳಂದದಿ ಗಿಳಿಗಳಂದದಿ
 ಮೆರೆವ ಕೋಕಿಲ ಸೋಗೆಯಂದದಿ ಕಳಸಕನ್ನಡಿಯ
 ಹರಿಣನೇತ್ರರು ಕರುಣಪಾತ್ರರು
 ಮೆರೆವ ಕಾಂತೆರು ಪರಮಶಾಂತರು
 ವೆರಸಿ ಮೋಹವನಿರಿಸಿ ಶಿಸುವಿನನೆತ್ತಿ ಕೊಂಡಾಡೆ

|| ೧೦೦ ||

ನೀಲಕುಂತಳ ತಳಿರು ಪದತಳ
 ಬಾಲಪ್ರಾಯದ ಮುಖದ ಫಳಧಳ
 ಮೇಲುಮುತ್ತಿನ ಮಾಲೆಯಂತಿಡ ಶೀಲಸದ್ಗುಣದ
 ಫಾಲಕುಂಕುಮ ಭಸ್ಮ ಧರಿಸಿದ
 ಬಾಳಿದೊಡೆ ಬಲು ಕೋಮಲಾಂಗದ
 ವ್ಯಾಲ ವೇಣೀರು ಬಾಗಿ ತೊಟ್ಟಿಲಪಿಡಿದು ಸಂಭ್ರಮದಿ

|| ೧೦೧ ||

ಹಾಡಲೆಳ ಕೋಗಿಲೆಯು ಧ್ವನಿ ಮಾ
 ತಾಡಲರಗಿಳಿ ಚಟುಲವಾಕ್ ನವೆ
 ದಾಡಲರ ಸಂಜೆಗಳ ನಡೆ, ಮುಸುಕರ್ಧ ಮುಚ್ಚಿದರ್
 ನೋಡಲಿಂದುವಿನರ್ಧ ಸೊಬಗ
 ಲ್ಲಾಡಿಸಲು ಮುಡಿ ನವಿಲ ಸರಿ ಕಂಞ್
 ನೋಡಲುತ್ಪಲ ಸೊಬಗದಂದದಿ ಬಂದ ಸಖಜನರು

|| ೧೦೨ ||

ತೂಗುತಲಿ ತುಳುಕಾಡೆ ಸುಭ್ರಮ
 ಸಾಗರದ ಪರಿ ಸುವರ್ಣಾಂಬೆಯ
 ಭೋಗ ಬಲು ಘನವಾಗಿ ರಂಜಿಪದಲ್ಪಮೆಂತೆನುತಿ
 ರಾಗರಚನೆಯ ರಸದ ರುಚಿಯಿಂ
 ಪಾಗಿ ಪಾಡುತ ಜೋಗುಳ ಪದ
 ವಾಗ ಕೇಳರು ಮಾತೆ ಪಿತರನು ಪೆಸರುಮೇನೆಂಧು

|| ೧೦೩ ||

ವಿರತ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಚರವರ
 ರೋರೆದು ಪೇಳ್ತುದ ತಮ್ಮ ನಾಮವ
 ತರುಳಿಗಿರಿಸೆಂದದನು ಪೇಳ್ತಳು ಭರದಿ ಸಹೋದರಿಯು
 ಇರಿಸಿದಳು ಶಿವಲಿಂಗನೆಂಬೀ
 ಪರಮ ನಾಮಂ ಕರದು ಮೂಸರ
 ಬೆರತು ಮನವಾನಂದದಲಿ ಜೋಗುವ ಪಾಡಿದರು || ೧೦೪ ||

ಗುರುಪದಾಬ್ಜಕ ತರುಳ ಜೋ ಜೋ
 ವಿರತ ಚರಪದರೇಣು ಜೋ ಜೋ
 ಹರಭಕುತ ಲಿಂಗಾಂಗ ಭೂಷಣ ಭೂತಿಧರ ಜೋ ಜೋ
 ಹರದೆ ಸುವರ್ಣಾಂಬೆ ಸುತ ಜೋ
 ಕರುಣನಿಧಿ ಕುಲತಲಕ ಜೋ ಜೋ
 ಶರಣ ಪಥವನು ಕರಣಗೈಯ್ಯುವ ಮರಣಹರ ಜೋ ಜೋ || ೧೦೫ ||

ದೇವ ಚಿಂತಾಮಣಿಯ ಜೋ ಜೋ
 ದೇವ ದೇವಾಂಗ್ ಸಮಯ ಜೋ ಜೋ
 ದೇವ ದಾಸಮಯ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಕ ವೀರಶೈವನ ಜೋ

ದೇವ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಸುತ ಜೋ
 ಭೂವಿನುತ ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥಾಚಾರಪರ ಜೋ ಜೋ || ೧೦೬ ||

ಚೆನ್ನ ಜೋ ಚನ್ನಮ್ಮ ಸುತ ಜೋ
 ಧನ್ಯ ಜೋ ದುಗ್ಗಲೆಯ ಧನ ಜೋ
 ಮಾನ್ಯ ಜೋ ಮಡಿವಾಳ ಪದಪ್ರಿಯ ರನ್ನಮಣಿ ಜೋ ಜೋ
 ಕಿನ್ನರಿಯ ಬೊಮ್ಮಣುಗ ಜೋ ಜೋ
 ಸೊನ್ನಲಾಪುರ ಸಿದ್ಧ ಜೋ ಜೋ
 ಮುನ್ನಿ ನೀ ಬಂಧನವ ಪರಿಹರಿಪಣ್ಣನ ಜೋ ಜೋ || ೧೦೭ ||

ಕಾಮಸೀಮೆಯ ದಾಟುವವ ಜೋ
 ಭೀಮಕ್ರೋಧವ ಗೆಲುವನೇ ಜೋ
 ಆ ಮಹಾಲೋಭವನು ತೆಜಿಸುವನೇ ಮಗುಣ ಜೋ ಜೋ
 ನಾಮಮೋಹಾರಣ್ಯದಗ್ಧ ಜೋ
 ಧಾಮಮದಪುಳ ತುಳಿವ ಜೋ ಜೋ
 ವಾಮ ಮತ್ಸರ ಮಥನ ಸಂಗ್ರಾಮಕನ ಜೋಯೆಂದು || ೧೦೮ ||

ಬಾಗಿಲೆಳಲತೆಗೊಗದ ಮಿಡಿಕಾ

ಯ್ಯೂಗ ಸುಮವಳಿವೆರೆಸೆ ಗಾಳಿಂ

ತೂಗುವಂಶಣುಗನನು ತೊಟ್ಟಿಲೊಳಿಸಿ ವಾತೆಯರು

ತೂಗಿ ಜೋಗುಳಪಾಡಿಯಾಡಿಸಿ

ಸಾಗ್ಗ ಶಶಿಮುಖಿಯಿಗೆ ಮನೆಯವ

ರಾಗ ಬಾಗಿಣ ವಿಳವಿತ್ತವರಿಗೆ ಬೀಳ್ಕೊಡಲು

|| ೧೦೯ ||

ಬಳ್ಳಿ ಕುಡಿಗಳೆರಜ್ಜುವಾಗದ

ಕುಳ್ಳವಿಡಿಸುಮ ತೊಟ್ಟಿಲಾಗಲು

ವಳ್ಳಿವಳಿ ಮರಿದುಂಬಿಗಳು ಶಿಶುವಾಗಿ ರಂಜಿಸಲು

ಯಳ್ಳಿನೇತ್ರರ ಹಸ್ತಘಾತಂ

ಗಳ್ಳವಾಡುವ ತೆರನತೊಟ್ಟಿಲ

ವಳ್ಳಿಕುಡಿ ತಂಗಾಳಿಯಿಂದ ತೂಗಿತತಿಶಯೋಕ್ತಿ

|| ೧೧೦ ||

ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶರನವರ

ಚರಿತೆಯಂ ಶ್ರೀಗುರುವಿನೋನ್ನತಿ

ಚರಣ ಸರಸಿಜ ಮಧುಕರ ಮಡಿವಾಳ ನಾಮಕನು

ವರದನೀ ಸುಧೆ ಸಾಮ್ಯ ಕಾವ್ಯಂ

ಹರನ ಭಕ್ತರು ಕೀಳಿ ಸತ್ಪಥ

ಮೊರಕೊಳಗುಮಿಷ್ಟಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯು ದ್ವಿತಿಯ ಸಂಧಿಯಿದು

|| ೧೧೧ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಶಿಕ್ಷಂ ಪದನು ನಿಶಿಕ್ಷಂ ಮಂಗಲಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಸಂಧಿ ೨

ಬಾಲತನದ ಸುಲೀಲೆ ಮುಗಿಸುತ
ಮೇಲೆ ವಿದ್ಯಾಶೀಲನಾಗುತ
ಪಾಲಿಸಿದ ಶಿವಧರ್ಮ ವೀಕ್ಷೆಯ ಗುರುವಿನಂ ಪಡೆದು || ಪಲ್ಲ ||

ಶ್ರೀಮದುಜ್ವಲ ತರುಣ ಫಣಧರ
ಭೀಮ ದುರಿತ ವಿಘಟನ ಶಂಕರ
ಹೈಮವತಿ ಹೃತ್ಪದ್ಮಗಂಧಸುಲೇಪ ಬೃಂಗೋಪ
ವೈಮ ಗಂಗಾಧೃತವಿರಾಮಸು
ನಾಮಚಿದ್ಧನ ಚಿತ್ತಭಾಮಯ
ಸ್ವಾಮಿ ಶಿವಪುರಧಾಮ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಪೊರೆಯನ್ನಂ || ೧ ||

ಸಲ್ಲಲಿತ ಶಿವಲಿಂಗ ವಿರತರ
ಸೊಲ್ಲು ಶಾಂತಿಯು ತಪದ ಕಾಂತಿಯು
ಬಲ್ಲಜಾಣ್ಮೆಯು ಜ್ಞಾನವಿರತಿಯು ಸಿರಿಯು ನೀಕಾಮ
ವಲ್ಲವಿವುಗಳನೊಂದುಗೂಡಿಸಿ
ಕಲ್ಲಣುಗಿ ಪ್ರಿಯಕಳುಹಿದೆಂಬೊಲು
ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನಲ್ಲಿ ಶಿಶುತೆಯ ಧರಿಸುತೊಪ್ಪಿದನು || ೨ ||

ಒಲಿದು ತಾಯ್ತಂದೆಗಳು ಶಿಶುವಿನ
ಸಲಹುತಿರೆ ಸುಖದಿಂದಲನುದಿನ
ಪಲವು ತೆರದುಪಚಾರಗೈಯ್ಯುತಲಮಲ ಭಾಗ್ಯದಲಿ
ಗೆಲವು ಸೋಲ್ ಶಿವ ನಿನ್ನದಾಗಿದೆ
ಹಲವು ಮಾತಿನ್ನೇನು ಗುಣನಿಧಿ
ಸುಲಭ ಸಚ್ಚರದೇವ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಭವನಾಶಾ || ೩ ||

ಎನುತ ಪೊಗಳಲು ವನುತಮಣಿಯರು

ವಿನುತಿಸಿದರಾವಾಗಳೆಂತೆನೆ

ಜಿನಗು ಯಂತ್ರ ಕುಮಂತ್ರ ಹೊತ್ತಿಗೆಯವಕೆ ಒಪ್ಪಿಲ್ಲಾ

ಬಿನುಗು ದೈವಂಗಳಿಗೆಯೆರಗಿ

ಲ್ಪನ ಸುಕೊರವಿಯ ಶಕುನಕೇಳಿ

ಲ್ಪನಗೆ ತಾನೇಯಾದ ಬಗೆ ಶಿವನವನೆ ಬಲ್ಲನಗಾ

|| ೪ ||

ಹರಸಿ ಹರದಿಯರಾಗ ಪೋಗಲು

ತರುಣ ಸುವರ್ಣಾಂಬೆ ತನ್ನಯ

ವರ ಶಿಶುವು ಶಿವಲಿಂಗನಿಗೈಯುಕ್ಕರದಿ ಮೊಲೆಯುಣಿಸಿ

ತರಳನಂ ಹಾರೈಸಿ ತೊಟ್ಟಿಲೊ

ಳಿಸಿ ಕೆಲಬಲಕೊತ್ತನಿಕ್ಕುರೆ

ಸೆರಗು ಪೊದಿಸುತ ತೂಗುವಳು ಜೋಗುಳ ಪಾಡುತಲಿ

|| ೫ ||

ಮಗುವು ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ಚೀರಲು

ದೃಗದ ಬಾಧೆಯುಮಾರದಾಯಿತೋ

ಹಗರಣೆಪುದೆ ದಂದು ಮೂರ್ಧಾರಿಗಳ ಮಣ್ಣೀರ

ಬೊಗಸಿ ಕ್ಷಾರಂ ಮೆಣಸಿಕಾಯ್ಕಸ

ತೆಗೆವ ತುದಿ ಚಪ್ಪರದ ಸೂರ್ಸದೆ

ಲಗನೆ ಮುಖ ಮೇಲಿಳುವುತುರಿಯೋಳ್ ಚಲ್ಲುತೊದೆಯುವಳು

|| ೬ ||

ಅಟ್ಟಹಾಸದಿ ಮೊಲೆಯ ಕೊಡುತಿರೆ

ಚುಟ್ಟುಚುಟ್ಟಿಂದೆನಲು ಕುಚದೋಳ್

ದಿಟ್ಟಿಯಾಯಿತು ಮಾವ ಸವತಿಯದೆಂದು ಕೈಬೆರಳ

ಛೆಟ್ಟಿಸಿ ಚಟಕಿಯನು ಮುರಿಯು

“ತೊಟ್ಟಿಯುರಿಯಲಿಯವಳವೆ”ನುತಲಿ

ಮುಟ್ಟುವಂತುರಿ ಪದವ ರೂಡಿಸುತೊದಿವಳೀ ತೆರದಿ

|| ೭ ||

ಬಾಲಕೆ ಮೊಲೆ ಕುಡಿಸುತಿರಲಾ

ಪಾಲುಮೋಕರಿಸಲ್ಕೆ ಗುಣಮಣಿ

ಮಾಲೆ ಮತ್ತಾರಿಂದಲಾಯ್ತೀ ಕಾಲಧೂಳೆಂದು

ಪಾಲು ಹಿಂಡುತ ಸಿಂಪಿಯಲಿ ಬೆ

ಳ್ಳೊಲು ಸುತ್ತುತಲದನು ಬೆಂಕಿಯ

ಮೇಲೆಯಿಡುತಲಿ ಈಕ್ಷಿಪಳು ಮುಕ್ಕುವವೊ ಇಲ್ಲೆಂದು

|| ೮ ||

ಈ ಮಗು ಕುಡಿದ್ದಾಲು ದಕ್ಕಲು
 ಸ್ವಾಮಿ ಮಠತನ ದಂಡ ನಮಸ್ಕಾರ
 ರಾಮಲಿಂಗನ ಕಾಣೈ ಶ್ರೀಗಿರಿ ಯಾತ್ರೆಯಂಗೈವೆ
 ಆ ಮಹಾ ಹಂಪಿಯನು ದರ್ಶಿಪೆ
 ಸೇಮ ಕಾಶೀಪತಿಯ ದರ್ಶಿಪೆ
 ಸ್ತೋಮ ಗಣಪದದರ್ಚನೆಯನೆಸಗುವೆನು ನಿತ್ಯದಲಿ

|| ೯ ||

ಎಂದು ಮುಗ್ಧೆಯು ಶಿವನ ಪದ ಮನ
 ಹೊಂದಿ ಶಿಶುವನು ಸಲಹುತಿರಲಾ
 ನಂದಮಯ ತಾನಾಗಿ ಜನನಿಯ ಕುಚವ ಪಾನಿಸುತಾ
 ಕಂದ ತನ್ನಯ ಬಾಲಲೀಲೆಯ
 ದಿಂದ ಮುಂದಿನ ಗುರ್ತುತೋರುವೆ
 ನೆಂದು ತೊಟ್ಟಿಲೊಳಾಟವಾಡುತಿರ್ದನೇಂವೊಗಳೆ

|| ೧೦ ||

ಮೊದಲು ಬಹು ಜನ್ಮಗಳಲಿ ವಿಧ
 ವಿಧದ ವಿಷಯಗಳನ್ನಿ ಕುಂಡದಿ
 ಕುದಿದ ದುಃಖವನಂತರಂಗದಿ ತಿಳಿದು ಬಲುನೊಂದು
 ಮುದದಿ ಪೇಳಲ್ಪಾರದೆಂಬಂ
 ತದಕೆ ಶೋಕಿಸುತಿರ್ದ ಕ್ಷಣಕ್ಷಣ
 ಸದಯ ಜನನಿಯುಮಿರಲು ಸಮಿಪದಿ ಬಾಲ್ಯದಾವಸ್ಥಾ

|| ೧೧ ||

ಶರಣಸ್ಥಲದಾಚರಣೆಯೆಂಬುದು
 ಪರಮ ಪಟ್ಟಾಸ್ಥಲ ಮಾರ್ಗದೊಳು ಘನ
 ಮಿರುವದೆನುತಲಿ ಕರಗಳಂ ಮೇಲೆತ್ತುವಂ ಮತ್ತೆ
 ಸರಸ ಭಕ್ತಿಯನಿಂತು ಪಿಡಿವೆನು
 ಹರನ ಭಕ್ತರು ನೋಡಿರೆನುತಲಿ
 ಕರವ ಮುಷ್ಠಿಯಗೈದು ತೋರುವಪರಿಯಲಾಡುವನು

|| ೧೨ ||

ಹಿಡಿದ ವೃತ ಬಿಟ್ಟವನು ಬಿಟ್ಟುದ
 ನಿಡಿವವನು ಮೃಡಶರಣ ಸಮೂಹಕೆ
 ಗಡನೆ ಬಾರನು ಬಂದರಾರ್ಥನು ಮಲ್ಲನೆಂದೆನುತೆ
 ನುಡಿವ ವಚನಾರಚನ ರಹಸ್ಯವ
 ನುಡಿದು ಹೇಳಲು ಬಾರದೆನುತಲಿ
 ಒಡನೆ ಕರತಳ ಮುಚ್ಚಿ ಬಿಚ್ಚಾಡುವನು ತೋರ್ಪುದಕೆ

|| ೧೩ ||

ದಾಖಮಯವಾದೀ ಪ್ರಪಂಚದಿ
ಮುಕ್ತಿಮಣಿ ಜಗವೆಲ್ಲ ಬಳಲುವ
ಲೆಕ್ಕ ಸರಿಯಾದವುಮೆಲ್ಲನುತದನು ತಾನೊದ್ದು
ಮಕ್ಕರದಿ ಸಾಯುಜ್ಯಹೊಂದುವ
ದಕ್ಕದೇ ಕಡೆ ಜನ್ಮ ಮುಖ್ಯವು
ಮಿಕ್ಕದನು ನಿನ್ನಿಂದಲೆನುತಂ ತೊಟ್ಟಿಲೊದೆಯುವನು

|| ೧೪ ||

ಚರವರಾಂಘ್ರಿಯ ಪರಮತೀರ್ಥವು
ಹರಿವ ನದಿಗಳಿಗಿಂದಧಿಕ ಮೆಂ
ಬುರುತರೋನ್ನತವಾಗಮಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ಪೊಗಳ್ಳಿದನು
ಮರಿದು ಸೇವಿಪನೆಂಬ ತೆರದಲಿ
ಕರದ ಪಂಚಾಂಗುಲಿಯ ಮುಖದೊಳ
ಗಿರಿಸಿಪಿರ್ವಂ ಸ್ತನ್ಯಮಂ ಕುಡಿಯದಲೆಯೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ

|| ೧೫ ||

ಜ್ಞಾನಪ್ರಭೆಯಿಂ ಕಾಣುದೆಲ್ಲವು
ನೊನ್ನಮಿಲ್ಲವು ಶಾಶ್ವತಾಜಡ
ತಾನೆ ತಾನಾಗುತಲಿ ಬೆಳಗ್ಗುದು ತನ್ನ ಚೇತನದಿ
ಹಾನಿದ್ಯಕ್ ದೃಶ್ಯಾದಿ ದೀಪಮು
ಕ್ಷೋಣಿ ಜಡರೂಪುಗಳು ನಶ್ವರ
ವೇನು ಸಂಶಯಮಿಲ್ಲನುತ ನೆರೆನೋಡಿ ನಗುತಿಹನು

|| ೧೬ ||

ಇಂತು ನಾನಾ ಲೀಲೆಯಿಂ ಸುತ
ಸಂತಸವನಾಂತಿರಲು ಮಾಯು
ಮುತೆ ತನ್ನ ಮುಖದ ತೊಳೆಮಂ ಭಸಿತ ಧುಸುತಲಿ
ಅಂತ ಮಗುವಿಗೆ ಧುಸಿ ಸ್ತನಪಾ
ನಂತುಸೈಸುತ ಸುಖದಿರುತಿರೆ
ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಬೆಳೆದ ಬಿದಿಗು ಚಂದ್ರಮನ ತೆರದಿ

|| ೧೭ ||

ಕುಳಿತು ಮಾಡ್ಗಲಿತಂಬೆಗುಲಿಡು
ತೊಲಿದು ತಾಂಪುರೆ ಸೀರಿ ನಿರಿಯನು
ನಲಿದು ಪಿಡಿದೇಳುವನು ಗಹಗಹಿಸುತಲಿ ನಗುತಿಹನು
ಎಳೆಯ ಮಗುವಿನ ಹೆರ್ಮಿಡಿಯುತ
ಗಳಗಳನೆ ನಾನಗಿಸಿ ಮುದ್ದಿಸಿ
ಗಿಳಿಯಮರಿ ಪಂಜರದಯಿಟ್ಟಂತಿಟ್ಟು ತೂಗುವಳು

|| ೧೮ ||

ಎದ್ದು ಬೀಳುತ ಬಿತ್ತಿಯನು ಪಿಡಿ
 ದೆದ್ದು ತಪ್ಪೆಜ್ಜೆಗಳನಿಡುತಿರೆ
 ಮುದ್ದುಮಗ ಬಾರೆಂದು ಕರೆಯಲು ಮೋಹದಿಂ ಪೋಗಿ
 ಹೊದ್ದಿಸುತ ತೊದಲ್ಕುತ್ತನಾಡುತ
 ಲಿದ್ದಡೇವಪ್ಪದಕೆ ಹಿಗ್ಗುತ
 ಸಿದ್ಧ ಬಾರೈಯನುತ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರವರಾಗ

|| ೧೯ ||

ಮುಗಿಲು ಮುಸುಕಿದ ಚಂದ್ರನಂತಾ
 ಹೊಗೆಯು ಮುಸುಕಿದ ಬೆಂಕಿ ಮಂಜಂ
 ಮಿಗೆ ಮುಸುಕಿ ದಿನನಂತಧಿಕ ಸಂಸಾರಮೂವಡಿಸಿ
 ಸೊಗಸುಗುಂದಿದ ದೇಹತೆರ ಮಾ
 ಯಿಗೆ ವಶಂಗತನಾಗಿ ಹೇಯವ
 ಬಗೆಯದ ಜ್ಞಾನೈಯದ ಬಾಲ್ಯವನಟಿಸಿ ಬೆಳೆಯುತಲಿ

|| ೨೦ ||

ನೆರೆದು ಹುಡುಗರ ಕೂಡಿಯಾಟದಿ
 ಹಿರಿಯ ಹುದ್ದರಿಯನಿಸಿಕೊಳುತಾ
 ತರಳರನು ಕಾಡಿಸದೆ ಪೀಡಿಸದಾಡುತಿರುತಿಹನು
 ದುರುಳ ಹುಡುಗರ ತೆರದಿ ಪುರಜನ
 ದ್ವರಲಿಯಂಪೊರಲ್ಲಿಲ್ಲ ಪಿಸುಣರ
 ಬೆರೆದು ಬಿರುನುಡಿಪುರುಡು ಪುಸಿ ಜಗಳವನು ತರಲಿಲ್ಲಾ

|| ೨೧ ||

ತಂದೆ ತಾಯ್ಗಳ ಬೈಯ್ಯನೆಂದುಂ
 ಚಂದ ವಸ್ತುವ ಬೇಡನೆಂದುಂ
 ನಿಂದೆ ನಿಷ್ಟುರ ವಾಕ್ಯ ನುಡಿಯನು ಮುಂದುಗಾಣದಲೆ
 ಮಂದಮತಿಗಳ ಸೇರಿ ತಾ ಮನ
 ಬಂದ ಪರಿಯಲಿ ತಿರುಗಿ ಜಗದವ
 ನಿಂದೆಗೊಳಗಾಗದ ಕುಮಾರಕನಹುದು ಸತ್ಪುತ್ರಾ

|| ೨೨ ||

ಜಪಪ್ರದದಕಾ ಜನನಿ ಜನಕರ
 ಗುಣವೆ ಕಾರಣಮಹುದದೆಂತೆನೆ
 ಅನ್ಯತ ವಿಮಲೆಯು ಕುಶಲೆ ಕೋವಿದೆ ಕುಲಜ ಕರುಣಾಂತೆ
 ವಿನಯ ಭಕ್ತ್ಯಾಚಾರ ತನುಮನ
 ವನುಪಮಾನಂದಾದಿ ದಯಗುಣ
 ವನಘದೊಬ್ಬಳಿ ಪುರುಷನಿಬರ ಪುಣ್ಯದಾಕಾರಾ

|| ೨೩ ||

ಪುಟ್ಟುತಲೆ ಸದ್ಗುಣ ಸುವಾಸನೆ
ತೊಟ್ಟು ಜಗದಲಿ ಮೆರೆವವನವನೆ
ಮಟ್ಟಮೊದಲೇ ಮರುಗ ವೃಕ್ಷದ ತೆರದಿಯವನಿರವ
ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳ್ ಶ್ರೇಷ್ಠನಿಸಿಕೊಳುವರು
ಶಿಷ್ಟ ಶಿವಭಕ್ತ್ಯಾಂಶು ನಡೆವರು
ತೃಷ್ಣ ಚಂದನಮರದ ತೆರನಿವರಿರವನರಿಯಲಿಕೆ

|| ೨೪ ||

ಪರಮ ಸದ್ಗುಣದಿರವಿನಿಂದಿರು
ತರಳನನು ಹಾರೈಸಿ ಪಿತಮಿವ
ನರಿಯಬೇಕನ್ನೀಕ್ಷೆ ಸಾಲೆಯ ದೀಕ್ಷಗುರುಮುಕ್ತಿ
ಧರೆಯ ಜನರಿಗೆ ಕಾರಣವು ಮೂರ್
ಮರೆಯಲಾಗದು ಸರ್ವರೀತ್ರಯ
ದಿರವಿನಿಂದಂ ಗಳಿಸುವದು ಪ್ರಪಂಚ ಪರಮಾರ್ಥ

|| ೨೫ ||

ಎಂದು ಬಾಲಕಗೇಳುವತ್ತರ
ಸಂಧಿಯೊದಗಲು ಪೋದಿಸುವ ಕಾ
ಯೋಂದನಂ ಗೈಸುದಕೆ ಶಿಕ್ಷಕ ಗುರುವಿನಾ ಮತಕೆ
ನಂದನನ ಕರೆದೊಯ್ದು ಪಿತನಾ
ನಂದದಿಂ ತವ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಮುದ
ದಿಂದ ವಿದ್ಯವ ಕಲಿಸಬೇಕೆಂದೊಂದನಿಯಮಾಡಿ

|| ೨೬ ||

ಪೊರಟು ತನ್ನಯ ಗೃಹಕೆ ಬರಲಾ
ಗುರುವರನು ಶಿವಲಿಂಗನಿಗೆ ಯಾ
ಪರಮ ಪ್ರಣಮೋಂಕಾರವನು ಬರದೋದಿಸಿದನಂದು
ಅರಿಯಲಿದು ಯುಗಜಗಗಳಿಂ ಮೊದ
ಲಿರುವದಾಗಿದೆ ನಾದಕಲೆಗಳ
ದೊರೆಯದೊಂಕಾರ್ಶಬಲಬ್ರಹ್ಮಂನುವರು ಕೆಲರಿದಕೆ

|| ೨೭ ||

ಇದುವೆ ವೇದಾದಿಗಳ ಮೂಲವು
ಇದುವೆ ಸೂಮಂತ್ರಂಗಳಧಿದೈ
ವಿದು ಸಕಲ ಶಿವಸಿದ್ಧಿ ಸಾನಿಧ್ಯವನೆಗೈಸುವದು
ಇದುವೆ ಕಾಮ್ಯದ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ
ಇದುವೆ ಚಿಂತಾಮಣಿಯ ಸೂಫಳ
ಇದುವೆ ಸಕಲಸಿದ್ಧಾಂತ ಮುನಿಜನಮಾತೆ ಸೌಸ್ತುತೈ

|| ೨೮ ||

ಕೇಳಿ ಮೌನಂ ತಾಳಿ ಸಾಲೆಯ
ಶೀಲ ಶಿಕ್ಷಕ ಪೆಳ್ಳುದೆಲ್ಲಂ
ಕೇಳುತೊಪ್ಪಿಂ ಕಲಿಯುತಿರ್ದನು ಕುಶಲಮನನಾಗಿ
ಹೇಳಿದ ಸುವಿಷಯವನು ಮರೆಯದೆ
ಕಾಲವನು ಸುಮ್ಮನೆಯು ಕಳೆಯದೆ
ಹಾಳು ಹುಡುಗರ ಸಂಗತಿಯಿಲ್ಲದೆ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯುವನು || ೨೯ ||

ಹೀಗೆ ಹಲಕಾಲ್ ಕಲಿವ ವಿದ್ಯೆವು
ಮಾಗೆ ಸಂತಸವಾಂತು ಶಿಕ್ಷಕ
ರಾಗಲಪ್ಪಣೆಯಿತ್ತರಿವನಿಗೆ ಧನ್ಯನೈ ನೀನು
ಸಾಗು ನಿನ್ನಯ ಗೃಹಕೆ ಬಲು ಸುಖ
ಯಾಗಿ ವರ್ತಿಸು ಜನಕ ಜನನಿಗೆ
ಬಾಗಿ ನಮಿಸುತ ನಿತ್ಯನಿಸುವ ಸೋಗಿ ನೀನಾಗು || ೩೦ ||

ಎನುತಲಾಶಿರ್ವದಿಸಿ ಶಿವಲಿಂ
ಗನನು ಶಿಕ್ಷಕರಾಗ ಕಳುಹಲು
ಮನೆಯೊಳಿರುತಿರ್ದನುನುಯಮಿಗೆ ವೋದು ಬರಹದಲಿ
ಘನತೆವತ್ತಿದ ವಚನ ಶಾಸ್ತ್ರಗ
ಳನುವ ತಿಳಿಯದೆ ಓದಿ ಕ್ಷಣ ಕ್ಷಣ
ನನೆಯುತಿರ್ದನು ಶಿವನ ನಾಮವ ಭಜನ ಪರವಾಗಿ || ೩೧ ||

ಹೀಗೆ ಸಂತತಮಾಳ್ ಭಜನೆಯ
ನಾಗ ಓಣಿಯ ಬಾಲರಿಯುತ
ಸಾಗಿ ಬರುತಲಿ ಕುಳಿತು ಭಜನೆಯ ಮಾಳ್ವರಿವನಂತೆ
ರಾಗ ತಾಳ ವೃತ್ತಿಯಿರಿಯದೆ
ಬಾಗಿನಾದೋಂಕಾರ ಪ್ರಣಮಯ
ಕೂಗಿ ಕುಣಿವರು ಮರೆದು ತನುವನು ಸತ್ಯ ಶಿವಭಜನೆ || ೩೨ ||

ತಾಳಮಿಲ್ಲವು ತಂತಿಯಿಲ್ಲ ಸ
ರಾಳ ದಮ್ಮಡಿ ಮದ್ದಳಿಲ್ಲವು
ಕೇಳುವವರಿಲ್ಲವರಿಗಾರುಂ ತಾವೆ ತಾವಾಗಿ
ಮೇಳವಿಸಿ ಶಿಲೆ ತಾಳ ಬಣ್ಣದ
ಖಾಲೆ ಡಬ್ಬಿಯ ದಮ್ಮಡಿ ಚರ್ಚರೆ
ಮೇಲು ಚಟಿಕೆಯ ಬಾರಿಸುತ ಚಕ್ರಾಗಿ ಕುಣಿಯುವರು || ೩೩ ||

ಸತ್ಯವಿದು ಮೊದಲಿನದು ಈಗಿನ
 ಗತ್ತ ಬೇರ್ಭಜನಿಯದು ಭಜಿಪುಗೆ
 ಮತ್ತೆ ಚಾಹ ಸುಚಿರೊಟಿ ಚೂಡಾ ಚೆಕುಲಿ ಚೈನಿಗಳ
 ಭುಕ್ತಿ ಚೊಕ್ಕೊರೆ ಚೌಕಸಿಲ್ಲದೆ
 ಸುತ್ತಿ ಸುಳಿವರು ನೋಣವು ಮುಸುರಿಯು
 ಸುತ್ತ ಗುಂಯಿ ಗುಂಯಿಯೆಂದು ಹಾಡುವತೆರದಿ ಪಾಡುವರು || ೩೪ ||

ಇರಲಿ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ನಿತ್ಯದಿ
 ತರಳರನು ಕೊಡುತಲಿ ಭಜಿಸುತ
 ಪುರದ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಯಮಠ ಮೊದಲಾದ ದೇವರಿಗೆ
 ಎರಗಿ ನಮಿಸುತ ಚರಿಸುತಿರುವಾ
 ಪರಿಯ ನಾನಿನ್ನೇನು ಪೇಳಲಿ
 ಹರನ ಸಭೆ ಗಣುರವೊ ಭಜಿಸುವ ಭರವೊ ಸುಖದಿರವೊ || ೩೫ ||

ನಿತ್ಯ ಭಜಿಸುತ ಚರಿಸುತಿರಲಾ
 ಪೊತ್ತು ಪುರವಗುಸೆಯದ ಮುಂದಿನ
 ಬತ್ತಿ ಸಾಯುಧಧಾರಿ ವೀರೇಶನನು ನಮಿಸುತ್ತಾ
 ಉತ್ತರದ ದಿಶೆಯತ್ತ ನೋಡಲು
 ಚಿತ್ತದೊಳು ನಲುವೇರೆ ಘನ ಮನ
 ವತ್ತಲೆಳೆಯಲು ತತ್ತ್ವಕ್ಷಣದಿ ಗಮನಿತ್ತನೊತ್ತರದಿ || ೩೬ ||

ಹುಡುಗರೆಲ್ಲರುಮಿವನ ಹಿಂದಡಿ
 ಇಡುತಲೋಡುತ ಭಜನೆಗೈಯ್ಯುತ
 ಲೊಡನೆ ಬರೆ ಮೃಡವಾಹನಿದ್ದೊಂದುಂಬರದ ಕೆಳಗೆ
 ಸಡಗರದಿ ನಮಿಸುತ್ತ ಕುಣಿ ಕುಣಿ
 ದಡಿಸಿ ಮೃದವವತ್ತಲೆತ್ತುತ
 ಘಡನೆ ನಡು ಶಿರದಿಡುತ ಹೊರಟನು ಸತ್ಯ ಶಿವ ಭೃತ್ಯ || ೩೭ ||

ತಂದು ಮನಿಯೊಳಗೊಂದು ತಾಣದ
 ಲಂದ ವೇದಿಕೆ ರಚಿಸಿ ಅದರಲಿ
 ಹೊಂದಿಯುತ್ತರ ಮುಖದಿ ಕೂಡಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿದನಂದು
 ತಂದೆ ತಾಯಿಯು ಹಿಗ್ಗುತನೆ
 ಲ್ಲಿಂದ ತಂದೆನಲವರಿಗೊಂದನು
 ತಂದೆ ತಂದೆನು ಮಜ್ಜನೆನಲಾಗವರು ಬೋಳ್ಳಿಸೆ || ೩೮ ||

ಹೀಗೆ ನೇವದಿ ಹುಡುಗರೊಂದಿಗೆ
ನಾಗಧರ ವಾಹನನ ಪೂಜಿಸಿ
ಮೇಗೆ ನೈವೇದ್ಯವನುಮೀಯುತ್ತಾಗ ಹರುಷದಲಿ
ಸಾಗಿ ಸರ ಪಂಕ್ತಾಗಲೆನುತಲಿ
ಕೂಗಿ ಬಸವ ಫರಾಕವನುಪಮ
ಬೇಗದಿಂದಾಣ್ಣುವರು ಚಿಣ್ಣರುಮಂನದಂನಿಗರು

|| ೩೯ ||

ಇಂತು ಶಿವಲಿಂಗೇಶನ ನುಡಿನ
ಮಂತಕಾರಿಯ ವಾಹನನ ಮಿಗೆ
ಸಂತಸದಿ ಪೂಜಿಸುತ ಭಜನೆಯನಂತು ಗೈಯ್ಯತಲಿ
ಸಂತತಂ ಶಿವ ಕರ್ಮದಿರುತಿಹ
ಚಿಂತೆ ಭಜನೆಯ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲದೆ
ಚಿಂತೆಮಿಲ್ಲವು ಬೇರೆಯವನಿಗೆ ತನಯನಂ ನೋಡಿ

|| ೪೦ ||

ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನಾಗ ಯೋಚಿಸಿ
ಸಲ್ಲಲಿತ ಸುತನಿಗೆ ಗುರುವಿಂ
ಬಲ್ಲ ದೀಕ್ಷೆಯ ಕೊಡಿಸಲುದ್ಯೋಗಿಸುತ ತಡಕಲ್ಲ
ದಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯುವ ತಮ್ಮ ಕುಲಗುರು
ವಳ್ಳಿ ಯೋಗಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳನಂ
ನಿಲ್ಲದಾಗಳೆ ಕರೆಸಿ ಬಿನ್ನಪವೆಲ್ಲನುಸುರಿದನು

|| ೪೧ ||

ಹುಟ್ಟು ಶಿವಮತದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದ
ಶಿಷ್ಯ ಕ್ರಿಯದಾಚಾರುಗಳನುಂ
ಛಟ್ಟನರಿಯದಲಿದನಾದಡೆ ಹುಟ್ಟಿ ಫಲವೇನು
ಶ್ರೇಷ್ಠವೆನಿಪಾ ಮಂತ್ರ ದೀಕ್ಷೆಯ
ಕೊಟ್ಟು ಶಿವಲಿಂಗನನು ರಕ್ಷಿಸು
ಸೃಷ್ಟಿಗೀಶ್ವರಮೂರ್ತಿ ಗುರುಧಯವಾರ್ತಿ ಬಹುಕೀರ್ತಿ

|| ೪೨ ||

ಕಿತ್ತಿ ಪಚ್ಚಿದ ಸಸಿಗಳ್ಳದ್ವಿಯು
ಮತ್ತೆಚ್ಚತರ ದೀಕ್ಷೆ ವಿಧಿಯಿಂ
ಚಿತ್ತ ಪಲ್ಲಟಿಸುತ್ತ ಚಿತ್ತಭೆಯಿಂದ ರಂಜಿಸುವ
ವರ್ಧಲ್ಲಿದು ದೀಕ್ಷೆ ಸಂಸ್ಕಾರ
ಸತ್ಯ ಶಿವ ಶರಣೋತ್ತರೋತ್ತರ
ಪತ್ತಿಬಂದಾ ಮಾರ್ಗವಿದು ಶಿವಭಕ್ತಿ ಮೂಲವಿದು

|| ೪೩ ||

ಎಂದು ಗುರುಪದಕೊಂದಿ ಶಿವಗುಣ
 ನಂದನನ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ತವ ಕೃಪೆ
 ಯಿಂದ ಮೈದಡವುತ್ತ ಪೇಳ್ವಿನಿಘ್ನೆಯೇನೆಂದು
 ಸಿಂಧು ಸಮದಯ ಗುಣಿಯು ಕೇಳಲು
 ದ್ವಂದ ಕರಗಳ ಮುಗಿದು ಪೇಳಿದ
 ತಂದೆಯನಗಾ ಧರ್ಮ ದೀಕ್ಷಾಚಾರ ಕ್ರಿಯಾವೀಯ್ತೆ

|| ೪೪ ||

ಅಕ್ಕಟಾ ನೀನೇನು ಮರುಳನು
 ಚಿಕ್ಕವನು ನಿನಗೇಕೆ ದೀಕ್ಷವ
 ಬೆಕ್ಕಕಾಗದರಗೈವ ಗಿಳಿ ಬಾಳುವದಮದರಿಂದ
 ಹಕ್ಕಿ ಬೇಡನ ಬಲಿಯ ಮಧ್ಯದಿ
 ಸಿಕ್ಕು ಗಗನಕೆ ಪಾರ್ವನೆಂದರೆ
 ದಕ್ಕಿಯುಳಿಯುವದೆಂತು ನಿನಗಾದಿಕ್ಕಸವು ನೋಡಾ

|| ೪೫ ||

ಮಾಗಿ ಬಯಪುದೆ ಕೋಗಿಲಂ ವರ
 ಭೋಗಿ ಬಯಪನೆ ರೋಗವಂ ಗುಣ
 ಚ್ಯಾಗಿ ಬಯಪನೆ ದುರ್ಗುಣಂ ಸಿರಿವಂತ ದಾರಿದ್ರ್ಯ
 ವೀಗ ಬರಲೆನ್ನುವನೆ ಮತ್ಸ್ಯವು
 ಸಾಗಿ ಪೋಗ್ವುದೆ ಬಕನ ಬಾಯಿಗೆ
 ನೀಗು ಶಿವದೀಕ್ಷೆಯದ ಚಿಂತೆಯು ನೆನೆಯಲೇ ಬೇಡಾ

|| ೪೬ ||

ಗುರುವೆ ನೀಂ ಪೇಳುವದು ಸರಿಯೇ
 ಮರುಳನಿಗೆ ಧತ್ತುರಿಯ ಮಲಿಪರೆ
 ಮರಣೋನ್ಮುಖನಿಗೆ ನಂಜುಗೊಡುವರೆ ವಿರಹತಾಪನಿಗೆ
 ಅರಳ ಪಾಸಿಕೆ ಪಾಸಿಕೊಡುವರೆ
 ಬರಿದೆ ಬೆರ್ವಗೆ ಭೇಕತೋರ್ಪರೆ
 ದುರಿತಹರ ನೀವಿಂತು ಪೇಳ್ವರೆ ಬಾಳಿನ್ನಲ್ಲಿ

|| ೪೭ ||

ಎಂದರೆಲೆ ಶಿವಲಿಂಗ ನಿನ್ನನ
 ದಂದವನು ನೋಳ್ವುದಕೆ ತಿಕ್ಕಿದೆ
 ಚಂದ ಕಾಂಚನಮಕ್ಕಸಾಲಿಗವರೆಗೆ ತಿಕ್ಕಂತೆ
 ಮುಂದೆ ಕೃಷಿಕದ ಬೆದೆಯತೋಧಿಸು
 ವಂದದೊಳು ನಿನ್ನನವ ತೋಧಿಸಿ
 ದೆಂದು ಪೇಳುತ ದೀಕ್ಷೆ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ನೆರಹೆಂದ

|| ೪೮ ||

ಆಗಿದು ಗೋಚರ್ಮಳತೆ ಭೂಮಿಯ
ಬಗೆದು ಹರಳ್ತಂಜೆಲಬು ಇದ್ದಲಿ
ಬಗಟು ಮಾಡುತ ಸೋಸಿ ಮಣ್ಣಂತೆಗೆದ ಕುಣಿಯೊಳಗೆ
ಬಗೆದು ತೆಂಗ್ಗನ್ನೊಂದು ಬಾಳದ
ಮಿಗಿಲು ಬೇರಂ ಪೊಗರರನ್ನೆ
ದ್ವುಗಿದು ಪಟ್ಟಾಮಾರ್ಜನಂ ವಿರಚಿಸುತ ವೇದಿಕೆಯ

|| ೪೯ ||

ಬಾಳೆ ಕೆಂಬಂ ಬಿಳಿಯ ಕಬ್ಬಂ
ಸಾಲು ಸಾಲಾಗಿರಿಸಿ ಭಿತ್ತಿಯ
ಮೇಲೆ ಚಿತ್ರಿಸಿ ಬಸವ ಶರಣ ಪ್ರಮಥ ಸಮುಹವನಾ
ಮೇಳಿಸಿವಸಭೆ ಗೌರಿ ಶಂಕರ
ಎಳು ಋಷಿಗಳು ರುದ್ರ ಗಣರು
ಎಳುನೂರೆಪ್ಪತ್ತಮರಗಣದಾಳಿ ಮೊದಲಾಗಿ

|| ೫೦ ||

ರಾಜಿಸಿತು ಕತ್ತುರಿಯ ಸಾರಣೆ
ಮೋಜಿನ ಸುಕುಂಕುಮದ ಕಾರಣೆ
ರಾಜ ತರತರ ರಂಗವಲ್ಲಿಯ ಬಣ್ಣ ತುಂಬಿದರ್
ರಾಜ ಚೂಡ ನಭವನವೋವರ
ಪೂಜ್ಯ ಪ್ರಮಥಾಶ್ರಮವೊ ಇದೆಯೇಂ
ನೈಜ ನೈಜ ವಿಮುಕ್ತ ಶಿವ ಅನುಭವದ ಮಂಟಪವೊ

|| ೫೧ ||

ಮಕರದೋರಣ ರತ್ನದೋರಣ
ಮುಕುರದೋರಣ ಮುತ್ತದೋರಣ
ವಿಕಸಿತ ವರ ತಳಿರ ತೋರಣವೆಲ್ಲವಂಮೆರೆದು
ಭಕುತ ಮಾಹೇಶ್ವರರು ಶರಣರು
ಮುಕುತಿ ಕಾಂತರು ಸುಕೃತ ಶಾಂತರು
ಸಕಲಗುಣ ಸಂಯುತರು ಸಾಧುಗಳ ಪರಿಮಿತನೆರೆದು

|| ೫೨ ||

ಶೀಲ ಸಂಪನ್ನರು ಪಟಸ್ಥಲ
ಕೀಲ ಕರತ್ರಳವಾಂತಮಹಿಮರು
ಸಾಲು ಪಂಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಸುಜ್ಞಾನಿಗಳು ಕುಳಿತಿರಲು
ಬಾಲ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು ಮನ
ಮೂಲಹಂಕರವಳಿದ ಸುಮತಿಗ
ಳ್ಳಾಲ ಸೊಬಗಿಂದೆಸೆದುದಾ ಶಿವದೀಕ್ಷೆ ಮಂದಿರವು

|| ೫೩ ||

ಪಂಚ ಪಲ್ಲವ ಪಂಚ ಕೊಲ್ಲೆವ
 ಪಂಚ ಪತ್ರಿಗಳ್ಳಂಚ ಸುಮಗಳ
 ಪಂಚವರ್ಣದ ವಸ್ತ್ರ ಪಂಚಾಮೃತದ ಸಂಚಯವು
 ಪಂಚ ಧಾನ್ಯದ ಪಿಷ್ಟಗಳು ಸೆಲೆ
 ಪಂಚ ಕಲಶಗಳಿಂದ ಮೆರೆವಾ
 ಪಂಚಬಗೆ ಗುರುದೇವರಿಂ ಭರಮಾಗಿ ರಂಜಿಸಿತು

|| ೫೪ ||

ಪೂರ್ವ ದಕ್ಷಿಣ ಪಶ್ಚಿಮೋತ್ತರ
 ದ್ವಾರ ಕಲಶವ ಮಧ್ಯ ಹಿಮಕೇ
 ದಾರ ಗುರುಪೀಠಸ್ಥ ಕಲಶಾಚಾರ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯು
 ಪಾರಿವೇಷ್ಟನ ಪಂಚ ನವಗುಣ
 ದೋರ ಬಂಧನ ಗೈದು ಸೂತ್ರವ
 ನಾರ ಜತ ಚೆನ್ನಾಮ್ರ ಪಲ್ಲವದೂರ್ವ ಕುಸುಮಗಳಿಂ

|| ೫೫ ||

ಕಲಶವೊಂದಕ್ಕೆದು ಪೊನ್ನಂ
 ಎಲೆಯಡಕಿ ಖೊಬ್ಬರಿ ಬದಾಮಿಯು
 ಫಲವ ಮೊದಲಾಗಿಟ್ಟು ಲಲಿತ ಸುಬ್ರಾಹ್ಮಿ ಮಹೂರ್ತದಲಿ
 ತೊಳೆದು ಮೈ ಬಿಳಿದುಕುಲನುಡಿಸುತ
 ತಲೆಗೆ ವಂದೊಸ್ತವನು ಸುತ್ತುತ
 ತಳೆದು ಭಸಿತ ಶಿವಾಕ್ಷ ಮಾಲೆಯ ಬೆಳ್ಳಿ ಬಟ್ಟಲದಿ

|| ೫೬ ||

ತುಂಬಿ ಪೊನ್ನನು ನಂಬಿ ಗುರುಪದ
 ಕ್ಷೆಂಬಲದಿ ಶಿವಲಿಂಗ ಶಿಷ್ಯನು
 ಕುಂಭಿನಿಗೆ ಮೈಯಿಕ್ಕೆ ನಮಿಸಿದ ಬಿನ್ನಪವಗೈದು
 ಬಿಂಬ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ಮೂಡಿ ಗುರುವರ
 ಹಂಬಲೇನದು ಪೇಳು ನಿನ್ನದು
 ಮೆಂಬ ಗುರುವಿನ ವಾಕ್ಯದಪ್ಪಣೆಯಾಂತು ಗುಣನಿಧಿಯು

|| ೫೭ ||

ಶಂಭು ಶಿವಸಮ ಗುರುವರೇಣ್ಯನೆ
 ಶಂಭುವಿನ ಘನಪದವ ಪೂಜಿಸಿ
 ಶಂಭು ಸುಖ ಶರಧಿಯಲಿ ಮುಳುಗಾಡಿಪುದಕಾ ಪರಮ
 ಶಂಭು ದೀಕ್ಷವನಿತ್ತು ಮಲತನು
 ವೆಂಬುದನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಮಂತ್ರದ
 ದಿಂಭನೆನಿಸುವುದಯ್ಯ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಗುರುರಾಯ

|| ೫೮ ||

ನಡಿಯಬಲ್ಲಿಯೋ ಪೇಳಿದೊಲು ನೀ
 ನಡಿವೆ ಗುರುವೆ ಸತ್ಯವೇ ಸೂ
 ಳ್ನಡಿಯದಿಲ್ಲವು ತಮ್ಮ ಪದ ಪದ್ಮದಲಿ ತಿಲಮಾತ್ರ
 ಕೊಡು ತನುವ ಗುರುವಿಂಗೆ ಲಿಂಗದಿ
 ಇಡು ಮನವ ಚರತತಿಗೆ ಧನವಂ
 ಕೊಡುತಿರುವಿಯಾ ಇರುವೆ ತಥ್ಯವೆ ತಥ್ಯವಹುದಹುದು || ೫೯ ||

ಛದೊಡೊಳಿತೇನಹಲುಮೇಳುತ
 ಪಾದಕವನತವಾಗಿ ಗುರುಪದ
 ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲಿರಿಸಿ ಕುಶಮುದ್ರಿಗಳ ಬೆರಳಿನಲಿ
 ವೇದಿಸುತ ಗುರುಲಿಂಗ ಶಿರಕರ
 ವಾದಿ ಪೂಜಿಸಪ್ತ ತ್ರಿವಿಧದಿ
 ವೇದ ಘೋಷಣೆಯಿಂದ ದಿವ್ಯಸುವಾದ್ಯದಬ್ಬರದಿ || ೬೦ ||

ಶಿರದಿ ಗಂಟೆಯ ಬಾಜಿಸುತ್ತಂ
 ಗುರುವು ತನ್ನಯ ಹಸ್ತದಿಂದಂ
 ಶರೀರವೆಲ್ಲಕೆ ಪೂಸಿ ಭಸ್ಮವನೊರೆದ ಮಂತ್ರವನು
 ಚರಪದೋದಕ ನಲಿಸೆಗಳದೊಳು
 ಪರಮ ಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿ ಪೇಳಿದ
 ಶರಣ ಸತಿ ನೀ ಲಿಂಗವಿದು ಪತಿ ಮರೆಯದಿರು ಸತತ || ೬೧ ||

ಮಗುವೆ ಮರೆತರೆ ಸಿಗದು ಮುಂದಿದು
 ಜಗದಿ ಭೋಗದಿ ಮೊಗಡದಿರು ಮನ
 ಮುಗಿದು ಬಾಳ್ವದು ಲಿಂಗಚರಗುರು ಭಸಿತ ಮಂತ್ರದಲಿ
 ಸುಗುಣ ಚರ ಪಾದಾಂಬು ಶಿವನಯ
 ನಗಳ ಮಣಿ ಪ್ರಾಸಾದದಲಿ ನಂ
 ಬುಗೆಯನಿರಿಸುತ ಮೆರದಿಯಾ ಧರೆ ಧನ್ಯ ನೀನಾಗ್ನಿ || ೬೨ ||

ಮರೆಯದಿರು ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ
 ಮರೆಯದಿರು ಹರನಾಕ್ಷಿಭೂತಿಯ
 ಮರೆಯದಿರು ಚರನೊಕ್ಕು ದಂಚರಪಾದ ತೀರ್ಥವನಂ ||
 ಮರೆಯದಿರು ಪುರಹರನ ಮನುವನು
 ಮರೆಯದಿರು ಸತ್ಸಂಗವನು ದಿನ
 ಮರೆಯದೆ ಸುಗುಣ ಮಗನೆ ಪರರಿವರಿತುಮುಪಕಾರ || ೬೩ ||

ಮರವಿನೊಳು ಗೈಯದಿರು ಪಾಪಂ
 ಮರವೆಯಿಂ ಪರವನುತೆ ಧನವಂ
 ಬೆರತುಕೊಳ್ಳಲು ನಿರಯವನು ಸೇರುವದೆ ನಿಶ್ಚಯವು
 ತೊರೆಯದಿರು ಸತಿ ಸುತರ ಗೃಹವಂ
 ಜರೆಯದಿರು ಹಿತ ವಾಕ್ಯ ಹಿರಿಯರ
 ಕರುಣೆಯನಿಸುತ ಕಾಲಹರಣಿಸು ಶೀಲ ಚಿದ್ಬಾಲ

|| ೬೪ ||

ಆರು ಚಕ್ರಾರು ತತ್ವಗ
 ಛಾರು ಲಿಂಗಂ ನೂರುದ್ವಯ ಪದಿ
 ನಾರು ಸಲೆ ಸಕಲಾದಿಗಳ ಮತ್ತಾರು ಮುದ್ರೆಗಳ
 ಆರು ಶತ ಮೂರೇಳು ಸಾಸಿರ
 ಸಾರ ಜಪದ ವೀಕಾರವಾತ್ಮನ
 ತಾರತಮ್ಯ ಜ್ಞಾನ ಶೋಧಿಸೆ ಧೀರ ನೀ ಮುಕ್ತಾ

|| ೬೫ ||

ತನುವಿನೊಳ ಹೊರಗೊನೆವ ಲಕ್ಷದ
 ಕೊನೆಯ ಬಯಲಿನ ಮರೆಯ ನಿಲವಿನ
 ಘನತೆ ಗುಣ ಘಟಿತವು ಚಂಚಲಭಾವ ತಜ್ಜೀವಾ
 ವನಜ ಸೂತ್ರನಿವಾರಸೂಸಕೆ
 ಜಿನಗು ಜುಮಳ ರಜತರವಿಕಣ
 ದೇವಿಗಣು ಮಹತಕ್ಕೆ ಮಹಿ ಸಮವರಿದು ಸುಖಿಸೈ ನೀ

|| ೬೬ ||

ತನುವೆ ದೇಗುಲವಾತ್ಮ ಲಿಂಗವು
 ಘನಪರವೆ ಪ್ರಜ್ಞಲಿಪ ನೀವಿನೆ
 ಮನವೆ ಪೂಜಕ ಕರಣವರ್ಷಿತ ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ
 ಘನತರೋನ್ನತ ನಿಲವ ಸಾಧಿಸಿ
 ತನುಪರವೆಯೀಡಾಡಿ ಲಿಂಗದಿ
 ಮನವ ನೀಗಿರೆ ವೀರಶೈವೋತ್ಕರ್ಷ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ

|| ೬೭ ||

ವನಜ ಭವಹರಿ ಸುರಪ ಮುಖ್ಯರು
 ಮನುಮಿಷರು ತಾವಾದರಲ್ಲದೆ
 ಜನನ ಮರಣದ ಸೆಳವಿನೊಳು ಮುರಿದ್ವನನಮಾಗಿಹರು
 ತನಯ ನಿನಗಿದು ಸಾಧ್ಯವಾಹುದು
 ದಾನವರತಲನುಭವಿಯುಮಾದರೆ
 ಜನನ ಮರಣದ ಭಯವು ನಿನಗಂದಿಲ್ಲ ಸುಖವಾತ್ಮಾ

|| ೬೮ ||

ಬೋಧಕೃತವರ ಗುರುವಿನೊಜನವ
ನಾದರಿಸಿ ಕೇಳುತಲಿ ಮಣಿಯುತ
ಪಾದ ಕವನತನಾಗುತಷ್ಟಾವರಣ ಮಹಿಮೆಯನು
ಸಾಧಿಸುತಲಾರಾರು ಮುಕ್ತಿಯ
ಸಾಧಿಸಿದರವರಾದಿ ಚರಿತೆಯ
ಸಾದರದಿ ಪೇಳುತ್ತಲೆನ್ನದ್ಧಾರಗೈಯ್ಯುವದು

|| ೬೯ ||

ಎನುವ ತನುಜನ ಮನದ ಬಯಕೆಯ
ದನುವನರಿಯುತ ತಾಳಿ ಸಂತಸ
ಎನಿತು ಕೇಳ್ದರು ಬೇಸರಿಲ್ಲವು ಎನಗೆ ನಿನ್ನಿಂದಾ
ಘನದಯಾನಿಧಿ ಪೇಳತೊಡಗಿದ
ಸನುಮತಿಸಿಕೊಳ್ಳೈಯ್ಯ ನೀನತಿ
ಮನನ ಶ್ರವಣ ಧ್ಯಾನ ನಿಜದಿಂದೆನುತ ಗುರುರಾಯ

|| ೭೦ ||

ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರನ ವರ
ಚರಿತೆಯನು ಶ್ರೀ ಗುರುವಿನೋನ್ನತ
ಚರಣ ಸರಸಿಜ ಮಧುಕರನು ಮಡಿವಾಳ ನಾಮಕನು
ವರದ ನೀ ಸುಧೆ ಸಾಮ್ಯ ಕಾವ್ಯಂ
ಹರನ ಭಕ್ತರು ಕೇಳಿ ಸತ್ಪಥ
ಮೊರಕೊಳಗುಮಿಷ್ಟಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿಯು ತ್ರಿತಯ ಸಂಧಿಯಿದು

|| ೭೧ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೩೦ ಪದನು ೨೨೩೩೦ ಮಂಗಲಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಸಂಧಿ ೪

ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗನಿಗೆ ಅಷ್ಟಾ
ವರಣದೊಳು ಗುರುಲಿಂಗ ಮಹಿಮೆಯ
ನೊರೆದನಾ ಗುರುರಾಯ ಕಥೆಯಾಲಿಪುದು ಸಜ್ಜನರು || ಪಲ್ಲ ||

ಧರ್ಮವಾಹನ ಕರ್ಮನಾಶನ
ದುರ್ಮರಣ ವಾರಿಧಿಗೆ ಕುಂಭಜ
ಧರ್ಮತನುವನ ದಹನ ಕಾರಣ ಚರ್ಮಗಜವಸನಾ
ಧರ್ಮಗಿರಿದೌಕೇಶ ಸದ್ಗುಣ
ಧರ್ಮ ಭಕ್ತರ ಹೃದಯ ಸುನಿಲಯ
ಧರ್ಮ ಪೀಂಟಿದ ಧರ್ಮಪುರ ಶಿವಲಿಂಗ ಭವಭಂಗ || ೧ ||

ಹಿಮದ ಬಲು ಬಾಧೆಯನು ಕಂಠೆಯು
ಕ್ರಮದಿ ಕಳೆಯುವ ತೆರದಿ ಮಲತ್ರಯ
ತಮವ ಕೆಡಿಪುದು ಸತ್ಯವಷ್ಟಾವರಣಗಳು ಬಿಡದೆ
ಅಮಿತ ಜ್ಞಾನವನೊದಗಿಸುತ ಮನ
ವಿಮಲವಾಗುತ ನಿತ್ಯ ಸುಖದಾ
ಶ್ರಮಕೆ ಸಾಧನ ಶಿವಸ್ವರೂಪಂಚಿತ್ತಿಯಾನ್ವಿತವು || ೨ ||

ಗುರುವು ಲಿಂಗವು ಜಂಗಮಂ ವರ
ಚರಪದೋದಕ ಮಂತ್ರ ಭಸಿತಂ
ಹರನಯನ ಪ್ರಾಸಾದವಾವರಣಾಷ್ಟಮಿವು ತ್ರಿಪುರ
ಹರನ ಸಲ್ಲಿಲೆಯಲಿ ಸಿದ್ಧಾ
ಗಿರುವ ವೈಧರಯುದ್ಧರಿಪುದಕೆ
ಅರಿಯಲಿವುಗಳಲೆರಡುತೆರಮಾಗಿರ್ಕುವಿವರಿಸು ನೀ || ೩ ||

ಪರಮ ಮಂತ್ರಪ್ರಸಾದ ಪದಜಲ
 ವರ ಭಸಿತಮಿವು ಕ್ರಿಯಾ ರೂಪಾ
 ವರಣಮೆನಿಪವು ನಾಲ್ಕು ಧರೆಯಲಿ ಗುರುವು ಚರಲಿಂಗ
 ಹರ ನಮನಮಿವು ನಾಲ್ಕುಮರಿಯಲು
 ನಿರುತ ಚಿದ್ರೂಪಾವರಣ ಜಗ
 ನಿರವಿ ಗತಿ ಸುಖಸಾಧನವು ವರಭೋಗ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ

|| ೪ ||

ಪಾದಕುನ್ದತನಾದ ಶಿಷ್ಯನ
 ಶೋಧಿಸುತ ಮನ ಕರಣವೆಲ್ಲವ
 ನಾದಯಾಂಬುಧಿಯಿಟ್ಟು ಕರ ಶಿರ ಧರಿಸಿ ಲಿಂಗವನು
 ಬೋಧಿಸುತ ಮಂತ್ರವನು ಲಿಂಗಾಂ
 ಗ್ಗಾದಿ ತೋರುತ ತನ್ನ ಪರಿಮಾ
 ಞ್ಚಾ ಧುರಿಣ ಗುರುವರ್ಯನೊಂದಾವರಣಮೆನಿಸುವನು

|| ೫ ||

ಕರತಳಾಬ್ಬದಿ ಪೂಜೆಗೊಂಡಾ
 ಕರಣ ಸರ್ವಾಂಗದೊಳು ನೆರೆದುಂ
 ಬರದೆ ಮನ ಮರುಕೆಂಗ ಭಾವವ ಕಳೆದು ಸುಸ್ಥಿರದಿ
 ಮೆರೆವ ನಿಜ ಭಾವವನು ಸಂತ
 ಕರಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಲಿಂಗಸುಕಲಾ
 ತ್ರೈರಡನೆಯ ಆವರಣವಿದುವೆಂದರಿಯಲಹುದಾಗಿ

|| ೬ ||

ಪಡುಸ್ಥಲವ ಪಡು ಚಕ್ರವಾಘನ
 ಪಡು ಪ್ರಣಪ ಪಡುಲಿಂಗ ಪಡು ಮುಖ
 ಪಡು ಹಸ್ತ ಪಡು ಶಕ್ತಿ ಪಡುತರ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಸತತ
 ಬಿಡದೆ ಸುಪದಾರ್ಥ ಪ್ರಸಾದವ
 ಕೊಡಿಸಿ ಲಿಂಗದ ನೆನೆಹಿಲಿಸುವ
 ವಡಿಯ ಜಂಗಮಮೂರ್ತಿ ಮೂರಾವರುಣಮೆನಿಸುವನು

|| ೭ ||

ವಾಯುದಶವರ್ತನವ ಪಿಂಗಿಸಿ
 ತೋಯ ಪದ ದಶವಿದೆಸೆವಾಚರ
 ಣೆಯು ಸವಿಯದು ತೋರಿ ವಿಷಯ ಫಾಖಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಂ
 ಹೇಯವೆಂದೆನುತಾದಿ ಪಾಪದ
 ಮಾಯ ಮಾರಣ ಬೆದರಿಕೆಲ್ಲದೆ
 ಕಾರ್ಯನಿರ್ಮಲವೆನಿಪ ಪದಜಲ ಚತುರ್ಥಾವರಣ

|| ೮ ||

ಕಾಟಕೊಡುಹತ್ತಿಂದ್ರಿಯಗಳೊಳು
 ಕೊಟ ಮೂಡಿಸಿ ಲಿಂಗ ಬಿಡದೇ
 ಪಾರ್ವತಮಾವೇಕಾದಶ ಪ್ರಸಾದಮಿನಿತವನು
 ಕೋಟಲೆಯಮಿಲ್ಲದಲೆ ತಲ್ಲಿಂ
 ಗ್ವೇಟ ಮುಖದಿಂ ಸಲಿಸೆ ಭಕ್ತಗೆ
 ಮಾಟ ಮಂಗಲವ ಪ್ರಸಾದಂ ಪಂಚಮಾವರಣ

|| ೯ ||

ನೆಲಕೆಯೊಂದಣು ಸೂಸದಂದದಿ
 ನಲಿದು ಸರ್ವಾಂಗವನು ಬಿಡದಲೆ
 ಬೊಳಿದ ರಾಮಯ ಕಳೆವುದದು ನಿಶ್ಚಯವು ಭವಭಸಿತಂ
 ಸಲಿಲ ಭವಸುತ ಬರೆದ ಲಿಖಿತದ
 ಬಲವ ಕೆಡಿಪುದು ಹಮ್ಮುಹರಿಪುದು
 ಲಲಿತ ಪಟ್‌ಸ್ಥಲ ಪೊಂದಿಪುದು ಭಸಿತಂ ಪಟಾವರಣ

|| ೧೦ ||

ಮರುಳುಗಳನ್ನತ್ತರಕೆ ಬರಗೊಡ
 ದಿರಿಸಿ ದೂರದಿ ಪಾಪ ತಮದಿರ
 ದ್ವರಿಪ ಹಿರಿದುಃಪಾತಕ ತೃಣಕ್ಕಿ ಯೆಂದೆನಿಸಿ
 ಪರಮ ಸುಕೃತವನೊಬ್ಬಳಿಸಿ ಪುರ
 ಹರನ ಕರುಣವನಿತ್ತು ರಕ್ಷಿಪ
 ಹರನಯನ ಮಣಿಮಾಲೆ ಸಪ್ತಾವರಣಮೆನಿಪುದಿದು

|| ೧೧ ||

ಪಂಚಪಾತಕ ಮೂಲತರಿವದು
 ಪಂಚ ಬಾಣನ ವೈರಿತಾನದು
 ಪಂಚ ಪ್ರಣಮವು ಸ್ಮರಿಸೆ ಜಗ ಪ್ರಪಂಚ ಜನಗಳಿಗೆ
 ಪಂಚ ಸುಖವನಿತ್ತು ರಕ್ಷಿಪು
 ದಂಚೆಗಮನಾದಿಗಳಿಗಿರಿದು
 ಪಂಚಮುಖಿಭವ ಮಂತ್ರಮಿಂತಪ್ಪಾವರಣಮುಂಟು

|| ೧೨ ||

ಅದೊಡಲೆ ಶಿವಲಿಂಗ ಸುತನನ
 ಗಾಧಿ ಗುರು ಮಹಿಮೆಯನು ಪೇಳಲು
 ಸಾಧ್ಯಮಲ್ಲವಸಾಧ್ಯವಾ ದಯಗುಣಯ ಸಚ್ಚರಿತ
 ವೇದ ಸ್ಮೃತಿ ತತಿಗಳಿಗಗೋಚರ
 ವಾದಿ ಶೇಷಂಗರಿದು ಎನ್ನಿಂ
 ದಾದನಿತು ಬೋಧಿಸುವೆ ನೀನಾದರಿಸಿ ಕೇಳುವದು

|| ೧೩ ||

ಗುರುವೆ ಬೊಮ್ಮನು ಗುರುವೆ ವಿಷ್ಣುವು
 ಗುರುವೆ ಗೌರೀನಾಥನಾ ಸ
 ದ್ವಾರುವೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶೀಕ್ಷೆ ದೀಕ್ಷೆಯ ಮೋಕ್ಷ ಕಾರಣನು
 ಗುರುವೆ ಸರ್ವಾರ್ಥಿಪ್ಪದಾತನು
 ಗುರುವೆ ಕಲುಷಕು ಪಂಕಧೂತನು
 ಗುರುವೆ ಪುಣ್ಯ ಪುನೀತ ಪರಮ ಪವಿತ್ರ ಶುಭಗಾತ್ರ

|| ೧೪ ||

ಗುರುವರನೆ ದೇವಾಧಿದೇವನು
 ಗುರುವರನೆ ಜೀವಾಳಿ ಜನಕನು
 ಗುರುವರನೆ ಸದ್ಭಾವ ಸಂಮೇಲಕ ಸುಸತ್ಕುಲನು
 ಗುರುವರನೆ ಸದ್ಭಕ್ತಿ ಶೀಲನು
 ಗುರುವರನೆ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಮೂಲನು
 ಗುರು ಕರುಣ ಸಾಗರನು ಸತ್ಸುಖ ಭೋಗದಾಗರನು

|| ೧೫ ||

ಗುರು ವಚನ ವೇದಾದಿ ಸಾರವು
 ಗುರು ವಚನ ಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮಗಳು
 ಗುರು ವಚನ ಗುರು ಕೃಪೆಯು ಕೈವಲ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವು
 ಗುರು ಪದದ್ವಯ ಪೂಜೆ ಗಿರಿಜಾ
 ಪರನ ಪೂಜೆಯದಾಗೆ ಮರೆವುದು
 ಗುರುಚರಣ ಕೃಪೆಯಲ್ಲದೀ ಧರೆಯೆಂತು ಬಾಳುವದು

|| ೧೬ ||

ಗುರುವಿಗಿನ್ನಾರಿಲ್ಲ ಸರಿ ಸ
 ದ್ವಾರವಿಗಿಂ ಮಿಗಿಲಿಲ್ಲವಾಪರ
 ಗುರುವಿಗಿಂದತಿಯಧಿಕಮಾಗಿಹ ವಸ್ತುಮಿಲ್ಲೆಂದು
 ಹರನು "ನಗುರೋರಧಿಕಮೆ"ಂದುಸು
 ರಿರುವನಾ ಕಾರಣದಿ ಗುರುವಿನ
 ಚರಣ ಸರಸಿಜ ನಿರುತ ಭಜಿಸಲು ಪರಿಹರವು ಬಂಧ

|| ೧೭ ||

ಧರಗೆ ಹರನಿಂ ದೈವವಿಲ್ಲವು
 ಕರಣಿಕೆಂದುಂಟಿಟ್ಟು ರುಚಿಯು
 ಲೈರದ ಸೂಮಾತೆಯಳಿಗಿಂದಂ ಪ್ರಿಯಕರರಿಲ್ಲ
 ತರುಣಿಗಿಂ ಸುಖಭೋಗಮಿಲ್ಲತಿ
 ವರನ ಸೋಲಿಪ ಭವನುಮಿಲ್ಲಯ
 ಪುರದಿ ಗುರುವಿಂದಧಿಕ ಸೇವ್ಯರುಮಿಲ್ಲ ಧಟವಾಗಿ

JAGADGURU VISHWARADHYA
 ANA SIMHASANA JNANAMANOR
 LIBRARY

Jangamawadi Math, Varanasi
 Acc. No. 7969

|| ೧೮ ||

ಧರಣಿಯೊಳಗಿಹ ನರರು ಮುನಿದೊಡೆ
ಹರನದನು ಪರಿಹರಿಪನಾ ಪುರ
ಹರನು ಮುನಿದೊಡಮದನು ಪರಿಹರಿಸುವನು ಗುರುವರನು
ಗುರುವರೇಣ್ಯನು ಮುನಿದೊಡದ ಪರಿ
ಹರಿಸುವವರಿಲ್ಲೆಂದು ಶ್ರುತಿ ತಾ
ನರಪುವದು ಗುರುಮನ್ಯು ಧನ್ವೆಂಬಿತಯೋಕ್ತಿಯಲಿ || ೧೯ ||

ತರಳ ಕೇಳಿ ಶಿವಲಿಂಗನಿದಕಾ
ನೊರವೆನೊಂದಿತಿಹಾಸ ಪೂರ್ವದಿ
ಗುರುವಚನ ಮಂತ್ರವನು ಸ್ಮರಿಸುತ ಮುಕ್ತಿಯನು ಪಡೆದ
ಪರಮಮರಗುಂಡದಲಿ ಪಂಡಿತ
ರರಸನಾಗಿಹ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ
ಗುರುವರಾರ್ಯರ ಶಿಷ್ಯ ಗುರುಭಕ್ತಯ್ಯ ತಾನಾಗಿ || ೨೦ ||

ನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ಗುರುಸೇವೆಯಂ ಮನ
ಮುಟ್ಟಿ ಮಾಡುವ ಧನ್ಯ ಸೇವ್ಯವು
ಕಷ್ಟ ಜನ್ಮಕೆ ಕಾರಣನಾಗುತ ಹುಟ್ಟುವದೆ ನಿಜವು
ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗುರುಪದ ಪೂಜೆ ಸುಖವು
ತೃಪ್ತ ಮೂರ್ತಿಯ ಧ್ಯಾನಮನಲಯ
ಶಿಷ್ಯ ಗುರುಕೃಪೆ ನಷ್ಟಗೈವದು ಮರಣ ಜನನವನು || ೨೧ ||

ಎನುತ ಗುರುಪದವಿನಿತು ಘನವೆಂ
ದನುನಯದಿ ನಂಬಿರುತ ಕರುಣ ಸು
ವಿನಯ ಸತ್ಯಾಚಾರ ಶಮದಮೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೂಡಿ
ಮನದೊಳಾದರು ಪರರಿಗಪ್ರಕೃತಿ
ಯಣಿಸದತಿ ಸನ್ಮಾರ್ಗದೊಳಗಿಹ
ನಿನಿತು ಗುಣಿಯಧಿಕಾರಿ ಲಕ್ಷಣಯುತನು ಗುರುಭಕ್ತ || ೨೨ ||

ಸತತ ಸೇವೆಯ ಗೈಯ್ಯತತಿಹಿತ
ಮೃತವ ಸಾಧಿಸಿ ಮನದಿ ಸದ್ಗುರು
ಯತಿಯ ಪದಪದ್ಮವನು ಪೂಜಿಸಿ ಧನ್ಯನಿಸುವನು
ವಿತತ ಸತ್ಕರ್ಮಗಳನಾಸಿಸಿ
ಮತಿಯೊಳಿಸುವನಲ್ಲ ತಮಲನ
ಮತಿಶಯದ ಗುರುಭಕ್ತಮೂಲನು ಸತ್ಯ ಗುರುಭಕ್ತ || ೨೩ ||

ಇರುತಲೊಂದಿನ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ
 ಗುರುವು ಶಿವ ಪ್ರಾಸಾದ ಸಲಿಸುತ
 ಲಿರಲು ಹಿಂಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯರ ಬರವು ಸಮನಿಸಲು
 ಕರೆದು ಸರ್ವರ ಸೇವೆ ಕೈಕೊಳು
 ತಿರದೆ ಗುರುಭಕ್ತನನು ಪೊಗಳಲು
 ಬಂದ ಕೊಂಡಾಡುವರುಮವನನು ಸರಿಯಮಿದುಮಲ್ಲ || ೨೪ ||

ವೆಂದು ಹಿಂಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯರು
 ನಿಂದಿಸುತ್ತಲಿರುತಿರುವದನು ತಿಳಿ
 ದಂ ದಯಾನಿಧಿಯಿಂದ ಗುರುಭಕ್ತನ ಸುಗುಣಗಳನು
 ಸಂದ ಶಿಷ್ಯರ ವೃಂದಕ್ಕೆ
 ಮುಂದುಗಾಣಿಸಬೇಕುಮವನಿಗೆ
 ಬಂದ ನಂದೆಯ ಗೊಂದಲಳಿಪುದಕೊಂದು ಯೋಚನೆಯ || ೨೫ ||

ಮಾಡಿ ಹರುಷಂಗೂಡಿ ಮುದ ತಾ
 ವ್ಯಾಡ್ವ ಮಂಚವ ಶೃಂಗರಿಸುತಾ
 ಛಾಡ ಶಿಷ್ಯರ ಬರಿಸೆ ಬರವಾಡುತ್ತಲಿ ಬಂದರೆಗೆ
 ಗಾಢನಾಳೆ ಕರೆದು ಸರ್ವರ
 ನೋಡಿ ಗುರುವರನೆಂದ ಮಂಚದಿ
 ಕೂಡಿರೆನುತಲಿ ನೇಮಿಸಲು ವಲ್ಲಿಂದರವರಾಗ || ೨೬ ||

ಗುರುಮನುಜನೆಂಬವನು ಗುರುಧನ
 ಹರಿಸಿ ತಿಂಬುವ ಕಿರಿಯ ಕುನ್ನಿಯು
 ಗುರುಮಂಚವೇರುವನು ಗುರುಪದ ವಂದನಾಲಶನು
 ಪರವಸ್ತು ಸಾಧಕನು ಛೇದಕ
 ಪರ ಸತಿಯ ಪರಜೀವ ಬಾಧಕ
 ಪರ ಸಮಯ ಬೋಧಕನು ನರಕದೊಳಿಳಿವನಿದು ಸತ್ಯಂ || ೨೭ ||

ವಲ್ಲಿ ನಾವೆನುತವರು ಗುರುವಚ
 ನಲ್ಲವೀಪರಿ ಪೇಳ್ವುದಲ್ಲವು
 ಸಲ್ಲದಿದು ನಮಗೆನುತ ಸರಿದರು ಹಿಂದಕವರಾಗ
 ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನದೇವ ಗುರುವರ
 ಬಲ್ಲ ಗುರುಭಕ್ತನನು ಕರೆಯುತ
 ನಿಲ್ಲದಾಗಳೆ ಸಾರಿದರು ತವ ಚಾರುವಚನವನು || ೨೮ ||

ಏರು ಮಂಚದಮೇಲೆ ಕೀರ್ತಿಯ
ಸಾರು ಧರಣಿಯ ತಲದಿ ಬೀಜವ
ನೂರು ಗುರುಭಕ್ತಿಯ ಸುಧಾರಸಪೀರು ಜವಸಾರು
ತೋರು ಸದ್ಗುಣಮೀರು ಭೀತಿಯ
ಪಾರು ಸಂಕಲ್ಪಗಳ ಪಲ್ಲವ
ಸಾರಮೃದುಪಾಸಿಕೆಯ ಮಂಚದಿ ಪವಡಿಸುವದೆನಲು

|| ೨೯ ||

ಗುರು ವಚನವೇದಾಳಿ ಸಾರವು
ಗುರು ವಚನ ಮಂತ್ರಾಳಿ ಮೂಲವು
ಗುರು ವಚನ ಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮಗಳ ಬೇರು ಘನಮೇರು
ಗುರು ವಚನ ಸುಧೆ ಸಾರ ಸದ್ಗುರು
ವರ ವಚನ ರಜನೀಶ ಮದಕರಿ
ಗಿರಿಯನೇರಲಸಾಧ್ಯವಿರಿವಿಗೆ ಸಾಧ್ಯಮದರಂತೆ

|| ೩೦ ||

ಏರಿ ಮಂಚವನಾಗ ಕುಳಿತನು
ಕೂರ ಶಿಷ್ಯರು ನೋಡಿ ಕೋಪವ
ನೇರಿ ಘುಡುಘುಡುಸುತಲಿ ಧೂರ್ತರು ಪೊಡೆಯಬೇಕೆಂದು
ಚೀರಿ ಗೊಡಗೊಡನ್ವಾಕುತಿರಲದ
ಸಾರ ಹೃದಯವನು ಕಂಡು ಶೂಲವ
ನೂರಿಸಿದನಿದನೇರ ಬನ್ನಿರಿ ನೀವೆ ಘನಘನರು

|| ೩೧ ||

ಬಾಲಕರು ನಾವೇರಬಲ್ಲವೆ
ಶೀಲ ನವಗುರು ಭಕ್ತೆ ಮೊದಲೆ ಎ
ಶಾಲ ಮಂಚವನೇರಿದಂತಿದನೇರಿ ಕುಳ್ಳಿರುವ
ಲೀಲೆಯಿಂದವನನ್ನೆ ಕರೆಯಿರಿ
ಕೀಳರೆಂದೆಮ್ಮವನು ಜರಿಯಿರಿ
ಕಾಲನರಮನೆ ಶೇರಮನೆ ಸೇರಲು ಚಿತಾಯ್ತವನ ಘಣಿಬರಹು

|| ೩೨ ||

ವಲ್ಲಿ ರಾಯಲೆ ವಲ್ಲವೈಗುರು
ಸೊಲ್ಲನಾಡಲು ಬಹುದೆಮಿಲ್ಲವು
ಮಿಲ್ಲತನವೆಂದೆಂದು ಗೈಯ್ಯಲು ಬಾರದವನೊಳಗೆ
ಸುಳ್ಳನಾಡೆವು ನಿಮ್ಮಯಾಪದ
ಪಲ್ಲವದಿಯೆಂದೆಂದು ಗುರುವರ
ಕೊಲ್ಲದಿರು ನಮ್ಮನಿಬರೆಲ್ಲರನವನೆ ಘನಮಹಿಮ

|| ೩೩ ||

ಯತಿಯೆ ಬಾ ಯತಿತಿಲಕ ಬಾ ಯತಿ
ಯುತನೆ ಬಾ ಮಮಸುತನೆ ಬಾ ಗಣ
ಪತಿಯೆ ಬಾ ಸದ್ಗತಿಯೆ ಬಾ ಸನ್ನುತನೆ ಜವ ಬಾಬಾ
ಕೃತಕ ಶಿಷ್ಯರ ಗೆಲ್ಲಬಾ ದು
ಮೌಠಿಗಳಿಂದೆಯ ನಿಲಿಸಬಾ ವರ
ಕ್ಷತಿಯ ತಳದಲಿ ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯ ಲತೆಯುಪಬ್ಬಲಿ ಬಾ || ೩೪ ||

ಕಲಿಸು ಭಕ್ತಿಯ ಜಗಕೆ ಗುಣಗಣ
ನಿಲಿಸು ದೂಷಕರಾಳಿ ವಚನವ
ಗೆಲಿಸು ಶಿವ ಸಮಯವನು ಪರ್ಬಿಸು ಪುಣ್ಯವರ ಪ್ರಭೆಯ
ಬೆಳೆಸು ಮುಕ್ತಾಂಗನೆಯನಂತ್ವರ
ನೊಲಿಸು ಗಣವೃಂದದೊಳು ಕೀರ್ತಿಯ
ನೆಲಿಸು ನಿಲಿಸಿದ ಶೂಲವೇರಲುಮಲಸ ಬೇಡೆಂದಾ || ೩೫ ||

ತಾಳಿ ಗರ್ಭವ ಚೇಳು ಬಾಳದು
ಬಾಳೆ ಫಲವಿತ್ತಿದೆ ಬಾಳದು
ಕಾಲು ಹಿಂದಕೆ ಸರಿದ ವೋಲೆಯಕಾರ ರಣದೊಳಗೆ
ಬಾಳುವದುಯಂತಕಟ ಶಿಷ್ಯನು
ಶೀಲ ಗುರುವಚನವನು ಮೀರಲು
ಕೇಳುಭವದಲಿ ಪುಟ್ಟಿಸಾಯ್ದುದು ಬಿಡನುಮೆಂದೆಂದು || ೩೬ ||

ಮೋಕ್ಷ ಸಾಧನ ಶೀಲಗುರುಪದ
ಕಾಂಕ್ಷೆಯಂತಿಹುದಂತೆ ವರ್ತಿಪ
ನೀಕ್ಷಿಸದೆ ದುಃಶಿಷ್ಯರನು ಮತಕೆಳಸಚಿತ್ತವನು
ಶೀಕ್ಷಿಸುತ ಗುರುವಚನ ಸೇವೆಯು
ಪೇಕ್ಷೆಗೈಯ್ಯದೆಯವರ ಕರುಣ ಕ
ಟಾಕ್ಷ ಬಲದಲಿ ಶೂಲವೇರುತ ಮೇಲೆ ಮಂಡಿಸಿದ || ೩೭ ||

ಗಾಳಿಗಂಜುದೆ ಮೋಡ ಪಿಡಿದಕೆ
ರಾಳಕಂಜುದೆ ತಂಡ ಭೀತಿ ಪ
ವ್ಯಾಳಕಂಜುದೆ ಗಂಡಭೇರುಂಡೆಂಬ ತೆರನಂತೆ
ಚೇಳಿಗಂಜುದೆ ಕೆಂಡ ಹಾರುವ
ದೊಳಿಗಂಜುದೆ ಗುಂಡ ಮರಣದ
ಗೋಳಕಂಜನು ಪುಂಡನದರಂತಿದ್ ಗುರುಭಕ್ತ || ೩೮ ||

ಕಾಲ ಕರ್ಮದ ಭೀತಿಯಿಲ್ಲದೆ
 ಶೂಲ ಮೊನೆಯಲಿ ಕೇಳಿಸಿರುತಿರೆ
 ಶೀಲ ಸದ್ಗುಣ ಲೋಲನಂ ಜನ ಕಂಡು ಬೆರಗಾಗೆ
 ಪಾಲಿಸೆನುತಲಿ ಸರ್ವ ಶಿಷ್ಯರ
 ಜಾಲ ಗುರುಪದಕೆರೆಗೆ ಕರುಣ ವಿ
 ಶಾಲ ಕರೆಯಲು ಗುರು ನಿರೂಪದಲಿಳಿದು ಬರಲಾಗೆ

|| ೩೯ ||

ವೃಣಮದಿಲ್ಲವು ನೋವುಮಿಲ್ಲವು
 ಮುನಿಸುಮಿಲ್ಲವು ಕಿನಿಸುಮಿಲ್ಲವು
 ಮಣಿಯುತಿರ್ಥನು ಕಿಂಕರತ್ವದಿ ಮರೆವ ಗುರುಪದದಿ
 ಮಣವ ಬಿದಿರೇ ದೇವವಾಹನ
 ಸನುತ ದಂಡಿಗೆಯಾಗ್ಗದೇ ನಿಜ
 ವೆನುತಲ್ಲರಸುತಲಿದರ್ ಶಿಷ್ಯರಕೂಡಿ ಸೇವೆಯನು

|| ೪೦ ||

ಗೈಯ್ಯುತಿರಲೊಂದಿವಸ ಗುರುಪದ
 ಪೋವಿ ಪೂಜಿಪ ಪೂಜೆ ಗಾನವ
 ಪೂವು ತರಲೊರಟಿರಲು ಗುರುಪದರಕ್ಷೆಯಡಹಲ್ವೆ
 ಜೀವದಲಿ ತಳಮಳಿಸಿ ಗುರುದ್ರೋ
 ಹಾವರಿಸಿತಕಟೆಂದು ಮರಗುತ
 ಭಾವಶುದ್ಧಿಗೆ ತನ್ನ ಚರಣವ ಕಡಿದು ಬಿಡುಟಿದನು

|| ೪೧ ||

ಎಲ್ಲರಾಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡು ಸದ್ಗುರು
 ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಪಂಡಿತರಿಗಿದ
 ನೆಲ್ಲವರರುಹಲುಮಲ್ಲಿಗವರೈತಂದು ಕರುಣದಲಿ
 ಮೆಲ್ಲನಾರೈವುತಲಿ ನೋಡಲು
 ಬಲ್ಲಿದ ಗುರುಭಕ್ತನಡಿ ಮೊದ
 ಲಲ್ಲಿರುವ ತೆರನಾಗಿ ಬುಲ್ಲವಿಸುತ್ತ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ

|| ೪೨ ||

ಹರಸಿ ತಮ್ಮಯ ಚರಣ ಕಮಲದಿ
 ಇರಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯನಿತ್ತು ಲಿಂಗದಿ
 ಬೆರೆಸಿ ನಿರವಯವಾದರೆಲೆ ಶಿವಲಿಂಗ ಸೂಸಂಗ
 ಅರಿದುಕೊ ಗುರುಭಕ್ತಿಯಿಂತಿದ
 ನೊರೆವೆ ನಿನ್ನೊಂದಿಂಥ ಚರಿತೆಯು
 ಹರುಷದಿಂದಾಲಿಸುತಲಿವರಣ ದೊರೆಯಿಸು

|| ೪೩ ||

ಚೋಳಮಂಡಲ ಧರಣಿಯಲಿ ಸುವಿ
ಶಾಲಮಂದ ಪುತ್ತೂರಿನಲಿ ಗುಣ
ಶೀಲವೇಳ್ಕುತ್ತರನು ಗುರುವರ ಭಕ್ತನಾಗಿರುತೆ
ಮೇಲು ವೀರ ಶಿವಾರ್ಯರಿಂದಲಿ
ತಾಳಿ ಶಿವವೀಕ್ಷೆಯನು ನಿರುತಂ
ಪಾಲಿಸುತ ಗುರುಲಿಂಗವೊಂದೆಂದು ಭಾವಿಸುತ || ೪೪ ||

ಪಾಲಿಸುತ ಧನಕನಕ ಸಂಪದ
ಸಾರವೆಲ್ಲವ ತೊರೆದು ಗುರುಪದ
ವಾರಿ ಜವನಗಲಿರನು ಒಂದರಘಳಿಗೆ ತಡೆಯದಲೆ
ಚಾರುಗುಣದವನಿಂತು ಸೇವೆಯ
ಕಾರಣಕೆ ಕಾರಣನುಮಾಗಿದ
ವೀರಶೈವೋತ್ಕೃಷ್ಟ ಸಜ್ಜನ ಶಿಷ್ಟ ಭವನಷ್ಟ || ೪೫ ||

ಮನದೊಳೂಹಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಯೆ
ಳ್ಳನಿತು ಸುಖವೆಂಬುವನು ಕಾಣೆನು
ಗಣಿಸಲಾರದ ದುಃಖದಿಂ ಕೊಡಿದುದು ಸಂಸಾರ
ಮನುಜರಿಂತಿದನರಿಯರಲ್ಲಾ
ಘನದಲ್ಲದ್ದವವಾದ ಮಾಯನು
ಘನತೆಯೆಂತಿದು ಜನರ ಮುಳುಗಿಸುತಿಹುದು ನರಕದಲಿ || ೪೬ ||

ಒಡವೆಯಿಲ್ಲದ ಚಿಂತೆ ಸುತರನು
ಪಡೆಯದಿದ್ವರು ಚಿಂತೆ ಬಲುತವ
ಮಡದಿ ಜಾರಿಣಿಯಾಗೆ ಚಿಂತೆಯದಷ್ಟರೊಳಗೋರ್ವ
ಮಡಿದುಪೋದರು ಚಿಂತೆ ಬಳಿಹೀ
ವಡಲಿಗಾಮಯ ಬರಲು ಚಿಂತೆಯು
ಸುಡು ಸುಡೀ ಸಂಸಾರದೊಳು ಸುಖವೆಲ್ಲಿ ತೋರುವದು || ೪೭ ||

ಬರದೆ ಮಾಣವು ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಗ
ಳಿರದೆ ಬರದೆಮೊಡನೆ ವಿತ್ತವು
ದೊರೆಯಲಾರದು ಮುಂದಕೀ ನರಜನ್ಮವೆಂದರಿತು
ತೊರೆದು ಸಕಲಾಶೆಯನು ನಿಶ್ಚಲ
ದರುವಿನಲಿ ಗುರುಪಾದ ಪದ್ಮಕೆ
ಮೊರೆಯು ಪೊಕ್ಕಿರುತ್ತಿದ್ವವೇಳ್ಕುತ್ತರನು ನಿಜಮನನು || ೪೮ ||

ಧನಿಕನಾದರೆ ಸೌಖ್ಯವುಂಟೆಂ
 ದೇಣಿಸುವರು ಚಿತ್ತದಲಿ ವಮ್ನಯು
 ಧನಮದದಿ ಸುಖವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿಹುದು ಸಂಸಾರ
 ಧನಿಕರಿಗೆ ಕೇಳ್ ದುಃಖ ಬಂದರೆ
 ತನುವಿನಾಸೆಯವರಿಗು ಮರಿಯದ
 ಘನ ಮಹಾ ಸಂಕಟವೆ ಬರುವದು ತಿಳಿದು ನೋಡಿದರೆ || ೪೯ ||

ನೀರಿರಲು ಕಪ್ಪೆಗಳು ಕೆರೆಯನು
 ಸೇರುವವು ಬತ್ತಿದರೆ ಮೆಲ್ಲನೆ
 ಜಾರುತಿಹವದರಂತೆ ತನ್ನೊಳಪಾರ ಧನವಿರಲು
 ಸೇರುವರು ಬಂಧುಗಳು ತದ್ಧನ
 ತೀರಿದರೆ ದಾರಿಯಲಿ ಕಂಡರು
 ಓರೆಮುಖದಿಂದೋಡುತಿರುವರು ಬಂಧುವಾಪ್ತರರು || ೫೦ ||

ಧರಣಿಯೊಳುಮೀ ದೇಹ ಸಾವಿರ
 ವರುಷ ನಿಲ್ಲದೆ ಸಂಪದವು ಸು
 ಸ್ಥಿರವೆ ಮೃತ್ಯುವ ತಡೆವರೇ ಸತಿ ಸುತರು ಬಾಂಧವರು
 ಬರಿದೆ ಕಾಲನ ದೂತರಿಗೆ ಬಾ
 ಯ್ವೆರೆಯದಲೆ ಗುರುವರನ ನಾಮ
 ಸ್ಮರಿಸುತಿರುವದು ಲೇಸು ಎನಗೇಬಾಯಿ ಬಲುಸೋಯಿ || ೫೧ ||

ಮೂರು ದಿನಗಳ ಬಾಳಿಕೆದು ಕೆ
 ಕ್ಷಾರೆ ಕಾಣುತಲಿದುರ್ಮೀ ಸಂ
 ಸಾರ ವಿಷ ತಲೆಗೇರಿ ಮರೆತದನೆನೆಗೆ ಸರಿಸಮರು
 ಆರಿಹರುಮಂಥದಿಕ ಹಮ್ಮಿನ
 ಭಾರವನು ಪೊತ್ತಿರದೆ ಗುರುವಿನ
 ಪಾರ ಮಹಿಮೆಯ ಭಾರಪೊರುವದೆ ಲೇಸು ಜಗದೊಳಗೆ || ೫೨ ||

ಕಪ್ಪೆ ಸರ್ಪನ ಪೆಡೆಯ ನೆರಳಲಿ
 ಇಪ್ಪ ಪರಿಯಂತನೆಗೆ ಸಂಸಾ
 ವ್ಯಾಪ್ತಲಾರೆನುಮಕಟಮಿದ ನಾನೆಂತು ಸೈರಿಸಲಿ
 ತಿಪ್ಪಿ ಕೆದರಲು ಕಪ್ಪುರೊಗ್ಗಿಯೇ
 ತುಪ್ಪ ಸವಿಗಂ ಶುನಕನಲಗಂ
 ವಪ್ಪಿ ನೆಕ್ಕಲು ರಸನೆ ಪರಿವದು ಸತ್ಯ ಸುಖವಿಧ್ಯ || ೫೩ ||

ಸತೆಯ ಸಂಸಾರದಿಟವಿದಲ್ಲವು
ಕುಟಲ ಕುಹಕ ಕುಚೇಷ್ಟಮನವದು
ಘಟವುಮದರಿಚ್ಛೆಯಲಿ ಪರಿದಾಡುತಲಿ ಬಳಲುವದು
ದಿಟವ ನಂಬದೆ ಜನರ ಮರಣದ
ನಟನೆಗೊಳಗಾಗುತಲಿ ಸಂಶ್ರುತಿ
ಚಟದಿ ಚರಿಸುವದೆಂದು ಧಿಟಿ ಗುರುಪಾದ ನಂಬಿದಾರ್

|| ೫೪ ||

ಒಡೆಯ ಗಂಡನ ಸೇವೆಯಲಿ ತಾ
ಮಡಿಯದಿರುತಿಹ ಸತಿಯು ಲಿಂಗವ
ಸಡಗರದಿ ಪೂಜಿಸದಲಿರು ಶಿವಭಕ್ತ ಗುರುಪದವ
ಬಿಡುತ ಮಲಗಲು ದ್ರೋಹ ಶಿಷ್ಯಗೆ
ಮಡಿದು ಪೋಗಲಿ ಮೂರುಜನ ಪಾ
ಲೊಡದ ಗೋವಿಗೆ ಕುಡಿಯದಾ ಕರುಬಿಟ್ಟ ತರನಂತೆ

|| ೫೫ ||

ಭುಜಗ ಮುಖದಲಿ ಸಿಕ್ಕ ಭೇಕನು
ನಿಜದಿ ಹಾರುವ ನೋಣವನಾಸಿಸಿ
ನಿಜವ ಕಳೆದಂತಾಯ್ತುವಿ ಜಗಬಾಳು ಬಲುಕಾಳು
ಕುಜನ ಗೆಳೆತನ ಬಲು ದುಃಖವು
ಸುಜನರೊಯಿರವೆ ಲೇಸೆನಿಪ ನುಡಿ
ಭಜಿಸಿ ಗುರುವಿನ ಪಾದ ಸನ್ನಿಧಿತ್ಯಜಸದಿರುತಿಹನು

|| ೫೬ ||

ಸೆರೆಮನೆಯೊಳಿಹ ನರನು ತನ್ನಯ
ಸೆರೆದಿನಗಳವಧಿಯನು ಬಯಸುವ
ತೆರದೊಳಿ ಸಂಸಾರದೊಳಗಿಹ ದುಃಖವನು ತಿಳಿದು
ಪರತರಾತ್ಮಾನಂದ ಸಿದ್ಧಿಗೆ
ಗುರುಪದಾಬ್ಜದ ಸೇವೆಗೈವು
ತ್ರಿರುವವೇಳ್ಕುತ್ತರನ ಚರಿತವ ನೋಡಿ ಗುರುವರನು

|| ೫೭ ||

ಎಲೆ ಸುತನೆ ಧನಕನಕ ಕುವರ ಸು
ಲಲನೆ ಗೃಹ ಮೊದಲಾದ ಸಂಪದ
ವಲಸಿ ಹಗಲಿರುಳೆನ್ನ ಬಳಿಯೊಳು ನೆಲಸಿರುವದುಚಿತೆ
ಸುಲಭ ನಿನ್ನಾಲಯಕೆ ಪೋಗುತ
ಒಲಿದು ಸಂಸಾರವನು ಗೈಯ್ಯುತ
ಮಲಘಾ ಮತಿಯಪವಾದ ಬಾರದ ತೆರದಿ ವರ್ತಿಸು ನೀಂ

|| ೫೮ ||

ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲಾ ಚಾರವಿಲ್ಲವು
 ದಾನಧರ್ಮಕ್ಕೆವರು ದೂರಭಿ
 ಮಾನಮಿಲ್ಲವು ಭೂತದಯ ಮೊದಲಿಲ್ಲ ಮನೆಯೊಳಗೆ
 ದೀನ ದುಷ್ಟರು ಧೂರ್ತಪುಣ್ಯವಿ
 ಹೀನರುಂಭವಿ ನೀಚ ಪಾತಕ
 ಧ್ಯಾನಿರು ಮನೆ ಮನೆಯದಲ್ಲವು ಖಡುಗದ ಮೊನೆಯು || ೫೯ ||

ರುದ್ರಘೋಷಣವಿಲ್ಲದಾ ಮನೆ
 ರುದ್ರಚರ ತೀರ್ಥಿಲ್ಲದಾ ಮನೆ
 ರುದ್ರ ಶರಣರ ತೃಪ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಮನೆಯು ಮನೆಯಲ್ಲ
 ಕ್ಷುದ್ರ ದೈವದ ಘೋಷದಿಂ ಬಲು
 ಛಿದ್ರ ವಾಕ್ಯದ ಬಲುಹಿನಿಂ ಗುಣ
 ರೌದ್ರ ರೂಪದಿ ಮೆರೆವದದು ಮನೆಯಲ್ಲ ಹುಲಿಮನೆಯು || ೬೦ ||

ಸಲ್ಲಲಿತ ಸುತನೆನ್ನ ನಾಮವ
 ನಲ್ಲ ನುಡಿಯಲು ದುರ್ಗುಣಂಗಳು
 ಮಲ್ಲವೇಕಾಗುತ್ತ ಮೆರೆವವು ನಿನ್ನಧೀನದಲಿ
 ಸೊಲ್ಲನಾಲಿಸಿ ಪೋಗು ನೀನೈ
 ವಲ್ಲನುವದದು ಬೇಡ ಬಿಡುಮನ
 ದಲ್ಲಣವ ಘನತೆಯನು ಘಳಿಸಲು ಪೋಗುತ್ತರ ಸಾಗು || ೬೧ ||

ಭಾಗ್ಯ ಬರೆ ಬಡತನವ ಬೈಪರೆ
 ತಾಗಿ ಬಿದ್ದವನೆತ್ತಿ ಒಗೆವರೆ
 ಮೇಗೆ ಮಡುವನೀಸಿ ಬಂದವನನ್ನು ಮುಳಗಿಪರೇ
 ಭೋಗ ಭ್ರಮೆಗಳನಳಿಪ ಸದ್ಗುರು
 ಯೋಗಿ ತವಚರಣವನು ಕಾಯ್ದುಗೆ
 ಪೋಗುಯಂದನಲಾಗದೆನಂ ನೀಗೈ ಮಮ ಪ್ರಾಣ || ೬೨ ||

ಬೇಡವೆಳ್ಳುತ್ತರನೆ ಕೆಡನುಡಿ
 ಬೇಡ ನಿನ್ನಾಲಯಕೆಯೋರ್ವನೆ
 ಬೇಡ ನಮ್ಮಡಿಯುಗಳವಗಲಿರಬೇಡ ಮಮ ಪುತ್ರಾ
 ಜೋಡು ಜಗದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಎನ್ನಯ
 ಜೋಡು ಪದರಕ್ಷೆಗಳು ನಂಬಿರು
 ನಾಡ ಜನ ರೀತಿಫುಲಿ ಗೃಹ ಕೃತ್ಯವನು ನಡಿಸೆಂದು || ೬೩ ||

ಹರಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಡಲಾಗ ಗುರುವರ
ಭರದಿ ವೇಳ್ಕುತ್ತರನು ತನ್ನಯ
ಸಿರಮೊಳಾನುತ ದ್ವಂದ ಪಾದುಕೆಗಳನು ನಿಲಯಕ್ಕೆ
ಬರುತ ಪೂಜೆಯ ನಿತ್ಯ ನಡೆಸುತೆ
ಪೊರಗೆ ಕಾರ್ಯಕೆ ಪೋಗ್ವದಾದರೆ
ಶಿರದಿ ಪದರಕ್ಷೆಗಳ ಧರಿಸುತ ಚರಿಸುತಿರುತಿರ್ದ

|| ೬೪ ||

ಕುರುಡ ಕಂಣ್ಣಡದಂತೆ ನಮೆಯವ
ತಿರುಕೆ ಕಡವರ ಕಂಡ ತೆರನಂ
ಭರದಿ ರೋಗದಿ ಕೊರಗುವನಿಗಂಮೃತವು ಸಿಕ್ಕಂತೆ
ಗುರುಪದದ್ವಯರಕ್ಷೆಗಳನಂ
ಶಿರಮೊಳಿಲ್ಲದೆ ಚರನೆಂದಿಗು
ಮರರೆ ಗುರುಪದ ಶೀಲ ಸತ್ಯವಿಲೋಲ ಹತಕಾಲ

|| ೬೫ ||

ಒಪ್ಪಿ ಕುರುಡನ ಕೈಯ್ಯ ಕೋಲಂ
ತಪ್ಪೆ ಹೆಳವನು ಕೊಡ್ವ ಬಂಡಿಯು
ತಪ್ಪಲಿದ್ದಲ್ಲಿರುವದೊಂದಡಿಯಿಡಲು ಬರದಂತೆ
ಸ್ವಪ್ರಮೋದದ ರಕ್ಷೆಗಳನಂ
ಸುಪ್ರಕಾಶದ ಶಿರದಿ ಧರಿಸುದೆ
ಅಪ್ರಯೋಜನ ಕಾಯಕೆನುತಂದೊತ್ತು ತಿರುಗುವನು

|| ೬೬ ||

ಗುರುಪದಕೆ ಬಾಗಿದ್ ಶಿರವನು
ಪುರಹರನು ತಾನಾದರಾಗಲಿ
ಮರದುವಮ್ಮೆಯು ನಮಿಸಲಾರೆಂದೆಂಬ ಬಿರುದವನು
ಧರಿಸಿ ತನ್ನಯ ಪೊಲದ ಕಾರ್ಯವ
ನಿರುತ ಮಾಡುತ ಗೃಹಕೆ ಬರುತಿರ
ಲರಿದು ನಿಜರೂಪವನು ತಾಳುತ ಹರನು ಬಂದವನ

|| ೬೭ ||

ಮುಂದೆಸಿಲ್ಲಲು ಗಿರಿಜೆಯಾಣ್ಣನ
ಕಂದೆರದು ನೋಡುತಲಿ ಮನಸಿನ
ದಂದುಗಕ್ಕೊಳಗಾಗದಲೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಾಗಿದನು
ಕಂದುಕಂಧರ ಗಾಬರಿಸಿ ಮ
ತ್ತಂದುವೋಡುತಲಡ್ಡ ಬರುತಲೆ
ಮುಂದೆನಿಂದನು ಮತ್ತೆ ನಡೆದನುಮಾಗ ಶಿವತರುಬಿ

|| ೬೮ ||

ಸುರಪ ಸುರಜನಾಭನಜ ಮುನಿ
 ದರರು ದಿಕ್ಪಾಲಕರು ಮಮರರು
 ಮರದು ಸಪ್ತದೊಳೊಮ್ಮೆ ಕಾಣದ ರೂಪವಂ ಕಂಡು
 ಎರಗದಲೆ ನೀನೇಕೆ ಸುಮ್ಮನೆ
 ಚರಿಸಿ ಪೋಗುವಿ ಪೋಪ ಬಗೆವಿ
 ಸ್ವರಿಸೆನಲು ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ವೇಳ್ವುತ್ಪರನುಮಾಗ

|| ೬೯ ||

ವನಜ ಶರಹರ ನಿಮಗೆ ಮನವದು
 ಮಣಿದು ಎರಗಿಹುದಲ್ಲದೇ ಮ
 ತ್ತನುವು ಎರಗುವದೇಕೆಯೆನ್ನಯ ಮಸ್ತಕದಿ ಇರುವ
 ಮಿನುಗುತಿಹ ಪಾದುಕೆಯು ನಿಮ್ಮುವ
 ದೆನುವದಿದು ಪುಸಿದಿಟವೊ ಪೇಳಿಸೆ
 ಕನಕ ಪರ್ವತವಾಸಿ ಮೆಚ್ಚುತ್ತ ತನ್ನ ಪುರಕೊಯ್ದಂ

|| ೭೦ ||

ಸತ್ಯ ಗುರುವರ ಮಹಿಮೆಯಿಂತಿದು
 ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳಿದನು ಶಿವಲಿಂಗ
 ಗೋತ್ರಮನೆ ಗುರುಪದವ ನಂಬುತ ಧನ್ಯನೆಂದನಿಸು
 ಮತ್ತೆ ಲಿಂಗದ ಮಹಿಮೆ ಪೇಳ್ವುದು
 ಕರ್ತು ಗುರುವರನೆಂದು ಪದದಲಿ
 ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಶಿರಬಾಗಿ ನಮಿಸಲು ಪೇಳತೊಡಗಿದನು

|| ೭೧ ||

ಲಿಂಗ ಮಹಿಮೆಯನೊರೆವ ಸುತ ಶಿವ
 ಲಿಂಗ ನಿನ್ನಯ ಮನ ಕರಣಗಳು
 ಲಿಂಗವಾಗುತ ಕೇಳುಮದರಿಂ ಲಿಂಗ ಮಹಿಮೆಯದು
 ಸಂಗಿಸುತ ನಿನಗದರ ಸುಖದಿಂ
 ದಂಗ ಲಿಂಗದಿ ಏಕವಾಗುತ
 ಲಿಂಗಜಾರಿಯ ಪದವ ಸೇರುವಿ ತುಂಗ ಭಕ್ತಾಂಗಾ

|| ೭೨ ||

ಲಿಂಗ ಬಿಟ್ಟಿನ್ನಿಲ್ಲ ಸರ್ವವು
 ಲಿಂಗಮಯವಾಗಿರುವದಲ್ಲದೆ
 ಲಿಂಗ ಬಾಹ್ಯಂ ನಾಸ್ತಿಮಂದಿಹುದಾಗಮದ ವಚನ
 ಲಿಂಗ ನಿಷ್ಕಲ ವಸ್ತು ನಿರುಪಮ
 ಲಿಂಗ ಚಿದ್ವನ ಶಾಂತಿ ನಿರವಯ
 ಲಿಂಗ ಚೇತನರೂಪ ಭವಭಯಲೋಪನಿರ್ಲೇಪ

|| ೭೩ ||

ಕಂದ ನಿನಗಾಂ ಪೇಳುವೆನು ಮಿದ
ಕೊಂದು ಪೂರ್ವದ ಕಥೆಯನಾಲಿಸು
ನಂದಿರೂಪನು ಬಸವಕಲ್ಯಾಣೈಷ್ಟ ಸಮಾನವಲಿ
ಇಂದುಮುಖಿ ಇಂದೀವರಾಕ್ಷಿಯು
ಮಂದಯಾನೆ ಸುಮಂದ ಹಸಿತೆಯು
ಕಂದ ಕುಟ್ಟಿಳರದನೆ ವಾರಾಂಗನೆಯು ಕಮಳಾಯಿ

|| ೭೪ ||

ತುಂಗ ಪಡುಲಿಂಗಾಂಗ ಭಾವೆಯು
ಪುಂಗ ಶಿವಚರ ಕಂಗ ನೀವೆಯು
ಮಂಗಳಾಯನಿ ಮಾರನಂಗನೆಯಿಂದ ಮಿಗಿಲಿಹಳು
ಲಿಂಗ ನಿಷ್ಠಾಪರಳು ಭಕುತಿಯ
ಲಿಂಗಡಲ ಪರಿಮೆರೆವಳಾ ವಾ
ರಾಂಗನೆಯುಮಲ್ಲವಳು ಸತ್ಯವು ಸರ್ವಮಂಗಲೆಯು

|| ೭೫ ||

ಇರುತಲೊಂದಿನ ಹರನ ಸಭೆಯಲಿ
ಸುರಮುನಿಪ ಬರಲದನು ನೋಡುತ
ಹರನು ಕೇಳ್ವನು ಧರೆಯ ಕಲ್ಯಾಣ್ಣರದ ಸಂಗತಿಯ
ಕರಮುಗಿದು ಮುನಿವರನು ಜವಜಗ

ದಿರವನರುಪಲು ಚರಿಸಿ ಬಂದೆನು
ಪರಮ ಕಲ್ಯಾಣ್ಣರದೊಳೊಂದುರುತರದ ಚರಿತೆಯನು

|| ೭೬ ||

ಕಂಡು ನಾ ಬಲು ಧನ್ಯನಾಗುತ
ರುಂಡಧರ ನಿನಗರುಹಬಂದೆ ಭೂ
ಮಂಡಲದಿ ಮತಿವಂತೆ ವಾರಾಂಗನೆಯು ಕಮಳಾಯಿ
ಪುಂಡ ವಿಟಜಂಗಮರ ರತಿಸುಖಿ
ಗೊಂಡು ಸುಖಿಪಳು ಲಿಂಗಮುಖಿದಿಂ
ಭಂಡ ಜಗಜನಕಂಡರವರನು ಮುಟ್ಟಿದಿರುತಿಹಳು

|| ೭೭ ||

ಕರಿಗೆ ಮದವಾಮದ ಕಳಿಗಳಾ
ಚರಣದ್ವಿತ್ರಯಗಳಿಗೆ ಸರಸಿಜ
ಸರಸಿ ಜಕ್ಕದ ಕುದಕೆಯು ಸರಸರಕೆ ಬನಬನಕೆ
ಪುರವು ಪುರಕಾ ಹರನ ಭಕ್ತರು
ಪರಮ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗಿಷ್ಟಾ
ವರಣ ಘನ ಘನದಿರವಿನಲಿ ಚರಲಿಂಗ ಘನವೆನುತ

|| ೭೮ ||

ಲ ಪರಮ ಕಮಳಾಯಿ ನಿಮ್ಮಯ
 ರೂಪ ಜಂಗಮವರ್ಯರೇ ತನ
 ಗೋಪರೆನುತಾಮಾಪಸುತ ಸಮರದಲಿ ಲಿಂಗವನು
 ಗೌಪ್ಯ ಮಂಚದ ಕಾಲಿಗಿರಿಸುತ
 ಕೈ ಪೆರಗು ತೆಗೆಯದಲೆಯೊಂದನು
 ಸ್ಥಾಪಿಸುತಲೀಪರಿಯಕೊಪರಭೋಗಿಸುವಳವಳು

|| ೭೯ ||

ಎನುತ ಪೇಳಲು ಮನಸಿಜಾರಿಯು
 ನೆನವುತೊಂದ್ಯುಕುತಿಯನು ಮನದಲಿ
 ಮನಸಿಜನ ಪಳಿವಂದ ರೂಪವನಾಂತನಾಕ್ಷಣಕೆ
 ಘನಗಜಾಜಿನವರದುಕೊಲದಿ
 ಘಣೆ ಕಡಗ ಮಣೆ ಕುಂಡಲಂಗಳು
 ಮಿನುಗುತಿರೆ ಮೈಭಸಿತವೆ ಶ್ರೀಗಂಧಮಯವಾಗೆ

|| ೮೦ ||

ಶಶಿಯ ಕಲೆ ಕಿವಿದೆಸೆಯ ಕೇದಿಗೆ
 ಕುಸುಮ ಮಾಲೆಗಳಾಗಿ ಶಿರ ಸರ
 ಹೊಸದ ಜಡೆ ಚಂದ್ರಾಗೆ ಘಣೆಗಣ್ಣೆಂಪುತಿಲಕಾಗೆ
 ನಿಷವ ಕಂಠದ ಕತ್ತರಿಯ ಗೆರೆ
 ಮಿಸುಪ ಗಂಗೆಯು ಗಂಧತ್ವಲಂ
 ವೃಷಭ ನಾರದರೊಡನೆ ವಸುಮತಿಗಿಳಿದ ವಿಟಿವನು

|| ೮೧ ||

ಬರುತ ಪುರವನು ನೋಡುತ್ವೆತರೆ
 ಮರೆದ ಬಸವನ ಮಂದಿರವನಾ
 ತುರದಿ ಒಳಪೊಕ್ಕಾಗ ವಿಟವೃಂದವನುಗೂಡುತಲಿ
 ಪರಮ ಪಡ್ರಸದನ್ನ ಸವಿಯುತ
 ಲಿರವೆ ಸುಮತಾಂಬೂಲ ಗಂಧವ
 ಧರಿಸಿ ಬಸವಗೆ ತನ್ನ ನಿಜದೋರದಲೆ ಪೊರವಂಟಾ

|| ೮೨ ||

ನಂದಿ ನಾರದರನ ಕೂಡುತ
 ಮುಂದು ತಾನಾಗುತಲಿ ಮೋಹದಿ
 ಜಿಂದ ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿ ಯಾವುದೊಯೊಂದು ಮೆರಸುತಲಿ
 ಇಂದುಶೇಖರನಾಗ ಬರುತಿರ
 ಲುದು ದಿನಮಣೆ ಕುಡು ತನ್ನಯ
 ಕಂದನನು ಮುನಿದಿಹನುಮಿವನೆದುರಾನುಮಂತಿರಲಿ

|| ೮೩ ||

ಎನುತ ಮನನೋಯುತಲಿ ಪೋದನೋ
 ಎನುವ ತೆರದಲಿ ದಿನಪ ಪಶ್ಚಿಮ
 ವನಸಿಂಧಿಯ ನಂದಿಳಿದನೆಂಬೋಸ್ವಮಯವಾಯ್ತು
 ಅನಿತರೊಳು ಸಂಧ್ಯಾರುಣವು ಬಲು
 ಘನತೆವೆತ್ತುತ ಪರ್ಬುತಿರಲಾ
 ದಿನಪನೊಯಿರಿಯು ಕಂಡುಮಿದುಯಂಮೊಯಿರಿ ಬರಿದಿಟವು || ೮೪ ||

ಸಾಕುಮಿದನಂ ನೂಕಿರೆನುತಲಿ
 ಕಾಕುತಮವೇ ಕೊಬ್ಬಳಾಯ್ತೆನೆ
 ಲೋಕವೆಲ್ಲವ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಾಡುತಲಿ ತಮಮುಸುಕೆ
 ಶ್ರೀ ಕನಕಗಿರಿವಾಸ ಶಿವನಾ
 ನೇಕ ಮಹಿಮಾಪ್ರಭೆಯು ಜಗದಲಿ
 ಯಾಕರಿಸಲೆಂದಿದು ಬೆಳಗಲು ತಮವು ಮುರಿದೋಡೆ || ೮೫ ||

ಹರನು ತಾನಾದರದಿ ನಾರದ
 ಪರಮ ನಂದಿಯಕೂಡಿ ಬರುತಿರೆ
 ಮೆರೆವ ಕಮಳಾಯಿನಿಯ ಮಂದಿರದಂದವನು ಕಂಡು
 ಬೆರೆಗುವಡುತಂ ನಿಲಲು ದಾಸಿಯ
 ರರಿದು ವಾರ್ತೆಯು ಬೀರೆ ಒಡತಿಗೆ
 ಭರದಿ ಕೇಳುತ ಪೊರಗೆ ಬರುತಂ ಕಂಡು ಹರುಷದಲಿ || ೮೬ ||

ಬಂದ ಜಂಗಮದೇವನಂ ಶಿವ
 ನೆಂದು ಹಿಗ್ಗುತಲಿದಿರು ಬರುತಾ
 ನಂದದಿಂ ಕೈಮುಗಿದು ಕರತಂದಾಗ ಮಂಚದಲಿ
 ಹೊಂದಿ ಕೂಡಿಸುತವರ ವರಚರ
 ಣಂದು ತೊಳೆಯುತ ಸೆರಗಿಲೊರಸುತ
 ಗಂಧ ಸುಮಫಲ ತಾಂಬೂಲಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ಮುಂದಿರಿಸಿ || ೮೭ ||

ದೀರ್ಘದಂಡವ ಪಾಕೆ ಸೂಭ
 ಕ್ಷಾಗ್ರಗಣ್ಣಾನಂದಿ ಕಡು ಬೆರ
 ಗಾಗ್ರಹಿಸಿ ನೋಡುತ್ತ ದನ್ಯಳು ಮಾನ್ಯಳಿವಳೆಂದು
 ವ್ಯಾಘ್ರಚರ್ಮಾಸನನು ನಗುತ ಸ
 ಮಗ್ರವವಳಿರವರಿತು ಮೇಳಿನೆ
 ಶಿಘ್ರದೇಳುತ ಬಂದು ನಮಿಸಲು ಮುನಿಪ ಬೆರಗಾದ || ೮೮ ||

ಕುರುಳೊ ಯತಿಗಳ ಕೊರಳೆದುರುಲೋ
 ವರ ಮುಖಪೋತದ್ವಯನಳಿಸುವ
 ಮೆರೆವ ಶಶಿಪುರ್ಬುಗಳೊತದ್ವಕ್ಷಾಂತ ಕೋದಂಡ
 ತರುಣಮಕ್ಷಿಯೆ ತದ್ವಿರತಿ ತೃಣ
 ದಿರವ ಮೇಯುವ ಹರಿಣ ಸುಲಿಪ
 ಲ್ಪರಮ ಮುನಿತ ಪದದ್ರಿಧೂಳನ ವಜ್ರಮೆನಲುಗಿ

|| ೮೯ ||

ಪಂಚಮುಖನನು ಮಂಚದಿರಿಸಿರೆ
 ಮುಂಚೆ ಮುಂಚೆದೊಡು ಬರುತಲಿ
 ಚಂಚಲಾಕ್ಷಿಯರೆಲ್ಲ ಸುಮಗೊಂಚಲದಿ ಪೂಜಿಸುತೆ
 ಪಂಚ ಪಡ್ಡ ಸುಸ್ವರದಿ ಪಾಡಲು
 ಮಂಚ ಗಮಸುತ ಕುಣಿಯ ಚರವಿಟ
 ಯೇಂ ಚೆಲ್ಲನಿವನೆಂದು ಗಾಯನ ಕಲೆಯ ಬೀರಿದರು

|| ೯೦ ||

ಅಚ್ಚಿ ಮೂರನ ಮುಂದೆ ಜವ್ವನೆ
 ಮುಚ್ಚಿ ಕಣ್ಣೆಕಾಲ್ಕಳಂತಾ
 ಬಿಚ್ಚಿ ನರ್ತನವಾಡಲದು ನೆರೆನೆಚ್ಚಿ ಶಿವತಾನು
 ಮಚ್ಚಿರಿಯೆವಿವಿಳಿಗೆ ರಂಭೆಯು
 ತುಚ್ಚ ತುಚ್ಚವು ಸರಿಯ ಬರಳೆಂ
 ದ್ವುಚ್ಚ ಶಿವನ ಗುರುತ ತನ್ನಚ್ಚಿಯನು ಮುಚ್ಚಿದನು

|| ೯೧ ||

ತಿಳಿಯು ಶುಳಿದಾರನ್ನ ಪಣ್ಣರು
 ಗಿಳಿಯ ಕೋಗಿಲೆ ಹರಿಣ ಖಿಗಮಿಗ
 ಗಳಿಗೆ ಫಳಪಾಲ್ಕುಗಳ ಮೆಲಗೊಡುವ ಹೊತ್ತಾಯ್ತು
 ಫಳಲನೇಳಿರಿಯೆಂದು ನೆವನಂ
 ದಳೆದು ಜಾರಲು ನಂದಿ ನಾರದ
 ರಿಳೆಯ ಶಿವಬಸವನನು ಕಾಣುತಲೀಗ ಬಹೆವೆಂದು

|| ೯೨ ||

ಪೊರಗೆ ಪೋಗಲುಮವರ ಚರಿತೆಯ
 ನರಿದು ಹರ ತಾಂ ಶಿರವದೊಗುತ
 ಲಿರದೆ ಕಮಳಾಯಿನಿಯೊಳುಂ ಸುರತೆಸಗಲುವಾಗ
 ಸರಸ ಪರಿಮಳದಪ್ಪ ಗಂಧವ
 ನಿರದೆ ಪೂಸುತ ಕರ್ಮವೀಳ್ವ
 ನಿರಿಸುತೊದನದೊಳೊಕ್ಕು ದಂತಾಕೊಂಡು ಪರಿಣಮಿಸೆ

|| ೯೩ ||

ಭರದಿ ತೆಕ್ಕೆಯೊಳ್ಳೆರೆದು ಮೋಹದಿ
ಪರಮ ಕಚಕುಚ ಪಿಡಿದು ಮುದ್ದಿಸೆ
ಕೊರಳ ಲಿಂಗದ ಸಜ್ಜೆ ಮಂಚದ ಕಾಲಿಗಿರುತಲಿ
ವರಕರವ ವಂದಿಟ್ಟು ಮೇಲನು
ಸುರತ ಸುಗ್ಗಿಯೊಳ್ಳೆರೆತು ಮೈ ಬಲು
ಪರಿಯ ತಾವ್ವಮರತಿಯ ಸಮರಸವಾಗಿ ಭೋಗಿಸುತೆ

|| ೯೪ ||

ಮನವರಿದು ಒಳಸರಿದು ಕಲೆಗಳ
ಘನವರಿದು ತಣವರಿದು ಜಾತಿಯ
ವನುವರಿದು ಬೋಸರಿಸಿ ಪಲ್ಲಟಿಸುತ್ತ ಮೂದಲಿಸಿ
ಮುನಿದು ಪೋಡ ಸಕಲಾಸ್ಥಲ ಚುಂ
ಬನದ ನಾನಾ ಕೌಶಲಗಳಿಂ
ದನುಭವಿಸುತಿರಲೆಲ್ಲರಂತಲ್ಮಿವರು ಜಗವಂದ್ಯರಾ

|| ೯೫ ||

ನಾಡೆ ಸುಮಗಂಧಾಸ್ವನೆಯ ಮೂಸಿ
ನೋಡಲಾಚಾರ್ ಲಿಂಗವದು ಮು
ದ್ದಾಡುತ ಧರಾಮೃತದ ವರತೀರ್ಥಮದು ಗುರುಲಿಂಗ
ನೋಡೆ ರೂಪಮುತೋಷದೊಳು ತೊನೆ
ವಾಡುವದು ಶಿವಲಿಂಗಮದು ಮೇಣ್
ಗಾಡತರದಾಲಿಂಗನಂ ಮಾಡುವದೆ ಚರಲಿಂಗ

|| ೯೬ ||

ನುಡಿಯ ಪರಣಾಮವನೆ ಪೂರ್ತಿ ಪೂ
ದೊಡನೆಯದುವೆ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗವು
ಕಡೆಗೆ ಸರ್ವಂತ್ಯಪ್ತ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯಮದು ಮಹಾಲಿಂಗ
ಬಿಡದೆ ಯಾರನು ಹೊಂದಿ ರತಿಸುವ
ಜಡಜಮುಖಿಯವಳೇನು ಸೂಳೆಯೆ
ನುಡಿಯಬಾರದು ಮೃಡನ ಸೇವಿಪ ಭಾವೆ ಲಿಂಗಾಂಗಿ

|| ೯೭ ||

ಎಂದರಿದು ರತಿಗೂಡಿ ಪಡ್ಲಿಂ
ಗಂದು ತುಷ್ಟಿಯಮಾಡಿ ಮಿಗೆ ಮುದ
ವಿಂದ ನಲಿದಾಡಿದಳು ಹರವಿಟನಿಂದೆ ಕಮಳಾಯಿ
ಹೊಂದಿದಾನಂದದಲಿ ಮೈಮರ
ದಂದು ಲಿಂಗದೊಳಿಟ್ಟು ಕರಜವ
ವಿಂದ ಕಡಿಯಕೆ ತೆಗೆಯೆ ಲಿಂಗದಿ ಹರಣಮೇಕಾಯ್ತು

|| ೯೮ ||

ಅರಿದು ಶಿವತಾಂ ಬಂದು ಪೊರೆಯಕೆ
 ಸುರ ಮುನಿಪ ನಂದಿಯನು ಸಂಗಡ
 ಕರೆದುಕೊಳುತಲಿ ಭರದಿ ತ್ರಿಪುರಾಂತಕನ ಗುಡಿಸೇರೆ
 ಧರಗೆ ಈ ವಾರ್ತೆಯನು ಬೇಗನೆ
 ಅರುಹಬೇಕೆಂದಾಯುಧಂ ಪಥ
 ತ್ವರದಿ ಚೀರಿತು ಕುಕ್ಕು ಕೂಕೂಯೆಂದು ಗಂಭೀರದಿ || ೯೯ ||

ವಿಮಲ ಮಾನಸ ಹೃದಯ ಕಮಳೆಗೆ
 ಕಮಲಧರನೊಯ್ದದನು ಕೇಳುತ
 ಕಮಲಸಖಿ ನಮಮನುತ ಭ್ರಮಿಸುತಲೇಳುಮಶ್ವಗಳ
 ಕ್ರಮವ ನೋಡದಲ್ಲೂಡಿ ಸಾರಥಿ
 ಕ್ರಮರಹಿತ ತನುಕೂಡಿ ಬಂದನು
 ತಮವ ಕೆಡಿಸುವ ಕಮಲ ಸಮೂಹದಿ ಕೂಡಿ ಮೂಡಣದಿ || ೧೦೦ ||

ಪಾರೆ ಗಗನಕೆ ಪಕ್ಷಿನಿಕರವು
 ಮಾರಹರನಾಲಯದಿ ಗಂಭೀರ
 ಭೇರಿ ಜಾಗಟಿ ತಾಳ ಮೃದ್ವಳಿ ಮೀರಿ ಬಾರಿಸಲು
 ಸಾರಸಾಯಿಮಚಾರಿಯರು ನಲು
 ಮೇರಿ ಜನನಿಯ ಲಿಂಗಪೂಜಾ
 ಗಾರ ಸಾರಣೆಗೈದು ಧೂಪಾರತಿಯ ಮೊದಲಾಗಿ || ೧೦೧ ||

ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಸರಕುಗಳನೆ
 ಲ್ಲಂಗೈಸಿ ನೆರವೇರಿಸುತ ಶಯ
 ನಂಗೈವ ಮಂದಿರದಿ ಮರಣವನಾಂತ ಕಮಳೆಯನು
 ಕಂಗಳಿಂದೀಕ್ಷಿಸುತ ಶಿವಶಿವ
 ತುಂಗಕುಚೆ ಮಡಿದಿಹಳುಮಕಟಾ
 ಜಂಗಮಾರ್ಯನುಮಿಲ್ಲ ಕೌತುಕಮೇನಿದೆಂದುಮಕ್ಕಾ || ೧೦೨ ||

ಆಕ್ಕಟಕ್ಕಟ ನಮಗೆ ಭುವಿಯೊಳು
 ದಿಕ್ಕುದಸೆ ಯಾರವ್ವ ಕಮಳಾ
 ಯಕ್ಕ ನಿನ್ನ ಸುಮುಕ್ಕಿದವರಾರೆಮಗೆಯುಸುರಕ್ಕ
 ತಕ್ಕ ನುಡಿಗಡನಾಡು ಎಮ್ಮೊಡ
 ಲಕ್ಕ ಬೆಂಕಿಯು ಪತ್ತಿಯುರಿವದು
 ಲೆಕ್ಕವಲ್ಕುಕ್ಕಣ್ಣ ನಿಮಗಿದು ದುಃಖಪಡಿಸುವದು || ೧೦೩ ||

ದಾಸತನದಲಿ ಸೇವೆಮಾಡಲು
 ಬೇಸರವು ನಾವೇನುಗೊಂಡೆವೆ
 ಸೋಸದಾ ಜಲ ಪತ್ರಿ ಸುಮಗಳನಿತ್ತರಿವರೆಂದು
 ರೋಷಗೊಳ್ಳುತ ಮುನಿದಿಯೇಂ ಗುಣ
 ಭೂಷೆಯೆಂಮೊಡನೇಕೆ ಮುನಿಸವು
 ಹಾ ಶಿವನೆ ಮಹಾದೇವ ನಮ್ಮೊಳು ದೋಷವೇನಿಹುದು || ೧೦೪ ||

ನಿನ್ನ ರಾತ್ರಿಯೊಳ್ಳೆನ್ನ ಚರವಿಟ
 ನನ್ನು ಕೂಡುತ ರತಿಯ ಸುಖವಂ
 ಸನ್ನು ತಾಮಳಲಿಂಗಕರ್ಪಿತವೆನ್ನು ವದು ಮರೆತೇ
 ನೆನ್ನು ತಸುವಂಬಿಟ್ಟಿಯೋ ಭವಿ
 ಕುನ್ನಿ ಸ್ವಪ್ನದಿ ರತಿಯ ಗೈದನೆ
 ಬನ್ನವಾವುದು ಬೀರು ಸುಖಜನರನ್ನ ಗುಣಚನ್ನೆ || ೧೦೫ ||

ಮಾಡಲಾರದ ಸೂಳಿ ಜಂಗಮ
 ಕೂಡಿ ಪೋದರೆ ಗಂಟೆ ಶಾಶ್ವತ
 ನಾಡೆ ಮಾರನುವಂಥ ರೂಢಿಯ ಗಾದೆ ನುಡಿಯಾಯ್ತು
 ಬೋಡಿ ವಿಟ ಜಂಗಮನ ಕೂಡಲಿ
 ಹಾಡು ನಿನಗಾಯ್ತವ್ವ ಸುಡುಸುಡು
 ಗಾಡ ಜಂಗಮ ನೋಡಿ ಪೋಗಿಹನದಕೆ ನಿಲ್ಲದಲೆ || ೧೦೬ ||

ಕಳವಗೈಯ್ಯುವ ಚೋರನಿಗೆ ಮನೆ
 ಯೊಳಗಣವರೆಚ್ಚ ರಿಸಿಗುಳಿ ತೆಗೆ
 ದೊಳಗೆ ಕೊಂಡರೆಯುಳಿವದೇ ಧನಮದರ ಪರಿಯಂತೆ
 ಹಳಿಯ ಜಂಗಮನೆಯ ವಿಟನೆಂ
 ದೆಸಿ ಕೂಡುತಲಳಿದು ಪೋದೆಯೊ
 ತಿಳಿಯದಿದು ಸನ್ಮಾಸಿ ಮುಟ್ಟುತ ನಾಶ ನೀನಾದಿ || ೧೦೭ ||

ಆಡುವ ಮಡಕೆಯು ತಾನೆಯುಂಬೊಡೆ
 ಬಿಡದೆ ಗೋ ಮೊಲೆ ತಾನೆ ಕುಡಿದಡೆ
 ಒಡನೆ ಕೆರೆಜಲವೀಂಟುವಡೆ ತಾ ಬಯಲು ಮೇಲ್ವೀಳಿ
 ಬಡಿದು ಶಿಕ್ಷಿಪರುಂಟೆ ಜಂಗಮ
 ಪೊಡವಿ ಶಿವನೆನುತಾಗಮಾದಿಯು
 ನುಡಿದವನಿದು ಮಡಿದಳೀಕೆಯು ಸುಡಲಿ ಜಂಗಮರ || ೧೦೮ ||

ಶಿಲೆಗೆ ನೀರೆರೆದಂತೆ ಬೊಬ್ಬು
 ಪೊಲಕೆ ಬೇಲಿಯನಿಕ್ಕಿದಂತೆ
 ಪೊಲಸು ದೇಹಕ್ಕೆ ಗಂಧ ಪೂಸಿದರಿಲ್ಲ ಪರಮಳವ
 ಸುಲಭ ಜಂಗಮ ಜನನ ಮರಣವ
 ಗೆಲುವ ನೆನೆಸುವಿವರದೆ ಭಕ್ತರ
 ಕೊಲುವದಾಯಿತು ಬೇಟೆ ವಿಟಚರನಾಟ ಮಂಗಾಟಾ || ೧೦೯ ||

ಎನುತ ದಾಸಿಯರೆಲ್ಲರಳುತಿರ
 ಲನಿತರೊಳಗೀವಾರ್ತಿ ಬಸವನ
 ಮನೆಗೆ ಪೊತ್ತೊಯ್ದೊರೆದರಾಗಳೆ ಮಿಂಡಜಂಗಮರು
 ನನಗೆ ಸಖಿಯಾಕಮಳೆಯವಳು
 ಎನಗೆ ಪ್ರಿಯಳು ಕಮಳೆಯವಳಿನ
 ಗೆನಗೆಯ ಸುಪ್ರಾಯಳು ನಿಜಂ ನಿಜವೆಂದು ರೋಧಿಸಲು || ೧೧೦ ||

ಬಸವಗಣ ತಿಂಥಿನಿಯ ಕೊಡುತ
 ಲೊಸೆದುಮಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗೆ ಮಗಚಣ
 ಹಸನಪಾಯಿತು ಕನಿಸು ಕೈವಶಮೆಂದು ನೃಪನೆಡೆಗೆ
 ಘಸಣೆಯಿಂ ಬರುತಾಗ ದೂರಿದ
 ಬಸವ ಕೊಲ್ಲಿದ ಕಮಳೆಯನು ಧನ
 ವಿಸರ ದಾಸಿಗೆ ಬಿಜ್ಜಳೆಯದ್ರನೆ ಪಿಸುಣನವನೆಂದ || ೧೧೧ ||

ಕೇಳಿ ಭೂಪತಿ ಕನಲಿ ತಾಪಂ
 ತಾಳಿ ಪಲ್ದಿನುತಾಗ ಪುರಜನ
 ಮೇಳವರಸೈತಂದು ಬಸವನ ಕೇಳ್ದನವನೆಂದು
 ಸೂಳೆ ಕಮಳೆಗೆ ಮುನಿದವರುದಾ
 ಪೇಳು ನಿನ್ನಿನ ದಿನದಿ ಸುಖದಿಂ
 ಬಾಳಿದವಳಿಂದ್ದೇಗೆ ಮಡಿದಳು ಏನು ಕುಟಿಲಾಟ || ೧೧೨ ||

ಎನುತ ಜನಪನು ಕನಲಿ ಕಿಡಿಕ್ಕಿಡಿ
 ಯನುಮುಗುಳಿ ರಂಭಳುಪಿಸುತ ಬಿಡ್ಗವ
 ಹನನಗೈದರ್ವತನುವಳು ನಿನರಿಪ್ಪಮಾವಾಸಕಿ
 ತಿನಿಸುವನಿಕಾಂ ಬಿಡೆನು ಬಿಟ್ಟರೆ
 ಮನುಜಪತಿ ಬಿಜ್ಜಳನೆಯಲ್ಲವು
 ಸನುಮತದಿಯುಸುರೀಗ ಸತ್ಯವ ಮಿಥ್ಯಬೇಡೆಂದಾ || ೧೧೩ ||

ಸತ್ಯವದು ಸತ್ಯಣ್ಣ ಬಲ್ಲನು
ಮಿಥ್ಯವದು ಮಂಚಣ್ಣನಲ್ಲಿರ
ಲ್ಲೆರ್ಥ ನೀನುಡಿದೇಕೆ ಪಾಪವನ್ನೊತ್ತುಕೊಂಬುವಿಯೊ
ಚಿತ್ತಶುದ್ಧದಿ ವಚಿಸು ಪಾಪವ
ಸ್ವತ್ತರಕೆ ಬರಗೊಡವಲಿರು ವರ
ಕತ್ತೆಯಂದದಿ ಬೊಗಳಿದರೆ ಫಲವೇನು ನಿಷ್ಕಲವು

|| ೧೧೪ ||

ಎನುತಲಪ್ಪಣ್ಣನನು ಕರೆದಿದ
ರನುವನಾ ಸತ್ಯಣ್ಣನಿಂದರಿ
ದನುನಯದಿ ಬಹದೊಂದು ಕಳುಹಲು ತಿಳಿದು ಬಂದಾಗ
ಬಿನದಿಸಲು ಬಸವೇಶನಾಗಳೆ
ಸನುತ ಶಿವನನು ಕರೆತರಲು ಜಪ
ವನಜಮುಖಿ ಕಣ್ಣೆರೆದು ಶಿವ ಶಿವ ಎನುತ ಕುಳಿತರಲು

|| ೧೧೫ ||

ನೋಡಿ ಜನಪನು ನಾಚಿ ಮನದಲಿ
ನೀಡಿದನು ಕರ ಕಮಲ ಬಸವಗೆ
ರೂಢಿಗೀಶನು ನೀನೆ ಧನ್ಯಂ ಧನ್ಯನೆಂದೊಗಳೆ
ಗಾಢನಸು ಂದಾ ಕಮಲೆ ಪ್ರಮ
ಥಾಡ್ಯ ಬಸವನ ಪದಕೆ ಸಂತಸ
ಗೊಡಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗೊಂದನೆಯ ಮಾಡುತಲಿ ನಲಿದಾಡೆ

|| ೧೧೬ ||

ಬಸವನವಳಂ ಹರಿಸಿ ಪೊಗಳ್ಳನು
ಮಸುಬಿಡುವದೇಂ ಲಿಂಗ ಪೋಗಲು
ಮಸು ಬರುವದೇಂ ಲಿಂಗ ಬರಲೊಡನಿವಳ ಸಮಗಾಣೆ
ವಸುಮತಿಯೊಳಿ ಭಕುತಿ ಲಿಂಗದ
ಪೊಸತು ಭಾಪುರೆ ಭಾಪು ಕಮಳೆಯ
ಳಸಮಲಿಂಗದ ಪ್ರಾಣಿ ಸದ್ಗುಣ ಶ್ರೇಣಿ ಶಿವಶರಣೆ

|| ೧೧೭ ||

ನುತಿಸುವನಿತಕೆ ಶರಣ ಸಮೂಹದಿ
ಕುತಪಲೋಚನ ರೂಪದೊಳಿರುತ
ಮತಿಯುತೆಯನೊಡಗೊಂಡು ನಾರದ ನಂದಿ ಸಹವಾಗಿ
ವಿತತ ವೈಮಾನದಲಿ ಮೂರ್ತಿಸಿ
ಕ್ಷಿತಿಪತಿಯ ಸಮ್ಮುಖದಿ ಶಿವ ತ
ನ್ನತುಲ ಕನಕಾಚಲಕೆ ಪೋದನು ಲಿಂಗ ಶಿವಶರಣ

|| ೧೧೮ ||

ಇದುವೆ ಲಿಂಗದ ಮಹಿಮೆ ನೀಮರೆ
ಯದಲೆ ವರ್ತಿಸು ನಂಬಿಗಿಂದಲಿ
ಚದುರ ಬಣ್ಣ ಪೊಡೆ ನವದನಕೆ ಸಾಲುವದೆ ಮತ್ತೆಪ
ಡೆದು ದೀಪದ ಕಲಿಯಕನ್ನಯ
ಮದರ ಹಿತ ನಂಬೆಣ್ಣ ಪೆದ್ದಿಯು
ಮೊದಲಿಗರು ಮುಂಟವರನೇಕರನೊದವಿ ಪೇಳುವೆನು || ೧೧೯ ||

ಲಿಂಗ ಭಕ್ತನು ಕಾಟಕೂಟನು
ಲಿಂಗ ಭಕ್ತನು ಸುರಗಿ ಚೌಡನು
ಲಿಂಗ ಭಕ್ತನು ಚೋಳನೃಪತಿಯು ಸೂಳೆ ಚೋಳವ್ವ
ಲಿಂಗ ಭಕ್ತನು ಮುಗ್ಧ ಸಂಗನು
ತುಂಗ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯನು ಚಂಡನು
ಲಿಂಗ ಘನಘಟ್ಟವಾಳನಿವರನು ಲಿಂಗವೆನುತೊಪ್ಪು || ೧೨೦ ||

ಲಿಂಗ ಮಹಿಮೆ ಪೇಳಿ ಕೇಳುತ
ತುಂಗ ಗುರು ಬಲು ಧನ್ಯನಾದೆನು
ಜಂಗಮದ ಘನ ಪೇಳ್ವದೆಂದೆನುತಾಗ ಶಿವಲಿಂಗ
ನಂಗವನು ಚಾಚುತ್ತ ನಮಿಸಲು
ಪುಂಗ ಗುರುವರ ಪೇಳತೊಡಗಿದ
ಲಿಂಗ ಗುರುವಿಂ ಘನವು ಜಂಗಮ ಮಹಿಮೆಯದು ಕೇಳು || ೧೨೧ ||

ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರನವರ
ಚರಿತೆಯನು ಶ್ರೀಗುರುವಿನೋನ್ನತ
ಚರಣ ಸರಸಿಜ ಮಧುಕರನು ಮಡಿವಾಳ ನಾಮಕನು
ವರದ ನೀ ಸುಧೆ ಸಾಮ್ಯ ಕಾವ್ಯದ
ಹರನ ಭಕ್ತರು ಕೇಳಿ ಸತ್ಪಥ
ದೊರಕೊಳಗುಮಿಷ್ಟಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿಯು ಚತುರ್ಥ ಸಂಧಿಯಿದು || ೧೨೨ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಳಿಕ್ಕಂ ಪದನು ಸಿಳಿಗಿಕ್ಕು ಮಂಗಲಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಸಂಧಿ ೫

ಚರಭಸಿತ ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಮಹಿಮೆಯ
ನಿರದೆ ಪೇಳಿದನಾಗ ಗುರುವರ
ಪರಮ ಶಿಷ್ಯಂಗಾ ಕಥೆಯನಾಲಿಸಿ ಸಜ್ಜನರು || ಪಲ್ಲ ||

ಕಾಲ ಕಾಲ ದಯಾಳ ಕರತಳ
ಬಾಲ ಮೃಗಶಿರ ಕಾಲ ಕಟಕರ
ವ್ಯಾಲ ಶೋಭಿತ ಭೀಮ ಭವಸುರವರ್ಗ ನತಭರ್ಗ
ಮೂಲಪುರಕುದ್ದಾಲ ಗಿರಿಸುತೆ
ಲೋಲ ಶಿರಗಳ ಮಾಲಾಲಿತ
ನೀಲ ಕಂಧರ ಶೂಲಧರ ಶಿವಪುರದ ಶಿವಲಿಂಗ || ೧ ||

ಜಂಗಮಂ ಜಗಪಾವನಂ ಮೇಣ್
ಜಂಗಮಂ ಜಗದೀಶ ನಿಃಕ್ರಿಯ
ಜಂಗಮಂ ಜಗ ಪೂಜ್ಯಪದ ಪದನಾಲ್ಕನತಿಗಳಿದ
ಜಂಗಮಂ ನಿಃಶೂನ್ಯ ನಿರವಯ
ಜಂಗಮಂ ತ್ರಿವರ್ಣ ಶೂನ್ಯಂ
ಜಂಗಮಂ ಚಿದ್ರೂಪ ಚಿತ್ಕಲ ಚಿನ್ಮಯಂ ತಾನೆ || ೨ ||

ಚರನಧಿಕವಾ ಲಿಂಗದಿಂದಲಿ
ಚರವಧಿಕವಾ ಗುರುವಿನಿಂದಲಿ
ಚರನೊಕ್ಕುದಂ ಲಿಂಗ ಗುರುವಿಗೆ ಸಲುವದಾಗಿಹುದು
ಗುರುಲಿಂಗ ನೈರ್ಮಾಲ್ಯ ವಸ್ತುವು
ಚರಗೆ ಸಲ್ಲದು ಹರನೆ ಪೇಳಿಹ
ಚರ ಚರಣಮಿರಲೆನ್ನ ಶರದೊಳಗೆನುತಲಾಗಮದಿ || ೩ ||

ಚಾರುಚರ ಮಹಿಮೆಯನು ಸಾರಲು
 ನೂರು ವಿಂಶತಿ ರಸನೆಯವಗಂ
 ತೀರಲಾಗದು ಪೇಳ್ವೆನೆಂದರೆ ಮೀರಿ ಮೆರೆಯುವದು
 ಭೂರಿ ಜಂಗಮ ಮಹಿಮೆ ಘನವಿದು
 ಸಾರಲೆನ್ನೊ ಶವಲ್ಲಮಾದರು
 ಸಾರುವೆನು ಶಿವಲಿಂಗ ತರಳನೆ ಕೇಳು ಭಕ್ತಿಯಲಿ

|| ೪ ||

ಗುರು ಮಹಿಮೆಯಂ ಪೇಳ್ವೆ ಲಿಂಗದಿ
 ಬೆರೆದವರ ಚರಿತೆಯನುಮುಸುರಿದೆ
 ಚರ ಮಹಾತ್ಮವ ಪೇಳ್ವೆನಾಲಿಸು ಭಾವಶುದ್ಧದಲಿ
 ಪರಮ ಬಂಗಾಳ್ವೀಶವೆಲ್ಲಕೆ
 ಅರಸನಾಗಿಹದತ್ತೊಹಿತನೆಂ
 ಬರಸು ನಿತ್ಯದಿ ದಾನ ಪೋಡಶಗೈದು ಸುಖಮಿರಲು

|| ೫ ||

ಅವ ದಾನವು ಮೋಕ್ಷ ಪದವಂ
 ನೀವುದದು ಪೇಳುವದು ನೀವಂ
 ದೋವಿ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರನ ಕೇಳಲು ಪೇಳ್ವರವರಾಗ
 ತಾವು ಶಿವದೀಕ್ಷೆಯನು ಪಡೆಯುತ
 ಲಾವರಿಸಿ ನಿಜದೇಷ್ಟ ಲಿಂಗವ
 ಸಾವಧಾನದಿ ಧರಿಸಿ ಜಂಗಮ ಬೇಡಿಡಿಪ್ಪಿತವ

|| ೬ ||

ಕೊಡುತ ಮೃಡ ಕಳೆಯರಿದು ಭಕ್ತರು
 ನಡೆಸಿ ಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯದಿಂ ಶಿವ
 ನಡಿಯ ಭಜಿಸಲು ಮುಕ್ತಿಪದ ದೊರಕುವದು ಸಿದ್ಧಾಂತ
 ಪೊಡವಿಪನೆ ಹುಸಿಯಲ್ಲ ಸತ್ಯನ
 ಲೊಡನೆ ಪುರಹರ ಭಕ್ತನಾಗುತ
 ನಡೆಸಿದನು ಶಿವಭಕ್ತಗುಣದಾಸೋಹ ಮೊದಲಾಗಿ

|| ೭ ||

ಜಂಗಮವೆ ಜೀವಾತ್ಮವಾಗಿವ
 ಜಂಗಮವು ಬೇಡಿದ್ದ ನೀವನು
 ಮಂಗೆ ಧನ ಮನ ರಾಜ ಮೊದಲಾದಷ್ಟ ಭೋಗವನು
 ಹಿಂಗದೀಯದೆ ಜರಿದೆನಾದರೆ
 ಭಂಗ ಬರಲೆಂನ್ನಿರಿದಿಗನುತಂ
 ಡಂಗುರವ ಪೊಯಿಸುತ್ತ ಸುಖದಿಂ ರಾಜವಾಳುತ್ತ

|| ೮ ||

ಆರಸು ತನ್ನೋಲಗವ ಮಧ್ಯದಿ
ಮಿರುತ ಸಭೆ ಸಪ್ತಾಂಗ ಲಕ್ಷಣ
ದಿರವಿನಲಿ ಶೋಭಿಸಲು ಚರವರನೋರ್ವನೆದುರಿನಲಿ
ಬರುತ ಭೂಪನ ಮುಂದೆ ನಿಲಲಾ
ತುರದಿ ಕಾಣುತ ತ್ರಾಹಿಯೆಂದೆನು
ತೆರಗಿ ಸಿಂಹಾಸನದಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸುತ್ತಲುಪಚರಿಸಿ

|| ೯ ||

ಬಂದ ಕಾರ್ಯಮದೇನು ಚರವರ
ನೊಂದಳಿಯದಲೆ ಪೇಳು ನೀ ದಯ
ಸಿಂಧು ನಿನ್ನಯ ಬಯಕೆ ಜಲದಲಿ ಮಿಂದು ಹಸನಾಗ್ಗೆ
ನೆಂದರಾಯಿತುಮೆನುತೆ ಹಸಿತಾ
ನಂದನಾಗುತ ನಿರೂಪಿಸುವೆ ನೀ
ನೊಂದು ಕಡೆ ನಡೆಯೆನಲು ಮಗುಳಂತೆಂದ ಭೂಪಾಲಾ

|| ೧೦ ||

ದೇವ ನಿಮ್ಮಯ ಮನದ ಬಯಕೆಯ
ನೀವನೀಕ್ಷಣ ತಪ್ಪೆ ಕರುಣಿಸು
ಮಾವುದದು ಬೇಕಾದುದಂ ತವಕದಲಿ ಬೇಡುವದು
ಭೂವರನೆ ನಿನ್ನರಸಿ ಪಟ್ಟದ
ದೇವಿ ಪ್ರಭೆಯನು ಶೃಂಗರಿಸಿಯನ
ಗೀವುದೆನೆ ಬೆರಗಾಗೆ ಸಭೆಯೆದುರಾಯನಂತೆಂದಾ

|| ೧೧ ||

ಕಂಠಮರ್ದನ ರೂಪ ಜಂಗಮ
ಮುಂತಿವೆ ನಡೆಯೆಂದು ಕೈಗೊ
ಟ್ಟಂತಪುರದಲಿ ಪೋಗಿ ಮಂಚದಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
ಕಾಂತೆಯಡಿಗಂ ಪೋಗಿ ಜಂಗಮ
ದಂತವೆಲ್ಲವ ಪೇಳಿ ಕೋಪದಿ
ಮಿಂತು ನುಡಿದಳು ಮೂರ್ಖ ಜನಪನೆ ನಾಚಿಕಲ್ಲಿನಗೆ

|| ೧೨ ||

ಸತಿಯಳಂ ಕೊಟ್ಟವರು ಭೂಪತಿ
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳವರಾರುಂಟು ಕ್ಷತ್ರಿಯ
ಮತವಿಲ್ಲವು ಸರಿಯ ದೊರೆಗಳು ಕಂಡು ನಗದಿಹರೆ
ಪತಿಯ ನಿನ್ನಗಾಂ ಬೇಸರಾದೆನೆ
ಹತಿಸು ಎನ್ನಯ ಪ್ರಾಣವೀಕ್ಷಣ
ಪ್ರತಿವ್ರತೆಗೆ ಕುಂದವನು ತಂದವನೆಂಥ ಜಂಗಮನೌ

|| ೧೩ ||

ಮನುಜಪತಿ ಕೇಳ್ವಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ
ತನುಮನವ ಧನವಿತ್ತು ಸೇವೆಯ
ನನುದಿನದಿ ಚರತತಿಗೆಯ್ಯುವದಿಂತು ಶಿವಭಕ್ತಿ
ಗುಣವಿಲ್ಲದೆ ವನುತೆಯರನಂ
ಮನಸಿಜನ ಕೇಳಿಯನು ಗೈಯಲು
ನೆನೆದು ಬೇಡಲು ಮೀಯಲುಂ ಒಳಿತಲ್ಲ ಸಂಭವವು || ೧೪ ||

ಧರಣಿಯೊಳು ಪರಚರರು ತಾವುಂ
ಪರಮ ಪರನಾರಿಯರು ತಾಯಂ
ದರಿದು ಕಾಣುವರಲ್ಲದಲ್ಲದೆ ಮರುಳು ಜಂಗಮರು
ಸುರತ ಸುಖ ಭ್ರಮೆಗಾಗಿ ಶಿಷ್ಟರ
ಹರದಿಯನುಂಬಯಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು
ನರ ಪಶುಗಳಿವರಹುದು ತಿಳಿಯಲು ಚರರ ಮಾರ್ಗಲ್ಲ || ೧೫ ||

ಲಲನೆಮಾಣೆಯರ ನಯನ ಬಲೆಯೊಳು
ಸಿಲುಕಿ ಮೋಹದಿ ತೊಳಗಿ ವಸ್ತ್ರಾ
ವಲಯದಲಿ ಮುಚ್ಚಿದ್ ಮೊಲೆಗಳ ಸೊಬಗನೀಕ್ಷಿಸುತ
ಕಳೆಗೆಡುತ ಮಲಬಾಣಕಳಕುತ
ಲೆಳೆಯವರೆಯದ ಪೆಣ್ಣುಗಳನ್ವಂ
ಬಲಪ ಮೋಹಿಗಳಲ್ಲ ಚರಗುರು ನರಕಿಗಳೆ ದಿಟವು || ೧೬ ||

ನಳಿನಮುಖ ಕಳಹಂಸೆಗಮನೆಯ
ಸುಳಿಯನಾಭಿಯ ಸುಕುಗುರುಳಿಯ
ತೊಳಪಗಲ್ಲದ ಛಾಯ ವಜ್ರದೊಲಿಪದಂತಿಕೆಯ
ಬಲುಮುಡಿಯ ಕಲಕಂಠೆ ಗಿಳಿನುಡಿ
ತಿಲಕಪಣೆ ಕೆಂದಾವರೆಂತಿರು
ಲಲನೆ ಕಂಡತಿ ಬಳಲಿ ಬಾಯ್ತೆರೆಯುವನು ಜಂಗಮನೆ || ೧೭ ||

ವೀರ ಮದನನ ಬಿಲ್ಲು ಪುಬ್ಬಂ
ಮೋರೆ ಮುಕುರಂ ಚಂಚಲಾಕ್ಷಿಯ
ಸಾರಸುದತಿಯ ರಂಗದವಯವ ವೀಕ್ಷಿಸುತ ಮನವ
ಗಾರುಗೊಳುತಲಿ ಮಾರಭಾದೆಗೆ
ಹಾರಿ ಭಯವುನ್ನತ್ತರಾಗುತ
ಸೇರಿ ಸುಖಿಪರು ವೀರಜಂಗಮ ಪಟ್ಟ ಚರವರರೆ || ೧೮ ||

ಕಚ್ಚಿ ಕಳೆಯುತ ಪಚ್ಚಿ ಭಸಿತವ
ನಚ್ಚಿ ಶಿವಮಾಲೆಯನು ಧರಿಸುತ
ಕಚ್ಚುಟ ಕೌಪೀನ ಕಾವಿಯ ಹೊಚ್ಚಿ ವಸ್ತ್ರವನು
ಅರ್ಚನಾಡಂಬರವ ಜಗದ ವ
ರಚ್ಚರಿಪ ತೆರ ಪೇಳಿ ಶಾಸ್ತ್ರವ
ನುಚ್ಚಿ ಕುಣಿಯನ್ನಚ್ಚಿ ಪವರೇನಚ್ಚಿ ಜಂಗಮರೆ

|| ೧೯ ||

ಗುರುತನಕೆ ಚರತನಕೆ ಸದ್ಗುಣ
ಕುರುಹು ಕಾರಣವಿರುವದಲ್ಲದೆ
ಬರಿದೆ ನಾ ಗುರುಪಟ್ಟ ಚರವಿರತೆಂದು ತಿರುಗುತಲಿ
ಸರಳು ಮಾತಾಡುತಲಿ ಕುಟಿಲಾ
ಚರಣೆಯಿಂ ತ್ರಿವಿಧವನು ಬೇಡುತ
ಲಿರದೆ ಭಕ್ತರ ಕೊರಳು ಕೊಯ್ಲರು ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲವರು

|| ೨೦ ||

ಮದನಸತಿ ಸಮಸುದತಿಮಣಿ ತಾಂ
ಮದನ ಕದನಕೆ ಎಳಸಿ ಕರೆದರು
ಮದನು ಧಿಕ್ಕರಿಸುತಲಿ ಪ್ರಭು ಶುಕ ಭೀಷ್ಮ ಗುಹರಂತೆ
ವಿದಿತ ವೈರಾಗ್ಯೋಪರತಿಯಿಂ
ಪಡೆದು ಜಗವುದ್ದರಿಪನವನೇ
ಸದಯ ಸದ್ಗುರು ಯೋಗಿ ಶಿವಜಂಗಮನು ನಿಶ್ಚಯವು

|| ೨೧ ||

ಕಣ್ಣು ಕಾಂಬುದಕೇಕೆ ಕನ್ನಡಿ
ಬಣ್ಣ ಚರ್ಮದ ಪೆಣ್ಣು ಹೊನ್ನೆತ್ತಿ
ಣ್ಣುಣ್ಣು ಮೂರಿವುಗಳನು ಮೋಹಿಸುವಣ್ಣ ಜಂಗಮನೆ
ಮಣ್ಣು ಹೊನ್ನೆಣ್ಣುಗಳ ಬಯಸುತ
ಸುಣ್ಣಿನಂದದಿ ಕುದಿಪ ಮೋಹವ
ಸಣ್ಣಿಸುತ ಸುಖಶಾಂತಿಯಾದವನವನೇ ಜಂಗಮನು

|| ೨೨ ||

ಎಂದು ಸತಿ ನುಡಿಯಲ್ತೆ ಮನದೊಳು
ನೊಂದೀಕೆ ನುಡಿ ಕೇಳಿ ಕೊಡದೆ ನಾ
ಹಿಂದಕಟ್ಟಿದರೀತನಿರಾರಾಯರಲಿ ದೂರುವನು
ಮುಂದಿದಕೆ ತೆರನಾವುದೆನುತಲಿ
ಬಂಧನದ ಚಿಂತೆಯಲಿ ಭೂಪರ
ಕಂದಿ ಕುದಿಯುತ ಕೊಟ್ಟ ಭಾಷೆಯದಂದವಳಿಯಿತಲಾ

|| ೨೩ ||

ಹುಳಿಯ ಭಾಂಡದಿ ಹಾಲಿರಿಸಿದೊಲು
 ಜಲದೊಳುತ್ತಮ ಜೇನಿರಿಸಿದೊಲು
 ಯಲರು ಬೀಸುವ ಬಯಲೊಳುಂ ದೀಪಿಟ್ಟು ತೆರನಂತೆ
 ಯೆಳೆಸಿ ದುರ್ಜನ ಸಂಗ ಸಜ್ಜನ
 ವಳಿದ ತೆರ ಪಾಪಾಂಗದೊಳು ನಿ
 ಮರ್ಳದ ಭಾಷೆಯು ಪೊಕ್ಕು ಕೆಟ್ಟುದು ದೇವಮಹದೇವ

|| ೨೪ ||

ಶಶಿಧರನ ಕಾರುಣ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯ
 ರಸವರತುದೇ ಕೃಪೆಯು ಮುರುಟಿತೆ
 ಹಸರು ಪೋಯಿತೆ ಭಕ್ತದೇಹಿಕ ದೇವನೆನ್ನುವದ
 ವ್ಯಸನವಡಸಿತು ಭೂತದಯ ನಿ
 ನ್ನ ಸಮರೂಪನಿಗಿತ್ತವಚನು
 ಹಸನಗೈವದು ಕುಶಲ ಮತಿಯುಂನಿತ್ತು ಮಹದೇವ

|| ೨೫ ||

ಎಂದು ಸ್ತುತಿಸುತ ದತ್ತೊಹಿತ ಮ
 ತ್ತೆಂದ ನಾರಿಗೆ ನೀನು ಪೇಳ್ವುದು
 ಬಂಧನವು ಎನಗಾಯ್ತು ಚರ ನಿಂದೆಯನು ಕೇಳ್ವುದಕಿ
 ಸಂದ ಭಕ್ತಿಯ ಮಾರ್ಗವಲ್ಲಿದು
 ಕುಂದರದನೆಯ ಕೇಳುವಲ್ಲಿನ
 ಲೊಂದುಪಾಯವ ಪೇಳ್ವದೆನೆಗಡನಾಗ ಪೇಳಿದಳು

|| ೨೬ ||

ಮೃಡದಿಯಂತಾಸತ್ಯ ಕೊಟ್ಟೆನು
 ತೊಡನೆ ದತ್ತೋಹಿತನು ಸಭೆಯಲಿ
 ನುಡಿದು ಕೊಡದೀಗನ್ನೆನಟ್ಟಿದನನುತ ಭೂವರಲಿ
 ನುಡಿ ಪುಸಿಗನೆಂದನುತ ದೂರುತ
 ಕೊಡುವನಪವಾದವನು ಜಗದಲಿ
 ಬಿಡದೆ ಕೊಲ್ಲಲುಮವನಯಾಚನೆ ಮೂಲಕಿತ್ತೊಯ್ಯು

|| ೨೭ ||

ತರುಣ ಯೋಚನೆ ಕೇಳಿ ಭೂಪಾ
 ರಯಿದಂತೇಕಾಂತ ಗೃಹದಲಿ
 ಕರದೊಯ್ಯು ವಿಡ್ಗದಲಿ ತರಿದನು ಶಿರವನೆರಕುರುಳಿ
 ಕಿರಿಕಿರಿಯ ತುಂಡಿಸುತ ದೇಹವ
 ಭರದಿ ನೆಲವನುಗುಳಿ ಪೂಳುತ
 ಪರರು ನೋಡದ ತೆರದಿ ಮೃತ್ತಿಕೆ ಮುಚ್ಚಿತಾನಿತ್ತ

|| ೨೮ ||

ಪೊತ್ತು ಪಾಪದ ಭಾರಮಂತಾ
ಮತ್ತೆ ಪೃಥ್ವಿಯ ನಾಳುತಿರ್ದನು
ವಿಧ್ಯಮಡದಿಯ ಕೂಡಿ ದತ್ತೋಹಿತನು ದುಃಪಥನು
ವ್ಯರ್ಥ ಚರನಂ ಕೊಂದ ಪಾಪವು
ನಿತ್ಯ ಕರ್ನದಿ ಕೂಗುತಿರ್ದುದು
ಸತ್ಯವಿದು ಕೊಂದವರ್ಗೆ ಕೊಲೆಯದು ಬಿಡದು ಎಂದೆಂದು || ೨೯ ||

ಒರಲುತಿಹ ಧ್ವನಿಗೇಳಿ ಭೂಪತಿ
ಹರಣದಲಿ ಖತಿಯಾಂತು ನಡಗುತೆ
ಪರಮ ವೇದಾಡ್ಯರ ಬರಿಸುತ ಕೂಗುತಿಹ ಪರಿಯ
ತೆರನವೇನೆನೆ ಪೇಳು ನಿನ್ನಿಂ
ಮರಿತವೇನಾಗಿಹುದು ಮೆನಲುಂ
ಚರನ ಕೊಂದಾದ್ಯಂತವನು ವಿವರಿಸಲು ಬೆರಗಾಗಿ || ೩೦ ||

ಜನಪ ಕೇಳಿ ದೋಷವಾರಿಂ
ದನಘವಾಗದು ರಾಜ್ಯ ತೊರೆಯುತ
ಘನ ಕಷ್ಟದಿಂದಗ್ರತಪಗೈಯ್ಯಲ್ಕೆ ಶಿವನೊಲುಮೆ
ಯನು ಪಡೆದು ಚರದ್ರೋಹ ನೀನೀ
ಗೆನುತ ಪೇಳಲು ಕೇಳಿ ಭೂವರ
ನನುನಯದಿ ತಪಗೈಯ್ಯೆ ಶಿವ ಮೆಚ್ಚುತಲಿ ಬೇಡನಲು || ೩೧ ||

ಮೂಡಿದಘವನು ಪೇಳಿ ಶ್ರವಣದಿ
ಗೂಢ ಧ್ವನಿ ಕೇಳ್ವುಲುಹ ನಿರ್ಮಳ
ಮಾಡಿ ನಿಮ್ಮದರದೊಳಗಿರಿಸಿಕೊಯೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸೆ
ಗಾಢ ಬಲಿಯಾಣ್ಣ ಕೇಳುತ
ಗಾಡದಿಂ ತನ್ನದರ ದೈವನಂ
ನಾಡೆಯಿಂಬಿಟ್ಟರನು ಕೈಲಾಸದಲಿ ಪೋಗಲ್ಕೆ || ೩೨ ||

ನೆರೆದ ಪ್ರಮಥಗಣಾದಿ ಮುಖ್ಯರು
ಹರನ ಕಾಣುತಲೆದ್ದು ಪೋದರು
ಮಿರದೆ ಗಣ ತಿಂಥಿಣೆಯು ಮುಳಿಯುತ ಪೊರಟು ಪೋಗಲ್ಕೆ
ಬೆರಗುವಡುತಲಿ ಶಿವನು ಬೇಗದಿ
ಕರೆದು ನಾರದ ನಂದಿಯರನಂ
ಬರಲು ನಾಗಣ ಸಮೂಹವೆಲ್ಲವು ಪರಿದ ಬಗೆಯೇನು || ೩೩ ||

ಕೇಳಿರೆನುತಲಿ ಕಳುಹೆಲೀವರು
 ಬಾಳಲೋಚನನಾಜ್ಞೆಯನು ಜವ
 ತಾಳುತಂ ಗಣವೃಂದಕೆರಗುತ ಮುಗಿದು ಕರಗಳನು
 ಹೇಳಿರೈ ಕೈಲಾಸವನು ಬಿ
 ಟ್ಟೇಳುತೇತಕೆ ಬಂದಿರೈ ಶಿವ
 ಬಾಳಚಿಂತೆಯ ತಾಳಿ ನಿಮ್ಮನು ಕರೆಯ ಕಳುಹಿದನು

|| ೩೪ ||

ಹಿಂದೆ ಘನಶಿವ ಜಂಗಮಯ್ಯನ
 ಕೊಂದ ಪಾಪಿಯು ದತ್ತೊಹಿತನಂ
 ನಿಂದುತನ್ನದರದಲಿ ಶಿವನಿಂ ಬಿಟ್ಟು ಕಾರಣದಿ
 ಬಂದೆವಲ್ಲಿರಬಾರದೆನುತಲಿ
 ಕೊಂದ ದ್ರೋಹಿಯ ಬಿಟ್ಟಡಂದಿಗೆ
 ಬಂದೆವಲ್ಲದೆ ಬರುವದಿಲ್ಲದವರು ಪೇಳಲಿಕೆ

|| ೩೫ ||

ಮರಳಿ ನಾರದ ನಂದಿ ಬರುತಳಿ
 ಪುರಹರಗೆ ಬಿನ್ನೈಸಲೆಲ್ಲವ
 ನರಸನಂಪೊರಗಿಟ್ಟು ಪ್ರಮಥರ ಕರೆಯ ಕಳುಹಿದನು
 ಬರಲು ಪ್ರಮಥಗಣಂಗಳೆಲ್ಲರು
 ಭರದಿ ಚರದ್ರೋಹವದು ಪೋಗುವ
 ಪರಿಯದಾವುದುಮವಗೆಯರು ಪಿರಿಪರಮ ಪ್ರಮಥರಿರ

|| ೩೬ ||

ತಿರುಗಿ ಧರಣಿಗೆ ಪೋಗಿ ಧಾತ್ರಿಯ
 ಲರಸುತನವಂಗೈಯ್ಯುತಿರೆ ಮ
 ತ್ತಿರಿಸಿಕೊಂಡರಣಳಿದ ಚರವರ ಬರುತಲಾ ಪಟ್ಟಿ
 ದರಸಿಯಂ ಜವ ಬೇಡೆ ಸಕಲೈ
 ಶ್ವರಿಯ ಸಹಿತವ ಕೊಡಲು ದ್ರೋಹವ
 ದಿರದೆ ನಿವೃತ್ತನುತ ಪೇಳ್ವರು ಪ್ರಮಥಗಣರಾಗ

|| ೩೭ ||

ಚಿತ್ತಜಾಂತಕ ಕೇಳಿ ಕರುಣದಿ
 ದತ್ತೊಹಿತನಂ ಕಳುಹಿ ಧರಣಿಗೆ
 ಮತ್ತೆಗತ್ತಾ ಜಂಗಮಕ್ಕಸುವಿತ್ತು ಭೂತಳಕೆ
 ತತ್ತವಕದಿಂ ಪೋಗುಮತ್ತಾ
 ದತ್ತೊಹಿತನಂಗನೆಯ ಬೇಡೆನು
 ತತ್ತಚರನಂ ಶಿವನು ಬೀಳ್ಕೊಡಲಿತ್ತಲವನಿಪನು

|| ೩೮ ||

ಉರ್ವಿಯಲಿ ತಾ ಸರ್ವ ದೇಶಕೆ
ಸಾರ್ವಭೌಮನುಮಾಗಿ ರಾಜ್ಯವ
ಕೂರ್ವೆಯಿಂ ಪಾಲಿಸುತಲೋಲಗದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರಲು
ಪೂರ್ವ ಖಿಡ್ಕದಿ ಕಡಿಸಿಕೊಂಡಾ
ಶರ್ವ ಜಂಗಮ ಬರಲು ಕಾಣುತ
ಪರ್ವಿ ಸಂತಸ ಪೊಡವಿಪತಿ ತಾನಡಗುತಿರಿದ್ದು || ೩೯ ||

ಪೋಗಿ ಮುಂದಕೆ ಬಾಗಿ ಚರಪದ
ಕಾಗ ನಮಿಸುತ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ತಲೆ
ದೂಗಿ ಕರತಂದಾಗ ಸಿಂಹಾಸನದಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
ರಾಗದಿಂ ಸತ್ಕರಿಸಿ ಸತಿ ಸಹ
ಮಾಗಿಯಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯವೆಲ್ಲನು
ಯೋಗಿ ಜಂಗಮ ಪದಕೆಯೊಂದುಳಿಯದಲೆ ತಾನಿತ್ತು || ೪೦ ||

ಕುಂದದಾತನ ಸೇವೆಯನು ಮುದ
ದಿಂದ ಗೈಯ್ಯುತ್ತಿರಲು ಭಕ್ತರ
ವೃಂದ ಸ್ತುತಿಸುವ ಕೀರ್ತಿ ಕೈಲಾಸವನುಪಬ್ಬಲಿಕೆ
ಬಂದು ಶಿವ ತಾನೀರ್ವರನು ಕೊಂ
ಡಂದು ರಜತಾಚಲಕೆ ಪೋದನು
ಕಂದ ಕೇಳ್ ಶಿವಜಂಗಮದ ಮಹಿಮೆಯದು ಬಲು ಘನವೋ || ೪೧ ||

ಚರಭಕ್ತಿ ಮರೆಯದಿರು ನೀ ನೆನೆ
ಗುರುಪದಕೆ ಶಿವಲಿಂಗ ಬಾಗುತ
ಲೆರಗಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗೈದ್ದು ಸಮ್ಮುಖ ಕುಳಿತು ಕರಮುಗಿದು
ಗುರುವೆ ಮತ್ತೀ ಚರಮಹಿಮೆ ವಿ
ಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳುವದೆನಲು ಗುರುವರ
ನೊರೆದೊನ್ನೊಂದಾ ಕಥೆಯ ಕೇಳುವದು ಸಜ್ಜನರು || ೪೨ ||

ಪುಂಡರೀಕ ಭವಾಂಡದಲಿ ಯು
ದ್ದಂಡ ಶಿವಭಕ್ತಿಯಲಿ ಕೀರ್ತಿಯ
ಗೊಂಡ ಕಲ್ಯಾಣ್ಣರದಿ ಬಸವನ ಕಾಲದೊಳುಮೋರ್ವ
ಚಂಡಸೋಮಮೆಂಬ ಬೆಲೆ ವೆ
ಣ್ಣಂಡ ಮಣಿ ಶಿವಭಕ್ತಿಯಲಿ ಚರ
ರುಂಡುದಲ್ಲದೆಯುಣ್ಣಳು ತಾ ಶಿವಶರಣ ಬಲು ಕರುಣೆ || ೪೩ ||

ಬಸವನೊಂದಿನ ವನಕೆ ಭೋಜನ
 ದೊಸಗೆಯಂ ಕೈಕೊಳುತ ಜಂಗಮ
 ವಿಸರ ಶಿವಭಕ್ತಾದಿ ಪ್ರಮಥರು ಪೋಗೆ ಚರನೋರ್ವ
 ಹಸಿದು ಕಲ್ಯಾಣದಲಿ ಮನೆ ಮನೆ
 ಯುಸುರು ಬಿಡದಲೆ ತಿರುಗಿ ಮನಕತಿ
 ಕಸವಿಸಿ ಏಗೊಳ್ಳುತ್ತಲರಸಿದನನ್ನ ದಾನಿಗರ

॥ ೪೪ ॥

ನರೆತ ಜಡೆ ಹೊರ ಹಲ್ಲು ತೂಗುವ
 ಶಿರವು ಕೈಕೋಲೂರಿ ನಡೆಯುತ
 ಕರತೊಡೆದ ಸರ್ವಾಂಗ ಭಸಿತವ ಧರಿಸಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ
 ಧರೆಗಧಿಕ ವೃದ್ಧತೆಯ ತಾಳುತ
 ಪುರದ ಬಿ.ದಿಲಿ ಬೀಳುತೇಳುತ
 ಬರುವ ಚರನಂ ಕಂಡಳಾ ಗುಣ ಚಂಡಸೋಮಂ

॥ ೪೫ ॥

ತಲೆಗೆ ತೈಲಾಭ್ಯಾಂಗವನಾ
 ಲಲನೆಗೈದಿರಲೇನುಮಾಡಲಿ
 ಸುಲಭ ಜಂಗಮ ದೇವನಂ ಕಣ್ಣಿಂದ ಕಾಣುತಲಿ
 ನಿಲಯದಲಿ ಕೂಡುವದು ಭಕ್ತರ
 ಕೆಲಸವಲ್ಲವು ಬುದಬಳಿಕೆ
 ತಲೆಯ ಸ್ನಾನವಗೈದರಾಯಿತುಮೆಂದು ಬರಲೋಡೆ

॥ ೪೬ ॥

ನಡೆಯುಡುಗಿ ಮೊಗಕಂದಿ ಬಾಯೊಳು
 ನುಡಿಯ ಬರದಲೆ ಬತ್ತಿ ನಾಲಿಗೆ
 ಪೊಡೆಯು ಬೆನ್ನತ್ತಿಡೆಂಡಣಿಸುತ್ತ ಮನ ಬೆದರಿ
 ಹಿಡಿದ ಕೋಲಾಧಾರದಿಂ ಬಹ
 ವಡೆಯ ಜಂಗಮನೆದುರು ಪೋಗು
 ತೊಡನೆ ನಮಿಸುತ್ತೇಳ್ಳು ಹೀಗೇಕೆಂದು ಕೇಳ್ವೆಂದು

॥ ೪೭ ॥

ಕರವೃದ್ಧ ಮಾಹೇಶ್ವರತಿ ಘನ
 ಪುರುಷರೆಲ್ಲಿಂ ಬಿಜುಗೈದಿರೊ
 ಶುರಬಾಧೆಯ ಬಗೆಯದಿವರಂ ಕಂಡರೇನಾಯ್ತು
 ಚರರೆ ನೀವೆಲ್ಲಿಂದ ಬುದಿರೊ
 ಉದರಕೆಯನ್ನವು ದೂರೆದುದಿಲ್ಲವೊ
 ಕುಣಿ ಚುತ ಚರಣದಾಸಿಗೆಯುಹಬೇಕೈ ನೀವಾ

॥ ೪೮ ॥

ಸೇತುವಿಂಬರುತಡಿಯ ಮಾರ್ಗದಿ
 ಸೋತು ಬಳಲಿದನನ್ನನೀಯುವ
 ದಾತ್ಯಗಳು ದೊರಕಲ್ಲವಿಂದಿಗೆಯೈದುಪಾವಾಸ
 ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು ಬಂದಿರಿಲ್ಲಿಗೆ
 ಯೋತು ನುಡಿಸುವ ಭಕ್ತರಿಲ್ಲವು
 ತಾತ ಬಸವನು ತಾನು ವನಭೋಜನಕೆ ಪೋಗಿಹನು

|| ೪೯ ||

ಹಸಿದು ಬಳಲಿದಿರಯ್ಯ ದೇವನೆ
 ಸಸಿನೆ ಬಿಜಯಂಗೈವುದೆನ್ನಯ
 ವಸತಿಗೀಗಲೆ ಎಂದು ಕರೆದೊಯ್ದಾಗ ಸಂತಸದಿ
 ಮಿಸುನಿ ಮಂಚದಿ ಕೂಡಿಸುತ್ತ ಪದ
 ಬಿಸಜಗಳಿಗೆರಗುತ್ತ ಕನಿಕರ
 ಸುಶೀಲೆ ಸವಿಸವಿ ಹಣ್ಣುಹಂಪಲವಿತ್ತು ಹಾರೈಸಿ

|| ೫೦ ||

ಏನು ಮಾನಿನಿ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದೆ
 ಕಾನನದ ಹೆಣ್ಣೆತ್ತೆಯಾದರೆ
 ನಾನು ತಿನ್ನಲು ಶುಕವೊ ಖಿಗವೋ ತಪಿಪ ವೆಳೆವಟುವೋ
 ಬೋನವಂ ಕೊಡು ಶೀಘ್ರ ಕೊಡದಿರ
 ಲಾನು ಪೋಗುವೆ ಹಾನಿ ಒದಗಿತು
 ದಾನಿ ಕಲ್ಯಾಣಲ್ಲವಿದು ನಿಜ ಹೀನ ಕಲ್ಯಾಣ

|| ೫೧ ||

ಶಿರಕೆ ತೈಲಾಭ್ಯಾಂಗನಾಗಿದೆ
 ತ್ವರದಿ ಸ್ನಾನಂ ಗೈದು ಪಾಕದ
 ಪರಿಕರಂಗಳನೆಲ್ಲ ಕೂಡಿಸಿ ಪಾಕಗೈಯ್ಯುವೆನು
 ಚರರೆ ಸದ್ವಯಕರರೆ ಶಾಂತಿಯ
 ವರಸಿ ಕ್ಷಣ ಮೂರ್ತಿಸುವದೆ ನೆಲದು
 ಚರನು ಕೇಳುತ ನಿಲ್ಲಲಾರದೆ ಪೊರಟನಂಗಣದಿ

|| ೫೨ ||

ದೇವನೈರಿಸಿರೀಗ ತಡವೇ
 ನಾವ ಕಾರಣ ಪೋಗುದಲ್ಲವು
 ಸಾವಧಾನವೆ ಸರ್ವಸಾಧನ ಜೀವವಿರುತನಕಾ
 ಭಾವೆ ಹಸಿದಿಹೆನೆನಲು ನಿಲ್ಲಿನು
 ದ್ಯಾವ ನ್ಯಾಯವು ನೀನು ಪೇಳ್ವುದು
 ಜೀವ ತೃಪ್ತಿಯ ಗೈವಳೆಂದಾಂ ಬಂದೆ ತಿಳಿಯದಲೆ

|| ೫೩ ||

ಕಡು ಹಸಿದು ಕಲ್ಕವರಿದೊಲು ನೀ
ರಡಿಸಿ ಬರೆಗೆರೆ ಪೊಕ್ಕ ತೆರ ಬೆಮ
ರಡಕೆ ಬೊಬ್ಬಲಿ ನೆರಳು ಸೇರುತ ಸುಯ್ಯತೆರನಾಯ್ತು
ತಡವು ಗೈದರೆ ಸೂರ್ಯ ಮುಳಗುವ
ದಡಿಯ ಪ್ರಮಥರ ಶಿಕ್ಷೆಯಂ ನಂ
ಬಿಡದೆ ಕಾಡುವದೇನು ಮಾಡಲಿ ಮೂಢ ನಾನಾದೆ

|| ೫೪ ||

ತಡಿರಿ ಬಿಸಿಯಡಗಿಯನು ಮಾಡ್ವೆನು
ಕೊಡು ಮರುಳೆ ನೀಂ ಬೀಳಲನ್ನವ
ಕೊಡೆನು ಕೊಡದಿರೆ ಹಿಡಿವೆ ಮಾರ್ಗವದೇಕೆ ದಿನಮಣಿಯು
ಪಡುವಣಾದ್ರಿಯ ಸೇರ್ವನಿಲ್ಲವೆ
ನುಡಿವುದಲ್ಲವು ನುಡಿದು ಹುಸಿಯೆನು
ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸು ಭಾಷೆ ಪಾಲಿಸು ಚಂಡ ಸೋಮಂಮ

|| ೫೫ ||

ಬರುತ ದ್ವಾರದಿ ನಿಂದು ಯೆಲೆ ರವಿ
ಚರವರನು ಭೋಚಿಸುವತನಕಂ
ಇರುವದಿಲ್ಲೆಯು ಮುಂದೆ ಚರಿಪಲುಮಾಜ್ಞೆ ನಿನಗಿಲ್ಲ
ತರುಣಿ ಇವಳೆಂದರಿದು ಜರಿದರೆ
ತರುಣಿ ನಿನಗಾ ಬಸವ ಪ್ರಮಥರ
ಚರಣದಾಣೆಯುಮೆಂದು ನುಡಿಯುತ ಬಂದು ಗೃಹದೊಳಗೆ

|| ೫೬ ||

ಮಿಂದು ಮಡಿಯನ್ನುಟ್ಟು ಪಾಕದ
ದಡುಗದಿ ತೊಡಕುತ್ತ ನಾನಾ
ಚಂದ ಪಕ್ಷಾನ್ನಗಳ ಗೈಯುತ್ತಿರಲು ರವಿ ಬೆದರಿ
ಮುಂದೆ ಪೋಗದಲಾಣೆ ಮೀರುತ
ನಿಂದ ತಾಣದಿ ನಿಂದುಬಿಟ್ಟನು
ಕುಂದುಗೊರಳನ ಭಕ್ತರಾಣೆಯು ಕಿರಿದೆ ಹಿರಿದಹುದು

|| ೫೭ ||

ದಕ್ಷಯಾಗದಿ ಭಕ್ಷ ತಿನ್ನುವ
ಪೇಕ್ಷೆಯಿಂ ಪೋಗಲೈ ಶಿವನ್ವಣಿ
ಯಕ್ಷದಿಂ ವೀರೇಶ ಜನಿಸುತ ಸುರರ ಶಿಕ್ಷಿಸುತೆ
ತಕ್ಷಣದಿಯಂ ನೀಕ್ಷಿಸುತ ಕರ
ಭಿಕ್ಷೆಮುದ್ದರ ಮುಸುಡದೀಯಲು
ಪಕ್ಷ ದ್ವಯ ದ್ವಯರದಣಮುದುರುತ ಬೋಡ ನಾನಾದೆ

|| ೫೮ ||

ಭಕ್ತ ಮುನಿಮಾರ್ಕಂಡೇನನುತಾ
ಮತ್ತಿತರ ಪೋಗಲ್ಲೆ ಮಮಸುತ
ಹಸ್ತಿವಸನನ ಶೂಲದಿಂ ತಾ ಮಡಿದು ಬದುಕಿದನು
ಚಿತ್ತಜಾರಿಯ ಭಕ್ತಳೀಕೆಯು
ಮಿತ್ರಳಾಣೆಯು ಬಸವ ಪ್ರಮಥರ
ವತ್ತಿ ಬವೆಗಾಂ ಪೋದರೆನ್ನಯ ದತ್ತವಳಿತ್ತಲ್ಲ

|| ೫೯ ||

ಘೊಂಟಗೈಯನ ಮಾವ ಗೆಳೆಯನ
ಭಂಟ ಘಂಟಾಕರ್ನ ಪೂಜಿಪ
ಕಂಠ ವಿಷ ನೈರ್ಮಾಲ್ಯಮದು ಮಮಕಿರಣದೋನ್ನತಿಯಿಂ
ಅಂಟಿ ಶಪಿಸಿದನಾಗ ಕುಪ್ಪಂ
ಅಂಟಿತೆನ್ನಂ ಮೊರೆಯು ಪೊಗಲಾಂ
ಕಂಟಕಂ ಕೆಡಿಸಿದನು ಮನೋಹರ ಪ್ರಮಥನಿಂದೆಂದು

|| ೬೦ ||

ಸಾಗದಿಹನಾಕಿತ್ತಪಾಕವ
ದಾಗಿದೆಲೆ ಶಿವಯೋಗಿಯೇಳಿನ
ಲಾಗ ಜಂಗಮ ಸೂರ್ಯಮಂಡಲ ನೋಡಿ ಬೆರಗಾಗಿ
ಹ್ಯಾಗೆ ತಾಮೋದಲಿದ್ದ ತಾಣದಿ
ಹಾಗೆ ನಿಂತಿಹನಲ್ಲ ಶಿವಶಿವ
ಆಗ ನಾ ಬಂದಾಗ್ಗೆ ತಾಸ್ತೊತ್ತಿತ್ತು ಮದುಮೀಗೆ

|| ೬೧ ||

ಮೂರು ತಾಸಾಯ್ತಲ್ಲ ಪಾಕವ
ನಾರಿ ಮಾಡುವದೀಗಲಾಯಿತು
ಸಾರಲಾಗದುಮಿವಳ ಸತ್ವವ ಮಾರಹರ ಬಲ್ಲ
ಗಾರುಗೊಳ್ಳುತ ಮುಖವ ತೊಳೆಯುತ
ಚಾರು ಗದ್ದಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿಸೆ
ವಾರಿಯಿಂ ಪದವಾರಿಜವ ತೊಳೆಯುತ್ತಲಭಿ ನಮಿಸಿ

|| ೬೨ ||

ಅಷ್ಟವಿಧಪೂಜೆಯನು ತಾಮನ
ಗೊಟ್ಟು ಮಾಡುತ್ತಾಗಳಿತ್ತರ
ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪಕ್ಷಾನ್ನಗಳ ಎಡೆಮಾಡಿದಳು ಭಕ್ತಿಯಲಿ
ಶಿಷ್ಟ ಜಂಗಮಲಿಂಗ ದೇವಗೆ
ಮುಟ್ಟಿ ನೆಲ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗುತ
ಕೊಟ್ಟಳಪ್ಪಣೆ ಕ್ಷಮಿಸು ದೇವನೆ ತಡವುಗೈದುದಕ್ಕೆ

|| ೬೩ ||

ಒಳಿತುಮೆಂದೆನುತಾ ಜಂಗಮ
 ಸಲಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದ ಸತ್ತರ
 ಕಲಸುವನ್ನವು ಕಾಯಿಪಲ್ಲಿಯು ಬುಂದೆ ಬೇಸನವು
 ತಿಲದ ಸಂಡಿಗೆ ಪಾಲುಪಾಯಸ
 ಸಲಿಲ ಘೃತ ಕಷ್ಟಾಯ ಕಾರ್ಚೀ
 ಫಲವು ಸುರಳೀ ಪೋಳಿಗೆಯು ಕರಿಗಡಬು ಸಕ್ಕರೆಯಲಿ || ೬೪ ||

ಮನದಣಿಯಲುಣುತಿರ್ದ ಮತ್ತೆಯು
 ಎಣಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ನೀಡ್ವಳತಿ ಘನ
 ಮನದ ಭಕ್ತಿಯ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯು ಜಂಡಸೋಮಮ್ಮ

 || ೬೫ ||

ಸಾಕುಸಾಕಾಯ್ತು ನ್ನ ತೃಪ್ತಿಯು
 ನೀ ಕರುಣೆ ನಿಜಶರಣೆ ನಿನ್ನಮ
 ನಾಕ ಭೂಪಾತಾಳದೊಳು ನಾಕಾಣೆ ಶಿವನಾಣೆ
 ಪಾಕವೇನದು ಹೇಳಬಾರದು
 ಮೂಕಯುತ ನಾನಾದೆ ಸತ್ಯವು
 ಕಾಕು ಪಂಚಾಮಣಿಯು ಮಲ್ಲನ್ಮೂರ್ತಿಯೇ ನಿಜವು || ೬೬ ||

ಎನ್ನುತಿಹ ಚರವರನ ನಳಿನೋ
 ತ್ವನ್ನ ಪದಕಿರಗುತಲಿ ಶಿವಶಿವ
 ಚುನ್ನಳಿ ಮೂಳೆಯನು ಸೂಳೆಯನೇಕೆ ಸ್ತುತಿಸುವಿರಿ
 ಧನ್ಯ ತವಚರಣಾಳಿ ಬುಡದಿಹ
 ಮಣ್ಣುನಾಬಲು ಮೂಢೆ ಚರವರ
 ಕಣ್ಣು ಮೂರುಳ್ಳವನೆ ನೀ ನಿಜಮಹಿಮೆ ಘನಘನವು || ೬೭ ||

ಎಂದು ತಾಂಬೂಲಾದಿ ದಕ್ಷಿಣೆ
 ವಂದದಿಂದೀಯುತ್ತ ಬಸವನ
 ಮಂದಿರಕ್ಕಂ ಬಿಜಯಗೈಸುತ್ತಂದು ದಿನಮಣಿಗೆ
 ಎಂದಳಾಣೆಯ ಬಿಟ್ಟಿನೊಳಿತುಂ
 ಹೊಂದು ಪಡುವಣಗಿರಿಯನೆ ತ್ವರ
 ದಿಂದ ಸಾಗಿದ ರವಿಯು ಮಸ್ತಾಚಲಕೆ ಬಿಜ್ಜಳನ || ೬೮ ||

ಸಭೆಯ ತಾಣದಿ ಘಳಿಗೆ ವಟ್ಟಲ
 ವಿಭುವನಾಜ್ಞದಿ ಪಾಕಿಕೊಂಡಿರ
 ಲಭ್ಯದಯದಿಂ ತಾ ಸುದ್ವಾದತ ಪೋಗಿ ಪದಿನಾಲ್ಕು
 ಪ್ರಬಲ ವೀದಿನವೇಕೆ ತಿಳಿಯದು
 ಮುಭಯ ತಾಸಧಿಕೆಂದು ರಾಜಗೆ
 ಯಥಿನಮಿಸಿ ಪೇಳಿದರು ದುಗುಡವನಾಂತು ಜವದಿಂದೆ || ೬೯ ||

ಕೇಳಿ ಬಿಜ್ಜಳ ಬಸವಗೆಂದನು
 ವೇಳ್ವವೇಕಾಯ್ತೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯು
 ಪೇಳು ನೀನೆನಲಹುದು ನಮ್ಮಯ ಚಂಡ ಸೋದಾಮ್ಮ
 ಶೀಲಗುಣ ಶಿವಶರಣ ಭಕ್ತಿಯ
 ಮೂಲೆ ಚರವರಲೋಲೆ ತಾನುಂ
 ಕಾಲಹರ ಜಂಗಮಕೆ ಉಣಿಸುವ ಕಾರಣದಿ ರವಿಗೆ || ೭೦ ||

ಆಣೆ ಕಟ್ಟಿತ ತಡೆದಳಾ ಶುಕ
 ವಾಣಿಯದರಿಂ ಸೂರ್ಯ ನಿಲ್ಲಲು
 ಮಾಣದೀ ದಿನ ಘಳಿಗೆ ವಟ್ಟಲು ತಪ್ಪಿ ಕಡಿಮ್ಪೆಚ್ಚು
 ಕಾಣಬಂದಿತುಮೆನಲು ಬಿಜ್ಜಳ
 ಕೇಣಗೊಳ್ಳುತಲೆಲ್ಲಿ ಮಾತಿದು
 ಹೀನ ಮನುಜರುಮೆಲ್ಲಿ ದಿನಮಾಣಿಯೆಲ್ಲಿ ನೀನರಿಯೆ || ೭೧ ||

ಬೊಟ್ಟು ಭೂತಿಯ ಧರಿಸಿದವನಿಗೆ
 ಬೆಟ್ಟದಷ್ಟುಚ್ಚಿರುವದೆಂಬದು
 ಸ್ಪಷ್ಟದಿಂ ಕಾಣಲ್ಕೆ ಬಂದು ಕೇಳ್ವದೇನಿಹುದು
 ಬ್ರಹ್ಮ ಸೂಳೆಯದೇನು ಪೌರುಷ
 ಕೆಟ್ಟ ಪಾಪಾನ್ವಿತೆಯುಮಾಕೆಯು
 ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಂ ನೋಡದಾ ನುಡಿ ಬೇಡ ನಗೆಗೇಡಾ || ೭೨ ||

ಲಕ್ಷಗಾವುದ ಮೇಲೆ ಇರುವನ
 ಲಕ್ಷಿಸಲು ನಮ್ಮಣ್ಣು ಕುಕ್ಕುತ
 ಲಾಕ್ಷಣಿಕೆ ಕತ್ತಲೆಯು ಕವಿವುದು ನೀನು ಪೇಳುವದು
 ಪಕ್ಷಪಾತವುಮೆಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವು
 ಮೀಕ್ಷಿಸುವೆನವಳಾರು ಕರಿಸೆನ
 ಲಕ್ಷತ್ರಯ ಶರಣೆಯರು ತಮ್ಮ ಸ್ಥಲಕೆ ಬರರೆಂದು || ೭೩ ||

ಪೇಳಿ ಬಿಜ್ಜಳ ತನ್ನ ಮಾರ್ಬಲ
 ಪೋಳಿಯಿಂದಂ ತಾನೆ ಬಸವನ
 ಮೇಳದಿಂ ಪೋಗಲ್ಗೆ ಜವನಿಕೆ ಮರಿಯ ನಿಂತಿರಲು
 ಕೇಳಿದನು ಬಸವೇಶನಾಗಲೆ
 ಕಾಲಹಿತನಿಗೆ ಲಣೆ ಕಟ್ಟುತ
 ಶೀಲೆ ನೀನಿಲಿಸಿದ್ದು ಬದ್ಧವೆ ಎಂದ ಸಂತಸದಿ

|| ೭೪ ||

ಬದ್ಧವೈ ಬಸವೇಶ ತಮ್ಮಯ
 ಶುದ್ಧ ಚರಣದ ಮಹಿಮೆಯದು ತಾ
 ಸಿದ್ಧಿಯಣಮಾಧ್ಯಷ್ಟಗಳನ್ನಸಾಧ್ಯ ಮಾಗಿಪುದು
 ಶುದ್ಧಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಜಂಗಮ
 ನುದ್ದಿಶಂ ರವಿಗಾಣೆ ಪಾಕುತ
 ಲಿದ್ದ ತಾವಿಲಿ ನಿಲಿಸಿದು ನಿಜ ನಿಜವು ನಿಜವೆಂದು

|| ೭೫ ||

ಚಂಡ ಸೋಮಮ್ಮಾಗ ಪೇಳಲು
 ಚಂಡ ಕಿರಣನನಿತ್ತಿಸಿದೀಕೆಯು
 ಚಂಡಿಯಹುದಲ್ಲದೆಯು ಮತ್ತಿನ್ನಾರು ಶ್ರೀಜಗದಿ
 ಮಂಡಲಾಧಿ ಘನ ಮಿಸಿಯುಡುಗರೆ
 ತಂಡವಾಭರಣಾದಿಯುನ್ನತ
 ಮಂಡೆ ಮಣಿ ನವರತ್ನ ಮೊದಲಾಗಿತ್ತು ಪದಕಾಣ್ಕೆ

|| ೭೬ ||

ಭಾವೆ ಬಿಜ್ಜಳನಿತ್ತ ಸರ್ವವ
 ದೇವ ಜಂಗಮಕಿತ್ತು ಭಕ್ತಿಯ
 ಪಾವನಾಂಭುದಿಯೊಳಗೆ ಮುಳುಗಾಡುತಲಿ ಸುಖಮಿದುರ್
 ಸಾವಧಾನದಿ ಶಿವ ಚರಾರ್ಯರ
 ನಾವಗಂ ತಣಿಸುತಲಿ ಸದ್ಗುಣ
 ಸೇವಿ ಎನಿಸುತ ಶಿವನ ಬೆರೆದಳು ಕೇಳು ಶಿವಲಿಂಗಾ

|| ೭೭ ||

ಇದುವೆ ಜಂಗಮ ಮಹಿಮೆ ಇದನಂ
 ಸದಮಲಾತ್ಮನೆ ತಿಳಿದು ನೀನತಿ
 ಮುದದಿ ಪೂಜಿಸಿ ಪದವನಿಚ್ಛಾತ್ಮಪ್ತಿಯನು ಮಾವೈ
 ಚದುರ ಚರವರ ಭಕ್ತಿ ಶುಲಭ
 ಲ್ಲಿದಕೆ ಸಾರಿಯು ಮಾವುದನಿಸದು
 ಸದಯ ಜಂಗಮ ಲಿಂಗದೊಳು ನಿಂಬೆಕ್ಕ ಮೆರೆದಳಲಾ

|| ೭೮ ||

ಚರನು ಬೇಡಲು ಮಗಳ ಮುಡಿಯಂ
 ನಿರದೆಯಿತ್ತನು ಮಾನಕಂಜರ
 ತರುಣಿಯಿತ್ತನು ಶಿಂಧು ಬಲ್ಲಾಳರಸ ಕಲಿಕಂಭ
 ಚರನವೇಶಕೆ ನಿಂದಿಸಿದ ತ
 ತ್ತರುಣಿಯನು ತಾ ತರಿದನಿವರನು
 ಮರಿಯದಿರು ಚರಭಕ್ತರನು ನೀ ಸ್ಮರಿಸು ಹಗಲಿರುಳು || ೭೯ ||

ಎನಲು ಗುರುಪದವನಜಕಿರಗುತ
 ಘನ ಹರುಷದಿಂ ಕುಳಿತ ಸಮ್ಮುಖ
 ತನಯನಂ ಕಾಣುತ್ತ ಸಂತಸವಾಂತು ಗುರುವರನು
 ಸನುತ ಶಿವಲಿಂಗನಿಗೆ ಪೇಳಿದ
 ಮನುಮಥಾರಿಯ ಭಸ್ಮ ಮಹಿಮೆಯ
 ನನವರತ ನೀ ನಂಬಿ ಧರಿಸುತ ಘನತೆಗೊಳ್ಳುವುದು || ೮೦ ||

ಭಸಿತ ಮಹಿಮೆಯ ಪೇಳ್ವೆಡಾರಿಗೆ
 ವಶವೆ ಪನ್ನಗರಾಜಗರಿದನ
 ಲುಸುರಲಾನೆನಿತರವ ಸುಮಶರ ಹರನು ಧರಿಸುವನ್ನೆ
 ಪೆಸರುಗೊಳಲಾ ಭೂತಿ ಸಂತತ
 ನಸಿವುದದು ಭವಶಿದ್ದಿ ಸಂಪದ
 ವಿಸರವೆಲ್ಲಕೆ ಮೂಲ ಚಿದ್ವಿಭೂತಿ ತಾನಾಗಿ || ೮೧ ||

ಪರಮ ವಿಭೂತಿದಕೆ ಧರೆಯೊಳು
 ಸರಿಯುದಾವದು ಸುಜನ ದುರ್ಧರ
 ಬರಹ ಕೆಡಿಪದು ತನುಕರಣ ತತಿವಿಮಲವನಿಸುವದು
 ಕರುಣ ಮನ ಕೂಡಿಸುತ ಸಂಪ
 ತ್ತರವ ನೀವುದು ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯು
 ನಿರುತದಿಂದಣಿಮಾದಿ ಸಿದ್ಧಿಗಳೊದಗಿ ಕೂಡುವವು || ೮೨ ||

ದೇವ ಮುನಿಸುರ ರಾಕ್ಷಸಾದಿಯು
 ಜೀವ ಮೊದಲಾಗಿಹವಿವೆಲ್ಲಕೆ
 ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯು ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನಿತ್ತು ಪಾಲಿಪುದು
 ಆವಕಾಲದಲಾವ ತಲದಲಿ
 ಪಾವನತೆಯಂಗೈವುದಿದುವೇ
 ಸಾವಧಾನದಿ ಧರಿಸೆ ಕಾರಣ ಪೂರಣಂ ನಿಜವು || ೮೩ ||

ಭೂತಪತಿದ್ವಯ ತೃತಯ ಮುಖದಿಂ
 ಜಾತಸುರಭಿ ಸೂಸೀಲೆ ಸುಮನೆ ಪ್ರ
 ಖ್ಯಾತ ನಂದೆಯು ಭದ್ರೆಗೋಮಯದಿಂದ ಸುಭಸ್ಮ
 ಭೂತಿ ಭಸಿತಃಕ್ಷಾರ ರಕ್ಷಗ
 ಳೋತುಮಿವು ಪಂಚೋಗದ ವೈಗುಣ
 ಪೂತ ಶಿವಲಿಂಗಾತಿಶಯ ಶಿವ ಭಕುತಿ ಸಂಪ್ರೀತಾ || ೮೪ ||

ಧರಿಸಲಿಕೆ ಐಸಿರಿಯು ತೇಜವು
 ದುರಿತ ಭಸ್ಮಂ ಭಸ್ಮದಿಂದ
 ಧಾರ ಮರಣ ವಿತ್‌ಕ್ಷಾರದಿಂದ ಮರುಭೂತಪಸ್ತಾರ
 ಗರಳ ಭಯವುರಗಾದಿ ರಕ್ಷಸ
 ರರಿಭಯಂ ಹರ ರಕ್ಷೆಯಿಂದಂ
 ಪರಮ ಗಣ ಪದವಿಯದು ದೊರೆವದು ನಿರುತ ನೀ ನಂಬೆ || ೮೫ ||

ಮುನಿ ಕಸ್ಯಪಾಗಸ್ತ್ಯ ಗೌತಮ
 ನನುಮಿಷರು ಜಮದಗ್ನಿ ವರಶುಕ
 ಮುನಿ ಕಪಿಲ ಕೌಂಡಿಲ್ಯ ಕಣ್ವ ದಧೀಚಿ ದುವಾಸ
 ಸನುತ ಭೂತಿಯ ಮಹಿಮೆಯಿಂ ಜೀ
 ವನ ಪಡೆದರವಮೂರು ವ್ಯಾಳ್ಕಿಂ
 ದೆನುತ ಪೊಗಳ್ಳಿದು ಮನುತ್ರಿಯಾಯುಷ್ಯೆಂದು ನಿಗಮದೊಳು || ೮೬ ||

ಮತಿಯುತನೆ ಕೇಳ್ವಾರ್ವಕಥೆಯಂ
 ಕಥಿಸುವೆನು ವಾಶಿಷ್ಠ ಋಷಿಗಳ
 ಮತದಿ ಮೆರೆಯುವನತಿ ಧನಂಜಯನೋರ್ವನಿರಲವಗೆ
 ಸತಿಯರಿರೆ ಶತ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಹುಸುತ
 ಸತಿ ಹಿರಿಯಳುದರದಲಿ ಕರಣನು
 ಚತುರವನ ಸತಿಯಳು ಶುಚಿಸ್ಮಿತೆಯೊಡನೆ ಪರಿಣಮಿಸಿ || ೮೭ ||

ಅತಿಸುಖದಿಮಿವನಿರುತಿರಲ್ಕಾ
 ಮತಿ ಬರುಡದಾಯಾದ್ಯರಲ್ಲರೂ
 ಖಿತಿಗೊಳುತ ಜತೆಗೊಂಡ ಸೂರ್ಯದಿ ಸತತ ಕಾಡುವರು
 ಕ್ಷಿತಿಯ ಜನಗಳಲೀ ಗುಣವ ಸಿ
 ದ್ವತೆಯಗೊಂಡಿರುತಿಪ್ಪುದಿದು ನಿಜ
 ಯತಿಗಳೋಳ್ವೀಗಾದರಿದಕೇಂ ಗತಿಯೊ ಸದ್ಗುರುವ || ೮೮ ||

ಜ್ಞಾನದೊಳು ವರರೂಪದೊಳು ಸ
 ನ್ನಾನದೊಳಿಗಿವಾಗರು ಸರಿಯು ಸ
 ಮಾನರಿಲ್ಲೆಂಬುವದೊಂದವರಿಗೆ ಯತಿ ಬೇನೆ
 ಮೇಣವನ ಸತಿ ಗುಣವದತಿಶಯ
 ಮಾನಿಯಂಬುವದೊಂದು ಕೇಣವು
 ಪ್ರಾಣಿಗೊಳ್ಳನಕೊಂಡು ಸುಖವಂ ಕಾಣೆವೆನುತಿಹರು

|| ೮೯ ||

ಪಿಕ್ಕನ ಬಾಧಿಪಕಾಕನಿಕರವೊ
 ಚಕಿತ ದಿನಮಣಿ ಪಳವ ಗೂಗೆಯೊ
 ಶುಕನ ಹಿಂಸಿಪ ದುರ್ಬಡಾಲವೊ ಮಚ್ಚ ಮೃಗಗಳನು
 ಚಕನೆ ಕೊಲ್ಲುವ ಬಕವೊ ಬಾಣವೊ
 ನಕುಲ ಬಂಧಿಪ ಸರ್ಪ ಬಳಗವೊ
 ಪ್ರಕಟ ಕರಣನ ಕಾಡುತಿರ್ದರು ಕುಟಿಲ ಕುಚ್ಚಿತ್ತರು

|| ೯೦ ||

ಖಿಳರ ಕಾಟಕೆ ತಾಳದಾಹೋ
 ಬಳ ಪುರದ ವರ ಪಾಪನಾಶಿನಿ
 ಯೊಳುಸ್ಸಾನವಗೈದು ಶಿವನಿಳಯದೊಳು ಲಿಂಗವನು
 ಬಲವರುತ ನರಸಿಂಹ ದೇವನ
 ಬಳಿಗೆ ಪೋಪೆಡೆಯೊಳಗೆ ಮುನಿ ಕುಲ
 ತಿಲಕನೋರ್ವನು ಫಲವನುಮರಸಗೊಯ್ಯುತಿರೆ

|| ೯೧ ||

ಶಳಿದುಘ್ನಾಣಿಸಲಾಗ ಕರಣನ
 ಹೊಲಸು ನಡತೆಯ ಕಂಡು ಮುನಿ ಬಲು
 ಮುಳಿದು ನೋಣ ಜನ್ಮದಲಿ ನೀ ಶತವರುಷ ಬಾಳೆಂದ
 ಘಳಿನವ ಬಂದಾಗ ಶುಚಿಸ್ಮಿತೆ
 ಯಳಿಗೆಯದನೆಲ್ಲರುಪಿಯಾಕ್ಷಣ
 ದೊಳಗೆ ನೋಣವಾಗುತಲಿ ಪಾರಲು ಕಂಡು ಮರುಳಡಸಿ

|| ೯೨ ||

ಹಣೆಯದೆಯು ಬಡುಕೊಳುತ ಧೊಪ್ಪನೆ
 ಮಣಿದು ಭೂಮಿಗೆ ಬೀಳುತೇಳುತ
 ಲಿನಿಯನ ಸುಗುಣಗಳನು ಕೊಂಡಾಡುತಲಿ ಶೋಕಿಸುತೆ
 ನಿನಗೆ ಮತಿ ಹೀನಾಯ್ತು ಮುಂದಿ
 ನನ್ನೆಗೆ ಗತಿ ಸರಿದ್ವೋಯ್ತು ಮತ್ತೆಯು
 ತನುಭವರು ಮೊದಲಿಲ್ಲ ಧನಿಕನೆಯೆಂದು ಬಾಯ್ಬಿಟ್ಟು

|| ೯೩ ||

ಭೂರಿ ಶೋಕದಿ ಚೀರಿ ಬಲು ಬಾ
ಯಾರಿ ಬಳಲುತ ಮಣ್ಣು ಕೈಯ್ಯಿಂ
ತೂರಿ ಶಾಪವನಿತ್ತ ಮುನಿ ಕಿಡಿಗೇಡಿ ಸತಿಯಳಿಗೆ
ಸೇರಲಿ: ಹಾಡೆಂದು ಸುಯ್ಯುತ
ಹಾರಮಣಿ ನಿನ್ನಗಲಿ ಧರೆಯೊಳು
ಮಾರಿ ತೋರಲಿಯೆಂತು ಗಿರಿಯಿಂದುರುಳಿ ಸಾಯುವೆನು || ೯೪ ||

ಎಂದು ಪತಿ ಸೊಣ ಪಾರಿದತ್ತಂ
ಸುಂದರಾಂಗಿಯು ಪೋಗಿಯು ಪೋಗಿ ಕಾಯು
ತ್ತಂದು ಪತಿ ಕಾಯಕ್ಕೆಪಾಯವನ್ನೊಂದುಗೊಡದಲೆಯೊ
ಚಂದಿರಾನನೆ ಹೀಗೆ ಮಿರುತಿರ
ಲೊಂದುದಿನ ದಾಯಾದ್ಯ ಜನರುಂ
ಸಂಧಿ ಸಾಧಿಸಿ ಕೊಂದರಾಗಾ ನೊಣವ ಖತಿಯಿಂದೆ || ೯೫ ||

ಸಾಯಲದು ಕಂಡಾಗ ಶುಚ್ಚಿತ್ತೆ
ಬಾಯಿಯದೆ ಬಾಯಿಯನು ಬಡಕೊಂ
ಡಾಯಕಳು ನಾನೇಕೆ ಸಾಯದಲುಳಿದನ್ನೆ ಶಿವನೆ
ಕಾಯೊ ನೀ ಎನ್ನಂಗದೊಡೆಯನ
ಕಾಯದಿದರೆ ಕೊಲ್ಲು ಎನ್ನಂ
ನ್ಯಾಯವಲ್ಲವು ನಿನಗೆ ಗಿರಿಜಾರಮಣನತ ಕರುಣಾ || ೯೬ ||

ದೇವ ನೀ ಘನ ದೇವ ಭಕ್ತರ
ಕಾವ ಬಿರಿದಿರಲೆನ್ನ ಮರತಿಯೊ
ಪಾವನಾಂಗನು ನೀನು ಪತಿವೃತ್ತಿಯರಿಗೆ ಸಹಕಾರಿ
ದೈವವೆನುತಿಹರಯ್ಯೋ ಶಿವ ಶಿವ
ಮೀ ವಿಧವೆಯಿನ್ನಾರ ಬಲದಿಂ
ಭೂವಿಯೊಳು ಮುತ್ತೈದೆಯನಿಸಳು ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಪೊರೆಯೈ || ೯೭ ||

ಕಂದುಕಂಠರ ನಿನ್ನ ಸುಖವಂ
ಕಾಂಬೆ ನಾ ನಿನ್ನಂದಿಗಂ ಬಾ
ಶುಂಭರೀ ಪರಿ ಕಷ್ಟ ಕೊಟ್ಟಿನ್ನತ್ತಿಯ ನುಂಗಿದರು
ಅಂಬುಜೋದ್ರವನೆನ್ನ ಘಣಗಿದ
ನಂಬರೆದನೇನಕಟ ರನ್ನದ
ಬೊಂಬೆ ನೀನಂದಂದು ಕಂಬನಿ ಸುರಿದು ಪಂಬಲಿಸಿ || ೯೮ ||

ಅತಿಶಯವ ಶೋಕಿಸುತೆ ಸತಿತಾಂ
ಮೃತ ಪತಿಯ ದೇಹವನು ಕರದೊಳು
ಹಿತದಿ ಮಡುಗಿಸುತಾಗರುಂಧತಿ ಬಳಿಗೆ ಬರಮಾಡಿ
ಪತಿವೃತ್ತೆಯ ನೀ ಎನ್ನ ತಾಯಿಯೆ
ಪತಿಯ ಹಾಡ್ವೀಗಾಯಿತೆನೆ ತ
ತ್ಸತಿಯರುಂಧತಿ ಕೇಳಿ ಪೂರ್ವದ ಚರಿತೆ ಎಲ್ಲವನು

|| ೯೯ ||

ಯಾತಕೇ ಚಿಂತೆಯನು ಬಿಡು ಬಿಡು
ಗೌತುಮಾಗಸ್ತಾದಿ ಕಸ್ಯಪ
ಪೂತ ಜಮದಗ್ನಿಗಳು ಪಡೆದ ಸುಭೂತಿ ಬಳಿಯಿರಲು
ನಾತಳುವದಸುಪಡಿವೆನೆಂದಾ
ನಾಥನ ಸುವಿಭೂತಿಯಡಗೈ
ಯ್ಯಾತಳದೊಳಿಟ್ಟದಕೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಜಪಿಸುತಲಿ

|| ೧೦೦ ||

ತ್ಯಂಬಕಂ ತ್ರಿಯಾಯುಷಂ ಮನು
ವೆಂಬುದಂ ಜಪಿಸುತಲಿ ನೋಣಶವ
ಕಂ ಭಸಿತ ತಳಿಯಲ್ಕೆ ಗಂಡನಸು ಬಂದುದಂ ಕಂಡು
ಸಂಭ್ರಮದಿ ನಲಿದಾಡಿ ಪಾಡುತ
ಲಂಬೆ ನಿನ್ನಾದಾಂಬುಜವನೆರೆ
ನಂಬಿ ಪಾವನಳಾದೆನೆಂಬುತ ನುತಿಸಿ ಮುದವೆರೆಸಿ

|| ೧೦೧ ||

ನೋಣವದನು ಕರತಳದಲಿರಿಸುತ
ಲುಣುತಿನುವದಂ ಮರೆತು ಹಗಲಿರು
ಳೆಣಿಸದಾಸರು ನಿದ್ರೆ ನೀರಡಿಕೆಗಳ ಸಂಕಟದ
ದಣುವನರಿಯದೆ ಸಲಹುತಿರೆ ಕೆಲ
ದಿನಸವಿಯೆ ಕೇಳುತ್ತ ಮತ್ತಾ
ನೋಣವು ಕೊಂದರು ಮೊದಲಿನಂತಾ ಬಣಗರೈತಂದು

|| ೧೦೨ ||

ಮನ್ನಾಥ ನನ್ನಗಲಿಸಿದರೀ
ಕುನ್ನಿಗಳು ತಾವಿನಿತು ಎನ್ನನು
ಬೆನ್ನುಬಿಡದಲೆ ಬನ್ನಕೊಡುತಿಹರಲ್ಲ ಹಾ ವಿಧಿಯೆ
ಇನ್ನು ನನಗಾರುಂಟು ಗತಿಮತಿ
ಎನ್ನುತಳುತಲಿ ಪೊರಟುಬಂದಳು
ಮುನ್ನಿನಂತಾ ಸತಿಯರುಂಧತಿ ಬಳಿಗೆ ಬರಮಾಡಿ

|| ೧೦೩ ||

ತಾಯೆ ನೋಡೌ ಪ್ರಿಯನನು ಮ
 ತ್ನಾಯಗೊಳಿಸಿದರಂಮ ದುರ್ಗುಣ
 ಸೂಯೆ ದಾಯಾದ್ಗರುಗಳಿವಕೇಂ ಗತಿಯು ನೀ ಕಾಯೌ
 ತೋಯಜಾನನೆ ಎಂದು ಪಲಬುತ
 ಬಾಯಿಬಿಡುತಿರು ಸಮಯಕಾ ಮುನಿ
 ರಾಯ ಮಹಿಮ ದಧೀಚನೆನ್ನುವ ಸನ್ನುತಂ ಬಂದ

|| ೧೦೪ ||

ಬರಲು ಮುನಿವರಗೆರಗತಾಸನ
 ವಿರಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸುತಲರುಂಧತಿ
 ವರಪದವ ತೋಳಿಯುತ್ತ ಸತ್ಕರಿಸಲ್ಕೆ ಕೈಕೊಂಡು
 ಪರಕೆಯಿತ್ತವಳಾರು ರೋದಿಪ
 ಪರಿಯದೇನಿಹುದೆಂದು ಕೇಳಲು
 ಮರರೆ ಎನ್ನಂ ಕೇಳ್ವಿರೈ ತಾವರಿಯಿರೇನಿವಳು

|| ೧೦೫ ||

ಕರಣಸತಿ ಮಹೇಕರುಣೆ ಗಂಡನ
 ಹರಣಗೊಳೆ ದಾಯಾದ್ಗ ಜನರುಂ
 ಮರುಗುತಿರುವಳು ಗತಿಯು ತನಗಾರಿಲ್ಲವೆನುತಿಂತು
 ಒರಲುವಳು ತಾ ಹೊರಳುವಳು ನೆಲ
 ಕುರಳುವಳು ಕಂಬನಿಯ ಸುರಿವಳು
 ಕರುಣ ಗೈಯ್ಯಲಬೇಕು ತರುಣಿಯೊಳೆಂದು ಕರಮುಗಿಯೆ

|| ೧೦೬ ||

ಸತ್ತ ಮುನಿಸುರರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಅಸು
 ವಿತ್ತು ಮೂವ್ಯಾಳ್ಳದಲಿ ಬಂದಪ
 ಮೃತ್ಯು ಪರಿಹರಿಸಿದ ಭಸಿತೆನ್ನತ್ತರಿಯತಿರಲು
 ಅತ್ತಪಳದೇಕೆವಳ ತೋಷಿಪೆ
 ನುತ್ತುಮೆಯೆ ಕೇಳೆಂದು ಸ್ನಾನವ
 ನರ್ಥಿಯಿಂಗೈಯ್ಯುತ್ತ ಕೂಡುತ್ತಾ ಮಾಸನದಿ

|| ೧೦೭ ||

ಯರಳೆ ಮುದ್ರೆಯದೆತ್ತಿ ಭೂತಿಯ
 ಭರದಿಯಡ ಕರತಳದಲಿರಿಸುತ
 ಲಿರದೆ ಬಲಹಸ್ತಂದು ಮುಚ್ಚುತ ಪ್ರಣತವಂಗೈದು
 ಪರಮ ಪಂಚ ಪ್ರಣಮ ಘಟ್ಟಣ
 ವಿರದೆ ಶತರುದ್ರಿಯವರ ಮನು
 ಹರತ್ರಿಯಾಯುಷಮೆಂದು ರಸನೆಯ ಕೊನೆಗೆ ತಂದೆಲ್ಲ

|| ೧೦೮ ||

ಮನುಗಳ ವನಷ್ಟೋತ್ತರಂ ಶತ
ವೇಣಿಸುತವನೊಂದಂದರಂತೆಯು
ನೋಣಶವಕೆ ವಿಭೂತಿಯನು ತಳೆಯುತಿರೆ ತತ್ತ್ವಕ್ಷಣಕೆ
ಹೇಣಿಯೆಸುಬರುತಂದು ನರತನು
ಮಿನಗುತಿರೆ ಶತಕೋಟಿ ರತಿಪತಿ
ಮನಸಿಜನ ತೆರನೆಸೆದು ಮುನಿಪದ ವನಜಕೆರಗಿದನು

|| ೧೦೯ ||

ಮುನ್ನಿನಿಂ ರೂಪಾತಿಶಯಮೆಂ
ದೆನ್ನತಂ ಸತಿಪತಿಯ ನೋಡುತ
ತನ್ನ ಶಿರಯತಿ ವರನ ಪದಕಂ ಬಾಗಿ ನಮಿಸುತಲಿ
ಸನ್ನುತಾಮಳ ದೇವ ನಿನ್ನಿಂ
ಧನ್ಯಳಾದೆನು ಎಂದು ಭಜಿಪಳ
ಮನ್ನಿಸುತ ಮುನಿವರನು ತನ್ನಾಶ್ರಮಕೆ ಪೋದನುಮಾ

|| ೧೧೦ ||

ಕರಣ ಸತಿ ಶುಚಿಸ್ಮಿತೆಯ ಕೂಡುತ
ಮರಣ ಹರಭಸಿತವನು ಬಿಡದಲೆ
ನಿರುತ ಧರಿಸುತ ಹರನ ಪದವಂ ಕಂಡರತಿ ಮುದದಿ
ತರಳ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ನೀಕೇಳ್
ಪರಮ ಭೂತಿಯ ಮಹಿಮೆಯಿದನತಿ
ಹರುಷದಿಂ ಪೂಸುತ್ತ ಚಿರದಿನಬಾಳು ಶಿವನಾಳು

|| ೧೧೧ ||

ಗೌತಮನ ಮದುವೆಯಲಿ ಸುರಜನ
ವ್ರಾತಮಹಿಲ್ಲೆಯ ನೋಡಿ ತಾವ್ವಾ
ಮಾತುರಂ ತಳಿದರ್ತಪೋದನ ಕಂಡು ಶಾಪಿಸಿದ
ಆತ ತಕ್ಷಣ ಕರವು ಮಡಗಲು
ಪೂತ ಮುನಿ ದುರ್ವಾಸಗರು ಹಲು
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಕೇಳುತ್ತ ಭೂತಿಯ ಧರಿಸುತರು ವಿತ್ತಾ

|| ೧೧೨ ||

ಕುಸುರನೋರ್ವನು ಚೋರತನದಿಂ
ಮಸಣದಿರುತ ಸುಗಳಿವಪೊಳ್ಳುಂ
ಸಸಿನೆ ಶುನಿ ಚಿಡ್ಭಸಿತ ತುಳಿದವನ್ವಜೆಯ ಮೆಟ್ಟಲಿಕೆ
ಶಶಿಧರನ ಚರರಾಗ ಕಾಣುತ
ಬಿಸಿಗದಿರ ಸುತನೊಶಕೆ ಕೊಡದಲೆ
ಭಸಿತ ಘಣಿತೋರುತ್ತ ಹರಪುರಿಗೊಯ್ದರೆಲೆ ತರುಳಾ

|| ೧೧೩ ||

ಭಸಿತವಿಲ್ಲದ ಹಣೆಯು ಧೋರ್ದೋಣ
 ಭಸಿತವಿಲ್ಲದ ಕಣ್ಣು ಸುಲಿಗಂ
 ಣ್ಣಿಸಿತವಿಲ್ಲದ ಎದೆಯು ಕಲ್ಲಿದೆ ಭಸಿತವಿಲ್ಲದಲೆ
 ಎಸೆವ ರಟ್ಟೆಯು ನಾರಜಟ್ಟೆಯು
 ಭಸಿತವಿಲ್ಲದ ಟೊಂಕು ಶುನಿಟೊಂ
 ಕೃಷಿತವಿಲ್ಲದ ಪೊಟ್ಟೆ ಕುಂಬಳಸೊಟ್ಟೆ ತೊಗಲೊಟ್ಟೆ

|| ೧೧೪ ||

ಭೂತಿಧರಿಸದೆ ಮಾತುಬರೆ ತಾ
 ನೋತು ಕಲಿತರೆ ಯಾತಕದು ಘಟ
 ರೀತಿಯಿಲ್ಲದ ನುಡಿಯು ದುರ್ಘಟ ಕೋತಿ ಕುಣಿದಾಟ
 ಏತಕವ ತಾಭಾರ ಜಗದಲಿ
 ಜಾತನಾಗಿದು ನಿಷ್ಪಲಂ ಸರಿ
 ನೀತಿಯುತ ನೀನಾಗಿ ಭಸ್ಮವನಾತು ಕೊಂಡಿಹುದೈ

|| ೧೧೫ ||

ಗುರುವೆ ಭಸಿತದ ಮಹಿಮೆಯರಿದೆನು
 ಮಿರದೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯದ ಘನವನು
 ಕರುಣಿಸುತ ವಿಸ್ತರಿಸು ಪುಣ್ಯಾಕಾರ ಭವದೂರಾ
 ಶರಣ ಸಜ್ಜನ ಬಂಧು ತೈಮಲ
 ಹರಣ ಸದ್ವಯ ಕರಣ ಸುಸ್ಥಿರ
 ಶರಣು ಶರಣಂದೆರಗಿದನು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಸಮ್ಮುದದಿ

|| ೧೧೬ ||

ಮಗನೆ ಹರನಾಕ್ಷಿಯ ಸುಮಹಿಮೆಯ
 ಬಗೆಯ ಪೊಗಳಲ್ಯಾಗದಿರಲುಂ
 ದೃಗುಶತಾಧಿಪ ಜಿಗಿದು ರಸತಳದೊಳಗೆ ತಲೆಬಾಗಿ
 ಮುಗುಢನಾಗಿರುತಿರುವೆನೆನಲದು
 ಜಗದಿ ಬಣ್ಣಪ್ರನಾವನವ ಶಿವ
 ದೃಗುಮನೆಯ ಘನ ಪೇಳಲೆನ್ನೊಶವಲ್ಲ ತಿಳಿ ಬಾಲಾ

|| ೧೧೭ ||

ನೋಡಿ ಶಿವನಾಕ್ಷಿಯನು ಸ್ಪರ್ಶನ
 ಮಾಡಿ ಮಿಗೆ ನಲಿದಾಡಿ ಭಕ್ತಿಯ
 ಗೂಡಿ ಘನ ಕೊಂಡಾಡಿ ಪ್ರೇಮದಿ ಪಾಡಿ ಪೂಜಯನು
 ಮಾಡಿ ಸಂತೋಷೂಡಿ ಶರೀರದಿ
 ಸೂಡಿ ಚರಿಪರ ಪಾಪ ಕಿತ್ತೀ
 ಡಾಡಿ ಸತತಂ ಬೇಡಿದುದ ಕೈಗೂಡಿಸುತ್ತಿಹುದು

|| ೧೧೮ ||

ಮಾರಹರದ್ವಗುಗಳಲಿ ಪುಟ್ಟಿದ
ಜಾರು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ ಮಹಿಮೆಯ
ಸಾರುವೆನು ಶಿವಲಿಂಗ ಪೂರ್ವದ ಕಥೆಯನಾಲಿಪುದು
ಧಾರುಣಿಯ ನೇಪಾಳದೊಳು ಕಿರಿ
ಯೂರು ವೇದನಪಳ್ಳಿಯಲಿ ಮಹ
ಕ್ರೂರ ಬೇಡನುಮಿರುತಲೊಂದಿನ ಘೋರ ಕಾನನದಿ || ೧೧೯ ||

ಬೇಟೆಯಾಡುವ ಕಾರಣಂ ಬಲೆ
ಗೂಟ ಕುಕ್ಕುರ ಖಡುಗ ಕತ್ತಿಯು
ನೀಟು ಬಿಲ್ವಾಣೀತಿಗಳ ಧರಿಸುತ್ತಲಗೆಬಗೆಯ
ಓಟದಿಂ ಬರುತಿರಲು ಬಿಸಿಲಿನ
ಕಾಟವಾಗುತ ಬಾಯಿಬಿತ್ತುತ
ನೋಟದಿಂದೀಕ್ಷಿಸುತ ಬಂದನು ರುದ್ರಮಣಿ ಮರವ || ೧೨೦ ||

ನೆಳನಲಿ ಕುಳಿತಾಗ ಶ್ರಮವನು
ಕಳೆದು ನೋಳ್ವನಿತ್ತಕ್ಕೆ ಯಾ ಮರ
ಬಳಿಯ ಬಿದ್ದಿರಲೊಂದುಸಲೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯನು ಕಂಡು
ಪೊಳೆಯುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ತಾರಿಮಣಿಯಂ
ವೆಳಸೆ ಮನದೊಳುಕೊಂಡ ತಾನದು
ಗಳದೊಳುಂ ಕಟ್ಟುತ್ತ ಮುಂದಕೆ ಪೋಗಲನಿತರಲಿ || ೧೨೧ ||

ಚರಿಸುತೆದುರಂ ಬಂದ ಕಿಟಿಯಂ
ಭರದಿ ಬೇಡನು ಕಂಡು ತನ್ನಯ
ಕಿರಬನನು ಬಿಡೆ ಬೇಗ ಬೆನ್ನಟ್ಟುತ್ತಲಿ ಪಂದಿಯನು
ಮೆರಗಿ ಪಿಡಿವನಿತರಲಿ ಕಿಟಿಯದು
ಹೊರಳಿ ತನ್ನೊರ ಕೋರೆಯಿಂದಂ
ತರಿಯೆ ಕಿರಬನು ಹರಣ ಬಿಡುತಾಗುರುಳಿ ಧರಣಿಯೊಳು || ೧೨೨ ||

ಬೇಡನತಿ ರೋಷದಲಿ ಕಾಮುಕ
ಕ್ರೂಡಿ ಶರಗಳ ಕರ್ನಪರಿಶಳೆ
ದಾಡಿ ಬಿಡೆ ಬಡೆ ಬಾಣರೋಷದಿ ಕಿಟಿಯು ಭರಮಾಡಿ
ದಾಡಿಯಿಂ ಪಾಯ್ದವನ ಕೊಲ್ಲುತ
ಗಾಢನದು ಮಡಿಯಲೈ ಯಮನಾ
ಕ್ರೂಡಿ ಮೂರರ ಪ್ರಾಣ ಬಿಡುತೊಮ್ಮತಿರೆ ಯಮಪುರಕೆ || ೧೨೩ ||

ಕಂಡು ಶಿವದೂತರುಗಳಡ್ಡಂ

ಗೊಂಡು ನಿಲ್ಲುತ ಕೊಡುವುದೆನೆ ಯಮ

ಗುಂಡಕೊಯ್ದೆವು ಕೊಡುವದಿಲ್ಲೆನೆ ಬಿಡೆವು ನಾವೆನುತೆ

ಕೊಂಡು ಬಲು ಹಿಂದೊಯ್ಯ ಕಾಲನ

ಕಂಡು ಪೇಳಿದರಾಗ ದೂತರು

ಪುಂಡ ಶಿವನಾಳುಗಳು ಮಾಡಿದ ಪರಿಯನೆಲ್ಲವನು

|| ೧೨೪ ||

ಕೇಳಿ ರವಿಸುತ ಕೋಪವಂನತಿ

ತಾಳಿ ಸೇನಾಧಿಪರ ಕಳುಹತ್

ಶೂಲಿಯಾಳುಗಳವರ ಸದೆಬಡೆದಾಗ ಕಳುಹಲ್ಕೆ

ಭಾಳ ಕೋಪದಿ ಯಮನೆ ತಾಬರೆ

ಭಾಳನೇತ್ರನು ಸುಟ್ಟು ಯಮನಾ

ಕಾಲಮೊಳು ಶುಭೇಡ ಕಿಚಿಗುರುದ್ರಗಣ ಪವದ

|| ೧೨೫ ||

ನಂದಿಕೇಶನ ಮುಖದಿ ಕೊಡಿಸು

ತ್ತಂದು ಸುಖದಿಂದಿರಲು ಮುಗಳ

ವೃಂದವೈತಂದಾಗ ಶಿವಪದಕ್ಕೊಂದಿ ಬಿನ್ನೈಪೆ

ಬಂದ ಯಮ ಪ್ರಾಣವನುಮಿತ್ತನು

ಕಂದುಕಂಧರ ಕೇಳುತ ನಯನೆ

ಮುಂದೆ ಮತ್ತೊಂದಿದೆ ಸುಮಹಿಮೆಯನುಸುರುವೆನು ಮುದದಿ

|| ೧೨೬ ||

ದೇಶ ನೇಪಾಳದಲಿ ಮಣಿಪುರ

ವಾಸ ಭೂಸುರ ಮಡದಿ ಯಮುನೆಯು

ನಾಶವಾಗಲು ಪತಿಯು ಜಾರಿಣಿಯಾಗಿ ಚರಿಸುತಲಿ

ಪೋಷಿಸುತ ತನು ನೀಚ ಜನ ಸಹ

ವಾಸದಿಂ ಧನ ಕೊಡಿಸಿರಲು ಕು

ವಾಸಿನಿಗೆ ಜಾಮಿತ್ರನೆಂಬುವನೋರ್ವ ಸುತನುದಿಸೆ

|| ೧೨೭ ||

ಮರದ ಪರಿಫಲವಿರುವದಮೀ

ಧರಣಿಯೊಳು ಸಿದ್ಧೆಂಬ ನಾಣ್ಣುಡಿ

ತೆರದೊಲವ ವರ ಯೌವನದಲತಿ ಜಾರತನ ಕಲಿತು

ಮಿರುವ ದ್ರವ್ಯವನೆಲ್ಲನಾಶಿಸು

ತಿರಲು ಯಮನೆಯು ಸಿಟ್ಟುಗೈಯಲು

ಶಿರವ ತರಿದಾಕೆಯನು ಕೊಲ್ಲುತ ಜಾರತನದಿಂದ

|| ೧೨೮ ||

ಮಿರಲು ಧನವಂ ತೀರೆ ಹರಣವ
 ಪೊರೆಯಲಿಕೆ ಹಣವಿಲ್ಲದಾಗಳು
 ಮರಗುತಲಿ ನೇಪಾಳ ಪತಿಯರಮನಿಗೆ ಕನ್ನವನು
 ಭರದಿ ಪಾಕಲು ರಾಜದೂತರು
 ತರಿದುಮವನಂ ರುದ್ರಭೂಮಿಯೊ
 ಳಿರದೆ ಬಗೆದರು ಚೋರತನ ಸುಖಮುಂಡಿ ನೀನೆಂದು || ೧೨೯ ||

ಉದ್ಭವದಲಿ ಯಮನಿಪಸುತೆಯಳು
 ಪದುಮಲೋಚನೆ ರತ್ನಮಾಲಿನಿ
 ಸದಯ ಶಿವತೀರ್ಥದಲಿ ಸ್ನಾನವನೊದಗಿಸಲು ತಾನು
 ಸುದತಿಜನ ದಾಸಿಯರ ಕೂಡುತ
 ಮುದದಿಯುಪವನಕಾಗ ಬಂದುಂ
 ಚದುರೆ ತನ್ನಯ ಕಂಠದಿಹ ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲೆಯನಂ || ೧೩೦ ||

ತೆಗೆದು ಪೂವಿನ ಗಿಡಕೆ ಪಾಕುತ
 ಸುಗುಣ ಸ್ನಾನವಗೈಯ್ಯುತಿರಲುಂ
 ಬಗೆದು ಪಾಯಸಮುಖದಿ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತ ಮಸಣದಲಿ
 ಕುಗುಣ ಹೆಣಜಾಮಿತ್ರಸ್ಥನೆಯಲಿ
 ವಗೆದು ಪೋಯಿತು ಕಾಕವಾಗಲು
 ಮಗಜೆಪ್ರಿಯನ ದೂತರಿದನರಿದಾಗ ಬರುತಿರದೆ || ೧೩೧ ||

ರುದ್ರಮಣಿಸರ ಮುಖದಿ ಬಿದ್ದಿರೆ
 ರುದ್ರನಲ್ಲದೆ ಕ್ಷುದ್ರನಲ್ಲವು
 ಮದ್ರಿಜಾಮಾತನ ಸುಪದಕಂ ಹೊದ್ದುವನುಮೆಂದು
 ವೇದ್ಯಪುಷ್ಪಕದಿರಿಸುತಲಿ ರಜ
 ತಾದ್ರಿಗೊಯ್ದರು ಶಿವನು ಮೆಚ್ಚುತ
 ರುದ್ರಗಣಪದವಿತ್ತ ಸುಗುಣ ಸಮುದ್ರ ಶಿವಲಿಂಗ || ೧೩೨ ||

ಧರಿಸಲಾರದೆ ಬಂದೆ ಪಾಪದ
 ಶರಧಿಯಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತ ಮಡಿದಿಹ
 ನರಗೆ ಗತಿ ನೈಮಿತ್ತ ಕಾರಣಮಾಗಿ ಹರಪುರವ
 ದೊರಕಿದುದು ಹರನಾಕ್ಷಿ ಮಾಲೆಯ
 ನರಿದು ಧರಿಸಲುಮವಗೆಯಣೆಯಿ
 ಲ್ಲರರೆ ಮೂಲೋಕದೊಳು ಧನ್ಯನು ಪುಣ್ಯಸಂಚಯನು || ೧೩೩ ||

ಜಾರೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯನು ರಟ್ಟಿಲಿ
 ಸೇರಿಸುತ ಜಾರನೊಳು ಸಂಗವ
 ಪೂರಿಸುತಲಿರೆ ಪತಿಯು ಕಂಡು ಭಯರನು ಕೊಲ್ಲಲಿಕೆ
 ಸೂರೆಗೊಂಡರು ಗಣಪದವನಾ
 ಕೇರಳಾಧಿಪ ಸತಿ ಧರಿಸಿ ತ
 ನ್ನಾರಮಣದು ವಿಕಾರಬಿಡಿಸುತ ರುದ್ರಪದವಾಂತರಾ || ೧೩೪ ||

ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರನವರ
 ಚರಿತೆಯನು ಶ್ರೀ ಗುರುವಿನೋನ್ನತ
 ಚರಣ ಸರಸಿಜ ಮಧುಕರನು ಮಡಿವಾಳ ನಾಮಕನು
 ವರದ ನೀಸುಧೆ ಸಾಮ್ಯ ಕಾವ್ಯ
 ಹರನ ಭಕ್ತರು ಕೇಳಿ ಸತ್ಪಥ
 ದೊರಕೊಳಗುವಿಷ್ಟಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿಯು ಪಂಚ ಸಂಧಿಯಿದು || ೧೩೫ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಶಿಕ್ಷಂ ಪದನು ಳಿಲಂಕೃಂ ಮಂಗಲಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಸಂಧಿ ೬

ಪರಮ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ತೀರ್ಥದ
ಚರಪ್ರಸಾದದ ಮಹಿಮೆಯನು ಗುರು
ವರನು ಪೇಳಿದ ಶಿಷ್ಯಗಾ ಕಥೆ ಭಕ್ತರಾಲಿಪುದು || ಪಲ್ಲ ||

ಇಂದುಶೇಖರ ನಂದಿವಾಹನ
ಇಂದಿರಾವರ ನಯನ ಪದಧರ
ಮಂದರಾಲಯ ಮುಂದುರಾಸನ ತಾತ ವಿಖ್ಯಾತ
ಬಂಧ ಭವಹರ ಸಿಂಧು ಸುರಶಿರ
ಕಂದು ಕಂಧರ ಕಾಲ ಸಂಹರ
ತಂದೆ ಶಿವಪುರ ಸಂಗತ್ಯೈಪುರ ಭಂಗ ಶಿವಲಿಂಗ || ೧ ||

ತನಯ ಕೇಳ್ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮ
ಸನುತಭೂತಿಯ ರುದ್ರಮಣಿಗಳ
ಘನತೆಯಂ ಪಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳಿದನಿನ್ನು ಶಿವಮಂತ್ರ
ವಿನಯ ಭಾವದಿ ಸ್ಮರಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯ
ನನುಭವಿಸಿದರ ಚರಿತೆಯಂ ನಿಜ
ಮನದಿ ಕೇಳುತ ಪರಿಸು ನೀನನುದಿನದಿ ಸಂತಸದಿ || ೨ ||

ಕೊಡುವ ಕೊಂಬುವ ವೇಳೆಯಲಿ ಗಡ
ನಡೆವ ನುಡಿವಲಿಯುಣುವಲುಡುವಲಿ
ಗಡನೆ ಲೇಖನಿ ಪಿಡಿದು ಲೆಕ್ಕವನೊಡನೆ ಲಿಖಿಸುವಲಿ
ಬಿಡದೆ ಹೊಲದೆಡೆರೆಂಟೆ ಕುಂಟೆಯ
ನೈಡೆಯುತಿರಲೆಡೆಯನು ವಿಷಂ ಮನು
ನುಡಿವದೈ ಶಿವನಾಮ ಮೃಡ ಮಹಾದೇವನೆಂದಂದು || ೩ ||

ಬಾಯಿನೋಯದು ನುಡಿಯ ತನಗದ
ಪಾಯವಾಗದುಮಾರರಿಂದಲಿ
ಸಾಹ್ಯವಾಗ್ವದು ರಾಯ ಮಂತ್ರ ನಮಃಶಿವಾಯೆಂದು
ಪ್ರಿಯದಿಂ ನುಡಿಯಲ್ತೆ ಮುಕ್ತಿಗು
ಪಾಯವಾಗುತ ತನುತ್ರಯಂಗಳ
ಹೇಯವನ್ನೀಗಿಸುತ ಘನ ಗುರುರಾಯನೆನಿಸುವದು

॥ ೪ ॥

ಹರನ ಮಂತ್ರದ ಮಹಿಮೆಯಿಂತಾ
ನೊರಸಿ ಪೋಗ್ವದು ಬ್ರಹ್ಮಲಿಖಿತಂ
ಗರಳ ಸೇವಿಸಲಮೃತಪರಿಯಾಗುತ್ತ ದಳ್ಳುರಿಯ
ವರಜಲದ ತೆರ ತಣ್ಣಗಾಗ್ವದು
ದುರುಳ ಸರ್ಪಂ ಸರವಿಯಾಗ್ವದು
ಕರಡಿ ಪುಲಿ ಗೋಕರುವಿನಂತಾಗುವದು ನಿಶ್ಚಯವು

॥ ೫ ॥

ಕುಪಿತ ಕಾಪಟ್ಟವನು ಕೆಡಿಸುತ
ಸುಪಥದಲಿ ನಿಲಿಸುವದು ಸಂತತ
ವಿಪುಲ ಧನಧಾನ್ಯಾದಿ ಸಂಪತ್ತು ಕೃಪೆಯು ಗೈಯ್ಯುವದು
ಗುಪಿತ ಮಂತ್ರದ ಮಹಿಮೆ ಘನವಿದು
ತಪಕೆ ತಲೆಮಣಿಯಾಗಿ ಮೆರೆವದು
ಸಫಲಗೈವದು ಜನ್ಮಜಾಪಿಸೆ ಪರಕೆ ಪರನಹುದು

॥ ೬ ॥

ತನುವ ದಂಡಿಸಬೇಡ ವಾಸಿಪ
ಮನೆಯನಗಲಿಬೇಡ ಭ್ರಮೆಯಿಂ
ವನವ ಸೇರಲುಬೇಡ ಚರಿಸುವ ಮನವ ಕಟ್ಟುತಲಿ
ಘನತರದ ಗುಹೆಗಿರಿಯನಡರುತ
ಗೇಣಸು ಗಡ್ಡೆಯ ಸೇವಿಸುತ ಬಲು
ದಣಿಯದಿರು ನೀಸುಮ್ಮನೊಮ್ಮೆಯು ನುಡಿಯೆ ಗತಿಸಾಧ್ಯ

॥ ೭ ॥

ಚರಪದೋದಕ ಭಸ್ಮಮಂ ತಳಿ
ದಿರದೆಯೊಕ್ಕುಡುಕೊಂಡು ಸುಸ್ಥಿರ
ಶರಣಸಜ್ಜನ ಪದ ಸವಿನಯದಿ ನಮಿಸಿ ಮುದವೆತ್ತು
ಕರಮನದಿ ಹರಾರಾಕ್ಷ ಮಾಲೆಯ
ಧರಿಸಿ ನಿಜ ಚರವರರ ಪೂಜೆಯ
ನಿರಚಿಸುತ ಲಿಂಗವನು ಭಜಿಪಂಗಿದುವೆ ಸಿದ್ಧಿಪ್ರದ

॥ ೮ ॥

ಕೇಳು ಸುತ ಶಿವಲಿಂಗ ನಿನಗಾಂ
ಪೇಳುವೆನುಮಿದಕೊಂದು ಕಥೆಯಂ
ಜೋಳದೇಶದ ಭೂಪ ಜೋಳನು ವಾಮದೇವಾಬ್ಬಿ
ನೀಲಕಂಠನ ಭಕ್ತ ಪರಮ ದ
ಯಾಳು ಪ್ರಜೆ ಪಾಲಕನು ಸದ್ಗುಣ
ಶೀಲ ಹರಪದಲೋಲ ಭಕ್ತಿಯ ಮೂಲಕನುಕೂಲ

|| ೯ ||

ಭೂಮಿಪನ ಸತಿ ಹೇಮಕುಂತಲಿ
ನಾಮ ರೂಪದಿ ಕಾಮ ಸತಿ ರತಿ
೮ ಮಹಾವಿದ್ಯದಲಿ ಸರಸ್ವತಿ ಸೋಮಧರ ಮಂತ್ರ
ಪ್ರೇಮಿ ಶಿವಪದಪೂಜೆಯಲಿಯು
ದ್ವಾಮ ಪಾರ್ವತಿಯೆನಿಸಿತನು ಸೌ
ಧಾಮಿನಿಯ ಪ್ರಭೆಯಾಂತಗಾಮಿನಿ ಬಂದ ಜಂಗಮಕೆ

|| ೧೦ ||

ಮಾಡಿ ಪದಪೂಜೆಯನು ಭಕ್ತಿಯ
ಗೂಡಿ ಸವಿ ಸವಿ ನೀಡಿ ಮನದಣಿ
ಕಾಡಿ ತೃಪ್ತಿಯ ನೋಡಿ ಮುದದಿಂ ಪಾಡಿ ನಲಿದಾಡಿ
ಬೇಡಿದಂತುಂ ದ್ರವ್ಯನಿತ್ತು ಚ
ರಾಢ್ಯರುಂ ಕೊಂಡಾಡಿ ಕಳುಪುವ
ಜಾಡ ಜಾಂಬಕಿ ಕೀರ್ತಿಪ್ರಭೆ ನಾಡೆಲ್ಲ ಬೆಳಗಲಿಕೆ

|| ೧೧ ||

ಕೇಳಿ ಸಿಂಹಳ ಶೂರ ಚಂದ್ರನು
ತಾಳಿ ಮತ್ಸರ ಗುಣವನಾಗದು
ರಾಳೋಚನೆಯಂ ಬಗೆದನೀಕೆಯುಮಬಲೆ ತಾನಿದುರ್
ಹೇಳಬಾರದ ಕೀರ್ತಿ ಜಗದಲಿ
ಮೇಲೆನಿಪದಿದು ತಾಳದನಗಾ
ಮೇಲೆ ಸ್ತ್ರೀಯಳು ಬುದ್ಧಿ ಮೋಣಕಾಲ್ಗೆಳೆಗೆ ಸಿದ್ಧವಿದು

|| ೧೨ ||

ಎಂದು ಮನದಲಿನೊಂದು ಧ್ವಯಚರ
ರಂದು ಕರೆಸುತ ಪೇಳ್ವನೀ
ಸುಂದರಾಂಗಿಯ ಬಳಿಗೆ ಸತಿ ಪತಿಯಾಗಿ ಪೋಗುತಲಿ
ಚಂದ ದಂಪತ ಪೂಜೆ ಕೈಕೊಂ
ಡಿದು ಬರುವದು ಶೀಘ್ರದಲಿಯನೆ
ಮಂದಹಾಸದಿ ನುಡಿದರಾ ಚರರಂದು ಭೂಪತಿಗೆ

|| ೧೩ ||

ಬೇಡ ಪ್ರಭುವರ ಕೇಡು ಬರುವದು

ನಾಡಿನಲಿಯಪಹಾಸ್ಯವಾಗ್ಗುದು

ಪಾಡವಲ್ಲಿದು ನಡತೆ ನೀನಾಡೊಡೆಯನಾಗಿದು

ಕಾಡ ಜನರ ತೆರದಿ ಬೋಧೆಯ

ಮಾಡುವದು ಒಳಿತ್ತಲ್ಲವಾಕೆಯು

ನಾಡಸ್ತ್ರೀಯಳುಮಲ್ಲ ಮೃಡಮಂತ್ರವನು ಬಲ್ಲಾಕೆ

|| ೧೪ ||

ತಿಳಿದು ನಮ್ಮಯ ಕುಟಿಲ ಗುಣವನು

ಮುಳಿದು ಶಾಪಿಸಲೇನುಗೈಯ್ದುದು

ನಳಿನ ಮುಖ ಸಾಮಾನ್ಯಳಿಲ್ಲವು ನಾವು ಕೇಳಿಹೆವು

ಸುಳಿಯ ಮಾಡುವನು ಕಂಡು ಕಣ್ಣಲೆ

ಮುಳುಗುವದುಮೆಂತಕಟ ನಿನ್ನಿಂ

ದಳಿವದಿದು ಹಿತವಹಿತಮವಳಿಂದೊದಗುವದು ನಿಜವು

|| ೧೫ ||

ಎನಲು ಭೂಪತಿಯಂದ ಚರರೊಳು

ಕೆನಿಸುಗೈಯ್ಯಳುಮಾಕೆಯೆಂದಿಗು

ವಿನಯದಿಂ ಪೂಜಿಪಳು ಚರಲಿಂಗವನು ಕಂಡಾಗೆ

ಮನುಮಥಾರಿಯ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರೀಯಳು

ಸನುತರಿರೆ ಭಯ ಬೇಡ ಪೋಗಿಂ

ಎನಲುಪಾಯಂ ಕಾಣದಲೆ ತಾವ್ನುಡಿದರಿಂತೆಂದು

|| ೧೬ ||

ದೇವರಾಜ್ಞೆಯ ಮರೆತು ನಡೆ ಗುರು

ದೇವನಾಜ್ಞೆಯ ಹೊರತು ನಡೆಸನೆ

ಭೂವರಾಜ್ಞೆಯ ಮತ್ತೆ ಪಿತಮಾತೆಯರ ಮನದಾಜ್ಞೆ

೮ವನಾದರು ಮೀರಿ ನಡೆದರೆ

ಪಾವನನುಮಲ್ಲಲ್ಲ ನರಕದ

ಜೀವಿದುರ್ಗುಣಭಾವಿಸತ್ಯನುಮೆಂದು ಚರರಾಗ

|| ೧೭ ||

ಸತಿಪತಿಯು ತಾವಾಗಿ ಕೃತಕದಿ

ಯತುಲ ಶೃಂಗರವಾಂಛು ಜಂಗಮ

ದ್ವಿತಿರೈತಂದಾಗ ದೂತರು ಹೇಮಕುಂತಲಿಗೆ

ಅತಿಥಿ ಚರ ಸತಿಪತಿಗಳೀರ್ವರು

ಮತಿಯುತೆಯ ಬಂದಿಹರುಮೆನಲ್ಕಾ

ಸತಿಶಿರೋಮಣಿ ಮಂತ್ರರೂಪಿಣಿ ಕಂಡು ಕರೆತರುತೆ

|| ೧೮ ||

ನೋಡಿ ಜಂಗಮ ಕೃತಕರನು ತಾ
 ನಾಡೆ ಕೇಳಿ ಕುಮಾರಮೀಕೆಯು
 ಪ್ರೌಢಮಮ ಸತಿ ನಿಜವೆನಿಜವೆಂದಾಡಲಿದು ಕೇಳಿ
 ಗಾಢದಲಿ ವೃಡ ಮಂತ್ರ ಜಪಿಸುತ
 ಮಾಡಿದಳು ವಂದನೆಯನೀರ್ವರ
 ರೂಢ ಸಿಂಹಾಸನವನಾ ಮಾಡಿಸುತ ಮಮತೆಯಲಿ || ೧೯ ||

ಒಲಿದು ದಂಪತ ಪೂಜೆಯನು ಮನ
 ನಲಿದು ಮಾಡುತ ಪಡಸನ್ನವ
 ಸಲಿಸಿಯುಣಿಸುತ ದ್ರವ್ಯ ವರದಕ್ಷಣೆಯನಂ ಕೊಡುತ
 ಸಲಿಲ ಜಾಂಬಕ ಹೇಮ ಕುಂತಲೆ
 ಯಲ ಸದಪ್ಪಣೆಯೀಯೆ ಸತಿ ಪತಿ
 ಕುಲುಕುಲು ನಗುತಾಗ ಪೊರಟರು ಪುರವದಾಟುತಲಿ || ೨೦ ||

ಬರುತ ಮಾರ್ಗದಿ ನೋಡಲವಯವ
 ಪರಿಯ ಬೇರಾಗುತ್ತ ಮದನನ
 ಸರಳ ಬಾಧೆಯ ತಾಳದಲೆ ಭೋಗಿಸಿದ ಸತಿ ಚರನ
 ಮರುಗಿ ಮರಮರ ಬರುತಲರಸನೆ
 ಪೊರೆಯೊ ನಮ್ಮನುಮಿಲ್ಲದಿರೆಯಾ
 ತರುಣ ಬಳಿ ನಡಿನಡಿಯದಿರೆ ಹರಣವನು ಹತಿಸೆನಲು || ೨೧ ||

ಕೇಳಿ ಭೂಪನು ಕೋಳುಗೊಳು ತಾ
 ಗೋಳುಕಾಣುತ ತಾಳಿ ಮನಖಿತಿ
 ಜಾಳ ವಿದ್ವಾಂಸರನು ಕರೆಸುತ ಪೇಳಿದಕೇನು
 ಪೇಳುವೆವು ನೀಕೇಳ್ವೆನೆಂದರೆ
 ಕೇಳುತಿಹೆ ಪುಸಿಯಿಲ್ಲವಿಲ್ಲವು
 ಮೇಲು ಪೂಸಂಕೋಲೆಯನು ಕರತಳಕೆ ಪಾಯ್ಯಾಂಡು || ೨೨ ||

ಹೇಮಕುಂತಲೆ ಬಳಿಗೆ ಪೋಗುತ
 ತಾಮರಸ ಪದಕೆರಗಿ ಸ್ತುತಿಸೆಂ
 ದಾ ಮಹಿಮ ವಿದ್ವಜ್ಞನಾದಿಗಳಾಗ ಪೇಳಲ್ವೆ
 ಆ ಮಹಾನ್ಯಪನಂತೆ ಗೈಯ್ಯುತ
 ಪ್ರೇಮದಿಂ ಚರ ಸತಿಪತಿಯರಂ
 ತಾ ಮಹಿಳೆ ಸ್ಥಲದಡೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದಾಗ ಪದಕೆರಗಿ || ೨೩ ||

ಮಾತೆ ನೀನಾ ಬಾಲಮತಿ ನೀಂ
 ಕೋತಿ ನಾ ನೀಂಕರುಣೆ ಕುಚ್ಚಿತ
 ಪೂತೆ ನೀಂ ನಾ ಪಾಪಿ ದಯಾಗುಣಿ ನೀನು ಕೋಪಿಯು ನಾ
 ಶೀತ ಕರಧರ ಮಂತ್ರ ಸೌತ್ಯಳೆ
 ದಾತೆ ಜಂಗಮ ಪ್ರೀತೆ ಪಾವನೆ
 ನಾಥೆಯಂ ನವಗುಣವ ನೋಡದೆ ಸಲಹು ಚರವರ

|| ೨೪ ||

ಎಂದು ನುತಿಸಲು ಹೇಮಕುಂಶಲಿ
 ನೊಂದು ಮನದಲಿ ಭೂಪ ನೀಂ ನಾ
 ನಂದನೆಯು ಮಿಂತೆಕೆ ನುತಿಸುವಿರೆನ್ನ ಗುಣಹೀನ
 ಕಂದುಗೊರಳನ ರೂಪ ಚರವರ
 ತಂದೆ ತಾನೇ ಸತಿಪತಿಗಳೆಂ
 ತಂದ ಕಾರಣಮವರ ನುಡಿಯವರಂತೆ ತಾನಾಗೆ

|| ೨೫ ||

ಕುಂದು ಎನ್ನದಯೇನದಿಲ್ಲವು
 ಹೊಂದಿ ನುಡಿದಾ ನುಡಿಯು ಪ್ರಸಿಯನೆ
 ತಂದೆಯೀರ್ವರು ಎನಗೆ ನೀವೈ ಎಂದು ಮನುಜಪಿಸೆ
 ಹೊಂದಿದಾ ಸ್ತ್ರೀ ರೂಪವವಯವ
 ಮುಂದಿನಾ ಪರಿಯಾಗೆ ಚರವರ
 ರಂದ ಚರಣಕೆ ನಮಿಸಿ ಕಳುಹಿದಳಾಗ ಭೂಪತಿಯ

|| ೨೬ ||

ಎಲೆ ತನಯ ಕೇಳೆ ಲಘು ಮಂತ್ರದ
 ಬಲುಮೆ ತಿಳಿಯಲು ಸುಲಭವಲ್ಲವು
 ಬಲು ಘನವು ಕಲಿಕಾಲದಲಿ ಈ ನರರು ಭವಮಾಲೆ
 ಗೆಲುವದಕೆ ಕಾರಣವು ಮುಕ್ತಾ
 ಲಲನೆ ಮಣಿ ಫಣಿ ತಿಲಕವೆನಿಸುವ
 ಲಲಿತ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಮಹಿಮೆಯು ಪರಕೆ ಪರವಮದು

|| ೨೭ ||

ದೇವ ಮುಖ್ಯನ ವಿರತ ಪಡಕ್ಷರ
 ಭೂವಳಯದಲಿ ಚರಿಸುತ್ತಳ್ಳಿಯ
 ಶಾವಿನಲಿಯೊಂದಿನವು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆದು ದಿನವಿದುರ್
 ಬೇವ ಭಿಕ್ಷವ ಕರತಳದಿ ಮಡು
 ಜೀವನವ ಸ್ವೀಕರಿಸುತಲಿ ತಾ
 ನಾವಗಂ ಮಂತ್ರವನು ಸ್ಮರಿಸುತಮಿರಲು ಮರದಡಿಯ

|| ೨೮ ||

ಧಾವಿಸುತ ಬಿಸಿಲಿಂದ ಬಳಲುತ
ಹಾವುಗಾರರು ಬರುತ ಕಂಡರು
ತೀವಿರುವ ನೆರಳಿಂದ ಮರಕಂ ಬಂದರವರಾಗ
ದೇವನಂ ಕಂಡಾರು ನೀನೆನೆ
ಭಾವ ಮೌನದೊಳಿರಲು ಭವಿಷನ
ಹಾವುಬಿಟ್ಟರೆ ನುಡಿವನೆನುತವರುಗನಾಲ್ಕಾರು

|| ೨೯ ||

ಬಿಡಲು ವಿರತರ ಪಾದದಡಿಯಲಿ
ನುಡಿಯುತಿರೆ ಮಂತ್ರವನು ಮುಖದಲಿ
ಮುಡಿದು ಮುಕ್ತಿಯಕಂಡದವು ಗಾಬರಿಸಿ ದುರ್ಜನರು
ಬಡಿಯಬೇಕೆನುತವರು ಮೇಲೆಯು
ಕಿಡಿಯಕಾರುತ ಬೊಗಳುತ್ತಂ ಬರೆ
ಮೃಡನ ಮಂತ್ರದ ಮಹಿಮೆ ಕರಿ ಶುನಕಾಗಿಸಿತುಮವರಂ

|| ೩೦ ||

ಅಂದಿಗಿಂದಿಗು ಬೊಗಳ್ಳ ಜನ್ಮವ
ನೊಂದಿ ಮುಕ್ತಿಯ ಕಾಣಿರುವರು
ಕಂದ ಕೇಳಾ ಹಾವುಗಾರರೆ ಕೃಷ್ಣ ಶುನಕೆಂದು
ಹಿಂದೆ ನಾರದ ಪೇಳ್ವ ಕಥೆಯ ಕು
ಪೇಂದ್ರಗಂ ಕೇತಕಿಯ ಸಂಗಮ
ನಂದ ಪೌರಾಣದೊಳು ರಚಿಸಿಹುದದನು ನೀ ಕೇಳು

|| ೩೧ ||

ಮತ್ತೊರೆವೆ ಚರ ತೀರ್ಥ ಮಹಿಮೆಯ
ಚಿತ್ತ ಶುದ್ಧದಿ ಕೇಳಿ ಶಿವಲಿಂ
ಗೋತ್ರಮನೆ ನೀ ಬಿಡದೆ ಸಲಿಸಲುಮಾಯುರಾರೋಗ್ಯ
ಸತ್ಯವಿದು ಪುಸಿಯಲ್ಲ ಸಿದ್ಧವು
ಚಿತ್ತಜಾರಿಯ ಪದವು ದೊರೆವುದು
ಮೃತ್ಯುಜನನಾದಿಗಳು ನಸಿಪವು ಮುಕ್ತಿಕರತಳವು

|| ೩೨ ||

ಲಿಂಗ ಚರಗುರು ಭಸಿತ ಹರನಯ
ನಂಗಳಾ ಶಿವಮಂತ್ರಮಿವುಗಳ
ತುಂಗ ಮಹಿಮೆಯನೊರದೆ ಬಲ್ಲನಿತಾ ಸಕುಮಾರ
ಅಂಗಜಾರಿಯ ರೂಪ ಚರವರ
ನಾಂಘ್ರಿಸಲಿಲದ ಮಹಿಮೆ ಪೇಳುವೆ
ನಂಗೈಸಿ ನೀ ಕೇಳು ವರ ಘೋರಾಂಡವೆಂದೆಂಬ

|| ೩೩ ||

ಪುರದ ನೃಪ ಸಾರಂಗ ಸುಖದಿಂ
 ದಿರುತ ಬರ್ಹರ ಭೂಪನಾತ್ಮಜೆ
 ಪರಮ ವೀಣಾವಾಣಿಯತಿ ಚೆಲ್ವಿಕೆಯ ವಾರ್ತೆಯನು
 ಮರೆದು ಭೂಪತಿ ತವಕದೊಳು ಮಾ
 ಪುರಕೆ ನಿಬ್ಬಣ ಸಂಭ್ರಮದಿ ಪೋ
 ಗಿರದೆ ಮದುವೆಯನಾಗಿ ಸತಿ ಸಹ ತನ್ನ ನಿಜಪುರಕೆ

|| ೩೪ ||

ಸಾಗಿ ಬರುತಿರಲಾಗಳುಪವನ
 ಪೂಗವನು ಕಂಡಿಳಿದು ಶ್ರಮವನು
 ನೀಗಿ ಮಜ್ಜನ ಭೋಜನಾದಿಯ ಗೈದು ಸತಿ ತಾನು
 ಬೇಗ ಮಣಿಮಯ ರಥದಿ ಮೂರ್ತಿಸು
 ತಾಗ ವನದೊಳಗಿಪ್ಪ ದೈವ ಪು
 ಪ್ಪಾಘ ಪಲಗಳ ನೋಡುತ್ತೆತರಲ್ಕಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಕುರಿಕೆ

|| ೩೫ ||

ವೇಮನಾರಾಧ್ಯರುಗಳತಿ ಮುದ
 ಕಾಮ ಹರನಾರ್ಚನೆಗೆ ಸುಮಗಳ
 ಪ್ರೇಮದಿಂ ತೆಗೆಯುತಿರೆ ಕ್ಷಿತಿಪತಿ ಕಂಡು ಹರುಷದಲಿ
 ಆ ಮಹಾರಥದಲ್ಲಿ ನಮಿಸಲು
 ವೇಮನಾರ್ಯರು ನೋಡದಿರಲಾ
 ಭೂಮಿಪನು ತಿಳಿದಂದು ರಥದಿಂದಿಳಿದು ಶರಣೆನುತ

|| ೩೬ ||

ದೀರ್ಘ ದಂಡನೆ ಪಾಕೆ ಭೂಪನ
 ಯೋಗಿ ನಿಟ್ಟಿಸದ್ದಾಗೆ ಸಿಕ್ಕನಿರ
 ಲಾಗ ನೃಪ ಕೋಪದಲಿಯುರಿದೊಳುತಲಿ ನಿಂದೆಲವೋ
 ಯೋಗಿ ನೀನೆಂದಿರದರೆ ಒರಿ
 ಗೂಗಿಯಂದದಿ ಗರ್ವದಿರುವರೆ
 ನಾಗಧರನವತಾರಿ ನಿಮಗೀ ಗುಣವು ಚಂದಹುದೆ

|| ೩೭ ||

ಎಂದು ನೃಪನುಡಿಯಲಿಕೆ ಮನದಲಿ
 ವಂದಿನಿತು ಕೋಪಂಕುರಿಸದಾ
 ನಂದಯತಿ ಮನ ಮೌನದಿಂದಿರೆ ಭೂಪ ಕಡುನೊಂದು
 ಕಂದುಗೊರಳಿನ ರೂಪ ಧರಿಸುತ
 ತಿಂದು ಮನೆ ಮನೆ ತಿರುಗ್ವಿರಲ್ಲದೆ
 ಬಂದ ದುರ್ಮರಣವನು ಹರಿಸುತ ಘನಿಯ ಬರಹವನು

|| ೩೮ ||

ಕಡಿಸಿಯಾಯಪ್ಪವನು ಹೆಚ್ಚಿಗಿ
ಕೊಡುವದಾಗ್ಗದೆ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಿಂ
ದೊಡನೆ ನುಡಿ ನುಡಿ ಸುಮ್ಮನಿರುವೀಹಂಮು ಧರವಲ್ಲ
ಒಡೆಯರೀ ತೆರ ಗರ್ವಮೇಕೆನ
ಪೊಡವಿಪನೆ ಕೇಳ್ವಾಳಿನ ದಿನಂ
ನಡುಪ್ರಹರ ರಾತ್ರಿಯಲಿ ಮರಣವು ನಿನಗೆಯೊದಗುವದು

|| ೩೯ ||

ಅನಿಮಿತ್ತಂ ಪರಸದಾದೆನ
ಲಾನ್ಯಪತಿ ಘೂಡಿಘೂಡಿಸಿ ಪೂರ್ಮಿಸು
ತೇನು ಕೆಡನುಡಿಯಾಡಿದಲೆ ನೀ ಪಾಪಿಯತಿಯೆಂದು
ಮಾನು ಬಿಡಲಾಯ್ತಲ್ಲದೊಡೆ ನಿಂ
ನ್ನೋಣಮುರಿಯುತಲಂಗ ಕಡಿಕಡಿ
ದೀ ನೆಲದಿ ಪಾಕುವದುಮಿಲ್ಲದಲೆರಡು ತುಂಡವನು

|| ೪೦ ||

ಮಾಡುತಿರ್ದಿನ್ನೇನು ಛೇ ನಡಿ
ಮೂಢಯತಿಯಂದಾಡಿ ಸತಿಯಳ
ಕೂಡಿಪಡೆ ಸಹಿತಾಗ ಪುರವಂಪೊಕ್ಕು ಸಡಗರದಿ
ರೂಢನಾಗುತ ಸಿಂಹಪೀಠಾ
ಕೂಡಿದೆಡಬಲ ಮಳುಟಮಾನ್ಯರ
ನಾಡೆ ಬೀಳ್ಕೊಡುತಾಗೆಲ್ಲರನುಚಿತ ವೈಭವದಿ

|| ೪೧ ||

ಆರಸು ತನ್ನೇಕಾಂತ ನಿಲುವುದ
ಲರಸಿಯನು ಕೊಡುತ್ತ ಮಂಚದಿ
ಪರಿಮಳದ ದ್ರವ್ಯವನು ಪೂಸುತ ಕೆಂತು ಸಮರದಲಿ
ಬೆರೆದು ಮೈಮರದೊರಗಿ ನಿದ್ರಿಸು
ತಿರಲು ಕಾಳುಗರಾಗ ಭೂಪನ
ಚರಣದಿಂ ಮೃಡಕಚ್ಚಿ ಸತಿಯಳು ಕಂಡು ಗಾಭರಿಸಿ

|| ೪೨ ||

ಪತಿಯನೆಬ್ಬಿಸಲೆದ್ದು ಸರ್ಪನ
ಕ್ಷಿತಿಪ ಕಾಣುತ ಮರಣವಾದನು
ಮತಿಯುಡುಗಿ ಸತಿಯಳುತ ಹಿತವಹ ಮಂತ್ರಿ ಸೇವಕರ
ಅತಿ ತವಕದಿಂ ಬರಿಸೆ ನೆರೆಯಿತು
ಮಿತತ ಪುರಜನರೆಲ್ಲರಾಗಳು
ಕ್ಷಿತಿಪನಿಗೆ ಮರಣಂತು ಮಾಯ್ತಲೆ ತಾಯಿ ಪೇಳಿನಲು

|| ೪೩ ||

ವಹಮಾಗಲಿಂದ ಬರುತದೆ
 ನವಿನ ವನವಂ ನೋಡಬೇಕೆಂ
 ದವನಿಪತಿ ನಾ ರಥವಡರಿ ಬರೆಯೋಮನಾರ್ಯರನಂ
 ಜವದಿ ನಮಿಸಲು ಪರಸದಿರೆ ಧರೆ
 ಧವನು ಕೋಟಿಸಲಾತ ಮರಣೆನ
 ಲವರ ನಿಂದಿಸುತರಮನಿಗೆ ಬರುತಂದು ನಿದ್ರಿಸಲು || ೪೪ ||

ಉರಗ ಮುಟ್ಟಿದುದನಿತದೆಲ್ಲವ
 ನರುಹಲಾಗಳೆ ಸೂರ್ಯನುದಯಕೆ
 ಪುರದ ಜನಗೋಳಿಡುತಲರಸನ ಶವವ ಪೊತ್ತಾಗ
 ಬರುತ ಮಹಿಮರೆ ಪದದಿಡುತಲಾ
 ಅರಸಿ ಪರಿವಾರ್ಮತ್ರಿ ಸಹಿತಲು
 ಕರಮುಗಿದು ನಿಲೆ ಯೋಮನಾರ್ಯರು ಕಂಡುಮಿದುಯೇನು || ೪೫ ||

ದೇವ ಮಹಿಮರೆ ಭೂವರನ ಶವ
 ವಾವ ಕಾರ್ಯವು ಜೀವ ಕೊಡುವದು
 ನಾವು ಶಿವರೆಂತಾವೆ ವರ ಶಿವ ಭೂಮಿ ಮನುಜರ್ಗ
 ಪಾವನವಗೈರೆನಲು ಘನ ಸ
 ದ್ವಾವಿಗಳು ಶೋಕವನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ
 ಭಾವಜಾರಿಯ ರೂಪ ಜಂಗಮ ದೇವನಂ ಬರಿಸಿ || ೪೬ ||

ಉನ್ನತಾಸನದಿರಿಸಿ ಚರಪದ
 ವನ್ನು ತೊಳೆದಾ ಪಾದೋದಕವಂ
 ಚಿನ್ನ ಕುಂಭದೊಳಿರಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿ ನೃಪನ ಶರೀರವನು
 ಮುನ್ನ ತೋಯದಿ ತೊಳೆದು ಘನೆಯಲಿ
 ಸನ್ನುತಾಮಳ ಭಸಿತ ಧರಿಸುತ
 ಚನ್ನ ಜಂಗಮನಿರುಪದೊಳಗಾಪಾದ ತೀರ್ಥವನು || ೪೭ ||

ಅರಸನಂಗದ ಮೇಲೆ ಯೋಮನ
 ಶರಣರಾಗಳೆ ತಳಿಯಲುಂ ನೃಪ
 ದೆರೆದ ಕಣ್ಣಂ ಪ್ರಾಣ ಬರುತಲೆ ನೆರೆದ ಜನ ಪೊಗಳೆ
 ಧರಣಿಪತಿ ಶಿವ ಜಂಗಮಕೆ ನಮಿ
 ಸಿರದೆ ವೋಮನಾರಾಧ್ಯಗರಗಲು
 ಕರುಣದಿಂ ದ್ವೈಯಕರದಿ ಶಿರವಿಡಿದೆತ್ತಿ ಪರಸಿದರು || ೪೮ ||

ನೂರುವತ್ಸರ ಬಾಳ್ವು ಶಿವಪದ
 ಸೇರು ನೀನೆಂದೆನುತ ಶರಣರು
 ಹಾರೈಸಿ ಪಲಕಾಲ ತಾವಿರುತಿರ್ದು ಕರದಿಷ್ಟ
 ಚಾರುಲಿಂಗದಿ ಬೆರದರಿತ್ತಲು
 ಭೂರಮಣನವರಾಜ್ಞೆಯಂದದಿ
 ನೂರುವರುಷಂ ಬಾಳಿ ಶಿವನೊಳು ಬೆರೆದ ಶಿವಲಿಂಗ || ೪೯ ||

ಶಂಭು ಭಕ್ತನೆ ಕೇಳು ಚರಚರ
 ಕಾಂಬುವಿನ ಮಹಿಮೆಯನು ಪ್ರೊಗಳಲು
 ಮಂಜುಜೋದ್ಭವಗರಿದು ಕಥೆಯಿಂನೊಂಮು ಪೇಳುವೆನು
 ಜಂಬುದ್ವೀಪದೊಳಾಂದ್ರ ದೇಶ ಪು
 ಲಿಂದ್ರ ಪುರದಲಿ ಕಾಚಿರಾಜಯ
 ಸಂದ ಶಿವಶರಣಾಧಿವತ್ಸಾವರಣ ನಂಬಿರಲು || ೫೦ ||

ಒಂದು ದಿನ ಪರವಾದಿಗಳು ನಲ
 ವಿಂದ ನುಡಿದರು ಕಾಶಿ ತೀರ್ಥದ
 ಕಿಂದಮದಿಕಿಲ್ಲೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರವನೋದುತ್ತಿರಲಾಗ
 ಇಂದುಧರನವತಾರ ಚರಪದ
 ದಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ತೀರ್ಥವು
 ಮಂದಿಗಾದರುಮಧಿಕಮಿರೆ ದುರ್ಭಾಷಣಾಡುವರೆ || ೫೧ ||

ಧರಣಿಯೊಳು ರಾಜಸುವ ಮುನ್ನೂ
 ರುವತ್ತು ವ ತೀರ್ಥದೊಳು ಭಾ
 ಗಿರಧಿಯಧಿಕದಿಂದ ಚರಪದ ತೀರ್ಥವದಿಕೆಂದು
 ಒರೆವುತಿರಲಿತಿಹಾಸ ಪೌರಾ
 ಣಿದು ಮರುಳ್ವಾದಿಸುವದೇನಿದು
 ತರವೆ ನಿಮಗಲ್ಲಲ್ಲವೆಂದನು ಕಾಚಿ ರಾಜಯ್ಯ || ೫೨ ||

ಸಾರಮತಕಾ ಭಾಗಿರಧಿ ಘನ
 ವೀರಶೈವಗೆ ಚರಪದಾಂಗುಟ
 ಸಾರಘನ ಘನವಲ್ಲ ಕಾಶಿಯ ತೋಯ ಶೈವರಿಗೆ
 ಸಾರಲಾಗದು ವೀರಶೈವಗೆ
 ಪಾರವೇದಿಸಲರಿದು ಹೆಮ್ಮೆಯ
 ಕ್ರೂರ ನುಡಿಯಾಡಿದಕೆ ಶೀಕ್ಷೆಯು ಬರುವದದು ಸಹಜ || ೫೩ ||

ಎಂಬ ಸಾಕ್ಷಿಯನೋದೆ ಕೇಳದೆ
ಶುಂಭ ಜನ ದೃಷ್ಟವನು ತೋರೆನೆ
ಲಂಬಿಕಾಧವ ಶರಣ ಕಾಚಿಯು ಕಾಶಿ ಜಲತರಿಸಿ
ಶಂಭು ಜಂಗಮ ಪಾದೋದಕವಂ
ಸಂಭ್ರಮದಿ ತರಿಸುತ್ತ ತ್ರಾಸಿನ
ಲಿಂಬುಗೊಳಿಸುತತೋಗಪದ ಜಲ ಭೂಮಿಯನು ಬಿಟ್ಟು

|| ೫೪ ||

ಏಳಿದರೆ ಪರವಾದಿಗಳು ಕೆ
ಡಾಳೋಚಿಸಿದರು ಶರಣ ಬಿಡುಬಿಡು
ಶೀಲ ಜಂಗಮ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಗುಣಶೀತವೇನುಪ್ಪ
ಹೇಳು ನೋಡುವೆವೆನಲು ಶರಣನು
ಹೇಳಿದರೆ ಕೆಡಕಹುದು ತೀರ್ಥದ
ಲೀಲೆದ್ವಯ ನಂಬಿದಗೆ ಶಾಂತಿಯು ನಂಬದವಗ್ಗಿ

|| ೫೫ ||

ಯಾಗಿ ತೋರ್ಪುದು ತೋರಿಸೆನೆ ಜವ
ದಾಗ ಜಂಗಮ ಪಾದತೀರ್ಥವ
ಸಾಗಿಸಿದ ಪರವಾದಿ ಕೇರಿಗಳತ್ತಲ್ಲರುಷದಲಿ
ಬೇಗೆಯಂದದಲಾರಿಯು ತಾಗಳೆ
ಭೂ ಗಗನಕೇಕಾಗಿ ವಾದಿಗ
ಳಾಗ್ಯಹವ ದಹಿಸಿದುದು ದುರ್ಜನ ಮರಣವಸದಳವು

|| ೫೬ ||

ನೋಡಿ ಮೊರೆಯಿಡಲಾಗ ಕರುಣವ
ಮಾಡಿ ಮನೆಗಳನಳುಹಿ ಕೆಡನುಡಿ
ಯಾಡಿದವರಿಗೆ ಪ್ರಾಣವಾನವನಿತ್ತು ಸರ್ವರನ
ನಾಡೆ ಶಿವಭಕ್ತರನು ಮಾಡುತ
ಲೂಡೆ ಚರಪದತೀರ್ಥಮಿಗಿಲೆಂ
ದ್ದಾಡಿ ಹರುಷವಗೂಡಿ ಮೆರದನು ಕಾಚಿ ರಾಜಯ್ಯ

|| ೫೭ ||

ರವಿಯು ಗೌತಮ ಸತಿಗೆ ಮೋಹಿಸ
ಲವನದಂ ಮುನಿ ತಿಳಿದು ಶಾಖಿಸ
ಲವಯವಂ ತೊನ್ನಾಗೆ ಮುನಿಪತಿಗೆರಗಿ ನೀಶಾಪ
ವಿವರಿಸಿದ ಶಿವ ಮಜ್ಜನೋದಕ
ಜವದಿ ಮೀಯ್ಯನಲದರ ಪರಿಗೈ
ದವನು ಶುದ್ಧತೆ ತಾಳ್ದ ಮಹಿಮೆಯ ಕೇಳು ಶಿವಲಿಂಗ

|| ೫೮ ||

ಬೇಡ್ವರಿಲ್ಲದೆ ಬಡವನಾದೆಂ
ದಾಡೆ ಬಸವನು ಕೇಳಿ ಮಡಿವಾ
ಳ್ಳಾಡದಿಂ ಕಿವಿಮುಚ್ಚಿ ಬರೆ ಜಲಗುಂಡಕಡೆ ಬಸವ
ನೀಡಿ ಕರಗಳನಿಲೆ ಶರಣಪದಿ
ದೊಡೆ ಜಲರತುನಾಗೆ ಬಸವನು
ಪಾಡಿದನು ಚರಪದವು ಬಡವಲ್ಲೆಂದನೇಲೆ ತರಳ

|| ೫೯ ||

ಮೋಳಿಗಯ್ಯನ ಮಂದಿರದಿ ಪೊಂ
ನ್ನಾಳಿಗಡೆ ಬಸವೇಶ ಶರಣನು
ಕೇಳಿ ಚರಸರ್ವರನು ಬರಿಸುತವಟ್ಟಿದ್ದೊರೆಗಳಿಗೆ
ಧೂಳ ಪಾದೋದಕವ ಪೋಕ್ಷಿಸಿ
ಮೇಲು ಚಿನ್ನದ ಕೋಲುಗೈಯ್ಯುತ
ಶೂಲಿಚರಕಿತ್ತಾಗ ಮೆರೆದನು ಕೇಳು ಶಿವಲಿಂಗಾ

|| ೬೦ ||

ಶರಣನಾ ದೂಡಯ್ಯ ಸ್ನಾನವ
ನೆರೆದ ಜಲದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ವಿಪ್ರನ
ಶರೀರ ತೊನ್ನವ ಪೋಗೆ ನೋಡುತಲೇಳು ನೂರ್ವಿಜರು
ಬರುತ ಸ್ನಾನವ ಮಾಡಲಂಗದ
ಕಿರಿಯ ಕುಷ್ಟವು ಪೋಗೆ ಶರಣನ
ಚರಣ ಸ್ಮರಿಸುತ ಪೋದರೈಮಮ ತನಯ ನೀ ಕೇಳು

|| ೬೧ ||

ಸ್ವಾಮಿ ಗುರು ಘನಕಾಮಿ ಭಕ್ತರ
ನೆಮಿ ಸತ್ತಾಚಾರನತಜನ
ಪ್ರೇಮಿ ಪುಣ್ಯಾರಾಮಿ ಸದ್ಗುಣಧಾಮಿ ಸಂಸೇವ್ಯ
ಆ ಮಹಾಪ್ರಾಸಾದದ ಮಹಿಮೆಯ
ನೆಮದಿರುವರ ಕಥೆಯನುಸುರುತ
ಲೀ ಮನದ ಬ್ರಮಬಿಡಿಸಿ ಪೊರೆಯೈ ಮರಣ ಭವಹರಣ

|| ೬೨ ||

ಕೇಳು ನೀ ಪ್ರಾಸಾದ ಮಹಿಮೆಯ
ಪೇಳಲೆನ್ನೊಶವಲ್ಲ ಸದ್ಗುಣ
ಶೀಲ ಶಿವಶರಣಾಳಿಗಳಿಗದು ಸಾಧ್ಯ ಸಂವೇದ್ಯ
ಮೂಲ ಕರ್ಮದ ಜಾಲ ಪರಿಸುತ
ನೀಲಕಂಠನ ಮೇಲುಪದಕನು
ಕೊಲಗೈಯ್ಯುತ ಪಾಲಿಪುದು ಮನಲೋಲದಿಂ ಸಲಿಸೆ

|| ೬೩ ||

ಕಮಲ ದಿನಕರ ದುಃಖದಧಿ ಮುನಿ
ತಮನಗಜ್ಞಾನೋಜ್ಯ ಮದಕರಿ
ವಮನ ಹರಿದುಷ್ಯಮ್ ತರು ಬುಡ ಪರಶುಚರವರರ
ವಿಮಲ ಪ್ರಾಸಾದವನು ನಂಬುತ
ಲದ್ವೃತ ಸಮವಂದೆನುತ ಸೇವಿಸ
ಲಮರನಾಗುತ ಶಿವ ಪದಾಬ್ಜಕೆ ಸಾಗ್ವ ಭವನೀಗ್ವ

|| ೬೪ ||

ನಿಂದಿಸುವ ವಹಾದುರ್ಮದಾದರು
ಪೊಂದುವರು ನರಕವನು ಸತ್ಯವು
ಕಂದ ಕೇಳಿದಕೊಂದು ಕಥೆಯು ಪೇಳ್ವಿನಾಲಿಸು ನೀ
ಹಿಂದೆ ಬಹುಕಾಲದಲಿ ಶ್ರೀಗಿರಿ
ಸಂದ ಯಾತ್ರೆಯಗೈಯ್ಯಲೋಸುಗ
ಚಂದ ಚರಮಾರ್ತಿಗಳು ನಾಲ್ವರು ಪೊಂದಿ ಪೋಗುತಲಿ

|| ೬೫ ||

ಮಿಂದು ಪಾತಾಳ್ಕಂಗೆಯಲಿ ತನು
ಮಿಂದುಧರ ದೇವಾಲಯಕೆ ತಾ
ವೃಂದು ಗೋಪುರದ್ವಿಂದೆ ಬಿಲ್ವವನಾಂತದೇಳಿಗೆಯಂ
ಹೊಂದಿಕೂಡುತ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ
ನಂದದಿಂದಾಚರಿಸಿ ಪದಜಲ
ವಂದು ಸೇವಿಸಿ ತಂದ ಬುತ್ತಿ ಪ್ರಸಾದವನು ಬಿಚ್ಚಿ

|| ೬೬ ||

ನೀಡಿಕೊಳುತಲಿ ಸರ್ವರಾಗಳಿ
ಕೂಡಿ ಪ್ರಾಣಿಂಗಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಸಾ
ದ್ಮಾಡಿ ಸೇವಿಸಿ ಮಿಕ್ಕುದಂ ವಬ್ಬೊಬ್ಬರೆಡೆಯೊಳಗೆ
ಗುಢಿಸುತ ಸಲಿಸುತಿರೆ ಗಗ
ನಾಡಂಬರಂ ಹತ್ತಿ ಸಂಚರ
ಮಾಡುತಿಹ ಗುಢವಕೆಳಗಂ ನೋಡೆ ಜಂಗಮರು

|| ೬೭ ||

ಉಣುವದಂ ಕಂಡಾಗ ಮುಖದಿಂ
ದಣಕಮಾಡ್ತನು ಏನು ನಿಮ್ಮಯ
ಗುಣವು ಎಂಜಲ ತಿನ್ನುವದಿದು ನಿಮಗೆಣಕೆಯಹುದೇನು
ಧನೆಯ ಜಂಗಮ ರೀತಿಯಲ್ವೀ
ಟೊಣಪರ್ದೆಸಿಕೆಯಿಲ್ಲವೇಯೆಂ
ದಣಕಿಸುತ ಪಲಿರದು ನಕ್ಕನು ತೊಳಲಿ ಬಳಲುದಕೆ

|| ೬೮ ||

ಮೇಲೆ ನಗುವದು ಕೇಳಿಯೀಕ್ಷಿಸ
 ಲಾ ಗಣುಗಳು ಕಂಡು ಕೋಪದ
 ಲಾಗ ನುಡಿದರು ನಿಂದೆಯಾಡಿದಿ ಹಂದಿಯಾಗೆನಲು
 ಮಾಗಲಿಳಿದನು ಮುಖವ ಬಾಡುತ
 ಶ್ರೀಗಣಾಯಾರೆ ಜಂಗಮಾರ್ಯರೆ
 ಹ್ಯಾಗಿಯೆನವಗುಣವ ನೋಡದು ಶಾಪವೀಯುವದು

|| ೬೯ ||

ಎನುತ ದುಃಖದಿ ಚರಣಕಮಲಕೆ
 ಮಣಿದು ಬೇಡಲು ಪಾಪಿ ನೀನಾ
 ತೃಣಯುರೂಪನ ಚರಪ್ರಸಾದವನುಣಲು ನಿಶಾಪ
 ಎನುತ ಪೋದರು ಚರವರರು ಮಾ
 ಕ್ಷಣಕೆ ಮರಿ ಪಂದ್ಯಾಗಿ ಗಂಧ
 ವೇಣಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ದುಃಖದಲಿ ಚರಿಸಾಡುತಿರುತಿರ್ದ

|| ೭೦ ||

ಕೆಲವು ದಿನವಾಪಂದಿ ಮರಿಗಿರಿ
 ಪಲಯದೊಳು ಚರಿಸಾಡುತಿರಲುಂ
 ನೆಲದೊಳಿತಿ ಘನತೆಯನು ಪಡೆದಿಕ್ಕೇರಿ ಸಂಸ್ಥಾನ
 ಹಲಿ ಮರೆಯ ಬೇಡೋರ್ವ ಬೇಂಟೆಯ
 ನಲಿದು ತಾನಾಡುತಲಿ ಬರುತಿರೆ
 ಪುಲಿಯು ಪುಲ್ಲೆಯ ಪಿಡಿಯಲೋಸುಗವಾಗ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ

|| ೭೧ ||

ಕಂಡು ಬೇಡನು ಪುಲಿಯನುಂ ಜವ
 ಗುಂಡಿಲಿಡು ನೈಮಿತ್ಯ ಬೆನ್ನಂ
 ಗೊಂಡು ಓಡಲು ಮುಂದೆ ಪುಲಿ ಘೋರಡವಿ ಸೇರಿದುದು
 ಪುಂಡ ಬೇಡನು ಪುಡುಕೆ ಸಿಗದಿರೆ
 ಹಿಂಡಿ ಒಗೆದಂತಾಗಿ ಬರುತಿರೆ
 ಹೆಂಡವರ್ಣದ ಕಿಟಿಯಮರಿಯನು ನೋಡಿ ಹರುಷದಲಿ

|| ೭೨ ||

ಮನೆಗೆ ತರುತದ ಸಾಕಿ ನಿತ್ಯದಿ
 ಮಿನಿದು ಮೈಯಂಪಾಕು ತನ್ನವ
 ಮನೆಯನದಕಂ ಬೇರೆ ಕಟ್ಟುತಲಿಟ್ಟ ಪಲದಿನಕೆ
 ಮನಸಿಜಾರಿಗೆಯರಿಕೆಯಾಗಲು
 ಸನುತ ಜಂಗಮ ರೂಪದಾಳುತ
 ಬಿನದಿಸುತ ತಾ ಬಂದ ಬೇಡನ ಮನೆಗೆ ಭೋಜನಕೆ

|| ೭೩ ||

ಭಕ್ತಿಯುತನಾ ಬೇಡ ಜಂಗಮ
 ನೋಕ್ತಿಯಾಲಿಸುತಾಗ ಮನದಣಿ
 ಭುಕ್ತಿಗೈಸುವ ಕಾರಣಂ ಘನರಾಗಿ ಮುದ್ದಿಯನು
 ಅರ್ಥಿಯಿಂಗೈಯ್ಯುತ್ತ ಶೀಘ್ರದಿ
 ಭಕ್ತಿಯಿಂ ನೀಡುಣಿಸೆ ವರದಾ
 ಸಕ್ತನಾಗಳೆ ಕಿಟಿಗೆ ಮುದ್ದಿಯನೊಂದು ವಗಿಯಲಿಕೆ

|| ೭೪ ||

ತಂದು ವರಹವು ಹೊಂದಿ ಶಾಂತಿಯು
 ಹಿಂದಣದ ಸ್ಮೃತಿಯಾಗಲದಕೆ
 ನ್ನಂದೆ ತಿನ್ನದೆ ಹಾಗೆ ನೀರ್ತ್ತಾರೊಂದು ತಿಂಗಳವು
 ಕುಂದುಮಿಲ್ಲದೆ ಬೀಳೆ ಬೇಡನು
 ಮಂದನಿದಕಂ ರೋಗಮಾಗಿದೆ
 ಎಂದು ಬರೆಯನು ಕಾಸುತಂಗದಿ ಬರೆದ ನಾಲ್ಕಾರು

|| ೭೫ ||

ಬರಿಯ ಗುಣಗಳು ಚರಪ್ರಸಾದದ
 ವರ ಮಹತ್ವದಿ ಕನಕವಾಗಲು
 ಪುರದ ಜನ ಮೊದಲಾಗಿ ತಮ್ಮಯ ಮನೆಯ ಕಬ್ಬಿಣವ
 ಪೊರೆಯು ಕಟ್ಟುತ ತರುತ ಬೆಂಕಿಯ
 ಲಿರಿಸಿ ಕಾಸುತ ವರಹದಂಗವ
 ನಿರದೆ ಸುಟ್ಟರು ಸರ್ವವೆಲ್ಲವು ಮಾಗೆ ಭಂಗಾರ

|| ೭೬ ||

ರಾಜನಿದು ತಾ ಕೇಳಿ ಕಾಣುತ
 ಸೋಜಿಗಂಗೊಂಡಾಗ ತನ್ನಯ
 ರಾಜಧಾನಿಯಲದರ ಹೆಸರಿನ ನಾಣ್ಯವರಹೆಂದು
 ಬಾಜಿಸಿದ ಡಂಗುರವನಾಗಳೆ
 ಮೂಜಗವ ಮರಿಯಲ್ಕೆ ಮರೆದವು
 ರಾಜಧರ ಸಮರೂಪ ಜಂಗಮಶೇಷ ಮಹಿಮೆಯಿದು

|| ೭೭ ||

ಕೇಳಿ ಶಿವತಾಂ ಬಂದು ವರಹದ
 ಕೇಳುಜನ್ಮವ ಬಿಡಿಸಿ ಜನ ಸ
 ಮ್ಮೇಳ ನೋಡಲು ಮೊದಲಿಗಿಹ ಗಂಧರ್ವ ರೂಪಿನಲಿ
 ಶೂಲಧರ ಕರೆದೊಯ್ದು ತನ್ನ ವಿ
 ಶಾಲ ಶಿವಪುರಕಾಗಳವನಂ

ಕೇಳು ಚರಪ್ರಸಾದ ಮಹಿಮೆಯ ಮೂಲ ಶಿವಲಿಂಗಾ

|| ೭೮ ||

ಗುರುಲಿಂಗ ಚರಭೂತಿ ಮಂತ್ರಂ
 ಚರವರನ ಪಾದೋದಕಂ ಘನ
 ಹರ ನಯನ ಪ್ರಾಸಾದವಾವರಣಪ್ಪಮಿವು ನಂಬಿ
 ಹರುಷದಿಂ ತನು ಮನ ಧನವಿನಿ
 ತ್ತಿರದೆ ಧರಿಸುತ ಸ್ಮರಿಸಿ ಸೇವಿಪ
 ನರಗೆ ಮೋಕ್ಷವು ಸತಿಸುತರು ಸಿದ್ಧರೊಳಗು ಸತ್ಯಂ || ೭೯ ||

ಎಣ್ಣೆ ಉಂಡಿಹ ಪತ್ರದಲಿಯು
 ತ್ವನ್ನವಾಗವು ಬರೆಯಲಕ್ಷರ
 ಚುನ್ನ ವಿಷಯದ ಮಗ್ನ ಮನದೊಳು ಭಕ್ತಿ ನೆಲೆಗೊಳದು
 ತನ್ನಿಮಿತ್ತಂ ಪೇಳ್ವೆನಪ್ಪಾ
 ವರ್ಣ ಮಹಿಮೆಯು ನಿನಗೆ ನಾಂ ಮುಂ
 ದಿನ್ನು ಪಂಚಾಚಾರಗಳ ಪೇಳುವೆನ ಕೇಳುದದಿ || ೮೦ ||

ಸುಚಿತವಪ್ಪಾವರಣವೇ ತನು
 ನಿಚಯ ಪಂಚಾಚಾರ ಪ್ರಾಣಂ
 ಪ್ರಚುರಮಾಗಿಹ ವೀರಶೈವರ್ಗಾವರಣವಿದುರ್
 ಸಚಲ ಪಂಚಾಚಾರವಿರದಿರೆ
 ಕಚ ಸಮೂಹಂನಿರದ ಶಿರವದ
 ನುಚಿತವಾಗುತ ತೋರುವಂದದಿ ಧರ್ಮ ನಿಫಲವು || ೮೧ ||

ಐದು ಆಚಾರಂಗಳಿವನಂ
 ನೈದೆಯಾಚರಿಸವನು ತಿಳುಪುವೆ
 ವೇದ್ಯ ಲಿಂಗಾಚಾರ ಮತ್ತೊಂದಾ ಸದಾಚಾರ
 ಸಾಧ್ಯ ಭೃತ್ಯಾಚಾರ ಶ್ರೀಯುತ
 ವಾದ ಮತ್ತೊಂದಾ ಶಿವಾಚಾ
 ರೈದೆ ಸುಗಣಾಚಾರ ಪಂಚಾಚಾರಮಿವು ಸಿದ್ಧ || ೮೨ ||

ಗುರುವಿನುನ್ನತ ಕರುಣವಾಂತುರೆ
 ಪರಮಲಿಂಗಾಂಗೈಕ್ಯ ಭಾವದಿ
 ಪರಿಣಮಿಪ ಸದ್ಭಕ್ತ ಸ್ಥಾವರ ಲಿಂಗದೆಡೆ ಪೋಗಿ
 ಮರದು ನಮಿಸುವದಿರಲಿ ಭಾವದಿ
 ಸ್ಮರಿಸದಿರುತಿಹುದಿದುವೆ ಸಿದ್ಧಿಸ
 ಉರುತರೋನ್ನತವಾದ ಲಿಂಗಾಚಾರಮೆನಿಸುವದು || ೮೩ ||

ಪಿಡಿದ ಕಾಯಕ ಬಿಡದೆಯರಿಂ
 ದೊಡನೆ ಬಂದ ಪದಾರ್ಥವೆಲ್ಲವ
 ಒಡೆಯ ಗುರು ಚರ ಲಿಂಗ ಮುಖದಿಂ ನಡೆಸಿ ದಾಸೋಹ
 ಮೃಡನ ಭಕ್ತಿಯ ಪಥಕೆ ಕುಂದಂ
 ತೊಡಕು ಬರುದಂತಾಗೆ ವರ್ತಿಸಿ
 ದೃಢತರಂ ಬಲಿಯುತಲಿ ಕೊಡುತಿಹುದೇ ಸದಾಚಾರ

|| ೮೪ ||

ಸತ್ಯ ಗುರು ಚರ ಲಿಂಗ ಭಕ್ತರೆ
 ಪೃಥ್ವಿಗಧಿಕರು ನಾನೆ ಕಿರಿಯನೆ
 ನುತ್ತ ನಿರಹಂಭಾವದಲಿ ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕೂಡಿ
 ತತ್ತವಕತನು ಮನವ ಧನವಂ
 ನಿತ್ತು ನೆರೆ ನಲುವಿಂದ ವರ್ತಿಪ
 ಚಿತ್ತ ಶುದ್ಧದ ಭಕ್ತಿ ಭೃತ್ಯಾಚಾರಮೆನಿಸುವದು

|| ೮೫ ||

ಭಕ್ತರೊಳು ಕುಲವರಸಜಾಸ
 ದೃಕ್ತರೆನಗತ್ಯಧಿಕರೆಂದಾ
 ಭಕ್ತರಂ ತೃಪ್ತಿಸುತ ತಾನವರೊಕ್ಕುದಂ ಕೊಂಡು
 ಮುನಿಗಾಶ್ರಯವೆಂದು ತಾನತಿ
 ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ತಣೆವುದೆ
 ಸತ್ಯ ಕೇಳಿದು ಶರಣರಾಚರಣೆಯ ಶಿವಾಚಾರ

|| ೮೬ ||

ಶಿವಶರಣ ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮ
 ಸುವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಂತ್ರಂ
 ಶಿವಚರಾರ್ಯರ ಪಾದಜಲ ಪ್ರಸಾದಗಳ ನಿಂದೆ
 ಯವನು ಮರವಿಂದೊಮ್ಮೆಯಾದರು
 ಕಿವಿಯೊಳಂ ತಾ ಕೇಳಿದಿರ್ಪುದೆ
 ಶಿವನ ಭಕ್ತಗೆ ಕಾರಣತ್ಯಧಿಕೀ ಗಣಾಚಾರ

|| ೮೭ ||

ಇಂತು ಪಂಚಾಚಾರ ಮಹಿಮೆಯ
 ನಾಂತ ಅಷ್ಟಾವರಣದೊಳು ಮನ
 ಶಾಂತಿಲಿರಿಸುತಲಂತಕಾಂತಕ ಭಕ್ತಿಯನು ನಡಿಸೈ
 ಚಿಂತಿತಾರ್ಥವನೀವ ಸದ್ಗುರು
 ಶಾಂತಮೂರುತಿ ಪರಮಭಕ್ತಿಯ
 ಪಂಥವದು ಸೂಚಿಪುದುಮೆನೆ ಸದ್ಗುಣಿಯು ಪೇಳಿದನು

|| ೮೮ ||

ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರನವರ
 ಚರಿತೆಯಂ ಶ್ರೀಗುರುವಿನೋನ್ನತ
 ಚರಣ ಸರಸಿಜ ಮಧುಕರನು ಮಡಿವಾಳ ನಾಮಕನು
 ವರದನ ಸುಧೆ ಸಾಮ್ಯ ಕಾವ್ಯಂ
 ಹರನ ಭಕ್ತರು ಕೇಳಿ ಸತ್ಪಥ
 ನೊರಕೊಗುಮಿಷ್ಟಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿಯು ಪಪ್ಪ ಸಂಧಿಯಿದು

|| ೮೯ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಓಕ್ಕಂ ಪದನು ಶಿರ್ಷಕ್ಕಂ ಮಂಗಲಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಸಂಧಿ ೭

ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗಾಚಾರವನು ಮ
ವ್ಯಕ್ತ ಗುರುವಿಂದರಿಯುತಲಿ ಶಿವ
ಭಕ್ತ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಪರಿಣಯನಾಗಿ ಸುಖದಿದರ್

|| ಪಲ್ಲ ||

ಶ್ರೀ ನಗೇಂದ್ರಾತ್ಮಜೆಯ ರಮಣ ಸು
ಮೌನಿ ಗಣವಂದಿತ ಪದಾಬ್ಜನೆ
ಭಾನುಸುತಜಿತ ಮದನಮರ್ದನ ತ್ರಿಪುರ ವಿಧ್ವಂಸ
ದೀನ ಜನಘನ ಬಂಧು ಭಕ್ತಾ
ಧೀನನಘಕಾನನದ ವಾನಲ
ಪಾನ ವಿಷ ಶಿವಪುರದ ಶಿವಲಿಂಗೇಶನ ತಪೋಷಾ

|| ೧ ||

ಸೊನು ಕೇಳಿ ಶಿವಭಕ್ತಿಯೆ ಘನ
ಮಾನವಾದಿಗಳೆಲ್ಲರಿಗೆ ಸುಖ
ತಾನುಪೋಗುವ ಮುಕ್ತಿಗ್ರಹಕೆದು ಭಕ್ತಿ ಸೋಪಾನ
ಸ್ವಾನುಭಾವದ ಮೂಲ ಮತ್ತಾ
ಜ್ಞಾನ ಕ್ರಿಯಾಚಾರ ವಿರತಿಗೆ
ದಾನಪಾನಾದಿಗಳಿಗಿದು ಮುಖ್ಯೆಂದ ಗುರುನಾಥ

|| ೨ ||

ವೇಷ ಧರಿಸುತ ಭಕ್ತನೆಂದರೆ
ಈಶ ಭಕುತನು ಮಾಗಲರಿಯದು
ರಾಶೆಯಳಿದಾ ಭಕ್ತಿಯಾಂತರೆ ಭಕ್ತನಪ್ಪವನು
ಈಶ ಪ್ರಭು ಬಸವೇಶನ ಗುಣಂ
ಸೋಸಿ ನೋಡುತ ಭಕ್ತನಹುದೆಂ
ದಾಶಿರ್ವದಿಸಿದನಲ್ಲದಾ ವೇಷಕ್ಕೆ ಪೊಗಳಿಲ್ಲ

|| ೩ ||

ಪರವನಿತೆ ಪರರರ್ಥ ಮತ್ತಾ
ಪರದೈವ ಪರಸಮಯಗಳಿಗಾ
ತುರಿಪನವ ಭಕ್ತಲ್ಲ ನರಗುರಿ ಕೇಳು ಶಿವಲಿಂಗ
ಹರನ ನೆನಿ ಲಿಂಗವನು ಪೂಜಿಸು
ಚರರ ತೃಪ್ತಿಸು ಭಸ್ಮಧರಿಸೈ
ಗುರುವಿನೊಚನಾಲಿಸುತೆ ಭಕ್ತಿಯವರಸಿ ಮುಕ್ತಾಗು

|| ೪ ||

ಬಂದ ಜಂಗಮರಂದ ಕುಲ ಗೋ
ತ್ರೈದು ಕೇಳದೆ ವಂದಿಸುತ ಮಾ
ನಂದ ಮಿಗೆ ಹರುಷದಲಿ ಹರನಂದವರ ತಿಳಿಯುತಲಿ
ಹೊಂದಿ ಪದ ಪದ್ಮಗಳಿಗತಿ ಮುದ
ದಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ತೃಪ್ತಿಸುವದದು
ಮಿಂದುಧರವರ ಭಕ್ತಿ ಸತ್ಯವು ಕೇಳು ಭಕ್ತಾಂಗಾ

|| ೫ ||

ಜನರು ತನ್ನನು ಬೈಯ್ಯಲುಂ ಮೇ
ಣಿನಿತು ನಿಂದಿಸೆ ಶಾಂತಿ ಸೈರಣೆ
ಮನದಲಿರೆ ದೇವತ್ವಮೆನಿಪುದು ಮರಳಿತಾನವರ
ಮನಕೆ ಬಂದಂತೊಂದಕೆಂಟುಂ
ಕೆನಿಸಿನಿಂದಂ ಬೈವ ಗುಣವಿದು
ತನಗೆ ಸಲ್ಲದು ಭಕ್ತನಾದುದರಿಂದೆ ಫಲವೇನು

|| ೬ ||

ತಪ್ಪುಮಿಲ್ಲದೆ ಬೈದರವರಂ
ನಪ್ಪಿಯಪ್ಪೆನಬೇಕು ಮೊದಲಿನ
ತಪ್ಪುಮುಳ್ಳೊಡೆ ಬೈವರಲ್ಲದೆ ಮುಂದೆಯಂನಿಂದ
ತಪ್ಪುಮಾಗದ ತೆರೆದೊಲೆಚ್ಚರ
ವಿಪ್ರಾದೆನುತೆಂದ್ವೇಳ್ವರೆನುತಲಿ
ಸುಪ್ರಮೋದದಲಿರುವದಿದು ಭಕ್ತಂಗೆ ಕಾರಣವು

|| ೭ ||

ಬಡಿದು ಭಂಗಿಸಿದವರನುಂ ತಾಂ
ಬಡಿಯಲಾಗದು ಭಕ್ತನಾದರೆ
ಗಿಡವು ತನಗಾ ಜಡವನೆರದಾತೊಬ್ಬಗೆ ನೆರಳು
ಕೊಡುವದೇ ಕೊಡದಿಹುದೆ ತನ್ನನು
ಕಡಿಯ ಬಂದನಗೀಯದೇ ನೆರ
ಳ್ಳಡನೆಯದರನು ವರಿದು ವರ್ತಿಸು ಮೃಡ ಪದಾರ್ಥಕನೆ

|| ೮ ||

ಹರನ ದಯ ತನಗಿರಲು ದುರ್ವಿಪ
 ದುರಗ ಕಚ್ಚಿದರೇನು ಕೆಡಕಿ
 ಲ್ತುರುಳ ನಿಂದಕರಿಗೆ ವಂದನದಿರುವದದು ಮೇಲು
 ಹರನ ಭಕ್ತಗೆ ಕಾರಣೆನಿಪುದು
 ಪರಸುತಿರ್ಪುದು ಕೆಡಕು ನುಡಿಯದೆ
 ಪರಮ ಶಾಂತಿಯಲಿರುವದಿದು ಭಕ್ತಗೆ ಲಕ್ಷಣವು

|| ೯ ||

ಜಗದ ಸುಖವನು ಬಗೆಯದಲೆ ತಾ
 ಮೃಗಧರನ ಕಾಯಕವ ಕೈಕೊಳು
 ತಗಣತೋತ್ಸವದಿಂದೆ ಧನಕಾಳುಗಳು ಕೂಡಿಸುತೆ
 ಅಗಜೆಯಾಣ್ಣಿನ ಭಕ್ತಿ ಗೈಯ್ಯಲು
 ಹಗರಣದ ಬಡತನವೆ ತನಗುಂ
 ಸೊಗಸು ಪರಜನಕಾಸೆ ಗೈಯ್ಯಲುಬೇಡ ಕೆಡಬೇಡಾ

|| ೧೦ ||

ಬಡತನವೆ ಬಹುಲೇಸು ಕಾರ್ಯಕೆ
 ತೊಡಕಲರಿಯನು ಧನಿಕನಾಸೆಯು
 ಬಿಡದೆ ಮುಂದಕೆ ಮನವ ಹರಿಯುತ ಕೆಡಕು ಪುಟ್ಟಿಪುದು
 ದುಡಿವನವ ಬಲು ಮಡ್ಡಿಗಾಗೆಯು
 ಕೊಡುವ ಕೊಂಬುವದರಿಯದಿರುತಿಹ
 ನೊಡನೆ ವಿರತಿಯ ಪುಟ್ಟಿಸುವ ಬಡತನವೆ ಬಹುಲೇಸು

|| ೧೧ ||

ಮೊರಕಿಸುತ ಗೃಹಸ್ಥನಭವ
 ದುರಿತ ಕಾರ್ಯಕೆ ವೆಯವನ್ನೆದಿಸೆ
 ಬರುವುದೇಂ ಪುಣ್ಯವದು ಪಾಪವೆ ಕೊಡುತಿಹುದಾಗಿ
 ಸಿರಿಮದದಿ ಬರಿ ಬಿನದ ದುಂದಿನೊ
 ಳಿರಿಸಿ ಸಂತತ ಕಲಹ ಕಂಟಕ
 ಪರಿಪರಿಯ ದುಃಸಾಧನದಿ ಧನವೆಚ್ಚಿಸಲು ದ್ರೋಹ

|| ೧೨ ||

ಧನಮದವುದುರ್ದರವು ಬಳಲುವ
 ಜನರು ಕೊಂಡಾಡುತಲಿ ಧನಿಕನ
 ಮನೆಗೆ ಬರಲುಂ ಮೋರೆದಿರಗುತ ಕೂಡ್ತ ನುಡಿಯದಲೆ
 ವಿನಯ ಗುಣರಂಕವನ ಸಮ್ಮುಖ
 ಕನುವಿನಿಂಬರಲೆದ್ದು ವಳಿಯಕೆ
 ತಿನಲು ಪೋಗುವನೆನಿತು ಧನಮದ ಕೂಳು ಬಲಕಾಳು

|| ೧೩ ||

ಹಿತವನಹಿತವ ತಿಳಿಯದಲೆ ಶ್ರೀ
ಯುತನು ಕಾರ್ಯಗೈವನಲ್ಲದ
ಲತಿಸಯಂ ಧನ ನಿಃಪ್ರಯೋಜನ ಕಾರಣಮದೆನಲು
ಮತಿಯುತರು ಮನವಪ್ಪಲಾರರು
ಕೃತಕ ಮಾರ್ಗದಿ ಜಾರುತಿಪ್ಪುದು
ಸತತ ಸನ್ಮತದಿರುತ ಶಿವಭಕ್ತಿಯನೆ ಗೈಯ್ಯಂದ

|| ೧೪ ||

ಗುರುಚರಾರ್ಯರ ಸೇವೆಯಲಿ ತಾ
ಪರಮಕಾಯಕವಾಂತು ದುಡಿಯುತ
ದೊರಕಿದರ್ಥದಲಿಂದೆ ಗೈಯ್ಯುವ ಭಕ್ತಿಯುತ್ತುಮವು
ಹಿರಿಯರಾರ್ಜಿತ ಮಧ್ಯಮಂ ಬಲು
ದುರುಳತನದಿಂ ಧನವ ಕೂಡಿಸಿ
ಗುರುವತದಿಂಗೈವುದದುಮಧಮಾಧಮೆನಿಸುವದು

|| ೧೫ ||

ಸಾಲವಿತ್ತರೆಯೇಯದಾ ಧನ
ಶೀಲಚರಗುರು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸದ
ಯಾಳ ಧರ್ಮಿಷರಿಗೆ ಕೊಡಲಾ ಧನವು ಸತ್ಪಾತ್ರ
ಮೇಲೆಯದು ಬಾರದಿರೆ ಗಿರಿಜಾ
ಲೋಲಗರ್ವಿತವಹುದು ದುರ್ಜನ
ಜಾಲ ಕಿತ್ತಾ ಧನವು ರಜಕನಶುನಿಯ ತೆರನಹುದು

|| ೧೬ ||

ಲಿಂಗ ಪೂಜಿಪ ಭಕ್ತ ಮಹಿಮರ
ಸಂಗದೊಳಗಿರಲೇಸು ದುರ್ಗುಣ
ಪಿಂಗುವದು ತನ್ನಿಂದಲಹುದನ್ಯರಿಗೆ ನಿಜ ಸುಖವು
ಸಂಗ ಸಜ್ಜನದಿಂದ ಲಾಭವು
ಭಂಗವಾಗ್ಗದುದುರಿತತಿಳಿ ಶಿವ
ಲಿಂಗ ನೀನೀಗೆಲ್ಲ ಪೇಳಿದ ತೆರದಿಯಾಚರಿಸು

|| ೧೭ ||

ವೀರನ ಗುಣಂ ಯುದ್ಧದೊಳು ನಿಜ
ನಾರಿಗುಣ ದಾರಿದ್ರ್ಯದೊಳುಹಿತ
ಕಾರಿಗುಣವಾಪತ್ತಿಸೊಳು ಶ್ರೀಯುತನು ಕೊಟ್ಟಿರುವ
ಸಾರಗುಣ ಕೇಳ್ವಿದೆಯೊಳಾರುಣಿ
ಸಾರತಿಳಿಗುಮಪಾರ ಜಂಗಮ
ವಾರಕಾಟದೊಳ ಭವ ಭಕ್ತರ ಭಕ್ತಿ ತಿಳಿಯುವದು

|| ೧೮ ||

ಗುರುವು ತನ್ನನು ಮುನಿದೊಡುಂ ಘನ
ಪರಕಿಯಂದೆ ತಿಳಿದು ಸದ್ಗುರು
ಚರಣ ಸೇವಿಸುತಿರುವದಲ್ಲದೆಯವರ ಸನ್ನಿಧಿಯ
ಜರೆದು ಪೋಗುತನ್ನ ಗುರುವಿನ
ನೆರೆಯ ಸೇರಲು ಭಕ್ತನೆಲ್ಲವ
ನರರೆ ನರಕದ ಹಿರಿಯ ಭವದಲಿ ತಿರಗುವನು ಬಿಡದೆ || ೧೯ ||

ಹೇಡಿ ಭಟ ಯುದ್ಧಾಡುವಲಿ ಸರಿ
ದೋಡಿ ಪೋಗ್ವನು ಕಲಿಯು ಸಮರದಿ
ಮಾಡುವನು ಸಹಸವಮೋಡದೆ ಡಾಂಬಿಕರು ವೃತವ
ಮಾಡುತಂ ಸಂಕಟದಿ ಬಿಡುವರು
ನಾಡೆ ರವಿ ಪಡುವಣದಿಯದಿಸಲು
ಮಾಡ್ವ ವೃತವಂ ಬಿಡರು ಶರಣರು ಭಕ್ತರತಿ ಘನರು || ೨೦ ||

ವಿಷಯ ಸುಖಿಕಂ ಹೊಂದಿ ಮಾನವ
ವಿಷಯ ಕರುಣದಿ ಕುದಿಯುತಿರುವನು
ವಿಷಮ ನೇತ್ರನ ಭಕ್ತಿಗೈಯುತಲೀಕ್ಷಣತ್ರಯವ
ನಸಿಸಿ ಶಿವ ಸಾಯೋಜ್ಯ ಪದವನು
ವಶವಗೈಯುವ ಕಾರಣಂ ಬಲು
ಪೊಸತು ವೈರಾಗ್ಯವನು ಪಡೆವುದೆ ಲೇಸು ಭಕ್ತಂಗೆ || ೨೧ ||

ಘೃತವ ನೀಡಿದ ಅಗ್ನಿಯಂದದಿ
ವಿತತ ವಿಷಯಗಳಾಶೆಯಲಿ ದು
ರ್ಮತಿಯ ಕಾಮಂ ಬೆಳೆವುದಲ್ಲದೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರದು
ಕೃತಕ ವಿಷಯಾದಿಗಳ ಕೊರತೆಗೆ
ಮತಿಯುತರು ಮಾಧವನ ಸ್ಮರಣೆಯ
ಹಿತದ ಸಾಧನ ಭಕುತಿಯಂ ನಾಸಿಪರು ಮನವೊಪ್ಪಿ || ೨೨ ||

ವಿಷಯದಾಸೆಯಿಂದ ನರನಿಗೆ
ವಿಷಯಮದು ಪ್ರಾಪ್ತಿಪುದು ದುರ್ವರ
ವಿಷಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಲುಹುದು ಕಾಮೋತ್ಪತ್ತಿ ಕಾಮನಕೆ
ವಿಷಯ ತೃಪ್ತಿಯುಮಾಗದಿದೋಡೆ
ಪಿಸುಣ ಕ್ರೋಧವು ಜನಿಸಲದರಿಂ
ಹಸನಗಿಡಿವುದುದಿವುದಾದು ಮೋಹ ಸಂಚಯವು || ೨೩ ||

ಮೋಹದಿಂ ಮನಸ್ತೃತಿಯನಳಿವುದು
 ಸಾಹ್ಯಸ್ತೃತಿ ಕೆಡೆಮತಿಯು ಕೆಡುವದು
 ಬಾಯ್ಕಮತಿ ಬಂಗಾಲದರಿಂ ನಾಶಮೀ ತೆರದಿ
 ಲೋಹ ಸಂಗದಲಗ್ನಿ ಪೆಟ್ಟನು
 ಮೂಹಿಸಿದ ತೆರನಾಯ್ತು ಕ್ಷಿತಿಯಲಿ
 ಬಾಹುವಂಬಿಡದಾಯ್ತು ಜಗಜೀವಿಗಳು ಬಳಲುವರು

|| ೨೪ ||

ರಾಗಮೆಂಬಾ ಬಲಿಯ ಸನ್ನಿಧಿ
 ಸಾಗಿಬರುತಂ ಮೃಗವು ಬೀಳುತ
 ಕೂಗುವಂದದಿ ಕರ್ಮಬಲದಿಂ ಜನರು ಶಿರಬಾಗಿ
 ಮೇಗೆ ಕೆಳಗಂಚರಿಸುತಿರ್ಪರು
 ಸಾಗಲರಿಯರು ಪುಣ್ಯಪದವಂ
 ನಾಗುತೀರ್ಪಿ ಕಷ್ಟವಂ ಜಗವರಿಯದಕಟಕಟ

|| ೨೫ ||

ಸಿರಿಯು ಸಂಪದವೆಲ್ಲ ಕನಸಿನ
 ತೆರದಿ ತೋರುತಲಿಲ್ಲವಾಗ್ಗದು
 ಪರಮ ಪೂವ್ವಿನ ತೆರದಿ ಯೌವನ ಮುದರಿ ಪೋಗುವದು
 ಅರಿಯೆ ಕ್ಷಣಿಕಂ ಮಾಯೆಯಾಯುಂ
 ಕರಿದು ನೆಚ್ಚಿಕೆಯಿಲ್ಲ ನರನೀ
 ಬಂದೆ ಕೆಡಬೇಡೆಚ್ಚರಿಕೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನುತ್ಪೇಳೆ

|| ೨೬ ||

ಕೇಳಿ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಶರಣನು
 ತಾಳಿ ಶಾಂತಿಯ ನೆರರು ಭವಭಯ
 ಜಾಲದಿಂ ಕಡೆಗಾಗ್ಗ ಬಗೆಯಂತಕಟ ಗುರುವರ್ಯ
 ಲೋಲಮನದಿಂ ಪಂಥ ಪಟುಸ್ಥಲ
 ಮೂಲ ತಿಳಿದರೆ ಮೇಲು ಮುಕ್ತಿಯ
 ದಾಲಯವ ಸೇರುವನು ಮದುವೆಯನಾಗು ನೀನೆನಲು

|| ೨೭ ||

ಮದುವೆ ಮತ್ತದನೇಕೆ ಗುರುವರ ಪ
 ಡೆದು ಪೇಳುವಿರಯ್ಯೊ ಸಂಕಟ
 ವದನು ಕೈಕೊಳುತೀ ಪ್ರಪಂಚದಿ ಕುದಿಯಲಾರೆನು ನಾಂ
 ಸದಯ ಸದ್ಗುರು ನಿನ್ನ ಬೋಧೆಯ
 ಮದುವೆ ಕಲ್ಯಾಣನೆಗೆ ಮಂಗಳ
 ಮದುವೆಯದು ಬೇಡಯ್ಯ ಸುಖವದರಿಂದಲೇನ್ವಹುದು

|| ೨೮ ||

ಶರಣ ಸತಿ ನಾ ಲಿಂಗವದು ಪತಿ
ಕರಕೆ ಕಂಕಣ ಶ್ರೇಷ್ಠವಷ್ಟಾ
ವರಣ ಬಂಧಿಸಿ ಪಂಚಾಚಾರವ ಪಂಚಕಲಶ್ಚೂಡಿ
ಪರತರಾಚಿಚ್ಚಕ್ತ ಚಿನ್ಮಯ
ರೋರದ ಹಸ್ತದಿ ಧಾರೆಯೆರಸಿದಿ
ಗುರುವೆ ಮತ್ತೆನಗೆಲ್ಲೆ ಲಗ್ನವನೊಲ್ಲೆ ವಿಘ್ನವನು || ೨೯ ||

ಸತ್ಯಸುತ ನೀನೆಂದ ನುಡಿ ಶಿವ
ಭಕ್ತಿ ನಡೆಸಲು ಶಕ್ತಿ ಬೇಕೆ
ಪೃಥ್ವಿಯಲಿ ಸಂಸಾರಗೈದಾ ಶರಣಪಥ ಕೇಳು
ಆರ್ಥಿಯಂ ಸತಿಯರನು ವರಿಸುತ
ಚಿತ್ತಜಾರಿಯ ಭಕ್ತಿಗೈದರು
ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲಿದು ಸಾಗಲರಿಯದು ವರಿಸು ಲಗ್ನವನು || ೩೦ ||

ಗುರುವೆ ತವ ವಚನಾಳಿ ಮೀರುವ
ಹಿರಿಯತನವೇಕೆವಗೆ ಮನೆತನ
ದ್ವಿರಿಯ ಜನಕನು ಪೋದ ಹರನೊಳು ಮಡಗಿ ಮಾತೆಯಳು
ಮಿರುವಳವಳಿಂ ಕಾರ್ಯಮಾಗ್ನಿದೆ
ಕಿರಿಯ ನಾನೆಂದ ತೀರದು
ಗುರುವೆ ಮದುವೆಯನಾರು ಗೈವರು ಮಿದಕೆ ಯೋಚನೆಯೇಂ || ೩೧ ||

ಮಾತೆ ನಿನ್ನನು ಗರ್ಭದೊಳು ತಾ
ನೋತು ನವಮಾಸ್ತೊತ್ತು ರಕ್ಷಿಸಿ
ಭೂತಳದಿ ಪೊರೆದಾಕೆಯವಳೇಂ ನೀತಿಯಲ್ಲದಳಿ
ಯಾತಕೆ ಮನ ಚಿಂತೆಯಾಕೆಯ
ಪ್ರೀತಿಯೇಸಿಹುದದನು ತಿಳಿವೇಂ
ಸಾತಿಶಯ ಶಿವಲಿಂಗ ಸಂತಸದಾಳುತಿರುವೆನಲು || ೩೨ ||

ಮಾತೆ ಸುವರ್ಣಾಂಬೆ ಕೇಳುತ
ಪೂತ ಗುರುವರನಾಥ ಮದುವೆಯ
ನೋತು ಗೈಯ್ಯಲು ಮನೆಯೊಳೆಂದಿ ಬಡತನದ ಬಾಳ್ವೆ
ತಾತ ಗುರುವರ ತಾವೆ ಲಗ್ನವ
ಸಾತಿಶಯದಿಂಗೈವುದನುತಾ
ನೀತೆ ಗುರುವಿನ ಪಾದಕೆರಗಿದಳಾಗ್ನಿ ಗುಣದಾತೆ || ೩೩ ||

ಕಂಡು ಗುರುವರನಾಗ ಭಕ್ತಳ
ಮಂಡೆಯಲಿ ಕರವಿತ್ತು ಏಳೌ
ಪೆಂದುಸುತಗೊಲಿದೀಶ ತಾನೇ ಗೃವ ವಿವಹವನು
ಗೊಂಡು ಸಂಶಯ ಕುದಿಯದಿರು ಪುರ
ಮಂಡಳಿಯ ಬರಿಸುತಲೆ ತವ ಬಳಿ
ಗೊಂಡು ಕೇಳಿದ ಲಗ್ನಗೃಯ್ಯವ ಬಗೆಯ ಗುರುವರನು || ೩೪ ||

ಕುಲದ ಭಕ್ತರ ಕೂಡಿ ನಿಮ್ಮಯ
ಕುಲದೊಳಾರಲಿ ಕನ್ನೆಯಿರುವದು
ತಿಳುಪಿರೆನೆ ಗುಲಗಂಜಿ ಶಿವಲಿಂಗಾಶ್ರಿತನಂಗನೆಯು
ಚಲುವೆ ಪೊಂಕಾರಾಂಬೆಯದರದ
ಜಲದಿ ಕುವಲಯ ಜನಿಸಿದಂದದಿ
ಲಲಿತಪವಳಾಂಬೆಯಳು ಶಿವಲಿಂಗನಿಗೆ ಶೋಭಿಪಳು || ೩೫ ||

ಎನುವ ಪುರ ಭಕ್ತಾದಿಗಳ ಮತ
ದನುವರಿತು ಪಿತಮಾತೆಯರ ಮನೆ
ತನಕ ತಾವೇ ದೈವ ಮಂಡಳಿ ಕೂಡಿ ಪೋಗುತಲಿ
ತನಯ ಪವಳಾಂಬೆಯನು ಕಾಣುತ
ಮನದಿ ಸಂತಸರಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯ
ವೆನುವ ಕಾರ್ಯವಗೈದರಾ ಪಿತಮಾತೆ ಮನದಂತೆ || ೩೬ ||

ಬಂದು ಗುರುವರನಾಗ ನಿನ್ನಯ
ಕಂದ ಶಿವಲಿಂಗನಿಗೆ ಕನ್ನೆಯ
ಳಂದು ನಿಶ್ಚೈಸಿದೆವು ಬಂಗಾರಾಂಬೆ ನೀ ಕೇಳು
ತಂದೆಯೆಲ್ಲಿದೆ ಪುರದಲವರಾ
ಚಂದ ಗುಲಗಂಜೆವರ ಮನೆತನ
ದೊಂದು ಪೇಳಿಲ್ಲಂದರಿಹಳೇ ಬಹಳ ಸುಂದರಿಯು || ೩೭ ||

ಹೀಗೆ ಗುರುವಾಕ್ಯವನು ಕೇಳುತ
ಸಾಗಿ ಸೂವರ್ಣಾಂಬೆ ವಳಿತೆಂ
ದಾಗ ಮನೆ ಸಾರಣೆಯಗೈಸುತ ಪುರದ ವನುತೆಯರಂ
ಬೇಗ ಬರಿಸುತ ಬೀಸು ಕುಟ್ಟುವ
ಮೇಗೆ ಹಪ್ಪಳ ಸಂಧಿಗಳಿಂ
ರಾಗದಿಂದಂ ಮಾಳ್ವ ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲವಂ ಬೆಸಸೆ || ೩೮ ||

ಶರಣ ಸತಿ ನಾ ಲಿಂಗವದು ಪತಿ
ಕರಕೆ ಕಂಕಣ ಶ್ರೇಷ್ಠವಷ್ಟಾ
ವರಣ ಬಂಧಿಸಿ ಪಂಚಾಚಾರವ ಪಂಚಕಲಶ್ಚೂಡಿ
ಪರತರಾಚಿಚ್ಚಕ್ತಿ ಚೆನ್ನಯ
ರೂರದ ಹಸ್ತದಿ ಧಾರೆಯೆರಸಿದಿ
ಗುರುವೆ ಮತ್ತೆನಗಲ್ಲಿ ಲಗ್ನವನೊಲ್ಲೆ ವಿಘ್ನವನು

|| ೨೯ ||

ಸತ್ಯಸುತ ನೀನೆಂದ ನುಡಿ ಶಿವ
ಭಕ್ತಿ ನಡೆಸಲು ಶಕ್ತಿ ಬೇಕೆ
ಪೃಥ್ವಿಯಲಿ ಸಂಸಾರಗೈದಾ ಶರಣಪಥ ಕೇಳು
ಆರ್ಥಿಯಿಂ ಸತಿಯರನು ವರಿಸುತ
ಚಿತ್ತಜಾರಿಯ ಭಕ್ತಿಗೈದರು
ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲಿದು ಸಾಗಲರಿಯದು ವರಿಸು ಲಗ್ನವನು

|| ೩೦ ||

ಗುರುವೆ ತವ ವಚನಾಳಿ ಮೀರುವ
ಹಿರಿಯತನವೇಕಿವಗೆ ಮನೆತನ
ದ್ವಿರಿಯ ಜನಕನು ಪೋದ ಹರನೊಳು ಮಡಗಿ ಮಾತೆಯಳು
ಮಿರುವಳವಳಿಂ ಕಾರ್ಯಮಾಗ್ಗುದೆ
ಕಿರಿಯ ನಾನೆಂದ ತೀರದು
ಗುರುವೆ ಮದುವೆಯನಾರು ಗೈವರು ಮಿದಕೆ ಯೋಚನೆಯೇಂ

|| ೩೧ ||

ಮಾತೆ ನಿನ್ನನು ಗರ್ಭದೊಳು ತಾ
ನೋತು ನವಮಾಸ್ತೊತ್ತು ರಕ್ಷಿಸಿ
ಭೂತಳದಿ ಪೊರೆದಾಕೆಯವಳೇಂ ನೀತಿಯಲ್ಲದಳೆ
ಯಾತಕೆ ಮನ ಚಿಂತೆಯಾಕೆಯು
ಪ್ರೀತಿಯೇಸಿಹುದದನು ತಿಳಿವೇಂ
ಸಾತಿಶಯ ಶಿವಲಿಂಗ ಸಂತಸದಾಳುತಿರುಯೆನಲು

|| ೩೨ ||

ಮಾತೆ ಸುವರ್ಣಾಂಬೆ ಕೇಳುತ
ಪೂತ ಗುರುವರನಾಥ ಮದುವೆಯ
ನೋತು ಗೈಯ್ಯಲು ಮನೆಯೊಳೇನಿದೆ ಬಡತನದ ಬಾಳ್ವೆ
ತಾತ ಗುರುವರ ತಾವೆ ಲಗ್ನವ
ಸಾತಿಶಯದಿಂಗೈವುದೆನುತಾ
ನೀತೆ ಗುರುವಿನ ಪಾದಕಿರಿದಳಾಗ್ಗು ಗುಣದಾತೆ

|| ೩೩ ||

ಕಂಡು ಗುರುವರನಾಗ ಭಕ್ತಳ
ಮಂಡೆಯಲಿ ಕರವಿತ್ತು ಏಳೊ
ಪೆಂಡುಸುತಗೊಲಿದೀಶ ತಾನೇ ಗೃವ ವಿವಹವನು
ಗೊಂಡು ಸಂಶಯ ಕುದಿಯದಿರು ಪುರ
ಮಂಡಳಿಯ ಬರಿಸುತಲೆ ತವ ಬಳಿ
ಗೊಂಡು ಕೇಳಿದ ಲಗ್ನಗೈಯ್ಯವ ಬಗೆಯ ಗುರುವರನು || ೩೪ ||

ಕುಲದ ಭಕ್ತರ ಕೂಡಿ ನಿಮ್ಮಯ
ಕುಲದೊಳಾರಲಿ ಕನ್ನೆಯಿರುವದು
ತಿಳುಕಿರೆನೆ ಗುಲಗಂಜಿ ಶಿವಲಿಂಗಾಚ್ಚೆನಂಗನೆಯು
ಚಲುವೆ ಪೊಂಕಾರಾಂಬೆಯದರದ
ಜಲದಿ ಕುವಲಯ ಜನಿಸಿದಂದದಿ
ಲಲಿತಪವಳಾಂಬೆಯಳು ಶಿವಲಿಂಗನಿಗೆ ಶೋಭಿಪಳು || ೩೫ ||

ಎನುವ ಪುರ ಭಕ್ತಾದಿಗಳ ಮತ
ದನುವರಿತು ಪಿತಮಾತೆಯರ ಮನೆ
ತನಕ ತಾವೇ ದೈವ ಮಂಡಳಿ ಕೂಡಿ ಪೋಗುತಲಿ
ತನಯ ಪವಳಾಂಬೆಯನು ಕಾಣುತ
ಮನದಿ ಸಂತಸರಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯ
ವೆನುವ ಕಾರ್ಯವಗೈದರಾ ಪಿತಮಾತೆ ಮನದಂತೆ || ೩೬ ||

ಬಂದು ಗುರುವರನಾಗ ನಿನ್ನಯ
ಕಂದ ಶಿವಲಿಂಗನಿಗೆ ಕನ್ನೆಯ
ಳಿದು ನಿಶ್ಚೈಸಿದೆವು ಬಂಗಾರಾಂಬೆ ನೀ ಕೇಳು
ತಂದೆಯಲ್ಲಿದೆ ಪುರದಲವರಾ
ಚಂದ ಗುಲಗಂಜೆವರ ಮನೆತನ
ದೊಂದು ಪೇಳಿಲ್ಲಂದರಿಹಳೇ ಬಹಳ ಸುಂದರಿಯು || ೩೭ ||

ಹೀಗೆ ಗುರುವಾಕ್ಯವನು ಕೇಳುತ
ಸಾಗಿ ಸೂವರ್ಣಾಂಬೆ ವಳಿತೆಂ
ದಾಗ ಮನೆ ಸಾರಣೆಯಗೈಸುತ ಪುರದ ವನುತೆಯರಂ
ಬೇಗ ಬರಿಸುತ ಬೀಸು ಕುಟ್ಟುವ
ಮೇಗೆ ಹಪ್ಪಳ ಸಂಡಿಗಿಗಳಂ
ರಾಗದಿಂದಂ ಮಾಳ್ವ ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲವಂ ಬೆಸಸೆ || ೩೮ ||

ತಮ್ಮ ಕುಲದೇವರ ಮಹೋತ್ಸವ
 ಸೆಮ್ಮಿ ಮಾಡ್ವಂತಾ ಸತಿಪತಿಗ
 ಉಮ್ಮಿಯದಿ ಸಲೆ ಹರಿದ್ರ ಕುಂಕುಮತಂದುಲುಪ್ಪೆಣ್ಣೆ
 ರಮ್ಯಗುಡ ಸಕ್ಕರೆಯ ಫೃತವಂ
 ದಿಮ್ಮೆ ಖೊಬ್ಬರಿ ಬೇಳೆ ಕಾರಗ
 ಳಂ ಮತ್ತೆ ಯಲೆಯಡಿಕಿ ಸುಣ್ಣಾಚುಗಳು ಮೊದಲಾಗಿ

|| ೩೯ ||

ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸುತ ಶುದ್ಧ ಗುರುಪದ
 ಕೊಡ್ವಿ ತಿಳಿಸಲು ಬರಿಸಿ ಪತ್ರಿಕೆ
 ಸದ್ಯದಲಿ ಬಳಗಿವ್ವ ಗ್ರಾಮಕೆ ಕಳಿಸಲತಿ ತ್ವರದಿ
 ವಾದ್ಯದವರಂ ಬರಿಸಿ ನಂಟರು
 ಬುದ್ಧಿವಂತರು ದೈವ ಮಂಡಳಿ
 ಮುದ್ದು ಮಿತ್ರರ ಸಾಧ್ಯ ಚರಶರಣಾಧ್ಯರಂ ಬರಿಸೆ

|| ೪೦ ||

ಕೆಲರು ಗುಳಿಗೆಯ ಪರಿಯಂ ಮೇಣ್
 ಕೆಲರು ಶಾವಿಗೆ ಸಂಡಿಗ್ಗಪ್ಪಳ
 ಕೆಲಬರುಪ್ಪಿನಕಾಯ್ಲಳಂ ಮೇಣ್ ಕಾಯಿಪಲ್ಲೆಗಳಂ
 ಕೆಲರು ಸುಧೆ ಫೃತದಧಿ ಮಧುವ ಮ
 ತೈಲರು ಫುಗೆಯಂಬಾಡಿ ಕುರುಡಿಗೆ
 ತಲೆಯೊಳಾನುತ ತಾವೆ ತಂದರು ಪೇಳ ಕೇಳದಲೆ

|| ೪೧ ||

ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಮದುವೆಗೈವೆಡೆ
 ಕಮ್ಮಿಯಾದರೆಮಿರಲಿ ಎನ್ನುವ
 ರೊಮ್ಮೆ ಬೇಡಲು ಕೊಡದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಮೂಲಿಗಡರುವರು
 ಒಮ್ಮನದಿ ಸತಿಪುರುಷರೆಲ್ಲರು
 ಗಮ್ಮನೆ ಬೇಡಿದುದ ನೀವರು
 ತಮ್ಮ ಶಿವಲಿಂಗೇಶನೇನವರ್ಮರುಳುಗೈದಿದನೋ

|| ೪೨ ||

ಕಾರಣೆಲ್ಲದಲಾರು ಸೋಲ್ವರು
 ಕಾರಣೆಕಮಿವನೆಂದು ತಮ್ಮಯ
 ಸಾರಿ ಪತಿ ಪಿತ ಸುತರು ಪುರಜನ ಮಿತ್ರ ಬಾಂಧವರು
 ಮಾರಹರಪದ ಭಕ್ತ ಲಗ್ನಕೆ
 ಸಾರಿಬರುತಲಿ ಕಾರ್ಯಕಾರಣ
 ಪೂರ ಮನದಿಂ ತೀರಿಪುದಕಂ ನೆರದರೇನಂಬೆ

|| ೪೩ ||

ಪೊಳೆವ ಕೆಂಪಿನ ಶುಭ್ರ ಭತ್ತಾ
ವಳಿಯ ಮೇಲ್ವಿಲಿವಾರ ಕಟ್ಟುತ
ತಳಿರ ಶೋರಣ ಗೊಂಚಲು ಪೂಮಾಲೆ ಸೊಬಗಿಂದಂ
ನಿಳಿಯ ಬಿತ್ತಿಯೊಳ್ಳುಕುರ ಮಾಣಿಕ
ವಲಯ ಬಿಣ್ಣೊನೆ ಬಾಳಿಕಂಭಗ
ಳೆಳಸಿ ಮನ ರಚನೆಯಲಿ ರಚಿಸಿದರಾಗ ಮಂಟಪವ

|| ೪೪ ||

ಮಂದಗಮನೆಯರಿಂದುಮುಖಿಯರು
ಕುಂದ ಕುಟ್ಟಳ ಸಾಮ್ಯ ಕುಚೆಯರು
ಬಂಧುರವ ಬಲ್ಲುಡಿಯ ಬಡುನಡು ಕಂಬುಗ್ರೀವೆಯರು
ಚಂದನಾದಿ ಸುಗಂಧ ಪೂಸುತ
ಚೆಂಡುಟಿಯ ಚಂಚಲ ಸುನೇತ್ರರು
ಹೊಂದಿ ಬಂದಾ ವಿವದ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಪರು

|| ೪೫ ||

ಕೀರ ಣ್ಣಡಿಯರು ಕೋಕ ಕುಚೆಯರು
ಸಾರಸಾನನೆ ಚಾರುಕದಪಿನ
ನೀರೆಯರು ವೈಯ್ಯಾರಿಯರು ಜಂಭಾರಿ ಸತಿಸಮರು
ಹಾರ ಮುತ್ತಿನ ಕಂದ ಪದಕಂ
ಸಾರ ಕನಕಾಭರಣ ಭೂಷಣ
ನಾರಿಯರು ಪರಿತಂದರಾ ಶುಭಲಗ್ನ ಮಂಟಪಕೆ

|| ೪೬ ||

ಭಕ್ತರುಂ ಬಹುಶಾಸ್ತ್ರ ಕೋವಿದ
ರುಕ್ತರುಂ ಘನಚತುರ ರಸಿಕರು
ಭಕ್ತಿಯೂರ್ಜಿತ ಶರಣಧರ್ಮ ಪರಾಯಣೋತ್ತಮರು
ವ್ಯಕ್ತರುಂ ಸವಿಗಾನ ಕೀರ್ತನಾ
ಸಕ್ತರುಂ ಶುಭಲಗ್ನ ವಿಧಿ ಪ್ರ
ಯುಕ್ತ ಕಾರ್ಯಾಭ್ಯಕ್ಷರಿಂಬಲು ಒಪ್ಪಿತ್ತಂದರವು

|| ೪೭ ||

ಸುಮದಿ ಸರಮಾಲೆಯನು ರಚಿಸುತ
ವಿಮಲ ಶ್ರೀಗಂಧವನ ತೇಯುತ
ಕ್ರಮದಿ ಕಲಶವ ತುಂಬುತಂ ಸೇಶೆಯನು ಪಸರಿಸುತ
ಸಮದುಕೂಲರಸಿಣವು ಕುಂಕುಮ
ಸುಮನ ಪರಿಮಳ ತೈಲಭಸಿತವ
ಸುಮನದಿಂದಳವಡಿಸುತಿದರು ಸುಂದರಾಂಗಿಯರು

|| ೪೮ ||

ದಧಿಕ ಚೂರಂ ಪೂರ್ಣ ಕುಂಭಂ
 ಮಧು ಸುಲಾಜ್ಞ ಸರೋಜ ತಂತುಂ
 ಮೃದುಲ ರೋಚನಮಾದಳದ ಪೊಂಬಾಳೆ ಕಂಭಗಳಂ
 ಸುಧೆ ರಸಾಲಂ ಗುಗ್ಗಲಂ ಸ
 ದ್ವಿಧಿಗವಸ್ಯ ಪದಾರ್ಥಗಳನಾ
 ವಿಧು ಮುಖಿಯರಳವಡಿಸೆ ಮೆರದುದು ಲಗ್ನ ಮಂಟಪವು || ೪೯ ||

ಕವಿದ ಮಂಗಲವಾದ್ಯ ರಭಸವು
 ಸ್ತವನ ಮಂತ್ರಾದಿಗಳ ಶಿವಘೋ
 ಪವನು ಗೈಯ್ಯುವದೆಲ್ಲವಂ ಸುವಿನೋದ ಕಾಣುತಿರೆ
 ಯುವತಿ ಸಮ ಮಂಗಲವ ಪಾಡುವ
 ಸವಿಯು ಮಿಗೆ ಸಂಭ್ರಮಿಸಿ ಲಗ್ನೋ
 ತ್ಸವದ ಮಂಟಪ ಮೀರಿ ರಾಜಿಸಿತು ವೈಭವದಿ || ೫೦ ||

ಪರಮ ಮುಕ್ತೆಯರುಂ ಸಂಭ್ರಮ
 ವೆರಿಸಿ ಪವಳುಂಬೆಯನು ಶಿವಲಿಂ
 ಗ್ವರನನಾಂ ಹಂದರದಿ ಕರತರುತರಿಶಿವ ಪೂಸಿ
 ವರಜಲಮಿನಿಸುತ್ತ ವಸ್ತ್ರಾ
 ವರಣಗೈಸುತ ಭಸಿತ ಗಂಧವ
 ಧರಿಸಿ ಕುಂಕುಮವಿಟ್ಟು ಪೂಮಾಲೆಗಳು ಪೂದಂಡೆ || ೫೧ ||

ಸುದತೆಯರು ಧರಿಸಿದರು ಕನ್ನೆಗೆ
 ಸುದಯ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮಾತುಲ
 ಮುದದಿ ಪೂಮಾಲೆಯನು ಪಾಕುತ ಭಾಸಿಗವ ಧರಿಸೆ
 ಪುದಿದ ಸಭೆ ಬೆರಗಾಗಿ ಕಾಣುತ
 ವಿಧವಿಧದಿ ಬಣ್ಣಿಸಿದರೀವರ
 ನದನು ಪೇಳಲುಮಾರದೊನಿಂ ಪೇಳ್ವೆತಕ್ಕನಿತ್ತು || ೫೨ ||

ಶಿವ ಶಿವಂತೆಂಬೆನೆಗಳ
 ಡಿ ವಿಷ ಚಂಡನ ರುಂಡವಿಲ್ಲವು
 ತವ ಹರಿಯುಲಕುಮನಲು ಕುಟಿಲತೆ ಚಪಲತೆಗಳಿಲ್ಲ
 ಕುವಜ ಸರಸ್ವತಿ ಸತ್ಯರೆನೆ ಪುಸಿ
 ಕವದು ವಿದ್ಯಾಮದಗಳಿಲ್ಲವು
 ಮಿವರೊಳೇನಿಲ್ಲಿಕುಂಕ ವಧೂವರರ ತೆರನ || ೫೩ ||

ನೆರೆದ ಗುರುಹಿರಿಯರಿಗೆ ಹರ ಭ
 ಕ್ತರಿಗೆ ಚರ ಶರಣರಿಗೆ ಜನನಿಗೆ
 ಭರದಿ ಫಲಪುಷ್ಪಾದಿಗಳ ಪದಕಿಡುತಲಭಿನಮಿಸಿ
 ಹರನ ಸ್ಮರಿಸುತಲಾಗಳಾ ವಧು
 ದರರು ಪಂಚ ಕಲಶಗಳೆದುರೊಳು
 ಮಿರದೆ ಮಂಡಿಸೆ ರಾಮಲಿಂಗಾಚಾರ್ಯಗಂ ನಮಿಸಿ

|| ೫೪ ||

ಪ್ರೇಮದಿಂ ಗುರುಪಂಚ ಕಲಶಗ
 ಳಾ ಮಹಾ ಸೂತ್ರವನು ಕರದಲಿ
 ಸೇಮದಿಂ ಕೊಟ್ಟ ಲಘು ವಿಧಿಗನುಸರಿಸಿ ಶುಭ ಮುಹೂರ್ತ
 ಯಾಮದೊಳು ಶ್ರುತಿಘೋಷವೊಣ್ಮರೆ
 ಸ್ತೋಮ ಪಲವಾದ್ಯಂಗಳುಲಿಯಲು
 ಸ್ವಾಮಿ ಮಂಗಲ ಸೂತ್ರಧಾರಣಗೈಯ್ಯಲನಿತರಲಿ

|| ೫೫ ||

ಜನನಿ ಜನಕರು ಸುತೆಗೆ ಜಾಮಾ
 ತನಿಗೆ ವರದಕ್ಷಿಣೆಯ ಬಳವಳಿ
 ಯನು ಕೊಡುತ ಧಾರಯನು ಮೆರೆದಲೆ ಮಹಿಮೆ ನಿನ್ನಿಂದ
 ಜನುಮ ಶುದ್ಧಾಯ್ತಯ್ಯ ನಮ್ಮಯ
 ತನುಜಳಿಗೆ ಸುಖವಾಯ್ತುಮಿಂದಿಗೆ
 ಮನುಮಥಾರಿಯ ಭಕ್ತ ಶಿವಲಿಂಗಾಚ್ಯ ನೀನೆಂದು

|| ೫೬ ||

ಸ್ತುತಿಸೆ ಸಭೆ ಜನವಿತತಿ ಪಾರ್ವತಿ
 ಪತಿಯೆ ಜುಜುಜು ಮಹಾದೇವಂ
 ದತಿಶಯಂಭೀ ನಾದದೊಳಗಕ್ಷಯ ಸುಖಂಗೊಡುವ
 ವಿತತ ವೈಭವದಕ್ಷತವ ಪಾ
 ಕುತಲಿ ಕ್ರಿಯಗಳಲೇರ್ಚಿಸುತ ದಂ
 ಪತಿಗಳಿಗೆ ಸೇಶಯನು ತಳಿದಾರತಿಯ ಬೆಳಗಿದರು

|| ೫೭ ||

ತ್ವರದಿ ನೆರದಿಹ ಭಕ್ತ ಚರವರ
 ಶರಣ ಪ್ರಮಥಾದಿಪರ ತಣಿಸುತ
 ಲಿರದೆ ಧನವಸ್ತ್ರಾದಿಗಳ ದಾಸತ್ವ ಸಂತಸದಿ
 ಪುರದಿ ಮೆರವಣಿಗೆಯನು ಗೈಸುತ
 ಭರದಿ ಗುರುಪದದಡೆಗೆ ಬರೆ ತ
 ತ್ವರುಳ ತರುಳಿಗೆ ಹರಿಸಿ ಹಾರೈಸಿದನು ಗುರುವರನು

|| ೫೮ ||

ಸ್ವಾಮಿ ಸರ್ವಜ್ಞಸುಧಾಮಾ ವಿ
 ಶ್ರಾಮ ಮದ್ಗುರುರಾಯನೇನುತಂ
 ಭೂಮಿಯೊಳು ಸೈಗೆಡದು ವಂದಿಸಲನಿತರೊಳು ಘನರು
 ಪ್ರೇಮದುನರಾಗುತಲಿ ತನಯನೆ
 ಕಾಮವೈರಿಯ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ನಿ
 ಸ್ವೀಮಾಗಿರುತಿರಲು ರಕ್ಷಿಪ ಮಾಯಮರ್ದನನು

|| ೪೯ ||

ಪವಳಿ ನಿನ್ನಯಧವನೆ ಗುರುವೆಂ
 ದವಿರತಂ ಮನಮೊಸೆದು ಸೇವೆಯ
 ಸೆವೆಸಲು ಪತಿಯಿಂದ ಸುಖವದು ನಿನಗೆ ಲಭಿಸುವದು
 ಶಿವನೆ ನಿಮ್ಮನು ಪೊರೆಯುತಿರ್ಪನು
 ಭವದ ಬಾಧೆಯ ನೀಗಿದ್ದೆ ನೀ
 ಕುವರ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಸದ್ಗುಣ ಕೋಶಮಮ ಶಿಷ್ಯ

|| ೫೦ ||

ನಿರುತಮಾತೆಯ ಸೇವಗೈತಿರು
 ಹರಶರಣ ಚರರಚಿಸುತ್ತಿರು
 ಪರಮ ದಯಗುಣವಾಂಶು ಧರೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳನರಿಯುತಿರು
 ಮರಿಯದಿರು ಶಿವಭಕ್ತಿ ಸದ್ಗುಣ
 ಮರಿಯದಿರು ಮಮತರುಳನೆನುತಲಿ
 ಹರಿಸಿ ತನ್ನಯ ಪುರಕೆ ಪೋದನು ಪರಮ ಗುರುರಾಯ

|| ೫೧ ||

ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರನವರ
 ಚರಿತೆಯನು ಶ್ರೀಗುರುವಿನೋನ್ನತ
 ಚರಣ ಸರಸಿಜ ಮಧುಕರನು ಮಡಿವಾಳ ನಾಮಕನು
 ವರದ ನೀ ಸುಧೆ ಸಾಮ್ಯ ಕಾವ್ಯಂ
 ಹರನ ಭಕ್ತರು ಕೇಳಿ ಸತ್ಪಥ
 ದೊರಕೊಳಗುಮಿಷ್ಟಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿಯು ಸಪ್ತ ಸಂಧಿಯಿದು

|| ೫೨ ||

ಅಶು ಸುಧಿ ಒಕ್ಕಂ ಪದನು ಒಕ್ಕಿಕ್ಕಂ ಮಂಗಲಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಸಂಧಿ ೮

ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಸತಿಯಳ
ನಿರದೆ ಕಳಪುತ ಹರಪುರಕೆ ತಾ
‘ರುಚರಾರ್ಚನೆ ಗೈಯುತ್ತಿದ್ದನು ಪರಮ ವಿರತಿಯಲಿ || ಪಲ್ಲ ||

ಸಕಲದೇವ ಸುರಾಸುರೇಶ್ವರ
ಮಕುಟತಟ ಸಂಘಟಿತ ರತ್ನ
ಪ್ರಕರ ದಿಧಿತಿ ಪುಂಜರಂಜಿತ ಮಂಜುಳಾಂಘ್ರಿಯುಗ
ಶುಕಸನಕ ಮುಖ್ಯಾದಿ ಮುನಿಜನ
ಪ್ರಕಟಿತೋತ್ತಮ ಚರಿತ ಘೋರಾಂ
ಧಕ ಹರಣ ಗೌರೀಶ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಗುಣಕೋಶಾ || ೧ ||

ಉದಯಕಾಲದೊಳಿದ್ದು ಶರಣನು
ಮದನ ಹರನನ್ನೆನೆಯುತಂ ತಾ
ಮುದದಿ ಬಹಿಃಕಾರ್ಯಗಳ ತೀರಿಸಿಬಂದು ಮುಖದೊಳಿದು
ಪುದಿದು ಭಸ್ಮವನಾಗ ಮಾತೆಯ
ಪದಕೆ ವಂದಿಸುತ್ತಾಳುಂ ಗುಣ
ಸದಯ ತನ್ನಯ ಗೃಹದ ಕೃತ್ಯದಿ ತೊಡಗಿ ದುಡಿಯುವನು || ೨ ||

ಪಿತನು ಗಳಿಸಿದ ದ್ರವ್ಯವಿಲ್ಲಂ
ಹಿತದ ಮಾತೆಯ ಬಳಿಯೊಳೇನಿ
ಲ್ಲಿತತ ಮನೆ ಪ್ರಾಪಂಚ ನಡೆಯುವದೆಂತುಮಿವನಿಂದ
ಕೃತಕ ಕಾಪಟ್ಟಾದಿ ಕುಟಿಲತೆ
ಸತತ ಗೈಯ್ಯಲು ಸಾಗದಿಹಮೀ
ಪತಿತ ಸಂಸಾರಾಂಧಕಾರಂ ಘೋರವಲ್ಲ ಗುರಂ || ೩ ||

ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶನೊಂದುಂ

ತರುವ ಕೊಡುವದು ಬಲ್ಲನೇಮೇ

ಣ್ಣರಿಯ ಧನಿಕರ ಪರಿಚಯಂ ಮೊದಲಿಲ್ಲವಿನೆಂದು

ಹರಿದು ಕೃಷಿತನ ಮಾಡಬಲ್ಲನೆ

ನರಿಯ ತನ್ನಯನೈಶರೋನ್ನತ

ಮಿರಲು ಮತ್ತೊಂದೇಕೆ ಯೋಚನೆ ಎಂದು ಸಿದ್ಧಿಸುತಾ

|| ೪ ||

ಪಿಂದು ಮುದನೂರಲ್ಲಿ ತವನಿಧಿ

ತಂದೆ ವರ ದಾಸಿಮಯ್ಯರು

ಮೊಂದು ವಸ್ತ್ರವನೆಯ್ದು ಪ್ರಮಥರ ಭಕ್ತಿ ನಡೆಸುತಲಿ

ಕಂದುಗೊರಳನ ಪದವ ಕಂಡರು

ಕುಂದಿ ಕುಳಿತರೆ ಯಾಗ್ವದೇನದು

ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ತನ್ನ ಕಾಯಕವಾಂತನನುದಿನದಿ

|| ೫ ||

ಕುಳಿತು ತಿಂದರೆ ಕುರುಳಿ ಹೊನ್ನಂ

ಬಳಕಿಗಾನ್ವದೆಯೆಂಬ ಗಾದೆಯು

ಹಳೆಯ ನಾಣ್ಣುಡಿ ಸಿದ್ಧ ನರಗುದ್ಯೋಗವೇ ಸಿದ್ಧ

ಅಳಲು ಬಂತೆಂದಳು ಕೂತರೆ

ತೊಲಗುವದೆ ತತ್ತಳಲು ಯತ್ನದ

ಬಲುಹಿನಿಂ ಶಿವಧರ್ಮ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ನೆಲದಿ ಸಾಗುವವು

|| ೬ ||

ಎಂದು ಉದಯದಿ ಕುಳ್ಳಿರದೆ ಸಿತ

ಸಂದರಕಿಯನುಗೈದು ವಸ್ತ್ರವ

ನೊಂದು ಮಧ್ಯಾನ್ವರಿಯ ನೇಯುತ ಕೊಟ್ಟು ಧನಿಕರಿಗೆ

ಬಂದ ಹಣದಿಂ ಶರಣ ಪ್ರಮಥರ

ವೃಂದ ದಾಸೋಹವನು ಗೈಯ್ಯುತ

ಕುಂದು ಕುಟಿಲನ್ಯಾಯ ನೆನೆಯದೆ ನಡೆಸಿ ಸಂಸಾರ

|| ೭ ||

ತಾನು ತಾಯಿಯು ಸೋದರತ್ತೆಯು

ಮಾನಿ ವೀರಂಮಾಖ್ಯೆಳೆಂಬಳು

ಮಾನಿ ತನು ಶಿವಲಿಂಗನೋರ್ವನೆ ದುಡಿಯ ಕಳವಳಿಸಿ

ತಾನು ಕೊಡದೆಮಿವನ ಸರಿಯಾ

ಮಾನಿನಿಯು ಮನೆ ಕೆಲಸ ನೈಸರ

ದೇನು ಕಾರ್ಯವ ಸರ್ವವೆಲ್ಲನು ಜರುಗಿಸುತ್ತಿರಲು

|| ೮ ||

ತನುವಿಗಂ ಕರದಂದದಿ ಲೋ
ಚನಕೆವೆಯ ಪರಿಯಿಂದಲಾ ಘನ
ಮನಕೆ ಕರಣೇಂದ್ರಿಗಳು ಸಾಹ್ಯವಗೈದ ತೆರನಂತೆ
ಸನುತ ಶಿವಲಿಂಗನಿಗೆ ವೀರ
ಮೃನುನಯಂ ಸಾಹ್ಯಾಗುತಿರ್ದುರೆ
ಮನೆಯ ಕಾರ್ಯವ ನಡಿಸಲೀ ತೆರನರಿದು ಶಿವಲಿಂಗ

|| ೯ ||

ಸಾವಧಾನದಿ ನಿಯತ ವೃತದಿಂ
ದಾವುದೊಂದಕೆಯಂಟಿಕೊಳದಾ
ಭಾವ ಭಕ್ತಿಲೆ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯಗೈವ ತೈಕಾಲ
ಸೇವಿಸುತ ಚರ ಶರಣಪದ ಮನ
ತೀವಿದಾನಂದದಲಿ ಶಿವ ಭಜ
ನಾವ ಕಾಲದಿ ಗೈಯ್ಯುವಂ ವರ ಮೋಕ್ಷ ಸಾಧನಕೆ

|| ೧೦ ||

ನಿತ್ಯ ಕ್ರಿಯ ನಿತ್ಯಾತ್ಮ ಶೃದ್ಧೆಯು
ತತ್ವ ವಚನಾಶಾಸ್ತ್ರ ಮೂಲವ
ನರ್ಥಿಯಿಂ ಪರಿಸುತ್ತ ತನ್ನೊಳು ತಾನೆ ತಿಳಿಯುತ್ತ
ಕರ್ತುಗುರುಬೋಧಾಖ್ಯ ಮಂತ್ರವ
ಚಿತ್ತ ಶುದ್ಧದಿ ಸ್ಮರಿಸಿ ಭವಹರ
ಮತ್ತಿಭೂತಿಯ ಧರಿಸಿ ಪರತರ ವೀರಶೈವದಲಿ

|| ೧೧ ||

ಬೆಳಗಿ ಶಿವಕಳಿ ಮುದ್ರೆಗಳನಂ
ತಿಳಿದು ತತ್ವಂ ಪದವಕುಳನಂ
ಮುಳಿವ ಮನಕರಣಾದಿ ವಿಷಯಂ ಕಳೆದು ನಿಶ್ಚಲದಿ
ಹಳಿದು ಕಾಮವಿಕಾರ ಗುಣವಂ
ತಳಿದು ಸೈರಣೆ ಶಾಂತಿ ಶಮದಮೆ
ಗಳಲಿ ವರ್ತಿಪನಿಂತು ಶಿವಲಿಂಗಾಖ್ಯನನವರತಂ

|| ೧೨ ||

ವೀರಶೈವರುಗಳಲಿ ನೈರಾ
ಭಾರಿ ಸಾಮಾನ್ಯರೆಷ್ಟಂಬುವ
ಮೂರು ವಿಧಗಳನರಿತು ಪ್ರತಿಯೊಂದದರ ಧರ್ಮವನು
ಬೇರೆ ಬೇರಾಚರಿಸಿ ನೈರಾ
ಭಾರವೇ ಮಿಗಿಲೆಂದು ಮಾರಿಗು
ತೋರಗೊಡದಾ ಚರಿಪ ಜಗದಲಿ ಜಾಣ ಸುಪ್ರವಿಣಾ

|| ೧೩ ||

ಸತಿ ವಿದ್ಯೆ ಸುತಜ್ಞಾನ ಬಂಧು ವಿ
 ರತಿ ಕ್ಷಮಾಪರಿಚಾರಕಾಚಾ
 ಖಿತನು ಮಾತಾ ಭಕ್ತಿಸುತೆ ಸತ್ ಶಾಂತಿಯೇ ಸಖಿನು
 ಸುತನ ಸುತ ಮೈತ್ರಾದಿ ಸದ್ಗುಣ
 ತತಿಯೆ ಶೃದ್ಧೆಯು ತೋಷ ಸೊಸೆತನು
 ಮತಿಯೆ ಕ್ಷೇತ್ರಾ ಹಿಂಸದಾಸ್ಥಾಸ್ತೇಯ ವೇದಾಸ

॥ ೧೪ ॥

ಧರ್ಮವಾಹಕನಾಗಿ ಪ್ರತಿದಿನ
 ಧರ್ಮ ಶಿವಶರಣನುಮರ್ಚಿಸಿ
 ಧರ್ಮ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಸಾದಮಂ ನೀಡುಂಡು ಶೇಷಮನಂ
 ಧರ್ಮಬಾಧೆಯ ನೀಗಿ ಸ್ವಕುಲದ
 ಕರ್ಮಕರ್ತವ್ಯನುಸಾರದ
 ಧರ್ಮದಿಂ ಪರಮಾರ್ಥವೆನುವ ಕುಟುಂಬಯುತನಾಗಿ

॥ ೧೫ ॥

ಜ್ಞಾನ ದಂಡವ ಪಿಡಿದು ಕರದಭಿ
 ಮಾನ ಕಂಠೆಯುದಕ ಮಂಡಲ
 ಧ್ಯಾನದಾವಿಗೆ ಮೆಟ್ಟಿ ಪದದಲಿ ಶಿರದಿ ಜಡೆಗಟ್ಟಿ
 ದಾನವಂನ ಸುಸ್ಥಾನವೆನಿಸುತ
 ಮಾನವಪ್ರಮಾಣಹಿಸಿ ಭಸ್ಮವ
 ತಾನುತ್ಪ್ರರತಿಯ ಪಾತ್ರ ಕ್ಷಮೆ ಘಟಿಕಾದಿ ಧಾರಣದಿ

॥ ೧೬ ॥

ಭೂಮಿ ಹಾಸಿಗೆ ಗೈದು ಮೇಲಣ
 ವೈಮವೇ ಹೊದಿಕೆಂದು ಮೆರೆಯುತ
 ಲಾ ಮಹಾದಿಶವಷ್ಟ ಮುಡಿಗೆಯ ವಸನವೆಂದರು
 ಕಾಮಿಸದೆ ಭೋಗಾರ್ಥ ವಿಷಯವ
 ನಾ ಮಹಾಶಿವಯೋಗಿ ವೇಷದಿ
 ನಾಮ ಶಿವ ತೈಪುಂಡ್ರ ತೈಗುಣ ಭಸಿತವಂ ಧರಿಸಿ

॥ ೧೭ ॥

ಶಿವಲಿಂಗ ಶರಣೇಶ ನಿರ್ಮಲ
 ಶಿವಯೋಗಿ ಶಿವಲಿಂಗ ವರ್ಚಿಸಿ
 ಶಿವನೈಷ್ಠ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಪರಶಿವ ನೇಮ ಭಜನೆಯಲಿ
 ಶಿವಪಥಾಚಾರಕನು ಜಪಮನು
 ಶಿವಕುಳ ಸ್ಥಳ ಗುರು ವಿವೇಚನ
 ಶಿವನೆ ಜೀವಾಜೀವ ಶಿವನೆಂಬರುವಿನಲಿ ನೆಲೆಸಿ

॥ ೧೮ ॥

ಲೋಕದೊಳು ವರ್ತಿಪನು ನಿಜಪರ
 ಲೋಕ ಸಾಧಕನೆನಿಸಿನಿಶಿದಿನ
 ವೇಕ ಮಾನಸಗಾಗಿಯೇಕಾತ್ಮದಲಿ ಬೆಳಗುತಲಿ
 ಸಾಕ ಸಲಹಿದ ಮಾತೆಯಂ ಸುವಿ
 ವೇಕ ಪೊರೆಯುತಲಿದರ್ಪನಿವನೀ
 ಲೋಕ ಮಾನವನಲ್ಲ ಶಿವಲೋಕಿಗನೆ ನಿಜನಿಜವು

|| ೧೯ ||

ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಬಲವಗಣಿಸದೆ
 ನಂದಿವಾಹನ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂ
 ಗೇಂದ್ರ ಪವಸಹ ತುಚ್ಛವೆಂದಿರಾತ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಲಿ
 ಬಂಧ ಮೋಹ ಪಿಶಾಚಿಗಂಜದೆ
 ನಿಂದುಕೋಪಾಟೋಪ ವ್ಯಾಘ್ರನ
 ಮುಂದೆ ಕ್ಷಮೆ ಕವಚವನು ಧರಿಸುತ ಜ್ಞಾನ ಬಿಡ್ಗದಲಿ

|| ೨೦ ||

ಕಾಮ ಸೀಮೆಯದಾಂಟಿ ಧರ್ಮದ
 ವಾಮನುಳ್ಳೊಪ್ಪೆಯ ನೀವುತ
 ಪ್ರೇಮ ಬಲಿಯಂತರಿದು ಬಿಸುಡುತ ಲೋಭಮಂ ತುಳಿದು
 ಸ್ವಾಮಿ ಪೂಜಾಸನವಗೈಯ್ಯುತ
 ಲಾ ದುಹಾಮತ್ಸರವ ವಧಿಸುತ
 ಧಾಮದೊಳು ಸುಖಮಿರ್ದ ತನ್ನಯ ಕಾಯಕುಗೈದು

|| ೨೧ ||

ಗುರುಚರರೆ ತನಗಂಗಳೆಂದುಂ
 ಗುರುಚರರೆ ಶಿವಲಿಂಗವೆಂದುಂ
 ಗುರುಚರರೆ ಪಿತ್ರಮಾತ್ರ ದೈವಾಳಿಗಳ ಸಮವೆಂದು
 ಗುರುಚರರೆ ಕರಣುಗಳೆಂದು
 ಗುರುಚರರೆ ನಿಜಲಿಂಗ ಕಲೆಯುಂ
 ದರಿದು ಸೇವಿಸುತಿದರ್ಪನವರು ದಾಸಭಾವದೊಳು

|| ೨೨ ||

ಲೋಕದವರೀಕ್ಷಿಸಿದೊಡೀತಂ
 ಮೂಕನಂದದಿ ಕಂಡೊಡು ಶಿವ
 ಸೌಖ್ಯ ಪದಭಕ್ತಿಯಲಿ ಮುನ್ನಿನ ಶರಣರಂತಿದರ್ಪಂ
 ಲೌಕಿಕರುಮಿವನೆತ್ತ ಬಲ್ಲರು
 ಕೋಗಿಲೆಗೆ ಕಾಕೆನುವ ಪರಿ ಪರ
 ಮಾಖ್ಯರೊಳು ಪಂಡಿತನು ತಾನೆನಿಸುತಲಿ ಮರೆಯುವನು

|| ೨೩ ||

ಭ್ರಮರಗಳು ಕುಸುಮವನು ಪಣ್ಣನು
 ವಿಮಲ ಶುಕ ಪಿಪ್ಪಿಣಿಕರವು
 ಶ್ರಮಹಗೊಂಡಿಹ ಪಥಕ ವೃಕ್ಷದ ತಂಪು ನೆಳಲವನು
 ಕುಮುದ ಚಂದ್ರನ ದೀನದಾತರ
 ಮುಮುಕ್ಷು ಮೋಕ್ಷವ ಬಯಸುವೋಲ್ ಶಿವ
 ರಮಣ ಶರಣನಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ವಂ ಗಣಾರ್ಚನೆಯ

|| ೨೪ ||

ರಂಕನಡವಿಯೊಳ್ಳುಗಿದ ಪೊನ್ನೊಡ
 ಭೇಂಕನೆ ಕಂಡಂತೆ ಕೃಷಿಕಾ
 ತಂಕಮಾಗಿದ ಮೇಘ ಸುರಿಯಲ್ಕುಬ್ಬುವಂದದಲಿ
 ಸಂಕಟದಲಿರುವತ್ತೆಮನೆ ಸೊಸೆ
 ಯಂಕತವರೂರ್ಕಂಡ ತೆರನಾ
 ಲಂಕ ಶರಣಂ ಪ್ರಮಥರಂ ಕಂಡುಬ್ಬುವಂ ಮುದದಿ

|| ೨೫ ||

ತನ್ನ ನೇಮವ ಬಿಡದೆ ಶರಣನು
 ಚೆನ್ನ ಕಾಯಕ್ಕೈದು ನಿತ್ಯದಿ
 ಸನ್ನತಾಮಳ ಪ್ರಮಥರಂ ತೃಪ್ತಿಸದೆ ತಾನೆಂದು
 ಅನ್ನವಂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಕಾಯದ
 ಬನ್ನದಿಚ್ಛೆಗೆ ಮರೆದು ಸದ್ಗುಣ
 ಮುನ್ನವೇ ತನುಮನ ಧನಂಗಳನರ್ಪಿಸಿದವನುತೆ

|| ೨೬ ||

ಅನಿತ ಕಲಿ ಶಿವಲಿಂಗ ಶರಣನ
 ಜನನಿ ಸುವರ್ಣಾಂಬೆ ಸೊಸೆಯನು
 ಮನೆಗೆ ಕರೆತಂದಾಗ ತಮ್ಮಯ ಕೆಲಸ ಕಲಿಪುದಕೆ
 ಸುನಯಳಿವಳತಿಗುಣಿಯು ಪವಳಿಯು
 ಇನಯ ನಂತರ ತಿಳಿದು ಸೇವೆಯ
 ನನುವಿನಂತಾಗೈಯ್ಯತೊಡಗಿದಳಿನ್ನು ಚಿಕ್ಕವಳು

|| ೨೭ ||

ಕುಂದರದನೆಯು ಕುಮುದನೇತ್ರೆಯು
 ಮಂದ ಗಮನೆಯಳಿದುಮುಖಿಯಳು
 ಕಂಡುಗೊರಲನ ಭಕ್ತ ಶಿವಲಿಂಗೇಶನರ್ಥಪಳು
 ಹೊಂದಿಗೃಹದಲಿ ಸಂದಕಾರ್ಯಗ
 ಳೊಂದು ಎರಡನ್ನದಲಿಗೈವಳ
 ನಂದು ಸುವರ್ಣಾಂಬೆ ಸೊಸೆ ಗುಣಕಂಡು ಹರುಷಪಳು

|| ೨೮ ||

ನನ್ನ ಕುವರಗೆ ತಕ್ಕ ಕನ್ನೆಯ
 ಚೆನ್ನ ಗುರುವಿವಹಂನುಗೈಯುತ
 ಧನ್ಯರಾಗಿರಿಯೆಂದು ಮನ್ನಿಸಿ ಮಾನ್ಯರ್ದರಕೆಯನು
 ಮುನ್ನವೇ ದಯಪಾಲಿಸಿರಲವ
 ರುನ್ನತೋಚನಕೆ ಬನ್ನಬಪ್ಪದೆ
 ಸನ್ನುತಾಂಗಿಯ ಪವಳೆ ನಾಮವು ಸಿದ್ಧ ಬಲು ಶುದ್ಧ || ೨೯ ||

ಈ ತೆರನಂ ಕೊಂಡಾಡೆ ಸೊಸೆಯನು
 ಪ್ರೀತಿಸುತ ಚಿನ್ನಾಂಬೆಯಿರುತಿರ
 ಲೋತು ನೆರೆ ಹೊರೆ ವಾಸಿಪಾ ಹೆಂಗಳಿಯರದು ಕಂಡು
 ರೀತಿಯೇ ಸುವರ್ಣೆ ನಿನ್ನದು
 ಕೋತಿ ಸೊಸೆಯರನ್ನೊಳ್ಳುದಿಲ್ಲದು
 ಛೇ ತಗೀ ಮಾತಲ್ಲ ಮುಂದೆಯು ಘಾತಬರದಿರದು || ೩೦ ||

ಪೋಗಳಿವಳೇ ತಲೆಯ ಮೇಲ್ಕುಳಿ
 ತುಗಿಯುವಳು ಮುಖದೊಳಗೆ ಮುಂದೆಯು
 ಹಗರಣವು ಬರದಿರದು ಸುತಸೊಸೆ ಕೂಡಿ ಸಂಸಾರ
 ನಗುತ ಗೈಯ್ಯುವ ವೇಳೆಯಲಿ ಸೊಸೆ
 ಬಗೆಯ ತಿಳಿವದು ಮಾಗಲೀಗೇಂ
 ಸೊಗಸದಿದು ನಮಗೊಂದು ಪೋಣೆಯ ಮುದವಿಯರು ನುಡಿಯ || ೩೧ ||

ಸತ್ಯವಹುದೀ ಮಾತು ಸೊಸೆಯರು
 ಮತ್ತೆಯಳ ಮಂದಿರಕೆ ಬರಲುಂ
 ಚಿತ್ತ ಬೇರಾಗುತಲಿ ನಾಲ್ಕೊಟ್ಟತ್ತು ದಿನಗಳಲಿ
 ತತ್ಕ್ಷಣಕೆ ಸೊಸೆಯಳನು ಕಂಡುರಿ
 ಯುತ್ತ ವೃಷ ಕಲಹವನು ಎಬ್ಬಿಸಿ
 ವೃಥಾ ಸುಖ ಸಂಸಾರದೊಳು ವಿಧಿ ಕರದುಕೊಳ್ಳುವರು || ೩೨ ||

ಸತಿಯಳಂ ಸುತನೊಪ್ಪಿ ಪ್ರೀತಿಸ
 ಲತಿಶಯಂಬಿನದಿ ತಮವಳಿಂ
 ಹಿತದಿಯುಣ ನೀಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲಿ ಮಾತನಾಡುತಲಿ
 ಸತಿಯಳಾಸರ ಬೇಸರವನಂ
 ಪತಿಯು ಕೇಳುತ ಕನಿಕರಂಬಡೆ
 ಖತಿಗೊಳುತ ಮುದಿಗುಣಗಳತಿ ನಿಗ್ಗರವ ಗೈಯ್ಯುವರು || ೩೩ ||

ಮನೆಗೆ ಸೊಸೆಯಳು ಬಂದರಾಗಳೆ
 ಮಾನಕೆ ಬಂದಂತ್ತೊರಗೆ ತಿರುಗುತ
 ಕನಲಿ ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾಗಿ ತಪ್ಪಂ ಕೆಣಕಿ ತೆಗೆಯುತಲಿ
 ಸನುಮತ್ತಿಲ್ಲದ ನೆರೆಹೊರೆಯ ದು
 ವರ್ತನೆಯರನಂ ಬರಿಸಿ ದೂರುತ
 ಲುಣಿಸಿ ದುಡಿಸುವ ಸೆರೆಮನೆಯ ನರನಂತೆ ದುಡಿಸುವಳು || ೩೪ ||

ತನ್ನ ಸುತೆಯಂ ಪೊರಗೆ ಕೊಟ್ಟ
 ಲಿನ್ನು ಮಾಕೆಯಳತ್ತೆ ದುಡಿಸುತ
 ಬನ್ನ ಕೊಡಲದ ಕೇಳಿ ತನಗಾ ದುಃಖಮೆಂತಹುದೋ
 ನನ್ನ ತನ್ನಯ ಸೊಸೆಯ ಪಡೆದಳಿ
 ಗಿನ್ನು ಮಾಗ್ವದು ನಿಜವಿದೆಂಬಿ
 ಸನ್ನುತಾಮಳ ಬುದ್ಧಿಯಿವಳಿಂಗೇಕೆ ಬರದಕಟ || ೩೫ ||

ಮಗನ ಪ್ರೇಮದ ಹಣ್ಣುಮೀ ಹೆ
 ಣ್ಣೊಗಸುತನುರ ವಂಶಫಲಿಪ್ರದು
 ಜಗದೊಳಗೆ ಪಬ್ಬುವದುಮಿವಳಿಂ ಕೀರ್ತಿಸುತ್ತಗೃಹಕೆ
 ಬಗೆದು ಸೊಸೆಯಂ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತನ
 ಗಗಣತೋತ್ತವಲಭಿಸಿ ತೋರ್ಪುದು
 ಹಗುರಮಿದನಾಚರಿಸಲೆತ್ತಿ ಸರೇಕೆಯತ್ತೆಯರು || ೩೬ ||

ಪರರ ಮಗಳುಂ ತನಗೆ ಸೊಸೆಯಾ
 ಗಿರಲು ಪ್ರೀತಿಸಿ ಪೊರೆಯುತಂ ತವ
 ಹರಣಕೊಡುತಂ ನಡಿಸಿಕೊಳುತಿರುವತ್ತೆ ಮಂದಿರವು
 ಗಿರಿಜೆಯುದಿಸಿದ ಹೈಮವತ ಗಿರಿ
 ಸರಿಯು ಸಹಜವು ಶಾಂತಿಕೀರ್ತಿಯು
 ಮಿರುವಳಲ್ಲೇ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಿಡದಾನಂದಮಂತಾಳ್ಳು || ೩೭ ||

ಮಾವನತ್ತೆಯರುಮೆಯು ಮಾಧವ
 ದೇವರಿವರೆಂದರಿದು ಮತ್ತೆಯು
 ಭೂವಲಯದಲಿ ಪಡೆದ ತಾಯ್ವಿತ್ತರಿಂದಲಧಿಕೆಂದು
 ಜೀವದಾಣ್ಣನೆ ಗುರುವರೇಣ್ಯನು
 ಭಾವ ಮೈದುನ ವಿಷ್ಣು ವಜಸಂ
 ಭಾವ್ಯ ನಾದುನಿಯುಂ ನೆಗೆಣ್ಣಿಯು ಸಿರಿಯು ಶಾರದೆಯು || ೩೮ ||

ಎನುತ ವರ್ತಿಸುವವಳೆ ಸೊಸೆಯಳು
 ಇನಯನಂ ಕೈವರವ ಕೈಕೊಂ
 ದನಿತು ಸರ್ವರ ಕಂಡು ಕದನಕೆ ಕಾಲು ಕೆದರುತ್ತ
 ತಿಸುತ ಎಲ್ಲರನುಳಿದು ಘರ್ಜಿಸಿ
 ಕನಲಿ ಮಾವತ್ತೆಯರ ದಂಡಿಸಿ
 ವನವಳವಳಲ್ಲೊಸೆಯು ಮಾರಿಯು ಮಸಣೆ ಬಲು ಪಿಸುಣೆ || ೩೯ ||

ಕಾಯ ಸುಖ ಕಮ್ಮನವನೀಯದೆ
 ತಾಯಿ ತಂದೆಗೆ ಕೀರ್ತಿತರುವ ಸೋ
 ಪಾಯ ಗೈಯುವಳವಳೆ ಸದ್ಗತಿ ಸಾಧನಿಸವಳು
 ಕಾಯ ಭೋಗಕೆ ಮಚಿ ಮನವ
 ನ್ನಾಯ ಕರ್ಮಕೆ ತೊಡಗಿ ತಲೆನೆಗೆ
 ದಾಯಕಿಯು ಯಮ ನಾಯಕಿಯು ಬೇರಿಲ್ಲ ಯಮಸದನ || ೪೦ ||

ಚಂದನಂ ಕುಂಕುಮವು ದಂದೆಯು
 ಮಂದವಾಲಂಕಾರವಸನಗ
 ಳೆಂದು ಪತಿ ನೈಮಿತ್ಯ ಸೌಭಾಗ್ಯಗಳು ದೊರಕರಲು
 ಕುಂದಿ ವಿಷಯದಿ ಎಚ್ಚರಿಲ್ಲದೆ
 ಹೊಂದಿಮದವಂ ಮರೆವ ಸೊಸೆಯಿಂ
 ಮಂದಿರಕೆ ಲೇಸಹುದೆ ಗೌರವವಿಲ್ಲ ಲೌರವವು || ೪೧ ||

ಉಪ್ಪುಮಿಲ್ಲಂ ತುಪ್ಪಮಿಲ್ಲಂ
 ವಪ್ಪನುಳ್ಳಾಭರಣಮಿಲ್ಲನ
 ವಪ್ಪುಗೊಳುವವಾ ಪತಿಯುಮಿವನಲ್ಲತ್ತೆವಳಿತಿಲ್ಲ
 ಚಪ್ಪರದ ಗೃಹ ಚಂದವೇ ನ
 ಮೃಪ್ಪನಿಲ್ಲೇಕಿತ್ತನೋಯನು
 ತಿಪ್ಪ ಸೊಸೆಯಿಂದಾಗದೀ ಸಂಸಾರದೊಳು ಸುಖವು || ೪೨ ||

ಕ್ರೂರ ಭಾಷಣೆಯಾದ ಸೊಸೆಯಿಂ
 ಘೋರ ಕಷ್ಟಗೊಳಿದಗದಿರದಿದು
 ನಾರಿಮಣಿಯರೆ ಸತ್ಯ ನಿಮ್ಮಯ ವಾಕ್ಯ ಸೊಸೆಯಳನು
 ಸೇರದಿರಲಿಂತಾಗುವದು ಸುಖ
 ಜಾರಿ ಗುಣದತ್ತೆಯಳುಮವಳನು
 ಬಾರಿ ಬಾರಿಗೆ ತಿಲ್ಲಿ ಮನ ಹಾರೈಸುತಿರೆ ಲೇಸು || ೪೩ ||

ಬೆಳಗು ಜಾವದ ಸೊಡರಿನಂದದಿ
 ಪಳಿಯ ತೋಟಕೆ ಬೇಲಿಯಂದದಿ
 ಇಳಿಯೊಳಿ ಸಂಸಾರ ಸುಖ ಮಾರ್ಗವನು ತೋರಿಸುತೆ
 ಮುಳಿಯಗೊಡದೋಲ್ಬೆದರಿಸುತ್ತಂ
 ಸಲಹುತಿರಲವಳತ್ತೆಯದನಂ
 ತಿಳಿದು ಸೇವಿಪಳವಳೆ ಸೊಸೆ ಕೇಡಿಲ್ಲಮೀರ್ವರಿಗೆ

|| ೪೪ ||

ಎಂದು ಓಣೆಯ ಜಾಣೆಯರಿಗಂ
 ಚಂದ ಬುದ್ಧಿಯಗಲಿಸಿತನಯ
 ನಂದನನ ಮಡದಿಯನು ಮುಂದಡೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆಯುತ್ತಲಿ
 ಮಂದಿರದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ
 ಹೊಂದಿಕೆಯದಿಂ ತಿಳಿಸಿ ಮಾಡಿಸು
 ತೋದು ಘಳಿಗೆಯನಾದರುಂ ಆಗಲಿರಳು ಸೊಸೆಯಳನು

|| ೪೫ ||

ಪವಳೆ ಬಾ ಪವಳಾಂಬೆಯೇ ಬಾ
 ಪವಿಯ ಬಾ ಪವಿರದನೆಯಳೆ ಬಾ
 ಸವಿ ನುಡಿಯ ಶಿವಲಿಂಗ ಮಡದಿಯ ಜವದಿ ನೀ ಬಾಬಾ
 ಸುವಿಮಲೆಯ ಶಾರದೆಯ ಶಿರಿ ಬಾ
 ಭೂವಿ ಕುವರೆ ಜಾನಕಿಯ ಬಾ ಮುನಿ
 ಯುವತಿಯನು ಸೂರ್ಯಾತ್ಮಜಿಯ ನೀನೆನುತ ಕರೆಯುವಳು

|| ೪೬ ||

ಪವಳೆಯಾದರು ಪತಿಯ ಸೇವೆಯ
 ಲವಲವಕೆಯನು ಮಾಳ್ವಳಲ್ಲದೆ
 ಹವಣಿಕೆಲ್ಲವು ಪೊರಗೆ ನೆರಮನೆಯವರ ಕಡೆಗೆಂದು
 ಆವಿರತಂ ಆತ್ತೆಯಳ ಪೋಷಿಸಿ
 ಧವನ ಶಿವಪೂಜಾದಿ ಕ್ರಿಯೆಗಳ
 ಸವನಿಸಿರುವಳು ಸಣ್ಣವಳು ಬಲು ಚೆನ್ನಗುಣದವಳು

|| ೪೭ ||

ಸೋದರತ್ತೆಯು ವೀರಮಾಂಬೆಯು
 ಸಾದರದಿ ಶಿವಲಿಂಗನಿಗೆ ಸುಖ
 ಸಾಧನದ ಗೃಹಕೃತ್ಯ ತಿಳಿಸುತ ತಾನೆ ದುಡಿಯುವಳು
 ಸಾಧು ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಸಂಸಾರ
 ರಾದರಾಯಿತು ಹೋದರೋಯಿತು
 ಬಾಧೆ ತನಗಿಲ್ಲದಲೆ ಓದುವನೊಳನ ಶಾಸ್ತ್ರವನು

|| ೪೮ ||

ಕಂಡು ತಾಯಿಯು ಸುತನ ರೀತಿಯ
ಗೊಂಡು ಮನದಲಿ ಚಿಂತೆ ಇವ ಬಲು
ಪಂಡಿತರ ತೆರನಂತೆ ಹೊತ್ತಿಗೆಗಳನು ಓದುತ್ತಲಿ
ಕಂಡ ತರಳರ ಕೂಡಿ ಭಜನೆಯ
ಮಂಡಿಸುತ್ತ ಚಿರ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ
ನಂಡಲೆದುಗೈದುಂಡು ಕೂಡುವ ನಿರುತ ಗೃಹಕೃತ್ಯ

|| ೪೯ ||

ಮಾಡದಿರುವದು ಒಳಿತೆ ಗೃಹಕಂ
ನಾಡೆ ಸತಿ ಬಂದಿಹಳುಮೀರ್ವರು
ಮಾಡುತ್ತಿರಲುದ್ಯೋಗ ಬಾಳ್ವೆಯು ಸುಖದಿ ಜರಗುವದು
ಹಾಡಿ ಹರಿಸಿದರಿಂಥ ಸತಿಯಳು
ನಾಡಿನೊಳು ಸಿಗಳೆಂದಿಗಾದರು
ಗಾಢದಿಂ ಕರೆದೊಂದಳಾ ಶಿವಲಿಂಗ ಕುವರನಿಗೆ

|| ೫೦ ||

ಅಪ್ಪ ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪ ವಿರತರ
ವಪ್ಪ ಸುವರದಪ್ಪ ನೀನ
ಮ್ಮಪ್ಪ ಸದ್ಗುಣದಿಪ್ಪ ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪ ಕೇಳಪ್ಪ
ಮುಟ್ಟಿನವಳಾನೊಪ್ಪಿ ಮಡಿಯಲು
ಒಪ್ಪಿತವೆ ವೀರಮ್ಮನೊಬ್ಬಳಿ
ತಪ್ಪದಲೆ ದುಡಿಯುತ್ತಲಿಪ್ಪಳು ನೀನು ನೆರವಾಗು

|| ೫೧ ||

ಮಾಡು ಭಜನೆಯ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ
ಮಾಡು ಬಸವನ ಪೂಜೆ ಸಂತತ
ಮಾಡು ಹೊತ್ತಿಗೆ ವಚನ ಶಾಸ್ತ್ರವನೋದುವದು ಮಾಡು
ಮಾಡು ನೀನ್ದಗಲಿರುಳು ಮಡತಿಯ
ಮಾಡು ವರಭೋಜನವ ಬಾಳುವೆ
ಮಾಡು ಜಂಗಮ ಶರಣ ಸೇವೆಯನನುದಿನಂ ಮಾಡು

|| ೫೨ ||

ಎಂದು ಪೇಳುವ ಜನನಿಗಾಗಳಿ
ವಂದಿಸುತ್ತ ಶಿವಲಿಂಗ ಮಾತೆಯ
ಕುಂದುತರಲಾಂ ಸುತನೆ ನಿನ್ನಯ ವಾಕ್ಯ ಮೀರಿರಲು
ಬಂಧನಕ್ಕೊಳಗಾಗೈನಲ್ಲದೆ
ಹೊಂದಲಾರೆ ಸುಸತ್ಯ ಸುಖವಂ
ಸಂದೆಗವಬಿಡು ನೀತೆ ಸದ್ಗುಣಯೂಥೆ ಮಂನಾಥೆ

|| ೫೩ ||

ಮಾತೆಯಾಜ್ಞದಿ ನಡೆದ ದೈವನು ನಿ
 ವಾತ ತಾಣದಿ ಕೂತ ಮಾತೆಯ
 ಮಾತನಾಲಿಸಿ ಮುನಿಗಳಿ ಘನನಾದನುಪಮನ್ಯು
 ನೀತೆ ಕುಂತಿಯ ಸುತನು ಧರ್ಮಜ
 ನೋತು ಪಾಲಿಸಿ ಜನನಿ ವಾಕ್ಯವ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಿಯಿಂದಾಳಿದನು ಶಿಂಧಾರ ಪುರಕೆ ಮೊರೆಯಾಗಿ || ೫೪ ||

ಮಾತೆಯಾಜ್ಞೆಯ ಮೀರಿದ ಶಶಿರ
 ಪಾತಕಕ್ಕೊಳಗಾದ ಜನನಿಯ
 ಮಾತು ಮೀರಿದ ಬಭ್ರುವಾಹನ ಪಿತನ ದ್ರೋಹಾಂತ
 ಮಾತು ಮನ್ನಿಸದಾದ ಕುಲಕ್ಷಯ
 ಪೂತೆ ದೃಪದೆಯ ಶಾಲ್ಯಶಳೆಯುತ
 ಮಾತನಾಲಿಸದಾತನಲ್ಲ ತನ್ಮಾತಕವ ಬಾರಾ || ೫೫ ||

ಈ ತೆರನಂ ಶಿವಲಿಂಗ ಕುವರನ
 ನೀತಿ ನುಡಿಯಂ ಕೇಳಿ ಮಾತೆಯು
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಿಂತೆಂದಳೆಲೆ ಸದ್ಗುಣನೆ ಸುಖಶಾಲಿ
 ನೀತಿವಂತನೆ ನಿನ್ನ ಮಡದಿಯು
 ನೀತಿಯಲಿ ರೀತಿಯಲಿ ಗುಣದಲಿ
 ಯಾತರಲಿ ಕೊರತಿಲ್ಲ ನಿನ್ನನು ಸೇವಿಪಳು ಬಿಡದೆ || ೫೬ ||

ಚೆಲುವೆ ರೂಪಿಣಿ ಚೆಲುವೆ ಗುಣಮಣಿ
 ಚೆಲುವೆ ಪವಳೆಯು ನಿನಗೆ ಸಲುವಳು
 ಚೆಲುವೆಗೈದರು ನಿನಗೆ ತಾ ಗುರುರಾಯ ಜಿತಮಾಯ
 ಚೆಲುವೆ ಗೈದಿಹರಂತೆಯಾಕೆಯು
 ಹೊಲಸು ಸಂಸಾರನಗೆ ಹಚ್ಚಿದೆ
 ನಿಲದೆ ಪೋಗ್ವಳು ನಾಲ್ಕು ದಿನದಲಿಯೆನಲು ಕನಕಾಂಬೆ || ೫೭ ||

ಸಿಟ್ಟಿನಿಂ ಸನ್ಯಾಸಿಯಾಗಿ ನೀ
 ನ್ನುಟ್ಟು ಕಡಚಿಯ ಪಿಡಿಯುತಂ ನವ
 ನೆಟ್ಟು ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನೊರದುಕೊಳುವದನ್ನಿಷ್ಟ ಗುಣವೇಕೋ
 ಕೆಟ್ಟ ನಿನಗೇನೆ ದಳಾಕೆಯು
 ಶಿಷ್ಯಳಂತೆ ಪೋಗ್ವಳೆನ್ನಲು
 ಖೊಟ್ಟಿ ನುಡಿಯಲು ಬಾರವೈ ಶಿವಲಿಂಗ ನೀಷ್ಟಲಿಂಗ || ೫೮ ||

ನಡಿಯು ನುಡಿಯಲಿ ಭೇದವಾದರೆ
ಬಡಿದು ಎನ್ನನು ಬುದ್ಧಿಗಲಿಸೈ
ಭಿಡೆಯ ಮಾತಾಡಿದರೆ ಒಡೆಯರು ದಂಡಿಸದೆ ಬಿಡರೆ
ನಡೆ ನುಡಿಯು ಏಕಾಗಿ ಶರಣರ
ಜಡಪದವಂ ಸೇರಲತಿಹಿತ
ಪೊಡವಿ ಜನ ನಡಿ ನುಡಿಯ ಭಿನ್ನಿಸಿ ಕೆಡುವರೌ ಎನುತೆ || ೫೯ ||

ನಕ್ಕು ತಾಯಗೆ ನಮಿಸಿ ಮರುದಿನ
ಚಿಕ್ಕ ಪವಳಾಂಬೆಯನು ಕರೆಯುತ
ಲಕ್ಕರದಿ ಶಿವಪೂಜೆ ಶ್ರಿಯಕರ್ಮಗಳ ನಂತರದಿ
ತಕ್ಕ ಶಿವಮಂತ್ರವನು ಬೋಧಿಸು
ತೊಕ್ಕುದಂ ಕೊಡುತಾಕೆಗಾಗಲೆ
ಹೊಕ್ಕು ಶಿವಪದ ಸೇರು ನೀನೆನುತಾಶಿರ್ವದಿಸಿದನು || ೬೦ ||

ಲಿಂಗಪತಿ ನುಡಿಕೇಳಿ ಸತಿಪವ
ಳಾಂಗನೆಯು ತಾನಮಿಸಲಾಮಯ
ಪಿಂಗದಲೆ ಬರೆ ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಪತಿಯನಂ ಕರದು
ತುಂಗ ರೂಪಿಣಿ ಮತ್ತೆ ನಮಿಸುತ
ಪುಂಗ ಪತಿಪದವಿಡಿದು ಮನದಲಿ
ಮಂಗಲವ ತಾಳುತ್ತ ನುಡಿದಳು ಶರಣರೊಡನಾಗ || ೬೧ ||

ಈಕೆಗೀಶ್ವರನಾಜ್ಞೆಯಾಗಿದೆ
ಈಕೆ ಚಿಕ್ಕವಳಿದುರ್ವ ತಮ್ಮಯ
ಸೌಖ್ಯಪಾದದ ಸೇವೆಯಾಗಿಲ್ಲೀಕೆಯಿಂ ಸ್ವಲ್ಪ
ಕಾಕಳಿವಳಿಂದರಿದು ಕೋಪವ
ಸಾಕದಲೆ ಸೈರಿಸುತ ಶಾಂತಿಯು
ದ್ರೇಕ ಮಾನಸರಾಗಿಯಪ್ಪಣೆಯೀಯುದೆನಲಾಗ || ೬೨ ||

ಶಿವ ನಿಯಮದಳತೆಯನು ಮೀರ್ವದು
ಭುವಿಯೊಳಾರಿಂದಾಗಲಾರದು
ಸುವಿಮಲೆಯ ನೀನಾವ ವಿಷಯಂಗಳಲಿ ನೆನಹವನಂ
ಸವನಿಸದೆ ಶಿವಲಿಂಗದೊಳು ಮನ
ತವಿಸಿ ಪೋಗ್ಗದು ಪ್ರಮದೆ ನಿನಗಾ
ಶಿವಶರಣ ಪ್ರಮಥಾಳಿ ಚರಗುರುಲಿಂಗದಪ್ಪಣೆಯು || ೬೩ ||

ಎನಲು ಪವಳಾಂಬೆಯಳು ಸಂತಸ
 ವನಧಿಯೊಳಗೋಲಾಡಿ ಮುಖದಿ
 ಸನುತ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಮಂತ್ರವನು ನುಡಿಯುತಲಿ
 ಜನನಿ ಜನಕರಿಗತ್ತೆ ವೀರ
 ಮೃಗಿಗೆ ಸನುಮತ ಪೇಳಿ ಶರಣರ
 ವನಜ ಪದಕೆರಗುತಲಿ ಸಂತಸವಾಂತು ಕರಮುಗಿದು || ೬೪ ||

ಅಕ್ಷಯಾನಂದಾತ್ಮಲಿಂಗದೊ
 ಛಾಕ್ಷಣಕೆ ಬೆರೆಯುತಲಿ ಮೆರೆವಳು
 ತ್ರ್ಯಕ್ಷ ಶರಣನ ಮಾತೆ ಬಳಗವು ತಾಯಿತಂದೆಗಳು
 ಪಕ್ಷ ಧರ್ಮದ ಭಕ್ತ ಸಮುಹವು
 ಅಕ್ಷಿಯಿಂದುದರಿಸುತ ಜಲಬಸ
 ವಾಕ್ಷರೋಚ್ಚಾರದೆ ಮಿನಿಸಿ ಮಡಿಯುಡುಸಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ || ೬೫ ||

ಆಗಲಾ ಪುರ ಭಕ್ತ ಮಂಡಳಿ
 ಶ್ರೀಗಣಾಧಿಪರೆಲ್ಲರುಂ ಘನ
 ವಾಗಿ ಶಿವ ಘೋಷಣೆಯ ಗೈಯುತ ಗೋಪ್ಯದುತ್ಸವವ
 ಸಾಗಿ ಮುಗಿಸುತ ಬಳಿಕ ಶರಣನ
 ಮೋಘನಂ ಮಾತಾಡಿಸಲು ಬಲು
 ಬೇಗ ಪುರ ಸ್ತ್ರೀ ಭಕ್ತರತಿ ಲೌಕಿಕ ರೀತಿಯಲಿ || ೬೬ ||

ಬಂದು ಶರಣಗೆ ನಮಿಸುತೇನ್ನೆ
 ಕಂದು ಗೊರಳನ ಶರಣರೇ ಸತಿ
 ಮುಂದೆ ತಾನೇ ಪೋಗೆ ಸೂವರ್ಣಾಂಬೆ ಗತಿಯೇನು
 ತಂದೆ ನಿಮ್ಮಯ ಸರ್ವಕ್ರಿಯವ
 ಚಂದಗೈಯ್ಯವರಾರು ಮಾತೆಯ
 ಳಿಂದ ತೀರ್ವದೆ ಸೋದರತ್ತೆಯಳೇನು ಬಲ್ಲವಳು || ೬೭ ||

ಚಿಕ್ಕ ತಂಗಿಯನೊಯ್ಯುವದುಮಿದು
 ಲೆಕ್ಕ ನಿನಗಲ್ಲ ಶಿವ ಶಿವ
 ಹಕ್ಕಿಯಾಗುತ ಹಲಬುವರು ತಾಯ್ತಂದೆ ಗತಿಯೇನು
 ಆಕ್ಕಗಳೆ ಅವ್ವಪ್ಪಗಳಿರಾ
 ದುಃಖವಿದು ಡಾಂಭಿಕವು ಸುಮ್ಮನೆ
 ಕಕ್ಕುಲತೆಗೀಡಾಗಿ ಬೋಧಿಪಿರೇಕೆ ವೈರಾಗ್ಯ || ೬೮ ||

ಮೂರುದಿನವೀ ಧಾರುಣಿಯ ಸುಖ
ನಾರಿಸುತ ಪಿತಮಾತೆ ಬಾಂಧವ
ರಾರು ಯಲ್ಲಿಯದೇನುಮಿದುಯದೃಷ್ಟ ತತ್ತ್ವಷ್ಟ
ಸಾರ ಪಕ್ಷಿಯು ಸಂಜೆಯಲಿ ಮರ
ಪೂರ ಕುಳಿತಾ ಮೇಲೆ ಬೆಳಗಿಗೆ
ಹಾರುವವು ಮನಬಂದ ಪರಿಯಂತೀ ಕುಟುಂಬಿಗರು || ೬೯ ||

ಇರುವ ತನಕಂ ನಾನು ನನ್ನವ
ರರುವ ಮುನಿಯಲು ಮಡಗಿ ಪೋಗ್ವರು
ಬರಿಯ ಭ್ರಮೆ ಸಂಸಾರ ಸಂತೆಯು ಹರಿದು ಪೋಗುವದು
ಹರಿದು ಪೋಗದು ಪರಮಸುಖವಾ
ತ್ತರುವುದನಂ ಪುಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ
ಮರಣವಾದರೆ ಗೊರಲಿಯತ್ತರೆ ಬರುವದೇನಲ್ಲವು || ೭೦ ||

ಜಗದ ಡೊಂಕನು ಹೇಗೆ ತಿದ್ದಿರಿ
ನಿಗಮ ದೂರನ ಪುಡುಕೊಳ್ಳಿರಿ
ಅಗಲಿದವರಿಗೆ ಅತ್ತು ಕುಂಬಿ ಸುರಿಸಿ ಮರುಗದಿರಿ
ಬಗೆಯ ತಿಳಿಯಲು ತಮ್ಮ ಸುಖಕೌ
ಗಿದುಮಳುವರೆಯಲ್ಲದಳಿದವ
ರ ಗತಿಯೇನೆಂದಳರು ಪಾಮರರೇನು ಪಾಪಿಗಳೊ || ೭೧ ||

ಸುಳ್ಳು ಮಾಯಾ ಮೋಹವಿದು ಬಲು
ಸುಳ್ಳು ಬಾಂಧವ ಜನನ ಪಿತ ಸುತ
ಸುಳ್ಳು ಸತಿ ಸಂಪತ್ತುಯ್ಯನಿತ್ತಿಲ್ಲ ಸುಖಲೇಸು
ಜೊಳ್ಳು ಕುಟ್ಟುತ ದಣಿದ ಪರಿಕ
ಪ್ಪುಳ್ಳ ಸಂಪತ್ತಿ ನಂಬದಲೆ ಗುಣ
ಮುಳ್ಳವರು ನೀವಾಗಿ ಶಿವಕಳೆಯರಿತು ಸುಖಿಸುವದು || ೭೨ ||

ಎನುತ ಸರ್ವರ ಮನದ ಕಲ್ಮಷ
ಮಿನಿದು ಸ್ವಲ್ಪ ತಗೈದುಮವರನು
ಮನೆಗೆ ಕಳಪುತಲಿರುತ ತನ್ನಯ ಗೇಹದೊಳು ಸುಖದಿ
ಮನುಮಥಾರಿಯ ನೆನೆಯುತಂ ನಿಶಿ
ದಿನವು ತವಕ್ರಯಗಳನು ನಡಿಸುತ
ಘನಮಹಿಮ ಶಿವಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶನಿರುತಿರ್ದ || ೭೩ ||

ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರನವರ

ಚರಿತೆಯನು ಶ್ರೀಗುರುವಿನೋನ್ನತ

ಚರಣ ಸರಸಿಜ ಮಧುಕರನು ಮಡಿವಾಳ ನಾಮಕನು

ವರದ ನೀ ಸುಧೆ ಸಾಮ್ಯ ಕಾವ್ಯಂ

ಹರನ ಭಕ್ತರು ಕೇಳಿ ಸತ್ಪಥ

ದೊರಕೊಳಗುಮಿಷ್ಟಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿಯುಮಪ್ಪ ಸಂಧಿಯಿದು

॥ ೭೪ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಲೆಕ್ಕಂ ಪದನು ೭೦೫೩೦ ಮಂಗಲಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಸಂಧಿ ೯

ಸತ್ಯ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಭಜನಾ
 ಸಕ್ತನಾಗುತ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ
 ನರ್ಥಿಯಿಂಗೈಯ್ಯುತಿರಲತ್ತಿಗೆ ತೋರ್ದತವ ಮಹಿಮೆ || ಪಲ್ಲ ||

ಮರಣ ಮಾರಣ ದುರಿತವಾರಣ
 ಶರಣ ರಕ್ಷಣ ಕರಣ ಪೂರಣ
 ಗಿರಿಜ ರಮಣ ಸುತರಣಿ ಶಶಿಪಾವಕ ನಮನ ತೃತಯ
 ಪುರದ ಸುರಮರ್ದನ ಮಹೇಶ್ವರ
 ನುರುಗ ಭೂಪಣ ಸತ್ಯ ಶಾಶ್ವತ
 ಸುರಚಿರಾಂಗನೆ ಪಾಹಿ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಸುವಿಲಾಸಾ || ೧ ||

ನಿತ್ಯ ಶಿವಪೂಜೆಯನುಮಸಗುತ
 ತತ್ಪಶ್ಚಾತ್ತವನೋದತಂ ಶಿವ
 ಭಕ್ತಿಗುಣ ದಾಸೋಹಿ ಜಂಗಮಪ್ರೇಮಿ ಸುಖಧಾಮಿ
 ಸತ್ಯ ಶರಣರ ಸೇವೆಗೈಯ್ಯುತ
 ಚಿತ್ತಜಾರಿಯ ಭಜಕ ಸಂತಸ
 ಪೃಥ್ವಿಜನಕತ್ಯಧಿಕ ಮಾರ್ಗವ ಬೋಧಿಸುತ್ತಿರುವ || ೨ ||

ಮಾತೆಯಾಜ್ಞೆಯ ಮೀರದಿರುವನ
 ನಾಥ ಜನರಂ ಪೊರೆಯುತಿರುವಂ
 ಸಾತಿಯ ಸನ್ಮುಕ್ತಿ ಪಥವೆನಾತುಕೊಂಡಿರುವ
 ದಾತ ಗುರು ಸೂನೀತ ಬೋಧಯ
 ನೀತರಂ ತಿಳಿದೊರ್ತಿಸುತ ಘನ
 ಘಾತ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೆಳಲದಿಂದಲತೀತನಾಗಿರುವ || ೩ ||

ಮಡದಿಯಳಿದುದು ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲೇ
 ಣ್ಣುಡುಕಿ ಮತ್ತೋರ್ವಳನು ವರಿಸುವ
 ಕೆಡಕೆ ಮನ ಮೊದಲಿಲ್ಲ ಪರವನುತೆಯರ ಬಯಕೆಲ್ಲ
 ಹಿಡಿದ ವೃತವಂ ಬಿಡನು ಬಿಟ್ಟಿದ
 ಹಿಡಿವನೆಂದುಂಗೆಡನು ಧೃತಿ ನಡೆ
 ನುಡಿಗಳೇ ತತ್ವದಲಿ ಮಿರಲಿದೆ ಜನ್ಮ ಕಡೆಯನುವಂ

|| ೪ ||

ಗೌರಮಣನು ಕೋಪ ತಾಳಿದ
 ವೈರಿ ಮನ್ಮಥಪುರವ ಸುಡುವಲಿ
 ಶೌರಿ ಮದದ ಸುರರತಲಿವಲಿ ಕೋಪಮಂಗೊಂಡ
 ಸೈರಣಿಯನುಳಿದ ಕುಂಭಜ
 ಕೌರವರಂ ಕೋಪಿಸಿದ ಧರ್ಮಜ
 ಪೌರಹರ ಶರಣಂದಿಗುಂ ಕೋಪಾಂತನಿಲ್ಲ

|| ೫ ||

ಮನೆಯ ಕೃತ್ಯವನೆಸಗುವಲಿ ಪರ
 ಜನರು ತನ್ನನು ನಿಂದಿಪಡೆಯಲಿ
 ಜನನಿ ಸೂರ್ವಣಾಂಬೆ ವೀರಾಂಬತ್ತೆ ಮೊದಲಾಗಿ
 ಮನುಮಥಾರಿಯ ಭಕ್ತವೃಂದವು
 ಸನುತ ಶಿವಶರಣಾದಿ ಚರವರ
 ಅನಿತರಾರಿಂ ಕಷ್ಟ ಸಂಧಿಸೆ ಶಾಂತಿಯಿಂ ಮರೆವ

|| ೬ ||

ಶಾಂತಿಯಿದಿರಿಲಿ ಚಂದ್ರ ಬೆಚ್ಚಗೆ
 ಶಾಂತಿಯಿದಿರಲಿಂವೃತ ಸಪ್ತಗೆ
 ಶಾಂತಿಯಿದಿರಿಲಿ ಮೃದು ರಸಾಯನ ಕೊಳೆತ ಹಳೆಗೂಳು
 ಶಾಂತಿಯೇ ಸರ್ವಕ್ಕೆ ಸಾಧನ
 ಶಾಂತಿಯೇ ನಿತ್ಯಾತ್ಮ ಶೋಧನ
 ಶಾಂತಿಗೇಣೆಯನು ಕಾಣೆ ಸರ್ವಸುಖಕ್ಕೆ ಮಿಗಿಲನುವ

|| ೭ ||

ಶಾಂತಿಯುಳ್ಳವ ರಾಜವಾಳ್ವರು
 ಶಾಂತಿಯುಳ್ಳವ ಭೋಗವುಂಡರು
 ಶಾಂತಿಯುಳ್ಳವ ಲೌಕಿಕದಿಯೋಲಾಡುತಿರ್ದರೆಯು
 ಶಾಂತಿಯುಳ್ಳವನೇನು ನಡೆದರು
 ಭ್ರಾಂತನಾಗನು ಸಕಲದೊಳಗವ
 ಶಾಂತಿ ಸೇರಿದವಂಗೆ ಮುಕ್ತಿಯ ಕಾಂತಿ ವಶವರ್ತಿ

|| ೮ ||

ಮರಣದಲಿ ಮದುವೆಯಲಿ ಭೋಗದಿ
ಬರುವ ಹಾನಿಯಲಾಂತ ಲಾಭದಿ
ಸಿದಿರಿದ್ರತೆ ಜಯಪರಾಜಯ ನಿಂದೆ ಸ್ತುತಿಗಳಲಿ
ಸರಿಯೆನಿಸಿ ಹರುಷಿಸದೆ ದುಃಖಿಸ
ದೇರಡು ಸಮಗಂಡವನೆ ಶಾಂತನು
ಮರದ ಮನದಲಿ ಡಿಂಭಮಾತ್ರದಲಾಡುತಿಹನವನು

|| ೯ ||

ಧರಣಿ ಪಾಲಕರಲ್ಲಿ ತಪವು
ಳ್ಳರಲ್ಲಿ ಯಾಜ್ಞಕರಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರದ
ಪರುಶವಣೆ ಬಹುಜಾಣರಲಿ ಗುಣಗಳಲಿ ಧನಿಕರಲಿ
ಹಿಂದು ಸತ್ಸವಿಶಿಷ್ಟರಲಿ ತಾ
ನಿರುತದೀನಾಡ್ಯರಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯನು
ನರಸುರೋಗರಲ್ಲಿ ಸಾಜ್ಯನು ಶಾಂತಿಯಾಂತವನು

|| ೧೦ ||

ಬಂದುದನು ಭೋಗಿಸುತ ಬಾರದು
ದೊಂದ ನೆನೆಯದೆ ಹಿಂದು ಮುಂದಣ
ದಂದುಗವಸರಿಗಂಡು ಸುಖದುಃಖಗಳ ತಾಳದಿಹ
ನಿಂದ ನೆಲೆಯುಳ್ಳವನೆ ತುಷ್ಟನು
ಸಂದೇಹವ ಸಮನಿಲ್ಲವಾತಗೆ
ಮಂದಭಾಗ್ಯರು ಹರಿಹರಾದಿಗಳಾತನಿರಿದಿನಲಿ

|| ೧೧ ||

ಇಂಥ ಶಾಂತಿಯಲಿರುವನಲ್ಲದೆ
ಭ್ರಾಂತನಾಗುತ ಮರುಗನೆಂದುಂ
ಸಂತ ಶರಣರ ಬರವನಂ ಹಾರೈಸಿ ಹರುಷಪನು
ಚಿಂತೆ ನೀಗಿರುವವನ ಬಾಳ್ವೆವು
ಚಿಂತೆ ಚಿನುಮಯ ದೇವಗೆನುತಿಹ
ಪಂಥ ಸಾಧಿಸಿ ಶಾಂತಿಯಿಂ ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗಿರುವ

|| ೧೨ ||

ಹಣವ ಕೂಡಿಸುವಾಸೆಯಿಲ್ಲರ
ಗಣಕೆಯಾರ್ಚಿಪಪೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲಂ
ತೃಣಯ ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಿ ಶಿವನಿಂ ಪಡೆವ ಬಯಕೆಲ್ಲ
ಎಣಕೆಯಿಂ ತವಜನ್ಮ ಕಾಯಕ
ವನು ದಿನಂಗೆವಲ್ಲಿ ದ್ರವ್ಯವ
ಕನಸಿನೊಳು ಕಂಡಂತೆ ತಿಳಿವನು ಮಾಸಿಸನುಮೆಂದು

|| ೧೩ ||

ಶರಣ ಪ್ರಮಥರೆ ಮನೆಯ ಕೃತ್ಯವ
 ಜರುಗಿಸುತ್ತಿರಲೇಕೆ ಚಿಂತೆಯು
 ಕಿರಿಯನಾಗಿರುತಿರುವದೇ ಲೇಸೆಂದು ಮನದೊಳಗೆ
 ಸ್ಮರಿಸಿ ನಿತ್ಯವು ತನ್ನ ಕ್ರಿಯಾ
 ಚರಣೈಯುತ್ತಿದ್ದ ಲೋಕದ
 ನರರ ಪರಿಸಂಸಾರವಲ್ಲಿದು ಶರಣ ಸಂಸಾರ

॥ ೧೪ ॥

ಹೇಗೆ ವಚನಾರ್ಥವಲೋಕನ
 ಮಾಗೆಯದರಿಂ ಮೋಹ ಸಂಸ್ಕೃತಿ
 ರಾಗ ಮನ ಮಾಯಾದಿ ದುರ್ಗುಣ ಹಿಂದಕ್ಕಟ್ಟಿದವು
 ಬೇಗ ಶೃದ್ಧೆಯು ನೈಷ್ಠೆಸಾವಧ
 ವಾಗಳುಂ ಘನಶಾಂತಿ ನಿಚ್ಚಲ
 ಯೋಗ ಮಾನ ಸವಿನಯ ವಿರತಿಗಳ್ಳದವೀತನೊಳು

॥ ೧೫ ॥

ಕಂಡು ವೀರಂ ಮತ್ತೆ ಮನ ವಿತಿ
 ಗೊಂಡುಮಿವನನ್ನೇನು ಮಾಡಲಿ
 ಯುಂಡು ಭಜನೆಯ ಮಾಡುತಲಿ ಹುದಿಗೊಂಡು ಕೂಡುವನು
 ಕಂಡ ಜಂಗಮ ಸಾಧು ಶರಣರ
 ಹಿಂಡುಗೂಡುತ ನಗುತ ಮೆರೆಯುವ
 ಕಂಡ ತಾಯಿಯು ಸುತಗೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಪೇಳಬಾರದೆ ತಾ

॥ ೧೬ ॥

ಆರುಮಿವರಿಗೆ ಪಾಕೈವರು
 ಆರುಮಿವರಿಗೆ ಜೋಕೈವರು
 ಸಾರುವನು ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಗಾದರು ಸೇರೆನಿವರಲ್ಲಿ
 ನೀರು ನಾನೇ ನೂಲು ನಾನೇ
 ಬಾರಲಿಕ್ಕಲಿ ಬೆನ್ನುಹತ್ತಿಹ
 ರಾರು ಕೇಳ್ವರು ನನ್ನ ಗೋಳಿಟ್ಟರಲಿ ಮುಂದಿವಗೆ

॥ ೧೭ ॥

ಎನಲು ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಕೇಳುತ
 ಮುನಿಸುಗೈದಿರತ್ತೆ ನಿಮ್ಮಯ
 ಮನದ ಪರಿ ನಾನೊರ್ತಿಪೆನು ನೀ ಮಮತೆ ತಾಳುವದು
 ಜನನ ಕೇಳ್ವರೆ ಬೈವಳಾಕೆಯು
 ನಿನಗೆ ನಾ ಮೀರಿರುವನೇ ಜವ
 ಸನುಮತವಕೊಳ್ಳುಮ ಕೆಡೆನುಡಿ ಬೇಡ ಗುಣದಮ್ಮ

॥ ೧೮ ॥

ತಾಳು ಶಾಂತಿಯ ಮನದಿ ಸಂತತ
ತಾಳು ತಾಳ್ಮೆಯ ಸರ್ವ ಸಾಧನ
ಹಾಳು ಸಂಸಾರದಲಿ ಮನವಂ ನಿಲಿಸಿ ಮರುಗದಿರು
ತಾಳಿಕೆಯು ಬಾಳುವೆಗೆ ಕಾರಣ
ಜಾಳು ನುಡಿಸುಡಿಯಲ್ಲ ಶರಣರ
ಆಳು ಅರಸನ ಮೇಲು ತಿಳಿ ನೀನತ್ತ ಅರ್ಥಿಯಲಿ || ೧೯ ||

ಅಳಿಯ ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪ ನಮ್ಮದು
ಎಳಿಯ ಕೆಲಸವು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವು
ತಿಳಿಯಲೊಲ್ಲದು ನಿನಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕಳೆಯದಿರು ಕಾಲ
ಇಳಿಯೊಳ್ಳುರುಪರ ಲಕ್ಷಣಲ್ಲಿದು
ಗಳಿಸು ಧನ ಸಂಸಾರಗೈಯುತ
ಚುಳಕ ಲಿಂಗದ ಪೂಜೆಗೈದರೆ ಗಳಿಕೆ ಬರಬಹುದೆ || ೨೦ ||

ಎರೆದರೇನದು ನೆನೆಯಲಾರದು
ಮರೆದರೇನದು ಬಾಡಲಾರದು
ಕರಿಯ ಕೇರಿನ ಕಂತ ಹೊತ್ತಿಹುದೇನು ಕೊಡುತಿಹುದು
ಇರದೆ ಹಿತ್ತಲದಿರುವ ಬಾಳೆಯು
ಮರಕೆ ನೀರ್ಪಣಿಸೊಂದು ಕೊಡವಂ
ವರುಷದೊಳು ಫಲಕಾಣ್ವ ಸಂತಸದುಂಟೆ ಪಣ್ಣಾಬಾಳೆ || ೨೧ ||

ನೋಡು ನೀ ಮುಂದಿನ್ನು ಪೂಜೆಯು
ಮಾಡುತಂ ಕುಳಿತೆಂದರೇ ನಿ
ನ್ಹಾಡು ಚೆನ್ನಾಗಿರದು ಜನರಲಿ ಬಾಳ್ವೆ ಬಲು ಜೋಕೆ
ಕೇಡು ಬಯಸಲಿಬೇಡ ದುಡತಿಯ
ಮಾಡಿ ಸುಖಭೋಗದಲಿ ನೀನಿರ
ಲ್ಪಾಡಿ ಹರಸುವಳ್ಳಡದ ತಾಯಿಯದಾಯ್ತು ಮುಪಕಾರ || ೨೨ ||

ಆಕೆ ಕುಂಟಳು ನೀನು ಪಂಟನು
ಜೋಕೆಗೈಯ್ಯುವರಾರು ನಿಮ್ಮನು
ಸಾಕು ಸಾಕಾಗಿದೆಯು ದುಡಿದುಡಿದನೆಗೆ ಸಂಕಟವು
ಮೂಕನಂದದಿ ಮಾಡ್ವಿ ಪೂಜೆಯ
ತೇಕುವವರಿಲ್ಲಾ ರನಿಟ್ಟಿದಿ
ಏಕೆ ತಿಳಿಯದು ಪರರ ಕಷ್ಟವು ಸುಡಲಿ ತಾಯ್ತುಗನ || ೨೩ ||

ಪರರ ಪೀಡಿಸಲದುವೆ ಪಾಪಂ
 ಪರರ ರಕ್ಷಿಸಲದುವೆ ಪುಣ್ಯಂ
 ದೊರೆವ ಶಾಸ್ತ್ರವ ಕೇಳದೇ ಬರಿದೇಕೆ ಶಾಸ್ತ್ರವನಂ
 ಮರುಳನಂದದಿ ಓದೆ ಓಣೆಯ
 ದೊರೆಯದಿರುವದು ಸಹಜ ನಿನಗಿದು
 ಹರಿದು ಹಾಕುವೆ ನೋಡು ನಿನ್ನಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ಹೊತ್ತಿಗೆಯಂ || ೨೪ ||

ಒಂದು ಮೊಲಕೊಂಬತ್ತು ಶುನಕಗ
 ಕೊಂದಿ ಬೆಂಬಿಟ್ಟಿದರೆ ಬಾಳ್ವದೆ
 ಕುಂದಿ ನನ್ನವರೆಂದು ಮಡಿಯುತ ನೀದೆ ನಾನಕಟ
 ಮಂದ ಮಾತೆಗೆ ಸುತಗೆ ಬುದ್ಧಿಯ
 ಹೊಂದಲಾರದು ವಚನ ಹೊತ್ತಿಗೆ
 ಚಂದಿಗೈಯ್ಯುವೆನೇನು ಮಾಡುವಿ ಎಂದು ಹರಿಯಲ್ತೆ || ೨೫ ||

ನೋಡಿ ಶಿವಲಿಂಗೇಶನತ್ತೆಯ
 ಬೇಡ ಹರಿಯಲು ಬೇಡವೆಂದರೆ
 ನಾಡ ಶರಣರು ಹಾಡಿದೊಚನವನ್ನರಿದೆ ಹಡದವ್ವ
 ಕೇಡು ನೀಕರಕೊಳ್ಳಬೇಡಾ
 ನೋಡು ಎಂದರೆ ಕೇಳಲಿಲ್ಲವು
 ಗಾಢಿ ಕಾರ್ತಿಯ ತಿಳಿಯುವದು ಮುಂದೆನುತ ನಗುತಿರಲು || ೨೬ ||

ನಗುವಿಯಿನ್ನೇನೋಡುತಲಿ ನೀ
 ನಗುತ ಕೊಡುವಿ ಕೊಡು ನೋಡುವೆ
 ನಗಿವೆ ನಿನ್ನಂ ನೋಡು ಲಿಂಗದ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವಲಿ
 ಸೊಗಸು ಮನೆ ಕೆಲವಸನು ಮಾಡುತ
 ನಗುತಲಿದರೆ ನಿನ್ನ ಕಾಲಿಗೆ
 ಹಗಲಿರುಳು ನಮಿಸುತ್ತಲಿರುವೆನು ಎಂದು ನುಡಿಯಲ್ತೆ || ೨೭ ||

ಕೇಳಿ ಶಿವಲಿಂಗೇಶನತ್ತೆಯ
 ಹಾಳು ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲವಂ ತಾ
 ತಾಳಿ ಸಂತಸ ನಗುತಲೆಂದನು ತಿಳಿಯದಿದು ನಿನಗೆ
 ಣಾಳಿ ಮುಂದೆಯು ತಿಳಿಯದಿರದಾ
 ಮೇಲೆ ನಿನಗೀ ಕೀಳು ನುಡಿಗಳೆ
 ಕಾಲಪಾಶದಿ ತೊಡರಿಸುವಲ್ಲಿಂದ ನೆರಳುವಿಯಾ || ೨೮ ||

ಸತ್ತಮೇಲೇನಾದರೆಯು ಕೆ
 ಸ್ಥೈತ್ಯ ಮತ್ತೇಂ ನೋಡ ಬರುವನೆ
 ಮರ್ತ್ಯ ಜನರಂತಲ್ಲದಲೆಯನೆಗೊಬ್ಬಳಿಗೆ ಬೇರೆ
 ಚಿತ್ತಜಾಂತಕಗೈಯ್ದನೇ ನೀ
 ನುತ್ತುಮನು ನಿನಗಾಗಲೀ ಸುಖ
 ಹೊತ್ತುಹೋಯಿತು ಕೆಲಸ ನಿಂತಿತು ಎಂದು ಪೋಗಲೈ || ೨೯ ||

ವಚನ ಶಾಸ್ತ್ರವನರಿದಳಲ್ಲದೆ
 ಖಚಿತವ ಭವಹರಿಯಲರಿಯಳು
 ಸುಚಿತ ಶರಣರ ನಡೆಯ ಅರಿದಹಳೀನು ಗುಣವಿನ್ನು
 ಕುಚಿತನಾಗದೆ ಕೋಪ ಗೈಯ್ದದೆ
 ಸುಚಿರ ಭೂತಾಂತಕರುಣ ಮನ
 ನಚಲ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ತನ್ನಯ ಕ್ರಿಯವ ನಡೆಸಿದ || ೩೦ ||

ಜರಿಪ ಪಕ್ಷಿಯ ನಿಕರಕಡವಿಯ
 ಮರವದೊಂದುಂ ಬರದಮಾಗಲು
 ತರುಗಳಿಲ್ಲವೆ ಫಲಮ ತೀವಿದ ಪೂವು ಮುದುರಲು
 ಪುಮಳಿಪ ಪೂವಿಲ್ಲ ಭ್ರಮರಕೆ
 ಯರಸು ತಾಂ ಲೋಭ್ಯಾದರಾ ಕವಿ
 ವರೆಗೆ ದಾತರುಮಿಲ್ಲನಿಳಿಯೊಳುಮೀಕೆ ಕೆರನಾಯ್ತು || ೩೧ ||

ಭೂಮಿಯಾಣ್ಣಂತಾಮಸಂಗೊಳ
 ಲಾ ಮಹಾ ಪುಲಿ ತನುವನಡರ
 ಲ್ಲೀಮ ಶಿಖಿಸುಡಲೈದಲುಂ ಘನ ಸಿಡಿಲುಮರಗಲೈ
 ಆ ಮರುಳ ಪಗೆಯಸಿಯನೆತ್ತಲು
 ಸೌಮ್ಯ ಗುಣದಿಂದಿರುವರಲ್ಲದೆ
 ಪಾಮರರ ತೆರನಂತೆ ಧೃತಿಗಿಡರೇಕ ಮಾನಸರು || ೩೨ ||

ಬಿಡದೆ ಜಂಗಮ ತೀರ್ಥ ನಿತ್ಯದಿ
 ಪಡೆದು ಪ್ರಾಸಾದಿತ್ತುವಕ್ಕುದ
 ನೊಡನೆ ಸೇವಿಸಿ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶನಿರುತಿರಲು
 ಗಡನೆ ವೀರಂ ಮತ್ತೆ ಕಾಣುತ
 ಬಿಡನು ತನ್ನಯ ಗುಣವನೆನುತಡ
 ಬಡಿಸಿ ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರಲೆಳೆದು ತೆರಹುದನು || ೩೩ ||

ಮನದಿ ಯೋಚಿಸಿ ಕಿಸಿನಿಂದಾ
 ವನುತೆಯಿರಲದನರಿದು ಶರಣನು
 ಬಿನದಿಸುತ ಮಾತಾಡ್ವನಾಕೆಯು ಕೋಪವಂಕುರಿಸಿ
 ಘನತೆ ಅರಿಯದೆ ಬೈವಳವನನು
 ಸನುತ ಗುಣ ಕೋಪಿಸದಲತ್ತೆಯೆ
 ನಿನಗೆ ಪ್ರಾಣಾಂತ್ಯದಲಿ ತಿಳಿವದುಮೆಂದು ನಗುತಿಹನು

|| ೩೪ ||

ವಾರಕ್ಕೊಮ್ಮೆಯು ಸ್ನಾನ ಗೈವಳು
 ವಾರದರ್ಥದಲೊಮ್ಮೆ ತಿಳಿದರೆ
 ನೀರೆ ಮುಖವನು ತೊಳೆಯುತಿರುವಳು ಸೇರಿಕೆಯಬಹುದೆ
 ಮಾರಹರನಾಚಾರ ಕ್ರಿಯ ಘನ
 ಪೂರದಲಿ ಮುಳಗಿರುವನಿವನಂ
 ಮಾರಿಯಂದದಿ ಕ್ರೂರ ದೃಷ್ಟಿಯಲೀಕ್ಷಿಪಳು ಸತತ

|| ೩೫ ||

ಹೀಗೆ ಇರುತಿರಲೊಂದು ದಿನವಾ
 ನಾಗ ಕಂಕಣ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗ
 ಗಾಗ್ರ ಗಣ್ಯನು ಮುದಯದಲಿ ಶಿವಲಿಂಗ ಪೂಜೆಯನು
 ಸಾಗಿಸುತಲಿರಲಂದು ತಿಳಿಯುತ
 ರಾಗದಿಂದೆಳೆತರುವ ಸಮಯವ
 ದೀಗ ಸಾಧಿಸಿತೆಂದು ಸೆರಗಂ ಬೇಗ ನಡುಸುತ್ತಿ

|| ೩೬ ||

ಮೆರೆದು ಹುರಿಯಾಳೆನಿಸಿ ಕೋಪದ
 ಪುರವಣಿಸಿ ಬರ ಬರಲು ಶರಣನ
 ಶರೀರ್ ಸುತ್ತಲುಮವಳ ಕೋಪ ಜ್ವಾಲೆ ಧಗಧಗಿಸಿ
 ಉರಿಯುತಿರಲದು ಕಂಡು ಮರುಳೆಯು
 ಹರಣ ಹಲ್ಲಣಿಸುತ್ತ ತ್ವರ ಹಿಂ
 ದಿರುಗಿ ಚೀರುತಲೆದೆಯೆ ಬಾಯ್ಬಡಕೊಳುತಲಬರಿಸಿ

|| ೩೭ ||

ಬನ್ನಿ ರನ್ನವ್ವಪ್ಪಗಳಿರಾ
 ಚನ್ನ ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪ ತಾನುಂ
 ಸನ್ನುತಾಮಳಲಿಂಗ ಪೂಜೆಯೊಳಿರುವ ಸುತ್ತೆಲ್ಲ
 ವನ್ನಿಯುರಿಯುತ ಸುಡುತಲಿದೆಯವ
 ನನ್ನು ಕಾಣೆನು ಸುಟ್ಟನೋ ಜವ
 ಬನ್ನ ಬಟ್ಟನೊ ಕೆಟ್ಟನೇನಸು ಬಿಟ್ಟನೋ ಶಿವನೆ

|| ೩೮ ||

ಅಳುತ ನೆರೆಹೊರವಳಯದವರಂ
ತಳುವದಲೆ ಕಳವಳಿಸಿ ಕರೆ ಗೃಹ
ಬಳಿಯ ಜನಗಳ ಗಳನೆ ಬರುತಂ ಕಂಡರಾರ್ಚಕನ
ಬಳಿಯೊಳ್ಳಿಲ್ಲುರಿಯಗ್ನಿ ಪೊಗೆಯೊಂ
ದಳಕೆನ್ನಿಲ್ಲದೆ ಸುಳಹು ಮರದಾ
ನಳಿನ ಸಖಧರನೊಳಗೆ ಚಿತ್ತವು ನಿಲಿಸಿ ಮೆರೆದಿದರ್
|| ೩೯ ||

ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗಸುಪಮಾರ್ಯನ
ಪರಮಪಾವನ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ
ದುರುತರೋನ್ನತ ಮಹಿಮೆ ಪ್ರಜ್ಞಲಿಸಲ್ಕೆ ವೀರಾಂಬೆ
ಬೆರಗುವಡುತಲಿ ಮೂಢಮತಿಯಿಂ
ಕರೆದಳಲ್ಲದೆ ನಿಜವಿದಲ್ಲವು
ಮರೆಯುರಿ ದತ್ತಿರಲುನುಳಿವನೆ ಕರಕಮಾಗದಲೆ
|| ೪೦ ||

ಸುಡಲು ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂಡ್ಡನೇ ಸಿಡಿ
ಮಿಡಿಯುಗೊಳುತಾ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ
ಸುಡಲಿಯಂದವನೊಡನೆಯೋಡುತಲಿದರ್ ಗೃಹದ್ವೊರಗೆ
ಒಡೆಯ ಶಿವಲಿಂಗನಿಗೆ ಈಕೆಗೆ
ನಡುವೆ ಬೆಂಕಿಯು ಬರದು ಸುಮ್ಮನೆ
ನುಡಿದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನು ಗಾಬರಿಸಿದಳು ವೀರಾಂಬೆ
|| ೪೧ ||

ಎನುತ ಪೋಗುವ ಜನಸಮೂಹವ
ಜನ ಸೂವರ್ಣಾಂಬೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ
ಸನುಮತಿಸಿ ಸುಳ್ಳಾಕೆ ನುಡಿಯಳು ಸತ್ಯವಿರಬಹದು
ತನುಜ ನಿಶಿದಿನವೋದ್ದ ಹೊತ್ತಿಗೆ
ಯನಲ ಸ್ತಂಭನ ಕುಟಿಲ ವಿದ್ಯವ
ನೆನದು ಕಲಿವನೊ ತಿಳಿಯದಿದು ಚಿನುಮನೆ ತಾ ಬಲ್ಲ
|| ೪೨ ||

ಕೆಲರುಮಿವನರೆ ಮರುಳನೆಂದ
ಕೆಲರುಮೀತರು ಕುಟಿಲನೆಂದ
ಕೆಲರು ಡಂಭಾಚಾರಪರನಿವನೆಂದು ವಚಿಸಿದರು
ಕೆಲರುಮಿವನತಿ ಮುಗುಢನೆಂದ
ಕೆಲರುಮೀಕೆಯ ಚೇಷ್ಟೆಯಿಂದ
ಕೆಲರುಮೀತನ ಬಗೆಯ ತಿಳಿಯಲಸಾಧ್ಯವನೆ ಮತ್ತೆ
|| ೪೩ ||

ಬಹಳ ಭಸಿತವ ಫಣಿಗೆ ಧರಿಸುವ
 ಬಹಳ ಶಿವಪೂಜೆಗಳನೆಸಗುವ
 ಬಹಳ ತರದಿಂ ವಚನ ಶಾಸ್ತ್ರವ ಪೇಳ್ವುದಾಲಿಸುವ
 ಬಹಳ ಶೀಲವ ಮಾಡಿ ತೋರುವ
 ಬಹಳ ಜನರಂ ಬಿಲ್ಲವಗ್ನೀ

... ..

॥ ೪೪ ॥

ಎಂದು ಜನ ಮನಬಂದ ಪರಿಯಲಿ
 ಯಂಥಕರು ಗಜಗುರ್ತಿಸುತಲಾ
 ನಂದದಲಿ ನುಡಿವಂತೆ ನುಡಿಯುತ ಚರಿಸಿ ಪೋಗಲ್ವೆ
 ಮುಂದೆ ವೀರಾಂಬೆಯಳು ಮನದೊಳು
 ಕುಂದಿ ಶಿವಲಿಂಗನಿಗೆ ನಾನಿ
 ನ್ನಂದು ನಂದೆಯ ನುಡಿಯನಾಡೆನುಮೆಂದು ಗಲ್ಲವನು

॥ ೪೫ ॥

ಬಡಿದುಕೊಳುತಲಿ ಒಡೆಯ ಶರಣನ
 ನಡೆಯೊಳಂ ತಾನಿಡದೆ ಕುಂದನು
 ಕಡುವಿನಯ ಬುದ್ಧಿಯಲಿಯವರಡಿ ಹೊಂದಿಬಾಚುಸೆ
 ಸೊಡರಿನಿರಲಿ ಕಾವಳಂ ತಾ
 ಕೆಡುವ ಪರಿಯಲಿಯೀಕೆ ದುರ್ಗುಣ
 ನಡೆದು ಪೋದವು ಕುಮತಿ ಮಿತ್ರದಿ ಸುಮತಿ ಕದನಧಿಕಂ

॥ ೪೬ ॥

ಎಂಬ ಲೋಕದ ನುಡಿಯ ತೆರ ಮನ
 ದಿಂಬುಗೊಂಡಿಹ ಕಾಕುತನವಾ
 ಶುಂಭ ಗುಣವಂ ಕಳೆದು ಶಿವಲಿಂಗನಿಗೆ ಶರಣೆಂದು
 ನಂಬುಗೆಯ ನಿತ್ತತುಲ ಸದ್ಗುಣ
 ಸಂಭ್ರಮವ ಕೈಕೊಳುತಲಾಚಾ
 ರಂ ಬಗೆದು ವರ್ತಿಸುತಲಿದ್ವಳು ಸೋವರತ್ತೆಯಳು

॥ ೪೭ ॥

ಹತ್ತು ದಿನದಲಿ ಸ್ನಾನಗೃವಳು
 ಸತ್ಯ ಶಿವರಾತ್ರಿಯಲಿ ಲಿಂಗವ
 ಚಿತ್ತ ಬಂದರೆ ಪೂಜಿಸುತ ಚರ ತೀರ್ಥಕೊಳ್ಳುವಳು
 ನಿತ್ಯ ಸ್ನಾನವ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ
 ಚಿತ್ತಜಾರಿಯ ರೂಪ ತೀರ್ಥವ
 ನರ್ಥಮಿಗೆ ಗೈಯ್ಯುತ್ತ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ವಳಾಮುಕುಮು

॥ ೪೮ ॥

ಅರಿದು ಜನನಿಯು ತರಳ ನಿನ್ನಯ
ನೆರೆಯ ಸೇರುತಲಿದುರ್ ವೀರ
ಮೃತಿ ನನ್ನಾಚಾರವದರನುಸರಿಸಿ ನಡೆದಪಳು
ಸರಿಯಿತ್ತಿಲ್ಲಿಗೆಯಾಯುವನ್ನವ
ನಿರರು ಪೋಗ್ವರು ಗೃಹಕೆಯುರಿಯಾ
ವರಿಸೆ ಕೂಪವ ಖನನ ಗೃಹರೆ ಶಾಂತವಹುದೇನು

|| ೪೯ ||

ತಾಯಿ ಕೋಪಿಸಿ ಸುತನೆ ನಿನಗಿದು
ಧೇಯವಲ್ಲವು ನುಡಿದಿದು ಮೇ
ಣ್ಣೀಯ ಮಡದಿಯನ್ನೀಗೆ ನುಡಿಯುತ ದಾಟಿಸಿದಿ ಮತ್ತೆ
ಆಯುವಿರುವನಕನ್ನ ನಿನಗಾ
ಗೈಯ್ವರೆಲ್ಲರ ಕಳಿಸಿ ನೀ ಗೋ
ಸಾಯಿಯಾಗುತ ಕುಳಿತೆನ್ನವಿ ಬಾವ ಸಂನ್ಯಾಸಿ

|| ೫೦ ||

ಕರುಣವಿರಬಹುದೆಲ್ಲ ಜೀವರ
ಮರಣವಾರ್ತೆಗೆ ಮರುಗದಿಹುದೇ
ನಿರವು ನಿನ್ನದು ಮಲ್ಲ ಶರಣರ ನಡೆಯಿದು ಮಲ್ಲ
ಕರುಣವೇ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಾಧನ
ಕರುಣವಿಲ್ಲದ ಧರ್ಮವಾವುದು
ಕರುಣೆ ಎನಿಸುತ ಪರರ ಸಂಕಟದಿರವನರಿ ಕರುಣೆ

|| ೫೧ ||

ಇರುವೆ ಮೊದಲಾದೆಲ್ಲ ಜೀವರು
ನೆರೆ ತನಗೆ ಸರಿಯೆಂದು ಕಾಣುವ
ನರನೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮನೆನಿಸುವಂ ಪರಹಿತಕ್ಕಾಗಿ
ವರ ಸುಕೃತ ಕೀರ್ತಿಗಳನೇಳಿಸದೆ
ಹರಣಮಂ ಹಂಗಿಲ್ಲದರ್ಪಿಪ
ಶರಣ ಜನ ಮನ ಕೆರವೆ ಭುವನದಿಯಧಿಕಮಾಗಿಹುದು

|| ೫೨ ||

ಮರಣ ಬಂದರೆ ಯುಳಿಪರಾರ್
ಪುರಹರನು ತಾನಲ್ಲದನ್ನರು
ಬರಿಯ ಬಂಧುಗಳ ಹರುಮವಲಿಂದೇನುಮುಪಕಾರ
ದೊರೆಯದಿದು ಧರೆ ಸುಖವು ಮಿಥ್ಯವು
ಮರೆಯಲಾರಿಗೇಯೂರುಮಿಲ್ಲವು
ಪೊರಟು ಪೋಗ್ವರು ತಮ್ಮ ದಿನದವಧಿಗಳು ತೀರಲ್ವೆ

|| ೫೩ ||

ಜನನಿ ಗರ್ಭದಲಿರುವ ಶಿಶುವಿನ
ಕನಿಕರದಿ ಸಲಹುವನೆ ಬಾಹ್ಯದಿ
ದಿನದಿನಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಸುವ ತನ್ನ ಲೀಲೆಯಲಿ
ತನುವಿನೊಳಗಿರು ಪ್ರಾಣ ತೊಲಗಿಪ
ಮನುಜರಿಂದೇನಾಗ್ವದೌ ಮಹ
ಕನಕ ಪರ್ವತ ವಾಸಿಗಲ್ಲದೆಮನಿಮಗೆ ವಶವೆ

॥ ೫೪ ॥

ಶಶಿಯ ಬರವಿಗೆ ಶರಧಿ ಪೆಚ್ಚುಗು
ಶಶಿಯು ಕುಂದಲು ಜಲಧಿ ಕುಂದ್ವದು
ಶಶಿಗೆ ರಾಹುಂ ತುಡಕಿದಲಿಯಂಬುಧಿಯು ರಕ್ಷಿಸಿತೆ
ಋಷಿಯಗಸ್ತ್ಯನು ಪೀರುವಲಿಯಾ
ಶಶಿಯು ಶರಧಿಯ ಪೊರೆಯ ಜಗದಲಿ
ಕುಶಲ ಗೈಯ್ಯುವರಾರುವಿಲ್ಲವು ದೇವ ತಾನೋರ್ವ

॥ ೫೫ ॥

ಜೀವಿಗಳನಂ ಕಾಯ್ವ ಕೊಲ್ಲುವ
ಪಾವನಾತ್ಮನು ಪಾರ್ವತೀಶನು
ಸಾವು ಹುಟ್ಟುವುದವನಿಗಿಲ್ಲವು ನಿತ್ಯ ನವ್ಯವನು
ಭಾವಿಸಲ್ಕೀ ಜಗದ ಜಾಣ್ಣನು
ಮಾವಕಾಲದಲೇನು ಗೈಯ್ದನೋ
ಜೀವಿಗಳು ನಾವೆಂತು ರಕ್ಷಿಸಲಹುದುಮಾತಿಪರನಾ

॥ ೫೬ ॥

ಸುತ ಶಿರೋಮಣಿ ನಿನ್ನ ವಾಕ್ಯ
ಲತೆಯ ನಾನೇಂ ಬಲ್ಲೆ ಶ್ರೀಯುತ
ರಶುಲ ವೈರಾಗಿಗಳ ಬಲ್ಲಿದ ವೀರ ವೀರತೇಂದ್ರ
ಯತಿಯು ಶಿವಲಿಂಗಾಖ್ಯ ದೇವರ
ಚತುರ ನುಡಿ ನಿರ್ಮಿತನು ನಿನ್ನ
ಹಿತವತಿಳಿದನು ಸುತನೆ ಸದ್ಗತಿದಾತ ನಿಶ್ಚಯವು

॥ ೫೭ ॥

ಎಂದು ಸೂವರ್ಣಾಂಬೆ ಮನಮುದ
ದಿಂದ ತನ್ನಯ ವೃತ್ತಿಯಲಿಹಾ
ನಂದ ವಹಿಸುತ ವೀರಮಾಂಬೆಯಳಿಂದ ಸೇವೆಯನು
ಹೊಂದಿ ಇರುತಿರೆ ಸುಂದರಾಂಗಿಗೆ
ಬಂದಿತಾ ಮಯಕಂದಿ ಮನದಲಿ
ತಂದೆ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಬಾರೈಯೆಂದು ಕರಮುಗಿದು

॥ ೫೮ ॥

ನೀನು ಮಹಿಮಾಪುರುಷ ಜ್ಞಾನಿಯು
ಮಾನುಮಾನಿನಿ ಜ್ಞಾನ ಶೂನ್ಯಳು
ಜಾಣ ನಿನ್ನಯ ಘನತೆ ಅರಿಯದೆ ಕೇಣುಗೊಂಡೆನು ನಾಂ
ಸಾನುಭೂತಿಯೆ ಶಾಂತಶರಣನೆ
ಭಾನುಸುತ ಪುರಕೆನ್ನ ನಟ್ಟಿದೆ
ದೀನಳಾದೆನು ವನು ಪೊರೆ ಶಿವಲಿಂಗ ಭವಭಂಗ

|| ೫೯ ||

ಮೂರು ಲೋಕವು ವಿಷಯ ಸುಖದಿಂ
ನೂರುಸಾವಿರ ಜನ್ಮ ಚರಿಪರು
ಜಾರುಲಿಂಗಾನಂದದೊಳು ಪರಿಣಿಪ ಶರಣರನು
ಘೋರಭವ ಶರಧಿಯಲಿ ಮುಳುಗುತ
ಪಾರಗಾಣದೆ ಬನ್ನಬಡು ಸಂ
ಸಾರಿಗಳು ನಾವೆತ್ತ ಬಲ್ಲೆವು ವಿಷಯಲಂಪಟರು

|| ೬೦ ||

ಹಮ್ಮಿನಿಂ ಮುರವೈರಿ ಕೆಟ್ಟನು
ಬೊಮ್ಮ ಕೆಟ್ಟನು ಕೌಶಿಕನು ಮೇಣ್
ಹಮ್ಮಿನಿಂದ ಮರಾಸುರರ್ನಕ ಪಶುಗಳೆನಿಸುವರು
ಹಮ್ಮ ಪರತತ್ವಾನುಭೂತಿಯೊ
ಳುಮ್ಮಳಂಗೊಡುತಿಹುದು ಜೀವಿಗೆ
ಹಮ್ಮ ಕೆಟ್ಟದು ಹಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಬೀಜ ತಿಳಿಯೆನು ನೀ

|| ೬೧ ||

ಕೋಳಿ ಕೂಗ್ದದು ಬೆಳಕನರಿಯುತ
ವೇಳ್ಳೆವರಿತೊದರುವದು ಗಾರ್ದಪ
ಕೊಳುಪಾಕುತ ಸಲಹಿದೊಡೆಯನತನು ಗೃಹಂಗಳನು
ಪಾಲನವಶುಗೈವುದಾ ಮಳೆ
ಬೀಳ್ವದರಿದೊದರುವದು ಭೇಕಂ
ತಾಳಿ ನರಜನ್ಮವನು ತಿಳಿಯದುಮವುಗಳಿಂ ಕಡೆಯು

|| ೬೨ ||

ಪ್ರಭೆಯನರಿವುದೆ ಕಾಳುಗತ್ತಲೆ
ಸಭೆಯನರಿವನೆ ಮೂರ್ಖ ದಿನಪನ
ಸೊಬಗನರಿವುದೆ ಗೂಗೆ ಪರುಷವನ್ವಂಚುವರಿದಪುದೆ
ಇಭನ ಬಲ್ಲದೆ ಶ್ವಾನ ಮಕರಂ
ದ್ವಿಭವ ಬಲ್ಲದೆ ವರಹ ಮುತ್ತಿನ
ಪ್ರಭಲ ಕ್ರಯತಾನ್ಮೋತ್ತ ಕತ್ತೆಯು ಬಲ್ಲಾದೊಂ ಶರಣ

|| ೬೩ ||

ಕಾಕ ಬಲ್ಲದೆ ಹಂಸ ಗತಿಯಂ
 ಭೇಕ ಬಲ್ಲದೆ ಕಮಳ ಧೂಳಿಯು
 ನಾಕ ಬಲ್ಲದೆ ಕೋಕ ವೀಣೆಯು ಸೌಖ್ಯಗಾದವನು
 ಮೂಕ ಬಲ್ಲನೆ ರೋಗಿ ಸವಿಯಹ
 ಪಾಕ ಬಲ್ಲನೆ ಶರಣ ಸದ್ಗುಣಿ
 ಕಾಕುಗುಣಿಸಿ ಕರುಣೆ ನಿಮ್ಮನು ಬಲ್ಲನೆಂತಕಟ

|| ೬೪ ||

ನೀನೆ ಶರಣಗಣಾಳಿಗಾರ್ಯಂ
 ನೀನೆ ಮಹಿಯೊಳುಮಾಗ್ರಗಣ್ಯಂ
 ನೀನೆ ಧರೆ ಜನನಿಕರ ಮಾನ್ಯಂ ಶೈವ ಸುಖಪೂರ್ಣಂ
 ನೀನೆ ಲಿಂಗಾಂಗ್ಗಮರ ಸಾಖ್ಯಂ
 ನೀನೆ ಕೋಪಾಂಬೋಧಿ ಕಲಶಜ
 ನೀನೆ ಗತಿ ಮತಿ ಮುಕ್ತಿ ಗುರುವರನೆನ್ನ ಸಲಹುವದೈ

|| ೬೫ ||

ಹಿಂದೆ ಬಹುಜನ್ಮಗಳ ಪುಣ್ಯದಿ
 ಬಂದು ನಿನ್ನಯ ಗೃಹದಿ ತೊಡಕಿದೆ
 ಮಂದ ಭಾಗ್ಯಳ ಗುಣವನೆಣಿಸದೆ ತಾವು ಕೈವಲ್ಯ
 ಹೊಂದುವಾಗೆನ್ನದನು ಕರದೊ
 ಯ್ದುಂದು ನಿರ್ಗುಣ ಸುಖದಿಯನ್ನಿಂ
 ಸೆಂದು ಬೇಡುವೆ ಶರಣ ಭವಭಯಹರಣ ಶಿವಲಿಂಗ

|| ೬೬ ||

ದುರಿತ ಕರ್ಮವ ಮಾಡಗೊಡದೀ
 ಪರಮ ಹಿತಕಾರ್ಯದೊಳು ಮನವಂ
 ತಿಂಗಿಸಿತು ಸತ್ಸಂಗ ನಿನ್ನಯ ಮಾಳ್ವ ಸಹಾಯವನು
 ತೊರೆಯೆನೆಂದು ನಂಬುಗೆಯನುರು
 ತರಗುಣಗಳ ಪ್ರಕಟವಂ ಜನ
 ನೆರೆದರಿವರೆದುರಿನಲಿ ಎನ್ನಯ ಕರವಪಿಡಿ ದೇವಾ

|| ೬೭ ||

ಸುಶೀಲ ಸಜ್ಜನ ಶರಣ ಸಂಗದಿ
 ವಸುಧೆಯೊಳು ಮಾನವರು ಬಿಡದಲೆ
 ಕುಶಲರಪ್ಪವರೆಂಬುದದು ಬಲು ಸಿದ್ಧಪ್ರಸಿದ್ಧ
 ಕುಸುಮ ಸಂಗದಿಯಾಪಿಪೀಲಿಕ
 ಶಶಿಧರನ ಪದ ಸೇರುವದು ನಿಜ
 ಸಸಿನ ಶರಣರ ವಚನ ರಚನಾಳಿಗಳು ಪೊಗಳುವವು

|| ೬೮ ||

ಎಂದು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಜ್ಞಾಲೆಯ
 ನೊಂದಿ ಮರ್ಗುಣ ತೃಣವ ದಹಿಸುತ
 ಲಿಂದುಧರ ಶರಣನಿಗೆ ಮೊರೆಯಿಡೆ ಕೇಳಿ ನಸುನಗುತ
 ಮುಂದೆ ನಾಂ ಪೋಗುವದು ದೂರಿದೆ
 ಯಿಂದೆ ನೀ ಪೋಗುವದು ನಿಶ್ಚಯ
 ಹೊಂದಲಾರೆಯು ಮುಕ್ತ ನೀವ್ವಂಬಲಿಸದಿರು ಬಂದೆ || ೬೯ ||

ನೆರೆದ ಶಿವ ಭಕ್ತ ಜನ ಸಮೂಹವ
 ವರರೆ ಶಿವಲಿಂಗಾಖ್ಯ ಸರಿಯೇಂ
 ಕಿರಿಯತನದಿಂ ನಿಮ್ಮ ಗೃಹದಲಿ ಸುಖವನರಿಯದಲೆ
 ಸೆರೆಮನಿಯ ನರನಂತೆ ಬಲು ಪರಿ
 ಪರಿಯದುಡಿದಿರುವವಳಿ ಪ್ರೇಮದಿ
 ಪೊರೆಯದಿರುವದುಮುಚಿತವೇ ಹರ ಶರಣ ಸನ್ನತವೆ || ೭೦ ||

ಶಿಷ್ಯ ಭಕ್ತರೆ ನಿಮ್ಮ ನುಡಿ ದಿಟ
 ಬಿಟ್ಟ ಬಾಣಂ ತಿರುಗಿಸಲ್ಬರ
 ದಿಷ್ಟ ತಾಣಕೆ ಬೀಳ್ವದಲ್ಲದೆ ಕಟ್ಟಳೆಯುಮಿಲ್ಲ
 ಹುಟ್ಟಿಳಿಕೆಯು ಮೂರು ಜನ್ಮಂ
 ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳು ನಿಜ ನಿಜವುಮಲ್ಲಿಂ
 ಕಟ್ಟಕಡೆಯಲಿಮಿವರ ಸನ್ನಿಧಿ ಮುಕ್ತಳಹುದಲ್ತೆ || ೭೧ ||

ಮೂರು ಜನ್ಮಗಳಾವುಮಾರಲಿ
 ಸಾರಿರೆಂದಾಗವರು ಪ್ರಶ್ನಿಸೆ
 ಚಾರು ಹರಣಿಯದೊಂದು ಜನ್ಮರಡನೆದು ಮಂಗಲಗಿ
 ಊರು ವಡ್ಡರ ಗರ್ಭದಿಂದಿದೆ
 ಮೂರು ಸಿಂಗಿನ ಶೆಟ್ಟಿ ಮಹಂತನ
 ನಾರಿ ನಾಗಾಂಬಾಖ್ಯೆಯಾದರದಿ ಪುಟ್ಟಿದಾ ಮೇಲೆ || ೭೨ ||

ಮುಕ್ತಳಿಕೆಯುಮಿದಕೆಗುರ್ತೇಂ
 ಹಸ್ತ ಪದಕಾರಾರು ಬೆರಳುಂ
 ಯುಕ್ತ ಮಾಗಿರಲೊಂದು ಹೆಬ್ಬೆರಳದಕೆ ಕಚ್ಚಿದುರ್
 ವೈಕ್ರಮಾಗುತತೋರ್ವದದು ಮೃಗ
 ದುಕ್ತ ಖುರಕೆ ಗುರ್ತು ಸಿದ್ಧವು
 ಭಕ್ತರೇಕ್ಷಿಸಿರೆಂದುಮಾಕೆಯ ಬೆರಳು ತೋರಲ್ತೆ || ೭೩ ||

ಹರಣಮೊರೆದಳು ವೀರಮಾಂಬೆಯು

ನೆರೆದ ಭಕ್ತರು ಚಕಿತರಾಗುತೆ

ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶನನು ಕೊಂಡಾಡಲನಿತಕ್ಕೆ

ಹರನ ವಸ್ತುವು ಹರಗೆ ಸಲ್ಲಿತು

ಬರಿಯ ಚೀಲ್ಪರುಣೆಯೊಳು ಮುರುಳಿತು

ದುರಿತ ಭ್ರಮೆಯಿಂ ಜಗವು ಮರುಗ್ಗದು ದೇಹವಾನೆಂದು

|| ೭೪ ||

ಬೇಡನೋರ್ವನು ಕಾಡಮೊಲನಂ

ಗಾಢದಿಂ ಕೊಂದದನು ಮಾರಲು

ನಾವೆ ಮಾಂಸುರಿಗಳು ಕೊಳ್ಳರು ಹಾಗಮೊಂದಕ್ಕೆ

ನಾಡನಾಳ್ವನ ಹಣವನೆಂದರೆ

ಬೇಡರಾಗೊಡ್ಡ ಕೆಯೊಂದಕೆ

ಖೋಡಿ ನರಜನ್ಮಿದುವೆ ಮೊಲನಿಂ ಕೀಳು ಬಲುಕೀಳು

|| ೭೫ ||

ಪಡೆದವರಿಗೊರೆದೊಗಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲಂ

ಕವೆಗವರ ಬೆಸನವನು ಪಡೆಯುತ

ಮಡಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲಂ ಪೊಡವಿಯೊಳು ಬರಿದೇಕೆ ಜನ್ಮಿಸಿತೋ

ಕಮಲವನುರೆ ಪೊಂದಲ್ಲಿಲ್ಲಂ

ಬಿಡದೆ ಕರ್ಮಾಧಿನವೆಸುತ

ದುಡಿದುಮದುಕರದಿಂದೆ ಮರಗುತ ಮೃತಿಪದಾಯುಕಟ

|| ೭೬ ||

ಎನುತ ಭಕ್ತರ ಕೂಡಿ ಜನನಿಯ

ಮನೆಗೆ ಶಾಂತಿಯನಿತ್ತು ಶರಣನು

ನೆನೆದು ವೀರಾಂಬೆಯಳ ಸಂಸ್ಕರಿಸುತಲಿ ಸರ್ವರನು

ಮನೆಗೆ ಕಳಿಸುತಾ ತನ್ನ ಗೃಹಕಾ

ಸನುತ ಬರುತಂ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ

ಘನತರಾನಂದದಲಿ ಮೆರೆದನು ಭಾಷು ಶಿವಶರಣ

|| ೭೭ ||

ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರನವರ

ಚರಿತೆಯನು ಶ್ರೀಗುರುವಿನೋನ್ನತ

ಚರಣ ಸರಸಿಜ ಮಧುಕರನು ಮಡಿವಾಳ ನಾಮಕನು

ವರೆದ ನೀ ಸುಧೆ ಸುಮ್ಮ ಕಾವ್ಯಂ

ಹರನ ಭಕ್ತರು ಕೇಳಿ ಸತ್ಪಥ

ದೊರಕೊಳ. ಎಮಿಷ್ಟಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯು ನವಮ ಸಂಧಿಯಿದು

|| ೭೮ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯೯೦ ಪದನು ೭೮೩೯೦ ಮಂಗಳಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಸಂಧಿ ೧೦

ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಜನನಿಯ
ಪರಮ ವಾಕ್ಯವು ಕೇಳಿತಾ ಶ್ರೀ
ಗಿರಿಯ ಮಲ್ಲನ ಕಂಡ ಮಹಿಮೆಯನು ಜನರಾಲಿಪುದು || ಪಲ್ಲ ||

ಪಾರ್ವತಿಯ ಮುಖಕಮಲ ಸಖಜಯ
ಪಾರ್ವತಿಯ ಕರಕಮಲಧರ ಜಯ
ಪಾರ್ವತಿಯ ಸರ್ವಾಂಗ ಗಾಢಾಲಿಂಗನರ್ಥ ಜಯ
ಪಾರ್ವತಿಯ ಕುಚ ಕುಂಕುಮಾಂಕಿತ
ಪಾರ್ವತಿಯ ಬಿಂಬಾಧರಾಮೃತ
ಸೇವ್ಯ ಪಾರ್ವತಿ ಪತಿಯ ಜಯ ಶಿವಲಿಂಗ ಭವಭಂಗ || ೧ ||

ಸತ್ವಶಾಲಿಯು ಜಗಕೆ ತನ್ನಯ
ಸತ್ವ ವಂಶತಗೊಳಿಸದಲೆ ನಿ
ತ್ವತ್ವಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ಮನ ಮಡಗಿಸುತೆ ಕಿಂಕರದಿ
ಪೃಥ್ವಿಗಧಿಕರು ಶರಣ ಜಂಗಮ
ರಾಪ್ತರೆನ್ನಯ ಮಾತೆ ಪಿತ ದೈ
ವತ್ವ ಶಿವನಗಜಾತೆಯಿವರೆಂದಂದು ಸಂತಸದಿ || ೨ ||

ಇರಲು ಸೋವರ್ಣಾಂಬೆಯಳು ತಾ
ನರಿದು ಶ್ರೀಗಿರಿ ಯಾತ್ರೆಯ ಬಂದುದು
ತರಳ ಶಿವಲಿಂಗನಿಗೆ ನುಡಿದಳು ಮನದ ವಾಂಛೆಯನು
ಕಿರಿಯ ನೀನಿರುವಾಗ ತಮ್ಮಾ
ಕಿರಿ ಕಿರಿಯು ಬಲು ಗೈಯ್ಯುತಿರಲಾ
ಗಿರಿಯಮಲ್ಲನ ಕಾಣ್ವೆ ಚರತ್ಯಪ್ತಿಯನು ವಿರಚಿಸುವೆ || ೩ ||

ಎಂದು ಪರಕೆಯ ಪೊತ್ತು ಕೆಲದಿನ
 ಸಂದುಪೋದವುಮಿಂದು ನೆನವಿಗೆ
 ತಂದೆ ನಾಳಿನ್ನುದೆ ಕಾವಡಿಪೊತ್ತು ಜಂಗಮರು
 ಚಂದದಾ ಶ್ರೀಗಿರಿಗೆ ಪೋಗ್ವರು
 ನಿಂದಿರದೆಯವರೊಡನೆ ಪೋಗುತ
 ತಂದೆ ಮಲ್ಲನ ಪರಕೆ ಮುಟ್ಟಿಸಿ ಮರಳಿ ಬಾಯೆನಲು || ೪ ||

ಮಾತೆ ನಿನ್ನಯ ಪರಕೆಯನು ನೀ
 ನೋತು ಮುಟ್ಟಿಸಿ ಬರುವದದು ಹಿತ
 ನೀತೆ ಎನ್ನನ್ನೆತಕಟ್ಟುವಿ ನಾನು ಸದ್ಯಡಳಿ
 ಸೋತ ಶರೀರದಿ ಸಾಗಿ ಪೋಗುವ
 ರೀತಿಯೇ ಶಿವಲಿಂಗ ನಿನಗಿದು
 ಕಾತಳಂ ಬೇಡಮ್ಮ ಬಂಗುರಮ್ಮ ನಾಂ ಪೋಗ್ಗೆ || ೫ ||

ಎನುತ ಜನನಿಯ ಮನಕೆ ಶಾಂತಿಯ
 ನೆನುಗೊಳಿಸಿ ಭಕ್ತಾದಿ ಸಮೂಹವ
 ಘನಪರಶಿವನು ಕೂಡಿ ಸಾಹಿತ್ಯನಸಂಭ್ರಮದಿ
 ಮನುಮಥಾರಿಯು ನಾಮ ಘೋಷದಿ
 ಬಿನದಿಸುತ ಪುರಜನದ ಸಂದಣಿ
 ಯನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಬೆಂಬಲದ ಭಕ್ತರ ಕೂಡಿ ಸಾಗಿದನು || ೬ ||

ಮಾರ್ಗ ಕ್ರಮಣವ ಗೈಯ್ಯತನುದಿನ
 ಮಾರ್ಗದಲಿ ಶಿವಭಜನೆಯೇತ ಚ
 ರಾಗ್ರಗಣ್ಯರ ತೃಪ್ತಿ ಪ್ರಮಥರ ವಚನದನುಸದರಣೆ
 ವ್ಯಾಘ್ರಚರ್ಮಾಸನ ಶರಣನುಂ
 ಶೀಘ್ರದಲಿ ಬರುತಿರಲು ಗಿರಿ ಮೂ
 ಲಾಗ್ರ ಕಥನವ ಕೇಳಿ ಭಕ್ತರು ತಿಳಿಯುವೆ ಳಿದನು || ೭ ||

ಕೇಳಿರೆಲೆ ಭಕ್ತಾದಿಗಳೆ ಶ್ರೀ
 ಶೈಲ ಮಹಿಮೆಯು ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರ
 ಕಾಲದಲಿ ಲಿಖಿಸಿಟ್ಟ ಚರಿತೆಯನುಸುರುವೆನು ನಿಮಗೆ
 ಬಾಳ ಬಲ್ಲಿದರವರಪ್ರತಿಮರು
 ಪಾ ಲಲಿತ ಗಿರಿಯಾತ್ರೈ ಗೈವರು
 ಮೂಲ ನಂದೀಕೋಲನೊಂಶಜರೆಂಬಗಾಮಾಯ್ತು || ೮ ||

ಕೃತಯುಗದಿ ಕೇದಾರ ಕ್ಷೇತ್ರವು
ಪತಿಯು ಪರತರ ರಾಮಲಿಂಗನು
ಪ್ರತಯದಲಿ ಶ್ರೀಕಾಶಿ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನು ದ್ವಾಪರದಿ
ವಿತತ ಹಂಪಿಯು ವಿರುಪಾಕ್ಷನು
ಫುತತ ಕಲಿಯುಗ ಕ್ಷೇತ್ರ ಶ್ರೀಗಿರಿ
ಯುತ ಸದಾಶಿವ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನಾಗಿ ಮೆರೆಯುವನು

॥ ೯ ॥

ಶ್ರೀಗಿರಿಯ ಮಹಿಮೆಯನು ಬಣ್ಣಿಸೆ
ನಾಗಪತಿಗಸದಳವು ಹರಿಸುರ
ಪೂಗಕಗಣಿತ ಮನುಮುನೀಂದ್ರರ ಮತಿಗಗೋಚರವು
ಮೀಗಳಾನೆನಿತರವ ನೀ ವರ
ಯೋಗಿ ನಿರ್ಮಿತವೆನಿಪ ಮಂಗಲ
ಶ್ರೀಗಿರಿಯ ಚಾರಿತ್ರಮಂ ತಿಳಿದನಿತು ಪೇಳುವನು

॥ ೧೦ ॥

ನಂದಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಮುನಿಗಳ
ವೃಂದದೊಡನೆ ಶಿಲಾದಘುಷಿಯಾ
ನಂದದಿಂ ತಪಗೈವನುಜ್ವಲ ಪುತ್ರನನಂ ಬಯಸಿ
ಒಂದು ತಿಂಗಳಿನಿತು ಶಿಲೆಯಂ
ತಂದು ಭೀಕರ ತಪವ ಮಾಡ್ದದ
ರಿಂದಲಾತ ಶಿಲಾದನೆಂಬುವ ನಾಮಯುತನಾದ

॥ ೧೧ ॥

ಆತನುರುತರ ತಪಕೆ ಗೌರೀ
ನಾಥ ಮೆಚ್ಚುತ ಬಂದು ವರಗಳ
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಬೇಡನಲು ಯತಿಪನು ಮುದದಿ ವಂದಿಸುತೆ
ಸಾತಿಶಯದಿಂದೆನ್ನ ಜಠರದಿ
ನೀ ತಳುವದುದಿಸೆನ್ನಲಭವನು
ನೀತಿಯಲ್ಲೆನುತೆನ್ನ ತನು ಮೂರಾಗಿ ರಂಜಿಸುವ

॥ ೧೨ ॥

ಪರಮ ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನ ವಿರತಿಯೆ
ಶರೀರವಂ ತಳೆದುದಿಸುವಂದದಿ
ವಿರಚಿಸುವನೆನೆ ಮುನಿವರಂ ಮತ್ತೆರಗುಂತಿಂತೆಂದ
ಪುರಹರನೆ ಯೆನ್ನಾತ್ಮಜಾತರು
ದುರುಳರಾದರೆ ತರಿದು ಹಾಕುವೆ
ನಿರುತ ನಿನ್ನನು ಭಜಿಪ ಮಕ್ಕಳ ಕೊಡುವುದೆನೆ ಶಿವನು

॥ ೧೩ ॥

ನಕ್ಕು ಮುನಿಪನೆ ನಿನ್ನ ಬಯಕೆಯು
ಮಕ್ಕಳಿ ತೈಜಗದ ಪಾಪವ
ನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕುವ ಪಾವನಾತ್ಮಕರಾಗಿ ರಂಜಿಪರು
ಕಕ್ಕುಲತೆವಾತಿದುವೆ ನಿಶ್ಚಯ
ಚಿಕ್ಕವರ ನಡೆಗಂಡು ನಂಬೆನೆ
ಮುಕಣ್ಣುಳವನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಲಿ ವರಗಳಂ ಪಡೆದು

|| ೧೪ ||

ಹರುಷದಿಂದಿರುತಿರಲು ಮುನಿಪಗೆ
ತರಳರಾದರು ನಂದಿ ಪರ್ವತ
ಪರಮ ಭೃಂಗಿಗಳಿವರೆ ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನ ವಿರತಿಗಳು
ಅರುವಿನವತಾರೆನಿಪ ಪರ್ವತ
ವರ ಮುನಿಯ ಚಾರಿತ್ರವೆಂತೆನೆ
ಪರಿಪರಿಯ ತಪವೆಸಗುತಿದರ್ಶನ ಪೂರ್ಣ ಭಕ್ತಿಯೊಳು

|| ೧೫ ||

ಪರ್ವತೇಂದ್ರನ ತಪಕೆ ಮೆಚ್ಚುತ
ಶರ್ವನಾನೆಲೆಗೈದು ಬಯಕೆಯು
ಸುರ್ವದನೆ ಮುನಿನಾಥನೆದ್ದಾ ಶಿವಗೆ ನಮಿಸುತ್ತ
ಉರ್ವಿಯೊಳಗೀ ದೇಹಮಿಲ್ಲಿಯೆ
ಪರ್ವತಾಕೃತಿಯಿಂದ ನೆಲೆಸಲಿ
ಸರ್ವ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರನಿವಹಗಳಿಕ್ಕೆ ಸಂತಸದಿ

|| ೧೬ ||

ಪರಿಪರಿಯ ರೋಗಗಳ ಕಳೆಯುವ
ತರತರದ ಕುಜಗುಲ್ಮಲತೆಗಳು
ಇರಲಿ ಎನ್ನಯ ಶರೀರದೊಳು ನೀಂ ಗೌರಿಯೊಡಗೂಡಿ
ಶಿರದೊಳಗೆ ಮನೆಮಾಡಿಕೊಂಡಿರು
ಹರಿವಿಧಿಯು ಬೃಂದಾರಕೇಂದರು
ನಿರುತವಿಲ್ಲಿಯೆ ವಾಸವಾಗಿರಲೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಡ

|| ೧೭ ||

ಭಕ್ತಚೈಯ ಪೂರ್ಣಮಾಡ್ವಾ
ಸಕ್ತನಾ ಶಂಕರನು ಪರ್ವತ
ನುಕ್ತಿಗತ್ಯಾನಂದದಿಂ ಮೆಚ್ಚುತ್ತಲಂತೆಸಗೆ
ಭಕ್ತನಹ ಶ್ರೀಪರ್ವತೇಂದನು
ಮುಕ್ತಿಕ್ಷೇತ್ರಮಿವನಿಸಿ ಮೆರೆದನು
ಯುಕ್ತಮಾಗಿಹವಲ್ಲಿ ಪರತರ ಪುಣ್ಯ ತೀರ್ಥಗಳು

|| ೧೮ ||

ತಿರುಪತಿಯ ತಿಮ್ಮಪ್ಪನಿರುತಿಹ
 ಗಿರಿಯದುಪಮೀಕ್ಷೇತ್ರ ಮಧ್ಯದಿ
 ಪರಮಪೋಂಕಾರೇಶ್ವರಂ ನವನಂದಿಮಂಡಲವು
 ಹರುಷದಿಂ ನವನಂದಿಕ್ಷೇತ್ರವು
 ಮೆರೆವುದಾ ರಾಜೋಟಿಯಾಲಯ
 ಹರಿಯಜಾದ್ಯರ ಬಗೆಗಗೋಚರಮನಿಪ ಶೈಲದೊಳು || ೧೯ ||

ಇದುವೆ ಅಷ್ಟಾದಶ ಸುಖೀಶದಿ
 ಮೊದಲೆನಿಪ ಭ್ರಮರಾಂಬೆ ಶಕ್ತಿಯು
 ಪದುಳದಿಂದಿರಲಾ ನಗೋದ್ಭವವೆರೆಸಿ ಶಂಕರನು
 ಮುದದಿ ದ್ವಾದಶ ಜೋತಿಲಿಂಗದೊ
 ಇದುವೆ ಘನಮನೆ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ
 ಸದಯ ನಾಮದಿ ಮೆರೆವನಾ ಶ್ರೀಗಿರಿಯ ಮಧ್ಯದೊಳು || ೨೦ ||

ಶ್ರೀಗಿರಿಯ ಪರಿಪೂರ್ಣವಂತನ
 ಲಾಗ ನಾಲ್ಕತ್ತೆಂಟು ಯೋಜನ
 ಮಾಗಿ ರಂಜಿಪುದದರೊಳಿಹ ಸರ್ವಾರ್ಥ ಸಂಪದವ
 ರಾಗದಿಂ ಕಾಯ್ದಿರ್ಪ ಭೈರವ
 ಪೂಗವಂಬಲಗೊಂಡು ಪೇಳುವೆ
 ನಾಗಲೋಕದ ವೀರಭದ್ರನು ಮೊದಲೊಳೊಪ್ಪಿಹನು || ೨೧ ||

ನಂದಿಮುಖದೊಳು ತೀರ್ಥ ಬರುತಿವೆ
 ಮುಂದೆ ಹೊಸಕೆರೆಯೆಂಬುದಿದೆಯದ
 ರಿಂದ ಭೀಮನಕೊಳ್ಳಮೊಪ್ಪುಗುಮಾ ಸರೋವರಕೆ
 ಬಂದುದೀ ಪೆಸರೇತಕನೆ ಮೊದ
 ಲಿಂದುಧರನೋಳ್ ಸೆಣಿಸಿ ಪಾರ್ಥನು
 ಮಂದ ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರಮಂ ಪಡೆದೈದುದಂ ನೋಡಿ || ೨೨ ||

ಜನರು ಬಣ್ಣಿಸುತಿರಲು ಭೀಮನು
 ಕ್ಷಣದೊಳಾ ಶಂಕರನನೊಲಿಸುವೆ
 ನೆನುತಲೀ ನೆಲೆಗೈದೆ ವೀರಾವೇಷ ಭಕ್ತಿಯೊಳು
 ಘನ ಗದೆಯ ನಭಕೊಗದು ಎದೆಯಂ
 ನನುವಿನಿಂದೊಡ್ಡಿರಲು ಮೆಚ್ಚುತ
 ಮನಸಿಜಾಂತಕನೊಲಿದು ಗದೆಯಂ ಪಿಡಿದು ಮಧ್ಯದೊಳು || ೨೩ ||

ಎಲೆ ಭೀಮ ನಿನ್ನಿಷ್ಟಮೇ ನೆನೆ
 ನಲಿಮ ಭೀಮನು ನಮಿಸಿ ಭರ್ಗನೆ
 ಯಲಘುರೌದ್ರದ ಪೂರ್ಣ ರೂಪವ ಕೊಡುವದೆನೆಗೆನಲು
 ಮಲಹರಂ ಕೃಪೆ ಮಾಡಿದನು ಮೀ
 ನೆಲೆಯೊಳದಿಂದಿದಕೆ ಭೀಮನ
 ಕೊಳಮೆಸಿಪ ಪೆಸರಾದುದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಕೈಲಾಸ

|| ೨೪ ||

ಬಾಗಿಲಿದೆಯಲ್ಲಿರುವ ನಂದಿಯು
 ಭೋಗ ಮಗ್ನರ ಮಾರ್ಗನೋಡುವ ನೀ
 ಗಿರಿಗೆ ಬರಲೆಂದು ಮರುಪತಬ್ಧವನ್ನೆಗವು
 ನಾಗಪತಿಗಸದಳವು ಸೈಪಿನ
 ಪೂಗಮಂ ಬಣ್ಣಿಸುವರಾರನು
 ರಾಗದಿಂ ಬಟ್ಟೆಯನು ಕಾಯ್ದಿಹ ಬಸವನೆನ್ನುವರು

|| ೨೫ ||

ಮುಂದೆ ಪೋಗಲು ವಿಘ್ನರಾಜನ
 ಮಂದಿರವು ವೀರೇಶನಾಲಯ
 ದಿಂದಮಲ್ಲಿಯ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನರಮನೆಯು ತೋರ್ಕು
 ಬಂಧುರದ ಪ್ರಾಕಾರ ನಾಲ್ಕೆಸೆ
 ಗೊಂದಿ ಕಾಣುವ ದ್ವಾರ ಗೋಪುರ
 ನಂದಿಕೇಶ್ವರನೊಳಗೆ ರಾರಾಜಿಪನು ಸೊಗಸಿದೆ

|| ೨೬ ||

ನೆಡುವೆ ಶ್ರೀಗಿರಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ
 ಪಡುವಣಲಿ ಭ್ರಮರಾಂಬೆ ಶಕ್ತಿಯು
 ಸಡಗರದ ಭಾರ್ಗವಿಯ ಶಾರದೆ ತೀರ್ಥಗಳು ಮತ್ತೆ
 ಮೃಡನ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗದ
 ಗಡಮೇ ರಂಜಿಸುಗುಮಲ್ಲಿಯು
 ಜಡಜನಾಭನು ಬಿದಿಯು ಸುರಪಾದಿಗಳು ಪೂಜಿಸಿದ

|| ೨೭ ||

ಗುರುಗಳೈವರ ಮಠಗಳಿರುವವು
 ಪರತರಾ ಸಾರಂಗ ಘಂಟಾ
 ಪರಮ ಭಸಿತದ ಮಠಗಳೆಂಬೀ ನಾಮಗಳನಾಂತು
 ಇರುವ ಘಂಟಾ ಮಠದ ಸಿದ್ಧಿ
 ಶ್ವರನು ಬಾಲಾ ತ್ರಿಪುರ ಸುಂದರಿ
 ಮೆರೆವ ನೆಲೆಯುಂ ರವಿ ಶಶಿಯ ತಾಣಂಗಳೊಪ್ಪುವವು

|| ೨೮ ||

ಅಲ್ಲಿಯೇ ಶಿವ ಸಿದ್ಧರಾಮಗೆ
ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನೊಲಿದು ಸಲಹಿದ
ಸಲ್ಲಿತ ಶ್ರೀ ರುದ್ರಗಂಧರನಯನ ಗುಂಡವಿದೆ
ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಡಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಗ
ಳ್ಳದೇ ಪೆರತಾವುದಿಲ್ಲವು
ಸೊಲ್ಲಿಸಲು ಶ್ರೀಗಿರಿಯ ಮಹಿಮೆಯದಾರ್ಗೈಯಸದಳವು || ೨೯ ||

ಮೂಲದೊಳು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣವೇಣಿಯು
ಮೇಲೆ ಘಟಪ್ರಭೆಯುಂ ಮಲಾಪ್ರಭೆ
ಯಾ ಲಲಿತ ನರ್ಮದೆಯು ಭೀಮೆಯು ತುಂಗಭದ್ರೆಗಳು
ಮೇಳವಿಸಿದೀಯೇಳು ನದಿ ಪಾ
ತಾಳ ಗಂಗೆಯದನಿಸಿ ರಾಜಿಪ
ಶೈಲದೊಳು ಮೆರೆಯುವಳು ಪಾಪಿಗಳ ಪಾಪ ಕಳೆಯುತ್ತೆ || ೩೦ ||

ಅಲ್ಲಿಯೇ ಅತಿ ಪಾಪನಾಶಿನಿ
ಸಲ್ಲಿತ ತೀರ್ಥಮದು ಕೊಡುತ
ಲೆಲ್ಲ ಸೈಪಿನ ತಾಣವಹ ಪಾತಾಳ ಗಂಗೆಯೊಳು
ಮಿಲ್ಲರುಂ ಪಾಪಿಗಳು ಮತ್ತೆಯು
ಬಲ್ಲವರು ತಾವಿರಲಿ ಮುದದಿಂ
ದಲ್ಲಿಯೋರ್ಪೆಯು ಸ್ನಾನಗೈದಡೆ ಮುಕ್ತರಾಗುವರು || ೩೧ ||

ಶರಭ ನಾನರಹರಿಯನೊದೆಯಲು
ಭರದಿ ಬಂದಾನದಿಯ ತೀರದೊ
ಳಿರುವ ಗುಹೆಯೊಳು ಪೊಗಲದುಂ ನರಸಿಂಹ ಗವಿಯೆಂದು
ಕೆರೆವರಲ್ಲಿಂ ಮುಂದೆ ನೋಡಲು
ಮೆರೆವುದಾ ಶ್ರೀಲಿಂಗ ನದಿಯದು
ಪರಮ ಪಾವನಲಿಂಗವಗಣಿತದಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸೆ || ೩೨ ||

ಕದಳಿಬನಮುಂ ಬಿಲ್ವವನಮುಂ
ಮುದದಿ ಬಸವ ಸರೋವರಂ ಬಹು
ವಿಧದ ಮಹಿಮೆಯ ನೆಲೆಗಳುಂ ಮಹಾಸಿದ್ಧರಸಕೊಪ
ಪದಪಿನಿಂದಾ ಚಂದ್ರಗುಪ್ತನ
ಸದನವಿಹುದತಿ ರಮ್ಯ ಶೈಲದಿ
ಸವಯಮೂರ್ತಿಯು ಹಾಟಕೇಶ್ವರಲಿಂಗಮೊಪ್ಪಿಹುದು || ೩೩ ||

ಪಾಲುದಾರೆಯು ಪಂಚಧಾರೆಯು

ಶ್ರೀಲಲಿತ ಶಿಖರೇಶನಾಲಯ

ಮೇಲೆ ಶಿಖರವ ಪಡಿದು ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗವನು ನೋಡೆ

ಏಳುಜನ್ಮದ ಪಾಪವಳಿವುದು

ಕಾಲಸಂಹರನೊಲಿದು ಸಲಹುವ

ಶೈಲದೊಳು ಪಲತೆರದ ಸಿದ್ಧಿಯ ತಾಣವಿರುತಿಹವು

|| ೩೪ ||

ನೆನೆದೊಡಂ ನೋಡಿದಡೆ ಪೂಜಿಸೆ

ಘನದುರಿತ ರಾಶಿಗಳ ಕಳೆಯುವ

ವಿನುತ ಶ್ರೀಗಿರಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಲಿಂಗದಿಂ ಮತ್ತೆ

ಮುನಿಗಳುಂ ಬೃಂದಾರಕೇಂದ್ರರು

ಮನುದಿನಂ ತಪಮೆಸಗ್ಗುರಲ್ಲಿಯೆ

ಗಣವರೇಣ್ಯರ ಮಠಗಳಿರುವತ್ತಾರುಮೊಪ್ಪಹವು

|| ೩೫ ||

ಇಂತು ಸೊಬಗಂನಾಂತ ಶ್ರೀಗಿರಿ

ಎಂತು ವರ್ಣಿಸೆ ತೀರಲರಿಯದು

ಮುಂತೆ ನಿಬಿಡಾಕಾರಮಾಗಿಹ ವೃಕ್ಷದಟ್ಟಣಿಯೋಳ್

ಪಂಥ ಸಿಗುವದು ಬಹಳೆ ದುರ್ಲಭ

ಶಾಂತಮಲ್ಲನು ತಾನೆ ವಯ್ವನು

ಚಿಂತೆ ನಮಗೇಕೆಂದು ಹರುಷದಿ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗ

|| ೩೬ ||

ನಡೆದು ಕಡೆಬಾಗಿಲೆಯ ವೀರನ

ಗಡನೆ ಕಾಣುತ ನಂದಿಮುಖಜಲ

ವಡನೆ ಸೇವಿಸಿ ಪೊಸಕೆರೆಯನಂ ದಾಂಟಿ ತತ್ತಥವ

ಪಡಿದು ಭೀಮನಕೊಳ್ಳನಿಳಿಯುತ

ಸಡಗರದ ಕೈಲಾಸ ಬಾಗಿಲ

ದೊಡೆಯ ನಂದಿಯಕಂಡು ಬಟ್ಟಿಯ ಕಾಯ್ವ ಬಸವನನು

|| ೩೭ ||

ಸ್ತುತಿಸಿ ಮುಂದಕೆ ಪೋಗಲುಂ ಗಣ

ಪತಿಯಗುಡಿ ವೀರೇಶನಾಲಯ

ವಿತತ ವೈಭವಮಾಗಿ ರಂಜಿಸಲದನು ಕಾಣುತಲಿ

ಮತಿಗೆ ಮಂಗಳವಾಗುತ್ತಲ್ಲಿಯೆ

ಹಿತದಿಯೊಂದರ ತಾ ಸುವಿಶ್ವಮ

ಪತಿಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಶಾಂತಿಯನಾಂತು ಶಿವಶರಣ

|| ೩೮ ||

ತನ್ನ ಗ್ರಾಮದ ಪರಸಿ ಜನರಂ
ಮನ್ನಿಸುತ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಿರಲು
ಭಿನ್ನವಾಯಿತು ಮಾರ್ಗದಟ್ಟಣೆ ಬೆಳೆದ ಬಿದಿರಿನಲಿ
ಚೆನ್ನಮಲ್ಲನೆ ಬಾರೊ ಗಡ ಬಾ
ರೆನ್ನುತಂ ಕರೆಯುತ್ತ ನಿಲಲಾ
ಸನ್ನುತಾಮಳದೇವನಂ ತರದೊಳಗೆ ಹೊಳೆಯಲೈ

|| ೩೯ ||

ಅಷ್ಟರಲಿ ಶಿವಲಿಂಗ ಶರಣನು
ಬಿಟ್ಟು ಜನರಂ ಬೇರೆಯಾಗುತ
ಶ್ರೇಷ್ಠಮನವಾಚಿಯನು ಹತ್ತುತ ನಡೆದ ನಿರ್ಭಯದಿ
ಕೆಟ್ಟವನುತಿವರವರ ಕಾಣದೆ
ಬಿಟ್ಟು ಬಾಯ್ಕರೆಯುತಲಿಯಳಕುತ
ಲಿಟ್ಟು ಹೆಜ್ಜೆಯ ನಡೆದು ಕಾವಡಿ ಚರರ ಬೆಂಬಲದಿ

|| ೪೦ ||

ಬರುತ ಮುಂದಕೆ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ
ನಿರುವ ಗೋಪುರಸೇರಿ ಸರ್ವರು
ಬೆರಗುವಡುತಲಿ ಮರಗುತಿರ್ದರು ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗ
ಮರಣವಾದನೊ ಮರಳಿ ಬರನವ
ಪರಸಿ ಪರ್ವತಕೇಕೆ ಬಂದನೊ
ಹರ ಹರಾ ಮಲ್ಲಯ್ಯ ಶರಣರ ತಂದು ತೋರಯ್ಯ

|| ೪೧ ||

ಎಂದು ಒರಲುತ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ
ಮಂದಿರದಿ ಕೆಂಗೆಟ್ಟು ಕುಳಿತರು
ನಂದಿವಾಹನ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಪರ್ವತದಿ
ಬಂಧನದ ಬಲುವೃಕ್ಷ ಗುಂಪಿನ
ಸಂದಿಗೊಂದಿಯೊಳ್ಳುಳಿದು ಮೃಗಗಳ
ಬಂಧನಕ್ಕೊಳಗಾಗದಲೆ ಮಾಡಿನದ ಪರಿಯಲ್ಲಿ

|| ೪೨ ||

ಅನ್ನ ನೀರಾದಿಗಳ ತೊರೆಯುತ
ಚೆನ್ನ ಮಲ್ಲನ ಗಿರಿಯ ಚರಿಸುತ
ಸನ್ನುತಾಮಳ ಬರಲು ಮುಂದೆಸೆಯೊಂದು ಪಲ್ಲವ
ಪನ್ನತಿಕೆಯಿಂ ಪರಿಯ ಶರಣನು
ತನ್ನ ಕ್ರಿಯಾದಿಗಳ ತೀರ್ಚಿಪು
ದನ್ನುತಲಿ ಸ್ನಾನವನು ಗೈಯ್ಯುತ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯನಂ

|| ೪೩ ||

ಮಾಡಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ನೋಡೆ ವೃಕ್ಷದ
ಕೋಡು ಶುದ್ಧಿಗಂ ಕಾನಿ ವಸ್ತ್ರದ
ಗಾಡ ಬುತ್ತಿಯ ಕಟ್ಟಿರುತ ತೂಗಾಡ್ವದಂ ಕಂಡು
ಮೂಡಿ ಸಂತಸಕೊಳ್ಳಲನುಮಾ
ನ್ನಾಡೆ ಕೊಳ್ಳೈಯೆಂದು ಧ್ವನಿಯಂ
ಮಾಡಿದಂತಾಗಲೈ ಕೇಳುತ ಕೊಂಡ ಬುತ್ತಿಯನಂ

॥ ೪೪ ॥

ಅನಿತರಲಿ ಶಿವ ಶಬರಾಕೃತಿ
ಯನು ಧರಿಸಿ ಮಾರ್ಗವನು ತೋರುತ
ಸನುತ ಶಿವಲಿಂಗನಿಗೆ ತಮ್ಮಯ ಪರಸಿಯಿದ್ದೆಯೆ
ಬಿನದಿಸುತ ಕರತರುತಲಾಗಳೆ
ಜಿನುಮಯನು ಗುಪ್ತಾಗಿ ಚರಿಸಿದ
ನನಿಬರೆಲ್ಲರು ಕಂಡು ಶರಣನ ಹಾಡಿ ಹರಸಿದರು

॥ ೪೫ ॥

ದೇವ ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪ ನೀ ನಿಜ
ದೇವನಲ್ಲದೆ ಮನುಜನಲ್ಲವು
ಜೀವ ಮೋಹಿಗಳೆಂತು ದುರ್ಘಟ ಪರ್ವತಂ ಚರಿಸಿ
ಜೀವದಿಂದುಳಿಯುತಲಿ ಬರ್ಪರೆ
ಮೀನಿವರ ಮನಕತಿಯಗಾಧವು
ನೀವು ಧನ್ಯರು ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಸುತನೆ ಸಹಜವಲಾ

॥ ೪೬ ॥

ಹರುಷಮಿಗೆ ಹರಶರಣರಡಿಗಂ
ಶಿರವ ಬಾಗುತ ಸರ್ವ ಭಕ್ತರು
ಕರಮನದಿ ಕೊಂಡಾಡೆ ಬರಿದೇಕೆನ್ನ ಪೊಗಳುವಿ
ಹರನ ಲೀಲೆಯಗಾಧವಿಹುದೆಂ
ದೊರೆದನಾಗಳೆ ತನಗೆ ಘಟಿಸಿದ
ಚಿರವೃತ್ತಾಂತವನಲ್ಲ ಭಕ್ತರಿಗಾಗ ಶಿವಲಿಂಗ

॥ ೪೭ ॥

ಇನ್ನು ಸಾಗಿರಿ ಸ್ನಾನಗೈಯ್ಯುತ
ಚೆನ್ನಮಲ್ಲನ ದರುಶನವ ಕೊಂ
ಡುನ್ನತಾ ಚರತೃಪ್ತಿಯನು ಜರುಗಿಸಲುಬೇಕೆಂದು
ತನ್ನ ಪುರ ಭಕ್ತರನು ಕೊಡುತೆ
ಧನ್ಯಳಹ ಪಾತಾಳ ಗಂಗೆಯ
ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಶ್ರೀ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಬರಮಾಡಿ

॥ ೪೮ ॥

ಮಣಿಯುತಂ ಗಂಗೆಯನು ಪೂಜಿಸಿ
 ಸಸುತ ಚರರಿಗೆ ಇತ್ತು ದಕ್ಷಿಣೆ
 ಬಿನದಿ ಬಿನ್ನವಿತ್ತು ತೀರ್ಥವಗೊಂಡು ಹರುಷದಲಿ
 ಕನಕ ಪರ್ವತವಾಸಿ ಮಲ್ಲನ
 ನೆನೆದು ದರ್ಶನಗೈಯುತ್ತಾ
 ಚರ್ಚೆಯು ಹೋಡಲ ತೆರದಿಯುಪಚರಿಸುತಲಿ ಪೂಜಿಸುತೆ

|| ೪೯ ||

ನಮಿಸಿ ಮಲ್ಲನೆ ನಿನ್ನ ಮಾಯಾ
 ಕ್ರಮವ ದಾಂಟಲುಮಾರಿಗಳವೈ
 ಅಮಿತ ಭಕ್ತರನಗಲಿಸೆನ್ನನು ಗಿರಿಯೊಳ್ಳಿರುಗಿಸುತ
 ಶ್ರಮವ ನೀಯದೆ ಸ್ನಾನಗೈಸುತ ವಿವ
 ವಿಮಲ ಬುತ್ತಿಯ ತೋರಿ ಶುಭರೋ
 ತ್ತಮನು ಮಾಗುತ ಭಕ್ತರಲಿ ನೀ ತಂದು ಕೊಡಿಸಿದಿ

|| ೫೦ ||

ದೇವ ನೀ ಘನದೇವ ನಿನ್ನನು
 ಮಾವ ಬಲ್ಲನುಮವನೆ ಧನ್ಯನು
 ಜೀವ ಭಾವವ ವಿರಹಿತನಿಗಂ ನೀನೆ ಕರುಣಾಳು
 ಸಾವು ಹುಟ್ಟುವದವನಿಗಿಲ್ಲವು
 ಪಾವನಾಂಗನು ನಿನ್ನ ಪದನೊಳು
 ಮಾವಿಚಾರವನೇನು ಪೇಳಲಿ ನಿನ್ನ ಕಿಂಕರನು

|| ೫೧ ||

ಎಂದು ಘನ ಮನ ಸ್ತುತಿಯಗೈದಾ
 ಕಂಡುಗೊರಳನ ತಬ್ಬಿ ಮುಂಡಾ
 ದೊಂದನೆಯು ಗೈದಂದು ದೇವಾಗಾರದಿಂ ಪೊರಟು
 ಸಂದ ತವಪುರ ಭಕ್ತರನು ಕರ
 ತಂದು ತಮ್ಮಯ ಪರಸಿ ತಾಣಕೆ
 ಒಂದು ಗಣ ತೃಪ್ತಿಸಲು ಪಾಕವ ಸಿದ್ಧಿಪುದುಮೆನಲು

|| ೫೨ ||

ಕೇಳಿ ಸಂಗಡವಿರ್ದ ಭಕ್ತರು
 ತಾಳಿ ಸಂತಸವಾಕ್ಷಣಕೆ ಗಣ
 ಮೇಳ ಸಂತ್ಯಪ್ತಿಸುವ ಕಾರಣ ಪಾಕ ಪರಿಕರವ
 ಮೇಳವಿಸುತಂ ಬರಿಸಿ ಚರತತಿ
 ಮೂಲ ಮಲ್ಲಯ್ಯೆಂದು ಶರಣನು
 ಲೀಲೆಯಿಂ ತವಕರದಿ ನೀಡುತಲಿರ್ದ ಪ್ರಸಾದ

|| ೫೩ ||

ಪಾಲು ಖೀರವು ಪಾಯಸವು ಬಿಸಿ
 ಹೋಳಿಗೆಯು ಕರಿಗಡು ಸಕ್ಕರೆ
 ಮೇಲು ಸುರಳಿಯ ಭಕ್ಷಕಾರ್ಚಿಕಾಯಿ ಸರಳಿಗೆಯು
 ಗೌಲಿ ಗಾರಿಗೆ ದೋಸೆ ಮಂಡಿಗೆ
 ಶೀಲ ಗುರುಚರಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೆತಿ
 ಲೀಲೆಯಿಂ ನೀಡುಣಿಸಿ ದಣಿಸಿದ ಪೇಳಲರಿಯದೆನಿಸಿ

|| ೫೪ ||

ಗಣರು ತಣಿಸಿದ ಶೇಘಮನದಂ
 ಅಣುವಿಗಣು ಕೂಡಿ ಸೊಕ್ಕುದ
 ದಣಿಯ ಶಿವಲಿಂಗಾಖ್ಯ ಶರಣನು ತನ್ನ ಭಕುತರನಂ
 ನೆನೆದು ಕರದಾ ಘನಪ್ರಸಾದವ
 ಮನದಿ ಹಾರೈಸುತಲಿ ಸೇವಿಸಿ
 ಕುಣಿಯುತಿರ್ದನು ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಧ್ಯಾನ ಪರನಾಗಿ

|| ೫೫ ||

ಮತ್ತೆಯೋರ್ವನು ಧನಿಕ ಶರಣನ
 ಹತ್ತರದಿಯಿಳಿದಿರಲು ಪರಸಿಯು
 ಮತ್ತೈದಿಕ ಪ್ರಸ್ತವನು ಮಾಡುತ ಬಂದ ಜಂಗಮಕೆ
 ಅರ್ಥಿಯಿಂದುಣ ನೀಡಿ ದಣಿಸಿದ
 ನ್ನೊತ್ತು ಮುಳುಗುವ ಪರಿಯೊಳಂತಂ
 ನಾಪ್ತ ಜನರಂ ಕೂಡುತಲ್ಲಿಂ ಭೋಜನಂಗೈದು

|| ೫೬ ||

ರಾತ್ರಿಯಾದುದು ಕಂಡು ಪಾಕದ
 ಪಾತ್ರೆಗಳನಂ ಬೆಳಗಿ ಕೂಡಿಸಿ
 ಪುತ್ರ ಪೌತ್ರಾದಿಗಳ ಸಮೂಹದಿ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಿಸಲು
 ನೇತ್ರತ್ರಯನಾ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ
 ಧಾತ್ರಿ ತಳದಲಿ ತನ್ನ ಶರಣನ
 ಕೀರ್ತಿಪಬ್ಬಿಸಲೋಸುಗದಿ ಘನಯಾತ್ರೆ ಜಂಗಮರಂ

|| ೫೭ ||

ಕಳುಹಿಕೊಟ್ಟನೊ ಎಂಬ ತೆರದಿಂ
 ಸುಳಿಯುತ್ತೊರಟರು ಮಧ್ಯ ರಾತ್ರಿಯು
 ತಡವು ಮಾಡದೆ ಧನಿಕನನುಚ್ಚರಿಸಿ ಚರವರರು
 ಉಳಿದೆವೈ ನಾವ್ವಶಗಣಂಗಳು
 ಬಳಲಿ ಬಂದೆವು ಹಸುವಿನಿಂದಲಿ
 ಉಳಿದ ಭೋಜನ ಪಡಿಪದಾರ್ಥಗಳನಿತು ನೀಡುಣಿಸು

|| ೫೮ ||

ಹಗಲು ಜರುಗಿದೆ ಗಣಾರಾಧನೆ
 ಸಿಗುವದೀಗೆಲ್ಲಿಂದ ಭೋಜನ
 ಹಗಲಿನಲಿ ಉಂಡುಳಿದ ಪಾಕವ ನೀಡುತೀರಿಹುದು
 ಬಗೆದು ಭಾಂಡವನೋಡೆ ದೊರೆವುದು
 ಸಿಗದು ಹುಸಿ ನಾನಾಡೆನೆನುತಲಿ
 ಮುಗಿದ ಪಾತ್ರೆಗಳೆಲ್ಲ ಶೋಧಿಸೆ ತಂಡುಲನವದು

|| ೫೯ ||

ದೊರಕಿತಿನಿತುಣವಿರೋ ಜಂಗಮ
 ವರರೆಯೆಂದಾ ಪಾತ್ರೆ ಮುಂದಿಡೆ
 ಸರಿಸಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ವಲ್ಲವಿದನೆನೆನಲು ಹೋಳಿಗೆಯು
 ತರಲಿಯಲ್ಲಿಂತರಳಿ ಪೋಗಿರಿ
 ಸರಿಯೆ ಶಿವಭಕ್ತತರಿಗೆ ಸಲ್ಲದು
 ಮಿರುವುದಂ ನೀಡಿದರೆ ವಲ್ಲನಲೇನು ಗತಿ ಎನಲು

|| ೬೦ ||

ಅನಿತಿಲ್ಲವ ಕೇಳಿ ಶರಣನು
 ಧನಿಕರೇ ಚರತತಿಗೆ ಇಲ್ಲಿನ
 ಲೃನಸಿಜಾಯು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸನುಮತವೆಯಲ್ಲ
 ಘನ ದಯಾಸಿಧಿ ನೀವು ಪೇಳ್ವುದು
 ಜನಮನಕೆ ಸಮೃತವು ಜಂಗಮ
 ಕುಣಿಸೆ ಪಾಪವೆ ಪಾಕವಿಲ್ಲದಕೆಲ್ಲವೆಂದೆನುವೆ

|| ೬೧ ||

ಇರಲಿ ವಂದಿನಿತನ್ನವಿಲ್ಲವೆ
 ಶರಣರೇಯಿಹುದೊಲ್ಲವೆನ್ನರು
 ಮರರೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳೇಕೆ ಭಕ್ತದ ನೀಡಲುಣ್ಣುವೆವು
 ಬುದು ಚರರೇ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿರಿ
 ಹಿರಿಯ ಶೆಟ್ಟರೆ ಭಯವ ಬಿಡಿರೀ
 ಗಿರಿಯಮಲ್ಲನು ಭಕ್ತಬಾಂಧವನುರಲು ಮಂದೇನು

|| ೬೨ ||

ಅಡಿ ವಚನವನಾಡೆ ಶರಣನು
 ಗಾಢದಿಂ ಗುಡಿಯೊಳಗೆ ಪೋಗುತ್ತಲಿ
 ಮಾಡಿದೀಗಳೆಯೆನುವ ಬಿಸಿ ಹೋಳಿಗೆಯ ಪುಟ್ಟಿಯನು
 ಓಡಿ ತರುತಲಿ ಚರರ ಪಂಕ್ತಿಗೆ
 ನೀಡಿ ಮೆರೆದನು ಮಹಿಮನಿವ ಬಲು
 ಕೂಡಿದಾ ಜನರೆಲ್ಲ ಪೊಗಳಲು ಧನ್ಯಧನ್ಯನುತಾ

|| ೬೩ ||

ಬೆಳಗು ಜಾವದಿ ಶರಣ ಮುಖವಂ
 ತೊಳೆದು ಗಡ್ಡದ ಸಿದ್ಧರಾಮನ
 ಬಳಿಯಗೂಡುತ ಬಹಿಪ್ರದೇಶಕೆ ಪೋಗಿ ಶಿವಲಿಂಗ
 ಎಳಸಿ ಮುಂದಕೆ ಗಮಿಸಲುಂ ಹಿಂ
 ದುಳಿದ ಸಿದ್ಧಾಮಪ್ಪನಲ್ಲಿಯೇ
 ಮಲವಿಸರ್ಜಿಸಲ್ಕೊಡೆ ವ್ಯಾಘ್ರವು ಬಂದು ಎದುರಾಂತು || ೬೪ ||

ನಿಲಲು ಹಲಬುತ ಮಲಲ ಶರಣರೆ
 ಹುಲಿಯು ಬಂತ್ಯೆ ಕೊಲುವನೆನ್ನ
 ನ್ನುಳಿಸು ಬಂದೀಗಲಸದಲೆ ಮಲಮಲನೆ ಮರಗುವೆನ್ನೆ
 ಕಲುಷರಹಿತನೆ ಕಾಯೊ ಕಾಯೆ
 ದೊಲ್ಲಬುತಪ್ಪುತ ಬಲವಗುಂದುತ
 ಬಲ ಎಡದ ಕರಬೊಬ್ಬ ಬಾಸೆ ಮರುಳಿ ಶಿವಶರಣ || ೬೫ ||

ನೋಡಿ ಹಿಂದಕೆಯೋಡಿ ಬರೆ ಘನ
 ಕಾಡ ಪುಲಿಯಂ ಕಂಡು ಮುಗುಳ್ಳಗೆ
 ಗೂಡಿ ಮೈಯ್ಯಂ ತೀಡಿ ಭಪ್ಪರಿಸುತಲಿ ಮೃಗದೊಡೆಯ
 ನೋಡಲಿವನಮ್ಮವನು ಎಂದಂ
 ದಾಡಿ ಗಹಗಹಿಸಲ್ಕೆ ವ್ಯಾಘ್ರವು
 ಮಾಡಿ ಮುಖಂ ಕೆಳಗೆ ಸಾಗಿಸು ಗಿರಿಯೊಳಸತಕ್ಕೆ || ೬೬ ||

ಅಂಜಿವೇನ್ನೆ ಸಿದ್ಧರಾಮಾ
 ಕೆಂಚೆಡೆಯ ಮಲ್ಲಕ್ಕನೇ ತಾ
 ನುಜಿಸುವ ಡಿಂಭವನು ಧರಿಸುತ ರಂಜಿಸುವನಲ್ಲೆ
 ಕಂಜ ಜಾಂಡದಿ ಚರಿಪ ವಿಶ್ವವು
 ನಂಜುಗೊರಳನ ರೂಪವೆಂದೇ
 ಸಂಜೆನಿಸಬೇಕಲ್ಲದಲೆ ಹಿಂಜರಿಯಲಾಗದಲಾ || ೬೭ ||

ನಿನ್ನ ಶಾಂತಿಯೆ ಸೌಮ್ಯ ರೂಪವು
 ನಿನ್ನ ಭ್ರಾಂತಿಯೆ ತಾನೆ ವೈರಿಯು
 ನಿನ್ನ ಛಾಯವು ಭ್ರಾಂತಿ ಮುಕುರದಿ ಮೂಡಿ ಎದುರಾಯ್ತು
 ತನ್ನೊಳಿರುಹಿಂ ಭ್ರಾಂತಿ ಪುಲಿಯಂ
 ಮನ್ನಿಸುತ ತಾ ತಡೆದನಾದರೆ
 ಭಿನ್ನ ವ್ಯಾಘ್ರನ ಮತ್ತೆ ಬಹಿರದಿ ಕಾಣ್ವನವನೆಲ್ಲಿ || ೬೮ ||

ಎಂದು ಬೋಧಿಸಿ ಸಿದ್ಧರಾಮನ
ಹೊಂದಿ ಶ್ರೀ ಗಿರಿ ಮಲ್ಲಿನಾಥನ
ಮಂದಿರಕೆ ಬಂದಂದು ತಮ್ಮಯ ಶ್ರೀಯ ಕರ್ಮಗಳ
ಚಂದದಿಂ ಗೈಯುತ್ತಲಂದಿನ
ಸಂದ ಗಣತೃಪ್ತಿಯನು ಜರುಗಿಸಿ
ಬಂದ ಪುಲಿ ಕಥನವನು ಪೇಳುತ್ತ ಗಿರಿನ ಸ್ಥಲ ಮಹಿಮೆ || ೬೯ ||

ನೋಡಬನ್ನರಿ ಎಂದು ಪಡುವಣ
ನಾಡೆ ಭ್ರಮರಾಂಬೆಯನು ದರ್ಶಿಸಿ
ಕಾಡಿ ಮಲ್ಲನು ಸಿದ್ಧರಾಮನ ಪೊರೆದ ಕಮ್ಮರಿಯ
ಮೂಡಿದ್ದೆಜ್ಜೆಯನುನ ಗುಂಡವ
ನೋಡಿ ಲಿಂಗದ ನದಿಯದಂ ಸುಖ
ದೀಡು ಪಾತಾಳ್ಗೆ ಕೂಡಿದ ಪಾಪಗಾಶಿನಿಯ || ೭೦ ||

ಮುಂದೆ ಕದಳಿಯ ಬನ್ನ ಬಿಲ್ವದ
ಚಂದವನಮಂ ಬಸವ ಸರೋವರ
ದಿಂದ ಮಹಿಮೆಯ ನೆಲೆಗಳಂ ಮಹಸಿದ್ಧರ ಸಕೂಪ
ಚಂದ್ರಗುಪ್ತನ ಸದನ ಪರಮಾ
ನಂದ ಮೂರ್ತಿಯು ಹಾಟಕೇಶ್ವರ
ನಿಂದ ಪರತರ ಪಾಲು ಧಾರೆಯು ಪಂಚಧಾರೆಗಳು || ೭೧ ||

ಶುಭದ ಶಿಖರೇಶ್ವರನ ಶಿಖರದ
ಸೊಬಗನೀಕ್ಷಿಸಿ ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗದ
ಪ್ರಭೆಯ ಕೂಡಲು ಸಪ್ತಜನ್ಮದ ಪಾಪವಡಗುವುದು
ಪ್ರಭುಚರಾಯರಮಕ್ಕಗಳು ಮೀ
ವಿಭವ ತಾಣದಿ ಗೌಪ್ಯವಾದರು
ಮಭವ ಶ್ರೀಗುರುಮಲ್ಲಿನಾಥನ ಮಹಿಮೆಯಸದಳವು || ೭೨ ||

ಹಾಡಿಹರಸುತ ನೋಡಿ ಶ್ರೀಗಿರಿ
ಗಾಡ ಪರಸಿಯ ತಾಣಕವರಂ
ಗೂಡಿಸುತ ವಿಭೂತಿ ಮಠಕಂ ಬಂದು ಶಿವಲಿಂಗ
ಪಾಡುತೊಚನವ ಕುಳಿತನಲ್ಲಿಯೆ
ನಾಡೆ ಭಕ್ತರು ಕರಿಯಲವ ಬರ
ಮಾಡದಿರೆ ಧುತ್ತರಿಗಿ ಹಿರಿಯನು ಶರಣರಡಿಗೆರಗಿ || ೭೩ ||

ಶರಣಸ್ಥಲದಾಚರಣೆ ನಿಮ್ಮದು
ಮರೆತು ವಿಭೂತಿ ಮಠದಿ ಕುಳಿತರೆ
ಚರಗತಿಯೇಂದಿದೆ ಹಿಪ್ಪರಗಿಯೊಳು ಸ್ಥಲವಿಲ್ಲೆ
ಹರನು ಜಗ ಸರ್ವದಲಿ ವ್ಯಾಪಕ
ನಿರುವನೆನಲಲ್ಲಿಲ್ಲವೇ ಶಿವ
ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಯನನುತಂ ಕರವ ಮುಗಿಯಲ್ತೆ

|| ೭೪ ||

ಭರದಿ ಹಿರೆ ಶಿವಲಿಂಗನೊಚನವ
ನರಿದು ಬೆನ್ನಟ್ಟುತಲಿ ಶರಣರು
ಪರಸಿಯನು ಕೂಡುತಲಿ ಸರ್ವರನೊಂಡು ಪೊರಗೊರಟು
ಬರುತ ಮಾರ್ಗದಿ ಸರ್ವಗಿರಿ ವಿ
ಸ್ತರವ ಪೇಳ್ವನಿತ್ತೆಲ್ಲ ತೋರಿಸು
ತಿರುವ ಪ್ಯಾಣಗಳನು ದಾಟುತ ತಮ್ಮ ಪುರಾಣ

|| ೭೫ ||

ಬಂದುತಲ್ವಲು ಗ್ರಾಮಭಕ್ತರು
ನಂದಿವಾಹನ ಶರಣ ಶ್ರೀಗಿರಿ
ಯಂದ ಯಾತ್ರೈದು ಬಂದನೆನುತ್ತ ಸಂಭ್ರಮದಿ
ಚಿದ ವಾದ್ಯಗಳಬ್ಬರದಿಯೆದು
ಬಂದು ದರ್ಶಿಸಿ ನಮಿಸಿ ಮೆರವಣಿ
ಯಿಂದ ಕರೆತಂದುದನು ಪೇಳಲು ಮನಕೆಯರಿದಾಯ್ತು

|| ೭೬ ||

ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರನವರ
ಚರತೆಯನು ಶ್ರೀಗುರುವಿನೋನ್ನತ
ಚರಣ ಸರಸಿಜ ಮಧುಕರನು ಮಡಿವಾಳ ನಾಮಕನು
ವರದ ನೀ ಸುಧೆ ಸಾಮ್ಯ ಕಾವ್ಯಂ
ಹರನ ಭಕ್ತರು ಕೇಳಿ ಸತ್ಪಥ
ದೊರಕೊಳಗುಮಿಷ್ಟಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿಯು ದಶಮ ಸಂಧಿಯಿದು

|| ೭೭ ||

ಅಂಶು ಸಂಧಿ ೧೦೦ಕ್ಕಂ ಪದನು ೮೬೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಲಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಸಂಧಿ ೧೧

ಮಲ್ಲಿನಾಥನ ಕಳುಹಿಕೆಯ ಗೈ
ವಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ಥವ ಮಾಡಲಾದಿನ
ವಲ್ಲಮಾಪುರ ಸಾಧುವಿನ ಮಹತ್ವವನು ತೋರಿಸಿದ || ಪಲ್ಲ ||

ಹರಿಗೆ ಗರುಡನುಮಜಗೆ ಹಂಸೆಯು
ಸುರಪಗೈರಾವತವು ಚಂದ್ರಂ
ಗೆರಳೆಯನು ಸೂರ್ಯಗೆ ರಥವನು ಧನಪಗಶ್ವವನು
ಕರುಣದಿಂದಿತ್ತಾರುವಲ್ಲದ
ಜರತ ಬಲು ಮುದಿಯತ್ತು ತನಗೆಂ
ದಿರಿಸಿ ಕೊಂಡಿಹ ಶಿವಪುರಾಧೀಶ್ವರನೆ ಶಿವಲಿಂಗ || ೧ ||

ಪರ್ವತೇಶನ ಯಾತ್ರೆ ಮುಗಿಸುತ
ಶರ್ವ ಶರಣನು ಮರಳಿ ತನ್ನಯ
ಪೂರ್ವ ಸ್ಥಳಕಂ ಬಂದು ಮಾತೆಗೆ ನಮಿಸಿ ಶ್ರೀಗಿರಿಯ
ಸರ್ವ ಸವಿಸ್ತಾರೆಲ್ಲ ಸೂಚಿಸಿ
ಸರ್ವತೋಮುಖ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ
ಸರ್ವ ಮಂಗಲೆ ದೇವಿ ಭ್ರಮರಾಂಬೆಯಳ ಕಳುಹಿಕೆಯ || ೨ ||

ಪಾಕ ಪರಿ ಕರವರ ಪದಾರ್ಥಗ
ಳೇಕಗೂಡಿಸುತೇಕ ಮನದಿಂ
ಸೌಖ್ಯ ಚರಗಣ ತೃಪ್ತಿಯನು ಜರುಗಿಸಲು ಬಾಣಸವ
ಆ ಕ್ಷಣದಿ ಗೈಯಲೈ ಭಾಂಡವ
ನೇಕ ನೆರಹುತ ಭಕ್ತ ಮಂಡಳಿ
ಶಾಕ ರುಚಿಕರ ಪಾಯಸನ್ನವ ಬೇಳೆ ಸಾರುಗಳ || ೩ ||

ಸಿದ್ಧಿಸಲು ಬಲು ನಿಪುಣನಹ ನಾ
ಬುದ್ಧಿವಂತನು ಜವಳಕೋಟಿಮು
ಮುಪ್ಪು ಮಲ್ಕಣ್ಣೆಂಬುವನ ನೇಮಿಸಲು ಪಾಕವನು
ಸಿದ್ಧಗೈಯ್ಯತ ಪಾಯಸಕೆ ಸ
ಮೃದ್ಧಿ ಗುಡವನು ಪಾಕುತಿರಲಾ
ಸಿದ್ಧನಲ್ಲಾಪುರದ ಸಾಧು ಶಿವಪ್ಪನೆಂಬವನು

॥ ೪ ॥

ಬರಲು ಬಾಣಸಗೈವ ಮಲ್ಕನು
ಕರದಿ ಸಟ್ಟಿಗೆ ಪಿಡಿದು ನಿಂತಿರೆ
ಕರಕರನೆ ಪಲ್ಕಟಿದು ಎಲೆ ನೀ ಸಾಧುವಿಲ್ಲೇಕೆ
ಕರೆದರಾರಿನ್ನಿಗೆ ಬರಲಿಕೆ
ಮೊರೆಯಲಿಲ್ಲೇನೆಲ್ಲಿ ಅನ್ನವ
ಮರುಳ ನವ ಜವಕರಮೊಳಿಹ ಸಟ್ಟಿಗೆಯ ನೋಡಿದೆಯಾ

॥ ೫ ॥

ಎನಲು ಸಾಧುವು ನಕ್ಕು ಶರಣರ
ಮನೆಯ ಬಾಣಸ ಭಾಗಿಗಳು ನಾ
ವಣಕವಾಡಲಿಬೇಡ ನಮ್ಮನು ಕೆಣಕಿ ಮಲ್ಕಣ್ಣ
ತಿನಲು ಸಾಧುಗಳಲ್ಲದೇ ಮೇ
ಣ್ಣಿದು ದುಡಿಯುವರಲ್ಲವೈ ನಿಜ
ಹಣದಕಿಂತಲು ಕಡಿಮೆ ಜನ್ಮವು ಬಾಳ್ವೆಯೇತರದು

॥ ೬ ॥

ಹೊಲಸು ಕೇರಿಯೊಳ್ಳಡಿದ ವನಗಳ
ಪಲವಂ ಕಂಡ್ವದ್ವಯೆರಗಿದ
ವೊಲು ನಮ್ಮ ಶಿವಶರಣರರಮನೆ ಪ್ರಸ್ತವಂ ಕಂಡು
ಗಳಗಳನೆ ಬಂದಿಗ ನೆರವಿ
ಕೆಲಸವೇನಿ ದುಡಿಯಬಿಹ ದು
ಬರಲು ಹೇಡಿಗಳ್ಳೀವು ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂಳು ತಿನ್ನುವಿ

॥ ೭ ॥

ಸತ್ಸವೇನಿದೆ ನಿಮ್ಮೊಳ್ಳುಸುರಿಗೆ
ಮುತ್ತುದೊಂದೆ ಕಲಿತುಮಿಲ್ಲಿಗೆ
ಸತ್ಸರಂ ಬಂದಾಗ ನೀನಿಂತಿರುವ ಯಲೆ ಸಾಧು
ಸತ್ಯ ಮಹತಿಕನಾದರೀ ಕುದಿ
ಯುತ್ತಲಿಹ ಪಾಯಸದಿ ಗುಡಬೆರೆ
ಸುತ್ತ ಕೈಯ್ಯಿಂ ಕೂಡಿಸಲು ಘನಸತ್ಸ ಶಾಲಿಯು ನೀ

॥ ೮ ॥

ಎನುವ ನುಡಿಗೇಳುತಲಿ ಸಾಧುವು
ಮನದಿ ಕಳವಳಿನಾಗ ಮಲ್ತನೆ
ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದು ಸಾಧು ಜನಗಳ ಮಹಿಮೆ ಕೆಡುಬೇಡಾ
ಚಿನುಮಯರು ಮವರಂತ ಬಹಿರವ
ತನಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಬಿಜ್ಜಳೆಂದ್ರನು
ಮನಲ ಪರಿ ಸುಡುಪಾಯಸವ ರೇವಣನ ಕರತಳದಿ

|| ೯ ||

ಸಟ್ಟುಗೆಯದಿಂ ನೀಡೆ ಮಹಿಮಿಳಿ
ಬಿಟ್ಟ ಮುಖದೊಳಗದನು ಕರತಳ
ಮುಟ್ಟಿ ಕಂಭಕೆಯೊರೆಸೆ ಛೇನೆ ಛಿಟಿಲೆಂದು ಪೇರುರಿಯು
ಪುಟ್ಟಿ ನೃಪನರಮನೆಯು ಸರ್ವವು
ಸುಟ್ಟು ಪೋಯಿತೆ ಮರುಳೆ ಕೇಳಿ
ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳು ಶಿವ ಸಾಧುವೇಷದಿ ಚರಿಪ ನಿನಗರಿದು

|| ೧೦ ||

ಇಂಥ ಕೂಳಿನ ಸಾಧು ಜನಗಳ
ನಂತರಂ ಕಂಡಿಹೆನು ಬಿಡು ಬಿಡು
ಮೆಂತೆನಲು ಕಡುಗಾಯ್ದು ಕೋಪ ಜ್ವಾಲೆಪೊರಪಾಚಿ
ಪಂಥ ಬೇಡ್ಮಲಕಣ್ಣ ತಿಳಿ ನಿ
ಮೃಂಥ ಸಾಧುಗಳ್ಳಲವನೋಡಿಹ
ಮುಂತೆ ಪಾಯಸ ಪಾತ್ರೆಯೊಳು ಕರತಿರುಹು ನೋಡನು ವಾ

|| ೧೧ ||

ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪಗೆ ಮಾಡಿ ಯಲೋ ಮ
ಲ್ಕಣ್ಣ ಸಾಧುಗಳನ್ನು ಕಣಕುತ
ಬಣ್ಣಗೆಡದಿರು ಮರುಳೆ ಮಣ್ಣನು ಮೇಲಕೊಗೆಯುತ್ತಲಿ
ಕಣ್ಣು ಕಳಚಿಸಿ ನೋಡಲಾ ಮ
ಣ್ಣುಣ್ಣೊಳಗೆ ಬೀಳಲೈ ನೋವಂ
ನುಣ್ಣುವನ ಪರಿಯಂತೆ ನಿನ್ನಯ ಪಂಥವಳಿತ್ತಲ್ಲ

|| ೧೨ ||

ಅಹುದು ನಿಮ್ಮಂಥವರು ಜಗದಲಿ
ಬಹುಪಾಪಿ ಸಾಧುಗಳ ನಾ ಕಂ
ಡಿಹೆನು ಕೈಲಾಗದಲೆ ನುಡಿಯುವ ಕೂಳ ಬಕ್ಕರನಾ
ವಿಹಿತವಿದು ಸರಿಯಲ್ಲವಾದರೆ
ಕುಹಕವೆನಗೇಂಗೈಯ್ವ ನೀನೆನೆ
ಮಹಿಮ ಸಾಧು ಶಿವಪ್ಪ ಕಡುರೋಷವಲಿ ಕುಣದೆದ್ದು

|| ೧೩ ||

ಚೀರಿ ಚಟ್ಟನೆ ಹಾರಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ
ಯೂರಿ ಮೋಣಕಾಲೇರಿಸುತ ತೋ
ಳ್ಸಾರಿ ಪಾಯಸ ಮೀರಿ ಕುದಿಯುವ ಪಾತ್ರ ಬಳಿ ಬಂದು
ವೀರತನವಿವೆ ವೀರಶೈವದ
ದಾರಿನಿಂದಕ ಧೂತರ್ಲಿಗೆ ಛೇ
ಮಾಯಿಸಿಸುವ ಬಿಂದು ಸಹಜಂದೇರುತತಿ ರೌದ್ರ

|| ೧೪ ||

ಸುರಿದು ಕರವಂ ಬಾಂಡದಿ
ಗರಗರನೆ ತಿರುವುತಲಿ ಗುಡವಂ
ವೆರಸಿ ಬೇಳೆಯ ಕರವೆ ಸೆಟ್ಟುಗೆಯಾಗಿ ಮುಗುಚುತಲಿ
ಮುರುಗು ಬಂದತಿಯುಕ್ತ ಬೋನದಿ
ಕರವ ತಿವಿಯುತ ಕೆವುಚಿಯುಗುಳವ
ಭರದಿ ಕುದಿಯುವ ಸಾರಿನೊಳು ಕರತಿರುವುತಾರ್ಭಟಿಸಿ

|| ೧೫ ||

ವೀರ ಕೋಳಾಹಳದಿ ಸಾಧುವು
ಚೀರಿ ಭುಜ ತೊಡೆಗಳನು ಭಟ್ಟಿಸಿ
ಬಾರಿಬಾರಿಗೆ ಎಲವೊ ಮಲ್ಯಾ ಸತ್ಯಾನುಶಾಗು
ಮೀರಿ ಕುಣಿಯುತ್ತಿರಲು ಭಕ್ತರ
ಪಾರ ನೆರೆಯುತಗಾರುಗೊಳ್ಳುತ
ಧೀರ ಸಾಧುಶಿವಪ್ಪಡಿಯಲು ಮಾರಿಗಳವಡದು

|| ೧೬ ||

ಅನಿತರಲಿ ಶರಣಾಗ್ರಗಣ್ಯನು
ಮನದಿ ಕಡುನೊಂದೋಡಿ ಬರುತಲಿ
ಘನದಯಾನಿಧಿ ಸಾಧು ಪದ ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳ್ಳೊರಳಾಡಿ
ಸನುತಿಸುತ್ತ ಸನ್ಮಾನಿಸುತಲಿರೆ
ಕನಲಿ ಮೇಣ್ಮದಲಂತೆ ಶಾಪಿಸೆ
ಕನಕರದಿ ಕರದಲವೊ ಕೆಡಿಸಿದಿ ಬೇಡು ನಿಶಾಪ

|| ೧೭ ||

ಎಂದು ಶರಣರು ತಮ್ಮ ಪೆಗಲಲಿ
ತಂದೆ ಸಾಧು ಶಿವಪ್ಪನನು ಹೊ
ತ್ತಂದು ತಮ್ಮಯ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಕೋಣೆಯೊಳು ಕರವ
ಅಂದವಾಗಿಯೆ ತೊಳಿದು ನೋಡಲು
ಮುಂದಿನಂತಿರೆ ಮಲಗಿಸೆವರನು
ಬಂದ ಜಂಗಮ ಕುಣಿಸುತಿರಲಾಗಿತ್ತ ಸಾಧುವನು

|| ೧೮ ||

ಮಲಗಿದಲೆ ಯಲಲೆಂದು ಚೀರುತ
 ಎಲವೊ ಮಲ್ಕಾ ನೋಡು ಸಾಧುಗ
 ಳ್ವಲು ಪರಾಕ್ರಮವಿದನುಮೆಂತೆಂದೊದರಿ ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕೆ
 ಕಲಿ ಮಹಾ ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರನು
 ಬಲಿದ ಯಜ್ಞವಸ್ಥಾಳುಗೈಯ್ಯುತ
 ಗೆಲಿದು ದಕ್ಷನ ಶಿರವ ತುಂಡಿಸಿ ಸುರರ ಸದೆ ಬಡಿದು

|| ೧೯ ||

ಬಾರಿ ಬಾರಿಗೆ ಎಲವೊ ದಕ್ಷಾ
 ಮೀರಿ ಕೆಟ್ಟೆಯೊ ಮೂಢ ದಕ್ಷಾ
 ತೋರು ಶೌರ್ಯವನೆನುವ ವೀರನ ತೆರದಿ ಸಾಧುವನು
 ವೀರ ಕೋಳಾಹಳದಿ ಮೃಲ್ಕಾ
 ಸೇರು ನರಕವನೆಂದು ಕ್ಷಣ ಕ್ಷಣ
 ಚೀರೆಯವನು ಶರಣರಾಗಳೆ ಸಾಧು ಸನ್ನಿಧಿಗೆ

|| ೨೦ ||

ತಂದು ಶರಣಾಗತವಗೈಸ
 ಲ್ಕಂದು ಮಲ್ಕನ ಕಂಡು ಸಾಧುಂ
 ನಿಂದಕನೆ ನಿನ್ನೀಗ ಸುಡುತಂ ಬೂದಿಗೈಯ್ಯುವೆನು
 ಎಂದು ನುಡಿಯುತ್ತಿರಲು ಶರಣರು
 ನೊಂದು ಪರಚಿಂತೆಯಲಿ ಕಳಿಕಳಿ
 ಯಿಂದಲವರಡಿ ವಿಡಿದು ಬೇಡಲು ಶಾಂತಿಯಂ ವಹಿಸಿ

|| ೨೧ ||

ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ನಿನ್ನಯ
 ಕರುಣ ಗುಣದಿಂದವಗೆ ಕರುಣದಿ
 ಪೊರೆವುದಾದರು ಮರಣದವಸ್ತೆಯದಿ ಶರೀರದಲಿ
 ಗುರುಳಿ ಏಳುತ ಸುಟ್ಟ ಪರಿಯಲಿ
 ಭರದಿ ತೋರ್ಪುದು ತಪ್ಪಲರಿದೀ
 ಕುರುಹುಮಿವನೊಂಶಜರಿಗೀ ಪೀಡೆಯದು ಬಿಡದೆಂದು

|| ೨೨ ||

ನುಡಿಯಲಾ ಶಿವಲಿಂಗ ಶರಣನು
 ಬಿಡದೆ ಬಲು ಪರಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು
 ಬಿಡದುಮಿವನಿಗೆ ಬಿಟ್ಟ ಬಾಣವು ತಗಲದಿರದೆಂದು
 ನುಡಿವೆ ನಿನ್ನೊಂದಾದರಾಗಲಿ
 ಘಡನೆ ಮುಂದಿನ್ನಿವನ ವಂಶಕೆ
 ಕೆಡಕು ಬಾರದ ತೆರದಿಯಾ ಶಿವ ಕರುಣಗೈಯ್ಯುವನು

|| ೨೩ ||

ಹೀಗೆ ನುಡಿಯಲ್ಪಾಕ ಭಕ್ತರ
ಪೂಗವತಿ ಕೊಂಡಾಡುತಾ ಶಿವ
ಯೋಗಿ ಶರಣನು ಬೇಗನೇಳುತ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ
ಸಾಗಿಸಲ್ಪಾಮೋಘ ಪಾಕಂ
ರಾಗದಿಂ ಗೈದದನು ಸರ್ವರ
ಕೂಗಿ ಬರಿಸುತ ತೃಪ್ತಿಸಲು ಕೊಂಡಾಡೆ ಸರ್ವಜನ

॥ ೨೪ ॥

ಸಾಧು ಮಹಿಮೆಯ ಶೋಧಿಸಲು ಜಗ
ದಾದಿ ಭಾರವ ಪೊತ್ತ ಶೇಷಗೆ
ವೇದ್ಯವಾಗದು ಎಂದು ಶರಣರು ನೆರೆದ ಭಕುತರಿಗೆ
ಬೋಧಿಸುತ ತನ್ನಾಪ್ತರೆನಿಪಾ
ಸಾಧು ಶರಣರ ಸಂಗದಲಿ ಸತ
ತಾ ದಯಾನಿಧಿ ವರ್ತಿಸುತ ಸುಖವಿರ್ದನನವರತಂ

॥ ೨೫ ॥

ಇಂದಿಗಾದರುಮವರ ಗೃಹದಲಿ
ಕಂದ ಮೊದಲಾವರ್ಗ ಗುರುಳಿಯು
ಪೊಂದುತೇಳುವ ಕುರುಹುತೋರ್ಪುದು ಸಂತ ಜನ ಶಾಪ
ಎಂದಿಗಿದು ಮಸಿಯಾಗಲಾರದು
ನಿಂದಕರಿಗಿದು ಸತ್ಯಸತ್ಯವ
ದೆಂದು ತಿಳಿಯುತ ಜಾಣನೆನಸಿದಗುಂಟು ಪರಸುಖವಾ

॥ ೨೬ ॥

ತನ್ನ ಕಾಯಕವಗೈದು ನಿತ್ಯದಿ
ಸನ್ನತಾಮಳ ಲಿಂಗವರ್ಚಿಸು
ತುನ್ನತೋನ್ನತಮಾದ ಲಿಂಗಾಂಗೈಕ್ಕದವಿರಳದ
ಚೆನ್ನ ಪಟುಸ್ಥಲ ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗವು
ನನ್ನಿಯಿಂದೆನಗೆಂದು ಕರತಳ
ವೆನ್ನಿಸುತ ಗುರುಕಾಯ್ವನೋ ಎಂಬತಿ ಕುತೂಹಲದಿ

॥ ೨೭ ॥

ಬಯಸುತಿರ್ದನು ಪೂರ್ವದೊಳು ದೀ
ಕ್ಷೆಯವನಷ್ಟಾವರಣ ನೀತಿ
ಕ್ರಿಯವ ಪಂಚಾಚಾರಗಳ ಪೇಳುತಲಿ ಚರಭಕ್ತಿ
ನಯದಿ ಜರುಗಿಸೆ ಜೀವ ಶಿವನೊಳು
ಲಯವಗೈಪುದಕಾ ಪಟುಸ್ಥಲ
ಜಯ ಸುಮಾರ್ಗವ ಮುಂದೆ ಬೋಧಿಪೆನೆಂಬ ಸದ್ಗುರುವು

॥ ೨೮ ॥

ಆವಗಂ ಬಂದಂಗಮನ ಧನ
 ತ್ರೀವಿಧವ ತಾಕೊಂಡು ಪ್ರೇಮದಿ
 ಜೀವ ಶಿವರೇಕತ್ವವೆನಿಪಾ ನಿಶ್ಚಲಾನಂದ
 ತೀವಿ ಸಮರಸವಾಗ್ಗ ಪರಿಯನು
 ಕೇವಲಂ ಲಿಂಗಾಗದೈಕ್ಕತೆ
 ದೇವ ಸೃಜಸೆಂದನುತೆನಿಸಿ ದಿನ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿರಲು

|| ೨೯ ||

ಒಂದು ದಿನ ಶಿವಲಿಂಗ ಶರಣನು
 ಎಂದಿನಂತೆಯು ತನ್ನ ಕ್ರಿಯವಾ
 ನಂದದಿಂ ಜರುಗಿಸುತೆ ರಾತ್ರಿಯೊಳ್ಳೆನೆದು ಪವಡಿಸಲು
 ಬಂದನಾ ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ಚಾಂಗೈರಿ
 ಚಂದ ಗುರುಲಿಂಗಾಖ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗ
 ಕೆಂದರೆಲೆ ಶಿವಲಿಂಗ ನಿನ್ನಯ ಮನದಬಿಷ್ಟವನಂ

|| ೩೦ ||

ಕೊಡಲು ಕಾಮನ ಹಳ್ಳಿ ಸಿದ್ಧ
 ಯೊಡಿಯನಿಹ ಬೆಟ್ಟದಲಿ ಬರುತಾಂ
 ಮಡುಗಿಕೊಂಡಿಹ ಬೇಗದಲಿ ನೀ ನಡೆದು ಬಾಯನುತೆ
 ಬಿಡದೆ ನುಡಿಯುತಲೊಡನೆ ಎಚ್ಚರಿ
 ಸಡಗಿ ಪೋಗಲು ಎದ್ದು ಕುಳಿತಾ
 ಮೃಡ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗ ತನ್ನೊಳು ತಿಳಿದು ಬೆಳಗಿನಲಿ

|| ೩೧ ||

ಶುದ್ಧ ಭಾವದ ಶರಣ ಪೋಗಲು
 ಸಿದ್ಧನಾಗುತ ನಿಲಲಿಕಾಪುರ
 ದಿದ್ಧ ಭಕ್ತರು ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಬರಲುಮಿವರೆಡಿಗೆ
 ಹೊದ್ದಿ ನಮಿಸುತ ನೋಡಿ ಶಿವಶರ
 ಣಾದ್ಯರೆಲ್ಲಿಗೆ ಪಯಣ ಸ್ವಪ್ನದ
 ಸುದ್ದಿಯನುಮವರೊಡನೆಯುಸರುತ ಕುಳಿತನನಿತರಲಿ

|| ೩೨ ||

ಭ್ರಮರವದು ಕೀಟವನು ಪುಡುಕುತಾ
 ಶ್ರಮದಿ ತಾ ಸಂಚರಿಪುದಲ್ಲದೆ
 ತಮದೊಳಿರುತಿಹ ಕೀಡಿಯಾ ಕುಂಡಲಿಯನರಸುವದೇ
 ವಿಮಲ ಮನ ಮಾತ್ರದರೋಳು ಜನಿಸಲು
 ಭ್ರಮರ ಪೊತ್ತೊಯ್ಯುತಲಿ ತನ್ನಯ
 ಕ್ರಮವ ಗೈಯ್ಯುವ ನ್ಯಾಯದಂದವ ಸಿದ್ಧಿಸುತ ಮತ್ತೆ

|| ೩೩ ||

ಧೇನು ಕಾನನದಿರ್ವವತ್ಸಗೆ
 ಪಾನಿಸಲು ಸ್ತನವೋಡಿ ಹೊಂಕರಿ
 ಸಾನಿಯಮದಲಿ ತನ್ನ ಕರುವಿದ್ದಡೆಗೆ ಬಹದಂಬ
 ಸುನೀತಿಯಿರಲು ತಾಯಿ ತಾಣಕೆ
 ತಾನು ಪೋಗದೆಯೆಂಬೆ ಅಂಬೆ
 ದಾನನೆಹು ಮಾತ್ರದಕೆ ಸಹಜವು ಎಂದು ಗುರುಲಿಂಗ || ೩೪ ||

ಸ್ವಾಮಿ ತಾನೇ ಪ್ರೇಮದೊರಡುತ
 ಲಾ ಮಹಾಗಿರಿ ಸೀಮೆ ದಾಟುತ
 ಯಾಮ ವಂದರ್ಥದಲಿ ನೇಮದಿ ಶರಣರ ಮನೆಗೆ
 ಸೌಮ್ಯ ಭಾವದಿಯಾಗ ಮನ ಗೈ
 ದಾ ಮಹಿಮರಂ ಕಂಡು ತನ್ನಯ
 ಧಾಮಕಂ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಸಂತರು ಬರುತಲಿರಲಿವರಂ || ೩೫ ||

ಸಾಧುವೆಂದೇ ಮನದಿ ಭಾವಿಸಿ
 ಮೋದದಿಂ ಕುಳಿತಲ್ಲೆ ಕರೆಯು
 ಲ್ಯಾ ದಯಾಂಬುಧಿ ನಕ್ಕು ಯೇನೈ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗ
 ಸಾಧಕನು ನೀನಿರ್ದು ಪಟುಸ್ಥಲ
 ದ್ವಾದಿಯನು ಸಂಸ್ಕರಿಸ ಕಾರಣ
 ಪೋದ ರಾತ್ರಿಯ ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ನಾಂ ಬಂದು ನಿನ್ನಡೆಗೆ || ೩೬ ||

ಭರದಿ ಬಾಯಂದೊರಡುದದು ನೀ
 ಮರೆದು ಕೊಡ್ವುದು ಹಿರಿತನವೆ ನಿನ
 ಗರಿಕೆಯಾಯಿತೊ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದೆನಲು ಗಾಬರಿಸಿ
 ಉರುಳಿ ನೆಲಕಂ ಹೊರಳಿ ಪುನರಪಿ
 ಎರಗಿ ಚರಣಕೆ ಗುರುವರೇಣ್ಯನೆ
 ಕಿರಿಯ ನಾನತಿ ಮೂಢನಜ್ಞಾನಾಂಧ ಗುಣಹೀನ || ೩೭ ||

ಕಲಕಂಠರವ ಕವೈಯೊಳೆ ಅಂ
 ಬಿಲದಿ ನವನೀತುಂಟೆ ಶಾಲ್ಮಲಿ
 ವಲಯದೊಳು ಫಲತತಿಗಳುಂಟೇ ತಂಪು ಅಗ್ನಿಯಲಿ
 ಬಲಿದ ಕಜ್ಜಳದುಂಟೆ ಶುಭ್ರತೆ
 ಮಲ ಪಲಾಂಡದಿ ಪರಿರ ಸೌರುಭ
 ನೆಲಸದಂದದಿಯನ್ನೊ ಕೆಲ್ಲಿಹದಯ್ಯ ಸದ್ಗುಣವ || ೩೮ ||

ನೀರಿನೊಳು ನೆನೆ ಇಟ್ಟು ಶಿಲೆಗಂ
ತೋರದದು ಮೃದುತರವುಕಂಬಲ
ಮೀರಿ ತೊಳೆದರೆ ಬೆಳಪುಪ್ಪವೆತ್ತದು ನಿಂಬ ಮಧುವೆರಸೆ
ಸಾರಸವಿ ಪೋಲ್ವುದೆ ಶಿವನವ
ತಾರ ನಿಮ್ಮಯ ಜ್ಞಾನ ಮಹಿಮೆಯ
ಸೇರಿ ಬಾಳುವದಿವನವಶವೇನಲ್ಲ ಪೊರೆ ದೇವಾ

|| ೩೯ ||

ಎಂದು ಶಿವಲಿಂಗ್ವಿನಯದೋಕ್ತಿಯ
ಚಂದ ಸುಮಪದ ದ್ವಂದಕರ್ಪಿಸೆ
ಚಂದ್ರಧಾರಿಯರೂಪ ಚಾಂಗೈರಿ ದೇವ ಗುರುಲಿಂಗ
ಕಂದ ಶಿವಲಿಂಗಾಖ್ಯನನು ತ್ವರ
ದಿಂದಲೇಳಿಸಿ ಕರದು ತವ ಬಳಿ
ಹೊಂದಿ ಮೂರ್ತಿಸಿಕೊಳುತ ಪೂರ್ವದ ಸುಕೃತ ಫಲವೆಂದು

|| ೪೦ ||

ಗುರುವೆ ಶರಣಾಗತರ ಕಲ್ಪನೆ
ತರುವೆ ನಿತ್ಯಾನಂದ ಸುಖಸಾ
ಗರವೆ ಸದ್ಗುಣ ಶಾಂತಿ ಕಲೆ ಸುಜ್ಞಾನದಾಗರವೆ
ಪರಮ ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನ ವಿರತಿಯ
ಕರುಣಿಸುತ ಲಿಂಗಾಂಗದರಿವನು
ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸಿ ಕಿರಿ ಜೀವ ಭಾವವನ್ನೆಕ್ಕಗೊಳಿಸೆಂದ

|| ೪೧ ||

ಕಡುಲೋಭಿದೊರೆತ್ತಣವನೆಂದುಂ
ಕಡಿಸದಲೆ ಕಾಯ್ವಂತೆ ಶ್ರೀಗುರು
ಸಡಗರದ ವಚನೋಪದೇಶವನಾಂತುಮಿಹ ಪರಕೆ
ಎಡೆಯಾಡ್ವ ಜೀವನಕೆ ಮುಕ್ತಿಯ
ಕೊಡಿಸುವವನತಿ ಧನ್ಯ ಶಿಷ್ಯನು
ಪೊಡವಿಯೊಳು ಸಮಗಾಣನವನ ಸುಪುಣ್ಯ ಸಂಚಯಕೆ

|| ೪೨ ||

ಪತಿಪರಾಯಣಳಾದ ಸತಿಗಂ
ಪತಿಯು ತನ್ನಿಂಗಿತವನೀವಂ
ತತಿಶಯಂ ವಿರತಿಯನು ತಳೆದಾ ಪ್ರೌಢ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ
ಅತುಲ ವೈಭವಮಾದ ಶಿವಜ್ಞಾ
ನತಿ ಹಿತದಿ ದಯಪಾಲಿಸುವ ಸ
ಮೃತಿಯ ಬಲಿಯುತ ಪರಮ ಕರುಣೆಯು ಬೀರಲನುವಾದ

|| ೪೩ ||

ವೀರ ಪಟುಸ್ಥಲ ಮಾರ್ಗ ಜ್ಞಾನಾ
 ಚಾರ್ಯರಾ ಪ್ರಭು ಬಸವ ಘನ ಸುವಿ
 ಚಾರವರ ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶಕ್ಕೆ ಮಹಾದೇವಿ
 ಸಾರ ಸುವಿನು ಭವಿಸಿ ತಮ್ಮೊಳ
 ಪಾರ ವಾಕ್‌ಜ್ಞಾನುಕ್ತಿ ನುಡಿದ ಸು
 ವೀರ ವಚನಗಳಲಿ ಕರ್ಮಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿಗಳೋಳ್

॥ ೪೪ ॥

ಬಿಟ್ಟು ಕರ್ಮಜ್ಞಾನದಿಂದಲು
 ಪುಟ್ಟಿದುತ್ತರ ಭಕ್ತಿ ಕಾಂಡವೇ
 ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಿದ ಮಹಾಭಕ್ತಿ ಕಾಂಡವದೇ
 ಪಟುಸ್ಥಲದ ಸುಜ್ಞಾನ ಮಾರ್ಗ
 ತೃಪ್ತ ಮಾರ್ಗವೆ ಲಿಂಗಲೀಲಾ
 ಇಷ್ಟವೆಗವು ಮುಂದೆ ಪಟುಸ್ಥಲ ಮಾರ್ಗ ತಾನಾಗೆ

॥ ೪೫ ॥

ಮೋಕ್ಷ ಮಂದಿರಕಾಂಕ್ಷೆಯು ತನಗೆ
 ಸಾಕ್ಷಿ ಪಟುಸ್ಥಲ ಜ್ಞಾನ ಮಾರ್ಗವ
 ಪೇಕ್ಷೆ ವಿಷಯಗಳನು ತುಳಿವದೆ ಮೆಟ್ಟುಮಾಗಿಹುದು
 ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಬೊಮ್ಮವೆ ಲಿಂಗವದು ವರ
 ಮೋಕ್ಷ ಬಯಕೆಯೆ ಅಂಗವಿದು ಸಾ
 ಪೇಕ್ಷೆ ಸಮರಸಗೈಯ್ಯ ಲಿಂಗಾಂಗೈಕ್ಯವೆನಿಸುವದು

॥ ೪೬ ॥

ಅಂಗ ಮನ ಕರಣಾದಿಗಳೆ ಘನ
 ಲಿಂಗ ರೂಪವೆಯಾಗಿ ಮೇಣ್ಣಹಿ
 ರಂಗದೊಳು ಸಲೆ ಶುದ್ಧ ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತವಾಚರಿಸಿ
 ತುಂಗ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಬೆಳಗುತ
 ಪೊಂಗಿ ಪರಮಾನಂದ ಸುವಿ ದುಃ
 ಖಿಂಗಳಾಚೆಯೊಳಿರ್ಪನೇ ಲಿಂಗೈಕ್ಯವೆನಿಸುವನು

॥ ೪೭ ॥

ತತ್ಪದಾರ್ಥವು ಲಿಂಗವದು ಮೇಣ್
 ತ್ವಂ ಪದಾರ್ಥವು ಅಂಗವದು ತಿಳಿ
 ಯಪ್ಪ ಲಿಂಗಾಂಗೈಕ್ಯ ಮಸಿ ಪದದರ್ಥವಾಗಿಹುದು
 ಸುಪ್ರಮಥ ಸಲೆ ಅಂಗಲಿಂಗಗ
 ಳಪ್ರಮಿತಿಗಳನೊಂದೆಯಂದರಿ
 ಸ್ವಪ್ರಕಾಶಕ ಜೀವಿ ಶಿವನೋಳ್ಕೈಕ್ಯವಿದೆ ನೋಡು

॥ ೪೮ ॥

ಅಂಗವೆಂದರು ಲಿಂಗವೆಂದರು
 ಪಿಂಗದೊಂದೇ ಸ್ಥಲವು ದ್ವಯ ರೂ
 ಪಂಗಳಂ ಧರಿಸಿಹುದು ಶಕ್ತಿ ಸ್ಪುರಣದಿಂದದುವೆ
 ಪೊಂಗಿ ಶಕ್ತಿಸಮೇತದಿಂ ಮಹಾ
 ಲಿಂಗವಂಗಂಭಕ್ತಿಯುಕ್ತಿಯ
 ದಂಗವಿಸೆ ಸೂರ್ಯೋಗವುದು ಪರಮಾ ವಿರಳ ಪದವು || ೪೯ ||

ಯೋಗವೆಂಬುದು ಸುಮ್ಮನಾಗದು
 ಯೋಗದ ಮರ್ಮವದು ಬೇರೆಯು
 ರಾಗ ತನುಗುಣವಳಿಯೆ ಯೋಗದ ಅಂಗ ತ್ಯಾಗಾಂಗ
 ಭೋಗ ಸಕಲ ಸುಖಿಗಳಂ ಘನ
 ವಾಗಿರುವ ಸೂಲಿಂಗದೊಡನೆಯು
 ಭೋಗಿಪುದೆ ಭೋಗಾಂಗ ನಿಜದಲಿ ಬೆರಿಯೆ ಯೋಗಾಂಗ || ೫೦ ||

ಇಂತು ತ್ರಿವಿಧದಲ್ಲಿ ಬೆರೆಯುವ
 ಪಂಥವೇ ಯೋಗಾಂಗ ನೀ ನಿ
 ಶ್ಚಿಂತ ಲಿಂಗದ ಬೆಳಗಿನೊಳುಮವಿರಳವ ಸಾದಿಪುದು
 ಸಂತಕಾಲವು ಘನದ ಸುಖವಂ
 ನೆಂತು ಪೇಳಲಿ ಶರಣನುಳಿದ ಕು
 ಭ್ರಾಂತ ಕೊಂತವನಂತ ವಿಹಯೋಗಂಗಳು ವಿಯೋಗ || ೫೧ ||

ಅರಿಯೆ ಭಕ್ತ ಮಹೇಶ ಮೇಣಾ
 ವರಪ್ರಸಾದಿಯು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯು
 ಶರಣನೈಕ್ಯೆಂಬಾರಂಗೆಮಿವು ಸಿದ್ಧಮಾಗಿಹವು
 ನಿರುತ ವರ ಆಚಾರ ಗುರು ಶಿವ
 ಚರಪ್ರಸಾದ ಮಹಾನಾಮಂ
 ಬುರುತರೋನ್ನತ ಲಿಂಗಂಗಳಾರಾಗಿ ಮೆರೆಯುವವು || ೫೨ ||

ಭಕ್ತ ಮಾಹೇಶರಡು ಗುರುಸ್ಥಲ
 ಮತ್ಪ್ರಸಾದಿಯು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯು
 ಸೌತ್ಯಲಿಂಗಸ್ಥಲಮಿವೆರಡುಂ ತಿಳಿಯೆ ಶರಣೈಕ್ಯ
 ಮೂರ್ತಿ ಎರಡುಂ ಜಂಗಮಸ್ಥಲ
 ವಿಸ್ತರಿಪೆವಕಂಗಳನುಂ
 ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿ ಕೇಳು ನೀ ಶಿವಲಿಂಗ ಸೂಸಂಗ || ೫೩ ||

ಭೂಮಿ ಭಕ್ತಂಗಂಗವಾಗಿಯು
 ಆ ಮಹೇಶ್ವರಗಪ್ಪು ಅಂಗವು
 ನೇಮ ಲಗ್ನಿ ಪ್ರಸಾದಿಗಂಗವು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯಗೆ
 ಆ ಮರುತವೆ ಅಂಗ ಶರಣಗೆ
 ವ್ಯೋಮ ವಂಗವು ಐಕ್ಯನಿಗೆ ನಿಃ
 ಸೀಮವಾತ್ಮವೆ ಅಂಗವೀ ಅಂಗಗಳಿಗೆ ಭಕ್ತಿ

|| ೫೪ ||

ಶ್ರದ್ಧೆ ಭಕ್ತಿಯೆ ಭಕ್ತನಾಗತಿ
 ಶುದ್ಧನೈಷ್ಠೆ ಮಹೇಶ್ವರಂ ಪ್ರ
 ಸಿದ್ಧಮಾದವ ದಾನ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಸಾದಿ ತಾನಾಗಿ
 ಸಿದ್ಧ ಸ್ವ ಅನುಭಾವ ಭಕ್ತಿಯೆ
 ವೇದ್ಯ ಪ್ರಾಣ ಸುಲಿಂಗಿಯಾನಂ
 ದಾಖ್ತಿ ಭಕ್ತಿಯೆ ಶರಣನಾಗಿಯು ಮರಿಯು ನಿಜದಲ್ಲಿ

|| ೫೫ ||

ಸಮರ ಸತ್ವದ ಭಾವನೈದಿದ
 ಕ್ರಮವ ನಿರ್ಭಾವ ಸುಪದದೊಳಂ
 ರಮಿಪ ಭೇದವೆ ತಿಳಿಯೆ ಲಿಂಗಾಂಗೈಕ್ಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ
 ವಿಮಲವಿದೆ ವೇದಾಂತ ಮೂಲವು
 ಅಮಿತ ಜೀವೇಶೈಕ್ಯವಿದೆ ಶುಭ
 ದಮಲ ಪಟುಸ್ಥಲ ಜ್ಞಾನನಿಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಶಿವಶರಣ

|| ೫೬ ||

ತಾನು ಶಿವನೆಂತೆಂಬ ನಿಜದಾ
 ಜ್ಞಾನಮಂ ಮರದಿಷ್ಟಿ ಜೀವನ
 ಜ್ಞಾನಮಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ಸಮ್ಯಜ್ಞಾನಮಂ ಕೊಟ್ಟು
 ತಾನೆ ಮೋಕ್ಷಾಪೇಕ್ಷೆಯಂ ಸಂ
 ಧ್ಯಾನಿಸಿದ ಆತ್ಮಗೆ ಶ್ರೀಗುರು
 ತಾನೆಯಾಗುತ ಬಂದು ಘನ ಪರಂಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗವನು

|| ೫೭ ||

ಕರಕೆ ಕೊಡುತಾ ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗದ
 ಲಿರುವ ಕಳೆಯೆಲ್ಲವನು ನೀನೆಂ
 ದರುಹಿ ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗದ ಸುಚೈತನ್ಯ ಜ್ಞಾನವದು
 ಪರಮ ಜಂಗಮವೆಂದು ಪಡ್ವಿಧ
 ಚರ ಮುಖದಿ ಪಡುಲಿಂಗ ಪಡ್ವಿಧ
 ದಿರುವ ಲಿಂಗದ ಮುಖದಿ ಪಡ್ವಿಧವಂಗವಾಗಿಹವು

|| ೫೮ ||

ಅಂಗ ಪಡುವಿಧಮಾಗೆ ಪಡ್ವಿಧ
 ಲಿಂಗ ಮುಖಿಕೆಯು ಪಡ್ವಿಧಂ ಸಲೆ
 ತುಂಗ ಭಕ್ತಿಯದಿಂದಲರ್ಪಿತ ಮಾಡುವದೆ ಭಕ್ತಿ
 ಪುಂಗ ಪಟುಸ್ಥಲ ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿಯ
 ನಂಗೈಸೆ ದ್ವಯರಹಿತ ಕೂಟಂ
 ಅಂಗ ಲಿಂಗದ ಕೂಟ ಮುಕ್ತಿಯ ಬೇಟ ಶಿವನಾಟ || ೫೯ ||

ಮುಕ್ತಿ ರೂಪವೆ ಮಹಾಲಿಂಗದ
 ವ್ಯಕ್ತಿಯಾ ಘನ ಲಿಂಗದಲಿ ಅ
 ವ್ಯಕ್ತವೆನುವಾಖಂಡ ಪರಿಪೂರ್ಣತ್ವ ಚೈತನ್ಯ
 ಚಿತ್ಸ್ವರೂಪಾದಾ ಚಿದಾಂಶಿಕ
 ಸತ್ಯನಪ್ಪಾ ಚಿತ್ ಸ್ವರೂಪನು
 ತತ್ಪದಾರ್ಥನು ನೀನೆಯೆಂದುಪದೇಶಿಸಿದ ಗುರುವಾ || ೬೦ ||

ಅಂತು ಪಡ್ವಿಧಲಿಂಗ ಮುಖಿದಲಿ
 ಇಂತು ಪಡ್ವಿಧ ಅಂಗವಾದುದು
 ಸಂತತರಿದಾ ಪಡ್ವಿಧಂಗವ ಲಿಂಗ ಪಡ್ವಿಧದ
 ಶಾಂತ ಮುಖಿದಲ್ಲಡಗಿಸಲುಮಿದೆ
 ಪಂಥ ಪಟುಸ್ಥಲ ಜ್ಞಾನವಾತ್ಮಗೆ
 ಮುಂತಿನಾ ಸಲೆ ಪರಶಿವತ್ವವು ಸಾಧ್ಯಮೊಪ್ಪುಗುಮು || ೬೧ ||

ತಿಳಿಯೆ ಲಿಂಗವು ಸ್ವಯಂ ಲೀಲೆಯೊ
 ಕ್ಷಲಿಸಿ ಲಿಂಗಾಂಗರಡು ತಾನಾ
 ಗಲಿಸಿ ಸೇವ್ಯ ಸುಶೇವಕಾಗಿಯು ಪೂಜ್ಯ ಪೂಜಕನು
 ನಲಿದು ತಾ ಮುನ್ನಾದ ಭೇದದ
 ಬಲದಿಯಂಗವು ಲಿಂಗವಾರೊ
 ದೇಳಸೆ ಗುರುಚರ ಭಕ್ತಿ ಪದಾರ್ಥ ಪ್ರಸಾದದರ್ಪಿತವು || ೬೨ ||

ಎಂದು ಈ ತೆರ ಭೇದವಾದುದು
 ಒಂದೆ ವಸ್ತುವೆಂದೆಂದು ಗುರು ಮುಖ
 ದಿಂದ ತಿಳಿದರಡಳಿದು ಪೂಜ್ಯವ ಕೊಂಬ ಲಿಂಗವುದು
 ಪೊಂದಿ ಪೂಜೆಯಗೈವ ಭಕ್ತನು
 ಒಂದೆ ವಸ್ತೆಂದಾಚರಿಸುವಾ
 ಚಂದ ಪಟುಸ್ಥಲ ಮಾರ್ಗವಿದೆ ಶಿವಶರಣ ಜನಮಾರ್ಗ || ೬೩ ||

ಇದುವೆ ಪರಶರ ಲಿಂಗದೋಜ್ವಲ
 ನಿಧಿಯ ಗುರ್ತುಪ ಸುಜ್ಞಾನಾಂಜನ
 ಸುಧೆಯ ಭವ ಭೇಷಜವು ಶರಣ ಪ್ರಮಥರನು ಮತವು
 ವಿದಿತ ಪಟುಸ್ಥಲ ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗವು
 ಮಿದುವೆ ಪರಶರದುನ್ಮನಿಯಲ
 ಭೃದಯ ಸಾಧನ ಸಾರ್ವಜನಿಕಮಾಗಮದ ಮೂಲವಿದು

|| ೬೪ ||

ಎಂದು ನಿರ್ಗುಣ ಸಗುಣ ಭೋವವ
 ನಂದು ಸೂಚಿಸುತಂಗ ಲಿಂಗದ
 ದ್ವಂದ ಭಾವವನ್ನೈಕ್ಯಗೊಳಿಸಾನಂದವೆಳಗಿಸುತಾ
 ಕಂದ ಶಿವಲಿಂಗಾಖ್ಯ ಶರಣನ
 ಸಂದ ಭಕ್ತಿಯ ವೃಂದದಾಶ್ರಮ
 ಹೊಂದಿ ಚಾಂಗೈರಿ ಸ್ವಾಮಿ ಗುರುಲಿಂಗಾರ್ಯನಿರುತಿರಲು

|| ೬೫ ||

ಸತತ ಸುಪಥವ ಪಿಡಿದು ಚಾಂಗೈರಿ
 ಯತಿಯ ಪದತತಿಗಳನು ಭಜಿಸುತ
 ಲತುಲ ಜ್ಞಾನದಲತಿ ಹಿತೋಕ್ತಿಯ ವಚನ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಂ
 ಮತಿಯುತಂ ತಿಳಿದತಿಥಿ ಚರರನು
 ಮತಿಯ ಭಕ್ತಿಯ ನೀವುತಂ ಘನ
 ವೃತ್ತಿಯು ತನ್ನಯ ಕಾಯಕಂ ನಡೆಸಿದನಪ್ರತಿಮ

|| ೬೬ ||

ಹೀಗೆ ಕೆಲದಿನವಿರಲು ಚಾಂಗೈರಿ
 ಯೋಗಿ ಮತ್ತಾ ಪುರದ ಚೌಕಿಯ
 ಶ್ರೀಗಳಿರುವ ಮಠದಲ್ಲಿ ಪೌರಾಣವನು ಸಾಗಿಸುತೆ
 ಪೂಗ ಜಂಗಮ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನತಿ
 ರಾಗದಿಂ ಜರುಗಿಸಲು ಹಣವಿ
 ಲ್ಲಾಗಿ ಧೂಕರ ಮನೆಗೆ ಪೋಗುತ ಸಾಲದಂ ತಂದು

|| ೬೭ ||

ನಡೆಸಿದಾ ಪೌರಾಣವನು ತೀ
 ಗಡೆಯ ಮಾಡಲ್ಪವರು ಬಹು ಪರಿ
 ಕವಿಯ ಪ್ರಸ್ತವನಾಗ ಗೈಯ್ಯುತ ನೆರೆದ ಚರತತಿಗ
 ಕೊಡುತ ಬೇಡಿದ ವಸ್ತು ವಾಹನ
 ಪಡಿ ಪದಾರ್ಥವ ಚಿನ್ನ ರನ್ನದ
 ಮಡಿಯು ಲಿಂಗದ ಕರಡಿಗೈಯು ಶಿವಪೂಜೆ ಸಾಮಗ್ರಿ

|| ೬೮ ||

ಇನಿತಿವೆಲ್ಲವನಿತ್ತು ಋಣದ್ವಣ
 ಪನಿತದೆಲ್ಲವನಾಗ ವೆಚ್ಚಿಸಿ
 ತನಗೆಯೊಂದರ ಬಿಲ್ಲಿ ಸಹಿತವನುಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದಲೆ
 ಮನಕೆ ಶಾಂತಿಯನಾಂತು ಮರುದಿನ
 ತನಯ ಶಿವಲಿಂಗನನು ಕರೆಯುತ
 ಬಿನದಿಸುತ ನಾವಿನ್ನು ಪೋಗುವೆವೆಂದು ವಾಗ್ದಾನ

|| ೬೯ ||

ಮಾಡಿ ಹರುಷಂಗೂಡಿ ಕರುಣದಿ
 ನೋಡಿ ಮುದವಂ ಮೂಡಿ ಕರವಂ
 ನೀಡಿ ಸುಖಿಸೆಂದಾಡಿ ಪರಸುತ ಪಾಡಿ ಭಯ ಬೇಡೀ
 ನಾಡೊಳು ಘನ ಕೀರ್ತಿ ನಿನ್ನದು
 ಮೀಡೇರಲೆನುತಾನು ಕಾರ್ಯವ
 ಮಾಡಿದುದು ತಿಳಿಯುವದು ಮುಂದಿನ್ನದನು ಪರಿಹರಿಸು

|| ೭೦ ||

ಎನಲು ಶರಣನು ಘನ ಮಹಾತ್ಮರೆ
 ತನುಜನಿಗಭಯವನುಮಿತ್ತರೆ
 ಘನತರಲ್ಲವು ಮಾತ್ರ ನಿಮ್ಮಯ ಕರುಣವೊಂದಿರಲಿ
 ತನಯ ನೀನದ ಮರೆಯಬೇಡೈ
 ಜನುಮ ಸಾರ್ಥಕವೇನು ಗುರುವಿನ
 ಘನತರೋಕ್ತಿಯ ಮೀರಿ ನಡೆ ಹರಿ ಹರರಿಗಳವಲ್ಲ

|| ೭೧ ||

ಎಂದು ಗುರುಪದ ನಮಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಡು
 ತಂದು ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಯ ಶರಣನು
 ಹೊಂದಿ ತನ್ನಾಶ್ರಮವ ನಿತ್ಯನುಜ್ಞಾನ ಮಾರ್ಗದಲಿ
 ಚೆಂದದಿಂ ಗುರುವಾಕ್ಯದನುಭವ
 ತಂದು ಮನಕಾನಂದ ನಿಜಸುಖ
 ದಿಂದಲಿರೆ ಗುರುಪೋದ ವಾರ್ತೆಯ ಕೇಳಿ ಸಾಲಿಗರು

|| ೭೨ ||

ಸುಲಭ ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪ ನಿನ್ನಯ
 ನೆಲೆಯೊಳಿರುತಿರ್ಪಾ ಚಾಂಗೈರಿ
 ಪೊಳಲ ಗುರುಲಿಂಗಾರ್ಯರಾ ಪೌರಾಣ ನೈಮಿತ್ಯ
 ವಲಿಸಿ ನಮ್ಮನು ಋಣವ ತರುತವ
 ನಿಲದೆ ಪೋದರು ನಮ್ಮ ಗತಿಯೊಂ
 ಹಲವು ಮಾತಿನ್ನೇಕೆ ನೀನವರ್ತಿಪ್ಪ ಕೊಡು ಎನಲು

|| ೭೩ ||

ಕೇಳಿ ಶರಣನು ಮೂಲ ಮಾತಿದು
 ಪಾಲಿಗರೆ ಸುಳ್ಳಲ್ಲ ಸತ್ಯವು
 ಲೋಲ ಮನ ಗುರು ಲಿಂಗ ಪತಿ ಋಣ ಶರಣ ಸತಿ ತಾನು
 ಲಳಿಗೊಳ್ಳದೆ ಕೊಡಲುಬೇಕದು
 ತಾಳಿ ಮೂದಿನವೆನುತ ಮುಂದಾ
 ಸಾಲವನು ತೀರಿಸುತ ಸುಖದಿಂದಿದ್ದ ಗುರುದಾಮದಿ || ೭೪ ||

ಕೊಂಡ ಧನಿಕರು ನುತಿಸಿದರುಮರ
 ಳ್ಗುಂಡಿಗೆಯ ಪುರ ಶರಣ ಬಸವನು
 ಗೊಂಡು ಸಾಲವ ಧನಿಕರಿಗೆ ಹರನಿಂದ ಕೊಡಿಸಿದನು
 ಮಂಡಲಮೊಳಿದ ಕೇಳಿ ಬಲ್ಲೆವು
 ಕಂಡವೀನೀ ಶರಣ ತವಗುರು
 ಗೊಂಡ ಸಾಲವ ತಾನೆ ಕೊಟ್ಟುದು ಪೊಸತು ಪೊಸತಿದುವೆ || ೭೫ ||

ಎಂದು ನುತಿಸುತ ಧನಿಕರತಿ ಮುದ
 ದಿಂದ ನಮಿಸುತ ಶರಣರಾಜ್ಞೆಯ
 ನಂದು ಶಿರದಲಿ ಧರಿಸಿ ತಮ್ಮಯ ಮಂದಿರಕೆ ಸಾಗೆ
 ನಂದಿವಾಹನ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗ
 ಗೆಂದಿನಂದದಿ ತನ್ನ ಕ್ರಿಯವಾ
 ನಂದದಿಂ ನಮಿಸುತಲಿ ಮರೆದನು ಶೀಲ ಚರಲೋಲ || ೭೬ ||

ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರನವರ
 ಚರಿತೆಯನು ಶ್ರೀ ಗುರುವಿನೋನ್ನತ
 ಚರಣ ಸರಸಿಜ ಮಧುಕರನು ಮಡಿವಾಳ ಗಾಂಧಿಕನು
 ವರದ ನೀ ಸುಧೆ ಸುಮ್ಮ ಕಾವ್ಯಂ
 ಹರನ ಭಕ್ತರು ಕೇಳಿ ಸತ್ಪಥ
 ದೊರೆಕೊಳಗುಮಿಷ್ಟಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿಯುಮೇಕದಶ ಸಂಧಿ || ೭೭ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೧ಕ್ಕಂ ಪದನು ೯೩೭ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ ಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಸಂಧಿ ೧೨

ಸತ್ಯ ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲಿ ಶಿವಲಿಂ
ಗೋತ್ತುಮಂ ತಾನಿರಲು ಕೀರ್ತಿಯು
ಪೃಥ್ವಿಯಲಿ ಪಬ್ಬಲಿಕೆ ಭಕ್ತರ ಮೊತ್ತವೆಡೆಯಾಡೆ || ಪಲ್ಲ ||

ಮುಕ್ತರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯನು ಕರ್ಮ
ಸಕ್ತರಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯನು ಗುರುವರ
ಭಕ್ತರಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯನು ಯೋಗ ಧ್ಯಾನಮುಕ್ತರಿಗೆ
ಮುಕ್ತಿಯನು ಯಮಿ ಜನಕೆ ಸೂವಿ
ರಕ್ತಿಯನು ಕೊಡಬಲ್ಲ ಯುಕ್ತಿಯ
ಭಕ್ತನಲ್ಲಾ ಸಕ್ತ ಶಿವಪುರದೇವ ಶಿವಲಿಂಗ || ೧ ||

ಇಂತು ಶರಣನು ಜ್ಞಾನ ಪಟುಸ್ಥಲ
ವಂತರಂಗದ ಶುದ್ಧ ಭಾವದ
ಲಾಂತುಲಂಗಾಂಗ ವಿರಳದ ಸಮರಸ ಸುಶಾಂತಿಯಲಿ
ಚಿಂತೆ ಜೀವನ ಮರದು ಸದ್ಗುಣ
ಸಂತ ಶರಣರೊಳಾಡುತಿರಲು ದಿ
ಗಂತ ಕೀರ್ತಿಯು ಪರಿದು ಹಲಕೆಲ ದೇಶ ಭಕ್ತರುಗಳ || ೨ ||

ಬರುತಲಿರಲೊಂದಿನದಿ ಚಿಮ್ಮಡ
ಪುರದ ಅಲ್ಲಪ್ಪೆಂಬುವಂ ಶ್ರೀ
ಗುರು ಕಾಡಸಿದ್ಧಾರ್ಯರಿಗೆ ಶಿಷ್ಯನಾಗಿರಲು
ಮರಣೊದಗೆ ಮುಂದುವರಿಗಾಗ
ಗುರು ಭಕ್ತನಲ್ಲಪ್ಪ ದುಃಖದಿ
ಪೊರೆಯುವರುವಿನ್ನಾರು ತನಗೊಡವೆಯ ಸೇರಿ || ೩ ||

ಇಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸತೆಯ ಸಂಸಾರ
 ಬಿಚ್ಚಿ ಪಾಶವ ಸ್ವಚ್ಛ ಗುರು ನಾ
 ಮುಚ್ಚರಿಸುತುದ್ದರಿಸುವರುಮಾರೆಂದು ಬಲು ಮರುಗಿ
 ಹುಚ್ಚನಂದದಿ ಪೆಚ್ಚ ದುಃಖದ
 ಕಿಚ್ಚಿನಿಂ ಬೇಯುತ್ತ ನಿಶಿದಿನ
 ಎಚ್ಚರಿಲ್ಲದೆ ಚರಿಪನವನಚ್ಚೊತ್ತಿ ಗುರುಮಹಿಮೆ

॥ ೪ ॥

ಇಂತು ಚಿಂತಿಸುತಿರಲವನ ಸ್ವ
 ಪ್ಪಾಂತರಾಳದಿ ಕಾಡಸಿದ್ಧನು
 ಸಂತ ರೂಪದಿ ಬಂದು ಎಲವೋ ಏಕೆ ಮರುಗುವಿಯೋ
 ಪ್ರಾಂತ ಮೊಗಲಾಯಲಿ ಬಲ್ಲಿದ
 ಶಾಂತ ಶಿವಶರಣರುವನಲ್ಲಿಗೆ
 ನೀಂ ತವಕದಲಿ ಪೋಗೆ ನಿನ್ನಯ ಬಯಕೆ ಸಿದ್ಧಿಪುದು

॥ ೫ ॥

ಎಂದುದಂ ಕೇಳಿಚ್ಛರಿಸಿ ಕುಳಿ
 ತಂದನಾವೂರೆಂದು ಗುರಿಸ
 ಲೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿ ಹಾಗೆ ಹೊಲದೊಳಗಿಂದ ಪೊರಡುತ್ತೆ
 ನಂದಿರದೆ ಸಂಚಾರಗೈಯ್ಯುತ
 ಲೊಂದೆರಡು ಮಾಸದಲಿ ಭೀಮೆಯ
 ಹೊಂದಿ ಬಳಿಗೂಡಿದ್ ಗಡ್ಡಿಯ ಲಿಂಗ ಮಣ್ಣುರಕೆ

॥ ೬ ॥

ಬರುತ ನದಿಯಲಿ ಸ್ನಾನ ಗೈಯ್ಯು
 ತ್ತಿರುತ ಕಂಡನುವೋರ್ವ ಹಿರಿಯನ
 ಕರೆದು ಕೇಳಿದನು ಮೊಗಲಾಯನಿತು ದೂರಿಹುದು
 ಹಿರಿಯ ನಮ್ಮೂರಿದೆ: ಇಂಗ್ರಜಿ
 ಇರುವುದಾಚಿಯೂರೆ ಮೊಗಲಾಯಿ
 ಹಿರಿಯ ಮಣ್ಣೂರದುವೆ ನಮ್ಮದು ಚಿಕ್ಕಮಣ್ಣೂರು

॥ ೭ ॥

ಎಂದುದಂ ಕೇಳುತಲಿ ಅತಿತ್ವರ
 ದಿಂದ ದಾಟುತ ನದಿಯನಲ್ಲಿಂ
 ಮುಂದೆ ಪೊರಟಾನಂದದಿಂ ಬರೆ ಕಂಡ ಮಾತಾಳಾ
 ಅಂದ ಪುರ ಜಾಹಗಿರೆಯುಮಿರುವದ
 ರಿಂದ ಹೂಡೆಯು ಮೇಣ್ಣುಚೀರಿಗ
 ಳಿಂದ ಶೋಭಿಪುದಲ್ಲೆ ಈ ಪುರವೆಂತು ಘನಮಿಹುದು

॥ ೮ ॥

ಇಲ್ಲಿಯೋರ್ವರುಮಿರರೆ ಶರಣನ
 ಬಲ್ಲವರು ಎಂದೆನುತುಮನವತಿ
 ಲಲ್ಲಗರೆಯಲು ತಿಳಿದು ಕಣ್ಣಿರುದಿರೆ ಕರುಳುಗಳು
 ಬಲ್ಲವೆಂಬುವ ನ್ಯಾಯದಿಂ ಕಂ
 ಡೆಲ್ಲರನು ಕೇಳುವನು ಬೇಸರ
 ಗೊಳ್ಳದಲೆ ನಿಮ್ಮೂರೊಳುಂಟೇನೋರ್ವ ಶಿವಶರಣ

|| ೯ ||

ಇಲ್ಲವೈ ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಯಿಹ ಗುರು
 ತಿಲ್ಲ ನಮಗದು ಪ್ರಾಂತ ಮೊಗಲಾ
 ಯಲ್ಲವೇನಿದುಮಹುದು ಶಿವಶರಣಿಲ್ಲವೇನಿಲ್ಲ
 ಸೊಲ್ಲು ಸೊಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗು ಬರುವರ
 ನಿಲ್ಲಿಸುತ ಕೇಳಲ್ಕೆ ಬೇಸ
 ತೆಲ್ಲರಿವನತಿ ಮರುಳನೆಂದನು ಮತಿಸಿ ಪೋಗಲ್ಕೆ

|| ೧೦ ||

ಅನಿತರಲಿ ಪುರಗೌಡ ಮನೆಯಿಂ
 ವನವ ನೋಡಲು ಪೊರಡೆ ಬೀದಿಯ
 ಜನರ ಸಂದಣಿ ಕಂಡು ಏನೆನಲವನ ಸ್ತಿತಿ ಗತಿಯಾ
 ನೆನೆದು ನಗುತಂ ಪೇಳಿ ಗೌಡನು
 ಸನುಮತಿಸಿ ಕರೆದವನ ಕೇಳ್ವನು
 ಧಣಿಯರೇ ತಾವ್ಯೇಳಿರೆನುತಲಿ ಪೇಳತೊಡಗಿದನು

|| ೧೧ ||

ಪ್ರಾಂತ ಮೊಗಲಾ ಯಾವ ಪುರವೋ
 ಹಂತಿ ಶಿವಶರಣಿರುವನಂತೆಯು
 ನಾಂ ತವಕದಲಿ ಕಾಣ್ವಕಾಂಕ್ಷೆಯದಿಂದೆ ಕೇಳಿದರೆ
 ಶಾಂತ ಭಕ್ತರು ಪೇಳದೇ ಎನ
 ಗಿಂತು ಹುಚ್ಚನ ಮಾಡಿ ಸಕಲರು
 ನಿಂತು ನಗುವರು ಏನು ಪೇಳಲಿ ಪುರವನಾಳುವರೆ

|| ೧೨ ||

ಹುಚ್ಚನಾದರೆ ಶರಣರ ಪದ
 ವಿಚ್ಛಿಸುವನೇಂ ನೀವೆ ಹುಚ್ಚರು
 ಸ್ವಚ್ಛ ಮೂರುತಿ ಮಾಧನಾ ಹಿಪ್ಪರಿಗೆಯಲ್ಲಿರುವಾ
 ಅಚ್ಚರಿಯಮವರಿರವ ಪೇಳಲು
 ಮೆಚ್ಚುತ ಜರಿಗೆ ತೀರಲಯಿದು
 ಅಚ್ಚಿತ್ರಯ ಶರಣಹನು ಭಕುತನೆ ಪೋಗು ದೂರಿಲ್ಲ

|| ೧೩ ||

ಎಷ್ಟು ಗಾವುದಮಿರುವದೆನಲಿ
 ನ್ನೇಷ್ಟು ಸಹಜವು ಒಂದೆ ಗಾವುದ
 ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಪೋಗ್ಗೆ ಸಂಜೆಯತನಕಲೆನೆ ದಾರಿ
 ಗುಟ್ಟು ಪೇಳಲು ಪೊರಟು ಬರುತಿರೆ
 ಕಷ್ಟವದು ಕಾರಣವು ಸುಖಿಕೆಂ
 ದಷ್ಟರೊಳು ಮಾವೂರ ಸೀಮೆಯ ಹಳ್ಳ ಜಾಲಿಯಲಿ || ೧೪ ||

ದಾರಿ ಕಾಣಗೆ ಮಬ್ಬು ಮುಸುಕಲು
 ಏರಿ ಮೇಲಕೆ ನಡೆದನಲ್ಲಿಂ
 ತೀರ ನಸುಗತ್ತಲವು ಮುಸುಕುತ ದಿಕ್ಕು ತಪ್ಪುತಲಿ
 ಸಾರಿ ಬರುವನು ದಾರಿ ಕೆಳಬದಿ
 ದೂರ ಪೋಗ್ಗನು ಮೀರಿ ಮತ್ತತಿ
 ಯಾರು ಸುಳುವಿಲ್ಲವಾ ಪಲ್ಲದ ಜಾಲಿಯಲಿ || ೧೫ ||

ರಾತ್ರಿಯಾದುದು ಕಂಡು ಗಿಡದಡಿ
 ಗಾತ್ರವಾನಿಸಿ ಕುಳಿತು ಮಹಶಿವ
 ರಾತ್ರಿಯಂದ್ವರಿಸಾಗಳುಪವಾಸದಲಿ ಮನವೆರಸಿ
 ನೇತ್ರತ್ರಯ ಘನ ಮಹಾದೇವನ
 ಸ್ತೋತ್ರ ಗೈಯ್ಯುತ್ತಿರಲು ಶರಣನು
 ಮಾತೃ ಸುವರ್ಣಾಂಬೆಯೊಳು ಕಳವಳಿಸಿ ಪೇಳಿದನು || ೧೬ ||

ತಾಯಿ ಕೇಳುತ ತಮ್ಮ ನೀ ಕರ
 ತಾಯೆನಲುಮತಿ ಬೇಗ ಶರಣನು
 ಶ್ರೇಯ ಭಕ್ತನ ಬಳಿಗೆ ಬರಮಾಡುತಲಿ ಭೆಟ್ಟಿಯನು
 ಸಾಹ್ಯಗೊಳಿಸುತ ಶಿವಶಿವಗುಣ
 ಪ್ರಿಯ ಭಕ್ತನು ಬಳಲಿದನುತಲಿ
 ಬಾಯೆನುತ ಮಾರ್ಗವನು ತೋರಿಸಿ ತನ್ನ ಆಶ್ರಮದ || ೧೭ ||

ಗುರುತು ಪೇಳುತ ಮರಳಿ ಪುರಕಂ
 ಬರುತ ಶರಣನು ತನ್ನ ಮಾತೆಗೆ
 ವರದ ಭಕ್ತನ ಪೂರ್ವಚರಿತವನದನುಯಲ್ಲವನಂ
 ಇರದೆ ಪೇಳುತ ಬೆಳಗು ಜಾವದಿ
 ಹರುಷದಿಂ ತವ ನಿತ್ಯ ಕರ್ಮವ
 ವಿರಚಿಸುತ್ತಿರೆ ಬಂದ ಶರಣನ ಗೃಹವನರಸುತ್ತ || ೧೮ ||

ಸೇದಿ ಭಾವಿಯು ಗೃಹದ ಮುಂಬಲ
ಮೋದ ಕಾವಿಯು ಧ್ವಜ ಪತಾಕೆಯು
ನಾ ದಯಾಗುಣಿ ಭಕ್ತನಲ್ಲಪ್ಪಾಗ ಕಾಣತಲಿ
ಸಾಧು ಶರಣನ ಮಂದಿರಿದೆ ಎಂ
ದಾದುದತಿ ಪ್ರೇಮಾವಲಂಬನ
ಸಾಧಿಸಿತುಮೆಂತೆನುತ ಗೃಹದೊಳಪೊಕ್ಕು ಶರಣನು

|| ೧೯ ||

ನೋಡಿ ತನಗಾ ಕಾಡಿನಲಿ ದಯ
ಮಾಡಿ ಭೆಟ್ಟಿಯನಿತ್ತು ಕಳವಳ
ಗೂಡಿ ಮಾರ್ಗವ ನೋಡೆನುತ ತೋರಿಸಿದ ಘನಮಹಿಮ
ಗಾಢನಿವನೆಂದುಬ್ಬಿ ಸಲೆ ಮುಂ
ಡಾಡಿ ತೆಕ್ಕೆಯನ್ನಾಯ್ದು ನಮಿಸುತ
ಬೇಡಿಕೊಂಡಾನೇಕ ಪರಿಯಿಂದಲೈ ವಾಸಿಸುತ

|| ೨೦ ||

ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಪದವನು
ಸ್ಮರಿಸಿ ಸೇವೆಯಗೈಯ್ಯುತನುದಿನ
ಪರಮ ಲಿಂಗಾಂಗೈಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನ ಶಿವಾನುಭವಮಾದ
ವರ ಪ್ರಮಥರೊಡನಾದಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗ
ಳರಿಯುತಾ ಘನ ಮಹಿಮರಿಂದಂ
ಬೆರೆತು ಸತ್ಸುಖದಿರವಿ ನಲಿಯಿವರೆನ್ನ ಗುರುವೆಂದು

|| ೨೧ ||

ಭಾವ ಬಲಿಸುತ ದೇವ ಶರಣರ
ಪಾವನಾಂಘ್ರಿಯ ನಂಬಿ ಭಕ್ತಿಯ
ಸಾವಧಾನದಿಮಿರಲು ಮುಂದಾ ಮಸಳಿ ಗ್ರಾಮದಲಿ
ಶೈವ ಪಾರ್ಥಿವ ಲಿಂಗ ಪೂಜಕ
ಕೋವಿದಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನುಮಾತನು
ಸೇವ್ಯ ಶಿಷ್ಯನುಮಾದ ಮಲ್ಲಪ್ಪಾಖ್ಯನಂಬುವನ

|| ೨೨ ||

ತಂಗಿ ಭೀಮಾಂಬೆಯಳು ಗರ್ಭವ
ನಂಗಿಕರಿಸುತಲಿದುರ್ ಮೇಣ್ಣವ
ತಿಂಗಳಂ ಪೂರ್ತಿಸಲು ಪಡೆಯದೆ ವರುಷ ಮೂರಾಗಿ
ಹಾಂಗೆ ಪೊಡೆಯಂ ಪೊತ್ತು ಬೇಸ
ತ್ತಂಗ ಶೋಧಕ ಡಾಕ್ಟರುಗಳಿಂ
ಸಾಂಗೋಪಾಂಗಾದಲೆ ಮರುಗುತ್ತಿದ್ದ ಆಬಲೆಯಳ

|| ೨೩ ||

ಕೆಂಡು ಮಲ್ಲಪ್ಪಾಖ್ಯನತಿ ಖತಿ
 ಗೊಂಡು ತನ್ನಯ ಗುರುವಿಗುಸುರಲು
 ಕೆಂಡು ಸ್ವಪ್ನದಿ ಪೇಳ್ತಿನಾ ಮುಂದಿದರ ಯೋಚನೆಯ
 ಪಂಡಿತರು ಮಹಾವೈದ್ಯರಿದನಂ
 ಖಂಡಿತವಗೈಯ್ಯದಿರಲುಳಿದಾ
 ಮಂಡ ಪಾಮರ ಜನಕೆ ವಶವೇನಂದು ಸ್ಮರಣಾಂತ

|| ೨೪ ||

ನಿಲಿಸಿ ನಿದ್ರಿಸುತಲಿರಲು ಸ್ವಪ್ನದಿ
 ಸುಲಭ ಹೃದಯಾಕಾಶವಾಣಿಯು
 ಒಲಿದು ಪೇಳ್ತಂತಾಗೆ ಮಾಧನ ಹಿಪ್ಪರಿಗೆ ಶರಣ
 ಒಳಿತುಗೆಯ್ದುನುಮೆಂದು ಕೇಳ್ತಾ
 ಗುಳಿದು ನಿದ್ರೆಯನೆದ್ದು ಶಿಷ್ಯಗೆ
 ತಿಳಿಸಲದ ಕೇಳುತ್ತ ಭೀನಾಂಬೆಯಳ ಕೂಡುತ್ತೆ

|| ೨೫ ||

ಎತ್ತು ಗಾಡಿಗೆ ಪೂಡಿ ತಮ್ಮಯ
 ಬುತ್ತಿಯನು ಸಹವಾಗಿ ಗಾಡಿಯ
 ನ್ವತ್ತಿಸುತ ತಂಗಿಯನು ಬರೆ ಮೈಂದರಗಿ ಪುರಕಾಗ
 ಹೊತ್ತುಮಿನ್ನೊಂದರ್ಥ ತಾಸುಳಿ
 ಯಿತ್ತು ಹರದಾರರೆಡುಮಿನ್ನೆ
 ಪೊತ್ತು ಪೋಗ್ಗದಗಾಧವೋ ಎಂದೆನುತು ಗಾಡಿಯನಂ

|| ೨೬ ||

ಸಾಗಿಸುತ ಬರೆ ಮುಂದೆ ಹಳ್ಳದ
 ಜೋಗ ಪಂಕದ ಪೂಗವತಿಶಯ
 ಮಾಗಿ ಮೇಲೆಂತೋರದೆ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ರಂಜಿಸಲು
 ಬೇಗನದರೊಳಗ್ಹಾಗೆ ಬ್ಯಾಗಿಸೆ
 ಸಾಗದಲೆ ಚಕ್ರಗಳು ಸಿಲ್ಕುತ
 ಬಾಗಿ ಕುಸಿಯುತಲೆತ್ತುಗಳು ಕಾಲೂರಿ ಪೊರಳಾಡೆ

|| ೨೭ ||

ಬೀಳುತೇಳುತ ಭಕ್ತಮಲ್ಲನು
 ತೋಳನೇರಿಸಿ ಕೀಳಲಿತ್ತಿಸೆ
 ಗಾಲಿಯರ್ಧವು ಮುಳುಗೆ ಕೆಸರೊಳು ಸಾಗದಿವನಾಟ
 ಕಾಳು ಕವಿಯಿತು ಕತ್ತಲಾಯಿತು
 ಗೋಳು ಇನ್ನೇನ್ನೇಳಲಸದಳ
 ಕಾಳಿನೊಳು ಕಾಲಿಡಲುಬಾರದು ದುಃಖದಿಂದವನು

|| ೨೮ ||

ಶರಣನನು ನೆನೆನೆನೆದು ದೇವಾ
 ಪೊರೆಯೊ ನಮ್ಮನ್ನರರೆ ದೇವಾ
 ಕರೆಸಿಕೋ ನೀಂ ಬಳಿಗೆ ದೇವರ ದೇವ ಗುರುದೇವಾ
 ಇರುಳುಮಿಲ್ಲಾ ರಿಲ್ಲ ಬರುವರು
 ತರುಣಿ ಗರ್ಭಿಣಿ ನಿಮ್ಮ ಪಾದದಿ
 ಯುರಿಳಿಕೊಳ್ಳೆ ದೇವ ನುತಜನ ಕಾವ ಸಂಜೀವಾ

|| ೨೯ ||

ಎಂದು ಮನದಲಿ ಮರುಗಿ ಕಳವಳ
 ದಿಂದ ಕಣ್ಣೀರುದರಿಸುತ ತನು
 ಗುಂದಿ ಗದ್ಗದ ನಡುಗಿ ಭೂಮಿಯೊಳೆರಗಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ
 ಹೊಂದಿ ನಮಿಸುತ ಮಗುಳಿ ನಮಿಸುತ
 ತಂದೆ ಬಾರೈ ಬೇಗ ಬಾರೈ
 ಎಂದು ಕರೆಯುವ ಹುಯ್ಯಲಂ ತಾನರಿದು ಶರಣೇಶ

|| ೩೦ ||

ಭಕ್ತ ಸಮುಹದಿ ಭಜನೆಯನುಗೈ
 ಯುತ್ತಲಿರೆ ತ್ವರನಕ್ಕು ಮಲ್ಲಿಯೆ
 ಭಕ್ತನಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವನು ಪಾಕಲ್ಕೆ
 ಸುತ್ತಲಿಹರ್ನೀಪೇಕೆ ಹಿಂಗಿಂ
 ದುಕ್ತಿಸಲಿಕಾ ಮಹಂತನನು ಕರ
 ದುತ್ತಮನೆ ಸೊಪ್ಪೊಂದು ಹೊರೆಯಗೋ ಗಾಣದ್ದಿಂಡಿಯನು

|| ೩೧ ||

ಮತ್ತೆ ಹಂಡೆಯು ಬಾಂಡೆಗಳ ನೆರ
 ಹುತ್ತ ನೀರನು ಪುಂಬ್ಬುದಲ್ಲದೆ
 ಹುತ್ತಿನ ಮೃದು ಮಣ್ಣು ತಂದಿಡು ಎಂದು ಸೂಚಿಸಲು
 ಅತ್ಯಗಾಧವು ಎನಿಸಿ ಸ್ವಾಮೀ
 ಕೆತ್ತಲಿಲ್ಲಾ ರು ಬಪ್ಪರು
 ಸತ್ಯ ಬಪ್ಪರು ನೋಡು ನೀನಿನ್ನೊಂದು ಕ್ಷಣದೊಳಗೆ

|| ೩೨ ||

ಎಂದು ಭಜನಾನಂದದೊಳು ತೊಡ
 ಗಿಂದುಧರ ಶರಣೊಂದು ಕ್ಷಣದಲಿ
 ನಿಂದಿರದೆ ಪೋಗಿವರ ಸಮಿಪದಿ ನಿಂದು ಎಲೊ ತಮ್ಮ
 ಹಿಂದೆ ತಪ್ಪಿದೆ ದಾರಿ ಇಗೊ ಬಾ
 ರೆಂದನುತೆ ಕರದಂತೆ ಕೇಳಿಸೆ
 ಬಂದು ತಾಂ ಗಾಡಿಯೊಳು ಕುಳಿತುಂ ನಂದಿವರ ಬಸವ

|| ೩೩ ||

ಎನುತ ಮೈಮೇಲೆಳೆಯ ಹಸ್ತವ
 ನಿನಿತುಳಿಯದಲೆ ಇಳಿದ ಗಾಲಿಗ
 ಳನು ಪಂಕದೊಳಗಿಂದ ಕೀಳುತ ದಣಿಯದಲೆ ಕಡೆಗೆ
 ಬಿನದಿಸುತ ಬರಲವನ ಕೂಡಿಸು
 ತನಘ ತನ್ನಯ ಗುರ್ತು ತಿಳಿಗೊಡ
 ದನುಪನು ತಾಂ ಗಾಡಿಪೊಡೆಯುತ ತನ್ನಯಾಶ್ರಮದ

|| ೩೪ ||

ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ತೋರದವರಿಗೆ
 ಬಂದು ಕುಳಿತಿಹ ತನ್ನ ಸ್ಥಾನದಿ
 ಹಿಂದುಳಿದ ಮಲ್ಲಾಖ್ಯ ಭಕ್ತನು ಗಾಡಿಯನು ಬಿಟ್ಟು
 ತಂದು ವೃಷಭಗಳಂಗಳದಿ ನಿಲೆ
 ತಂದೆ ಶಿವಲಿಂಗಾಂಗ ಶರಣನು
 ಮೊಂದರಿಯದಂತವರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಕೇಳಿ ಮಹಂತನನು

|| ೩೫ ||

ಕರೆದವರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನಂ
 ತರುವದೆನಲಾ ಭಜನೆ ಭಕ್ತರು
 ನೆರೆದು ಸರ್ವವನಾಗಳಿದ್ದಿಸಿ ವೃಷಭಗಳ ಕಟ್ಟಿ
 ಸುರಿದು ಸೊಪ್ಪನುಮಿತ್ತು ಪಿಂಡಿಯ
 ನಿರದೆ ಈರ್ವರ ವೈದೊಳಸಿ ಘನ
 ಹರುಷದಿಂದುಣಿಸಿಡಿ ತೃಪ್ತಿಸಿದರುಮವರು

|| ೩೬ ||

ಇವರು ಮಾರ್ಗದಿ ಪೊರಟಿರುವಂ
 ಜವದಿ ಶರಣನು ತಿಳಿದನ್ನೇಗದು
 ವಿವರಿಸಲ್ಕದು ಮನಕಗೋಚರ ಶಿವನೆ ಬಲ್ಲನದ
 ಸವನಿಸಲಯಮ್ಮಳವೆಯಲ್ಲವು
 ಭುವನಪೊತ್ತಹಿರಾಜಗರಿದರಿ
 ದ ವಿರಳನು ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಯುಮಿವನೆ ನಿಜ ನಿಜವು

|| ೩೭ ||

ಎನ್ನಲನಿತಕೆ ರಾತ್ರಿ ತೀರುತ
 ಚನ್ನರುಣನುದಯದಲಿ ಮಲ್ಲನು
 ತನ್ನ ನೇಮವ ತೀರಿಸಲ್ಕಾ ಪುತ್ತಿನ ಮಣ್ಣು
 ಸನ್ನುತರೆ ಬೇಕಿನಲು ಕೋಯೆಂ
 ದೆನ್ನುತದ ತೋರಲ್ಕ ಭಕ್ತನು
 ತನ್ನಗಿದ್ದು ಬೇಕಾದುದನುಮಿವರ್ದೇಗೆ ತರಿಸಿಹರು

|| ೩೮ ||

ಎನುವದನು ಚಿಮ್ಮಡದ ಅಲ್ಲ
ಪ್ಪನು ಕೇಳುತಿಗೊ ಭಕ್ತನೇ ಈ
ಘನ ದಯಾನಿಧಿ ಶಿವಶರಣತಿ ಗುಪ್ತ ಮಹತ್ವಿಕನು
ಎಣಿಸಲಳವತ್ತಿಳಿಯಗೊಡದಿಹ
ಚಿನುಮಯನು ಪರಮುಕ್ತಿ ಸಾಧಕ
ನೆನಲಿವಂಗಗೋಚರವೆನುವದೊಂದಿಲ್ಲವೀ ಜಗದಿ

|| ೩೯ ||

ಆವ ಕಾರಣ ನೀವು ಬಂದುದು
ಭಾವಿಕನೆ ಎನ್ನನುಜಳಿಗೆ ಗ
ಭಾವರಿ ಮೂವತ್ತರಾದವು ಪಡೆಯದಿರುತಿಹಳು
ದೇವ ಶರಣನು ಕಾವ ಭಯ ಬಿಡಿ
ದ್ಯಾವ ದೊಡ್ಡಿತ ಕಾರ್ಯಮವನಿಗೆ
ನೀವು ಮಾತ್ರವನೋವಿ ಪದಿ ಶರಣಾಂಗ ತರುಮಾಗಿ

|| ೪೦ ||

ಬಿಡದೆ ಪಾದವ ಪಿಡಿದು ವಚನಂ
ಗೊಡುವ ತನಕಂ ಏಳಬೇಡಿರಿ
ಹಿಡಿಯುತಂ ಮನಘಟ್ಟಿ ನೀವ್ವಲು ಘಟ್ಟಿಯಾಗಲ್ವೆ
ಕೊಡುವನೊರವಂ ನಿಮ್ಮ ಬಯಕೆಯು
ಕಡೆಯ ಸಾರ್ಥದು ಸತ್ಯ ಸತ್ತೆಂ
ದೊಡನೆ ಕಲಿಸುತ ಭಕ್ತಿ ಕಟ್ಟಳೆಯವನು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸೆ

|| ೪೧ ||

ಮಾಣದಾ ಮಲ್ಲಾಖ್ಯ ಭಕ್ತನು
ಏಣವಾಹನಧಾರಿ ಶರಣನ
ತಾಣದಲಿ ಚರ ತೃಪ್ತಿಗೈಸಲು ಭಕ್ಷ ಪಾಯಸವ
ಊಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು
ಜಾಣ ಶಿವಶರಣಾದ್ಯನುಂ ಚರ
ಶ್ರೇಣಿ ಸರ್ವರ ತೃಪ್ತಿಗೈಸುತ ಸವಿದು ಮನದೊಳು ತಾ

|| ೪೨ ||

ಆಡಿದಂ ಬಂದುದನು ಕೈಕೊಳೆ
ರೂಡಿಯಲಿ ಇದು ನೇಮ ಮತ್ತಂ
ಮಾಡದಿಪ್ಪದೆ ನೇಮ ವಡವಿಯಲ್ಲಿದ್ದುದೊಂಚನೆಯ
ಗುಡನೊಡೆಯರಿಗೊಪ್ಪಿಸುವದೇ
ನಾಡಿನಲಿ ಬಲು ಸುಖವು ಅದುವೇ
ಪಾಡುಮೆನುತಂ ಮರುದಿನಂ ತನ್ನಾಶ್ರಮದಿ ಪಲವಂ

|| ೪೩ ||

ಬಸುರು ಬಯಕೆಯ ವಿಸರಮಂ ಬಹು
 ಸಸಿವ ಶರಣನುಗೈಯ್ದುದನಂ
 ವಸೆದು ಪೇಳ್ವುದುಮೆನ್ನ ವಶವಲ್ಕಾಯಿಪಲ್ಲೆಗಳ
 ಬಸಲಿಗೊರ್ಜಿಯು ಹರವಿ ಪುಂಡಿಯು
 ಲಸಿತ ಮೆಂತೆಯು ತಿರಕಸಾಲಿ ಸ
 ಬ್ಬಸಿಯು ಮರ ಸಂಗಿರಿಯು ನುಗ್ಗಿಯು ಗೋಣಿ ಹೆಗ್ಗೋಣಿ || ೪೪ ||

ಮುಳ್ಳುಗಾಯಿಯು ವಳ್ಳೆ ಕುಂಬಳ
 ಚಳ್ಳವರಿಯುಂ ಚವಳಿ ಭಂಡಿಯು
 ಉಳ್ಳಿ ಸವತಿಯು ಹೀರಿ ಹಾಗಲ ಪಡುಲ ತಿಪ್ಪರಿಯು
 ಎಳ್ಳುಪಚ್ಚಿದ ಸಜ್ಜೆ ಭಕ್ತರಿ
 ಸುಳ್ಳಿ ಪೋಳಿಗೆ ಸರಳ ಸಾವಿಗೆ
 ಗುಳ್ಳಂಬ ಗುಡ ಕಡಬು ಗಾಂಗೆ ಕೋಡಬೇಳಿಗಳ || ೪೫ ||

ಪರಡಿ ಸಜ್ಜಿಕೆ ಭಕ್ಷ ಪಾಯಸ
 ಕರದ ಪೂರಣಗಡಬು ಗಿಲಗಂ
 ಬೆರಸವಡಿ ಪುಳಿಯನ್ನ ದೋಸೆ ಧಪಾಟಿ ಪಾಲ್ತುಗ್ಗೆ
 ಮರಗುಳಗಿ ಮಾಲೇದಿ ಮಾವಿನ
 ಗರಗರಿಂಬೆಯು ಬೆಲ್ಲವಂತದ
 ಸುರಚಿರುಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ಪುಗೆಯಂ ಪಾಡಿ ಬುರಬುರಿಯು || ೪೬ ||

ಇಂತು ಬಯಕೆಯ ಪರಿಕರಂಗಳ
 ಸಂತ ಶರಣನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸ
 ಲ್ಕಂತದಲ್ಲವ ಕಂಡು ಮಲ್ಲಪ್ಪಾಪ್ಪೆ ಬೆರಗಾಗಿ
 ಶಾಂತರೇ ತಮಗಿನಿತು ಕಷ್ಟೇ
 ಕೆಂತನಲುಮೀ ಕಷ್ಟ ಭಕ್ತರಿ
 ಗಾಂತ ಕಷ್ಟವು ಪರಿಹರಿಪುದೆನುತಾಗ ಗಹಗಹಿಸೆ || ೪೭ ||

ಮುದದಿ ಶರಣರ ಹೃದಯ ಕಳವಳ
 ವದನು ಮಲ್ಲಪ್ಪಾಖ್ಯನರಿಯದೆ
 ಪದೆದು ಪಾರ್ಥಿವ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಗೈಯ್ಯುತಿರಲಾಗ
 ಸದಯ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಕಾಣುತ
 ಮದನ ಹರ ಲಿಂಗವನು ಕಂತದಿ
 ವದವಿ ಧರಿಸುತ ಮತ್ತೆ ಪಾರ್ಥಿವ ಲಿಂಗವಂಗೈದು || ೪೮ ||

ಪೂಜಿಸುವದಿದು ವೀರಶೈವಗೆ
 ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವು ಸೌನಾಮಣಿ
 ನೈಜವಿದು ಶೈವರಿಗೆ ಸಮ್ಮತವೆಂದು ಬೋಧಿಸಲು
 ರಾಜಧರ ಶರಣಾಗ್ರಗಣ್ಯರೆ
 ತ್ಯಾಜಿಸುವೆ ನೀ ವೃತವನೆನೆ ಗುರು
 ರಾಜನಾಜ್ಞೆಯದಿಂದ ನೀನಿದ ತ್ಯಜಿಪುದನಲೊಪ್ಪಿ

|| ೪೯ ||

ತನ್ನ ಭಗಿನಿಯು ತಾನು ಶರಣರ
 ಚೆನ್ನ ಹಸ್ತ ಹಸಾದವನು ಸಲಿ
 ಸಿನ್ನು ಪೋಗಲುಮಾಜ್ಞೆ ಪಾಲಿಪ್ರದೆಂದು ಭಗಿನಿಯಳಂ
 ಸನ್ನುತರ ಪದಕಿರಗಿಸಲ್ಪದ
 ದನ್ಯನರಿಯುತ ನಗುತಲೇನೊಂ
 ದೆನ್ನದಿರೆ ಚಿಮ್ಮಡದ ಅಲ್ಲಪ್ಪವನು ನೋಡುತಲಿ

|| ೫೦ ||

ತಾಯೆ ನೀಗಟ್ಟಾಗಿ ಪಿಡಿಯೈ
 ಕಾಯೆ ಜಾರಿಯ ಶರಣಪದ ನಿ
 ನ್ನಾಯೆ ಸಂಕಡೆಗೆಯ್ದು ವರಂ ನೀವತನಕೆನಲು
 ಅಯ್ಯೊ ಎನಗಿದು ವಶವೆ ವಶವೈ
 ಧೈಯವಲ್ಲವುಮಹುದು ಭಕ್ತರ
 ಕಾಯುವದು ತಮಗರಿದೆ ಮತ್ತಿನ್ನಾರಿಗಳವಡದು

|| ೫೧ ||

ನುಡಿಯೆ ಶಿವಶರಣಾಗ್ರಗಣ್ಯನು
 ದೃಢ ಮನದಿ ಪದ ಪಿಡಿದ ಭಕ್ತಳಿ
 ಗೊಡನೆ ಲೇಸಹುದೆನುತಲಾಶಿರ್ವದಿಸೆ ಭೀಮಾಂಬೆ
 ಪಡಿಯಬೇಕಾಂ ಪುತ್ರ ಸಂತತಿ
 ಪಡೆಯುವದು ನಿಜವೆಂದು ಸುಗ್ಗಲೆ
 ಪೊಡೆಯ ರೇವಣನಂದು ತಡಹಿದ ತೆರದಿ ಶಿವಶರಣ

|| ೫೨ ||

ವರದ ಹಸ್ತವನುರದಿ ಎಳೆಯಲು
 ಹರುಷವಾಗುತಲಾಗ್ರಜಾನುಜಿ
 ಭರದಿ ಶಿವಲಿಂಗೇಶನಡಿಗಂ ಬಾಗುತಪ್ಪಣೆಯ
 ವೆರಸಿ ತಮ್ಮಯ ಪುರಕೆ ಪೋಗುತ
 ಲಿರದೆ ಮಹಿಮರ ವಾಕ್ಯದಂದದಿ
 ತರುಳನನೆ ಪ್ರಸವಿಸಲು ಪುರ ಜನ ಸ್ತುತಿಸೆ ಶಿಶುವಿಗೆ

|| ೫೩ ||

ಇಟ್ಟು ಶರಣರ ನಾಮ ಕೆಲ ಕಾ
 ಲಿಟ್ಟು ತರುಳನ ಜಡೆಯನಿಳುಹಲು
 ಮುಟ್ಟಿ ಮನ ಹಿಪ್ಪರಗಿ ಪುರಕಂ ಗುರುವಿನಂ ಕೂಡಿ
 ಅಟ್ಟಹಾಸದಿ ಬರುತ ಶರಣನ
 ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪದವಂ ಕಂಡು ಮೂವರು
 ನಿಷ್ಠೆಯಿಂ ಸ್ತುತಿಸಿದರು ಸರ್ವಜ್ಞಾನ ಸಂಯಮಿಯೆ

॥ ೫೪ ॥

ನಿನ್ನ ದರ್ಶನ ವರದ ವಾಣಿಯು
 ನಿನ್ನ ಹಸ್ತಸ್ಪರ್ಶನಂ ಮೇ
 ಣ್ಣಿನ್ನ ಶಾಂತಾಕಾರ ಮನಸುಂ ನಯನ ಪದ ಪರುಷ
 ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯತರ ಪ್ರಸಾದವ
 ನೆನ್ನ ಭಗಿನಿಯು ಸವಿದ ಫಲವೀ
 ಚಿನ್ನನೇನುತಂ ಶರಣ ಪದಕಂಪಾಕೆ ಕರಮುಗಿದು

॥ ೫೫ ॥

ನೀನೆ ಪ್ರಮಥಗಣಾಗ್ರಗಣ್ಯಂ
 ನೀನೆ ಮಹಿಮಾ ಗಣ್ಯ ಪುಣ್ಯಂ
 ನೀನೆ ಮನು ಮುನಿ ದೇವ ಮಾನ್ಯಂ ಶೈವ ಸುಖ ತಾಣಂ
 ನೀನೆ ಭುವನತ್ರಯಕೆ ಧನ್ಯಂ
 ನೀನೆ ಭೂತದಯಾವರೇಣ್ಯಂ
 ನೀನೆ ಮುಕ್ತಾಂಗನೆಯ ರಮಣಂ ಬ್ರಹ್ಮಚೈತನ್ಯ

॥ ೫೬ ॥

ನಿನ್ನ ಪಾಂಗಂ ಕಾಮಧೇನುಂ
 ನಿನ್ನ ವರಕರ ಕಲ್ಪಭೂಜಂ
 ನಿನ್ನ ಚರಣಾಬ್ಜಾಳಿ ಚಿಂತಾಮಣಿಯ ಸಂದಣಿಯು
 ನಿನ್ನ ವಾಕ್ ಸುಸಿದ್ಧರ ಸಮಡು
 ನಿನ್ನ ಕೃಪೆ ಕೈವಲ್ಯ ದ್ವಾರವು
 ಸನ್ನುತಾಮಳ ದೇವಗುಣ ಶಿವಲಿಂಗ ಶ್ರೀ ಶರಣ

॥ ೫೭ ॥

ಮೊದಲು ಬಹು ಜನ್ಮಗಳೊಳಿಸಗಿದ
 ವಿದಿತ ಘನ ಪುಣ್ಯ ಪ್ರಭಾವದಿ
 ಪುದಿದ ಸಲೆ ನಿನ್ನಂತೆಕರುಣದ ಪಾಂಗ ದೃಷ್ಟಿಯದು
 ವದವಿ ಕೈಸಾರ್ದನ್ನ ಭಗಿನಿಯ
 ಉದರದಿಂ ಸಂತಾನ ಲಭಿಸಿತು
 ಸದಯ ಗುರು ನೀನೆನುತ ನುತಿಸಿದನಾಗ ಮಲ್ಲಾಬ್ಜ

॥ ೫೮ ॥

ಏನು ಮಲ್ಲಪ್ಪಾಖ್ಯ ಎನ್ನನು
 ನೀನು ಪೊಗಳುವದೇಕೆ ಸುಮ್ಮನೆ
 ಜ್ಞಾನಿ ಪ್ರಮಥ ಗಣಾರ್ಯರೊಳಿಗ ದಾಸ ಪಡಿದಾಸ
 ದೀನನಾದೆನ್ನಲ್ಲಿ ಲೇಸಿ
 ಲ್ಲಾ ನಿರಘ್ನ ಗುರು ಪೊರೆದನವನು
 ಧ್ಯಾನಿಸೆಂದೊರೆದಾತನು ಸಮ್ಮತಿಸಿದನು ಶರಣ

|| ೫೯ ||

ಬಳಿಕಲಾ ಬಾಡಬನು ಶರಣನ
 ನಳಿನ ಪದಕೆರುಗುತ್ತ ಮಹಿಮನೆ
 ತಿಳಿಯೆ ಮಮಕರ್ಮಗಳಂಮಳ ಸೈರಿಸುತ ದೇವಾ
 ತಿಳುಹಿ ಕೃಪೆಯಿಂ ಸಲಹಬೇಕೆಂ
 ದೆಳಸಿ ಮನವಾಸಿಸುವನೆಂದಾ
 ಮಲ ಹರಾತ್ಮನ ಮೊರೆಪೊಗಲು ಘನಕರುಣ ಹೃದ್ಗತನು

|| ೬೦ ||

ಹುಟ್ಟಿದರೆ ಸಾವಿಲ್ಲದಿಹ ಬಲು
 ಬಟ್ಟೆಯನು ಸಾಧಿಸಲು ಬೇಕದು
 ನೆಟ್ಟನಳವಡದಿದರ್ಲಿ ತನು ಬಿದ್ದ ಬಳಿಕನಲಿ
 ಹುಟ್ಟದಿಹ ಲಿಂಗಾಂಗದರಿವನು
 ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳು ಸಾಧಿಪುದಿದುತ್ತಮ
 ಮಟ್ಟಿ ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಪಿ ಕಷ್ಟದಲಿ ಫಲವೇನು

|| ೬೧ ||

ನಾಶವಾಗದ ಸುಖದ ಪದವಂ
 ನಾಸಿಸಲು ಬೇಕಾರುಮಾದಡು
 ಲೇಸುಬಗೆಯದಲೇಸು ಪಾರ್ಥಿವಲಿಂಗ ಪೂಜಿಸಲು
 ಘಾಸಿಯಾಗದು ಬಿಡದು ಜಗವೀ
 ಮೋಸ ತಿಳಿಯದೆ ಕರ್ಮ ಕೋಟಲೆ
 ಗಾಸಿ ಸುತ ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ಜಡರು ವಿವೇಕವನ್ನುಳಿದು

|| ೬೨ ||

ಮಿಥ್ಯ ಸುಖಕಾಸಿಸುತ ಮನುಜರು
 ಮಿಥ್ಯವಾದೀ ಕಾಮ್ಯ ಕರ್ಮದಿ
 ಮತ್ತೆ ಶರೀರವ ದುಡಿಸಿ ಬಹುತರ ಸುಕೃತವಂ ಪಡೆದು
 ಪೃಥ್ವಿಯೊಳು ಮತ್ತೊಂದು ದೇಹವ
 ಪೊತ್ತು ಭೋಗವನುಂಡು ಬಳಿಕದು
 ಮತ್ತೆ ನೀಗುತ ಮೊದಲಿನಿರವಂ ತಪ್ಪದಲೆ ಕೆಡುವರ್

|| ೬೩ ||

ಶರೀರವಾನಂದರಿದ ಪಾದುರ
 ಶರೀರದಿಂದಂ ಕಾಮ್ಯ ಕರ್ಮವ
 ವಿರಚಿಸನುಮೀ ಶರೀರವಾನಂದ ಸುಕೃತಾತ್ಮ
 ಶರೀರ ಭೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಕರ್ಮದಿ
 ಬೆರೆಯದಿಹ ನೀ ಕಾಮ್ಯ ಕರ್ಮವ
 ವಿರಚಿಸುವನೈ ಶರೀರದಾ ಭೋಗಾಭಿಮಾನಿಯು ತಾಂ

|| ೬೪ ||

ಭೋಗದುಬ್ಬಿನೊಳಿರುವ ಕಷ್ಟವ
 ಸಾಗಿ ಬರಲದಲೆಕ್ಕಿಸದಲಿಹ
 ಭೋಗದಿಂ ತೀರುವನು ಮರೆಯನು ಪುಣ್ಯಮದು ಭೋಗಿ
 ಭೋಗಮಂ ಬಯಸದಲೆ ಪರಶಿವ
 ಯೋಗಮಂ ಪಡೆಯುತ ವಿವೇಕದಿ
 ನೀಗುತಿಹ ಪರ ಸತ್ಸುಖಾತ್ಮರುಮಾಗಿ ಬೆಳಗುವರು

|| ೬೫ ||

ಭುವನದೊಳು ವನಿತಾದ್ಯಖಿಲ ಭೋ
 ಗವನುಪೇಕ್ಷಿಸದಗಣಿತ ಗುಣಾ
 ಣವ ಸುಖಾನ್ವಿತ ನಿತ್ಯಸಲೆ ಪದಮಿದನು ಮೊದಗಿಸದೆ
 ಕವಿದ ಮೋಹದಿ ಪಚ್ಚಮಣಿ ಸಮು
 ಹವನು ತ್ಯಜಿಸುತಲಾ ಪಸುರ್ಗಾ
 ಜದನುಪೇಕ್ಷೆ ಪರಜ್ಞರೆಂದವರೊರೆದೊಡಂ ಬಡಿಸೆ

|| ೬೬ ||

ಕಾಡಿನೊಳು ಕಲ್ಮುಳ್ಳಳಂ ಶುಳಿ
 ದಾಡುತಂ ಚರಿಸಾಡುವಾತಗೆ
 ನಾಡೆ ಸುಪಥವ ಪಿಡಿಸಿದಂತೀ ಶರಣನುಪದೇಶ
 ಗಾಢನಾ ಕರ್ಮಾಭಿಲಾಷೆಯ
 ವೋಡಿಸುತ ನಿಃಕಾಮ್ಯ ಕ್ರಿಯಸುಧೆ
 ಯೂಡಿಸಿದ ಶರಣರ್ಕಳೊಡನಾಟವದು ಶಿವಕೂಟ

|| ೬೭ ||

ಕತ್ತೆ ಬಲ್ಲದೆ ಕುಸುಮ ಕಂಪಂ
 ಮುತ್ತು ಬಲ್ಲದೆ ಮರ್ಕಟಂ ಶುನಿ
 ಮತ್ತಗಜ ಶಕ್ತಿಯನು ಬಲ್ಲದೆ ತೊತ್ತು ಭೃತ್ಯನು ನಾಂ
 ಚಿತ್ತಜಾಂತಕ ಶರಣವೃತ್ತಿಯ
 ನೆತ್ತಬಲ್ಲೆನು ಮಿಥ್ಯಕರ್ಮಾ
 ಸಕ್ತ ಕುಮತಾಜಾತ ಮದಿರಾಮತ್ತ ಮಾನಸನು

|| ೬೮ ||

ಜಲ ನಿಧಿಯ ಸಮ್ಮುಖದಿ ಪಲ್ಲಲ
ಬಲು ಮುರಕಮಾಳಂತೆ ದಿನಮಣಿ
ಲಲಿತ ಕಿರಣಗಳೆದುರಿನಲಿ ದೀವಟಿಗೆ ನರ್ತನೆಯ
ನಲಿದು ಮಾಳ್ವೆಂದದೊಳು ಶಿವಪದ
ಶುಲಭ ಶರಣನೆ ನಿನ್ನೊಳೆನ್ನಯ
ಬಲುಮೆ ತೋರ್ದದೆ ಮೆರೆದಪುದೆ ಬಲು ಡಾಂಭಿಕನು ಕ್ಷಮಿಸೈ || ೬೯ ||

ಆವ ಜನ್ಮದ ಪುಣ್ಯವೋ ಮ
ತ್ತಾವ ದೇವರ ಕರುಣವೋ ತವ
ಪಾವನಾಂಘ್ರಿಯ ದರ್ಶನಂ ಭವನಾಶದುಪದೇಶ
ಭಾವ ಶುದ್ಧಿಗಳೊದಗಿದವು ಗುರು
ದೇವ ಕೊನೆಗೀ ಸತ್ಯ ಸುವಿಚಾರ
ರಾವಲಂಬನನಾದೆನೆನುತಂ ಪೊಗಳ್ಳುಬಾಡಬನು || ೭೦ ||

ಭೋ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗ ಗುಣಮಣಿ
ಈ ಸುಬೋಧೆಯನರಿಯದಿರ್ದು ದು
ರಾಸೆಯಿಂದಂ ಕಾಮ್ಯ ಕರ್ಮದಿ ಘಾಸಿಯಾಗುವನಂ
ಘೋಷಿಸಿದ ನಿನ್ನೊಪಕಾರವ
ನೇಸು ಜನ್ಮದೊಳ್ಳರದವೆನೆ ಘನ
ಶ್ರೇಶ ಶರಣನೆ ನೀನೆ ಗುರುವರನೆಂದು ಪದಕೆರಗಿ || ೭೧ ||

ಶರಣರೊಚನವೆ ಹರನೊಚನಮೆಂ
ದರಿದವಗೆ ನಿರ್ವಾಣ ಪದ ಜವ
ಕರವಶವು ಶಿವಶರಣ ನರನೆಂದರಿದ ಪಾದುರನು
ಪಿರಿಯ ನಿರಯಂಗಳೊಳು ಮುಳುಗುತ
ಚರಿಸುತಿಹ ಪರ ತೀರ ಕಾಣದೆ
ತಿರಗುವನು ಭವಗಳೊಳು ಶಾಶ್ವತ ಸತ್ಯ ಶಿದ್ಧಾಂತ || ೭೨ ||

ಎಂದು ಪರಿಪರಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ಮೂವರು
ಇಂದುಧರ ಶರಣೇಶನಪ್ಪಣೆ
ಯಿಂದ ತಮ್ಮಯ ಪುರಕೆ ಪೋದರುಮಿತ್ತ ಶಿವಶರಣ
ಎಂದಿನಂತೆಯು ತನ್ನ ಕಾಯಕ
ಚಂದ ನಡೆಸುತ ಶೈವ ಸಾಮ್ರಾ
ಜ್ಯಂದದೊಳು ಪರಿಣಮಿಸುತಿದನು ಹಿಪ್ಪರಗಿ ಪುರದಿ || ೭೩ ||

ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರನವರ

ಚರಿತೆಯನು ಶ್ರೀ ಗುರುವಿನೋನ್ನತ

ಚರಣ ಸರಸಿಜ ಮಧುಕರನು ಮಡಿವಾಳ ನಾಮಕನು

ವರದ ನೀ ಸುಧೆ ಸಾಮ್ಯ ಕಾವ್ಯಂ

ಹರನ ಭಕ್ತರು ಕೇಳಿ ಸತ್ಪಥ

ದೊರಕೊಳಗುಮಿಷ್ಟಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿಯು ದ್ವಾದಶ ಸುಸಂಧಿ

॥ ೭೪ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೨೪೦ ಪದನು ೧೦೧೧೪೦ ಮಂಗಲಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಸಂಧಿ ೧೩

ಕ್ಷಾಮ ಕಾಲದಿ ಸ್ವಾಮಿ ಕಾಯಕ
 ನೇಮ ನಡೆಸುತ ಬಂದ ಜಂಗಮ
 ಸ್ವಾಮಿಯನು ತೃಪ್ತಿಸುತ ಪರಸುಖದಿರ್ದನನವರತಂ || ಪಲ್ಲ ||

ಐದು ಮುಖವೀರೈದು ಲೋಚನ
 ಮೈದು ಭಾಳಡೊಳುರಿವ ಕಂಗಳು
 ಮೈದು ಸಹಿತಿದ್ದ ಸೆವಸಲೆವೀರೈದು ಬಾಹುಗಳು
 ಅದೈದು ತತ್ತ್ವವನು ಬೆರದೀ
 ರೈದು ಮತ್ತೊಂದಧಿಕ ತತ್ತ್ವವ
 ನೈದೆ ಮೆರೆದಿಹ ಮೂರ್ತಿ ಶಿವಪುರ ತುಂಗ ಶಿವಲಿಂಗ || ೧ ||

ನಿತ್ಯ ನೈಷರ ಕಾಯಕದಿ ದುಡಿ
 ಯುತ್ತಲಿರಲದರಿಂದ ಸಂಬಳ
 ಪತ್ತು ಬಿಲ್ಲಿಯು ಶಾಯಿ ದೊರೆಯಲು ಗಂಜಿ ಜೋಳವನು
 ಚಿತ್ತದಲಿ ನಲುವೇರಿತರೆ ಮು
 ವೆತ್ತು ಮಾತೆಯು ಮೂರು ಭಕ್ತರಿ
 ಯರ್ಥಿಯಿಂ ಗೈವುತ್ತ ಸಮಯಾಚಾರ ಮೂರ್ತಿಯನು || ೨ ||

ಬರಿಸುತವರನ್ನುಣಿಸಿ ಮಿಕ್ಕಿದ
 ವರ ಪ್ರಸಾದವ ತಾನು ಮಾತೆಯು
 ಹರುಷ ಮನದಿಂದಂಡು ಹರಗೋಷ್ಠಿಯಲಿ ಕಾಲವನು
 ಜರುಗಿಸುತ್ತಿರಲೊಂದು ದಿನ ಶಿವ
 ಚರನು ಮಾಪುರ ಭಕ್ತ ಮಂದಿರ
 ತಿರುತಿರುಗಿ ಬೇಸತ್ತನದನೊ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗಾ || ೩ ||

ತಿಳಿದು ತನ್ನಯ ಜ್ಞಾನ ದೃಕ್ಶಿಂ
 ದೊಳಗೆ ಕುದಿಯುತ ಶರಣನಿರೆ ತವ
 ನಿಳಯಕ್ಕೆದುವ ಮೂರ್ತಿ ಬರುತಂ ತೃಪ್ತಿಸುತ ಪೋಗೆ
 ಬಳಿಕ ತನಯನ ಕರೆಯೆಲೊಂದಿನಿ
 ತಲಸು ನೀನೌ ಏಕೆ ದೇವರು
 ಇಳಿಯೊಳಂದು ಭಿಕ್ಷ ತಂದಿರಲೆಲ್ಲರತಿ ಕಷ್ಟ

|| ೪ ||

ಬಡುತಲಿದ್ದರು ಚರರು ಭಕ್ತರ
 ಗೊಡವಿವುನ್ನವನುಣುವ ಲ ಶೆಯ
 ಪಿಡಿದು ಚರಿಪರು ಏನು ಗೈಯುವದಿಂದು ಚರನೋರ್ವ
 ಕಡು ಹಸಿದು ಕಂಗೆಟ್ಟು ಮನೆ ಮನೆ
 ಬಿಡದೆ ತಿರಗುವನೋರ್ವನವನು
 ಸಡಗರದಿ ಕರದುಣಿಸದಿಹರಿದಕೇನು ಗತಿ ಮಾತೆ

|| ೫ ||

ಗತಿಯು ಮತೇಸ್ ಶಿವನೆ ಗತಿ ಬಾ
 ಹಿತದಿ ನೀನುಣು ತಮ್ಮ ಬಾಬಾ
 ವಿತತ ಸಮಯಾಚಾರ ಮೂರ್ತಿಗಳೂಟವಾಗಿದೆ ಬಾ
 ಮತಿಯು ತಮ್ಮತ್ತೇಕೆಯುಣಬಾ
 ಸತತ ಜಂಗಮ ಕಾಟವಿದೆ ಯೆಂ
 ದತಿಶಯೋಕ್ತಿಯನಾಡೆ ಜನನಿಯಳಿದುಮೀರ್ವರದು

|| ೬ ||

ಊಟವಿಲ್ಲ ಏಕೆ ಚರನುಳಿ
 ದೂಟ ಗೈವದು ಭಕ್ತ ಶರಣರ
 ಮಾಟವಲ್ಲವು ನಿನ್ನನನ್ನೊಪ್ಪತ್ತಿನಾಹರವನು
 ಶ್ರೇಷ್ಠ ಜಂಗಮಕೀಯೆ ಶಿವಸುಖ
 ಬೇಟವೆನಲದ ಕೇಳಿ ಮಾಯೆ
 ಸಾಟಿಯೆನಲನತರಲಿ ಶರಣನ ಗೃಹಗೆ ಚರವರನು

|| ೭ ||

ಬರಲು ಹಸಿದಿಹನೆನುವ ಮುನ್ನವೆ
 ಇರಿಸುತಾಸನ ತೊಳಿದು ಚರಣವ
 ಶರಣನಾಗಳಿ ತನ್ನ ಪಾಲಿನಮೊಂದು ಭಕ್ತರಿಯು
 ಚರಗೆ ನೀಡಲು ಮುಂಡುಮಿನ್ನೊಂ
 ದಿರುವದೇ ಕೊಡು ಎನಲು ತಾಯಿಯ
 ದಿರುವ ಪಾಲಿನಮೊಂದು ನೀಡಲು ಸವಿದು ನುಚ್ಚುಂಟೇ

|| ೮ ||

ಇಲ್ಲವೆನೆ ನಿನಗರಿದೆ ಜನನಿಯು
ಕಲ್ಲ ಪಾಯಸಗೈದು ವೋಡಿನೊ
ಳೆಲ್ಲೆ ಮಡುಗಿಹಳೆನಲು ಸೂವರ್ಣಾಂಬೆಯದು ಕೇಳಿ
ಸೆಲ್ಲದೆಂಜಲ ಜಲದಿ ಶೀತನಿ
ಕಲ್ಲ ಪಾಯಸಗೈದುದನಂ
ಬಲ್ಲದಿಹ ಶಿವಲಿಂಗನಿಲ್ಲೆಂದ ಸ್ವಾಮಿಗಳೆ

|| ೯ ||

ತಿಳಿಯೆ ಜಲವದು ಮುಚ್ಚದೆಂಜಲು
ಹುಳಗಳೆಂಜಲು ಕಾಳುಕಡಿಗಳು
ಜೆಲುವ ಗೋಕ್ಷೀರವದು ಕರುವಿದೆಂಜಲಾಗಿಹವು
ಫಳನಿಕರವವು ಪಕ್ಷಿಯಂಜಲು
ಮಿಳಿಯೊಳಾವುದು ವೀಸಲಿಲ್ ಶಿವ
ನಿಲವು ಸಾಧಿಪ ಶರಣ ಮನ ಮೀಸಲವು ನೀಡನಲು

|| ೧೦ ||

ಮಾತೆಯಿಂ ಕೈಕೊಂಡು ಶಿವಲಿಂ
ಗೋತು ನೀಡಲು ಸವಿದು ಸ್ವಾಮಿಯು
ಸಾತಿಶಯದಿಂ ಡೇಗುಬಿಡುತ್ತೊರವಳೆಯದಲಿ ಬಂದು
ಕೂತುಕೊಳ್ಳಲು ಶರಣ ಮುಂಗಡೆ
ಕೂತಿರಲು ಮಮತನಯ ಚರಣವ
ನೀ ತಳುವದಲೆ ಸೇವಿಸೈ ಲಟಪಟಿಸುತಿವೆ ನೋಡು

|| ೧೧ ||

ವೃದ್ಧ ನೀ ಬಲು ಶುದ್ಧ ಜಗ ಪ್ರ
ಸಿದ್ಧ ದೇವನು ಬದ್ಧ ಭವಹರ
ಮುಗ್ಧ ಭಕ್ತ ಪ್ರೀತಿಯುಗ ಜುಗದಿದ್ಧ ಮೂರುತಿಯೆ
ಸದ್ವಿಯಾನಿಧಿ ಸಿದ್ಧಯಮಿ ಜನ
ಸಾಧ್ಯ ಸುಗುಣಾರಾಧ್ಯ ಚರ ಸಂ
ವೇದ್ಯ ನಿರ್ಗುಣ ಬೋಧ್ಯನೆಂದು ಪರಾಮರಿಸುತಿರಲು

|| ೧೨ ||

ಗುರುತು ಹತ್ತಿತೆ ಶರಣ ಸ್ವಾಮೀ
ನಿರವಯವನೀನಿರ್ದು ಭಕ್ತರ
ಪೊರೆಯಲೋಸುಗ ಸಗುಣ ರೂಪವನಾಂತ ಘನಮೂರ್ತಿ
ಚರವರಂ ನೀನೆಂದು ನಗುತಿರೆ
ಹರಿಸಿ ಶರಣನೆ ನಿನ್ನ ಹಸ್ತವು
ಪರುಷವಾಗಲಿ ಬರುವೆನೆನುತ್ತೊರಟ್ಟೊರಗೆ ಸಾಗಿದನು

|| ೧೩ ||

ಇತ್ತ ಶರಣನು ತನ್ನ ಮಾತೆಗೆ
 ಸತ್ಯ ಚರವರ ವಾರ್ತಿ ಬೀರುತ
 ಲತ್ಯಧಿಕವಾನಂದದಿಂ ಪಸು ಮರೆತು ಕುಳಿತಿರಲು
 ತತ್ತನುಜರಿಗೆಯುಣಿಸುವಾನೈ
 ಮಿತ್ಯ ಶಿವ ಜಂಗಮನು ತಾ ಚರಿ
 ಸುತ್ತಲಮೃತರಾಯ ಗೌಡನ ಮನೆಗೆ ಬರಮಾಡಿ

|| ೧೪ ||

ಭವತಿ ಬಿಕ್ಷಾಂದೇಹಿ ಎಂದೆನೆ
 ಶಿವಚರಾರ್ಯನ ಕಂಡು ಗೌಡನು
 ಸ್ತವನ ಗೈಯ್ಯುತ ಶಿವಶಿವಾ ಚರ ದೇವನೆಂದಂದು
 ಜವದಿ ನಮಿಸುತ ಪೇಳಿಕೊಂಡನು
 ಭುವನ ರುದ್ರನೆ ನಮ್ಮ ಗೃಹದಲಿ
 ಸವಿದು ಪ್ರಾಸಾದವನುಮಲ್ಲಿಂ ಕಾಂತಿ ಭಿಕ್ಷವನಂ

|| ೧೫ ||

ಗ್ರಾಮದೊಳು ಗೈಯ್ಯುವದುಮಂದನೆ
 ಗ್ರಾಮ ಪತಿತವ ನೇಮವಿಹುದೇಂ
 ಸ್ವಾಮಿಯೇ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ ಪ್ರೇಮಾಸ್ಪದರು ಬಂದಿಹರು
 ಧಾಮದೊಳು ಭಕ್ಷಾದಿ ಪಾಯಸ
 ಮಾಮಿಡಿಯ ಶ್ರೀಕರಣೆ ಘೃತಪಯ
 ವಾಮಹ ಪಡ್ರಸ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಸಿತು ಗೈದಿರಲು

|| ೧೬ ||

ಚರರೆ ತಮಗರ್ಹಿತವ ಗೈಯ್ಯದೆ
 ಹರನ ಭಕ್ತರು ಭುಂಜಿಸಲು ಘನ
 ದುರಿತವಲ್ಲವೆಮಹುಮು ಭಿಕ್ಷದ ಹೊರ್ತು ನಾವೆಂದು
 ಪರರ ಗೃಹದಲಿ ಉಣುವದಿಲ್ಲೇ
 ನ್ನರಳ ತರಳಿಯರೀರ್ವರನ್ನುಳಿ
 ದರರೆ ನಾನೆಂತುಣಲಿ ಗೌಡರೆಮವರು ಎಲ್ಲಿಹರು

|| ೧೭ ||

ಇಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪ ಶರಣರ
 ಸಲ್ಲಲಿತ ಗೃಹದಲಿ ಇರ್ವರು
 ನಿಲ್ಲದಾಂ ಬಿಕ್ಷವನು ಕೈಕೊಂಡೊಡನೆ ತೆರಳುವದು
 ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಈರ್ವರುಪವಾ
 ಸಲ್ಲಿ ಕೊಡುವರೆನಲು ಗೌಡನ
 ಬಲ್ಲ ತಾಯಿಯು ಪಾರಾಬಾಯಿಯು ಕೇಳಿ ತಕ್ಷಣದಿ

|| ೧೮ ||

ಗೃಹಿಸುತಂ ಮಾ ಅಮೃತರಾಯನೇ
ಮಹಿಳೆ ಭಂಗಾರಮ್ಮ ಶರಣರು
ಮಹಿಮರಿವರಾತ ನುಜರೀವರು ನಾಲ್ವರೆಡೆಮಾಡಿ
ಬಹುತ್ವರಂ ನೀ ಕಳುಹಿಸಲು ಬಲು
ವಿಹಿತ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಲ್ಲೆಯುಣ್ಣಲಿ
ಆಹುಮ ಜನನಿಯಳೆಂದು ಎಡೆ ಪಾತ್ರಗಳ ಸಿದ್ಧಿಸಲು

|| ೧೯ ||

ನೋಡಿ ಶಿವಚರ ಮೂಡಿ ನಗೆ ಜವ
ಮಾಡಿ ನಾನೈದು ಮನೆ ಬಿಕ್ಷವ
ಬೇಡಿ ಬಹನೀಗೆಂದು ಪೋಗಲು ತಮ್ಮ ಸೇವಕನಿಂ
ಗಾಢನಾ ಎಡೆ ಪಾತ್ರಗಳನಂ
ನಾಡೆ ಶರಣರ ಗೃಹಕೆ ಕಳುಹಲು
ನೋಡು ಭಂಗಾರಮ್ಮ ದೇವರು ಕಳುಹಿದದೆ ನೋಡು

|| ೨೦ ||

ನೀನು ಗಂಜಿಯು ಜೋಳ ಭಕ್ತರಿ
ದಾನಿಸಲು ಶಿವ ತಾನು ಪಾಯಸ
ಬೋನ ಹೋಳಿಗೆ ಶೀಕರಣೆ ಫೃತ ಪಂಚ ಪಕ್ವಾನ್ನ
ನೂನವಿಲ್ಲದೆ ಕಳುಹಿದನು ಎನೆ
ಜಾಣ ಮಾತೆಯು ಹರುಷಿಸಲು ಗುಣ
ವಾನ ಶರಣನು ನಕ್ಕುಮಿದನುಣ್ಣವರು ಜೀರಿಹರು

|| ೨೧ ||

ಆರು ತಮ್ಮಾ ಸಾರು ಮೈದರಿ
ಗೂರ ಭಕ್ತರು ಹತ್ತು ಜನವಿದೆ
ದಾರಿಯಿಂ ಪೊರಟಿಹರುಮವರಂನುಣಿಸಬಹುದೌ ನೀಂ
ಸಾರು ಮಹಂತನ ಬೇಗದಿಂ ಕರ
ತಾರೆನಲು ಬಂದವನು ಶರಣನ
ಚಾರುಪದಕಂ ಸಮಿಸುತೇನಪ್ಪಣೆಯುಮೆನೆ ಜವದಿ

|| ೨೨ ||

ಇರಿಸು ಆಸನ ತಾಟು ತಂಬಿಗೆ
ಬರುವರಾರೈ ಭಕ್ತ ಮಂಡಳಿ
ಇರುವರೆಲ್ಲನೆ ಕಾಸಬಾಗದಲಿಹರು ಕರೆ ಎನಲು
ಭರದಿ ಪೋಗೆವನೋಡಿ ಕೇಳಲು
ಶರಣರ ಸುಪದ ದರ್ಶನೋಸುಗೆ
ಬರುವದಾಯ್ತಂದವನ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ಬರಿದವರು

|| ೨೩ ||

ನಮಿಸಲಾಶೀರ್ವದಿಸಿ ಭಕ್ತರೆ
 ಶ್ರಮವನಾಂತಿರಿ ಮಿವರದೆಶೆಯಿಂ
 ವಿಮಲ ಮಾನಸರೇಳಿ ಶಿವ ಪ್ರಾಸಾದ ಕೈಕೊಳ್ಳಿ
 ಸುಮನ ಶಿವ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಕಾರಣ
 ತಮವ ಕೆಡಿಸುವದೆಂದು ಬೋಧಿಸಿ
 ಕ್ರಮದಿ ಭೋಜ್ಯವ ನೀಡಲೆತ್ತಿಸಲನಿತಕಾವೋಣೆ

|| ೨೪ ||

ಸಣ್ಣ ಬಾಲರು ನೆರೆದು ಭಜನೆಯು
 ಬಣ್ಣದಲಿ ಕುಣಿಯುತ್ತ ಶರಣನ
 ರೇಣು ಮುತ್ತಯ್ಯಗಳ ಮಠದಲಿ ಹೋಳಿಗಿವೆ ಇಂದು
 ಉಣ್ಣಿಸುವ ನಡಿರೆಂದು ಬರಲಾ
 ಚಿಣ್ಣರನು ಕಂಡುಬಿಟ್ಟ ಕೂಡಿಸಿ
 ತನ್ನ ಕರದಿಂ ನೀಡಿ ಸರ್ವರ ತೃಪ್ತಿಸುತ್ತಿರುವ

|| ೨೫ ||

ಸಮಯದಲಿಯಾ ಪ್ರಮುಖ ಪುರಪತಿ
 ಯಮಮ ಚರನೈದು ಮನೆ ಭಿ
 ಕ್ಷಮದುಗಡ ಕೊಂಡೀಗಬಹನೆಂದಾಡಿತಾನೆತ್ತ
 ಗಮಗೈದನೊ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಿ
 ಸಮತವಾಗದೆ ತಾನೆ ಪುಡುಕು
 ತ್ರಮಲ ಮಾನಸ ಶರಣ ಗೃಹಕಂ ಬಂದು ನೋಡಲೈ

|| ೨೬ ||

ಪಂಕ್ತಿ ಕೂತಿದೆ ಸಂತ ಶರಣನು
 ಸ್ವಂತ ತಾನೇ ಬೆಳೆಸಿಕೊಡುತಿಹ
 ಮಾಂತ ನೀಡುವನದನು ಕಾಣುತ ಗೌಡ ಬೆರಗಾಗಿ
 ಶಾಂತ ಶರಣರೆ ನಿಮ್ಮಾಶ್ರಮದೊಳು
 ಮಂತಕಾರಿಯ ರೂಪ ಚರಮ
 ತ್ರಂತನಯರವರೀರ್ವರಿಹರೇನೆಂದು ಕೇಳಲಿಕೆ

|| ೨೭ ||

ನಕ್ಕು ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಯ ಹರುಷವ
 ದುಕ್ಕಿ ಗೌಡರೆ ನಿಮ್ಮ ಗೃಹದೊಳು
 ಸೌಖ್ಯ ಶಿವಚರಮೂರ್ತಿ ಪಾದವು ಬಂದು ತೋರಿದವೇ
 ದೃಕ್ಕು ದರ್ಶನದುದ್ದರಾದಿಂ
 ಮಿಕ್ಕ ಮಾತಿನೇನವಂ ತಾ
 ಸಿಕ್ಕಲಾರನುಮಿನ್ನು ನಿಮ್ಮಯ ದುಃಖವೋಯಿತಲಾ

|| ೨೮ ||

ಎಂದು ಮಹಾನಂದಾಶ್ರು ಸುರಿಸುತ
 ಹಿಂದಣದ ವೃತ್ತಾಂತ ಪೇಳುತ
 ಸಂದ ಭಕ್ತರ ಪಂಕ್ತಿಯಲಿಯುಣನೀಡೆ ತೃಪ್ತಿಸುತ
 ತಂದೆ ನಿಮ್ಮಿಂದೆನ್ನ ಜನ್ಮವು
 ಮಿಂದು ಸಫಲಾಯ್ತೆಂದು ಮಿಗೆಯಾ
 ನಂದ ಶರಧಿಯೊಳಾಳುತಂ ಮನದಣಿಯೆ ಸ್ತುತಿಸಿದನು || ೨೯ ||

ನಾಲ್ಕು ಜನರಿಗೆ ಸಾಲ್ವ ಪಾಕವ
 ನೇಕಜನ ಬಾಲರಿಗೆ ನೀಡಿದ
 ನೀ ಕಲಿಯೊಳಿವನರನಲ್ಲ ಶಿವಶರಣನೇ ದಿಟವು
 ಸೌಖ್ಯದಿ ವರದ್ವಸ್ತ ಪ್ರಸಾದವ
 ಸ್ವೀಕರಿಸೆ ಜೀವೇಶರೈಕೃವು
 ನಾಲ್ಕು ಪದಕರ ತಳವು ಸಿದ್ಧವುಮೆಂದು ಸ್ತುತಿಸುತಲಿ || ೩೦ ||

ಪೋದ ತನ್ನಯ ಗೃಹಕೆ ಮಾತೆಯೊ
 ಳಾದ ಚರನಾದ್ಯಾಂತ ಮತ್ತಾ
 ಸಾಧು ಶರಣನ ಕರ ಪ್ರಸಾದ ಮಹಿಮೆಯಂ ಪೇಳೆ
 ಸೋದಯಾದ್ಭುತಳಾಗಿ ತತ್ಕ್ಷಣ
 ಕಾ ದಯಾನಿಧಿ ದರ್ಶನಂ ಕೊಂ
 ಡಾದರಿಸಿ ತವ ಗೃಹಕೆ ಬರೆ ಮೈದಿರಿಗಿ ಭಕ್ತರುಗಳ್ || ೩೧ ||

ಹರುಷದಿಂ ಶಿವಲಿಂಗ ಶರಣನ
 ವರ ಪ್ರಸಾದದ ಮಹಿಮೆ ಕೀರ್ತಿಯ
 ಪೊರೆಯ ಕಟ್ಟಿತ ಶಿರದೊಳಾನುತ ನಮಿಸುತಪ್ಪಣೆಯಂ
 ವೆರೆಸಿ ಪೋಗಲ್ಕಿತ್ತಲನಘನು
 ಹೆರಚರಾರ್ಪಿತಗೈದ ಶಾಂತಿಯ
 ಪರಮ ಪರಿಣಾಮವನು ಸವಿದಿರುತಿರಲು ಮತ್ತೊರ್ವ || ೩೨ ||

ಚರನು ಕಾಯಕಗೈಯ್ಯುತಂ ಸಂ
 ಚರಿಸಿ ಶರಣನ ಮಠದೊಳಿಳಿಯುತ
 ಮೆರೆವ ಬಸವನ ಘನೆಯೊಳಿರುವರಳೆಲೆಯನಂ ಕಂಡು
 ಇರದೆ ಮನಸೋಲುತಲಿಯದನಾ
 ರರಿಯದಂದದಿ ರಾತ್ರಿಯಲಿ ಕೆ
 ಧ್ವಿರದೆ ಮುಂಜಾವಿನಲಿ ತನ್ನಯ ಸರಕು ಸವರಿಸಲು || ೩೩ ||

ತಿಳಿದು ಶರಣನುಮೇಕೆ ಸ್ವಾಮಿಯು
 ಘಳಿಲನೆತ್ತೈಯ್ಯರಿಸಿ ನಿಂತಿರಿ
 ಸುಳಿದು ಕಾಯಕಗೈಯ್ಯದಲೆ ಮತ್ತೆಲ್ಲಿ ಪೋಗುವಿರಿ
 ಒಳಿತುಮಿಲ್ಲವು ದೇಹದೊಳು ಬಲು
 ಬಳಲಿದರೆ ಇಂದುಳಿದು ನಾಳಿನ
 ಬೆಳಗಿನಲಿ ಸಂಚರಿಸಿ ಕಾಯಕ ಗೈಯ್ಯಬಹುದಯ್ಯ

|| ೩೪ ||

ಬೇಡ ಶರಣನೆ ಪೋಗ್ವದೇ ಜವ
 ಮಾಡಿ ಪೋದರೆ ಲೇಸು ನಿಮಗೆಂ
 ದಾಡೆ ಗಾಢನೆ ಪೋಗಲಾ ಸಮಯದಲಿ ಪೂಜಕನು
 ಪ್ರಾಢ ಬಸವನ ಪೂಜಿಸಲು ಬರೆ
 ಮೌಢ್ಯದರಳಿಲೆಯಿಲ್ಲದುದನಂ
 ನೋಡಿ ಗಾಬರಿಗೊಂಡು ಶರಣರೆ ದೇವರರಳಿಲೆಯು

|| ೩೫ ||

ಇಲ್ಲವೈ ಮತ್ತೆಲ್ಲಿ ಪೋಯಿತು
 ಬಲ್ಲರಾರದು ದೇವ ಬಲ್ಲನು
 ಎಲ್ಲಿ ಮಾತಿದುಮೆಂದು ಪುಡುಕಿದ ಸಂದುಗೊಂದಿಯನು
 ಬಲ್ಲ ಶರಣನು ನುಡಿದನೆಲೆ ನೀ
 ಸುಳ್ಳು ಏತಕೆ ಪುಡುಕುತಿರುವಿಯೊ
 ಸಲ್ಲಿತದು ದೇವರದು ದೇವರಿಗೆನಲು ಪೂಜಕನು

|| ೩೬ ||

ತಿಳಿದು ನಿನ್ನಲ್ಲಿಳಿದ ಜಂಗಮ
 ಕಳವು ಮಾಡಲ್ಲಡಗಿ ಪೋದನೋ
 ಘಳಿಲನವ ಮೈದಿರಿಗಿಗನೆ ಕಳಕಳಿಸಿ ಜನನರದು
 ಥಳಿಸಿಯವನಂ ತರುವದದನೆನೆ
 ಬಳಿಮನಿಯ ಚಿನ್ನಣ್ಣನೆಂಬುವ
 ಗಳ ಬಳನೆಯೋಡುತ್ತ ನಡೆಯಲು ಶರಣ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ

|| ೩೭ ||

ಬೇಡ ಭಕ್ತಾದೇವ ಕೊಡಲದು
 ಗಾಢನಾಚರನೊಯ್ಯನಲ್ಲದೆ
 ನಾಡ ಮಾತಾಡಿದರೆ ಸಲ್ಲದು ಶಿವನೊಳ್ವಾಜ್ಯವನು
 ಮಾಡಲಸದಳ ಹಿರಿದಿರುಗು ನಡೆ
 ಕೇಡುಗೈಯ್ಯುವನವನೆ ಕೆಡುವನು
 ರೂಢಿ ರುದ್ರನು ಎನಿಸಿ ಬಸವನ ಕಾಡಿ ಕೆಡಕಾದ

|| ೩೮ ||

ಎಂದು ಬುದ್ಧಿಯಗಲಿಸಿ ವರಗುಣ
 ಸಿಂಧು ಶಿವಶರಣೇಶ ಸರ್ವವು
 ಚಂದ್ರಧಾರಿಯ ಸ್ವಯಂಲೀಲೆಯದೆಂದು ನಂಬಿರುವ
 ಕುಂದು ಕುಟಿಲವು ಕಪಟ ನಿರ್ದಯ
 ದ್ವಂದ್ವ ಭಾವವನಳಿದು ಜಗವನು
 ಹೊಂದಿ ಹೊಂದದೆ ಇರ್ದ ಶಿಲೆಯೊಳಗಗ್ಗಿ ತೆರನಂತೆ || ೩೯ ||

ಇರುತಲೊಂದಿನವುಳವಿ ಯಾತ್ರಗೆ
 ಚರಿಸಬೇಕೆಂದೆನುತ ಯೋಚಿಸಿ
 ಪುರವನುಳಿದುಂ ಪೊರಟು ಮಾರ್ಗದಿ ನಡೆಯೆ ಹಿಂಬಲದಿ
 ಕರುವನೊಂದನು ಕೊಂಡು ಬರುವನ
 ಶರಣನಾಗಳೆ ಕಂಡುಮಿವ ಕಟು
 ಗರವನಿದನಂ ಕೊಯ್ಯಲೊಯ್ಯುವನೇನು ಮಾಡಲಿನಾಂ || ೪೦ ||

ಉಳುವಿಗ್ಗೋಗುವದೇನುಮಿದನಂ
 ಉಳುಹಿಕೊಂಡರೆ ಜೀವದಿಂ ಘನ
 ಉಳವಿ ಯಾತ್ರೆಯುಮಿಲ್ಲೆ ದೊರೆದಂತಾಯಿತೆನುತಾಗ
 ಎಳೆಗರುವನೆಲೊ ಎಲ್ಲಿಗೊಯ್ಯುವಿ
 ತಿಳಿದವನೆ ಕೊಲಲೊಯ್ಯೆನ್ನೆ ನಾಂ
 ಘಳಲಿನಿದ ಬಿಡು ಮುಳುವಿಕೋ ಕೊಡು ಕ್ರಯವ ನೆನಲವನಂ || ೪೧ ||

ಬೋಧಿಸುತ ಹಲವಂದದಿಂ ಘನ
 ಸಾಧು ಶರಣನು ಬಿಡಿಸಿ ಕರು ತವ
 ಸ್ವಾಧೀನವ ಕೈಕೊಂಡು ಹಣವಂ ನೀಯ್ಯ ಪೋಗಲ್ಲೆ
 ಆ ದಯಾಂಭುದಿ ವಚನ ಪರುಷವು
 ಬಾಧಕನ ಮನಕತ್ತಿ ಮುಟ್ಟಲ
 ಸಾಧ್ಯ ಸೂವರ್ಣಾದ ಪರಿಕ್ರಯವಲ್ಲೆನುತ ನಮಿಸಿ || ೪೨ ||

ಶರಣಶಿವಲಿಂಗೇಶನನು ಪರಿ
 ಪರಿಯ ಸ್ತುತಿಸುತ ಪೋದನಿತ್ತಲು
 ಕರುಣೆ ಕರುವನು ಕೊಂಡು ತನ್ನಾಶ್ರಮಕೆ ಬರಮಾಡಿ
 ಪೊರೆಯಲದನ್ವಲವಾಗೆ ಸಂತರು
 ಬರಲು ದಾನಿತ್ತವರ ಮನ್ನಿಸಿ
 ಪರರಿಗುಪಕಾರವನು ಗೈಯ್ಯುತಿರ್ದನನವರತಂ || ೪೩ ||

ಇಂತು ವರ್ತನದಿರುತಲೊಂದಿನ
 ಸಂತ ಶರಣನುಮೆಂದು ಬೆಳಸಿಯ
 ನಂ ತಿನಿಸಬೇಕೆಂದು ವಕ್ತೃಲನೋರ್ವನುಂ ತನ್ನ
 ಸ್ವಂತ ಪೊಲಕಂ ಕರದು ತರಲದು
 ಮುಂತೆ ತಾಂ ಬಸವಣ್ಣನೊಯ್ದು ನಿ
 ವಾಂತ ಸ್ಥಲವೆಂದರಿದು ಔದುಂಬರದ ನೆರಳಿನಲಿ

॥ ೪೪ ॥

ಮಾಡುತಂ ಶಿವನಾಮ ಸ್ಮರಣವ
 ಕೂಡಲನಿತಕೆ ಮಾರ್ಗದಿಂದೊ
 ಬೋಡಿ ಬರುತಂ ಬಾಡಿ ಮುಖವತಿ ಪೊಲದವನ ಕಂಡು
 ಬೇಡೆ ಜಲವಂ ನೀಡಲೆಲ್ಲಿಂ
 ನೋಡಿ ಬಿಂದಿಗೆ ನೀಡು ಜಲವೆನೆ
 ನಾಡೆ ಕುಡಿಯುತ ಪೋದರಾವೇಂ ಕುಡಿಯಬೇಕೆನಲು

॥ ೪೫ ॥

ಕೇಳಿ ಶರಣನು ಮಿತ್ತು ಜಲವನು
 ಪಾಲಿಸವನನುಮೆನಲು ಸುಗುಣವಿ
 ಲೋಲ ತಮಗೆಯು ಸಾಲುಪನಿತಿವೆಯಿರಲು ಕೊಡು ಎನಲಾ
 ಕಾಲದೊಳು ಕುಡಿಸುತ್ತ ಕಳಪುತ
 ಮೇಲು ಜಲದಾನೆಂದು ಬೋಧಿಸಿ
 ಶೀಲ ಶರಣನು ಎಂದನಾತಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಭಾವಿಯನು

॥ ೪೬ ॥

ತೆಗೆಯಬೇಕೆನಲಹುದು ಶರಣರೆ
 ಹಗುರುಮೇನನಲ್ಲ ಭಾವಿಯ
 ತೆಗೆಯಲಿಕೆ ಹಣಬೇಕು ನಾ ಬಲು ಬಡವನೆನ್ನಿಂದ
 ತೆಗೆಸಲುಂ ವಶವಲ್ಲ ಬಿಡು ನಾಂ
 ತೆಗೆಯುವೆನು ಹೊಲ ನಿನ್ನದದೆ ನೀ
 ಬಗೆದು ಸ್ಥಲವಿನಿತ್ತಿಯಾದರೆ ಭಾವಿ ಸಿದ್ಧಿಸುವೆ

॥ ೪೭ ॥

ಎಂದು ನುಡಿಯಲು ಕೇಳಿ ತಿಳಿಯುತ
 ಮಂದ ಭಾಗ್ಯನು ನಾನು ನನ್ನ
 ದೊಂದಿಗಾಗದು ಭಾವಿಯಿವರಿಂದಾಗುತ್ತಿರಲಾನು
 ಹಿಂದುಗೆಡಿಪದಿದೇನು ಕಾರಣ
 ಸಂಧಿ ಸಾಧಿಸಿತೆಂದುಮವರಡಿ
 ಹೊಂದಿ ನಮಿಸುತ ತೆಗೆಯಲಪ್ಪಣೆಯನುತ ಬಿನ್ನೈಸೆ

॥ ೪೮ ॥

ಬಳಿಕ ಬೆಳಸಿಯ ಸವಿದು ಶರಣನು
 ನಿಲಯಕಂ ಬರುತಾಗ ಚಿಮ್ಮಡ
 ದಲಘುಮತಿ ಅಲ್ಲಪ್ಪನಿಗೆ ತವ ಮನದ ಯೋಚನೆಯು
 ತಿಳಿಸಿ ಮರುದಿನದೊಂದು ಬಿಂದಿಗೆ
 ಯೋಳಗೆ ನಿರ್ದಾಂಬುತ್ತು ಪೂಜಿಸಿ
 ಘಳಿನಲದ ಕೊಡಗೂಸಿನಾ ಶಿರಸದೊಳು ಪೊರಿಸುತ್ತೆ

|| ೪೯ ||

ಕೋಮಲಣುಗಿಯೆ ಪೊಲದ ತಾಣದಿ
 ಪ್ರೇಮ ಬಂದಲ್ಲಿರಿಸು ನಡೆಯೆಂ
 ದಾಮಗಳ ಮುಂದಾಗಿ ನಡೆಯುತ ಪೊಲವ ತೋರಿಸಲು
 ನೇಮಿಸಿದ ಪರಿಯಂತೆ ನಾಲ್ಕು
 ಸೀಮೆಯಲ್ಲವ ನೋಡಿ ತಂನೃನ
 ಕಾಮಿಸಿದ ತಾಣದಲಿ ಇಳಿಸಿದಳಾಗ ಬಿಂದುಗೆಯ

|| ೫೦ ||

ಕಂಡು ಶರಣನು ಬಾಗಿ ವಸುಧಿಗೆ
 ದಿಂಡುಗೆಡಹುತ ಚಾಚಿ ಮೈಮನ
 ಗೊಂಡು ಗುದ್ದಲಿ ಪಿಡಿದುಮಗಿಯಲು ನೋಡುತಾ ಕ್ಷಣದಿ
 ದಂಡಧರ ಬೆದರಿದನುಮಿವ ಭೂ
 ಮಂಡಲದ ಭವ ಬೇರನಗಿಯುತ
 ಕುಂಡವೆನ್ನದು ಪಾಳುಗೆಡಹುವನನುತ ತಿಳಿದಂದು

|| ೫೧ ||

ಮತಿಯು ಮಾಸುತಲೆ
 ಗತಿಯು ಶರಣನು ಎನ್ನೊಳೇನುಂ
 ಕೃತಕೈಯ್ಯಲು ಬಾರದೆನುತಂ ಕ್ಷಮೆಯ ಬೇಡಲಿಕೆ
 ಪಿತನ ಮಧ್ಯಸ್ಥನನ ಮಾಡುತ
 ಕ್ಷಿತಿಗೆ ಕಳುಪಿದನೆಂಬೊಲಾ ದಿನ
 ಪತಿಯು ಬಂದನು ಪೂರ್ವ ದಿಗ್ವಾಮೆಯಳ ಗರ್ಭದಲಿಂ

|| ೫೨ ||

ಪೂತ ಶರಣನು ಭೂತದಯೆ ಪ
 ಶ್ವಾತ್ತಾಪಿ ತಾನೆನಿಸಿ ಗುಣನಿಧಿ
 ಪಾಥಿಕರು ಪಶುಪಕ್ಷಿ ಮೃಗತತಿ ಜೀವ ಜಂತುಗಳು
 ಪೋತು ಜಲಪ್ರಾಶನವಗೈಯ್ಯುತ
 ಭೂತಳದಿ ಶಾಂತಿಯಲಿ ಚರಿಪುದೆ
 ಸಾತಿಶಯವೆನಗೆಂದು ಭಾವಿಯ ತೋಡಲನುಗೆಯ್ಯೆ

|| ೫೩ ||

ಗುರುಭಕ್ತನಲ್ಲಪ್ಪನದನಂ

ನರಿದು ಶರಣರೆ ನಿಮ್ಮ ಕಾಯಕೆ

ನಿರುತಗೈಯ್ಯತ ಗೃಹದೊಳಿರುವದು ಕೂಪವಿದು ನಿಮ್ಮ

ಕರುಣದಿಂದಲಿ ಖಿನನಿಸುತವಂ

ದರ ಮಾಸದಲಿ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಾ

ಪರಮ ಗಂಗಾ ಭಾಗಿರಥಿಯಂ ಬರಿಸಿ ಮೆರೆಯುವನು

|| ೫೪ ||

ಎನುತ ನಿತ್ಯದಿ ಭಾವಿ ಕೆಲಸದಿ

ಸನುತ ತೊಡಗಿರಲೊಂದು ದಿನವಾ

ಚಿನುಮಯನು ಕೂಪವನು ಕಾಣುವ ಕಾರಣಾಂತರದಿ

ಬಿನದಿಸುತಲಾ ಪೊಲದ ಮಾರ್ಗವ

ನನುಕರಿಸಿ ಬರುತಿರಲು ಮುಂದೆಯು

ಕನಕದುಂಗರವಷ್ಟಪಾಯ್ಲಿಯು ಬಿದ್ದಿರಲು ಕಂಡು

|| ೫೫ ||

ಆರದಿಹುದೋಮವರಿಗೆಯು ಮಿಗಿ

ಮೀರಿ ದುಃಖಾಗುವದುಮೆಂತನು

ತಾರುಮಾದರು ಬರಲುಮವರಿಗೆ ತೋರಬೇಕೆಂದು

ದಾರಿಯಲಿ ತಾಸೊತ್ತು ನಿಂತಿರ

ಲಾರು ಬರದಿರಲಾಗ ಚಿಂತಿಸಿ

ಸಾರಿ ಭಾವಿಯ ನೋಡದಲೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರೆ ಗೃಹಕೆ

|| ೫೬ ||

ಮಾತೆ ಸೂವರ್ಣಾಂಬೆ ತಮ್ಮಾ

ನೀ ತಿರುಗಿ ಬಂದೇಕೆ ಭಾವಿಯ

ನೋತು ನೋಡಲು ಪೋಗಿಲ್ಲವೆ ಎನಲು ಪರಹಿತನು

ಮಾತನಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನಿರಲಾ

ನೀತೆ ಮಹಂತನ ಕರೆಯೆ ಬರಲವ

ತಾತ ಶರಣರ ಕಂಡು ಮಹಿಮರೆ ಏನು ಚಿಂತಿಪಿರಿ

|| ೫೭ ||

ಭಾವಿ ತೆಗೆಪೋಗಿಲ್ಲವೇ ಗುರು

ಸೇವಕನೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದೆವು

ದೇವ ಕಾರಣದೇನು ಮಾರ್ಗದಿ ಕನಕದುಂಗರಮ

ರೂವು ಬಲು ಚಂದಷ್ಟಪಾಯ್ಲಿಯು

ಮಾವನದೊ ನಾನರಿಯನದನಂ

ತಾವು ತರಲಿಲ್ಲೇಕೆ ಪರರದು ಮುಟ್ಟಬಾರದಯ್ಯ

|| ೫೮ ||

ತರುತ ಮರುಳಿವ ಬರಲು ಮತ್ತಿ
 ದಿರುಗಿಯಿಂಮುತ್ತಿದ್ದಿರದನಂ
 ತರುವದಿತ್ತೆನೆ ಕೊಡುವ ಬುದ್ಧಿಯು ಪುಟ್ಟದಿರೆ ಗತಿಯೇಂ
 ಕಿರುಬ ಮನವಿದು ಮೊದಲೆಯದನಂ
 ಸರಿದವರುಮಾಂವಲ್ಲವಲ್ಲಿಂ
 ಬರಿಯ ಭ್ರಮೆ ತೊಂದರೆಗಳಲಿ ಬಳಲುವದುಮೇಕೆನಲು

|| ೫೮ ||

ಹಳಹಳಿಯು ಮತ್ತೇಕೆಯದನಂ
 ಕಳೆದುಕೊಂಡವನೆಂತು ಮನದೊಳು
 ತಳಮಳಂಗೆೊಳ್ಳುವನೊಮೆಂತೆನು ತಾನು ಹಳಹಳಿಪೆ
 ತಿಳಿಯೆ ನರಜನ್ಮನಿತ್ತು ಘನವಿದು
 ತಿಳಿಯದಲೆ ಬಹು ಜನರು ಭವದಲಿ
 ತೊಳಲಿ ಬಳಲುವದಾಯ್ತು ಜನ್ಮಾಂತರುಗಳಲಿ ತಿರುಗಿ

|| ೫೯ ||

ಪರರ ಕಷ್ಟವು ತನ್ನದದುಮೇ
 ಣ್ಣರರ ಸುಖವದು ತನ್ನದೆಂದರಿ
 ವೆರಡಕುಂ ತಾನಲ್ಲದನ್ನರುಮಿಲ್ಲವೆಂದೆನುತೆ
 ಕರಮನಂ ಭಾವಂಗಳಲಿ ನಿ
 ಘ೦೦೨ ಪರಧನದಾಸೆಯಲಿ ಮನ
 ವೆರಸದಿಹುದೆ ಶರಣ ಪಥವಿದು ನಂಬುದೆಲೈ ಭಕ್ತಾ

|| ೬೦ ||

ಹೊನ್ನಿಗಾಗಿಯು ಕೆಲರು ಕೆಟ್ಟರು
 ಹೆಣ್ಣಿಗಾಗಿಯು ಕೆಲರು ಮತ್ತಾ
 ಮಣ್ಣಿಗಾಗಿಯು ಕೆಟ್ಟು ಕೆಲರುಂ ಪೋದರಕಟಕಟ
 ಕಣ್ಣು ಮೂರುಳ್ಳವನ ಮರೆಯುತ
 ಬಣ್ಣಗೆಡೆ ಹೊನ್ನಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣಿಗೆ
 ಪನ್ನಗನ ಪೆಡೆ ನೆರಳು ಪೊಂದಿದ ಬೇಕನಂತಹುದು

|| ೬೧ ||

ಏನೆಯಾಗಲಿ ದೇವ ತಾನಾ
 ಮಾನವಗೆ ಕೊಡಲೊಳಿತುಮಕ್ಕುಂ
 ಜಾಣನವನೆ ಮೂರು ಲೋಕಕೆ ತ್ರಾಣಿ ಎನಿಸುವನು
 ಆ ನಿಧಾನವ ತಿಳಿದು ಪರಹಿತ
 ಧ್ಯಾನಿ ಕಳವಳಿಸುತಲಿ ಗುಣ ಸಂ
 ಧಾನಿ ತನ್ನಯ ಕೊಪ ಕಾಣಲು ಪೋಗಲನಿತರಲಿ

|| ೬೨ ||

ಜಲದ ಸೆಲೆಯೊಡೆಯಲೈಯಾ ದಿನ
 ವಲಘುಮತಿ ಅಲ್ಲಪ್ಪ ತಾನುಂ
 ಕಲಿಗಳಂದದಿ ಕಲ್ಲುಬಂಡೆಗಳ್ಳೀಳಲಗ ಜಾಣ್ಣುಂ
 ಒಲಿದು ಸೊನ್ನಲಿ ಸಿದ್ಧರಾಮಗೆ
 ಬಳಿಯ ಗಂಗೆಯ ಕಳುಪಿದಂದದಿ
 ಸುಲಭ ಶರಣನ ಭಾವಿ ಪೊರಸೂಸುತಲಿ ತುಂಬಿದುದು || ೬೩ ||

ಕಂಡು ಶರಣನು ಭಕ್ತ ಸಮುದಯ
 ಗೊಂಡು ಮರುದಿನ ಮಾಲ್ದಿ ಸಜ್ಜಕ
 ದುಂಡಿ ಪೂರಣಗಡಬು ಪುಳಿ ಬೋನಂಬಲಿಯು ರಚಿಸಿ
 ಥಂಡ ಜಂಗಮ ಸಾಧು ಸಂತರ
 ಮಂಡಲಿಯು ಪ್ರಮಥಾದಿಪತಿಗಳು
 ಪಂಡಿತರು ಪಾಮರರು ಮೊದಲಾಗೆಲ್ಲ ಬರಿಸುತಲಿ || ೬೪ ||

ಏಕ ಭಾವವುಮೇಕ ದೃಷ್ಟಿಯು
 ಸೌಖ್ಯ ಪೂರ್ಣನು ಸತ್ಯ ಶರಣನು
 ಲೋಕ ಪೂಜ್ಯನು ಶೋಕರಹಿತನು ಕಾಕಗುಣಹತನು
 ಪಾಕದನು ತವ ಹಸ್ತ ವರುಷದಿ
 ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ನೀಡಿದನು ಸರ್ವರು
 ಸಾಕುಸಾಕೆಂದನುತ ಮನದಣಿಯುತಲಿ ತಣಿಸಿದರು || ೬೫ ||

ಹಿರಿಕಿರಿದು ಎಂದೆಂಬ ಭಾವವು
 ಮರರೆ ಸಪ್ತಾಂತರದಿ ಕಾಣನು
 ಧರೆಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲ ಶಿವನೆಂದರಿದು ವರ್ತಿಪನು
 ಕರುಣೆಪರ ಹಿತಕರನುಮಿವನೆನು
 ತರಿದು ಪೊಗಳುತ್ತಿರಲು ಪುರಜನ
 ಬರಿದೆ ನನ್ನನ್ನೇಕೆ ಪೊಗಳುವಿರಯ್ಯೊ ಜಲವಿತ್ತಾ || ೬೬ ||

ಶಿವನ ಸ್ತವನವ ಗೈದುಮವಿರತ
 ಶಿವನ ಭಕ್ತಿಯ ಕಾರ್ಯದಲಿ ಮನ
 ಸವನಿಸುತಲಿರಲದುವೆ ಕಾರಣ ನಿಮಗೆ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ
 ಜವದಿ ಘಳಿಸುತ ಸತ್ಯ ಸುಖವನು
 ಭವಿಸುತಲಿ ಪರಹಿತವ ಬಯಸುತ
 ಭವಕೆ ಬಾರದ ತರದಿ ವರ್ತಿಪುದೆಂದು ಬೋಧಿಸುತ || ೬೭ ||

ಎಲ್ಲ ಶಿವಚರ ಭಕ್ತ ಸಮೂಹವ
 ನಿಲ್ಲದಲೆ ಕೊಡುತ್ತ ಪುರಕಂ
 ದುಲ್ಲಸದಿ ಬರುತವರ ಕಳಪುತೆ ತನ್ನ ಆಶ್ರಮದಿ
 ಸಲ್ಲಲಿತ ಶಿವಗೋಷ್ಠಿ ಸಂತಸ
 ದಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯುತಿರ್ದನನುದಿನ
 ಕಲ್ಲಾಣಗಿ ಪತಿ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಗುಣಕೋಶ

|| ೬೮ ||

ಇಂದಿಗಾದರು ಪುರದ ಭಕ್ತರು
 ಹೊಂದಿ ಶ್ರಾವಣದೊಂದು ಮಾಸದಿ
 ಅಂದಿನಂತೆಯು ಪೆಡಗಿ ಜಾತ್ರೆಯ ಜರುಗಿಸುತ್ತಿಹರು
 ಮುಂದೆ ಪೊಲದವಗಿತ್ತು ಹಣವವ
 ನಿಂದ ಖಾತೆಯುಗೊಂಡುಮದನಂ
 ತಂದೆ ಶರಣನಿಗಿತ್ತು ಮೆರದರು ದೈವ ಭಕ್ತರುಗಳ

|| ೬೯ ||

ವರವೆನ್ನೊಂದಿದೆ ಮಹಾತ್ಮನ
 ಚರಿತೆಯಂ ಸ್ನಾನವನು ಗೈಯ್ಯ
 ತ್ತಿರಲು ಶಿವಚರ ಕೌಪಕರುವೆಯ ಬೇಡೆ ತನಗೊಂದೆ
 ಇರುವ ಪಂಜೆಯುಮದರೊಳರ್ಧಂ
 ಹರಿದುಕೊಡಲದ ನೋಡಿ ಮಾತೆಯು
 ತರಳ ನೀರ್ವೈಗುಡುವಿ ಮತ್ತೊಂದೊಸ್ತನೇಯನುತ

|| ೭೦ ||

ಮಗ್ಗದಲಿ ಕೂಡಿಸಲು ಘನ ಶಿವ
 ನಗ್ಗಳದ ಮಹಿಮೆಯದ ವೃತ್ತಿಯು
 ದೃಗ್ ಜ್ಞಾನಕಾವರಿಸಿ ಬೆಳಗಲು ಮನವು ಲಯಮಾಗಿ
 ಶೀಘ್ರ ಸಮಾಧಿಯದು ಪತ್ತಲು
 ಮುಗ್ರ ಮನ ಮಾತೆಯಳು ಕಾಣತ
 ಸಗ್ಗನಾಕೆಯು ಕೆನ್ನೆಯಲಿ ವಳಿತಾಗಿ ಫಳಿಸಲ್ಕೆ

|| ೭೧ ||

ಹುಚ್ಚರಾಗಲು ಹುಚ್ಚನೇನಿದು
 ಮುಚ್ಚಿಕಣ್ಣಿ ದ್ರೆಯನುಗೈವದು
 ಎಚ್ಚರಿಲ್ಲವು ಮನೆಯ ಬಾಳ್ವೆಯದೇನು ತಿಲಮಾತ್ರ
 ಹುಚ್ಚನಿವ ಬಲು ಮಾತೆ ನಿನ್ನನ
 ಮೆಚ್ಚುವಂತಿನ್ನೊಬ್ಬನನು ನಾ
 ಸ್ವಚ್ಛ ತರುವನು ನಾಳೆ ನೋಡವನ್ವೇಗೆ ನೇಯುವನು

|| ೭೨ ||

ಎಂದು ಸಂತ್ಯಸುತಲಿ ಮರುದಿನ
 ಚಂದ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯನೇಸಗುತ
 ಬಂದು ಮಗ್ಗದಿ ಕುಳಿತು ತಾಸೊಂದರಲಿ ಬಟ್ಟೆಯನು
 ನಿಂದಿರದೆ ನೇಯಲ್ಕೆಯರಡನು
 ಮಂದು ಬಂಗಾರವ್ವ ಕಾಣುತ
 ಕಂದ ನಿನ್ನನು ಬಡಿದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಎಂದು ಮರುಗಿದಳು || ೭೩ ||

ಬಡಿದುದೆ ಹಿತವೆನಗೆ
 ಬಡಿಯದಿದರ್ ರೆ ದುಡಿಯುತಿದರ್ ನೆ
 ಜಡದಿ ಜಲ ಕೊಡೆ ಮೋಡ ಪ್ರತಿಜಲ ಕೊಡುವದೇ ಸಿದ್ಧ
 ಒಡೆತನಿಗೆ ವಂದೊಸ್ತ ಕೊಡಲವ
 ಬಿಡದೆಯರಡುನ್ನೆಯ್ವ ಶಕ್ತಿಯು
 ಕೊಡುತಲೆನ್ನಂ ಕಾಯ್ವ ಮೃಡ ಚರಮಾರ್ತಿ ಎನುತಿದರ್ || ೭೪ ||

ಇಂತು ಶಿವಶರಣೇಶ ಪ್ರಮಥರ
 ಪಂಥ ಪಟುಸ್ಥಲ ಜ್ಞಾನ ಪರಿಪೂ
 ಣಾಂತು ಹೃದ್ಗತನಾಗಿ ಜಗದಿರವಿನಲಿ ಜಗದಾತ್ಮ
 ಶಾಂತಭಾವದಿ ಮುಕ್ತಿಕಾಂತೆಯ
 ಕಾಂತನೆನಿಸುತ ಮೆರೆತುತಿದರ್
 ತ್ಯಾಂತ ಮಹಿಮನು ಮಹಿಮೆಯೊಳುಂ ಮಹಿಮಾಂತ ಸಾಧಕನು || ೭೫ ||

ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರನವರ
 ಚರಿತೆಯನು ಶ್ರೀಗುರುವಿನೋನ್ನತ
 ಚರಣ ಸರಸಿಜ ಮಧುಕರನು ಮಡಿವಾಳ ನಾಮಕನು
 ವರದ ನೀ ಸುಧೆ ಸಾಮ್ಯ ಕಾವ್ಯಂ
 ಹರನ ಭಕ್ತರು ಕೇಳಿ ಸತ್ಪಥ
 ದೊರಕೊಳಗುಮಿಷ್ಟಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿಯು ತ್ರಿದಶ ಸಂಧಿಯಿದು || ೭೬ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೩೩೦ ಪದನು ೧೦೮೭೩೦ ಮಂಗಲಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಸಂಧಿ ೧೪

ಹರಿಣಿ ರೂಪದ ವೀರಮಾಂಬೆಯ
ಪೊರೆದು ಬಸವಾಲಯವ ರಚಿಸುತ
ಹರನ ಸಂತರೋಳಾಡುತಿದನು ಸತತ ಶಿವಲಿಂಗ || ಪಲ್ಲ ||

ಎಲುದೊಗಲು ಬಿಸಿ ಮೂತ್ರ ರಕ್ತದ
ಕೊಳಕು ಮಾಂಸದ ಪಿಂಡ ನರಗಳ
ಬಲೆ ಬಹಳ ಕ್ರಿಮಿ ಜಂತು ಬಳಗದಿ ಬಲತ ಮಲ ಭಾಂಡ
ಹೊಲಸು ನಾರುವ ಕೆಡಕು ಹೆಣವಿದು
ತೊಳ ತೊಳದು ಬೇಸತ್ತೆ ಶಿವಪುರ
ನಿಲಯ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಕರುಣಿಸು ಶರಣು ಬಂದಿಹೆನಾಂ || ೧ ||

ಕಾಯಕರಣವನಳಿದ ಶಿವಶರ
ಣಾಯ ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನವಿರತಿಯ
ಶ್ರೇಯ ಪದವನುಸರಿಸಿ ಸಚಿತೋಪಾಯದಿಂದಿರಲು
ಮಾಯ ಮೋಹದಿ ಮರುಗಿ ಮರಣಿಸಿ
ದಾಯಕಿಯು ವೀರಾಂಬೆ ಹರಣಿಯ
ಪೇಯವಾಗುತ ಜನಿಸಿ ಕಾನನದಿರಲು ಭಕ್ತೋರ್ವ || ೨ ||

ತರಲು ಜನಕನು ಕಂಡು ಹರಿಣಿಯ
ಕರುವಿದೇತಕಿ ನಮಗೆ ಎನೆ ಶಿವ
ಶರಣಗೀವೆನು ಎಂದು ತರೆ ಸರ್ವಜ್ಞನದ ನೋಡಿ
ಅರರೆ ಬಂಗಾರವ್ವ ವೀರ
ಮೃರಳಿ ಬಂದಳು ನೋಡ ಬಾಯನೆ
ಮರಣಿಸಿದಳಾಕ್ಷೇಗೆ ಬರುವಳು ತಿಳಿಯ ಪೇಳಿನಲು || ೩ ||

ಹುಟ್ಟಿ ತಾ ತನ್ನರಿಯದಿರಲದ
 ಕುಟ್ಟಿ ಬರುವದೆ ನಿಜವು ಸಂಚಿತ
 ದಿಷ್ಟತರ ದೇಹವನೆ ತೊಡಲಹುದೆರಳಿ ಜನ್ಮವನು
 ತೊಟ್ಟುಬಂದಿಹಳ್ಳೋಡು ಮಿರಕೊಂ
 ದಿಷ್ಟು ಕಚ್ಚಿದೆ ಗುರ್ತಿಸೌ ಎನೆ
 ಶಿಷ್ಟಳೀಂ ನಾನೇನು ಬಲ್ಲೆನು ನಿನಗೆ ಗುರ್ತನಲು

॥ ೪ ॥

ಘಟ್ಟನದಕಂ ಪಾಲುಕುಡಿಸುತ
 ಮುಟ್ಟಿ ಮನ ಸಾಕಲ್ಕೆ ಶರಣನ
 ಬಿಟ್ಟಿರದು ನೇಗಿಯಲಿ ಭಜನೆಯು ಲಿಂಗಪೂಜೆಯಲಿ
 ಇಷ್ಟ ತಾಣದಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರೆದುರೇ
 ನಿಟ್ಟಿಸುತಲದು ಕೊಡುವುದುಮವ
 ಬಿಟ್ಟು ಪೊರಗಂಪೋಗ್ಗದಾದರೆ ಕೋಣೆ ಬಾಗಿಲವ

॥ ೫ ॥

ಮುಚ್ಚಿಪೋಗುವ ನಿಯಮವಿರೆ ಜಗ
 ದಚ್ಚಿಯುದಯದಿ ಬಹಿರ್ಪ್ರದೇಶಕೆ
 ನಿಚ್ಚಪೋಗುವ ತೆರದಿ ಶರಣನು ಪೋಗ್ಗ ಸಮಯದಲಿ
 ಯಚ್ಚಿರಿರಲೌ ಮಾತೆ ಕದವನು
 ಮುಚ್ಚು ಬಿಟ್ಟೀ ಚಿಗರಿ ಜತ್ತನ
 ಪಚ್ಚಿ ಕಾಯೆಂದೊರೆದು ಪೋಗಲು ಮರದಳಾ ಮುಗುದೆ

॥ ೬ ॥

ಯೇಣವಾಗಳೆ ಎದ್ದು ಶರಣನು
 ಕಾಣದಿರೆ ಹೊರಬಿದ್ದು ನಿಲದಾ
 ಓಣಿ ಸಂದಿಯು ಪಿಡಿದು ನಡೆಯುತ ಖಿಟ್ಟಿ ಶಿವಲಿಂಗ
 ಜಾಣ ಭಕ್ತನ ಗೃಹದ ಮುನ್ನಲೆ
 ಶ್ವಾನ ನಾಲ್ಕೆರಡಾಗ ಕಾಣುತ
 ಗೋಣು ಪಿಡಿಯುತ ಹಿಚಿಕಿ ಕೊಲಲಿತರಲಿ ಕಂಡವನು

॥ ೭ ॥

ಅಯ್ಯೋ ಶರಣರ ಚಿಗರಿ ಭಜನೆಯ
 ಗೈಯ್ಯುತಿರಲೆದುರ್ಕೊಡ್ಚ ಚಿಗರಿ
 ಅಯ್ಯ ಶರಣರ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯು ನೋಡುವ ಚಿಗರಿ
 ಸಯ್ಯಮೇಶನ ಕೈಯ್ಯ ಚಿಗರಿ
 ಜೇಯ್ಯ ಚಂದ್ರನೋಳ್ತೊರ್ವ ಚಿಗರಿ
 ಅಯ್ಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಪಲಲವಿತ್ತಿವ ನೊಲಿಸಿದ ಚಿಗರಿದು

॥ ೮ ॥

ಎಂದು ಶೋಕಿಸಿ ಪೊತ್ತು ಶರಣರ
ಮಂದಿರಕೆ ತರಲನಿತರಲಿ ಗುಣ
ಸಿಂಧು ಬರಲವನೋಡಿ ದೇವಾ ಚಿಗರಿ ಪೋಯ್ತನಲು
ಕೊಂದಿ ಭಂಗಾರವ್ವ ನೀ ಬಿ
ಟ್ಟೆಂದು ಮಾಡಿದಿ ಘಾತವೀಕಿ
ನ್ಮುಂವೆ ಜನಿಪಳು ವಡ್ಡರಲಿಯೆಂದಂದು ಮೈದೊಳಿದು || ೯ ||

ಧರಿಸಿ ಭಸ್ಮವ ಪತ್ರಿ ಪುಷ್ಪವ
ನಿರದೆ ಸಾಮಾಧಿಯನು ಗೈಯ್ಯುತ
ಪೊರಟು ತನ್ನಾಶ್ರಮಕೆ ಬರಲುಂ ಮುಂದೆ ಕೆಲದಿನದಿ
ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರನ ಮನ
ಪರಕಿಸಲು ಮೈದಿರಿಗಿ ಭಕ್ತರು
ತರುತ ಸಕ್ಕರಿಯೊಂದು ಮಣವದರೊಳಗೆ ರೂಪಾಯಿ || ೧೦ ||

ಮಡುಗುತ್ತೈದನು ಮಧ್ಯದಲಿ ಇಡು
ತೊಡೆಯರೇ ಸ್ವೀಕರಿಸುತುಳಿದುದ
ನೊಡನೆ ಹಂಚಿಸಿರೆಂದು ಮುಂದಿಡೆ ಸಲ್ಲದಿದು ನಮಗೆ
ಮೃಢ ಶರಣರೇ ಕೊಲ್ಲಿರೈ ಮನ
ಕೆಡಿಪ ಹಣವಿದೆಯಲ್ಲ ಸಕ್ಕರಿ
ಪುಡಿಯು ಮಾತ್ರಿದೆ ಎನಲು ಬಿಚ್ಚಿರಿ ತೋರುವವು ನಿಮಗೆ || ೧೧ ||

ನಮಗೆ ತೋರುವವೆಂದಮೇಲವು
ತಮಗರಿಕೆಯಿದರ್ಫತುಮಾಯಿತು
ಸುಮನಸರೆ ಹಣವೆಷ್ಟು ಪೇಳಿರಿ ಸತ್ಸವದು ತಿಳಿಲಿ
ತಿಳಿಯಲಿ ನಾನೇನು ಮಹಿಮಾ
ಬಳನೆ ತ್ರೈಕಾಲಜ್ಞನೆ ಭವ
ವಳಿದ ಪ್ರಮಥಾಳಿಗಳ ಲೆಂಕನುಮೈಡುಮಿವ ಎನಲು || ೧೨ ||

ದೇವ ನಿಮ್ಮಯ ಘನತೆಯರಿದಲೆ
ಈ ವಿಧಂ ಗೈಯ್ದಿಹೆವು ನಮ್ಮನು
ತಾವು ರಕ್ಷಿಸಬೇಹುದೆನೆ ಸುವಿನೋದ ಘನಶಾಲಿ
ಸಾವುದ್ದುಟ್ಟುದ ದಾಂಟಿದವ ಮಹ
ದೇವ ದೇವರ ದೇವ ನಿಮ್ಮನು
ಕಾವನವನೇ ದೇವ ಭಕ್ತರೆ ಎನುತೆ ಸಮ್ಮತಿಸೆ || ೧೩ ||

ಶರಣು ಶರಣೆಂದೆನುತ ಸರ್ವರು
 ಶರಣ ಪದಕಂ ನಮಿಸಿ ತಮ್ಮಯ
 ಪುರಕೆ ಪೋಗಲ್ಕಿತ್ತ ಗುಣ ಚಾರಿತ್ರ ಶಿವಲಿಂಗ
 ಶರಣ ಪ್ರಮಥಾಳಿಗಳ ಸಂಗದಿ
 ನಿರುತ ಶೈವಾನುಭವದ ಗೋಷ್ಠಿಯೊ
 ಳಿರುತ ಬಸವಾಲಯವ ರಚಿಸಲು ಸಿದ್ಧಿಸುತ ಮನವ ॥ ೧೪ ॥

ಕಲ್ಲುಗಳನಂ ತರಿಸಿ ತಾನೇ
 ಕಲ್ಲು ಕುಟಿಗನುಮಾಗಿ ಕಟಿಯುತ
 ಕಲ್ಲ ಮಂಟಪದಳತೆ ಗೋಪುರವಲ್ಲ ರಚನೆಯನಂ
 ನಿಲ್ಲದೇಗೈಯುತ್ತ ಬಂಧಿಪ
 ಬಲ್ಲ ಶಿಲ್ಪಿಗರಿದವಾಲಯ
 ಸೊಲ್ಲಸಲ್ಕಳವಲ್ಲವೆನುತಲಿ ಸಿದ್ಧಗೈಸುತಲಿ ॥ ೧೫ ॥

ಭಕ್ತ ಸಮೂಹವನೆರಸಿ ಬಸವನ
 ಭಕ್ತಿ ಪೂರ್ವಕ ಸ್ಥಾಪಿಪುದಕ
 ವ್ಯಕ್ತರಾರನು ಬರಿಸಬೇಕೆನೆ ಬೊಂಪಲಾಪುರದಾ
 ಸಕ್ತ ಶಂಕರಲಿಂಗ ಸದ್ಗುರು
 ತತ್ವ ಬೋಧಕ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗನ
 ಕರ್ತು ಶರಣರೆ ಬರಿಸಿ ಬಸವನ ಸ್ಥಾಪಿದುಮನಲು ॥ ೧೬ ॥

ಕೇಳಿ ಸಂತಸ ತಾಳಿ ಶಿವ ಭಕ್ತು
 ತಾಳಿಯಿಂದಾ ಮಹಿಮನನು ಬರಿ
 ಸೋಳಿಯಿಂದಿದಿಗೊಳುತ ಕರೆತಂದಾಗ ಮನ್ನಣೆಯಿಂ
 ಶೂಲಿ ಶರಣನು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು
 ಶೂಲಿವಾಹನ ಬಸವನನು ಯತಿ
 ಮೂಲ ತಮ್ಮಯ ಕರದಿ ಸ್ಥಾಪಿಪುದೆನಲು ಶಾಂತಿಯುತ ॥ ೧೭ ॥

ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ನಿನ್ನನ
 ದಿರವೆ ಎನ್ನದು ಎನುತ ಸಮರಸ
 ದುರುತರೋನ್ನತ ವಾಕ್ಯವಚಿಸಲು ಕೇಳಿ ಮೂದಲಿಸಿ
 ಹರಗಣಂಗಳು ಸಾಧುಸಂತರು
 ಪರಮ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಸಂಭ್ರಮ
 ವರೆಸಿ ಸಭೆಯಾಗಿರಲು ಶಿವ ಸಭೆಯಂತೆ ರಂಜಿಸಲು ॥ ೧೮ ॥

ರುದ್ರ ಘೋಷಣ ನಮಕಚಮಕವು
 ರುದ್ರನಾಮೋಚ್ಚರಣ ಭಜನೆಯು
 ರುದ್ರನಾಮವು ಗಾನ ಪ್ರಮಥೋಚನಾಳಿ ಸಂಭ್ರಮದಿ
 ರುದ್ರವಾಹನ ನಂದಿ ರೂಪಗೆ
 ರುದ್ರ ಗಣವರ ಸಮೂಹ ಕೂಡುತ
 ರುದ್ರ ಪಾರಾಯಣದಿ ಮಹಾರುದ್ರಾಭಿಷೇಕವನಂ || ೧೯ ||

ಮಾಡಿ ಭಸ್ಮದ ತೀಡಿ ಕೊರಳಲಿ
 ಸೂಡಿ ಸುಮರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಾಲೆಯು
 ಪಾಡಿ ಮಂಗಳ ಕೂಡಿ ಭಕ್ತರು ಕಂಠೆ ಧರಿಸುತಲಿ
 ನೀಡಿ ಚರತತಿಗಿಷ್ಟ ಪಾಕವ
 ಬೇಡಿದಿತ್ತನುನುದಾನ ದಕ್ಷಿಣೆ
 ನೂಡಿ ಶಾಂತಿಯು ಸರ್ವ ಜನ ಬೆರಗಾಗಿ ಹರಸಿದರು || ೨೦ ||

ಸಿದ್ಧಲಿಂಗನ ಕರುಣ ಕರದಿಂ
 ಸಿದ್ಧ ಬಸವನ ಸ್ಥಾಪಿಸುತ ಘನ
 ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶನನು ಬಿಜಯಂಗೈಸಿ ಶಿವಲಿಂಗ
 ಸದ್ವಯಾನಿಧಿ ತನ್ನ ಕಾಯಕ
 ಶುದ್ಧ ಭಾವದಿ ನಡೆಸಿ ಸಾಮಾ
 ಜೊದ್ದರಣ್ಯಯ್ಯುತ್ತಲಿರುತಿರೆ ಮುಂದೆ ಕೆಲದಿನದಿ || ೨೧ ||

ಹರಿಣಿ ಜನ್ಮವನುಳಿದ ವೀರೌ
 ಪುರ ಮಂಗಲಿಗಿ ವಡ್ಡರುದರದಿ
 ಯರರೆ ಭಂಗಾರವ್ವಮೀದಿನ ಜನ್ಮಿಸಿದಳೆಂದು
 ಕರದ ಚಪ್ಪಾಳೆಯನು ಬಾಜಿಸೆ
 ತರಳ ಮತ್ತೇಕ್ಷುಟ್ಟಿದಳು ಮಾ
 ಡಿರುವ ಪಾಪಕ್ಕೆನಲು ಮುಂದ್ವತ್ತೆಂಟು ವರುಷದಲಿ || ೨೨ ||

ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವಳಾಗೆ ಪಿತ ತಾ
 ಮಳೆಯ ಪೊಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನವಿಲ್ಲದಲೆ
 ಬಳಲುತಾ ಪುರಗೌಡರಾ ನಿಳಯದಲಿ ಕಸ ಸೆಗಣೆ
 ಬಳಿದು ಜೀವಿಸುತಿರಲು ಗೌಡರು
 ಮೆಳಸಿ ಮನ ಶಿವಲಿಂಗ ಶರಣರ
 ಹಲವು ಮಹಿಮೆಯ ವಿಷಯಗಳ ಮಾತಾಡುತಿರಲದನು || ೨೩ ||

ಕೇಳಿ ಶರಣರ ಮಹಿಮೆ ಕಿವಿಯೊಳು
 ಬೀಳಿ ಪೂರ್ವದ ನೆನಹಿನಂಶವ
 ಸೊಳ್ಳೆಸಲಳುತಿರಲು ಕಂಡವರೇಕೆ ವಡ್ಡತಿಯೇ
 ಶೀಲರೇ ಶಿವಶರಣ ಘನಪದ
 ಜಾಲ ಕಾಣಲೈಳಿಸಿ ಮನದುಃ
 ಖೇಳುತಿದೆ ಕರದೊಯ್ದದೆನುತಂ ಬೀಳಿ ಪದ ತಳಕೆ || ೨೪ ||

ಆಗಲೇಳಿಲೆ ಹುಡಿಗೆ ನಮ್ಮಯ
 ಬೀಗರಾಪುರ ಗೌಡರಲ್ಲಿಗೆ
 ಪೋಗ್ಗು ಸಮಯದಿ ಬರುವದೆನೆ ನೆನಪಿಟ್ಟು ಜೊತೆಯಾಗಿ
 ಸಾಗಿ ಬರುತಿರಲರಿದು ಶರಣನು
 ಮಾಗ ಭಂಗಾರವ್ವ ವೀರ
 ವ್ವೀಗಳೀಪುರ ದಾರಿಯಲಿ ಪೊರಟಿಹಳು ಬಡಳಿನಲು || ೨೫ ||

ಏನು ತರಳನೆ ನೀನು ನುಡಿವುದು
 ಹಾನಿಯಾದವರೆಲ್ಲರೀ ನರ
 ಸ್ಥಾನದಡೆಗಮ್ಮರುಳಿಬರ್ಪರೆ ಬರ್ಪರೌ ಸತ್ಯ
 ಈ ನಿಯಮವೆನಗರಿಯದೆನುತಾ
 ಸಾನುಭೂತಿಯು ಸುಮ್ಮನಿರಲ
 ಜ್ಞಾನ ರೂಪಿಣಿ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶನರಸುತಲಿ || ೨೬ ||

ಬಂದು ಮಹಿಮರ ಪಾದ ಸಮ್ಮುಖ
 ನಿಂದು ದುಃಖವಗೈಯ್ಯುತುರುಳುತ
 ತಂದೆ ತಂದೆಯೆಂದು ಪಲಬುತ ಕಂದಿ ಕಳೆಗುಂದಿ
 ನೊಂದು ಮರುಳಾವಸ್ತೆ ತಳಿ ದಯ
 ಸಿಂಧು ಸೆನ್ನಾನಿಸಲುಮವರಡಿ
 ಹೊಂದಿ ಕೆಲದಿನವಿದುರ್ ಸೇವಿಸಿ ಮರಣವಾಂತಿಹಳು || ೨೭ ||

ಪುರದ ಭಕ್ತರು ನೆರೆದು ವಡ್ಡರ
 ತರಿಸುತವಳಂತಿಮವಗೈಸುತ
 ಶರಣರೇಮಿವಳಾರುಮೀಕೆಯ ಪೂರ್ವಪರವದುಮೇಂ
 ಒರೆವುದೆನಲದ ಕೇಳಿ ಮಹಿಮರು
 ವಿರಚಿಸುತಲಿನ್ನೊಂದು ಬಾರಿಯು
 ಭರುವಳಲ್ಲಿ ಮುಂದೆಯೆಮ್ಮನು ಕೂಡಿ ಸಾಗುವಳು || ೨೮ ||

ಆರ ಗರ್ಭದಿಯಿದೆ ಮಹಂತನ
ನಾರಿ ಗರ್ಭದಿ ಜನಿಸುವಳು ಎನೆ
ಪೌರ ಜನ ಕೊಂಡಾಡೆ ನರನಿವನೊಂದು ಭಾವಿಪನು
ಸೇರುವನು ಯಮಲೋಕ ನಿಜವಿದು
ಸಾರ ಮಹಿಮಾಗಾರ ಶರಣನ
ಚಾರು ಪದಕಂ ನಮಿಸಿ ಪೋದರು ನುತಿಸುತತಿಶಯದಿ

|| ೨೯ ||

ನೀತ ಸದ್ಗುಣ ಪೂತ ಭಕ್ತರ
ತಾತ ಸದ್ವಯವ್ರಾತ ಸತ್ಕುಲ
ಜಾತ ಜಂಗಮದಾತ ಘನ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಜಗಪ್ರೀತಾ
ಭೂತಳಕೆ ಸುಖಶಾಂತಿ ತತ್ವವ
ನೋತು ಗೈಯ್ಯುವ ವೃತ್ತಿಯಲಿ ಮನ
ವಾತುಕೊಂಡಿಹ ಸತತ ಚಿತ್ಕಾಮಿನಿಯವರ ಕಾಂತ

|| ೩೦ ||

ಇರುತ ತನ್ನಾಶ್ರಮದಿ ಸಂತತ
ಪುರದ ಭಕ್ತರು ಮಠದಿ ಭಜನೆಯ
ವಿರಚಿಸುತ್ತಿರೆ ತ್ರಿದಳ ದಿನ ಮೋಹರಮದಿ ಬಂದೊಂದು
ಪುರದ ತಹಸಿಲ್ದಾರ ಕೊಡೆ ಹುಕು
ಮಿರದೆ ಶರಣರ ಆಜ್ಞೆಯಂದದಿ
ನೆರದು ಭಜನೆಯ ಮಾಡುತ್ತಿರಲದ ಕೇಳಿ ಕೋಪಿಸುತೆ

|| ೩೧ ||

ಬಿಲ್ಲೆ ಶೀಪಾಯರನು ಕಳುಹ
ಲೈಲ್ಲರುಂ ಸರಿದೋಡೆ ಭಜನೆಯ
ಎಲ್ಲ ಸಾಮಾನೊಯ್ಯುತ್ತಿರೆ ಚಟ್ಟರಕೆ ಬೊಮ್ಮಣ
ನಿಲ್ಲದವರನು ತಡೆಯೆ ವಿತಿಯಿಂ
ದೊಲ್ಲರವನಂ ಪಿಡಿದು ಕೊಂಡೊ
ಯ್ದಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದೊನಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸುತ ಪೇಳಿದರು

|| ೩೨ ||

ಜೀಯ ಸರಕಾರಿವನು ನಮ್ಮನು
ಬೈಯ್ಯತಂ ಬರಗೊಡದೆ ತಡೆಯುತ
ಮೈಯ್ಯಮೇಲ್ಬಂದೀತ ಭಜನೆಯ ಕಾರಭಾರಿಯೆನೆ
ಸಾಯ್ ಕೇಳುತ ಬಡಿಯುತವನಂ
ನ್ಯಾಯದೊಂದುಪವಾಸ ಕೂಡಿಸೆ
ಕಾಯಜಾರಿಯ ಶರಣನದ ಕಳವಳಿಸಿ ತಿಳಿಯುತ್ತೆ

|| ೩೩ ||

ಬಸವನಾಲಯಪೊಕ್ಕು ಮನದೊಳ
 ಗುಸುರುಗರೆಯುತ್ತಯ್ಯೋ ಶಿವನಿಂ
 ನಸಮ ಭಕ್ತರ ಕುಶಲವಾರ್ತೆಯ ಮರೆದಿಯಾ ನೀನು
 ಹಸನವೇನಿದು ತಮಗೆ ದುರ್ಗುಣ
 ಮುಸುಕಿದವರನು ಶಿಕ್ಷಿಸುತ ಗುಣ
 ವಿಸರರುಂ ರಕ್ಷಿಪುದೆ ಲೇಸೆಂದಂದು ಬಿಸುಸುಯ್ಯೆ

|| ೩೪ ||

ತಂದೆ ಶರಣನು ನೊಂದ ನೋವೇ
 ಬಂದು ಶೀಘ್ರದಿಯವನ ಪೊಡೆಯಂ
 ಹೊಂದಿ ಸಂಕಟದಿಂದಲುರುಳಾಡುತ್ತ ರಾತ್ರಿಯಲಿ
 ತಿಂದನೌಷಧಿ ಮತ್ತೆ ಮುಂದಿನ
 ಕಿಂದ ಘನವಾಗಲೈ ಸಾಯುವೆ
 ನೆಂದು ಗಾಭರಿಸುತ್ತಲಮೃತರಾಯ ಗೌಡನನು

|| ೩೫ ||

ಬರಿಸಿ ನಾ ನಿನ್ನಿರೆನು ಗೌಡರೆ
 ಉರಿಯಪತ್ತಿದೆಯಂಗ ಮತ್ತಾ
 ಪರಿಪರಿಯು ಪೊಟ್ಟಿಯದು ಕಡಿಯುತ್ತಿರುವದೆಂದಂದು
 ಮುರುಳುವನು ಮತ್ತೊರಳವನು ಬಲು
 ಬರಳುವನುಮಿದಕೊಂದು ಸರಕಾ
 ರಿರುವದೌಷಧಿ ತಾವು ಸೇವಿಪಿರೇನು ಪೇಳುವೆನು

|| ೩೬ ||

ಸಿದ್ಧನಿಹೆ ತಾ ಮಧ್ವಮಲ್ಲವು
 ಶುದ್ಧ ಶರಣರ ಭಜನೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ
 ಗದ್ದಲವ ಕೈಕೊಳ್ಳಲದು ತಮಗೊದ್ದಿ ಕಾಡುವದು
 ಉದ್ಧರಿಸಲೆವ ಬುದ್ಧಿವಂತನೆ
 ಸದ್ಯದಲಿ ನಾಂ ಕೊಡುವೆನಪ್ಪಣೆ
 ಸದ್ವಯಾನಿಧಿ ಬಳಿಗೆ ಪೋಗಲು ಶುದ್ಧವಹುದೆನಲು

|| ೩೭ ||

ಮರುಗಿ ತಹಸಿಲ್ಲಾರನಾ ಜ
 ಟ್ಪರಕೆ ಬೊಮ್ಮಣ್ಣನನು ಬಿಡುತಾ
 ತುರದಿ ದಮ್ಮಡಿ ತಾಳು ಯೇಕ್ದಾರಿಗಳು ಮೊದಲಾಗಿ
 ಭರದಿ ಬಿಲ್ಲೆ ಸಿಫಾಯಿಗಳ ಮೇ
 ಲೊರಿಸಿ ಪೂ ಸಂಕೋಲೆ ತನ್ನಯ
 ಕರಕೆ ಪಾಕುತ ಪೊರಟು ಬರುತಾ ಕರುಣೆಯಾಶ್ರಮಕೆ

|| ೩೮ ||

ದೇವನತಜನ ಕಾವ ನೀ ಮಹಾ
 ದೇವ ಭಕ್ತರ ಜೀವ ಜಗದಾ
 ದೈವ ಪಾವನ ಚರಿತ ಪಾಪೋದ್ಧರಣ ಶಿವಶರಣ
 ಕಾವುದೆನ್ನನು ಕರುಣೆ ನಿಮ್ಮಯ
 ಭಾವನೆಯಿಂದೆ ಕೆಟ್ಟ ಪೊಟ್ಟಿಯ
 ನೋವು ನಿರಿಸಿದನುತ ಬಿನ್ನಯಿಸುತಲಿ ಪದಕರಗಿ

|| ೩೯ ||

ಏಳು ಸಾಯ್ಬನೆ ನಿನ್ನ ಮನದಾ
 ಏಳಿಗೆಯುಮೆಂತಿಹುದು ತಾನಪು
 ದೇಳುಮೆನುತಾ ಕರವ ಪೊಟ್ಟಿಯೊಳೆಳೆಯ ನೋವಡಗೆ
 ತಾಳಿ ಸಂತಸ ದೇವ ತವಪದ
 ದಾಳುಮಿವನಿಂ ತಾವು ಸೇವೆಯ
 ಸ್ತೇಳಿ ಕೈಕೊಳಿರೆನುತ ತನ್ನಯ ತಾಣಕಂ ಪೋದ

|| ೪೦ ||

ಮತ್ತೆ ಮಹಿಮಾಸಕ್ತ ಶರಣನ
 ವೃತ್ತಿ ತಿಳಿಯುತ ಬಂದ ಕಾಜೊಳ
 ಪಟ್ಟಣದ ಶಿವಶರಣ ರೇವಣಸಿದ್ಧನೊಂದಿನದಿ
 ಸತ್ಯಮೂರ್ತಿಯೆ ತಾವು ಚರಪ
 ಟ್ಕರ್ತರಾಗಿರಿಯೆನುತ ಪೇಳ
 ಲೋಕಪ್ರಮೋತ್ತಮ ಶರಣ ಸ್ಥಲ ಮಾಹೇಶ ಸ್ಥಲದಿಂದಂ

|| ೪೧ ||

ಮೀರಿ ಮೆರೆವುದು ವೀರ ಪಥವನು
 ಮೇರಿದವರಿದು ತಿರುಗಿ ಪಟ್ಟಧಿ
 ಕಾರವನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾಗದು ಮುಂದೆ ಗತಿಯೆನು
 ಭೂರಿ ಪಟ್ಟವ ತಾವು ತಿಳಿಯುತ
 ವೀರ ಮಾಹೇಶನಿಗೆ ಪಟ್ಟಧಿ
 ಕಾರವನು ಗೈಯುತ್ತಲಿರಿಯಂದಾಗ ಬೋಧಿಸಲು

|| ೪೨ ||

ಕೇಳಿಯದರಂತಾಗಿ ದಾಸ್ಯಯ
 ಶೀಲ ಗುಣಮಣಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ
 ಮೇಲು ಎನಿಪಾ ಭೂರಿ ಪಟ್ಟವಗೈಯ್ಯತಿರಲಿತ್ತ
 ವ್ಯಾಳ ಧರ ಶರಣೇಶ ಶಾಂತಿಯ
 ತಾಳಿ ತನ್ನಾಶ್ರಮದಿ ಇರುತಿರೆ
 ಗಾಳಿ ದಾನವ ಧೂತ ಹಠ ವೈರಾಗಿ ಗುಣರಹಿತ

|| ೪೩ ||

ಶರೀರ ಮಮತಿಲ್ಲದೆ ಮೂರೇ
 ಣಿರುವ ಕಲ್ಪನು ಮೂರನಿರಿಸುತ
 ಶಿರವು ನಡು ಹಿಮ್ಮಡವನೂರುತ ಮೇಲೆ ಮಲಗುವನು
 ಉರುಳಿದರೆ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಬರಹುದು
 ಸರಿಯಿತೆಂದೆನುತರಿದು ಎಚ್ಚರ
 ದಿರುತ ನಿವ್ರಯಗೈಯ್ಯುತಿರು ಎಂದಂದು ಬೋಧಿಸುತ

॥ ೪೪ ॥

ಶರಣ ಮತದಿರೆ ಬೋಳಿಗಾವಿಯು
 ಪರಮ ಚನ್ನಪ್ಪೆಂಬ ಭಕ್ತನು
 ಚರರನುಣಿಸುವ ಪ್ರಸ್ತಗೈಯ್ಯುತೆ ಶರಣರಿಗೆ ಪೇಳಿ
 ಅರಿದು ಶರಣನು ಗಾಳಿದೇವಗೆ
 ಇರುವದೇನೈ ಬಿನ್ನವೆನೆಮಹು
 ದಿರುವದೆನಲಾ ವೇಳಿಯಲಿ ಚರರೆಲ್ಲ ನೆರೆಯಲೈ

॥ ೪೫ ॥

ಶರಣನು ಕರೆತನ್ನಿಯವರಲಿ
 ಇರುವ ನಾ ಚರಗಾಳಿದಾಸನ
 ಕರದುತಹುದೆಂದೊರೆದ ಭಕ್ತನು ಚರರುಮದು ಕೇಳಿ
 ಹರನ ಭಕ್ತನೆ ಬೇಡ ನಮ್ಮೀ
 ಚರರ ಪಂಕ್ತಿಯೊಳವನು ಗುಣ ಹೀ
 ನಿರುವ ಮತ್ತವಧೂತ ಮಾರ್ಗಿಯುಮೆನಲು ಯಡೆಮಾಡೆ

॥ ೪೬ ॥

ಎಲ್ಲ ಗಣರಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ಯುಳ
 ನಿಲ್ಲದೇ ತೋರಲೈಯಿದನಾ
 ವಲ್ಲವೆನುತವರೆದ್ದು ನಿಲ್ಲಲು ಭಕ್ತ ಗಾಬರಿಸಿ
 ಮೆಲ್ಲ ನೋಡುತ ಬರುತ ಶರಣರಿ
 ಗೆಲ್ಲವದನರುಹಲೈ ಶಿವ ಶಿವ
 ಬಲ್ಲ ಮೂರ್ತಿಯೊಳೆಂಥ ದೂಷಣಮಿರಿಸಿದರುಮೆಂದು

॥ ೪೭ ॥

ಘಳಿಲನಾ ಚರ ಗಾಳಿದಾಸನ
 ಲಲಿತ ಚರಣೋದಕವ ಕೊಡಲದ
 ತಳಿಯೆ ಪಾಕದಿ ಪಂಕ್ತಿಯಲಿ ಪುಳವಡಗಿ ಶುದ್ಧಾಗಿ
 ತಿಳಿದು ಜಂಗಮರಾಗಳವರನು
 ತಳುವದಲೆ ಬರಿಸುತ್ತ ಪಂಕ್ತಿಯೊ
 ಳೆಳಸಿ ಭೋಜನಗೈದು ತಪ್ಪಾಯ್ತೆಂದು ನುತಿಸಿದರು

॥ ೪೮ ॥

ನಮ್ಮನೇ ತಕನುತಿಪಿರಮಮ

ನಿಮ್ಮ ಪದಯುಗ ತೀರ್ಥ ಮಹಿಮೆಯು

ಹಮ್ಮು ಹರಿದಾ ಶಾಂತ ಮಹಿಮನೆ ಮಹಂತ ಜಂಗಮನು

ನೆಮ್ಮಿದರೆ ಲೇಸಹುದು ನಿಮಗೆ

ದುಮ್ಮಯದಿ ಬೋಧಿಸುತ ಶರಣರ

ಗಮ್ಮನೇ ಕೊಡುತ್ತಲವರಾಶ್ರಮಕೆ ಬರಮಾಡಿ

|| ೪೯ ||

ಸಾಕು ಶರಣನೆ ಜಗದ ಜಂಜಡ

ವೇಕವಾದಾ ಪರದೊಳುಂ ಮನ

ವೇಕ ಗೊಳಿಪುದೆ ಲೇಸು ನೀ ತಿಳಿಯೆಂದು ನಡೆತಂದು

ಲೋಕವರಿಯಲು ವಾಘದರಿಯಲಿ

ಸೌಖ್ಯ ಪದವಂ ಶೇರ್ಧನಿಂದಿಗೆ

ಮೊಕಲ್ಲನಿರಿಸುತಲಿ ಪೂಜಿಪರಾ ಸಮಾಧಿಯನು

|| ೫೦ ||

ಮತ್ತೆ ಮರುದಿವಸಲ್ಲಮಾಪುರ

ಸತ್ಯ ಸಾಧು ಶಿವಪ್ಪನತಿ ಮುದ

ವೆತ್ತು ಬರುತಂ ಶರಣನಂ ಗಣ ತಾಣದಲಿ ನಿಂದು

ಕರ್ತುವೇಯಿ ಕುದುರೆ ನಿಲ್ಲದು

ಇತ್ತ ಬಾರದುಮಿನ್ನು ಬಲುಜವ

ವೆತ್ತು ಸಾಗುವೆಂದು ಸಾರಲು ಕೊಡಲುಮಪ್ಪಣೆಯ

|| ೫೧ ||

ಪುರದ ಭಕ್ತರಿಗೆಲ್ಲರಿಗೆ ಹೀ

ಗಿರದೆ ನುಡಿಯುತ ಸಾಗುತ್ತಲ್ಲಿಂ

ಬರುತ ಬಕರೆನವನಕೆ ಸಂತಸದಿಂದೆಲೆಲೊ ಭಕುತ

ಇರಿಸುಮೀ ಕುದುರೆಯನುಮಿಲ್ಲೇ

ಭರದಿ ತೆಗೊಂದಗುಳು ಎಂದೆನು

ತೊರೆದು ನಿರ್ವಾಣತೆಯನಂ ಕೈಕೊಂಡನತಿ ಮುದದಿ

|| ೫೨ ||

ಮಾರಹರ ಶರಣಾಗ್ರಗಣ್ಯರ

ಚಾರುಪದ ಸೇವಿಸುವ ಚಿಮ್ಮಡ

ದೂರ ಭಕ್ತಲ್ಲಪ್ಪ ಪಟುಸ್ಥಲ ಕೀಲು ಮರಿದಂದು

ಸಾರುವೆನು ಮಹಿಮಾಂತ ಮೂರ್ತಿಯೇ

ಸಾರಲೆನಗಪ್ಪಣೆಯ ನೀವುದು

ವೀರ ಗುರುವರ ಕಾಡಸಿದ್ದನ ಸೇರಿ ಮರೆಯುವೆನು

|| ೫೩ ||

ಎನುವ ಗುರು ಭಕ್ತನಿಗೇಯಾಚ್ಛೇಯ
 ಸನುಮತಿಯುತ ತನ್ನ ಪಟ್ಟದ
 ಗುಣ ವಿಶಿಷ್ಟನು ಶಿಷ್ಯನಾ ಅಲ್ಲಮದ ಗುರುಮೂರ್ತಿ
 ಎನುವ ತನಯಗೆ ಶರಣ ಸ್ಥಲದಾ
 ಘನತೆಯನು ಶ್ರುತಪಡಿಸುತಂ ತವ
 ಮನದಿ ನೆನೆದು ನೆರೆದ ಪ್ರಮಥರ ಬಯಲ ಭಾವವನಂ || ೫೪ ||

ಇಂತು ತನ್ನಯ ಬಳಿಯೊಳಿದಾಳೆ
 ಸಂತ ಶರಣರು ಸಾರಲನಿತಕೆ
 ಚಿಂತೆ ರಹಿತನು ಮನದಿ ಹರುಷವನಾಂತು ಪೂರ್ವದಲಿ
 ಪ್ರಾಂತ ಕಲ್ಯಾಣಿಸವ ಪ್ರಮಥರ
 ನಾಂತ ಪ್ರಮಥಾಧಿಪರು ತಮ್ಮಯ
 ಶಾಂತ ಭಾರತಮಾತೆ ಗರ್ಭವ ಪೊಕ್ಕ ತೆರನಾಯ್ತು || ೫೫ ||

ಎಂದು ಸ್ತುತಿಸುತ ಮಂದಹಾಸದಿ
 ಸಿಂಧು ಸಮ ಗಂಭೀರ ಸದ್ಗುಣ
 ಬಂದ ಬಟ್ಟಿಯ ಕಾಣ್ದದೇ ಸುಲಭೆಂದು ಹಾರೈಸಿ
 ತಂದೆ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಚರವರ
 ರಂದದಪ್ಪಣೆ ಬರವನಾಶಿಸು
 ತಂದಿನಂತೆಯು ತನ್ನ ಕಾಯಕದಿದ್ ಶಿವಶರಣ || ೫೬ ||

ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರನವರ
 ಚರಿತೆಯನು ಶ್ರೀಗುರುವಿನೋನ್ನತ
 ಚರಣ ಸರಸಿಜ ಮಧುಕರನು ಮಡಿವಾಳ ನಾಮಕನು
 ವರದ ನೀ ಸುಧೆ ಸಾಮ್ಯ ಕಾವ್ಯಂ
 ಹರನ ಭಕ್ತರು ಕೇಳಿ ಸತ್ಪಥ
 ದೊರಕೊಳಗುಮಿಷ್ಟಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿಯು ಚತುರ್ದಶಮ ಸಂಧಿಯಿದು || ೫೭ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಗಳಿಕುಂ ಪದನು ಗಿಳಿಗಿಕ್ಕುಂ ಮಂಗಲಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಸಂಧಿ ೧೫

ಆವ ವಿಷಯವ ನೆನೆಯದೇ ಸ
 ದ್ವಾವಿ ಚಿತ್ಕಲಲಿಂಗ ಸಂಸ್ಕರ
 ಣಾವಲಂಬನದಡಗಿದನು ತಜ್ಞೋತಿಲಿಂಗದೊಳು || ಪಲ್ಲ ||

ಪರಮ ಶಿವ ಪರಮಾತ್ಮ ಪರಮೇ
 ಶ್ವರ ಪರಾತ್ಪರ ರೂಪ ಪರತರ
 ಪರಮಗುರು ಪರತತ್ವ ಪರಮಾನಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣ
 ಪರಮ ಪುರುಷ ಪರೇಶ ಪಾರ್ವತಿ
 ಯರಸ ಪಾವನ ಶೀಲ ಪರಶಿವ
 ಪುರ ನಿವಾಸನೆ ಕರುಣಿಸುತ ಕಾಯೆನ್ನ ಮದ್ಗುರುವೆ || ೧ ||

ಇಂತು ಗುರು ಚರ ಲಿಂಗ ಭಾಗ್ಯವ
 ನಾಂತ ಶ್ರೀ ಶಿವಲಿಂಗ ಶರಣನು
 ಮಂತ್ರಮಿಂತೆಂದೆನ್ನದೊಳಹೊರಗೊಂದೆ ಭಾವದಲಿ
 ಹಂತ ಚರವರ ಚಿತ್ಕಲೆಂದನ
 ಸಂತತಂ ಸ್ಮರಿಸುತಿರೆ ತವ ಬಹು
 ತಾಂತರಂಗನು ಶರಣ ನಿದ್ರಿಸುತಿರಲು ಮೈದೋರಿ || ೨ ||

ಮಮ ತನಯ ಶಿವಲಿಂಗ ಶರಣ
 ಪ್ರಮಥ ಸೇವೆಯಗೈದಿ ನಿನ್ನಯ
 ವಿಮಲ ಮಾನಸ ಕಮಲವರ್ಪಿತವಾಯ್ತು ಶಿವಪದಕೆ
 ಶ್ರಮವು ಬೇಡಿದ್ದೀ ಜಗದ ಸುಖ
 ಭ್ರಮೆ ಇದಲ್ಲದೆ ಸತ್ಯವಲ್ಲವು
 ರಮಿಸು ನೀ ಸಾಯೋಜ್ಯದಲಿ ಇಹಪರಕೆ ಬೇರಾಗಿ || ೩ ||

ದೇವ ತಾನಾಗಿರಲು ಭಯವಿಂ
 ನಾವು ಬೈಸುಖವಾತ್ಮನಿಗೆ ದು
 ಜೀವ ಭಾವವ ಗೆಲಿದುಮಿರಲೇನಹುದು ಇಹಪರವಾ
 ಸಾವು ಹುಟ್ಟುವದಂದುಗಂ ಬಿಡ
 ದಾವ ಕಾಲದಿ ಚರಿಸಬೇಕೆಲೆ
 ಪಾವನಾತ್ಮಕ ತರಳ ಭಕ್ತಿಯ ತಿರುಳ ಬೇಡ್ಮರುಳ

॥ ೪ ॥

ಸತ್ಯ ಸೂಸನ್ಮಾರ್ಗ ಸೂಚಕ
 ಮೃತ್ಯು ಮಾಯಾ ಹರಣ ತಾರಕ
 ಚಿತ್ಕಲಾ ಚಿತ್ಕಾಮಿನೀಸಂಪ್ರೀತ ಶುಭ ಚರಿತಾ
 ಮುಕ್ತ ಮಹಿಮಾಸಕ್ತ ಸುಜ್ಞಾ
 ನೋಕ್ತಿ ಬೋಧಕ ಸರ್ವ ಸಾಧಕ
 ಭೃತ್ಯನಪರಾಧವನು ಕ್ಷಮಿಸುತ ದಯವ ನೀಡುವದು

॥ ೫ ॥

ಆದರೆಲೆ ಶಿವಲಿಂಗ ನೀನೀ
 ಗಾದರಿಸಿ ಕೇಳುವದು ಮುಂದಿ
 ನ್ನಾ ದುರ್ಗಿ ಜಗಜೀವಿಗಳನಂ ಹಿಂಡಿ ರಕುತವನು
 ಮೋದದಿಂಪಾನಿಸುವ ಕಜ್ಜದಿ
 ಈ ಧರಗೆ ತಾ ಚರಿಸಿ ಬರ್ಪಳು
 ಕಾದುಕೊಂಡಿರುವವಳ ಗೋಷ್ಠಿಯ ನೀನು ಶರಣೇಶಾ

॥ ೬ ॥

ಎನುತ ಚಿನುಮಯ ಚರವರಾಯನು
 ತನಯ ಶಿವಲಿಂಗನಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿ
 ಮನದ ಮರೆಯಾಗಿರುವ ಸತ್ಯದವೋಲ್ಪಯಲುಮಾಗೆ
 ಅನಿತರಲಿ ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಶಿವ ಶಿವ
 ಮನಕೆ ನಿಲುಕದ ಮೂರ್ತಿ ಈ ದಿನ
 ಕನಸಿನಲಿ ಬಂದೆನಗೆ ಸುವಿಚಾರವನು ಪರಿಪರಿಯು

॥ ೭ ॥

ಬೋಧಿಸುತ ಮರೆಯಾದನೆಂದ
 ಲ್ಲಾದಕರಮಾಗುತಲಿ ಶರಣನು
 ಕಾದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದ ದುರ್ಗಿಯ ಬರವ ಸುರತರುವಾ
 ಆ ದಯಾಪಿಧಿ ಪೇಳ್ವ ತೆರ ಮುಂ
 ದಾ ದುರ್ಗಿ ಸಮನಿಸಲು ಗುರುಳಿಯು
 ಭಾದಕದ ರುಜೆಯಡಸಿ ಜಗವತಿ ತಳಮಳಿಸುತ್ತಿರಲು

॥ ೮ ॥

ಗ್ರಾಮ ಪಟ್ಟಣ ಹಳ್ಳಿಯೊಳು ಹೆಣ
ಹೋಮವಲ್ಲದೆ ಕ್ಷೇಮವೆಲ್ಲಿಯ
ದಾಮಯವು ಮಿತಿ ಮೀರಿ ಮಾಧನಪುರವು ನಡುಗಿಸಲು
ಕಾಮದಾರರು ಬೆದರಿ ಪುರಜನ
ಸ್ತೋಮವೆಲ್ಲಕೆ ಪೊಳಲ ಪೊರಗಿರು
ನೇಮಿಸಲು ಚಿಂತಿಸುತೆ ಶರಣನು ತನ್ನ ಮಠದಿರಲು

|| ೯ ||

ಕಾಲದಲಿ ಪುರ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರು
ವ್ಯಾಳಧರ ಶರಣೇಶ ನಿಮಗನು
ಕೊಲರಾರಿಹರಿಲ್ಲಿ ನಡೆರೆನೆ ಬೇಡಿರೆಂದನುತೆ
ಶೀಲಗುಣ ಗುರುಮೂರ್ತಿ ಶಿಷ್ಯ ದ
ಯಾಳು ಶರಣರ ಪಾದ ಸೇವೆಯ
ಲಾಲನದಿ ಗೈಯ್ಯುತ್ತೆಯವರನುಮಗಲದಿರುತಿಹನು

|| ೧೦ ||

ನಿತ್ಯ ಹತ್ತದಿನಾರು ಜೀವರ
ಕುತ್ತಿಗೊತ್ತುತ ಕೊಲ್ವಳಯ್ಯೋ
ಎತ್ತಣಂದೀ ಗುರುಳಿ ಬೇನೆಯು ಬಂದು ಮುಸುಕಿದುದೋ
ಮೃತ್ಯು ದೇವತೆ ಮಾರಿ ದುರ್ಗಿಯೇ
ಭಕ್ತ ಪುತ್ರರ ಕೊಲ್ಲದಿರು ಶಿವ
ತತ್ತಿಗನುಮಿವನಿಂದ ಶಾಂತಿಯ ಕೊಳ್ಳದಾ ಎಂದು

|| ೧೧ ||

ವೀರ ಶರಣನು ಸಾರಿ ಬಸವಾ
ಗಾರ ಮುಂಬದಿ ದ್ವಾರದೊಳು ಘನ
ವೀರಶೈವದಿ ಚೀರಿ ವೀರಸನದನೇ ಬಲಿದು
ಮಾರಿ ಬಾ ಮಂಮಾಯಿ ಬಾ ಭೀ
ಮಾರಿ ದುರ್ಗಿಯೆ ಭೀಷಣಿಯೆ ಬಾ
ಸೇರುಮಿವನೊಳು ಪೌರ ಜನರಂ ಕ್ರೂರಿ ಕೊಲಬೇಡಾ

|| ೧೨ ||

ಸಸಿನೆ ಬಾ ಎಂದನುರಿ ಮಿಸುಕದ
ಅಸಮ ಲಿಂಗಾರ್ಚಕನು ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ
ಯುಸುರು ಸೂಸುತ ಕೋಪ ಮುಪ್ರೆಯನಾಂತು ಕರ್ಕಶದ
ಮುಸುಡಿಸಿಂ ಕೆಂಗೆಣ್ಣ ಕಿಡಿಗಳ
ವಿಶಿಖನುಗುಳುತ ವೀರ ಶರಭನೊ
ಪೊಸಬಗೆಯ ಭೈರವನವೋಲ್ಕುಂಗಸೆದನಿವ ನರನೆ

|| ೧೩ ||

ಭಂಡ ಭೂತ ಪ್ರಾಣಿಗಳನಂ
ಹಿಂಡಿರಕುತವ ಪಾನಿಸುವ ಚಾ
ಮುಂಡಿ ಚಂಡಿ ಕರಾಳಿ ಕಾಳಾರಾತ್ರಿ ಕೌಮಾರಿ
ಗೊಂಡು ಭಯ ಬೆಂಗೊಂಡು ಬರುತಂ
ಖುಡ ಶಶಿಧರ ಶರಣ ದಿರೊಳು
ಮಂಡಿಸಿದಳಾ ಪ್ಲೇಗಮಾರಿಣಿ ನೆನೆದ ಬಗೆಯೇನು

|| ೧೪ ||

ತಾಯೆ ನಮ್ಮಯ ಭಕ್ತ ಜನರಂ
ಸಾಯಗೊಳಿಸಲು ಬೇಡ ನಿನ್ನಯ
ಶ್ರೇಯವೇನದು ಬೇಡು ಕೊಡಲಾಂ ಸಿದ್ಧನಿಹನಲ್ಲೆ
ಕಾಯಜಾಹರ ಶರಣೇ ವಳಿ
ತಾಯಿತ್ಯೆ ಸಾವಿರಕೆಯೋರ್ವ ಸು
ಕಾಯ ಸತ್ಪುರುಷನುವ ನೀತಿಯ ವಚನಕನುಸರಿಸಿ

|| ೧೫ ||

ನಿನ್ನ ಮೃದು ಕಾಯವನುಮಿವಳಿಗೆ
ನ್ನಯಿಂದರ್ಪಿಸಿದೆಯಾದರೆ
ಚುನ್ನವೀ ಪುರದಿರುವ ಪಾಮರರಾಸೆಯನಗಿಲ್ಲ
ಮನ್ನಿಸುತಲೀ ಪುರದಿ ದೂರಾ
ಗಿನ್ನು ಮುಂದಕೆ ಗಮಿಪೆ ಸುಗುಣೋ
ತ್ಪನ್ನ ತಮ್ಮಯ ಪಾದದಾಣೆಯು ಸಟೆಯ ನಾನಾಡೆ

|| ೧೬ ||

ಲದಡಾಯಿತುಮೀದಿನಂ ನೀ
ನಾದರಿಸುತೀದೇಹ ಸ್ವೀಕರಿ
ಸಾದ್ಭುತಾಕಾರಿಣಿಯೆ ಶಾಂತಿಯುಮಾಯ್ತೆ ದಿಟಮಾಯ್ತೆ
ಸಾಧು ಶರಣನು ಶಾಂತಿಯಿಂ ತಾ
ಸಾಧಿಸಿದ ವೀರಾಸನವನುಳಿ
ದಾದಿ ಪರಶಿವಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿಯ ಪೂಜೆ ವಿರಚಿಸುತ

|| ೧೭ ||

ರಾತ್ರಿಯಲಿ ಪ್ರಾಸಾದ ಸಲಿಸದೆ
ಪ್ರಾತದಾಚರಣೆಯನು ತೀರ್ಚಿಸಿ
ನೀತಿಯುತ ಗುರುಮೂರ್ತಿ ಶಿಷ್ಯನ ಕರೆಯುತೆಮಗಿಂದು
ಪ್ರೀತಿಯಾಗಿದೆ ಚರರ ತೃಪ್ತಿಸ
ಲಾತುರದಿ ಕರತಾಹುದೆಂದೆನ
ಲಾತ ಮನ್ನಿಸಿ ಕೂಡಿಸಿದ ಗುಡಿಗುಡಿಸಲಂ ಚರಿಸಿ

|| ೧೮ ||

ಬಂದ ಪ್ರಥಮರಿಗೊಂದಿಸುತಲಾ
ನಂದ ಸಂಭ್ರಮ ಸದ್ವಿಧಿಯ ತೆರ
ವಂದು ಪೂಜಿಸಿ ದಿನ ನುಡಿ ಸಸಿನ ಭಕ್ಷ ಭೋಜ್ಯಗಳಿಂ
ಜಂದ ತೃಪ್ತಿಸಿ ತಾಂಬುಲೀಯುತ
ಲೊಂದು ರೌಪ್ಯಕ ದಕ್ಷಣಿತ್ರವ
ರಿಂದಲಾರ್ಶಿವಾದಮಂ ಪೊಂದಿವನು ಮರುದಿನದಿ

|| ೧೯ ||

ರುಜೆಯಡಸೆ ಶರಣರಿಗೆಯಾಗಳೆ
ನಿಜ ಶಿಷ್ಯನನು ಕೂಡಿಕೊಳುತಂ
ಸಂಜನರಿರುಗುಡ ಸಲಿಗೆ ನಡೆದನು ತೀವ್ರ ಗಮನದೊಳು
ಭುಜಗ ಸತ್ತಿರೆ ಪಥದಿ ಮತ್ತೊಂ
ದಜಗರವು ಮೆಳದೊಯ್ಯೆ ಕಾಣುತ
ಗಜದನುಜಹರ ಲೀಲೆ ಶಿಷ್ಯನೆ ಭಯವು ಬೇಡೆನಲು

|| ೨೦ ||

ಬೇಡ ಗುರುಗಳೆ ಮಾರ್ಗದಲಿ ಕಿಡಿ
ಗೇಡಿ ಸರ್ಪವು ಮಡಿದು ಬಿದ್ದಿದೆ
ನೋಡಲದು ಮತ್ತೊಂದು ಮೆಳದೊಯ್ಯದರ ಬಗೆಯೇನು
ಕೇಡುದಾರಿಗೆ ಬಪ್ಪದೋ ನೀ
ನಾಡಿದುದು ತಾ ನಾಳೆ ತಿಳಿವದು
ಖೋಡಿಯಪಶಕನ್ಮರುಳಿರೈ ಮುಂದೆ ಜ್ಞೆಯಿಡಬರದು

|| ೨೧ ||

ಮರುಳ ಶಿಷ್ಯನೆ ಮರಳಿ ಪೋಗಲು
ದುರುಳವಪಶುಕುನಾಯಿತೇ ಬಿಡು
ಹರನು ಭುಜ ಗಾಭರಣವಂ ಗೈದುದನು ನೀನೆಯಿ
ಶರಣರೇ ಸತ್ಯಹುದು ನಿಮ್ಮಯಿ
ಕರುಣವಿದ್ದಂತಾಗಲೆನುತತಿ
ಭರದಿ ಪೋಗಲು ಸರ್ವ ಗುಡಿಸಲು ಜನರು ಕುಡುಬ್ಬಿ

|| ೨೨ ||

ಇಂದುಧರ ಶರಣನಿಗೆ ನಮಿಸುತ
ತಂದು ಸಲಿಲದ ಕುಂಭ ಸುರಿವುತ
ವೃಂದ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಕರ್ಪುರವಿತ್ತು ನೆರೆ ಭಜಿಸಿ
ಬಂದ ಸಂಕಟ ದೂರ ಮಾಡೈ
ಕೊಂದುಪಾಕುವಳಿಮ್ಮ ಪ್ಲೇಗಿಣಿ
ತಂದೆ ನೀನಮಗಲ್ಲದಿನ್ನಾರಿಹರು ಕಾಪ್ಪುವರು

|| ೨೩ ||

ಕಾಯ್ಸ್ ಕೊಲುವದಿವೆರಡಕೆಯು ತಾ
ಮಾಯಹರ ಮಹಾದೇವನಲ್ಲದೆ
ಹೇಯ ಜನನೈರಣದಲಿ ಬೇಯುವ ಪಾಮರರಿಗೊಶವೆ
ಜೀಯ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ಪರರಿಂ
ನೋಯಗೊಡದಾ ಸ್ವಾರ್ಥ ತ್ಯಾಗಿಯೆ
ಕಾಯಜ ಹರ ಶರಣ ನೀನೇ ಶಿವನು ದಿಟ ದಿಟವು

|| ೨೪ ||

ನಮ್ಮನೇತಕೆ ಪೊಗಳುತಿರ್ಪಿರಿ
ಸುಮ್ಮನದಿ ಶಿವ ಸ್ಮರಣೆ ಗೈಯ್ಯಲು
ಹಮ್ಮಹ ಹುಸಿ ಹರಪದವು ಕರತಳವು ಎನುತ್ಪರಿಸಿ
ತಮ್ಮ ತಾಣಕೆ ತೆರಳಿ ತ್ವರ ಬರು
ತ್ತುಮ್ಮಯದಿ ಶಿವಪೂಜೆಗೈಯ್ಯತ
ತಮ್ಮ ಕರೆ ಧುತ್ತರಗಿ ಹಿರಿಯನ ತ್ವರದಿ ಗುರುಮೂರ್ತಿ

|| ೨೫ ||

ಕರೆದು ತರೆ ಶಿವಲಿಂಗ ಹಿರಿಯನೆ
ಹರನ ಸೇವೆಯು ಪೂರ್ತಿಗೊಂಡಿತು
ಪುರದ ಜನ ಸುಖಿಯಾಗರ್ಪಿತವಾಯ್ತುಮೀ ತನುವಂ
ತೆರಳುವವು ನಾವಿನ್ನು ಶಿವಪದ
ಕರೆರೆ ಹೀಗೇ ಕಾಡ್ವಿರೈ ಶಿವ
ಶರಣರೇ ನಿಮಗಾವ ಸಂಕಟ ಪೋಗದಿರಿ ನೀವು

|| ೨೬ ||

ಏನು ಹಿರಿಯನೆ ನಾನು ಕರೆದರೆ
ನೀನು ಹಿಂದುಳಿಯದಲೆ ಬಂದಿಯು
ಮಾನವೇಶ ಮಹೇಶ ಕರೆಯಲು ನಿಲ್ಲಲಾನೆಂತು
ನೂನ ನೀತಿಯಿಲ್ಲವೇ ಗುಣ
ವಾನಿ ಹಿರಿಯನೆ ಎನುತ ಶರಣನು
ಮೌನವಂ ತಳಿ ಕಳವಳಿಸಿ ನಿಮ್ಮಿಚ್ಛೆ ಏನಿಹುದು

|| ೨೭ ||

ಎಂದು ಬೆಸಗೊಳಿ ಸಲೆ ಸಮಾಧಿಯು
ನಂದಿ ಎದುರಂಗಣದಿಯಾಗುವ
ದೊಂದೆ ಪಾಂಭೆಯದಲ್ಲದಿನ್ನೇನಿಲ್ಲವೆನೆ ಹಿರಿಯ
ಹೊಂದಿ ನಮಿಸುತ ನಿಮ್ಮ ಮನದಾ
ನಂದ ಗೋಷ್ಠಿಯಿಲ್ಲ ಸಿದ್ಧಿಪ
ದಂದುಗೆನ್ನದು ನಿಜವೆ ನಿಜದುಸಿಯಿಲ್ಲ ಶಿವಶರಣ

|| ೨೮ ||

ಬರಲುಮನಿತಕೆ ಪುರದ ಭಕ್ತರು
 ನೆರೆದು ಶರಣರ ಲೋಕಯಾತ್ರೆಯ
 ಪರಿ ಸಮಾಪ್ತಿಯ ಕಾಲವೊದಗಿದುದರರೆ ನಾವಿನ್ನು
 ಇರುವೆಡೆಯುಳುದ್ದಾರಮಾಗುವ
 ಪರಿಯ ನಾನದೆ ಕೆಟ್ಟವಕಟಿಂ
 ದೊರಲಿದರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಸರ್ವರು ಮುಂದೆ ಗತಿಯೇನು || ೨೯ ||

ಇದನರಿದು ಗುರುಮೂರ್ತಿ ಶಿಷ್ಯನು
 ಪಡೆದು ಶರಣರಿಗರುಹಲೀ ಗ್ರಾ
 ಮದೊಳು ನಾಲ್ವತ್ತಾರು ವರುಷಂ ಬಾಳ್ವಿನನಿತಕ್ಕೆ
 ಸದಮಲತೆಯಂ ಪಡೆದುಕೊಳಲಾ
 ಗದೆ ಪಡೆವ ಮನವಿಂದೆ ಪುಟ್ಟಿತೆ
 ತುದಿಯೊಳಿವರೇಂ ಮಾಳ್ವುದೊಡಾಡುತಲಿ ಚಿತ್‌ಘನನು || ೩೦ ||

ಮತಿಯುತರೆ ನೀವೇಕೆ ಪಂಬಲಿ
 ಸುತಲಿ ಮರಗುವಿರಯ್ಯೊ ದುಃಖದಿ
 ಕ್ಷಿತಿಯ ಪಾಲಿಸುವಾತನು ಹರನುದ್ಧರಿಸುವನು ಬಿಡದೆ
 ಕೃತಕ ಕಾಪಟ್ಟವನು ನೀಗುತ
 ಸತತ ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲಿ ನಡೆ ಪರ
 ಗತಿಯು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೆ ತಾ ಲಭಿಸುವದು ಸುಲಭವಲಿ || ೩೧ ||

ಬಳಿಕವಾ ದಿನವಂಗರುಜೆಯದು
 ಬೆಳೆದುದಾ ಶಿವಲಿಂಗ ಶರಣಗೆ
 ತಿಳಿದು ನೆರೆದಿಹ ಸರ್ವ ಭಕ್ತರು ಮುಳುಗೆ ದುಃಖದಲಿ
 ಅಳುವದೇತಕೆ ಭಕ್ತರಿರೆ ನಿ
 ಮ್ಮಳವೆಯಲ್ಲವು ಎಂದಿಗಾದರು
 ಅಳಿಯದಲೆ ಉಳಿಯುವರುಮಾರಿಲ್ಲನಲಿಕನಿತರಲಿ || ೩೨ ||

ಭಕ್ತ ಮಹಂತನು ಬಂದು ಶಿವಶರ-
 ಣೋತ್ತಮನೆ ತಮ್ಮಾಶೀರ್ವಾದದ
 ಪುತ್ಥಳಿಯು ಮಮಸುತೆಯು ಮಂಬಾನ್ವಿತೆಯು ಬಲುರುಜದಿ
 ಬತ್ತಿರಸನೆಯು ಪ್ರಾಣವಾಯುವು
 ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಗುರುಗುಟ್ಟುತಿದೆ ಹಾ
 ಸತ್ತು ಪೋಗುವಳ್ಳೀಗೆ ಮಾಡಲಿ ಪೊರೆಯ್ಯ ಶಿವಲಿಂಗ || ೩೩ ||

ಪೊರೆಯಲೋಸುಗ ನಮ್ಮ ಸಂಗಡ
 ಬರುವಳಾಕೆಯು ವೀರಮಾಂಬೆಯು
 ಅರಿಯಲಿಲ್ಲಗೆ ಮೂರು ಜನ್ಮಗಳಾಗಿ ಮೇಲಿನ್ನು
 ಪರಮ ಮುಕ್ತಿಯ ಪಡೆಯುತಿರ್ಪಳು
 ತರಳೆ ನಿನ್ನವಳಲ್ಲ ಬಿಡು ಬಿಡು
 ಬರಿಯ ಭ್ರಮೆ ನಿನಗೇಕೆ ಎನ್ನೊಶವಲ್ಲ ಶಿವಲೀಲೆ

|| ೩೪ ||

ಎನುತ ಚರ ಶಿವಲಿಂಗ ದೇವರ
 ಘನ ಪದಾಂತರ ಬರಿಸಿ ದೇವನೆ
 ಇನಿತು ದಿನಮಿವನಿಂ ಘಟಿಸಿದಪರಾಧ ಕ್ಷಮಿಸುತಲಿ
 ವಿನಯದಂಘ್ರಿ ಜಲಂ ಪ್ರಸಾದಂ
 ಕರಿಕರಂಚೆತ್ತೀಯ ಬೇಕೆನೆ
 ಘನ ದಯಾನಿಧಿಯಿತ್ತನೆರಡಾವರಣ ಶರಣನಿಗೆ

|| ೩೫ ||

ಇನ್ನಿವಗೆಯವಕಾಶಮಿಲ್ಲಂ
 ಮುನ್ನೆಗಳ್ಳ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲ ಕಾರ್ಯವ
 ಸನ್ನುತಾಗಮ ವಿಧಿ ತೆರದಿ ಪೂರೈಸಬೇಕೆಂದು
 ತನ್ನ ಬಳಿಮಿಹ ಭಕ್ತ ಚರ ಸಂ
 ಪನ್ನರಿಗೆ ಬಿನ್ನೈಸಿ ಶಿವಮನು
 ವನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತಂಘ್ರಿ ಜಲ ಪ್ರಾಸಾದ ಸೇವಿಸಲು

|| ೩೬ ||

ನಮಿಸಿ ಗುರುಮೂರ್ತಪ್ಪ ಶಿಷ್ಯನು
 ರಮಿಸಿ ನಿತ್ಯಾನಂದ ಪದದಲಿ
 ವಿಮಲ ಪ್ರಭೆಯಿಂ ಬೆಳಗ್ಗುದೆನಗರುಹದಲೆ ಪೋಗುವರೇ
 ತಮಗೆ ಎನ್ನಿಂದಾವ ಸೇವೆಯು
 ಕ್ರಮದಿ ಕಾರಣವೆನಿಸಲಿಲ್ಲವೆ
 ಶ್ರಮವಿದುಂ ಭವ ಬಂಧದಲಿ ತೊಳಗುವಮು ಬಿಡಿಸೆಂದು

|| ೩೭ ||

ಬೇಡಿ ದುಃಖದಿ ಕೂಡಿ ಶರಣರ
 ನೋಡಿ ಪದದುರುಳಾಡಿ ವಂದನೆ
 ಮಾಡಿ ಮನ ಮಮತೆಯಲಿ ವಾಂಛೆಯನಾಡೆ ಗೈಯೆಂದು
 ಪ್ರೌಢ ಗುರುಪದ ಬಳಿಯ ಬಿಡದಲೆ
 ಜೋಡಿಸುತ ಕರಕಮಲದ್ವಯಗಳ
 ನೀಡಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗದಲಿ ಮೆರೆಯುತಿರ್ದ ಶಿಷ್ಯನನು

|| ೩೮ ||

ಕರುಣ ದೃಷ್ಟಿಯ ಕಳವಳಿಕೆಂ
ಡಿರನೆ ನಿತ್ಯಾನಂದ ಭವಹರ
ಶರಣ ಪ್ರೇಮಾಲಿಂಗನದಿ ತರಳನನು ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ
ಸುರಿವ ಸಂತೋಷಾಶ್ರು ಜಲದಿಂ
ದಿರದೆ ಶರಣರು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯಗೆ
ಪರಮ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿ ವಿವರವ ಸೂಚಿಸಿದರ್ಬಿಡದೆ

|| ೩೯ ||

ಮಾನವಾಕೃತಿಯಿಂದ ತದ್ಭವ
ಕಾನನಂಗಳ ಸುಡುವ ಸಮ್ಯ
ಜ್ಞಾನವಾಗಲಿ ಬೇಕೆನುತೆ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಭರದಿಂದ
ಸ್ವಾನುಭಾವನೆವಿಡಿದು ಕೇಳಿದೆ
ನಾ ನಿನಗೆ ಬೋಧಿಸುವೆ ಸುತನವ
ಧಾನಿಸುತಾ ಭಕ್ತ ಸಮೂಹದಿ ಸಾರ್ಥ ಶಿವಶರಣ

|| ೪೦ ||

ವೇದದೊಳಗಿಹ ಕರ್ಮಕಾಂಡದ
ಬೋಧೆಯಿಂದ ಹರೀಷ ವಿಧಿ ಮೊದ
ಲಾದ ಕಲ್ಪಿತನಾಮ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಮೋಹಿಸುತೆ
ವಾದಿಸುವ ಕರ್ಮಿಗಳ ಜನ್ಮದ
ಬಾಧೆಗೊಳಗಾಗದೆ ಸದಾ ಸೆ
ದ್ವೋಧ ಘನ ಚಿಜ್ಞೋತಿಯೇ ನಾನೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸು

|| ೪೧ ||

ಮನದ ಬಯಕೆಯನ್ನೆನ್ನದೆನ್ನದೆ
ತನು ಕರಣ ಕರ್ಮಗಳ ನಿನ್ನೊಳು
ಗಣಿಸದೇ ತದ್ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರದ ನುಡಿಗೆ ಕವಿಗೊಡದೆ
ಅನುದಿನದಿ ಗುರು ಪೇಳಿದರ್ಥವ
ಮನನ ಮಾಡುತ ನಿರ್ಗುಣಾದ್ವಯ
ಘನ ಪರಮ ಚಿಜ್ಞೋತಿಯೇ ನಾನೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸು

|| ೪೨ ||

ತತ್ತ್ವಮಸಿ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಸರ್ವ
ಜ್ಞತ್ವ ಕಿಂಚಿತ್‌ಜ್ಞತ್ವ ಬಿಡಲೇ
ಕತ್ವದಸಿ ಇಂದು ಭಯ ಚೈತನ್ಯಗಳಿಗಹುದೆಂಬ
ತತ್ತ್ವವರಿದಿ ದೃಶ್ಯಚಯಮಿ
ತ್ಯತ್ವ ಸರ್ವಜ್ಞಾನದಿಂ ನಿ
ಸ್ತತ್ವ ಸುಖ ಚಿಜ್ಞೋತಿಯೇ ನಾನೆಂದು ಗತಿಗೊಂಡು

|| ೪೩ ||

ತನುವು ನಾನಲ್ಲಂತರಂಗದ
ಮನವು ನಾನಲ್ಲಸುಗಳಲ್ಲವು
ಗುಣಕರಣ ಬುದ್ಧೇಂದ್ರಿಯಾದಿಗಳೊಂದು ನಾನಲ್ಲ
ಇನಿತವುಂ ತತ್ಕಾರ್ಯಗಳನನು
ದಿನದಿ ತಿಳಿಯುವ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿಹ
ಘನ ಮಹಾ ಚಿಜ್ಯೋತಿಯೇ ನಾನೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸು || ೪೪ ||

ಇಲ್ಲದಿಹ ಮಾಯಾ ಪ್ರಪಂಚಗ
ಳುಳ್ಳವೆಂದೆಂಬಂತೆ ನಿಷಯದ
ಭುಲ್ಲವಣೆಗಳದಿಂದ್ರಿಯ ದ್ವಾರದಲಿ ರಂಜಿಸುವ
ಎಲ್ಲವನು ಕಾಣಿಸುವಡವರೊಳು
ಹೊಲ್ಲವಳ್ಳಿತ್ತೆಂದು ಕೆಲವನು
ಸಲ್ಲವಿಡುವುದು ಮನವು ಮನವಳಿದವನೆ ಸುಖಿಯೆಂದ || ೪೫ ||

ಸ್ಥೂಲ ತನುವಿನ ಜಾಗ್ರ ಸ್ವಪ್ನದ
ಕಾಲದಲಿ ಹುಸಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮತನುವಿಗೆ
ಮೇಲೆ ಕಾರಣ ತನುವಿನಲ್ಲಿ ಸುಷುಪ್ತಿ ಪಸರಿಸಲು
ಬೀಳ್ವುದಾಮನ ಜಾಗ್ರ ಸ್ವಪ್ನದೊ
ಳಾಳುತಿಹದಿ ನಮದೇಮನವಾ
ಕಾಳುಮನವಂದಳಿದುದಾದರೆ ನಿತ್ಯರಹರೆಂದ || ೪೬ ||

ಸುರನರೋರಗರೆಂಬ ಮರುಳರ
ಹುರುಳುಗೆಡಿಸಿದ ಮೂರವಸ್ಥೆಗ
ಳಿದೆನಿಸುವಾತೂರ್ಯ ತೂರ್ಯಾತೀತವೆಂಬೆರಡು
ಸರಸ ತರವಹ ಬಲೆಯ ಬೀಸಿಯೆ
ಹರಹಿ ಕೊಂಡಿಹುದೀ ಮನಸ್ಸದ
ನೆರಗದಿರ ಬಲ್ಲವನೆ ನಿತ್ಯನು ಕೇಳುಸಲೆ ಶಿಷ್ಯ || ೪೭ ||

ಮನವೆ ಬಹಿರಂಗದಲಿ ಚರಿಸುವ
ಮನುಜವನಜ್ಞಾನಿ ಮತ್ತಾ
ಮನವೆಯಂತರ್ಮುಖದಲಾಚರಿಸಿದಡೆ ಸರ್ವಜ್ಞ
ಮನವು ಮನದಲಿನಿಂದು ನಿರ್ವಾ
ಸನೆಯಲಿರೆ ಸುಜ್ಞಾನಿಯಂತಾ
ಮನವನಳಿದರೆ ಮುಕ್ತನಹನೈ ಶಿಷ್ಯ ಗುಣಕೋಶ || ೪೮ ||

ಎನಿತು ತೋರುವ ತೋರಿಕೆಗಳೆನಿ
ತೆನಿತು ಮನಸಿಂದಾದವಲ್ಲದೆ
ಮನವನುಳಿದರೆ ಮತ್ತೆ ಕಾಣಪುದುಳಿದುದೊಂದಿಲ್ಲ
ಮನವೆ ಬೆಸಲಾದಲಿಳವಹ ವಾ
ಸನೆಗಳಿಗೆ ಬಿಡ್ಡಾಸೆಗೈವರೆ
ಮನುಜ ಜಾತಿಯಲಾತನಧಮನು ಕೇಳು ಗುರುಭಕ್ತಾ || ೪೯ ||

ಆಶೆ ಎಂಬುದು ತಾನೆ ಮಾಯಾ
ಪಾಶವದು ಮುಸುಕಿದರೆ ತಾನೇ
ಕ್ಷೇಶವಿಂತಿವು ಬಗೆಯ ಬಲಿಯಲು ತಾನೆ ಭವಬಂಧ
ಪಾಶ ದುರಿತದ ಪುಂಜವಿದು ಕೀ
ನಾಶಗೊಡ್ಡಿದ ಹರಕೆ ಕುರಿಯಿ
ಆಶೆಯೊಂದಳಿದವನೆ ನಿತ್ಯನು ಸತ್ಯ ಗುರುಮೂರ್ತಿ || ೫೦ ||

ಬೇಕು ಬೇಡೆಂದೆಂಬುದೊಂದವಿ
ವೇಕವುಳ್ಳನ್ನಕ್ಕೆ ನಾನಾ
ಶೋಕ ಮೋಹಾದಿಗಳು ಮುದಗೂಡಿದು ಮುಸುಕುವವು
ಲೋಕರಂಜನೆಗೆರಗಿದವರತಿ
ಕಾಕುತನದಲಿ ಕೆಟ್ಟು ಪೋಪರು
ಬೇಕು ಬೇಡೆಂಬೆರಡನಳಿದರೆ ಕರತಳವು ಮುಕ್ತ || ೫೧ ||

ಅನವರತವೇನಾದಡೊಂದನು
ನೆನೆವುತಿಹುದೀ ಮನ ಸುಮನಸಿನ
ನೆನಹಿನಿಂದಲೆ ತೋರುವವು ಸರ್ವ ಪ್ರಪಂಚಗಳು
ಇನಿತನರಿದ ಸಮಾಧಿಯಲಿತ
ನೃನವನೆಲ್ಲವ ತಿಂದು ತೇಗುವ
ಘನ ಪರಾಕ್ರಮವುಳ್ಳಡಾತನೆ ಮುಕ್ತನಹನೆಂದ || ೫೨ ||

ಘನ ಮಹಿಮ ಚಿತ್ತೈಸು ದಿಟವಾ
ಮನವನಳಿದೇನೆಂಬುದದು ತಾ
ಮನವೆಯಲ್ಲದೆಯಾ ಮನಸ್ಸನದೆಂತು ತಿಂಬಳುದು
ಮನವನೆಂತಾದರೆಯು ನಿರ್ವಾ
ಸನೆಗೆ ತಹುದರಿದಲ್ಲವಲ್ಲದೆ
ಮನವನಳಿದು ಚೋದ್ಯವೆಂದನು ಶಿಷ್ಯ ಗುರುಮೂರ್ತಿ || ೫೩ ||

ಮನವನರಿದೇನೆಂಬುದದು ಮನ
 ಮನವ ನಿಲಿಸೇನೆಂಬುದದು ಮನ
 ಮನವನಳಿದೇನೆಂಬುದದು ಮನ ಮನವ ರೀತಿಯಲಿ
 ಮನವೆ ತಾಹರೆ ಸಾರಿ ಬಹು ಯೋ
 ಚನೆಗಳನು ರಂಜಿಸುವುದಂತಾ
 ಮನವನಲ್ಲವನಳಿದನಾದರೆ ಮುಕ್ತನಹನೆಂದ

|| ೫೪ ||

ದೇವ ಬಿನ್ನಪ ಮನವನಳಿದ ನಿ
 ರಾವಲಂಬಿಯ ಕುರುಹುವೆಂತುಂಟು
 ಜೀವನೋ ಪರಮನೋ ಪರಾತ್ಪರ ನಾಮವುಳ್ಳವನೋ
 ಆವುದದನುಳ್ಳಾತನಂಕಿತ
 ನಾವು ತಿಳಿವಂತಿರೆ ನಿರೂಪಿಸಿ
 ಕಾವುದನುತಲಿ ಮತ್ತೆ ಬಿನ್ನೈಸಿದನು ಗುರುಪುತ್ರಾ

|| ೫೫ ||

ನೇಮವಿಲ್ಲದೆ ಮನವೆಸನತಿಂ
 ದಾ ಮಹಾನಿರುಪಮ ನಿರಾಳಗೆ
 ನಾಮ ರೂಪ ಕ್ರಿಯಂಗಳುಂಟೇಂ ಕುರುಹು ತೋರುವರೆ
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಿದೊಂದು ಕುರುಹನು
 ಕಾಮಿಸುವರಿಂತಿವರ ತಿಳಿವಡೆ
 ಆ ಮಹಾತ್ಮನಭೇದ್ಯ ಕಾಣಾ ಶಿಷ್ಯ ಗುರುಮೂರ್ತಿ

|| ೫೬ ||

ಮರಣವಿಲ್ಲದ ಜನನವಿಲ್ಲದ
 ಕರಣವಿಲ್ಲದ ಕರ್ಮವಿಲ್ಲದ
 ಪರಗಳೊಳುದುರ್ವಡಲ ಬಿಟ್ಟೆಯ ಹೊರೆಗಳನು ಹೊರದ
 ನಿರುಪಮದ ನಿಶ್ಚಿಂತ ನಿಶ್ಚಲ
 ಪರಮ ನಿತ್ಯಾನಂದ ಪದವಿಯ
 ಕರುಣಿಸಿದಿ ಶ್ರೀಗುರುವೆ ಜಯ ಜಯ ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗ

|| ೫೭ ||

ಧನ್ಯನಾದೆನು ಗುರುವೆ ನಿಮ್ಮಯ
 ಧನ್ಯವರ ಮಹ ವಾಕ್ಯದಿಂದಲಿ
 ಸನ್ನುತಾಮಳ ಪಾದ ಪದ್ಮದ ಬೆರೆಸುತೀ ಮನದ
 ಬನ್ನ ವಿಷಯಾದಿಗಳ ನೀಗಿಸು
 ತೆನ್ನ ರಕ್ಷಿಸಬೇಹುದನೆ ಒಳಿ
 ತಿನ್ನು ಸಾಗ್ಗೈನು ಸುಖವು ಪೊಂದಿದಿ ಶಿಷ್ಯನೆನುತಂದು

|| ೫೮ ||

ಇದು ಕಣಾ ಪರಮಾತ್ಮ ವಿದ್ಯೆಯು
 ಇದು ಮಹಾಯೋಗಿಂದ್ರ ಮತ ಕೇ
 ಇದು ಭವ ಜ್ವರತಪ್ತ ಸಜ್ಜಜ್ಜೀವನೌಷಧವು
 ಇದು ಶಮನಗಳ ಪಾಶವೆನಿಸುವು
 ದಿದು ದುರಿತ ಪೋರಾಟವೀದವ
 ವಿದು ಮಹತ್ತರ ಸುಕೃತ ಫಲದಿಂ ಲಭ್ಯವಹತತ್ವ || ೫೯ ||

ಇದುವೆ ಭೇದಕ ಹೃದಯ ಶೂಲವು
 ಮಿದು ಶಿವನ ಜಪ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರವು
 ಇದು ನಿಗಮದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿ ಮಥನೋದ್ಭವ ಸುಧಾರಸವು
 ಇದು ಪರಮ ಸುಖ ಹೇತುವದರಿಂ
 ದಿದಕೆ ಸಮವಿನ್ನಿಲ್ಲ ಜಗದೊಳ
 ಗಿದನೆ ಬಿಡದಭ್ಯಾಸಿಸಲುಮಪವರ್ಗವನುತ್ಥೇಳಿ || ೬೦ ||

ನಿರಘನಿದ್ವಯ ನಿತ್ಯ ನಿರ್ಗುಣ
 ನಿರಭಿಮತ ನಿರ್ಮೋಹ ಚಿತ್ಸುಖ
 ಶರಧಿ ಸತ್ಯಾನಂದ ಸಾಕ್ಷಿಕ ಜನನ ಮೃತಿ ದೂರ
 ನಿರವಧಿಕ ನಿರ್ಮಾಯ ನಿರ್ಮಲ
 ನಿರತಿಶಯ ನಿರ್ದೇಶ ನೀತ್ರಿಯ
 ನಿರುಪಮಿತ ಚಿಜ್ಞೋತಿಯೊಳು ತಾ ಬೆರದ ಶಿವಲಿಂಗ || ೬೧ ||

ನಂದಿವಾಹನ ನಾಗಭೂಷಣ
 ಸಿಂಧುರಾನನ ದೈತ್ಯಮಾರಣ
 ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಕುದುಗೊರಳನಗೇಂದ್ರಸುತ ರಮಣ
 ಮಂದರಾಸನ ತಾತ ಮುನಿ ಜನ
 ಸಾಂದ್ರ ಶಿವ ಸದೃಕ್ತ ಚರಗಣ
 ವೃಂದ ಸಜ್ಜನ ಶರಣರುಘು ಜಯತೆಂದು ಪೊಗಳಿದರು || ೬೨ ||

ಒಂದುಸಾವಿರದೊಂಟುನೂರರ
 ಮುಂದೆ ವೀಶತಿಯಾರು ಶಕವಂ
 ಹೊಂದಿದಾ ಸಂವತ್ಸರದವರ ಮಾಘ ಶುದ್ಧದಲಿ
 ಬಂದ ಪಂಚಮಿ ಸುಗುರುವಾರದೊ
 ಳಂದಮನೆ ಹನ್ನೊಂದು ಘಳಿಗೆಯು
 ಸಂದ ಸಮಯದಿ ಶರಣನಡಗಿದ ಜೋತಿರ್ಲಿಂಗನೊಳು || ೬೩ ||

ದಾಸಿದೇವಂಬರವನ್ನೆನ್ನಾ
ಯಾಸವಾಗಲು ಬಂದು ಶರಣನ
ವಾಸದೊಳುಮವತರಿಸಿ ಕುಳಿತಿಹನೆಂಬ ತೆರದಿಂದ
ಶ್ರೀಶ ಶಿವಲಿಂಗೇಶನೊಪ್ಪಿರ
ಲಾ ಸಮಯದಲಿ ಪ್ರಮಥ ಪದ ಜಲ
ಮೀಸಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದರ ವರ್ತವಕದಲಿ ಶೃಂಗರಿಸಿ

|| ೬೪ ||

ಬಸವ ದೇವಾಲಯದ ಮುಂಬಲಿ
ಕುಸುಮ ಶರಹರ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರು
ಸಸಿನೆ ಶಿವ ಮಹಾದೇವನೆನುತಂ ಭಜನೆಗೈಯ್ಯುತಿರೆ
ವಿಸರ ಜಂಗಮರೊಚಿಸುತೊಚನವ
ರಸಿಕ ಗೀತ ಪ್ರಬಂಧಗಳನಂ
ಕುಶಲತನದಿಂ ಪಾಡಿ ಮುಂಗಳ ಪದಗಳರ್ಥಿಯಲಿ

|| ೬೫ ||

ನೆರದರಾ ಚರಗುರುವರೇಣ್ಯರು
ಪರಮ ಸಾಧು ವಿಚಾರಶೀಲರು
ಪುರವನಾಳ್ವರು ನಾಡ ಗೌಡರು ಶೆಟ್ಟಿ ಶ್ರೀಯುತರು
ದೊರೆಗಳಧಿಕಾರಿಗಳು ದೇಸಾ
ಯರುಗಳಾ ವರ್ತಕರು ಮಾನಿತ
ಶರಣ ಶಿವಲಿಂಗೇಶನಂತಿಮ ಸಮಯದಲಿ ಸೊಬಗಿಂ

|| ೬೬ ||

ದೂರದಿಂದೈತರುತಲಿದ್ವರು
ವೀರಶೈವಾದ್ಯಖಿಲ ಸುಮತಾ
ಚಾರ ಪರಸೀಮಂತಿನೀ ದಂಪತಿಗಳೊಗ್ಗಿನಲಿ
ಧೀರರುಂ ಗಾಯಕರು ಕೀರ್ತನ
ಕಾರರುಂ ವಾಖ್ಯಾನ ಸಂಭ್ರಮ
ಬೀರುವರು ಬಿಡದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದಕೊನೆಮು ವೇಳ್ವಯೊಳು

|| ೬೭ ||

ಕೆಲರು ಕಾಯ್ಕಪುರಗಳಂ ಮೇ
ಣ್ಣೆಲರು ಪಣ್ಣೊಮ್ಮಾಲೆಗಳನುಂ
ಕೆಲರು ಧೂಪದ ಘಟ್ಟಿ ಗುಗ್ಗಲ ವರದಶಾಂಗಳ
ಕೆಲರು ಪರಿಮಳ ಬತ್ತಿಗಳ ಕೆಲ
ಕೆರಬರರ್ಥ ವಿಭೂತಿ ಘಟಿಕಾ
ವಳಿಗಳುಂ ತರುತಿರ್ದರೀತನ ವಿಜಯ ಕಾಲದೊಳು

|| ೬೮ ||

ಪುರದ ಸರ್ವ ಪ್ರಮುಖ ಭಕ್ತರು
ನೆರೆದು ಪರಮೋತ್ಸಾಹದಿಂದೀ
ಶರಣನ ಸಮಾಧಿಯನು ದಾವೆಗೆಗೆ ಸಗಬೇಕೆಂದು
ನೆರೆ ವಿಚಾರಿಸೆ ಹಿರಿಯನಾ ಧು
ತ್ತರಿಗೆ ನುಡಿದನು ವ್ಯಪಭ ಮುಂಗಡೆ
ಇರುವ ತಾಣದಿಯವರು ಗೃದಿಹರಾಜ್ಞೆ ವೆಂದೆನಲು

|| ೬೯ ||

ಕುಳಿತ ಹಿರಿಯರು ಕೇಳತಲಿ ಮೂ
ಗೆಳಿಯಲದ ಶಿವಲಿಂಗ ಹಿರಿಯನು
ತಿಳಿದು ತತ್ಕಾಲದಲಿ ಸರಕಾರಪ್ಪಣಿಯನಾಂತು
ಅಳತೆ ಅಗಮ ಕ್ರಿಯೆಗಳನು ಮತಿ
ಯೊಳಗೆ ಭಿನ್ನಿಸದಾ ಸಮಾಧಿಯ
ತಳುವದಲೆ ತೆಗೆಸುತಲಿ ತುಂಬುತೆ ರಂಗವಾಲಿಗಳು

|| ೭೦ ||

ಅನಿತಕಾ ಪುಷ್ಪಕದಿ ಶರಣರ
ನನುಗೊಳಿಸಿ ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯ ಗೈ
ದನುವಿನಿಂದುಘೆ ಎಂಬ ರವದಿಂ ಬಸವನಾಲಯವ
ಬಿನದಿಸುತ ಪರತರ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ
ಯನುಗೈಸಿ ಪುಷ್ಪಕವ ಗೋಪಿಯ
ಕೊನೆಯೊಳಿಸಿದರಾಗ ಶಿವಶಿವ ಎಂಬ ಸಂಭ್ರಮದಿ

|| ೭೧ ||

ಶರಣ ವಿಜಯ ಮಹೋತ್ಸವ ಮದಿ:
ಪರಿಯೊಳುಂ ಜರುಗಿಸುತ ಗೋಪಿಯೊ
ಳಿಸಿ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತ ಪ್ರಕಾರಂ ಪ್ರಣಮಪೂರಿಸುತಾ
ಚರವರಂ ಶಿವಲಿಂಗ ಸಾಂಪ್ರತ
ಪುರದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳ ಸಮ್ಮತಿ
ವೆರಸುತುಲ ಸಮಾಧಿಕಾರ್ಯವ ತೀರ್ಚಿಸಿದರೊಲಿದು

|| ೭೨ ||

ಕುಳಿತನಲ್ಲೇ ಶಿಷ್ಯ ಗುರು ಮೂ
ರ್ತೆಳಿಸಿ ಮನ ಹೃತ್ಯಮಲ ಮಧ್ಯದಿ
ಪೊಳವ ಶರಣರ ಪಾದ ಪದ್ಮದೊಳಿಸುತೊಳ ಹೊರಗಂ
ಚಲಿಸದಂದದಿ ದೃಷ್ಟಿ ಭೃಕುಟೆಯ
ಸ್ಥಲದಿ ನಿಲಿಸುತ ಜೀವ ಪರಮನ
ಕಲಿಸುತ್ತೈಕ್ಕವನಾಂತುಮೇಕಾಕಾರದಲಿ ಮೆರೆದಂ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

|| ೭೩ ||

ದೇವ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ ವಿರತರ
ಪಾವನ ಪದದ್ವಯ ಕಮಲ ಮಧು
ಸೇವಿತಂ ಭೃಂಗೋಪಮಾನನು ರಸಿಕ ಮಡಿವಳನು
ಸಾವಧಾನದಿ ಶರಣ ಕುಲ ಸಂ
ಭಾವ್ಯ ನಕುಲ ಮಹತ್ವಂ ಬರೆ
ದೀ ವಿಮಲ ಪೌರಾಣದೊಳು ಪದಿನ್ನೆದನೆಯ ಸಂಧಿ

|| ೭೪ ||

ಈ ಮಹಾತ್ಮನ ಸಚ್ಚರಿತವ
ಪ್ರೇಮದಿಂ ಕೇಳೋದಿದವರಿಗೆ
ಭೂಮಿ ಧನ ಕನಕಾದಿ ಸತಿ ಸಂತಾನ ಸಂಪದವು
ಸೋಮಧರ ಚಿದ್ವಿರತಿ ಭಕ್ತಿ
ಕ್ಷೇಮ ಕರಕೈವಲ್ಯ ಪದನಿ
ಸ್ವೀಮವೆನೆದೊರೆಗುಂ ನಿರಂತರಮಿಹ ಪರಂಗಳೊಳು

|| ೭೫ ||

ಶಾಲಿವಾಹನ ಶಕ ವರುಷದೊಳು
ಕೇಲಿಸಿದ ಪದಿನೆಂಟು ನೂರರ
ಮೇಲಣಿರುವತ್ತಾರು ತಾರಣ ನಾಮವತ್ಸರದೆ
ಶೀಲಮಾಸವು ಮಾಘನಷ್ಟಮಿ
ಕಾಲ ಹರ ಶರಣನ ಪುರಾಣಂ
ಲೋಲದಿಂ ಲಿಖಿಸುವದು ಮುಗಿದುದು ಸೋಮವಾರದೊಳು

|| ೭೬ ||

ಮಂಗಲಂ ಭೂವಿನುತ ವಿಜಯ
ಮಂಗಲಂ ಸಂಹಾರಿ ಮಾಯಾ
ಮಂಗಲಂ ಮಲವನ ಧನಂಜಯ ಸುಕೃತಮಯ ಕಾಯಾ
ಮಂಗಲಂ ವರ ಪ್ರಮಥ ಸಹಾಯಾ
ಮಂಗಲಂ ಸರ್ವಾತ್ಮ ಕೃಪಯಾ
ಮಂಗಲಂ ಶಿವಲಿಂಗ ಚಿನ್ಮಯ ಶರಣಗುಣ ಸದಯಾ

|| ೭೭ ||

ಜಯತು ಜಯ ಮಹದೇವ ಶಂಕರ
ಜಯತು ಜಯ ಶುಭ ನೀಲ ಕಂಠರ
ಜಯತು ಜಯ ಮಂದಾರ ಗಿರಿಯಾಗಾರ ಭವದೂರ
ಜಯತು ಜಯ ಸುರಜಾನ್ವವೀಧರ
ಜಯತು ಜಯ ವರ ರಾಜಶೇಖರ
ಜಯತು ಜಯ ಘಣಿಮಾಲ ಪುರಹರ ಭಕ್ತ ಕೈವಾರಾ

|| ೭೮ ||

ಆಂತು ಸಂಧಿ ನಿಶಿಕ್ಲಂ ಪದನು ನಿಶಿಕ್ಲಂ ಮಂಗಲ ಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಎದರು ಕಾಣುವ ಗವಿ ತ್ರೀಗಳವರ ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಳ

ಮಂಗಳಾರುತಿ

ಗುರು ಶಿವಲಿಂಗ ಶರಣ ಸಮರ್ಥಾ ಬೆಳಗುವೆನಾರುತಿಯಾ ।

ಗುರುವರಾ ಬೆಳಗುವೆನಾರುತಿಯಾ ॥

ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರವತಾರಿಸಿ ಜಗದಿ ಶರಣ ಸುಪಥ ಹಿಡದಿ ।

ಗುರುವರಾ ಶರಣ ಸುಪಥ ಹಿಡದಿ ॥

ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನ ವಿರಕ್ತ ಬಲಿಸಿ ಸ್ಥಿರಮುಕ್ತಿಯ ಸುಖ ಪಡದಿ ।

ಗುರುವರಾ ಮುಕ್ತಿಯ ಸುಖಪಡದಿ

॥ ೧ ॥

ಕಾಮ, ಕ್ರೋಧ, ಮದ, ಮೋಹ, ಲೋಭವು ತಾಮಸವನು ತೊರದಿ ।

ಗುರುವರಾ ತಾಮಸವನು ತೊರದಿ ॥

ಕಾಮಿತದಾಯಕ ನೇಮಿತ ಭಕ್ತರ ಕಾಮಧೇನು ಮುದದಿ ।

ಗುರುವರಾ ಕಾಮಧೇನು ಮುದದಿ

॥ ೨ ॥

ಚರಣ ಭಜಿಪರಾ ಕರ್ಮಬಂಧವು ಹರಿಸುತ ನೀ ಜವದಿ ।

ಗುರುವರಾ ಹರಿಸುತ ನೀ ಜವದಿ ॥

ವರಮಾಧನಾ ಹಿಪ್ಪರಗೀಯ ಸ್ಥಳದಲಿ ಹರುಷದಿ ವಾಸಿದಿ ।

ಗುರುವರಾ ಹರುಷದಿ ವಾಸಿದಿ

॥ ೩ ॥

ಕರ್ಪು ರಾರುತಿ

ಜಯ ಕರ್ಪುರಾರುತಿ ಬೆಳಗರೆ ಶಿವಲಿಂಗ ಶರಣಿಗೆ ।

ಗುರು ಶಿವಲಿಂಗ ಶರಣಿಗೆ

॥ ಪ ॥

ಸತ್ತು ಚಿತ್ರ ನಿತ್ಯಾನಂದಾಪರ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪನಿಗೇ ।

ಗುರುವರಾ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪನಿಗೆ ॥

ಮೃತ್ಯಾದೋಳುದ್ಧವಿಸಿ ಭವತಾರಕ ಮಂತ್ರವ ಭಜಿಪನಿಗೇ ।

ಗುರುವರಾ ಮಂತ್ರವ ಭಜಿಪನಿಗೆ

॥ ೧ ॥

ಅಕ್ಷಯ ಪದವನಘೇಕ್ಷಿಸಿ ಭಕ್ತರ ಇಚ್ಛಿಸಿದಾತನಿಗೆ ।

ಗುರುವರಾ ಇಚ್ಛಿಸಿದಾತನಿಗೆ ॥

ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಭಾವದಿ ರಕ್ಷಿಸಿ ಜನರಂ ಮೋಕ್ಷಪದಾಯಕನಿಗೆ ।

ಗುರುವರಾ ಮೋಕ್ಷಪದಾಯಕನಿಗೆ

॥ ೨ ॥

ದೀನ ಜನರ ಪರಿಪಾಲಿಪ ಮಾಧನ ಪುರದೋಳು ನಿವಾಸನಿಗೆ ।

ಪಿಂಪುರಿ ಪುರದ ನಿವಾಸನಿಗೆ ॥

ಘನತೇಜ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದದೀ ಅವಿರಳ ಅನುಪಮ ಅದ್ವಯನಿಗೆ ।

ಗುರುವರಾ ಅನುಪಮ ಚರಿತನಿಗೆ

॥ ೩ ॥

SRI JAGADGURU VISHWANATHA
JNANA SIMHASANA JNANAMANOR
LIBRARY

Jangamawadi Math, Varanasi
Area No. 100

ಪುರಾಣ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ರೂ. ೨೫೦೦ ಕೊಟ್ಟ ಮಹಾದಾನಿಗಳು

ಕೆ. ಭೀಮಶಂಕರ ಬಸಲಿಂಗಪ್ಪ ಸರಸಂಬಿ ಇವರ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ
ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಪ್ಪ ಸಿದ್ಧಾರೂಢ ಯಳಮೇಲಿ, ಮಾ. ಹಿಪ್ಪರಗಾ ಇವರ ಕೊಡುಗೆ

ಕೆ. ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಶಂಕರಪ್ಪ ಭಾವಿ ಇವರ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ
ಶ್ರೀಮತಿ ಪಾರ್ವತಿಯಾಯಿ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಭಾವಿ, ಸೋಲಾಪೂರ ಇವರ ಕೊಡುಗೆ

ಪುರಾಣ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ರೂ. ೧೦೦೦ ಕೊಟ್ಟ ದಾನಿಗಳು

ಕೆ. ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪ ಮಂದೇನಾಲಿ ನೋರಟಗಿ
ಇವರ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಣ್ಣ ಗುರಸಂಗಪ್ಪ
ಮಂದೇನಾಲಿಯವರ ಕಾಣಿಕೆ

ಶ್ರೀ ಧರ್ಮಪ್ಪ ಗುರಸಿದ್ದಪ್ಪ
ಕಲ್ಯಾಣ, ಔಸಾ

ಶ್ರೀ ಶಿವರಾಯ ಸಿದ್ಧಾನುಪ್ಪ ಶೇಕೆ,
ಔಸಾ

ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಗಂಗಾಧರ ಶೇಕೆ,
ಔಸಾ

ಕೆ. ಮಲ್ಲಪ್ಪ ಬಮ್ಮಣ್ಣಪ್ಪ ಜೇವೂರ
ಇವರ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಶ್ರೀ ಶಿವಶರಣಪ್ಪ
ಜೇವೂರವರ ಕೊಡುಗೆ

ಕೆ. ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪ ನೀರಭದ್ರಪ್ಪ, ಹಿಂಗಶೆಟ್ಟಿ,
ಅಳಂದ ಇವರ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ
ಶ್ರೀ ಅಡವಿಬ್ಬಾಡಿ ಹಿಂಗಶೆಟ್ಟಿಯವರ ಕೊಡುಗೆ

ಪುರಾಣ ಪ್ರಕಟನೆಗೆ ರೂ. ೧೦೦೦ ಕೊಟ್ಟ ದಾನಿಗಳು

ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಪ್ಪ ಶಂಕರಪ್ಪ
ಮಂದೇವಾಲಿ, ಮು. ನೋರಬಗಿ

ಕೆ. ಕಲ್ಲಪ್ಪ ನಾಗಪ್ಪ ಸಾತಲಗಾಂವ
ಇವರ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಶ್ರೀ ಬಸವಣ್ಣಪ್ಪ
ಸಾತಲಗಾಂವ ಅವರ ಕೊಡುಗೆ

ಶ್ರೀ ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪ ಈರಪ್ಪ ಧುತ್ತರಗಿ
ಕಿರಾಣಿ ದುಕಾನ, ವಾ. ಹಿಪ್ಪರಗಾ

ಕೆ. ಪನ್ನುಬಿಪ್ಪ ಗುಂಡಯ್ಯಾ ಧುತ್ತರಗಿ
ಇವರ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಶ್ರೀಮತಿ ಪಾರ್ವತಿಬಾಯಿ
ಪನ್ನುಬಿಪ್ಪ ಧುತ್ತರಗಿಯವರ ಕಾಣಿಕೆ

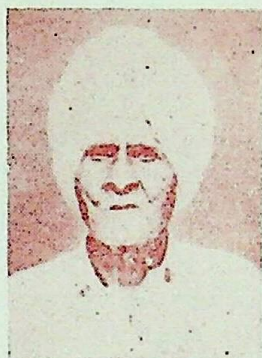

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಾರೂಢ ಚಂದಯ್ಯ ಶಿಂಗತಿಟ್ಟ
ಮಾದನಹಳ್ಳಿ

ಕೆ. ರಾಜೇಂದ್ರ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಕರಜಗಿ,
ಸೋಲಾಪುರ ಇವರ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ

ಪುರಾಣ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ರೂ. ೧೦೦೦ ಕೊಟ್ಟ ದಾಣಿಗಳು

ಶ್ರೀ ಕುರಪ್ಪ ಸೋಮಣ್ಣಪ್ಪ ಧುತ್ತರಗಿ
ಮಾದನ ಹಿಪ್ಪರಗಾ

ಶ್ರೀಮತಿ ಅನ್ನಪೂರ್ಣಾಬಾಯಿ
ಸಿದ್ರಾಮಪ್ಪ ಉಟಗಿ, ಔಸಾ

ಕು.ಸಾ. ಕಮಲಾಬಾಯಿ ಚಂದ್ರಕಾಂತ
ಸೊನ್ನದ, ಮೈಂದಗಿ

ಶ್ರೀಮತಿ ಚಿಂಗಳವ್ವ ರೇವಣಸಿದ್ದಪ್ಪ
ಹಿಪ್ಪರಗಿ, ಸೋಲಾಪುರ

ಪುರಾಣ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ರೂ. ೧೦೦೦ ಕೊಟ್ಟ ದಾನಿಗಳು

ಶ್ರೀ ಶಿವಶರಣಪ್ಪ ಚನ್ನಪ್ಪ ಗಡ್ಡದ,
ಮಾದನ ಹಿಪ್ಪರಗಾ

ಕೆ. ಗಾ.ನಪ್ಪ ಟೋಪಣ್ಣಪ್ಪ ನಂದರ್ಗಿ
ಸೋಲಾಪೂರ ಇವರ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ
ಶ್ರೀಮತಿ ಬಸವ್ವಬಾಯಿ ಗಾ.ನಪ್ಪ
ನಂದರ್ಗಿ ಇವರ ಕೊಡುಗೆ

ಕೆ. ರತ್ನಾಬಾಯಿ ಸಿದ್ಧಾನುಪ್ಪ ಹಾದಿವನಿ
ಇವರ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಾನುಪ್ಪ
ಹಾದಿಮನಿಯವರ ಕಾಣಿಕೆ

ಕು.ಸಾ. ಜೌಡಾಬಾಯಿ ಶರಣರು
ಶಿಂಗತಿಟ್ಟಿ, ಮಾದನ ಹಿಪ್ಪರಗಾ

ಶ್ರೀಮತಿ ಶಿವಮ್ಮ ಶರಣಪ್ಪ

ಕೆ. ನಾಗಬಾಯಿ ಭೀಮಣ್ಣಪ್ಪ ಗಡ್ಡದ
ಇವರ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಶ್ರೀ ಶಿವಶರಣಪ್ಪ
ಗಡ್ಡದ ಮಾದನ ಹಿಪ್ಪರಗಾ

ಪುರಾಣ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ಧನಸಹಾಯ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಸದ್ಯಕ್ರು

೧.	ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಪ್ಪ ಗುರುಮೋರ್ತೆಪ್ಪ ಭದ್ರೆ	ಮಾದನ ಹಿಪ್ಪರಗಾ	೫೦೦-೦೦
೨.	ಶ್ರೀ ಸುಭಾಶ್ಚಂದ್ರ ಗುರುಮೋರ್ತೆಪ್ಪ ಭದ್ರೆ	"	೫೦೦-೦೦
೩.	ಶ್ರೀ ಮುತ್ತಣ್ಣಪ್ಪ ಬಾಳಪ್ಪ ಇಕ್ಕಳಕೆ	"	೨೦೦-೦೦
೪.	ಶ್ರೀ ರೇವಣಸಿದ್ಧಪ್ಪ ಶಿವಶರಣಪ್ಪ ಸೊನ್ನದ	"	೨೦೦-೦೦
೫.	ಶ್ರೀ ಚೆನಬಸಪ್ಪ ಸಿದ್ಧಾಮಪ್ಪ ಲೋಣಿ	"	೨೦೦-೦೦
೬.	ಶ್ರೀ ಶಾಂತಮಲ್ಲಪ್ಪ ರೇವಣಸಿದ್ಧಪ್ಪ ಶಿಂಗಶೆಟ್ಟಿ	"	೨೦೦-೦೦
೭.	ಶ್ರೀ ಸೋಮಶೇಖರ ಬಸವಣ್ಣಪ್ಪ ಧುತ್ತರಗಿ, ಜಿ.ಇ. ಆಳಂದ	"	೨೦೦-೦೦
೮.	ಕೈ. ಚನ್ನವೀರಪ್ಪ ಮಹಾಂತಪ್ಪ ಅತನೂರೆ	ಸೋಲಾಪುರ	೨೦೦-೦೦
೯.	ಶ್ರೀ ರೇವಣಸಿದ್ಧಪ್ಪ ಸಂಗಣ್ಣಪ್ಪ ನಿಂಬಾಳ	ಮಾದನ ಹಿಪ್ಪರಗಾ	೧೫೦-೦೦
೧೦.	ಶ್ರೀ ಬಸವಣ್ಣಪ್ಪ ಚಂದ್ರಾಮಪ್ಪ ಮೋತ್ರಿ	"	೧೫೦-೦೦
೧೧.	ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರಪ್ಪ ಚನ್ನವೀರಪ್ಪ ಆಕ್ಕಾ	"	೧೫೦-೦೦
೧೨.	ಶ್ರೀಮತಿ ಶಾಂತಾಬಾಯಿ ರುದ್ರಪ್ಪ ಮಾಸನಳ್ಳಿ	"	೧೫೦-೦೦
೧೩.	ಶ್ರೀ ಶರಬನಗೌಡ ಎನ್. ಪಾಟೀಲ ಕೆ.ಎಚ್.ಡಿ.ಸಿ. ರಸ್ತಾಪುರ	"	೧೫೦-೦೦
೧೪.	ಕೈ. ಮಾತೋಶ್ರೀ ದಾನಪ್ಪ ಚನ್ನಪ್ಪ ಗಡ್ಡದ ಇವರ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಬಮನಿಂಗಪ್ಪ ನಾಗಪ್ಪ ರೂಗಿ,ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಚ್., ಕಡಗಂಚಿ ಇವರ ಕಾಣಿಕೆ		೧೫೦-೦೦
೧೫.	ಶ್ರೀ ರವಿಕುಮಾರ ಸುಭಾಶ್ಚಂದ್ರ ಹುಣಚಳಗಿ	ವಳಸಂಗ	೧೦೦-೦೦
೧೬.	ಶ್ರೀ ಆಪ್ಪಾರಾವ ಶಿವಬಸಪ್ಪ ಮುನ್ನೋಳಿ	ಬಟ್ಟರಕೆ	೧೦೫-೦೦
೧೭.	ಶ್ರೀ ನಿಂಗಣ್ಣಪ್ಪ ಶರಣಪ್ಪ ರೂಗಿ	ಮಾದನ ಹಿಪ್ಪರಗಾ	೧೦೦-೦೦
೧೮.	ಶ್ರೀ ಶಿವಪುತ್ರಪ್ಪ ಚನ್ನಪ್ಪ ಶ್ರೀಗಣಿ	"	೧೦೦-೦೦
೧೯.	ಶ್ರೀ ಮಡಿವಾಳಪ್ಪ ಸೋಮಣಪ್ಪ ಆಪ್ಪಗಿ	"	೧೦೦-೦೦
೨೦.	ಶ್ರೀ ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪ ಗುರುಮೋರ್ತೆಪ್ಪ ನಿಂಬಾಳ	"	೧೦೦-೦೦

೨೧.	ಶ್ರೀ ವೇ. ಪರಯ್ಯಾ ಓಂಕಾರಯ್ಯಾ ಸ್ವಾಮಿಕಣ್ಣೆ ಮಾದನ ಹಿಪ್ಪರಗಾ	೧೦೧-೦೦
೨೨.	ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಯ್ಯಾ ಪರಯ್ಯಾ ಕಣ್ಣೆ	" ೧೦೧-೧೦
೨೩.	ಶ್ರೀ ಸುಭಾಷ ಮಾರುತಿ ಕಾಲೇಕರ	" ೧೦೧-೦೦
೨೪.	ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಶಿವಶರಣಪ್ಪ ದುರ್ಗದ	" ೧೦೧-೦೦
೨೫.	ಶ್ರೀ ಶರಣಪ್ಪ ಗುರಪ್ಪ ಮುನ್ನೋಳಿ	" ೧೦೧-೦೦
೨೬.	ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಾರೂಢ ರುದ್ರಪ್ಪ ಗುಳಗಿ	" ೧೦೧-೦೦
೨೭.	ಶ್ರೀ ಮಲಕಾಜಪ್ಪ ಗುರುಬಸಪ್ಪ ಗುಳಗಿ	" ೧೦೧-೦೦
೨೮.	ಶ್ರೀ ಗುರುಬಸಪ್ಪ ಮಲಕಾಜಪ್ಪ ಗುಳಗಿ	" ೧೦೧-೦೦
೨೯.	ಶ್ರೀ ಶಿವಪುತ್ರಪ್ಪ ಅಡವೆಪ್ಪ ಗುಳಗಿ	" ೧೦೧-೦೦
೩೦.	ಶ್ರೀ ಕರಬಸಪ್ಪ ಹೊನ್ನಪ್ಪ ಸಕ್ಕರಗಿ	" ೧೦೧-೦೦
೩೧.	ಶ್ರೀ ಬಾಬುರಾವ ಗಿರಿಮಲ್ಲಪ್ಪ ಸಕ್ಕರಗಿ	" ೧೦೧-೦೦
೩೨.	ಶ್ರೀ ಶಿವಶರಣಪ್ಪ ಹೊನ್ನಪ್ಪ ಸಕ್ಕರಗಿ	" ೧೦೧-೧೧
೩೩.	ಶ್ರೀ ಶಿವಶರಣಪ್ಪ ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪ ನಿಂಬಾಳ	" ೧೦೧-೦೦
೩೪.	ಶ್ರೀಮತಿ ಶಾಣಾಬಾಯಿ ತಂದೆ ಗುರುಶಾಂತಪ್ಪ ನಿಂಬಾಳ	" ೧೦೧-೧೦
೩೫.	ಶ್ರೀ ಗಿರಿಮಲ್ಲಪ್ಪ ಹೊನ್ನಪ್ಪ ಸಕ್ಕರಗಿ	" ೧೦೧-೦೦
೩೬.	ಶ್ರೀ ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪ ಶಾಂತಪ್ಪ ಸುತಾರ	" ೧೦೧-೦೦
೩೭.	ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಪ್ಪ ಬಸಲಿಂಗಪ್ಪ ಜೇವೂರ	" ೧೦೧-೦೦
೩೮.	ಶ್ರೀ ಮಲಕಾಜಪ್ಪ ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪ ಜೇವೂರ (ಗೌಳಿ)	" ೧೦೧-೦೦
೩೯.	ಶ್ರೀ ಬಸವಣ್ಣಪ್ಪ ಬಮನಿಂಗಪ್ಪ ಜೇವೂರ	" ೧೦೧-೦೦
೪೦.	ಶ್ರೀ ಮಲಕಾಜಪ್ಪ ಮಲ್ಲಯ್ಯ ಜೇವೂರ	" ೧೦೧-೦೦
೪೧.	ಶ್ರೀ ಕಲ್ಯಾಣಪ್ಪ ಚಂದ್ರಾಮಪ್ಪ ಜೇವೂರ	" ೧೦೧-೦೦
೪೨.	ಶ್ರೀ ಶಿವಪುತ್ರಪ್ಪ ಗುರುಪಾದಪ್ಪ ಜೇವೂರ	" ೧೦೧-೦೦
೪೩.	ಶ್ರೀ ವೇ. ಪಂಚಯ್ಯ ಬಂಡೆಪ್ಪ ಸಿಂಗಶೆಟ್ಟಿ	" ೧೦೧-೦೦
೪೪.	ಶ್ರೀ ಮಹಾಂತಪ್ಪ ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪ ಸಿಂಗಶೆಟ್ಟಿ	" ೧೦೧-೦೦
೪೫.	ಶ್ರೀ ಮಲಕಾಜಪ್ಪ ಚೌಡಪ್ಪ ಧಡೂತಿ	" ೧೦೧-೦೦
೪೬.	ಶ್ರೀ ಸೋಮಶೇಖರ ಮಾರುತಿ ಕಾಲೇಕರ	" ೧೦೧-೦೦

೪೭.	ಶ್ರೀ ರೇವಣಸಿದ್ಧಪ್ಪ ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪ ಅಷ್ಟಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀ ಮಾದನಹಿಪ್ಪರಗಾ	೧೦೧-೦೦
೪೮.	ಕೈ. ಕಲ್ಲಣಪ್ಪ ಬಸಪ್ಪ ಅಷ್ಟಗಿ ಇವರ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಶ್ರೀ ಶಿವಪುತ್ರಪ್ಪ ಕಲ್ಲಣಪ್ಪ ಅಷ್ಟಗಿ ಇವರ ಕೊಡುಗೆ	೧೦೧-೦೦
೪೯.	ಶ್ರೀ ರಾಜಪ್ಪ ಗುಂಡಪ್ಪ ಅಷ್ಟಗಿ	೧೦೧-೦೦
೫೦.	ಶ್ರೀಮತಿ ಶಿವಮ್ಮ ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪ ಅಷ್ಟಗಿ	೧೦೧-೦೦
೫೧.	ಶ್ರೀ ಧೂಳಪ್ಪ ತಿಪ್ಪಣ್ಣಪ್ಪ ವಚ್ಚೆ	೧೦೧-೦೦
೫೨.	ಕೈ. ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪ ಮಲಕಪ್ಪ ಧುತ್ತರಗಿ ಇವರ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಶ್ರೀ ಬಸವಣ್ಣಪ್ಪ ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪ ಧುತ್ತರಗಿ ಇವರ ಕೊಡುಗೆ	೧೦೧-೦೦
೫೩.	ಶ್ರೀಮತಿ ದಾನಪ್ಪ ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪ ಧುತ್ತರಗಿ	೧೦೧-೦೦
೫೪.	ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಪ್ಪ ಸಿದ್ಧಪ್ಪ ಧುತ್ತರಗಿ	೧೦೧-೦೦
೫೫.	ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರಪ್ಪ ವೀರಸಿದ್ಧಪ್ಪ ಗೊಬ್ಬರ	೧೦೧-೦೦
೫೬.	ಶ್ರೀ ಶಿವಶರಣಪ್ಪ ಬಸವಣ್ಣಪ್ಪ ಗುಂಡದ	೧೦೧-೦೦
೫೭.	ಶ್ರೀ ದೇವೀಂದ್ರಪ್ಪ ವೀರಭದ್ರಪ್ಪ ಅಕ್ಕಾ	೧೦೧-೦೧
೫೮.	ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಾಮಪ್ಪ ಗುರುಮೋರ್ತಪ್ಪ ನಿಂಬಾಳ, ಆಪೇರಾ ಟೀ ಹೌಸ	೧೦೧-೦೦
೫೯.	ಶ್ರೀ ಶಿವಶಂಕರಪ್ಪ ಚಂದ್ರಾಮಪ್ಪ ಕಣ್ಣೆ	೧೦೧-೦೦
೬೦.	ಶ್ರೀಮತಿ ರತ್ನಾಬಾಯಿ ತಂದೆ ಸಿದ್ರಾಮಪ್ಪ ಕಣ್ಣೆ	೧೦೧-೦೦
೬೧.	ಶ್ರೀ ಗುರುಪಾದಪ್ಪ ಮಲ್ಲಯ್ಯ ಬಟ್ಟರಕೆ	೧೦೧-೦೦
೬೨.	ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಗಲಾಬಾಯಿ ಬಸವಣ್ಣಪ್ಪ ಅಂಬಲಗಿ	೧೦೧-೦೦
೬೩.	ಶ್ರೀಮತಿ ಶೀತಾಬಾಯಿ ಭದ್ರೆ	೧೦೧-೦೦
೬೪.	ಶ್ರೀ ಮಲಕಪ್ಪ ಗುರುಬಸಪ್ಪ ಮೇತ್ರ	೧೦೧-೦೦
೬೫.	ಶ್ರೀ ಗುಂಡಪ್ಪ ಕಲ್ಲಣಪ್ಪ ಇಕ್ಕಳರೆ	೧೦೧-೦೦
೬೬.	ಶ್ರೀ ಸೋಮಲಿಂಗಪ್ಪ ಕಾಡಪ್ಪ ಕೊಳ್ಳೆ	೧೦೧-೦೦
೬೭.	ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವನಾಥ ಗುರುಶಾಂತಪ್ಪ ಪುರಂತ	೧೦೧-೦೦
೬೮.	ಶ್ರೀ ದಾನಪ್ಪ ಚೆನ್ನಸೋಮಣಪ್ಪ ವಾಲೆ	ಸೋಲಾಪುರ ೧೦೧-೦೦
೬೯.	ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಭೀಮಶಾ ನಾಗತಾಣ	" ೧೦೧-೦೦

೭೦.	ಶ್ರೀ ಮಲಕಣಪ್ಪ ಬಂಡೆಪ್ಪ ಸಿಂಗಶೆಟ್ಟಿ	ಸೋಲಾಪುರ	೧೦೧-೦೦
೭೧.	ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ರೇವಣಸಿದ್ಧಪ್ಪ ಬುಕ್ಕಾ	"	೧೦೧-೦೦
೭೨.	ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಕಾಂತ ನಾಗನಾಥ ಔರಾದಿ	"	೧೦೧-೦೦
೭೩.	ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಿನಾಥ ಗಂಗಣಪ್ಪ ಶಿಸ್ತೇ	"	೧೦೧-೦೦
೭೪.	ಶ್ರೀ ಬಸವರಾಜ ಅಪ್ಪಾರಾವ ಹೂಗಾರ	ಮುಂಬಯಿ	೧೦೧-೦೦
೭೫.	ಶ್ರೀ ಪ್ರೇಮನಾಥ ಪ್ರಭು ಬನಸೋಡೆ, ದಿ. ಟಾಟಾ ಲಯಿಲ್ ಮಿಲ್ಸ್	"	೧೦೧-೦೦
೭೬.	ಶ್ರೀ ಭೀಮರಾವ ಅರುಣ್ ಮಿಸ್ತೀ ವಡಲಾ ರೋಡ	"	೧೦೧-೦೦
೭೭.	ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಜಗನ್ನಾಥ ಹಿಂಗಮೀರೆ	ಪುಣೆ	೧೦೧-೦೦
೭೮.	ಶ್ರೀ ಸುಭಾಷ ರಾಮನಿಂಗಪ್ಪ ಕೋರೆ	ಲಾತೂರ	೧೦೧-೦೦
೭೯.	ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವನಾಥ ಏಕನಾಥ ಉಪಾಸೆ	"	೧೦೧-೦೦
೮೦.	ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಬಾಬುರಾವ ಆವಾಳೆ	"	೧೦೧-೦೦
೮೧.	ಶ್ರೀ ಗೌರೀಶಂಕರ ಮಹಾದೇವಪ್ಪ ಸಾಕರೆ	ಉಸ್ಮಾನಾಬಾದ	೧೦೧-೦೦
೮೨.	ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಕಾಂತ ಪ್ರಭುಅಪ್ಪ ಮೇನಕೂದಳೆ	ಅಹಮದಪೂರ	೧೦೧-೦೦
೮೩.	ಶ್ರೀ ವಿಜಯ ಶಿವಪ್ಪ ವಳಸಂಗೆ	ಔಸಾ	೧೦೧-೦೦
೮೪.	ಕುಮಾರಿ ಸುನಿತಾ ಮಹಾದೇವ ನಕಾತೆ	ಬಾರ್ಸಿ	೧೦೧-೦೦
೮೫.	ಶ್ರೀ ಉತ್ತೇಶ್ವರ ನಕಾತೆ	"	೧೦೧-೦೦
೮೬.	ಶ್ರೀ ಶರದ ಧೊಂಡೀ ಖಡಕೆ	ಬಾರ್ಸಿ	೧೦೧-೦೦
೮೭.	ಶ್ರೀ ನಾಗನಾಥ ಮಾರುತಿ ಗೋಟೆ	"	೧೦೧-೦೦
೮೮.	ಶ್ರೀ ಶಂಕರರಾವ ಬಳವಂತ ಶೇಟೆ	ಸಾತಾರಾ	೧೦೧-೦೦
೮೯.	ಶ್ರೀ ಕಮಲಾಕರ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಮೋತೆ	"	೧೦೧-೦೦
೯೦.	ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್ ಶಂಕರರಾವ ಶೇಟೆ ಇವರ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಶ್ರೀಮತಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಪ್ರಭಾಕರ ಶೇಟೆ ಇವರ ಕೊಡುಗೆ	"	೧೦೧-೦೦
೯೧.	ಶ್ರೀ ಶಂಕರಪ್ಪ ರೇವಣಸಿದ್ಧಪ್ಪ ವಚ್ಚೆ	ಮೈಂದರ್ಗಿ	೧೦೧-೦೦
೯೨.	ಶ್ರೀ ನಾಗಣ್ಣ ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪ ಇಕ್ಕಳಕಿ	"	೧೦೧-೦೦
೯೩.	ಶ್ರೀ ಪರಮೇಶ್ವರ ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪ ಬಾಬಾ	ವಾಗದರಗಿ	೧೦೧-೦೦

೯೪. ಶ್ರೀ ಖಂಡಪ್ಪ ತೇಜಪ್ಪ ಇತರೆ, ಜೋತಿಷ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರೀ ವಾಗದರಗಿ		೧೦೧-೦೦
೯೫. ಡಾ. ಶಿವಶರಣಪ್ಪ ಶಿವಪ್ಪ ಹಾಲಗೇರಿ	ವಳಸಂಗ	೧೦೧-೦೦
೯೬. ಶ್ರೀ ಕಾಶಿನಾಥ ಕಲ್ಯಾಣಿ	ವೈರಾಗ	೧೦೧-೦೦
೯೭. ಶ್ರೀ ಹಮರಪ್ಪ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಪ್ಪ ಸಂಗೇಕರ	"	೧೦೧-೦೦
೯೮. ಕುಮಾರಿ ದಾನಮ್ಮ ಕಾಶಿನಾಥ ಕಲ್ಯಾಣಿ	"	೧೦೧-೦೦
೯೯. ಶ್ರೀ ರಮೇಶ ರುದ್ರಪ್ಪ ಬಿರಾಜದಾರ	ಜತ್	೧೦೧-೦೦
೧೦೦. ಶ್ರೀ ಶಿವಶರಣಪ್ಪ ಬಸಪ್ಪ ಇಂಡೀ	ಕರಜಗಿ	೧೦೧-೦೦
೧೦೧. ಶ್ರೀ ಈಶ್ವರ ಮಹಾಲಿಂಗಪ್ಪ ಲಿಗಾಡೆ	ನಿಪ್ಪಾಣಿ	೧೦೧-೦೦
೧೦೨. ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಪ್ಪ ಅಲದಿ	ತಾಂಬಾ	೧೦೧-೦೦
೧೦೩. ಶ್ರೀ ಸಂಗಪ್ಪ ಶಿವಶರಣಪ್ಪ ನಿಂಬಾಳ	ಎರಮರಸ್	೧೦೧-೦೦
೧೦೪. ಶ್ರೀ ಶಂಕರ ಸಿದ್ರಾಮಪ್ಪ ಪೂಜಾರಿ	ಇಂಗಲೇಶ್ವರ	೧೦೧-೦೦
೧೦೫. ಶ್ರೀ ಮಲಕಾಜಪ್ಪ ಚನ್ನಮಲ್ಲಪ್ಪ ಹಿಪ್ಪರಗಿ	ಹಿರಮಸಳಿ	೧೦೧-೦೦
೧೦೬. ಶ್ರೀ ಶೇಖರಪ್ಪ ಎಸ್. ತಡಕನಳ್ಳಿ		
ಕೆ.ಎಚ್.ಡಿ.ಸಿ. ಮ್ಯಾನೇಜರ	ತುಮ್ಮಿನಕಟ್ಟಿ	೧೦೧-೦೦
೧೦೭. ಶ್ರೀ ಧರ್ಮರಾವ ಸಿದ್ರಾಮಪ್ಪ ಬಿರಾಜದಾರ	ನಿಂಬರ್ಗಾ	೧೦೧-೦೦
೧೦೮. ಶ್ರೀ ಶಿವರಾಜ ಎನ್. ಭೂರೆ ಕೆ.ಎಚ್.ಡಿ.ಸಿ.	ಭಾತಾಂಬಾ	೧೦೧-೦೦
೧೦೯. ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಬಸವಣ್ಣಪ್ಪ ಮುನ್ನೋಳಿ, ಶಿಕ್ಷಕರು, ಆಳಂದ		೧೦೧-೦೦
೧೧೦. ಶ್ರೀ ಬಸವರಾಜ ಪ್ರಭಯ್ಯ ಶರಣಮಠ	ಬೀದರ	೧೦೧-೦೦
೧೧೧. ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಶೈಲಪ್ಪ ಶಂಕರಪ್ಪ ಎಣಿಗೂರೆ	ಜವಳಿ	೧೦೧-೦೦

SRI JAGADGURU VISHWARADHYA
JNANA SIMHASAN JNANAMANDIR
LIBRARY

Jangamawadi Math, Varanasi

Acc. No. 7968.....

ಶಿವಗಲವರ ರಥೋತ್ಸವ
 [ಪ್ರತಿ ನರುಷ ಚೈತ್ರ ನದ್ಯ ೨ ರಂದು]